

PEDACII
DIOSCORIDIS
ANAZARBEI, DE
MATERIA MEDICA
LIBRI SEX,
Innumeris locis ab ANDREA
MATTHIOLO emen-
dati, ac restituti.

*Accesserunt tres Indices: vnus propriorum no-
minum, alter nothorum, Tertius remedio-
rum, Isq; maximi vsus.*

Reg. 1958.

LVGDVNI,
Apud Balthazarem Arnolletum.

M. D. LIIII.

DIOSSCORIDIS

AVAZARBEI, DE.

MATERIA MEDICA

LIXI SEX,

INSTRUMENTIS ANATOMIAE

MATHIOLUS

LIBER PRIMUS

...
...
...
...
...

1755

AVAZARBEI, DE.
MATERIA MEDICA
LIXI SEX,
INSTRUMENTIS ANATOMIAE
MATHIOLUS
LIBER PRIMUS

Typographus lectori.

Ioscoridem è typographia nostra proficiscentem sine literis ad te uenire nolumus: ne mutua uideretur esse nuntius:

Neque rursus eum literis onerauimus: ne illis legendis grauareris. Tantum sic habeto: Eum, quòd sit materiae medicinalis auctor luculentiss. & cornucopiae locupletiss. tua de causa, à nobis in hoc paruum uolumen fuisse collatum, & contractum: Ut quocunque terrarum te conferes, tecum quasi ~~expeditio~~ circumferre, & aequè rusti- cando peregrinandoque iucundo comite, ac domi, & in otio fido familiari uti, & libenter uelis, & comode queas. Adhuc: eum scalore, naevis, atque maculis, quibus ha Elenus scatuuit innumeris, beneficio Andreae Matthioli, hominis in hoc genere ue. satissimi, & doctorum approbatione, medici doctissimi, etatis, atque expurgatis.

aa 2 probe

probè curatum, nitidū & tersum à nobis
emitti. Castigationes præterea quamplu-
rimorum locorum, eiusdem Matthioli so-
lertia, & ingenio elucubratas, & per nos
hac nota † signatas, ad calcem capitū fuis-
se cusas. Quòdque in magno, spero, habe-
bis beneficio: Indicem tertium, præter uul-
gatos priorum nominum, & eorū que
ut habentur, ita dicuntur notha, fuisse ad-
iunctū: quo statim, nullòque labore, que
medicamina, quibus morbis profint, uel
potius, quibus medicaminibus quenque
morbum curare possis; inuenies omnino.
Quod nostrum, & illius commune officiū
tibi probari, & uniuersæ reip. usui esse ue-
hementer opto, & à Deo opt. max. toto
animo contendo. Vale Lugduni ad 7. ca-
lend. Aug. 1554.

INDEX OMNIUM

quæ in Dioscoride
continentur.

A		Acinos	253
A Brotonū	242	Acorum	8
A Absynthiū	240	Aconitum	357
Absynthiū marinū		Adarces	491
	242	Adeps omnis	145
Absynthium Santo		Adianton	380
nicum	ibi.	Aegilops	381
Acacalis	81	Aeris squāma	458
Acacia	90	Aeris flos	457
Acacia altera	91	Aerugo rafa	459
Acanthus	236	Aerugoscolecia	460
Acanthium	ibid.	Aes vltum	456
Acanthus syluestris		Aetiopsis	370
ibid.		Aetites lapis	500
Acetum	430	Agalochum	26
Acetum è betonica		Agaricum	224
	444	Ageraton	342
Acetū mulsū	431	Agnus	91
Acetū scillinum	432	Aiuga	316
Acetum è stœchade		Alabastrites	498
	443	Alcea	312
Achillea	333	Alcibiadion	330
Achras	106	Alcyonium	490
Acida muria	431	Alisma	313
		aa 3	Al

I N D E X

Allium	198	Androsaces	304
Aloë	239	Androsomon	315
Alvine	362	Anemone	217
<i>rabuaviso</i> Altæ	311	Anethum	263
Alumen	481	Anguiū senectus	123
Alumen scissile	ibi.	Anisum	262
Alus	323	Anonis	237
Alysson	285	Anthemis	306
Alipon	409	Anthericum	211
Amaracum	252	Antyllis	305
Amaranton	341	Antipathes	492
Ambrosia	296	Antirrhinum	379
Amiantus lapis	498	Antispoda	455
Ammi	265	Aparine	284
Ammoniacon	282	Aphaca	195
Amomis	21	Apiastrum	290
Anomum	20	Apios	408
Ampelitis terra	505	Apium	266
Ampeloprason	197	Apocynon	359
Amphisbenæ ictus		Apollinaris	349
notæ 554. eius cu		Apri iecur	129
ratio	ibid.	Apū ict ^o curatio	554
Amurca	95	Aqua	428
Amygdalæ amara		Aqua frigida	552
108		Aqua marina	429
Amylum	168	Aqua mulsa	427
Anagallis	218	Arabicus lapis	497
Anagyris	313	Araneus	137
Anchusa	329	Arbutus	108
		Arci	

I N D E X

Arcion	371	Asparagus	183
Arction	ibid.	Asplenon	305
Arcturon	ibid.	Aspidis i&° notē	550
Arena	501	eius curatio	563
Argemone	218	Aster Aticus	375
Argenti récremen- tum	456	Astragalus	344
Argenti scoria	ibid.	Athamanticum	8
Argenti spuma	ibi.	Athera	166
& 529		Attractylis	285
Argentum viuū	473.	Atramentum libra- rium	506
& 529		Atramentum suto- rium	485
Arisarum	210	Atriplex	180
Aristolochia	228	Auellana nux	110
Armeniacamala	106	Auēna	166
Armenius lapis	471	Auricula muris	222
Armoracia	177	Auripigmentū, siue arsenicon	480
Aron	210	B	
Arrhenogonō	300	Baccæ lauri	76
Arūdo: vidē Harun do	79	Baccharis	253
Asarum	14	Balaustium	102
Asclepias	285	Ballote	289
Aschyron	315	Balsamum	23
Asininum iecur	129	Barbula hirci	194
Asini vngula	130	Basilisci i&° notē	550
Asius lapis	493	eius curatio	563
Aspalathus	25	Bdellium	58

I N D E X

Beta	182	viperæ morsus	554
Betonica	318	Calam° odorat°	22
Pitumen	71	Calamintha	249
Blata pistrinaria	128	Caltha	342
Bliton	179	Calx	530
Botrys	297	Calx vicia	489
Brassica	180	Cancamum	26
Brassica marina	182	Canceri	121
Brassica sylvestris		Canis rubus	83
ibid.		Canis rabidi iecur	
Britanica	319	129	
Bromus	381	Canis radiosifigna,	
Brion	25	544. curatio mor-	
Bryonia	25	sus eius, 545. ab eo	
Buccina	118	morsorum victus	
Buglossum	377	ratio	548
Bulb° esculētus	212	Cannabis	312
Bulbus vomitorius		Cantharides	134
213		Capnos	372
Bunion	376	Capparis	214
Buprestis	135. & 519	Capræ vngula	130
Buphthalmos	307	Caprinū iecur	ibid.
Butyrum	140	Cardamomum	10
Butyri fuligo	ibid.	Cardamina	187
C Acalia	376	Carduus	235
Canchrys	273	Carpasi succus	523
Cadmia	450	Cariotæ	99
Cæciliæ ictus notæ,		Carum	263
curatio eadē quæ		Caleus	140
		Caia	

I N D E X

Casia	17	Chamæcissos	377
Castanea	97	Chamædaphnæ	385
Castorium	125	Chamædriæ	287
Catanance	379	Chamæleo albus	
Caucalis	192	232	
Cedria	75	Chamæleo niger	
Cedrites	76	233	
Cedromela	106	Chamæleuce	377
Cedrus	75	Chamæpitys	316
Celticū nardum	12	Chamælyce	403
Cenci ictus notæ		Chamælea	455
⁵⁵⁴ <i>cintra</i> eius remedia ibi.		Characias tithyma lus	397
-Cētauriū magnum		Chælidonium	220
230		Chælidoniū minus	
Cētauriū minus ibi.		221	
Capa	197	Chia terra	503
Cepæa	313	Chondrylla	189
Cera	160	Chrysanthemō	306
Cerafia	104	& 342	
Ceraftæ ict ^o no.	454	Chryfocola	471
eius curatio	563	Chryfocome	341
Ceruigenitale	130	Chryfogonon	ibi.
Ceruinū cornu	134	Cicadæ	132
Cerussa	469 & 527	Cicer satium	170
Cestrum	318	Cicer arietinū	ibi.
Chalcitis	476	Cicer fylueftre	ibi.
Chamæ	119	Cichorion	189
Chameacte	406	Cici	397
		aa 5	Ci

I N D E X

Cicuta	358. & 522	rulentos	550
Cimices	128	Conyza	298
Cimolia	504	Corallium	492
Cinisfermētiti ^o	489	Coriandrum	265
Cinabaris	472	Coria veteramenta	
Cinnamomum	18	ria	110
Cionia	118	Coriarius frutex	98
Circaea	298	Coris	316
Circium	374	Coronopus	188
Cistus	84	Cornu cerui	134
Citria mala	106	Cornus	107
Clematis	321	Corruda	183
Clinopodion	286	Cos Naxia	501
Clymenon	325	Costus	21
<i>calm</i> — Cnicus	414	Cotonea mala	104
<i>2225</i> Coagulum	144	Cotyledon	364
Coccū gnidion	406	Crataegonon	300
Coccū infectorium		Crimnon	165
338		Crithmum seu cri-	
Cochlea	120	thamon	187
Cœreleus	472	Crocodilon	233
Colcicon	361	Crocomagma	29
Colligendorum ra-		Crocum	ibi.
tio	4	Croton	397
Colocasia	172	Cucurbita	190
Colocynthis	408	Cucumis satiuus ib.	
Colymbades	94	Cucumis sylvestris	
Communis curatio	389		
in omnes ictus vi-		Cuminū satiuū	263
		Cum	

I N D E X

Cuminū syluestre	264	Dictanum	247
		Dictanū Cretēse ibi.	
Cupila	244	Diphryges	479
Cupressus	73	Dipsacum	234
Curini	164. & 165	Dipsadis morsus no	
Cyclaminus	206	tē 550. ei ^o curatio	559
Cyclaminus altera		Dorycniō	354. & 520
	207	Draba	202
Cydonomeli	435	Draco marinus	122
Cynia	415	Draconis marini i-	
Cinocrambe	ibid.	ctus remedia	559
Cinoglosson	378	Dracunculus	209
Cynosorchis	301	Dryini iēt ^o notē	550
Cyparissias tithy-		eius curatio	554
malus	397	Dryopteris	413
Cyphi thimiama	27	Dulcis radix	229
Cyperus	9	E Benus	86
Cytinus	102	E Ebulum	406
Cytisus	372	Ebur	133
	D	Echinus	117
D Amascena pru		Echion <i>lenguadebrary.</i>	330
na	118	Elaphoboscon	269
Damasonium	313	Elaterion	389
Daphnoides	384	Elatine	335
Daucus	270	Electrum	78
Delphinium	271	Elelisphacos	248
Dendroide 5 tithy-		Eleomeli	33
malus	400	Eleoselinum.	266
Deuteria	426	Elichryson	341
		Em	

I N D E X

Empetron	409	Fel	153
Ephemerō	361 & 519	Ferri rubigo	462
Epimedion	327	Ferula	274
Epimelis	107	Festuca	381
Epipactis	371	Fibrini testes	234
Epirotica mala	105	Ficus	113
Epithymum	409	Filicula	413
Equisetum	338	Filir	412
Equorū lichenes	130	Filix fœmina	ibid.
Eretria terra	502	Fimum	155
Erica	81	Flos æris	457
Erinei	114	Flos sali.	486
Erinum	331	Flos pu. 101. & 102	
Eruca	193	Flos syluestris puni	
Eruca olerū	134	ci ibid.	
Eruca pignorum		Fœniculum	269
135. & 518		Fœniculum errati-	
Eruum	174	cum	270
Eryngium	238	Fœnum græcū	169
Erysimon	202	Fracinus	77
Erytrodanon	309	Fuligo è myrrha, re	
Eupatorium	335	lina, styrace	62
Euphorbium	280	Fuligo liqde pici	70
		Fuligo pictoria	505
		Fuligo thuris	62
		Fumaria	372
		Fungi	360. & 527
			G
		Agataslapis	496
		Gal a	

I N D E X

Galatiſtes lapis	497	Glycyſide	308
Galaxias	ibid.	Gnaphalium	297
Galbanum	281	Gnidiũ granũ	405
Galerita	133	Gobius	127
Galion	366	Gramen	332
Galiopſis	ibidem	Gramen arundina- ceum	ibidem
Galla	97	Gramẽ Parnaſi	ibi.
Gallina	130	Groſſi	114
Gallinae cerebellũ		Gũmiamygdaleo	109
ibidem		Gummi ceraſi	104
Garum	127	Gypſum	489 & 528
Genitale cerui	130	H	
Gentiana	227	Hamacites	495
Geranion	297	Hamorrhoi i- ctus notẽ	550. & 554
Geodes lapis	502	Halica	166
Gingiberis	204	Halicacabõ ſolanũ	
Gingidion	192	353	
Gith	276	Halimus	82
Gladiolus	328	Harundo	79
Glans	96	Harũdo Cypria	ibi.
Glans Iouis	97	Harũdo valla	ibid.
Glãs Sardiana	ibi.	Hañtula regia	211
Glãs vnguẽtaria	394	Hedera	219
Glãſtũ fatium	222	Hedýſaron	303
Glãſtũ ſylueſtre	ibi.	Helcyſma	466
Glaucium	283	Helenium	29
Glaux	382	Heleniũ alterum	30
Gluten piſciũ	284	Helio	
Glatinum	283		

I N D E X

Heliotropium ma- gnum 435	Hyacinthus 344
Heliotropiū parū 416	Hydromeli 428
Helleborū albū 385	Hydromelon 435
Heleborū nigrū 386	Hydropiper 204
Helxine 335. & 362	Hyoſcyamus 349. & 523
Hemerocallis 299	Hypecoon 349
Hemionitis 305	Hypericon 344
Herba Sabina 74	Hypocistiſ 84
Hieraciū magnū 266	Hyslopum 243
Hieraciū parū ibi.	L
Hippace 140	I Aspis 499
Hippocampus 118	I Iberis 116
Hippogloſſon 378	Ibiſcum 321
Hypolapathon 179	Idæa radix 357
Hippomarathiō 270	Iecur apri 129
Hippophaës 396	Iecur aſininum ibi.
Hippopheſton ibid.	Iecur canis rabidi ibi.
Hippopotami teſtes 124	Iecur caprinum ibi.
Hippofelinon 267	Iecur mergi ibi.
Hirci Barbula 194	Ilecebra 364
Hirculus 12	Ilex 96
Hirundines 133	Indicum 472
Hirudo 531	Inguinalis 375
Holoſtium 324	Intybus 189
Hordeum 163	Iouis glans 97
Horminum 302	Irio 202
	Iris 6
	Iſopiron 375
	Iuda

I N D E X

Iudaicus lapis	498	Lacerpitium	ibid.
Iuglandes nucis	110	Lathyrus	401
Iuncus	340	Lauer	186
Iuncus odoratus	22	Laurus	76
Iuniperus	74	Laurus Alexandri-	
Ius piscium	127	na	384
Ixia	232	Lauri baccæ	77
L		Lemnia terra	474
L. Abrum Vene-		Lens	172
L. ris	234	Lens palustris	363
Labrusca	418	Lentiscus	65
Lac	137	Lentiscina resina	
Lac coagulatū	529		69
Lac humanum	139	Leontopetalon	287
Lac sciston	137	Leontopodion	378
Lactis serum	138	Lepidium	216
Lacerta	136	Leptocarya	112
Lactuca sativa	151	Lepus marinus	127
Lactuca sylvestris		&	530
ibidem		Lepus terrestris	123
Ladanum	85	Leucacantha	237
Lagopus	327	Leucanthemon	306
Lampfana	179	Leucas	288
Lana	142	Leucoion	299
Lana cremata	ibid.	Lichenesequoiū	30
Lanaria herba	205	Lichen	342
Lappa	381	Lignorum marcor	
Lapathum	178		79
Lacer	277	Ligusticum	259
		Ligu	

I N D E X

Liguſtrum	83	Magnes	497
Lilium	288	Malabathrum	16
Liliū ſylueſtre	299	Malicorium	102
Limonion	327	Malua	180
Lingua bubula	377	Malum	104
Linozoſtis	414	Malum Armeniacū	
Linum	169	106	
Lithocola	501	Malū cotoneū	104
Lithoſpermon	390	Malum dulce	105
Locuſtæ	132	& 106	
Lolium	167	Malū Epiroticū ibi.	
Lonchitis	310	Malum Medicū ibi.	310
Lora	422	Malū orbiculatum	
Lotus arbor	107	ibid.	
Lotus ægyptia	373	Malum Perſicū ibi.	
Lotus ſylueſtris	372	Malum præcox ibi.	
Lotus urbana	ibid.	Malum punicū	101
Lupinus	175	Malū ſylueſtre ibid.	
Lichnis coronaria		Mandragoras	355 &
288		524	
Lychnis ſylueſtris		Manna thuris	62
ibid.		Marcor lignorū	79
Licium	88	Marū	253
Lycopſis	330	Marrubium	290
Lygos	92	Marrubiū nigrū	289
Lyſimachia	320	Maſtiche	66
M		Meconium	524
M Acer	78	Medica	195
M Manæ	126	Medica ma ^l	106
		Me	

I N D E X

Medion	327	Molybdæna	465
Medulla	152	Molybdoides lapis	
Mel	159	464	
Mel heraclion	521	Morochthus	497
Melampythium		Morus	111
422		Mullus	124
Melanteria	477	Mulsum	427
Melanthium	276	Muralis herba	362
Melia terra	505	Muria	486
Melilotos	252	Mures	137
Melimela	105	Muris auricula	
Melilotophyllō	290	222	
Melitites lapis	497	Mus araneus	137
Melomeli	435	Muris araneus ictus	
Memphites	499	notæ	554
Mentha	248	eius curatio	561
Menthastron	ibid.	Muscus	25
Meon	8	Muscus marinus	
Mercurialis	414	367	
Mergiiecur	129	Mustela	125
Mespilus	106	Myagron	374
Metopiō vnguentū		Miolotis	222
51		Mirica	80
Milium	167	Myrrha Bœothica	
Millefolium	373	56	
Millepedæ	128	Myrrhis	373
Misy	477	Myrtidanum	103
Mitali	119	Myrtus sativa	102
Moly	256	Myrt' sylvestris	383
		bb Nap	

	N	Olea syluestris	93	
	N Aptha	72	Oleaster	ibid.
	Napus	177	Oleę ethiopicę lacry	
	Narcaphthon	26	ma	95
	Narcissus	395	Olei vires	30
	Nardi genera	10	Oleū amygda.	34
	Nardum celticū	12	Oleū balaminū	35
	Nardum montanū		Oleum ciciā	33
	13		Oleū cnicinum	35
	Nardinum vnguen		Oleum egnidio gra	
	tum	53	no ibidem	
	Nasturtium	200	Oleum hyofchyami	
	Natricis ictus notæ		num	ibidem
	554 eius curatio ibi.		Oleū laurinum	36
	Nepeta	249	Oleū lentiscinū	37
	Nerion	350	Oleum mastichinū	
	Nitrum	487	ibidem	
	Nitri spuma	ibid.	Oleum melanthinū	
	Nux auellana	410	36	
	Nux iuglans	ibid.	Oleū melinum	105
	Nux pinea	64	Oleū myrteum	36
	Nymphaea	303	Oleum oliuæ sylue-	
	O		stris	31. & 95
	O Chra	472	Oleū ophacinū	30
	Ocymastrum		Oleum picinū	70
	331		Oleum raphaninū	
	Ocymum	193	35	
	Oenāthe	298. & 419	Oleum Sicyoninū	
	Cesypum	143	32	
				Oleu

I N D E X

Oleū sinapinum	35	Oryza	266
Oleū styraciniū	57	Olsifragus	133
Oleū terebinthi.	37	Ostracites	501
Oliuæ colymbades		Olyris	382
94		Othonna	221
Oleſchœnos	348	Quorū natura	131
Olufatrum	267	Oui candidū ibidē	
Omphacium	420	Oxalme	432
Omphacomelites		Oxylapathum	178
435		Oxymyrſine	383
Onagra	374	P	
Onitis	245	P Aederota	236
Onobrychis	314	P Pæonia	308
Ononis	237	Paliurus	82
Oroſma	303	Palma	99
Onix 119.&	498	Palma elate	100
Ophioſcorodō	198	Palme Thebaicę	99
Ophites lapis	500	Panaces Aſclepij	
Opium	346	259	
Opobalfamum	23	Panaces Chironiū	
Opopanax	257	ibidem	
Orbiculata mala		Panaces Heracleū	
105		257	
Oreofelinum	267	Panchracion	214
Origanum	244	Panicum	167
Origanū ſylueſtre		Papauer cornicula-	
ibidem		tum	348. & 525
Ornithogalum	194	Papauer erraticum	
Orobanchę ibidem	345		
		bb 2 Pa	

I N D E X

Papauer fatium i-	Peucedanum	275
bidem	Phalangium	292
Papauer spumeū 349	Phalangij morsus	
Pappi	532 notæ 554 eius cu	
Papyrus	80 ratio ibidem	
Paralios	399 Phalaris	309
Pardalianches	356 Pharicon	525
Patonychia	341 Phasiolus	174
Parthenium	307 Phænicobalanus	99
Passum	422 Phœnix	337
Pastinaca herba 260	Phrygius lapis	493
Pastinaca marina	Phu	15
123	Phycus marin ⁹	367
Pastinacæ marinæ	Phyllitis	291
ictus notæ 554	Phyllirea	84
eius curatio ibid.	Phyllon	300
Pedicularia herba	Phyteuma	378
391	Picea	64
Pelecinon	303 Picis liquidæ fuligo	
Peplis	412 70	
Peplos	ibi. Pineæ nuces	65
Pepo	190 Pinorum eruca	134
Periclymenon	325 & 518	
Peristereon	343 Pinus	64
Persea	116 Piper	202
Persica mala	106 Piscium ius	127
Personata	371 Pissasphaltos	72
Petasites	ibid. Pisselæon	70
Petroselinum	267 Pistacia	109
		Pi

I N D E X

Pityufa	401	Prunus, pruna	108
Pix liquida	69	Pseudobunion	376
Pix arida	71	Pseudocalia	17
Plantago	185	Pseudocinnamomū	
Platanus	77	20	
Plumbago	465	Pseudodiſtamnum	
Plumbum elotum	247		
462		Pſoricon	476
Plumbum vſtum		Pſychotrophon	318
463		Pſyllion	351
Plumbi recremen-		Ptarmica	205
tum	466	Pulegium	246
Pnigitis terra	504	Pulegium ſylueſtre	
Polemonia	322	ibidem	
Polion	293	Pulticula	166
Polycnemon	286	Pulmones anima-	
Polygala	382	lium	128
Polygonaton	321	Pumex	483
Polygonon	320	Purpura	118
Polypodion	413	Pygnocomon	407
Pompholyx	452	Pyraſter	106
Populus alba	78	Pyrethrum	270
Populus nigra	ibi.	Pyrites	494
Porrum capitatum		Pyrorū genera	106
196			
Portulaca	183		
Potamogeton	368		
Poterion	235		
Propolis	162		

Q

Q Vercus 96
 Q Quinquefo-
 lium 336

bb 3 R

I N D E X

R		Rosei pastilli	88	
R	Adicula	205 Rosmarinus	272	
	Radix	177 Rosmarinum coro-		
	Radix dulcis	229 narium	273	
	Radix sylvestris	178 Rubeta	331	
	Rana	126 Rubia	309	
	Rana palustris	131 Rubigo ferri	462	
	Ranunculum	216 Rubrica fabrilis		
	Rapum	176 474		
	Recondendorum ra-	Rubrica Sinopica		
	tio	5 ibidem		
	Recrementum plū-	Rubus canis	83	
	bi	464 Rubus	334	
	Resinæ variæ	67 Rubus Idæus	335	
	Resina lentiscina	68 Rumex	178	
	Resina liquida è pi-	Ruscum	383	
	nu & picea	67 Ruta	254	
	Rha	226 Ruta sylvestris	256	
	Rhamnus	81	S	
	Rhaphanus	177	S Abina herba	74
	Rhaphanus sylue-	177	S accharum	160
	stris	177	Sacra herba	343
	Rhaponticum	226	Sagapenum	279
	Rheon	ibidem	Sal	484
	Rhodia Radix	338	Salis flos	486
	Rhododendron	360	Salis spuma	ibidē
	Rhus	98	Salamádra	135 et 519
	Ricinus	397	Saliuaris	271
	Rosa	87	Saliunca	12
			'Salix	

I N D E X

Salix	92	Scincus	136
Salvia	248	Scolopendra	122
Sambucus	406	Scolopendræ ictus	
Samia terra	503	notæ 554. eius cu-	
Samius lapis	ibid.	ratio ibidem	
Sampfuchum	251	Scolymos	236
Sandaracha	480 &	Scordion	294
530		Scorodoprasum	
Sandix	470	199	
Sanguinaria	320	Scoria plumbi	464
Sanguinaria fœmi-		Scorpioides	416
na	311	Scorpius marinus	
Sanguis	354	122	
Sanguis tauri	528	Scorpius terrestris	
Sapa	422	ibidem	
Sapphirus	499	Scorpij ictus notæ	
Sarcocolla	283	554. eius curatio	
Sardianæ glâdes	97	ibidem	
Sardonias	523	Securidaca	303
Sarmétiti' cinis	489	Sedum magnum	
Satureia	250	363	
Satyrion	302	Selenites lapis	499
Satyrion erythro-		Selinusia terra	504
nion	ibid.	Semen	165
Scammonia	403	Semperuiuum	363
Scandix	192	Semperuiuum mi-	
Schifthum lac	138	nus	364
Schistos lapis	496	Senecio	366
Scilla	213	Sepia	124
		bb 4	See

I N D E X

Seps	136	Sitania	163
Seris	189	Smarides pisces	126
Serpyllum	251	Smilax 195. 359. &	
Sertula campana	523		
252		Smilax aspera	382
Serum lactis	238	Smilax læuis	383
Sesama	167	Smyris lapis	501
Sesamoides	388	Smyrnion	263
Seseli	261	Solanum hortense	
Seseli Aetiopicū ib.	352		
Seseli Creticū	262	Solanum manicum	
Seseli Peloponense	355		
ibidem		Solanum somnife-	
Setanium	107	rum ibidem	
Sicyonium oleum		Sonclus	188
32		Sorba	107
Sideritis	332	Sory	478
Sidion	101	Sparganion	328
Siligo	166	Spartion	394
Siliquæ	104	Spatha	100
Silphium	277	Spondilyon	274
Silurus	126	Sphragis ægos	475
Silybum	394	Spina acuta	83
Sinapi	199	Spina alba	234
Sion	186	Spina Arabica	235
Siser	178	Spongiæ	491
Sison	262	Spongiarum lapi-	
Sisymbriõn vtrun-		des	500
que	186	Spuma nitri	487
		Spum	

I N D E X

Spuma falis	485	Symphyron	325
Spuma argenti	466		
& 529			
		T	
Squama æris	458		
Squamma exacie de		T Alus suis	135
cussa	459	Tamarix	80
Stachys	291	Taxus	359 & 523
Stacte	52	Tauri sanguis	520
Staphis agria	391	Telephion	223
Stercus ferri	462	Tellina	119
Stibium	465	Terebinthus	67
Stimmi	ibidem	Therebinthina	ibi.
Stœbe	324	Terra	502
Stœchas	244	Terra fornacû	504
Stomoma	459	Testæ	ibidem
Stratiotes	368	Testiculus canis	361
Stratiotes millefo-		Teucrion, Teucris	
lium	ibidem		287
Strigmenta balnea		Thalasse neli	429
rum	32	Thalictron	367
Struthia cotonea		Thapsia	392
105		Thelygonon	300
Struthion	205	Thlaspi	201
Stirax	57	Thracias lapis	496
Succinum	78	Thunnus	127
Suillus pulmo	128	Thus	59
Suillus talus	133	Thuris cortex	
Sulphur	482	61	
Sycomorus	112	Thuris fuligo	62
		bb	5
		Th	

I N D E X

Thuris māna	ibid.	Veratrūnigrū	386
Thyites lapis	498	Verbascum	369
Thymelæa	405	Verbenaca	348
Thymoxalme	432	Vermes terreni	336
Thymus	250	Vesparum ictus cu-	
Tithymali	397	ratio	554
Tordylion	262	Vesicaria	352
Torpedo piscis	323	Vetonica	319
Toxicon	525	Victus ratio in mor-	
Tragacantha	237	su tabiosi canis	
Tragium	339	548	
Tragoriganum	345	Vimen	93
Tragos 166.&	339	Vina marina	434
<i>610 Jo.</i> Tribulus	326	Vina picata	441
Trichomanes	380	Vina resinata	439
Trifolium	293	Vini natura	421
Trimestria	162	Vinum abiegnum	
Triphyllon	293	439	
Tripolion	379	Vinum abrotoni-	
Trillago	287	tes	445
Triticum	162	Vinum absynthites	
Tuber	195	242. & 441	
Tussilago	295	Vinū acorites	447
Typha	297	Vinum adynamō	
	V	426	
V Enenata	333	Vinū anethinū	448
Veneris vmbi		Vinū apijtes	436
licus	364	Vinū aromatit.	443
Veratrū albū	384	Vinū asarites	447
	385	Vin	

I N D E X

Vinū bunites	444	448	
Vinum calaminthi-			Vinum è marubio
tes	445	444	
Vinum catorchites			Vinū melites 435
438			Vinū melitites 427
Vinū cedrinū	440		Vinū melomeli 446
Vinū cedrites	441		Vinū è myrrha ibi.
Vinum cestrites	443		Vin. myrsinities 437
Vinum chamædry-			Vinū myrtites ibi.
tes	ibidem		Vinū à nardo sylue
Vinū è camælea	448	stri	447
Vinū chamæpity-			Vinū nectarites 446
num	ibidem		Vinū cænāthinū 436
Vinū è coniza	445		Vinū ophacites 425
Vinū cupſinū	440		Vinū palmeum 438
Vinū cydonites	435		Vin. origanites 445
Vinū daucites	447		Vinū panacites 447
Vinū dictānites	444		Vinū phthoriō 448
Vinū è flore salis	447		Vinum è petroseli-
Vinū helleborites		no	ibidem
449			Vinū picatum 441
Vin. hyſſopites	443		Vinum pineū 440
Vinū ex iride	446		Vinū è pipere 446
Vin. iuniperinū	440		Vinū è pulegio 445
Vinū laurinū	ibidē		Vinū reſinatū 439
Vinū lentiscinū	438		Vinum rhodites
Vinum mandrago-		436	
rites	449		Vinum rhoetes ibi-
Vinum marathrites		dem.	

Vin

I N D E X

Vinū saluiatū	447	Vitis nigra	411
Vinū è satureia	444	Vitis syluestris	410
Vinum scammoni-		Vitis vinifera	417
tes	450	Vitex	91
Vinū scillinum	432	Vlmus	79
Vinū selinites	447	Vmbilicus ven.	364
Vinum stœchadites		Vnedo	108
	443	Vnguëtor.ratio	38
Vinum strobilites		Vng.abrotoninū	43
	440	Vng.amaracinū	50
Vinum è sycomoris		Vng.anethinū	44
	439	Vng.butyrinū	47
Vinū è Syriaca nar-		Vng.cinamomi	52
do, celtica, mala-		Vng.crocinum	46
bathro	446	Vng.cyprinum	47
Vinum terebinthi-		Vng.elatinum	40
num	457 & 438	Vng.gleucinum	50
Vinū thymites	444	Vng.hedycroon	51
Vinnū è thymelæa		Vng.iasminum	54
	448	Vnguentum irinū	
Vinum tragorigani			48
tes	444	Vnguë.lilinum	44
Viola alba	299	Vnguentum mala-	
Viola purpurea	375	bathrinum	54
Viperę ict ⁹ notę	554	Vng.megalinū	51
eius curatio ibid.		Vng.melinum	40
Viperinę carnes	122	Vng.mendesium	52
Viscum	284	Vng.metopion	51
Vitis alba	410	Vng.narcissinū	46

Vng

I N D E X

Vnguentum nar-	Vrtica	365
dinum	55 Vstio contra vene-	
Vnguentum ocimi-	natos ictus	546
num	43 Vua	418
Vnguentum œnan-	Vua passa	419
thinum	41 Vulpin ^o pulmo	128
Vng. onychinū	47	X
Vng. rosaceum	39	X Anthion
Vnguentū sampsu-		381
chinum	42	X Xyphion
Vng. styracinū	47	Xylobalsamon
Vng. susinum	44	18
Vng. telinum	41	Xyris
Vngula afini	103	328
Vngula capræ	ibid.	Z
Vnguis odoratus		Z Ea, seu semē
119		Zopissa
Vrina	158	Zythum
		164

F I N I S.

FINIS

P E D A C I I

DIOSCORIDIS

ANAZARBEI, DE

Medica materia, libri
primi Præfatio.

Vanquam, (amicissime
Aree), complures nõ ve-
terum modò, sed recentio-
rum quoque, de medica-
mètorum compositione,
viribus, atque probatio-
ne scripserunt: nobis ta-
men nec vanum, nec à ratione abhorrentem im-
petum animi ad hoc opus incessisse, tibi ostende-
re tentabimus. propterea quod eorum nonnulli
absolutũ nihil ediderũt, alij plurima, vt ex nar-
ratione acceperant, scriptis tradiderũt. Siquidẽ
Bithynus Iolas, & Heraclides Tarẽtinus, omif-
sa prorsus herbarũ tractatione, rem ipsam pau-
cis perstrinxerunt. neque uerò omnes illi de me-
tallis quicquam rebus, aut odoramètis memo-
ria prodiderunt. Crateuas autem herbarius, &
Andreas medicus, qui cæteris diligentius hac in
parte uersati uidentur, radices multas apprimẽ
vtilis, herbasq; aliquas haud quaquã adnota-

a

tas

tas reliquerunt. Veruntamen priscorum sub-
 scribere oportet sententijs: quos, etsi pauca ipsis
 referantur accepta, magnam tamen impedisse
 diligentiam constat. A minoribus minus assentiē-
 dum: è quibus est Iulius Bassus, & Niceratus,
 & Petronius Niger, & Diodotus, Asclepiada
 omnes, qui medicinalem materiã vernaculam
 cognitamq; vulgò, dignam censuerunt, qua ab
 ipsis literis exactè mandaretur: & vt medica-
 mentorũ, probationesq; cursim cõplexi, sic nullo
 experimento eorum effectus colligentes, inani
 uerò reddendarum causarum studio verba fun-
 dentes, alia interdum pro alijs scriptando, rem
 in aceruum, congeriemq; controuersiarum extu-
 lerunt. Siquidem qui inter eos egregius habetur
 Niger, euphorbium nascetur in Italia chamelæ
 succum esse contendit: androsæmonq; eadem her-
 bam cum hyperico esse: quinetiã aloën in Iudæa
 possibile nasci, & pleraque his similia falso ex-
 ponit, qua prorsus veritati resigantur. Qui-
 bus coniectura colligi potest, ea non oculata fide,
 sed narratione potius ab alijs accepisse. In ordi-
 ne præterea ydem ipsi aberrarunt, partim eorũ
 discrepantes, nullaq; cognatione coniunctas vi-
 res collidentes: partim per elementa literarum
 scripta in ordinem digerentes, quo facilius me-
 moria mandarentur, genera & eorum effectus,
 à sua cognatione disiungentes. Nos vero ab in-
 studio, vt ita dicã, inuenta, iungi desiderio cogno-
 scenda

Scenda materia allecli, multis regionibus peragratis (nec enim nescis nos militarem vitam exegisse) tuo hortatu commentationem in sex libros cōtulimus. Quod opus tibi dicamus, Aree, animi gratitudine obsequentes, ob eum quo nos prosequeris affectum. Etenim natura cum in omnes eruditione excultos, tum verò in eos, quibus cum tibi eiusdē artis necessitudo intercedit, pronus ad amicitiam esse soles, in nos etiam aliquanto peculiaris. Enimvero non parum præbet tuæ probitatis argumentum, optimi viri Licinij Bassi singularis erga te amicitia: quā vnā nobiscum degētes nouimus, cum mutuam inter vos beneuolentiam, emulatione dignam intueremur. Admonitum autē te velim, eosq; qui in hosce commentarios incident, ne in verbis facultatem nostram aestimetis, sed potius adhibitā rebus cum peritia curā. Etenim plurima visu ipsi exactissimè cognouimus, quadam etiam ex ea, de qua inter omnes conuenit, historia, percunctationeq; rerum apud singulos vernacularum, diligenter accepimus. Dabimus igitur operam, vt differenti ab alijs ordine tradito, genera singularum medicinarum, viresq; describatur. Quod autem necessaria sit medicamentorum doctrina, nemo est ferme qui ignoret: quod ea & toti articoniūta sit, vniuersisq; eius partibus efficax admitteret auxilium. Quare per medicamentorum compositiones, atque misturas, & facta

in morbis pericula extendi, & incrementū cape-
 pessere potest, plurimum conferente singulorum
 medicaminum cognitione. Quinctiam vernacu-
 lam, familiaremq; materiam cōplectemur, vt
 perfecta sit, qua à nobis relinquetur, doctrina.
 Verū in primis curam impendere oportet, vt
 suis temporibus singula & demetantur, & re-
 cordantur. Certē pro horū ratione medicamēta
 aut ualent viribus, aut euanido nulloq; munere
 funguntur. Serena igitur celi constitutione de-
 metenda sunt, magni siquidē refert inter colligē-
 dum, si vel squalores, vel imbres infesti sint: quē
 admodum si loca, in quibus prouident, cliuosa,
 & ventis exposita sint, & perflata, frigidaq;
 & aquis carentia, in his enim locis vires eorum
 longē validiores intelliguntur. Contrā, qua in
 campestribus, riguis, & opacis, ceterisq; locis à
 vento silentibus enascuntur, plerumque degene-
 rant, & minus viribus valent: multoq; magis,
 si non suo tēpore, nec opportune colligantur, aut
 si per imbecillitatem intabuerint. Neque ignorā-
 dum, ea sepe pro pecuarii loci natura, aut anni
 clementia, maturius, aut serius adulescere mon-

• Planta, nulla propria vi hyeme florent, & folia pariūt:
 vt exacte quadā bis anno florifera. Quare cui in animo
 cognoscan est horum peritiā assignari, necesse est eum prima-
 tur omni germinatione solo emergentibus, adultis, & se-
 tēpore in-
 nescentibus adesse. Nā qui pullulant herbis, dū-
 spicienda, taxat adstuerit, adultam cognoscere non potest:
 neque

neque qui adultã tantũ inspexerit, nuper erupentẽ noscet. Quo fit, vt propter mutatã foliorum faciẽ, caulium proceritates, florũ seminũq; magnitudinem, & id genus alias peculiare notatas, nonnulli, qui olim has rerũ varietates non perspexerunt, magno in errore versentur. Quæ causa etiam nonnullis scriptoribus imposuit, qui herbas quasdam, verbi gratia, gramẽ, quinque folium, & tussilagineẽ emittere florem, fructũ, & caulem negant. Ergo qui sapius ad vísendas herbas, & earum natales se contulerit, earũ cognitionem maximẽ consequetur. Scire etiã non conuenit, sola ex herbaceis medicaminibus veratri genera, nigrũ in quã, & candidũ, multis edis rare annis: reliqua à trimatu inutilia. Quæ vero fruticosa sunt, sicut stœchas, trissago, polium, abrotonũ, seriphum, absinthium, hyssopum, & alia id genus semine prægnantia demetantur. Flores quoque antea, quam sponte sua decidãt. Fructus autem, vt maturi decerpantur, necesse est: & semina, vbi siccari cœperint, priusquam defluãt. Herbarum succus, & soliorum elici debet, germinatibus tum primum cauliculis. Lac, & lacrymæ excipiuntur, inciso per summũ adolescentiæ vigorem caule. Radices, & liquamentis, corticeque vt recondantur, eximere conuenit, eũ herbe suis folijs exuuntur. siccantur etiam expurgate inibi, locus asperginem non redolenti bus: sed qua luto, aut puluere sunt obstita, aqua

elui debet. Flores, & omnia, que incundū odorē
 efflāt, arculis tiliaceis, nullo situ obductis, repo-
 nantur. Nonnunquā charta, aut folijs semina,
 vt perennent, apte inuoluuntur. Liquidis medi-
 caminibus densior materia, argētea, vitrea, aut
 cornea cōuenit. Fiellilis etiam, si modō rara non
 sit, accōmodatur: & lignea, praesertim ē buxo:
 sed aenea vasa ocularijs medicamētis, liquidisq̃:
 & omnibus ijs, que aceto, pice liquida, aut ce-
 dria componitur. Adipem autem, & medullas
 stagnis vasis recondi conuenit.

Iris.

C A P. I

Ris à caelestis arcus similitudine
 nomē accepit. Folia fert gladioli,
 sed maiora, latiora, & pingui-
 ora. Flores † in summitate cuius-
 que caulis, aequalibus inter se
 statijs distant, incurui, varij: siquidem candidi,

pallores, lutei, purpurei, aut carulei cōspiciuntur:
 quae diuersi coloris specie, quadā caelestis ar-
 cus imago representari videtur. Radices subia-
 cent geniculatae, solidae, odorata: qua frustatim
 dissecta, in vmbra succatur, & traiecta lino re-
 conduntur. Melior est Illyrica, & Macedonica:
 & inter has laudatissima, qua mutila ferē, &
 densa cōstat radice, frangētis contumax, subrufo
 colore, gustu amaro, odore perquā grato, & syn-
 uentiore. ita vt nullum prorsus sitis redoleat: qua dū
 tunditur, sternutamenta mouet. Secundū locum
 habet

habet Africana, candicans, gustuq; amara. Teredines in vetustate sentiunt: tunc tamen odoratiores reddi solent. Vis omnibus ex alicfactoria, extenuas, contra tussim efficax, humorum, qui agrè reijciuntur, crassitiem digerant: bilem, crassamq; pituitam ex hydromelite drachmis septē epotæ purgant: somnū conciliant, lacrymas ciūt, torminibus medētur. Eadē potæ ex aceto auxiliantur serpētū ictibus, lienosis, cōuulsis, pfrictio nib. horroribus, & quibus genitura effluit, mēses ex vino potæ pellunt. Dococolum earum, fumarum fotibus vtiliter imponitur, ad emolliendos locos, laxandaq; in eis venarum spiracula: ischiadicis infunditur: fistulas, ac sinus carne explet. Radices ex melle glandis modo subditæ, partus extrahunt: quinetiam cocta & illita, strumas, veteresq; duritias emollūt. Sicca quoque vlcera replent, & cū melle purgāt: nudata ossa corpore operiunt: doloribus capitis cum aceto, & rosaceo magna vtilitate illuminuntur. Ad motæ cum albo veratro, & duabus mellis partibus, lentigines & vitia cutis in facie à sole cōtracta emaculat. Pessis, malagmatis, & acopis inserūtur. In vniuersum magni ad omnia vsus.

ANNOTATIO.

† Malui hoc in loco Marcelli interpretationē sequi, quēadmodū alibi quādoque facturum sum, quā Runellij, cui nō semper addictus ero: quod in aliquot Græcis

legatur *ἐπίαννα*, quæ vox in summitate cuiusque caulis significare videtur, quòdque natura in planta ipsa illud manifestè demonstret. MAT.

* Censetur Galāga officinarū. Nec enim Acori genuinam aut faciem aut naturam obtinet, quam vulgus herbariorum hoc nomine solet indicare.

ACORUM. CAP. II.

*Como
lixis =* **A**Corū folia iridis habet, angustiora tamē: radices non dissimiles, complicatas, non in recliū, sed obliquum aclas, & summo cespite sparsas, geniculis interceptas, albicantes, gustu acres, odore non ingratas. Optimum est densum, candidum, plenum, carie nō exesum, odoratum: cuiusmodi Colchidicū, & Galaticum, quod aspletion dicit. Radici vis calfafloria. Decoctū potu vrinam cit: prodest lateris doloribus, & iocineris, atque thoracis: itē torminibus, vulsis, ruptis. lienum absunit: vrinæ stillicidio, & serpentū iclibus auxiliatur: insidentibus ad muliebres affectus, iridis modo, vtiliter imponitur. oculorum caligines succo discutit. Antidotis radix magno usu commiscetur.

MEON. CAP. III.

Meon **M**eon, quod Athamanticū vocant, in Macedonia, & Hispania plurimum gignitur, *Plinius a tur, anetho folijs et caule simile, sed eo crassius:*
bin m

binum ferme cubitorum altitudine attollitur: nisi habet
 sparsis in obliquum, rectumq; radicibus, longis, ac si etiam
 tenuibus, odoratis, linguam excalfaciuntibus. Marcello
 Quæ serues facta ex aqua, vel trita citra coctio- in commi-
 nem, præclusorum renum, vesicæq; sacra vitia ta. teste
 potu leniunt: vrina difficultati medentur: sto- Græci qu-
 machi inflationes discutiunt. Tormimbus, affecta dam veti-
 vuluæ, articularum doloribus, atque fluxionibus stissimi cu-
 pectoris, trita cum melle in elegmate auxiliantur. qu-
 tur. Sanguinem per menstrua pellunt, defectio- diuersitas
 nibus serues facta: infantibus autem illita imo facit v-
 ventri, vrinas mouent. Quod si plus quam de- qualis he-
 ceat, ex his bibatur, caput dolore afficiunt. ba sit Me-

Cyperus.

CAP. IIII.

Cyperus, quæ aliqui erysipterum. Et aspa- quis con-
 lathum appellat, folia fert porraceis pro- ceris.
 xima, sed longiora, & exiliora, caulem odorati
 iunci, cubitalē, aut maiorē, angulosum: in cuius
 cacumine minuta folia cum semine exoriuntur: ra-
 dices, quarum in medicina est vsus, coherentes in-
 ter se, oleis oblongis similes, aut rotundæ, nigro
 colore, suauis odore, amaro gustu. In lacunosis, pa-
 lustribus, & cultis enascitur. Optima est grauif-
 sima, densa, fractu contumax, plena, & aspera,
 odoris cum quadam acrimonia incundi: qualis est
 Cilicia, Syriaca, & quæ à Cycladibus insulis pe-
 titur. Huic calida vis inest. Venarum spiracule
 laxat: vrinam ciet: ad calculos, aquamq; subter
 utem vtilissimè bibitur: aduersus scorpionum

a s

ictus

ictus remedio est: per frictionibus vulus, & praclusionibus fotu prodest: pellit menses. Contra vlcera oris, etiam si depascent, vorentq; farina eius efficax est. Malagmati calfacientibus, & vnguentorū spissamētū bene adhi solet. Aliud Cyperi genus tradunt in India nasci, zingiberis effigie: quod manducatum, croci vim reddit, gustu amaro sentitur, & illitum presentē psilothri vim exhibet.

Cardamomum.

CAP. V.

Cardamomum optimum est, quod ex Comagene, Armenia, Bosphoroq; deuehitur. in India quoque, & Arabia prouenit. Eligi debet plenum, frangenti cōtumax, oclusum farctumq; (quod enim eiusmodi non est, exoletum iudicatur) & gustu acre, subamarum, & odore caput tentans. Excalfactoriam vim habet: potumq; ex aqua facit ad comitiales, ischiadicos, tusses, neruorū resolutionem: item ad rupta, vulsa, torminia: latus vētris tineas excutit. Ex vino autē potū, renibus, difficultati vrinae, à scorpione ictus, neque non omnibus venenum vibrantibus, auxilio est. Cū cortice radicis lauri epota drachma, calculos comminuit: partus suffitu enecat: scabiem ex aceto illitum adimit. Et ad vnguentorum spissamenta additur.

Nardum.

CAP. VI.

Duo Nardi genera: vnum Indicum, alterum Syriacum appellatur, non quod in Syria

Syria proueniat, sed quòd montis, in quo ori-
 tur, pars vna ad Syrios, pars altera ad Indos
 flectitur. Ex hoc Syriaci genere, praprium est
 recens, & leue, largam gerens comam, flauum
 colore, perquam odoratum, ac cyperum redolens,
 breui spica, amaro sapore, linguam siccate, quod
 diu in sua odoris gratia permaneat. Ex Indica
 autem Nardo quoddam Gangitis vocatur, à flu-
 uio Gange, apud quem enascitur, montem præ-
 terfluente: quod genus ob multam loci, in quo
 prodit, viginem, viribus infirmius est, atque
 procerius adolescit, plures ferens spicas, ab vnica
 radice comosas, vnâq; conuolutas, ac graniter
 olentes. Montanum autem odoratius, spica breui
 ac mutila, odore cypero vicino, ceteras habens
 Syriaci dotes. Est & genus quoddam, cui Sam-
 pharitico nomen locus indidit, frutice breui, in
 magnas se spargens spicas, candidiore interim
 medio caule, hircorum virus supra modum redo-
 lente: quod improbatum. Madefactum vendi so-
 let. quod vitium ex eo deprehenditur, quod can-
 dida sit spica, & squalida, suaq; careat lanugi-
 ne. Adulteratur stibio cum aqua, aut palmeo
 vno, inspissationis ponderisq; causa inspirato.
 Intueri autem oportet, si lutum radicibus insi-
 deat, & incerniculo puluerem excutere, eluendis
 manibus vtilem. Vim habent excalfactoriam,
 & exiccantem. Vrinam mouent: aluum potius
 fistunt: vuluæ profluua, sanientq; apposita sup-
 primunt.

primūt. Nauseæ ex aqua frigida auxiliatur, & stomachi rofionibus, inflationi, iocinori, regio morbo, renum vitijs. Aqua autem incocta fota ad infessum, vuluæ inflammationibus medentur, ad glabras oculorum genas valêt: siquidem eas ad densiorem pilum reducunt, persufis humore corporibus insparguntur. Miscentur antidotis & in fictili nouo non picato ad ocularia medicamenta reconduntur, trita in farinam, & cum vino in pastillos coacta.

Nardum Celticum. CAP. VII.

Celticum Nardum nascitur in Liguria alpibus, aliungia patrio nomine appellatum: prouenitq; in Istria. Exiguè fruticat, & cum radicibus in manualcs fasciculos componitur. Folia habet oblonga, colore in flauum languido, florem luteum. Cauliū, & radicem duntaxat vsus est, & odoris suauitas. vnde pridie fasciculos aqua abluere expedit, & exempta terra, pauito solo atque humenti, subiecta charta reponere: postridie repurgare. siquidem vtile, cum aceroso alienoq; propter humoris vim, non excutitur. Adulteratur imposita herba simili, quæ hirculus vocatur. ab odoris grauitate. Sed facilis cognitio: nanque herba candidior est, sine caule, minus oblongis folijs, radice neque amara, neque odorata: vti verum Nardum est. Itaque radices, atque cauliculi, abiectis folijs, triti secernuntur, vino excipiuntur, digerunturq; in pastil

pastillos, & ita fictili nouo diligenter operto, asseruari debent. Laudatur maximè, recens, iunctandi odoris, radice numerosa coharès, plenum, nec fragile. Ad eadem, quæ Syriacum, pollet: sed vehementius urinam cit, & stomacho utilius est. Inflammationibus iocinoris, & felle suffusis auxiliatur. Contra stomachi inflationes, cum absinthij decocto bibitur: item aduersus lienem, renum & vesicæ vitia, & venenatos ictus, ex vino. Additur in malagmata, potiones, & calfacientia vnguenta.

Nardum montanum. CAP. VIII.

Montanum Nardum, quod ab aliquibus *thylacitis, & niris* appellatur, in *Cicilia, & Syria* nascitur: caule & folijs *eryngio* similibus, minoribus, minimè tamè spinosis, asperisq;. Radicibus binis nititur, aut pluribus, nigris, odoratis, ceu *hastula regie*, sed longè gracilioribus, † & longè minoribus, neque caulem, neque fructum, neque florè profert. Ad eadem, ad quæ *Celticum* efficax.

ANNOTATIO.

† In *Oribasio*, (qui simplicium descriptiones *Dioscoridi* acceptas refert), legitur *λευκότεροι*, hoc est, candidiores. quòd *Nardus montana* constet radicibus *asphodelo* non solùm minoribus, & gracilioribus, sed etiam candidioribus. MAT.

*minori

* Minoribus.] Fuchsius in opere de Stip. maioribus legendum suspicatur. Plinius, qui hinc omnia mutuatus est, mollioribus habet. quod sanè vtrunque herbæ, quàm aptissimè quadrat.

† Cytino hyoscyami.] id est, flori hyoscyami. qui veri cytini, quem domesticæ punicæ florem esse nouimus, aliquam exprimit effigiem, vt in eius descriptione author est Dioscorides.

Alaraba - Alarum.

CAP. IX.

Alaraba - **A**larum, quod & ipsum aliqui syluestre Anardum appellant, hederæ folijs, minoribus multo, rotundioribusq; floribus cytino hyoscyami similibus, purpureis, inter folia proximè radicem emicantibus, odoratis: in quibus semen acinosum. † Cauliculos habet angulosos, asperos, & molles: radices numerosas, gemculatas, tenuis obliquas, gramini non dissimiles, longè tamen graciliores, odoratas, excalescentes, & quæ linguam vehementer mordent. Excalescentiam vim habet: vrinam cit: hydropicus, & vetusto coxendicum dolori prodest. Radices seminis drachmis ex aqua mulsa pota, menses trahunt: & veratri albi modo purgant. In vnguenta additur. Umbrosis montibus prouenit: sed plurimum in Ponto, Phrygia, Illyrico, & Italia Iustinensi agro.

† Hæc verba vt in Ruellio inuenimus, ita reliqui

reliquimus. Sed admonendum esse lectorem duximus, ea non legi in Græcis nostris codicibus, neque à Serapione referri. quod argumēto est illa Dioscoridi accreuisse. Sunt tamen græce sic scripta: ἔχον καυλίᾳ γωνιοειδίᾳ, ὑποτραχέα, ἀραιά. Id est: Habēs cauliculos angulosos, subasperos, raros.

ANNOTATIO.

* Maioribus] Rectius forte minoribus legas, vt Ruellius quoque monuit. Flores siquidem Valerianæ nunc dictæ, quæ Phu esse omnes ferè suspicantur, Narcissum effigie expressissimè quidem referunt: eo tamen longè sunt minores: ni forte soli diuersitati id imputandum censeas.

Phu.

CAP. X.

PHU: (quod & aliqui syluestrum nardum appellat), nascitur in Pōto: folio = olusatris, aut elaphobosci: caule cubitali, aut altiore, laui, cauo, molli, in purpuram vergente, geniculis intercepto, floribus narcisso proximis, maioribus, tenerioribus, & ex albicante purpureis, radice superius ad digiti minoris crassitudinem, ex obliquo villosa in nigri veratri, aut iunci odorati modum: capillamentis inuicem contextis, flavescentibus, odoratis, cum quadam odoris gravitate nardum amulantibus. Excalfacit: vrinam mouet, si sicca potui detur. Decoctione eadem prestat.

Valeriana

Hippen-
selina.

stare potest: ad lateris etiam dolorē efficax: mens-
ses cit, antidotis inferitur. Adulteratur radice
rusci admista. Sed maleficium deprehenditur:
quoniam hac dura est, & frangenti contumax,
sine vlla odoris gratia.

Malabathrum.

CAP. XI.

Malabathrum arbitratur aliqui esse In-
dici nardi folium, falsi quadam odoris co-
gnatione: permulta enim nardum olent, quem-
admodum pbr, asarum, niris. Secus autem res se
habet: nanque Malabathrum folium sui gene-
ris est, quod Indicæ gignunt paludes, lentis palu-
stris modo innatās aquis, sine radice. Id collectū
statim lino transsuiitur, & siccatum reconditur.
Tradunt siccatis estiuo feruore aquis, humū ari-
dis fruticibus vri: quod vbi nō euenerit, ne am-
plius quidem renasci. Laudatur recens, ex can-
dido nigricans, integrū, nec fragile, odore caput
feriēs, quod diu in sua vi odore pmaneat, & nar-
dum sapore imitetur, nullo salis gustu. Infirmū
verò, & minutim cōtusum, p̄sertim si cariosum
virus olet, vitiosum est. Easdem nardo sortitur
vires: sed efficacius omnia prastat. Vrinam vehe-
mentius ciet, ac stomacho magis prodest Malaba-
thri vis. Lippitudinibus, inflammatiōibusq; tri-
tum, & in vino feruefactum cōmodè illinitur.
subditum lingue, oris halitum, & suauitatem
commendat. V estium quoque odorem interposi-
tum seruat, & ab erosione tuetur.

Officinis

ANNOTATIO.

Officinis falso Cinnamomū hodie dicitur. Est enim earum Calsia, nō quam hic Dioscorides, cui, sicut & alijs veteribus, fuit incognita, sed Actuarius libro de cōposit. medic. depinxit.

Calsia.

CAP. XII.

Calsia, cuius cōplura sunt genera, iuxta *Canela*
 odoriferam Arabiam gignitur, crassi corticis sarmento: folijs piperis. Eligenda est fuluescens, pulchri coloris corallij, amula, perquā angusta, lōga, crassa, & fistulosa, gustu mordēs, & cum aliquāto seruore adstringens, aromatica, *metā no-*
 rinoso odore: cuiusmodi est, quæ ab incolis achy *Mūs. i. cū*
 appellatur, ab Alexandria negotiatoribus damulto.
 phnitis. Huic præfertur crassa, purpurea, & nigricans, Xigir cognomine, quæ rosam odore imitatur, præcipui in medicina vsus. Secundū locū tenet antedicta. Tertia, cui Mosylitico blasto, id est, germine cognomen est. Reliquæ viles, vt quæ asyphemū dicitur, nigra, insuavis, cortice tenui, ac rimoso: & quæ darca. & citto vocitatur barbaro nomine. Similior huic est pseudocassia, quæ vt explicari possit. quæ gustu coarguitur, cū nec acris, nec odorata sit, harentemq; medulla corticem habeat. Inuenitur etiā lata quedā fistula, mollis, leuis, surculosa, quæ antedicta præfertur. Damnatur candicans, scabra, hircinum virna: redolēs, & quæ tenui fistula: & scabra cute sit.

la

Vizca

Vim obtinet calfaciēdi, vrinā cūdi, siccandi, & leuiter abstringēdi. Cōuenit ad medicamēta oculorū, quæ præstāda claritatis gratia concinnantur, & ad malagmata: lentigines tollit cū melle illita: mēses trahit: cōtra vituperarū iētus pota auxiliatur: aduersus intestinas inflāmatioēs oēs, & renū vitia, pota proficit: fæminis in solio desidētibus, aut suffimētis, prodest ad dilatiōē vuluæ. Et duplo pōdere medicamētis mixta, cinnamomi vicē supplet. si ipsum desit: nam eisdem effectus præbet. Ad plurima perquam utilis est.

Cinnamomi. CAP. XIII.

Cinnula
Cinnamomi genera plura, patriū sibi nomē vedicātia. Præfertur tamē Mosyliticū, quod cassiæ, cui mosyliti nomen est, aliquā referat effigiē: sed in eo genere recēs, nigrū ex vinofo in cinerē vergēs, laue, tenuibus ramulis, ac frētibus nodus cinclū, perquā iucūdē olēs. Optimi ferē iudiciū, iucūdi odoris proprietate cōstat: inuenitur enim cum optimo, eoq; quod peculiare est, odor ruta, aut cardamomo proximus. Insuper acre, mordēs, & cū calfactione quadātenus salsum, quod nō citō cōfricanti asperū, aut friātī lanuginosum, leuibus tamen internodijs appareat. Si certior fieri voles, vellito ab radice surculum, facilis est huiusmodi probatio: nanque fragmenta miscellanea quādā esse videntur. Quæ autē melius spirant, suo halitu, cū nares primū consuluntur, olfactū ex plāntia, deterioris dignosionem

tionem impediunt. Est etiã montanũ crassum, pumilum, fuluescens admodum. Tertium à Mossylico, perquã suauiter olet, nigrum, fruticosum, paucis intercedentibus geniculis. Quartum fungosum, candicans, aspectu tuberosum, vile: ac friabile, magnam habes radicem, quæ cassiam planè representat. Quintum genus odore nares feriens, subrusum, & cortice fuluæ cassiæ simile, tangenti firmum, minus neruosum, densa radice firmatum. His quæ thuris, cassiæ, myrti aut amomi odorem spirant, minus suauitatis inest. Deligito scabrum, albũ, rugosum: ac leue, & lignosum circa radicem, vt inutile, reijcito. Est etiamnum simile aliud, cui pseudocinnamomo cognomen est, vile, inualidi odoris, solutarumq; viriũ. Vocatur etiam Zingiber, cum tamẽ sit xylocinnamomum, præbes quandã cinnamomi faciem. Est autem lignosum cinnamomũ, sarmenta longa robustaq; ferens, odore longè cinnamomo inferiore. Sunt qui xylocinnamomum à cinnamomo genere differre dicant, quòd à natura eius abhorreat. Cinnamomũ omne excalfacit, emolli- & concoquit: urinam ciet: tam menses, quam partus potum, aut ex myrrha impositum pellit: contra bestias, quæ virus eiaculantur, venenaq; conuenit: caliginem pupillis oculorum obuersantem discutit: crassitiem extenuat: lentigines, & vitia cutis in facie ex melle illitum detergit: contra tusses, defluxiones, aquam subter cutem

b 2 fusam

fusam, renū vitia, & vrina difficultatē efficacē est. Vnguētis pretiosis inseri solet. Et in summa, magni ad omnia vsus. Tritum vino excipitur, vmbraq; siccātū, quō diutius eduret, recōditur.

Amomum.

CAP. XIII.

Amomum exiguē fruticat, ex ligno se conuoluens in racemi modū, flore, ceu candida violæ, paruo: folijs bryonia similibus. Laudatur quā maximē Armeniacum: colore ad aurū vergēs, ligno subrufo, abūde odorato. Medicū, quomā in cāpestrib. & aquosis enascitur, infirmitus esse constat: est autem magnum, subuiride, tactu tenerum. frutice venoso, odore origani. Ponticū verō subrufum, paruum, fragile, racemosum, fructu turgēs. & odore nares feriēs. Deligit recēs, candidū: vel subrubrū, quod nec adstrictū cohaereat, nec conuoluatur, sed solutum diffundatur: semine plenum, vuis paruis simile, graue, valde odoratū: modō cariem nō cōtraxerit, acre, gustu mordēs. simplici colore nō euariante. Vim habet aalfaciēdi, astringēdi, exicādi. Somnū allicit: & illitū fronti, doloris sensum aufert: inflāmatioēs, & meliceridas concoquit, discutitq;: iuuat quos scorpius percussit, ex ocimo illitū: & podagricis cōfert: inflāmationes oculorū, viscerumq; lenit: ex vna passa: ad vuluarū vitia in pessis, aut infessionibus vtile est. Decoctū iocineri, renibus, podagra, potu conuenit. Antidotis immiscetur, & pretiosissimis vnguētis. Adulteratur Amomum:
herba.

herba simili, quæ Amomis vocatur, sed sine odore, sine fructu. Nascitur in Armenia, flore origani. Quare in huiusmodi rerum probationibus fragmenta fugienda sunt: eligenda autem, quæ ab vna radice suos integros surculos emittunt.

Cōstus.

CAP. XV.

costo

Precellit Arabicus, candidus, leuis, eximia odoris suauitate. Secundum locum sibi vendicat Indicus, leuis, vber, vt ferula niger. Tertius est Syriacus, grauis, colore buxeus, & odore feriens. Optimus est recens, albus, abunde plenus, densus, aridus: a teredinibus non erosus, sine graueolentia; gustu calidus ac mordens. Vis ei excalfactoria: urinam ciet: menses pellit: vitijs, quæ vuluam malè habent, tam impositu, quàm fortu, & suffitu auxiliatur. Contra viperarum morsus sext antem bibere prodest: item aduersus pectoris dolores, conuulsa, inflationesq; ex vino & absinthio: venerem ex mulso stimulat: latas ventris tineas ex aqua pellit: horroribus ex oleo ante febrim accessiones, & neruorum resolutionibus obliuitur: vitia cutis in facie, cum aqua, vel melle illitus, emendat. Additur in antidota, & malagmata. Sunt qui, admistis helenij Comageni præduris radicibus, adulterent. Quod deprehensu facile est: siquidem neque gustu feruet helenium, neque validum odorem vibrat, vt caput tentare possit.

b 3

Iunctus

Iuncus odoratus. CAP. XVI.

Odoratus Iuncus in Affrica, & Arabia nascitur. Laudatissimus ex Nabathæa: proximus Arabicus, quæ aliqui Babylonium cognominant, alij teuchitum: pessimus ex Africa. Eligendus est rufus, recēs, floribus refertus, tenuis, rubentibus fragmentis, qui manibus confricando rose odorem emittit, ignea mordacitati ad linguā. Floris, culmorum, radicisq; est usus. Vim vrinæ ciūda habet: menses pellit, discutit inflatiōes, caput aggrauat, modicè astringit, comminuit, excoquit, ac venarum spiracula laxat. Flos eius in potu utilis sanguinem reijcientibus: doloribus stomachi, pulmonis, iocineris, & renū. miscetur antidotis, Radix astringentior est: ideo fastidijs stomachi, hydropicis, conuulsis. drachma vnā cū pari pondere piperis, per dies aliquot datur. Decoctum vulus inflammationibus, ad desidentiu fatus. vtile est.

Calamus odoratus. CAP. XVII.

Calamus odoratus in India nascitur. Melior est fuluus, densè geniculatus, & qui assulosè frangitur, plena araneorum fistula, albicans, lentus in mandendo, & astringens, cum aliquanta acrimonia. Vrinam potu ciet: quare cum graminis, aut apij semine coctus, in aqua subter cutem fusa morbo, renum vitijs, stillicidio vrinæ, ruptisq; commodè bibitur: menses & potus

potu, & appositu pellit: tussi suffitu medetur
per se, aut ex rasina terebinthina, hausto per a-
rundinem fumo: ad mulieres infessus decoqui-
tur, & clysteribus imponitur. Malagmatis, &
suffitionibus odoris gratia commiscetur.

Balsamum. CAP. XVIII. *Balsamo*

Balsamum arbor alba viola, lycij, siue pyra-
canthæ magnitudine conspicitur. Folium
ruta proximuni, longè candidius, perpetu òvi-
rens. In Iudæa solùm quadam valle, & Aegy-
pto nascitur: his differens modus, scabritia, proce-
ritate, gracilitate. Quod igitur tenui, & capil-
lacea coma est: theristum vocant, quasi demessi-
le: fortassis quoniam ob gracilitatem faciliè de-
metatur. Aestiuus sub ortu canis ardoribus, ar-
bos vnguibus ferreis inciditur, manatque è pra-
ga succus, quem Opobalsamũ vocant: sed tan-
exiguo stillatu, vt annis singulis, ne plures
quidem, quam seni septemue congij cogan-
tur: inibiq; pondus duplo rependitur argen-
to. Succus probatio est, vt sit recens, validi odo-
ris, syncerus, non ad acorem vergens, dilui fa-
cilis, leuis, adstringens, ac modicè mordens gustu.
Sed variè vitiatum, misto ab aliquibus terebin-
thi, cypri, lentisci: balani vnguento: item susino,
metopio, melle, aut Cypria cera liquida. Quod
maleficium faciliè deprehenditur, nanque merus
in laneam vestem fusus, neque maculam facit,
neque si eluatur, notã relinquit, vitiatum autem

inheret, & lac instillatus coagulat, quod adul-
 teratus nõ efficit. Quinetiam syncerus in aqua
 aut lacte celerrimè liquatur, coloreq; lactescit: vñ
 tatus verò olei modo innatat, se conuoluens, aut
 in stella modũ diffundens. Syncerus senescens cras-
 scit, deteriorq; redditur. Hallucinatur, qui a-
 qua concretum pessum ire, & ad ima sidere arbi-
 trantur: postea dissipatum supernatare. E ligni
 genere, quod Xylobalsamum vocant, probatur
 recens, sarmento tenui, fuluũ, odoratũ, quadam-
 tenus opobalsamum spirans. Necessarius etiam
 seminis erumpit vsus: quare eligatur flauũ, ple-
 num, grande, ponderosum, mordens gustu, fer-
 uens in ore, modicè opobalsamũ olens. Adultera-
 tur emine hyperico simili, quod à Petra oppido
 deertur. Sed coarguitur magnitudine, inanita-
 te, virium ignauia, sapore piperis. Efficacissima
 vis inest succo, & quã maximè calfaciens: abster-
 git quæ tenebras oculorum pupillis offundunt:
 medetur persfrictionibus vulua cum rosaceo cera-
 to appositu: menses quoque, secundas, & par-
 tus extrahit: horrores illitu discutit: vlcera sor-
 dida expurgat, & cruda concoquit: vrinã potu-
 ciet: agrèspirantibus prodest: datur in lacte cõ-
 tra aconitũ haustũ, aut serpentiũ iclus. Miscetur
 acopis, malagmatis, & antidotu. In summa præ-
 cipua auctoritas succo, secunda semini: minima
 ligno. Senen cõmodè potui datur doloribus la-
 teris, pulmonum vitijs, tussi, ischiadicis, comitia-
 libus.

libus, vertiginosis, orthopnoicis, vrinae difficultati, torminibus, ac serpentium morsibus: ad mulieres suffitus perquam vtile est: vuluam aperit in defensionibus balnearum decoctum, & humorem euocat. Lignum easdem habet vires, aliquantulum minores. Ex aqua potum cruditatibus, torminosis, vulsis, venenatorum ictibus opitulatur: vrinam cit: ad capitis vulnera cum sicca Tri conuenit: squamas ossium extrahit, & ad unguentorum spissamenta additur.

Aspalathus.

CAP. XIX.

Aspalathus, alijs erysiceptron: frutex est ^{ερυκωδαντε} surculosus, multis spinis horrens. Nascitur id est, ^{li-} in Istro, Nisyro, Syria, & Rhodiorum insula: quo ^{gnosus.} ad unguentorum spissamenta pigmentarium vtuntur. Optimus est grauis, detracto cortice rubescens, aut in purpuram vergens, densus, odoratus, gustatu amarus. Est & alterum eius genus candidum, lignosum, sine odore: quod deterius habetur. Vim calfaciendi cum adstrictione obtinet. Vnde decoctum cum vino ad tetra oris vlcera colluenda conuenit: ad nomas genitalium, & sordida vlcera infunditur: subiectum in pessa, partem extrahit. Alium sistit eius decoctum: & sanguinis reiectionem potu cohibet: vrinam difficultatem, inflationesque discutit.

Muscus.

CAP. XX.

Briou, id est, Muscus, a quibusdam splachnon appellatur. In cedro arbore, populo alba,

b s &

Et quercu inuenitur. Optimum est cedrinum, proximum populneū: in quo genere candidum, et odoratius praestat: nigricās improbatur. Adstringendi vim habet. Decoctum insidentium vulus vtile. Vnguēto balanino, oleisq; inspissandi gratia inferitur: thymiamatum, acoporumq; compositionibus conueniens.

La oriental. Agallochum. CAP. XXI.

A Gallochū lignum est, quod ex India atque Arabia deportatur, thuiā ligno simile, maculatum, odoratum, gustu astringens cum quadam amaritudine: cute verius quam cortice vestitur, aliquantulum versicolore. Manditur, aut decocto os colluitur: commendandi halitus gratia: sudores arcet toto corpori insparsum: pro thure ad suffimenta substituitur. Radix epota drachma vnius pondere, humida stomachi vitia, et imbecillitatem feruoremq; mulcet: si lateris, iocinerisue dolor excruciat, si dysenteria, aut tormina infestant, ex aqua bibere prodest.

Arcaea Narcaphthum. CAP. XXII.

N Arcaphthum ex India desertur, corticosum, simile sycomorū libro: quod iucundi odoris gratia suffitur. Miscetur thymiamatis cōpositis. Cōstrictionibus vulua suffitu prodest.

miral Cancamum. CAP. XXIII.

C Ancamū Arabici ligni lacryma est, myrrhe quodammodo similis, virosi gustus, quam ad suffimenta vsurpant. Vestes eo, addi-

ris styrace, & myrrha, sufficiuntur. Vim prodi-
tur obtinere extenuandi obesos, si ternum obolo-
rum pondere ex aqua, aut mulso aceto plusculos
dies ebibatur: lienosis datur, comitialibus, & su-
spiriosis: menses cum aqua mulsa pellit: oculorū
cicatrices cōfestim emendat: vino madefactum
medetur eorundē hebetudinibus, aduersus gin-
guas humore pręgnantes, doloresq; dentium, nō
aliud efficacius. Cyphi. CAP. XXIII. *per sum*

CYphi odorati suffimēti cōpositio est, dica-
ta dijs: qua abunde Aegyptij sacerdotes
vtūtur. In antidota misceri solet: suspiriosis da-
tur in potu. Permulta cōponēdi rationes, quarū
vna hæc est. Sumito cyperi dimidiū sextariū, cū
pari baccarū iuniperi adultæ modo: vnae passie
pinguis, exēptis vinaceis, minas duodecim: resi-
na purgatæ minas quinque: calami, & iūci odo-
ratorū, & aspalathi, singulorū minā: myrrha
duodecim: vini veteris sextarios nouē, cum dua-
bus mellis minis. Vnam passam, detractis vi-
naceis, tusa cū vino, & myrrha subigito: cate-
ra tusa, & cribrata adycito: die vno humorem
cōbibere finito. dein mel coquito, dum sibi gluti-
nis asiskat crassitudinem: eliquatam resinam
accuratē permisceto cū reliquis diligenter con-
tritis, & in sicile vas recondito.

Crocum. CAP. XXV. *Alcaz*

CROCUM optimū in medendi vsu Coryceū,
recens, & boni coloris, paulum candidi ge-
renā

vens in capreolo, oblongum, omnibus suis partibus constans, non fragile, plenum, à quo detractum est nihil, quod madefactum manus inficit, nec situm redolet, aut cariem sentit, subacre: si huius generis nõ est, aut vetus, aut humore perfusum creditur. Secundus locus datur Coryceose tractu Lyciæ contermino. Tertius Lycio, è monte Olympo. Dein ex Aegibus Aetoliæ. Cyrenaicum & Cēturipinum inter Sicilica omnia viribus infirmius est. Omniũ natura oleracea. Itali tamen ob succi copiam, & coloris venustatem, tingendis mortarijs dicauerunt: quibus de causis magno venditur. Vtilissimum in medicina quod antè descripsimus. Adulteratur immisto crocomagmate tuso, atque etiam sapæ subtilit: contrita, quò pondus adijciatur, simul argenti spuma, aut plumbagine. Sed malefium declarat insidens puluis, præsertim si defrutum in odorando subolet. Thessalus ipsum tantum odoratum esse voluit. Alij exitiosum, tribus drachmis ex aqua potis. Procul dubio vim coquendi, emolliendi, atque substringendi habet: urinam cit, elegantem colorem præstat: qui ex passo biberint, crapulam non sentient: oculorum fluxiones illitum cum humano lacte cohibet: additur in potiones, quæ interaneorum causa temperantur: ad vuluæ etiam, sedisq; cataplasmata, vtiliter inditur: venerem stimulat: vergētes ad ignē sacrum inflāmationes mulcet: auricularijs collectionib

lectionibus vtile. Quò facilius conteratur, in calido sicili sole siccari oportet, celeriterq; versari. Vrinam mouet radix ex passo pota.

Crocomagma. CAP. XXVI.

Crocomagma fit expressis vnguenti croceni odoramentis, & in formas digestis. Optimum est odoratum, modicè myrrham olè, graue, nigrum, ligni expers, laue, subamarum, quod madefactum croci colorem reddit, gustatumq; vehementer dentes ac linguam inficit, multis durans annis: quale est quod à Syria defertur. Habet suas vires ad delenda, quæ caliginem oculis obuersant; vrinam cit, calfacit, concoquit, & emollit. Vires croci proportionè quadamtenus representat: quandoquidem plurimam croci partem sibi Crocomagma vendicat.

Helenium. CAP. XXVII.

Helenium folia habet verbasci angustioris folij, asperiora, oblonga: caulem quibusdam in locis non emittit: radicem subalbida, interdum subrusam, odoratam, subacrem, vegetam, magnã: ex qua agnate propagines liliorum, aut ari modo seruntur. Montanus, vmbrosis, & siccis locis prouenit. Foditur æstate radix, particulatimq; dissecta siccatur. Potum radicis decoctum menses, & vrinam tict. Ipsaque in eclegmate ex melle prodest tussi, orthopnoeæ, ruptis, conuulsis, inflationibus, & serpentium morsibus. In summa excalfaciens est. Folia eius

ex vna

ex vino cocta vtiliter ischiadicis illinuntur. Helenij radix & stomacho vtilis est in passo codita: si quidem salgamarj paululū siccata eam, mox decoctam, & frigida aqua madefactam, in sapā conijciunt, & ad vsus recondunt. Trita, potaq; ad cruentas excreationes efficax est. Alterum Helenij genus in Aegypto gigni Crateus tradit. Herba est cubitalibus ramulis, serpylli modo per humum repentibus: folijs lenticula circa ramos, sed longioribus crebriq;: radice pallida, digiti minoris crassitudine, per ima tenui, superne crassiore, cortice nigro. Nascitur in maritimis collibusq;. Radix vna in vino epota, contra serpentium ictus auxiliatur.

Omphacinum & omne oleum.

CAP. XXVIII.

Oleum: quod ex immaturis oliuis exprimitur, ad multos vsus recte valetibus accommodatissimū est omphacinū id appellatur. Praestat recens, odoratū, quod nō mordeat. Tale vnguentorū cōpositionibus idoneū intelligitur. Stomacho vtile est, quod astringat: gingiuas cōtrahit, dentes firmat, si contineatur in ore: sudores cohibet, quō autē vetustius, ac pinguius, eō ad medicamenta aptius est. Et vt reliqua in cōmune dicantur (omne oleū caisfacit: emollit ventrē, & perfectiōibus corpus tuetur, ipsumq; proptius

ad

ad obeūda munera reddit, aluū emollit, vlcera-
 tiū medicamentorū vires permistū hebetat: con-
 tra venena datur assidue potū redditūq; vom-
 itionibus: soluit aluum hemina mensura cū parī
 ptisana succo aut aqua potum: ad tormina cali-
 dū simul decocta ruta tribus sextarijs in potu
 datur: ventris animalia pellit: idē maximē ilei
 intestini morbo laborātibus infunditur. Vetus
 magis calfacit, & vehemētius discutit: oculorū
 claritati subtilū confert. Si vetusti nō sit occasio,
 in vase decoquitur ad mellis crassitudinem, vt
 vetustatem representet.

Oleum syluestris oliuæ.

CAP. XXIX.

Oleum quod syluestres oliuæ fundūt, vehe-
 mēter astringit, & ad sanorū vsus secun-
 dū sibi locū vendicat. In doloribus capitis vtili-
 ter pro rosaceo substituitur: sudores arcet, defluē-
 tes capillos inhibet: surfures, vlcera capitis manā-
 tia, scabiē, leprasq; abstergit: tardius canitiē sen-
 tiūt, qui eo quotidie perūgūtur, Cādidū oleū fit
 hoc modo, Albū colore, nec anniculo vetustius, in
 nouū fictile oris patuli funditur, iētū heminarū
 mēsurā, & sub solē media quaque die cōcha re-
 funditur, ex astoq; demittitur, vt assidua deu-
 lutiōe, iētūq; agitatū respumet: oclaua die sceniū
 græcū mūdū quinquaginta denariorū pōdere,
 calida aqua madefactū, donec emolefcat, in su-
 pradi

prædictū oleū deijcitur, ita ne extillet aqua: post
ea tede præpinguis piceæ, assulatim cæsa æquale
pondus adijcitur, & transactis octo diebus, oleū
concha mouetur. Vbi candorem contraxerit, in
vas nouum vetere vino effusum recondi debet,
substratis fertula Campanæ corollis drachmas
vndecim pendentibus, cum pari iridis pondere.
sin minus, rursus soli mandandum, & idem mu-
nus obeundum, vsque dum inalbescat.

Sicyonium oleum. CAP. XXX.

Sicyonij componendi ratio hæc est. In lebetem
Soris lati, stanno inductum, funditur noui
olei albi, quod crude oliuæ reddiderunt, congius
vnus: aquæ semicongius. Leui id igne coquitur,
leniter mouendo: at vbi bis efferbuit, & subtra-
cto igne refrigit, immatans oleum concha decapit-
latur, & adiecta noua aqua conferuescit, & re-
liquis, vt diximus, peractis reponitur. In Sicyo-
nia maximè fieri consuevit, Sicyonij inde acce-
pto cognomine. Calfactorem ad quendā vsque
modum vim habet. Febri, ac neruorum vitijs
prodest. femina ad cōmendādū faciei nitorē eo
vtuntur.

Strigmentum. CAP. XXXI.

Strigmenta à balneis calfaciunt, molliunt,
discutiunt: ad sedis rimas, & condylomata
illinuntur. Illa verò, quæ ex palestris puluerem
sibi ascuerunt, in sordis speciem redacta, articu-
lorum modos imposita adiuuant: ischiadici in
fetus.

sotus aut malagmatis locum, calida commodè
sufficiuntur. Derasa gymnasiolorum parietibus,
simulacrisq; sordes, calfaciunt: tubercula, qua æ-
grè ad coctionem producuntur, dissipant: desqua-
matis, & vlceribus antiquis profunt.

Eleaomeli.

CAP. XXXII.

IN palmyris Syriæ, quod aleomeli vocant, ex
quodam caudice manat, oleū melle crassius,
sapore dulci. Bilem, cruditatesq; detrahit, sexta-
rio cum vna aquæ hemina dato. Sed qui sum-
psere, torpescunt, & viribus deficiuntur. quod
minimè vereri oportet: verùm crebrò excitare,
ne veterno pressi somnos captent. Fit & oleum
è pinguitudine surculorum. Optimum vetus,
crassum, pingue, non turbidum. Calfacit: priua-
tim caliginibus oculorum illinitur: lepras neruo-
rumq; dolores. illitum emendat.

Cicinum oleum. CAP. XXXIII.

Cicinum oleum hoc modo temperatur. Ma-
turi ricini qua voles quantitate torrido
sole flaccescunt, & aliorum more cratibus in-
strati tantisper insolantur, dum vestiens cortex
fractus decidat. Caro colligitur, & coniecta in
pilam diligenter tunditur: postea in lebetem stā-
no illitum, qui aquam habeat, demittitur, sub-
iectoq; igni feruescunt: & vbi insitum prorsus
humorem reddiderunt: sublato ab igni vase, in
natās oleum concha tollitur: & reconditur. Sed
in Aegypto, vbi largior increbuit vsus, longè
secus.

secus fieri solet. Nam repurgatos ricinos mole
mandant, & accuratè mollitos per sportulã tor
culo exprimunt. Tum quidem ematuruerunt
ricini, cum continentibus orbiculis exuuntur. Ci
cinum oleum ad psoras, & vlcera capitis manã
tia valet: prodest sedis inflammationibus, vul
uis conuersis, atque præclusis: item indecoris cica
tricibus, & aurium doloribus: emplastra effica
ciora reddit additum: potu aquam aluo extra
bit: ventris animalia pellit.

Amygdalinum oleum.

CAP. XXXIII.

Amygdalinum oleum, quod aliqui meto
piũ vocant, hoc fit modo. Semodius ex a
maris nucibus repurgatis, siccatisq; in pila ligneo
pistillo leniter tunditur in offas: aqua, qua fer
buerit, sextarius adijcitur, & vbi dimidia hora
humorem hauserit, vehemētius quàm antea ti
ditur: mox tabellis premitur, et quod digitis hæ
sit, concha excipitur. Pressis nucibus rursus he
mina aqua inspergitur, & postquam ebiberint
idem opus psequendum. singulas heminas red
dūt singuli modij. Cõtra vuluarũ dolores strãgu
latus, conuersiones, & eorundem locorũ inflam
mationes efficax est: vitijs renum, calculosis, dif
ficili vrina, suspiriosis, lienosisq; proficit: dolores
capitis, grauitatem auditus, sonos incertos, tinni
tusq; discutit: maculas, & vitia cutis tollit è fa
cie, * et eã erugat cum melle, radice lilij, et Cy
pria

pria cera, aut rosaceo cerato: & oculorum hebetudines emendat: vlcera capitis manantia, & fursures cum vino abstergit.

Balaninum oleum. CAP. XXXV.

Simili modo fit Balaninum oleum. Quod repurgat maculas, lentigines, varos, & cicatrices nigras: aluum soluit, stomacho aduersatur: contra aurium dolorem, sonos, & tinnitus auxilio est, cum anserino adipe instillatum. Similis sesaminum ex sesamo conficiendi ratio. Fit etiam è nuce iuglande oleum, quod caryinum vocant, eandem vim habet quam balaninum.

Hyoscyaminum oleum.

CAP. XXXVI.

HYoscyaminum sic fit. Semen candidum, recens, ac siccum tunditur, & calida aspergitur aqua, vt in amygdalino diximus: dumq; insolatur, siccatur, quæ sub manu sunt, partes cû reliqua massa permisceantur: hoc autem fieri oportet, dum nigrescat, & grauiter oleat: mox pressum, atque excolatum reconditur. Ad aurium dolores efficax est: pessis miscetur, ad emolliendum vtile. Fit & è grano gnidio purgato, et tuso. Vis ei aluum soluere potu. Non secus enicinû oleum temperatur. cui facultas eadem est, quæ factò è gnidio grano, verum inualidior. Rhabbanium è rhabhani semine fieri solet, ceterorum more. Phthiriaces mala valetudine cõtractas tollit: scabritias cutis in facie emēdat. Ad obso-

nia vtuntur Aegyptij. Melanthinum idem, quod raphanium potest, eodemq; modo paratur. Tritum sinapis semen, & calida aqua ma defactum, adiecto postea oleo exprimitur. Ad ad diurnos dolores efficax est: transfert humores qui in aliqua parte concreuerunt.

Myrteum oleum. CAP. XXXVII.

Myrtei faciendi ratio haec est. E myrto nigra syluestri, aut satina, foliorum mollissima quaeque tusa premuntur: succo pares omphacini olei portiones adijciuntur, subiectisq; carbonibus inferuescunt, donec coquantur: innatans oleum deraditur. Sed longè facilior haec compositio. Tenera folia contusa coquuntur in oleo & aqua, & quod innatat, eximitur. Priuatim alij deiecta in oleum folia in sole macerant: alij prius oleum, inspissant malicorio, cupresso, cypetro, & iunco odorato. Efficacius est amarum gustu, & oleosum, viride, translucens, & olens myrtum. Astringit, & indurat: ideo medicamentis miscetur, quae cicatricem obducunt: prodest vlceribus in capite manantibus, ambustis igni, & papularum eruptionibus. Facit ad attrita, & fursures, sedis rimas, condylomata, articulos laxatos: corporis sudores compefcit: & ad omnia valet, quae astrictionem, inspissationemq; desiderant.

Laurinũ oleũ. CAP. XXXVIII.
Laurinum fit hoc modo. Lauri bacca cum
ma-

matura sunt, in aqua coquuntur: siquidē ex ob-
 ducto cortice quandam pinguitudinem reddūt,
 quae manibus subacta, concha excipitur. Alij
 omphacium prius oleum cypero, iunco odorato,
 & calamo inspissant, deinde tenera lauri folia
 concoquunt. alij etiam baccas, donec oleum odo-
 re contraxerit. alij stiracem, & myrtum addūt.
 Optima laurus ad id latifolia, & montana. O-
 leum laurinum vtilius, quò recentius, quoq; vi-
 ridius colore, amarissimum, & acre. Vis ei ex-
 calfactoria, emolliens: venarū spiracula aperit,
 lassitudines discutit: omnibus neruorum vitijs,
 algoribus, destillationibus, aurium doloribus,
 malis renū frigore contractis, illitum non aliud
 iuuantius: attamen potum nauseam parit.

Lentissinum oleum. CAP. XXXIX.

Similis Lētissini ratio. Nā ē maturo fructu tē-
 peratur, factis prius spissamentis, vt in lau-
 rino diximus. Hoc scabiem iumentorū, canūq; sa-
 nat: vtilissimum pessis acopis, & leprarum me-
 dicamentis: sudores cohibet. Nec secus Terebinthi-
 num fieri solet, quod † refrigerat, & astringit.

† In his verbis mendum subesse puta-
 mus, vt etiam doctissimè adnotauit Ma-
 nardus Ferrariensis lib. VIII. Epist. pri-
 ma. aliàs siquidem sibi ipsū repugnasset
 Dioscorides, cū scripserit in Terebinthi
 mentione eius fructus excalfacere: hic ve-
 rò dicatur, oleo ex eisdem parato inesse

refrigerēdi facultatem. Huic deprauatæ lectioni illud quoque refragatur, quòd s̄int nobis Græci Dioscoridis codices, in quibus verba illa de Terebinthini olei facultaribus non leguntur, sed de eius tantum conficiendi ratione mentio habetur.

Mastichinum oleum. CAP. XL.

Mastichinum è trita fit mastiche. Quod contra omnia vuluæ mala efficax est: mediocriter calfacit, astringit, & emollit. Aduersus prominentes stomachi duritias, coeliacorum, dysentericorumq; cruciatus vtile: faciem emaculat, & colorem nitidum facit. optimum in Chio insula componitur.

Vnguentorum compositio.

CAP. XLI.

DE ratione vnguentorum consequenter tractandum existimauimus: quandoquidem ea in nonnullis corporum vitijs, aut medicamentis mista, aut corpori persusa, aut naribus obiecta, plurimum profunt. in quorum probationibus consulere nares oportet, an ea oleant, ex quibus temperantur. Optimum huiusmodi iudicium. quod tamen in quibusdam planè obseruari non potest, propter ea, quæ admiscentur odore ceteris præualentia: vt in amaracino, & crocino, telino, & plerisq; alijs, quæ crebra circa hæc meditatione experiri conueniet.

Rosaceum

Rosaceum. CAP. XLII.

Rosaceum sic fit. Iunci odorati quinque libras & bessem tundito, et subactas aqua in viginti olei libris, & quincunce subinde mouendo, coquito: dumq; percolaueris, in olei libras viginti, & quincuncem, adycito rosas nõ made factas numero mille, & manibus melle perunctis identidem moueto, interdiiu premens, finito nocte tota macerari, postea exprimito: & vbi recrementum pessum ierit, mutato vase, in craterem melle illitum recondito. Caterum rosas, qua antea pressa fuerunt, in labellum demittito, & affusis octo libris & quadrante spissati olei, iterum pramito, eritq; secundarium oleum. Quod si tertias vsque, quartasue perfusiones in fundens exprimere voles, secundarium fiet, tertiarium, & quartarium vnguentum. Sed quoties id feceris, vasa melle oblini debent. Si verò secundam infusionem instituere libet, in expressum oleum numero pari recentes rosas, nullo humore imbutas inycito: manibus melle pramade factis agitans premito: & iterum tertio, aut quarto simili modo exprimens facito, totiesq; recentes rosas detractis vnguibus immittito: fiet enim ita oleum multo validius. nam septies oleum rosarum infusionem admittit, nec amplius. Pralum melle perungatur, oleum à succo diligenter secerui oportet: nã si minimũ qđ relin

6 4 quatur

quatur, vnguentum corrumpet. Alij autem de-
tractis vnguibus, rosas tantum oleo macerant
in sole hoc modo. Rosa quæ selibram pondere æ-
quant, in sextario olei diebus octo madescunt, et
vsque tertiam perfusionem quadraginta diebus
insolantur, & sic oleum reconditur. Alij cala-
mo, aut aspalatho prius olei spissamenta faciunt.
Alij coloris causa anchusam admiscunt, & salē
quò minus oleat. Vim astringendi, & refrige-
randi obtinet fomentis: & cataplasmatibus
vtilē. Potum soluit aluum: Stomachi ardo-
rem restringit: vlcera caua replet, & mulcet
quæ cacoëthe vocantur: vlceribus in capite ma-
nātibus: atque seruidis eruptionibus illinitur:
caput dolens eo persunditur: dentes inter initia
doloris collui prodest: ad genarum duritias illi-
tum efficax est. ad laceßita interanea, & conci-
tatas vuluas vtilissimè subijcitur.

Elatinum. CAP. XLIII.

FRacta elate, tusa, & sacrificata, in labellū
deijcitur: omphacium oleum triduo infundi-
tur, mox per sportulam exprimitur: verum pa-
res esse debent vtriusque portiones. dein mundo
vase ad vsus reconditur. Viribus rosaceo pro-
portione respondet: aluum tamen non mollit.

Melinum. CAP. LIIII.

Melinum hoc modo temperatur. Olei con-
gius decē aqua, sextarijs admiscetur. Ad-
ijcitur elata palmarum fracta quadrās, & iun-

ei odorati vncia: que die vno macerata coquuntur, mox in vas oris patuli oleum excolatur, & indita arundinacea crate, aut rara tegete, cotonea mala superponuntur, & vestimentis operata tantisper inibi resident, dum malorum vires ad se oleū alliciat. Aliqui cotonea decem dierum spatio operimentis inuoluunt, vt contineatur odoris suauitas, nec euanescat: postea biduo macerata oleo exprimuntur, oleumq; recōditur. In vim refrigeratoriam, & astringentem habet. Cōtra scabiosa vlcera, & quæ serpunt, ac furfures, perniunculofq; effectum præbet: exulceratis vuluis infunditur: citatam vrinam sistit infusum: sudores cohibet: contra cantharidas, buprestim, pinorum erucas, bibitur. Laudatur maximè quod cotonea mala olet.

Oenanthinum. CAP. XLV.

O Enanthe è labrusca, optimè olēs postquā emarcuit, deiecta in omphacium oleum mouetur, voluiturq;: & cum biduo manserit, exprimitur, & reconditur. Astringit, proximum rosaceo effectum præbens: sed aluum non resoluit, aut mollit. Probatissimum est, quod odore œnantem refert.

Telinum. CAP. XLVI.

Foeni græci libræ quinque, calami libra vna, cyperi libræ duæ, oleis libris nouem septenis diebus macerantur, quotidie ter mouentur, postea premuntur, & reponuntur. Aliqui pro calamo

lamo cardamomum substituunt, & cyperi loco xylobalsamum macerant. Alij oleo antea his odoribus spissato scœnum græcum macerantes exprimunt, Hoc telinum abscessus emollit, & concoquit: omnibus vuluarum duritijs magnopere conuenit, scœminis difficilè parientibus subiicitur, vbi præ excretis humoribus loci siccitatem contraxerunt: sedis inflammationes lenit, tenesmo subditum prodest: vlcera capitis manātia, surfuresq; expurgat: ambustis, & pernionibus addita cera proficit: vitia cutis in facie emēdat: pigmētis ad conciliandum faciei nitorem inseritur. Eligi oportet recens, quod non vehementer scœni graci odorem præ se ferat, & manus abstergat, sapore ex dulci in amarum inclinato: tale enim optimum iudicatur.

Sampsuchinum. CAP. XLVII.

Serpilli, cassiæ, abrotoni, florum sisymbrij, sfrondium myrti, sampsuchi singulæ portiones, quadam pro viribus ipsorum coniectatione, vnà tunduntur, atque is omphacini olei modus adijcitur, qui madentium vires nō euincat: hæc post quatrimum exprimuntur. denuo noua alia simili mensura, & equali tempore macerata premuntur: ita enim validius reddi solet. Eligi oportet sampsuchum colore ex atro viridi, plurimum redolens, mediocriter acre. Vm̄i habet acrem, calfactoriam, extenuantem: aduersus vulua præclusiones, conuersionesq; effi-

tax est: menses, & secundas, & partus extra-
hit: vulua strangulatus recreat: lumborum, in-
guinumque dolores lenit: sed cum melle vti eo
præstat: quandoquidem vehementi astrictione
locos indurat. Lasitudines illitum discutit: in o-
pisthotonicorum, vulforumq; cataplasmata vti
lissimè additur.

Ocimum. CAP. XLVIII.

Ocimum oleum fit vt cyprinum. Ocimi fo-
lia decerpta librarum vndecim, et besis pō-
do, die noctuq; viginti olei libris macerato, pre-
mito, colato: cumq; exhausseris quallum, rursus
parem olei modum fundito, & exprimito. Voca-
tur autem id secundarium: nam tertia perfusio-
nis non est capax. Deinde recens ocimum a quali
pondere, vt in rosaceo diximus, rursus macera-
tur, & cum tanto temporis spatio maduerit, ex-
primitur, & oleum reconditur. quòd si in ani-
mo fuerit ter, aut quater madefacere, semper o-
cimum recens addes. Potest ex omphacino cōfici:
sed illo modo melius. Idem quod sampsuchinum
potest, sed inefficacius.

Abrotoninum. CAP. XLIX.

Olei cyprini odoribus imbuti libris nouem
& quincunce, foliorum abrotoni libras o-
elo die noctuq; madefactas, premito. Quod si in
longū tempus oleum velis asseruari, eieclis prio-
ribus folijs, noua appones, et maceratas expri-
mes. Calfacit: ad vulua duritias, preclusionesq;
efficax

efficax est: menstrua, & secundas pellit.

Anethinum. CAP. L.

Olei libris octo & dodrante, florum anethi libras undecim & bessem, maceratas in oleo die vna, manibus premito, et recondito. Quod si iterum persundere velis, recentes anethi flores cōsimiliter madefacito. Vuluarum duritias emollit, venarum spiracula laxat, contra horrores febrium circuitu redeuntes auxiliatur: calfacit enim, & lassitudines discutit: prodest artitulum doloribus.

Sufinum. CAP. LI.

Sufinum, quod alij liliinum appellant, sic temperatur. Olei libræ nouem cum quincunce, calami libræ quinque & quadraus, myrrhæ vncie quinque, permixto odorifero vino decoquantur, & colato oleo, cardamomi tusi & cœlesti aqua madefacti libræ tres & semis macerantur, premunturq; tres libræ cum semisse spissati olei assumuntur. mille lilia decerptis folijs, in latum, nō tamen profundum, labellum demittuntur: iniectum oleū manibus melle perunctis agitatur: die noctuq; conquiescunt, & in pixidem maturinis exprimuntur. quod defluet oleum, protinus ab aqua, quæ simul expressa fuerat, colo interni oportet: non enim, vt rosaceum moram tolerat: nam cum calfactum feruet, & computrescit: quare sæpius decapulandum. Vasa melle illinenda, tenuis sal inspargendus, & si qua sordes
vasis

vasis faucibus hæsit, eximenda. Odoramentis
 iam expressis ex quasillo in labellum transfusis
 rursum olei prius odoribus imbuendi, quod pri-
 mū pondus æquet, & cardamomi tusi drachmæ
 decem conijciuntur. Hæc manibus scitè pressa, in
 teriecta breui mora exprimuntur: quod pro-
 fluit, repurgatur. Tertio eadem infunduntur,
 adiecto cardamomo, & sale, & manibus melle
 madefactis. Longè optimum erit, quod prius ex-
 primitur: secundum, quod sequitur: tertium lo-
 cum sibi vëdicat, quod nouissimum prodit. De-
 nuò in mille lilia euulsis folijs expressum primo
 oleum infunditur: tum eadem ratione prosequē-
 dum, idemq; faciendum, vt prius: addito carda-
 momo, dein expresso, fac eadem in secundo, &
 tertio, vt dictum est: & quò frequentius recetia
 lilia maceraueris, eo validius vnguentū efficies.
 Denique cum factum abundè videbitur, singulis
 compositionibus miscere conuenit myrrhæ quàm
 optimæ duas & septuaginta drachmas, & cro-
 ci decem, cardamomi quinque & septuaginta.
 Croci verò, & cinnamomi pares portiones tun-
 duntur, & cribratæ in lutram cum aqua demit-
 tuntur, expressumq; primò vnguentum infundi-
 tur, & paulò post excipiuntur vasculis siccis, myr-
 rha, aut gummi antea perfusis, & croco, et mel-
 le, & aqua madefactis. Eadem sunt in altera,
 aut tertia expressione. Aliqui simplex ex ba-
 lanino, alioue oleo, & lilijis componūt. Optimū
 esse

esse constat in Phœnice, mox Aegypto factū. sed cum primis laudatur, quod lilia redolet. Excalfacit, emollit: vuluæ præclusiones, & collectiones aperit: vtilissimum ad muliebria mala. vlcera in capite manantia, feruidas eruptiones, varos, furfuresq; emēdat: vibices, cicatricesq; celerrimè ad colorem reducit, ita vt saepe fallant. In summa extenuat: potum bilem per aluum extrahit, vrinam ciet: sed stomacho alienum est, & nau-seam parit.

Narcissinum. CAP. LII.

Narcissini spissamenta ita fiunt. Sex libræ aspalathi cum sextante tunduntur: olei eloti libræ septuaginta cum vncijs quinq; assumuntur. Aspalathus aqua madefactus in tertia olei parte coquitur: quo exēpto, calamus quinq; libris & besse adijciuntur, cū myrrha gleba contūduntur, cribrataq; ac vino veteri odorato immista, decoquitur: simulac autē cū ijs efferbuerit, eximitur. refrigeratum oleum excolatur, cuius portio in labellum mittitur, flores narcissi quā plurimi cōijciuntur, qui bidui spatio (vt in susino dictum est) permoti exprimuntur. Oleum subinde decapulandum: siquidē celerrimè putredinē sentit. Valet hoc ad emolliendas vuluæ duritias, præclusionesq;: sed capitis dolores facit.

Crocinum. CAP. LIII.

CVM Crocinū componere voles, prius olei, vt in susino diximus, spissamenta facies, eisdem

eisdem ponderibus, & mensuris cuius olei libras tres & semissem, croci vnciam vnā assumes: idem quotidie moueto, & sexta die, quā hoc assiduo peregeris, oleū à croco colis incernito, eidē croco parem olei modum ady cito: moue triduo, dein contuse myrrha, atque cribrata drachmas quadraginta permisceto, & in pila agitatū recondito. Aliqui oleo uromatibus ad cyprinū imbuto in crocini compositione vtuntur. Optimum est, quod abunde crocum spirat, in medendi vsu expetitur. Proximum quod myrrham refert. Calfacit, somnum allicit, quare persape phreniticis subuenit persusum, aut naribus admotum, aut illitum: pus mouet, vlcera purgat: contra vuluæ duritias, atque præclusiones, & vlcera, quæ cacoëthe vocantur, prodest cum croco, cera, medulla, duplicato olei pondere: cōcoquit enim, emollit, humectat, & permulcet. ad oculorum glaucitates ex aqua illinitur. Huic autem proportione respondent butyrinum, onychinū, & styracinum: quæ etsi nominibus distāt, viribus, & compositione cognata sunt.

CYPRINUM. CAP. LIIII.

Olei omphacini eloti pars vna, aquæ celestis tantundē cū semisse, cuius vna parte oleū diluitur, altera ady ciēdis odoramentis admiscetur. Dein asūptis aspalathi libris quinque & semisse, calami libris sex & semisse, myrrhæ libra vna, cardamomi libris tribus & dodrāte, olei

olei libris nouem & vncijs quinque, aspalathus
 tusus, & aqua affusus decoquitur in oleo, do-
 nec conseruescat: myrrha autem vino vetere odo-
 rifero subacta, contususq; simul calamus, dige-
 rantur in offulas, quæ exempto aspalatho im-
 mittuntur, & vbi efferbuerint sublato alieno
 oleum percolatur. Cardamomum tusum reliqua
 aqua aspersum infunditur, spatha agitatur,
 nulla, dum refrixerit, interpellatione. Post hæc
 colato oleo in viginti octo libras olei, floris ligu-
 stri, quod cyprum vocant, sex & quadraginta
 libra cum besse instillantur, quæ sufficienter ma-
 defactæ per sportulam exprimuntur. Quod si
 copiosius desideretur, idem recentium florum pò-
 dus inieclum simili modo prematur: & iterum
 aut tertio, si quis velit, madefacere poterit, &
 ita reddetur efficacius. Eligi oportet bonum,
 quod cum odoris suauitate nares feriat. Aliqui
 cinnamomum addunt. Calfacit, emollit: ora ve-
 narū adaperit: vuluæ, neruorumq; vitijs conue-
 nit, pleuriticis, fractisq; per se, vel cerato immi-
 stum malagmatis imponi solet, quæ opisthoto-
 nicis, angina laborantibus, inflammationiq; in-
 guinum opitulantur: item in acopa adijcitur.

Irinum. C A P. L V.

S Patet quàm minutissimè contusa sex libras
 cum besse, in tribus & septuaginta libris &
 quincunce olei, creto vase, additis decem aquæ
 heminis

hemini incoquito, quoad odorem acceperit: postea in capulam melle oblitam colato: ex eo aromatibus imbuto oleo, irinum primò temperatur, iride ex oleo inspissato macerata, vt scripsimus. Sed alia est componēdi ratio. In olei septuaginta libris & quicunq; xylobalsami (vt dictū est) contusi libras quinque & sextantem excoquito: postea detracto xylobalsamo, tusi odorati calami nouem libras & dextantem adijcito, & mirrhæ glebam vetere vino odorato perfusam, & in olei ita odoribus imbuti quatuordecim libris, totidē tusæ iridis: binis diebus ac noctibus madefacito, strenuè, & vehemēter distringito. Quòd si vis ualidius fieri, par pondus iterum ac tertio similiter maceratum exprimito. Longè optimum est, quod solam irin olet, quale illud est, quod in Perga Pamphilia, & Eliæ Achaia cõponitur. Vim habet calfacitoriam, atque emollientē: crustas adimit, sordida vlcera et putrida purgat: cõfert sceminis vulua causarijs: item inflāmationibus eiusdē, atque præclusionibus: partus eijcit, hamorrhoidas recludit: cõtra aurium sonitus ex aceto, ruta, & amaris amygdalis, prodest. diurnis destilationibus, naribus iilitū, & contra graueolētia earum vlcera, quas oxanas vocāt, auxiliatur: aluum purgat tyathus epotus: facit ad ilei cruciatus, vrinā mouet: difficiles vomitiones adiuuat: perunctis eo digitis, & immisis, vel ijs, quæ ad vomitū cindum

dum induntur: angina etiam illinitur, aut ex aqua mulsa gargarizatur: item contra arteria scabritiam. datur etiam ijs, qui cicutam, coriandrum, aut venena fungorum hauserunt.

Gleucinum. CAP. LVI.

Gleucinum absolute constat omphacino oleo, iunco odorato, calamo, Celtica nardo, spatha, aspalatho, fertula Campana, costo, & musto: circumdatis interim vinaceis vasi, quod aromata, vinum, & oleum conceperat. Tricenis dieb. bis in die mouetur, postea expressum oleum reconditur. Calfacit, emollit, remittit: horribus, & neruorum, vuluaq; vitijs auxiliatur: omni acopo iuuantius: quippe quod emolliat.

Amaracinum. CAP. LVII.

Amaracinum longè optimum in Cyzico firi solet ex omphacino oleo, & balanino: spissamentis è xylobalsamo, iunco odorato, & calamo factis: conditisq; amaraci, costi, amomi. nardi, cassia, carpobalsami, & myrrhe odorib. aliqui, quò pretiosius fiat, cinnamomum addunt. Mel autem, & vinum assumuntur: hoc in vasorum illitionem, illud ad cogendas tusorum aromatum offas. Amaracinum calfacit, soporem mouet, venarum spiracula aperit, emollit, feruore excitat, urinam cit: putrilaginibus, ac fistulis perquam vitile: necnon humentibus hernijs, postquam medica manus operam suam impenderit: crustas, & tetra vlcera, quae theriomata vocant rumpit:

pit: difficili vrinae illita sede, & eius inflamma-
tionibus auxiliatur: hamorrhoidas illitus sol-
uit: vuluæ subditum mēstruos cursus euocat: dis-
critias, ac vuluæ tumores discutit: vulneratis ner-
uis, & musculis confert, laneo centunculo modi-
cè madefactum, & impositum.

Megalinum. CAP. LVIII.

Fælitabatur olim Megalinum, sed nunc cō-
positio exoleuit, & prorsus obliterata est.
Cuius ad hystorie complementum meminisse nō
fuit alienum. Mistura cum amaracino eadem
erat, sed resina exuperabat, hac tantum ratione
differens. Quare leuiter emollit. Resina vngue-
tis, neque tutele, voluptatis gratia adijcitur,
sed coloris, crassamentiq; causa. Ea tantisper
coquitur, dum desinat olere: cuius coquenda ra-
tio declarabitur, cum de resina differemus.

Hedichroum. CAP. LIX.

Quod Hedychroon vocant, in Cō fieri so-
let: eisdem praditum viribus. & mistu-
ris, quibus amaracinum, sed suauius spirat.

Metopium. CAP. LX.

Fit in Aegypto vnguentum, quod Metopion-
patrio nomine appellatur, propter galbani
mitionem: nam lignum, in quo galbanū enasci-
tur, metopion vocāt. Cōstat amygdalis amariss,
omphacino oleo, cardamomo, odorato iūco, cala-
mo, melle, vino, myrrha, balsami semine, galba-
no, & resina. Probatur pingue, graui odore, q̄d
d. 2. magr

magis cardamum, & myrrham, quàm galbanum recipiat. Calfacit vehementer, & adurit, atque extrahit: ora venarũ aperit: vlcera purgat, extrahitq;: ad præcisos nervos, & musculos, ad hernias humore cõtractas, cum erodentibus medicamētis efficax est. ceratis, et malagma-
 zis inseritur: horroribus, conuulsisq;:, præsertim quibus cervix in scapulas deiecta, & retrorsum contracta est, vtile habetur: sudores ciet, vulua spiracula recludit, & eiusdẽ duritias laxat. In summa molliendi naturam habet.

Mendecium.

CAP. LXI.

MEndecium constat balanino oleo, mirrha, cassia, & resina. Aliqui tamen post singulorum pondera, cinnamomi exiguum addunt, nullo compẽdio: nam quæ simul excocta nõ fuerit: vim nullam exhibent. Similem metopio vini obtinet, sed inferiorem multò.

Stactæ.

CAP. LXII.

STactæ vocatur pinguitudo recētis mirrhæ cū exigua aqua tusa, & organo expressa. Ea per quàm odorata, ac preciosa est, atque vnguentum per se facit: quod Stactæ nominatur. Maxime probatur, quæ nullam olei mistionẽ admittit, cuius minimã portio compos est viriũ plurimarum. Vim calfacitoriam, myrrhæ, & calidis vnguentis respondentem habet.

Cinnamominum. CAP. LXIII.
 Cinnamominũ confit è balanino oleo: &
 exylo

ex ylo balsami, calami, iunci odorati spissamentis: atq; cinnamomi, & seminis balsami ni suauitate conditur, quadruplaq; myrrhe ad cinnamomum portione: mel ad cogenda omnia adijcitur. Laudatur non acre, molli odore, plenè myrrham redolens, crassum, odoratū, gustu perquā amaro. Id non à resina, sed myrrha crassitudine obtinuit: resina enim neque amaritudinem præbet, neque vllam odoris gratiã adijcit. Vim habet admodum acrem, amaram, & calfacientē. Itaque ora venarū aperit, calfacit discutit, diffundit: humores & spiritus attrahit, caput aggrauat: cōtra vulua vitia cum duplo oleo, cera, & medulla efficax est. Ita enim ferè multum acrimoniæ exolescit, & quædã emolienti vis cōtrahitur: alioqui adurit, et præ omnibus crassis vnguentis indurat, Facit mirum in modū ad fistulas, & vlcera, quæ putredinis vitiū senserūt: item ad hernias humidiores, carbūculos, gāgrasque cum cardamomo: quin & ad febrū horrores, & tremores: aduersus serpentium morsus illinitur: scorpionum, & phalāgiorum ictibus, cum tritis grossis imponitur.

Nardinum.

CAP. LXIIII.

Ratio Nardini faciendi euariat. Nam aut malabari hino folio, aut sine eo fit: plerūque autem balanino oleo, aut omphacino. Iūcus odoratus spissamēti gratia adijcitur: sicuti propter odori suauitatem, costus, amomum, nardum,

dum, myrrha, balsamum. Laudatur tenue, non acre nardi arida, aut amomi odorem referens. Vis ei extenuans, acris: expurgat, calfacit, absterget humores, rarefacit. Hoc liquidum est, nec habet strigmenti crassitudinem: nisi resinam recipiat. Fit etiam simplex ex omphacino oleo, iunco, calamo, costo, & nardo.

Malabathrinum. CAP. LXV.

Malabathrinum spissameta nardini habet: in super myrrhe plusculum additur. Quae de causa calfacit, crocino, aut amaracino viribus respondens.

Iasminum. CAP. LXVI.

Apuud Persas fit, quod Iasminum cognominatur, ex albis floribus viola: quorum sextas in Italicum sextariam sesamini olei demittitur, violis, ut in lilino diximus, vicissim permutatis. Apud Persas interepulandum usurpatur odoris causa. Quinetiam toti corpori conuenit: praesertim cum in balneas descensum est. Sed his opitulatur corporibus, quae calfactionem, laxationemque desiderant. grauius tamen spirat, quam ut libenter a plerisque recipiatur.

Myrrha. CAP. LXVII.

MYrrha lachryma est arboris, quae in Arabia gignitur, Aegptiae spinae non dissimilis: eius vulnere defluit lachryma in subiectas tegetes: alia circum caudicem concrefcit. Dicitur ex his aliqua pediasimos praepinguis, quae expressa, Sta-
 Eté

Ète emittitur. Alia gabirea pinguisſima, lato et
 pingui ſolo naſcens: ea copioſam ſudat ſtaclen.
 Omnium prima eſt, quæ Troglodytica appella-
 tur, accepto cognomine à loco, in quo prouenit,
 ſplendens, ſubuiridis, ac mordès. Quinetiã legi-
 tur tenuis quædam, quæ à troglodytica ſecũda
 eſt, bdellij modo mollis, verũm odore grauiuſcu-
 la, apricis naſcens. Alia caucalis cognominatur
 præter modũ exoleta, nigra, & retorrída. Om-
 nium deterrima, quæ ergaſima dicitur, pingui
 carens, cano ſitu obducta, acris, ad gummi ima-
 ginẽ vergès, & viribus eius proxima. Improb-
 tur aminea cognomine. Ex ijs paſtilli ſiunt, ſed
 è pinguibus pingues, & odorati: è ſiccioribus
 haudquaquam pingues, & inodorati. Minus
 odore pollet, quæ oleũ non admittit, cum in paſtil-
 los digerebatur. Adulteratur macerato gummi
 aqua, in quã myrrha maduerit. Eligenda eſt re-
 cens, fragilis, leuis, vndique concolor, quæ cõſra-
 Ela venas vnguium modo cãdidas & leues oſtẽ-
 dat, minutis glebis, amara, acris, odorata, calfa-
 ciens. ſuperuacua, & inutilis eſt põderoſa, coloris
 picei. Calfacit, cohibet. ſoporẽ gignit, glutinat,
 ſiccatur, astringit, vuluam emollit, & præcluſam
 aperit: mēſes & partus celeriter extrahit cum
 abſinthio, lupinorum cremore, vel ſucco rutæ ad-
 mota: tuberculo fabæ deuoratur in vetere tuſſi,
 orthopnœa, in laterum pectorisq; doloribus, in
 alui profluuiio, & dyſſenteria: horrores diſcutit

duabus horis ante februum accessiones fabæ magnitudine pota cum pipere, & aqua: subdita lingua liquataq; scabritiem arteriæ expolit: obtusam vocem expedit, ventris tineas enecat, contra grauem oris halitum mādatur, & aduersus alarum tædia cū liquido alumine illinitur: gingiuas, & dentes stabilit colluto cum vino, & oleo ore vulnera capitis illitu glutinat: medetur fractis auribus, ac osibus nudatis, peruncta cū cochleæ carnibus: item purulentis auribus, in flā matisq; cū meconio, castorio, & glaucio: ad varos autem cum cassia, & melle illinitur: impetigines ex aceto purgat: defluentes capillos cū ladanō, & vino myrteo illita, firmat: diurnas destillationes lenit, † illitis penna naribus: oculorum vlcera complet, albugines tollit, caliginē dicitur, scabritiem lauigat. Fit è mirrha, perinde atque thure, fuligo: & vt postea ostēdemus, ad eadem conueniens. Bæotica myrrha dissecta radix est arboris cuiusdā in Bæotia nascentis. Melior est, quæ myrrham odoris suauitate representat. Vis ei calfactoria inest, emollit, discutitq;: suffimentis commodissimè inseritur.

† Exemplaria Græca typis expressa habent, *Διαχρισμὲν ἐπὶ τῶν μυξωσίων*, id est, illita tē alæ narium. Que verba inunctionem ad partem nasi referre videtur, non ad instrumentum, quo debeat fieri inunctio. Siquidem, teste etiā Galeno lib. .xj. de vsu

de vsu partiũ, *πτερόν* seu *πτερόνιον* pars quædam nasi uocatur.

Styrax. CAP. LXVIII.

STyrax lacrima est arboris malo cotoneæ similis. Præfertur pinguis, flauus, resinofus, albicantibus grumis, quàm plurimùm in sua odoris gratia permanens, qui dũ mollitur, mellem liquorem reddit: qualis è Catabalis, Piffidia, & Cilicia deuehitur. Deterior niger, fursurosus, friabilis, canóque situ obductus. Caterùm lacrima inuenitur gummiũ similitudine, perlucida, & myrrhæ amula, verùm per pauca manat. Adulteratur ligni scobe, quam vermiculi erodentes excusserunt, melle, & iridis sedimento, & quibusdam alijs. † Alij cerã, aut adipem odoribus imbutũ, flagrantissimis solibus cum styrace subigunt, & per laxa cribri foramina in frigida aqua veluti vermiculos exprimunt, venundantq; . Styracem hunc, † quoniam in vermiculorum speciem contrahatur, scolecitem cognominant, quem tanquam syncerum imperiti approbant, non adnuaduertentes ad præcipuam odoris fragrantiam: siquidem acer admodum est, qui adulterationis vitio caret. Styrax calfacit, emollit, & concoquit: medetur tussi, destillationibus, raucelini, grauedini, & interceptæ voci: vuluæ præclusæ, duritiæue laboranti conuenit: cit menses potu, apposituq; : aluum leniter mollit, si exiguum cum resina

d s tere

terebinthina catapotij modo deuoretur. Miscetur vtiliter discutiētibus malagmatis, acopisq; Adoletur autem, & igni torretur, vt fiat ex eo, veluti ex thure, fuligo: ad eadem conueniens, ad qua thuris fuligo. Ex eo etiam in Syria styracinum oleum componitur, quod calescit vehementer, & emollit: verū caput dolore afficit, aggrauatq; & soporem adfert.

† Quoniam in vermiculorū speciem contrahatur. Hæc verba nō leguntur in Græcis codicibus. Sed ea (vt arbitror) à Ruellio interprete adiecta sunt ad maiorem rei declarationem. Quæ hanc ob causam, lectore tamē admonito, nobis quoque relinquere placuit.

Bdellium. CAP. LIX.

Bdellium alij bolchon appellant, alij madelon: lacryma est † Saracenicæ arboris: Probatu gustu amarum, trās lucidum, taurini glutinis in morem, intus pingue, liquefcens facile, linguæ ac sordis expers, suffitu odoratum, vngui simile. Est etiānum bdellij genus sordidum, nigrū, vberioribus glebulis in offas conuolutum, aspalathi odore, ex India adueclum. Desertur etiam à Petra oppido siccum, resinofum, liuescēs, sed facultate secundum. Adulteratur gummi, sed ita uitiatum nō perinde gustui amaritudinem repræsētat, nec vsque ad eō suffitionibus
odora

odoratum. Calfacit, & emollit: duritijs, & turgentia guttura, humiditasq; hernias discutit cū ieiuna salina dilutū: vuluæ spiracula laxat appositū, & suffitu: & partus, humiditatesq; omnes extrahit: calculos potu comminuit, vrinam mouet: tussientib, & à serpente percussis vtilissimè datur: valet ad rupta, vulsa, laterū dolores, & discursantes spiritus. Malagmatis inseritur, quæ contra duritijs, & neruorum nodos profunt. Contusum resoluitur affuso vino, aut aqua calida.

† Licet Saracenicæ arboris lectio admitti possit, quòd Saraca, vnde Saraceni dicti sunt, vrbs sit in Arabia, non tamen improbanda videtur lectio Arabicæ arboris. Quòd non solùm Plinius scribat bdellium in Arabia nasci, & Galenus alterum bdellij genus Arabicū faciat, sed etiam quòd Oribasius lib. xj. legat *δάκρυον ἐστὶ δένδρον ἀραβικόν*, hoc est: lacryma est arboris Arabicæ.

Thus.

CAP. LXX.

THUS in ea gignitur Arabia, quæ thurifera cognominatur. Primatū tenet in eo genere masculū, stagonias appellatū, suapte natura rotundū: tale autē † indiuiduū est, candidū, ^{ἢ ἄνισον} cū frangitur, in thus pingue, in suffitu statim ardens. Indicum verò fuluescit, & colore liuet, sed ^{ἢ ἄνισον} subrusum rotundū industria factitant: nam in quadran- ^{ἢ ἄνισον} gulares est.

gular es formas disseclum sicilibus versant, do
 nec rotunditatem contrahat: verum huiusmodi
 thus tempore flavescit, quod atomum, aut sya-
 grum appellant. Secundum locum habet† Ara-
 bicum, & in Smilo nascens, quod aliqui copiscu
 uocant, minus multo, & fuluius. Est & genus a-
 liud, cui amomite cognome est, alioqui candidu:
 quod dum molitur, mastiches more digitis ce-
 dit. Adulteratur omne thus† in itinere pini resi-
 na, et gummi. quod facile deprehendi potest: si qui-
 dem suffitum gummi flammam non eiaculatur,
 & resina in fumum euanescit, thus vero statim
 ardet: idem maleficium ordo prodit. Ad calfaci-
 dum, & astringendum pollet: oculorum caligi-
 nem discutit, caua ulcera complet, & ad cicatri-
 cem perducit: cruenta vulnera glutinat, infra-
 natque: cunctas sanguinis eruptiones, etiamsi cere-
 bri membranis effluat: ulcera, que cacothie vo-
 cantur, & sedis, & reliquarum partium permul-
 cet tritum cum eo & lacte linamentum: formi-
 cantes verrucas inter initia, impetiginesque ex
 aceto, & pice illitum tollit: ambusta igni, pernio-
 nesque cum suillo adipe, aut ancerino, & ulcera
 in capite manantia cum nitro, si infricetur, sanat:
 paronychijs cum melle, auribus fractis cum pice, me-
 detur: ad reliquos aurium dolores cum dulci vino in-
 funditur: inflammata a partu mammae cum
 cimolia, & rosaceo magna utilitate perungun-
 tur: additur ad arteria, viscerumque medicamenta:
 prodest

prodest sanguinis excreationi potū. Sed in secūda valetudine haustū insaniam mouet, & largius cū vino potū interficit. In fīclili mūdo thus crematur, flagrāte glebula succēsum à lucerna, donec exuratur: post perfectā vstionē operire oportet, vsque dū restinguatur: sic enim in cineres nō redigitur. Aliqui ollulam aneo vase cauo circa medium perforato cingunt ad excipiendam fuliginem, vt in eius mentione mox ostēdemus. Alij crudo fīclili luto oblito, & in fornacem indito, cremāt. Fīclili etiā nouo viuacibus prunis torretur, dū non amplius bullet, aut pinguitudinem, vapo remūe emittat: facile enim cōminuitur, quod perustum non est.

Cortex thuris. CAP. LXXI.

PRafertur thuris cortex crassus, pinguis, odoratus, recens, leuis, minimē scaber, sine membranis. Adulteratur admisto pini, aut nucis eius cortice. sed horum index ignis est: siquidem reliqui cortice suffiti nequaquam incenduntur, sed sine odore fumum eruclant: thuris verò cortex ardet, & cum odoris fragrantia vaporem eiaculatur. Thuris modo vritur: & vis eadem, quæ thuri, sed validior, adstringentiorq; . Quare potu cruentis excreationibus, vuluis fluxione laborantibus in passo confert: ad cicatrices oculorum, & caua, sordesq; efficax est. tostus scabris lippitudinibus auxiliatur.

manna

Manna thuris. CAP. LXXII.

Manna thuris probatur candore, micarum frequentia, & puritate. Vim habet eandem, quā & thus, sed inualidiusculam. Sūt qui cribrata pini resina, ac polline, aut cortice thuris contusi adulterant. Sed hæc igne deprehenduntur: neque enim æquè suffitu aerium vaporem, sed fuliginosum, & impurū expuit, & permistum suaueolentia halitus virus habet.

Fuligo thuris. CAP. LXXIII.

Fuliginem thuris sic facito. Forcipicula lucernis accensas singulatim thuris glebas in novam fictilem ollam concavam imposito, & æreo vase in medio perforato, deterfa diligēter sorde, obtegito: alteram admoueto, ex altera eius parte, aut vtraque subiectis quaternū digitorum altitudine lapillis, quò facilius perspici queat, si vratur: & quā locus capax fuerit, glebular alias supponito, & anteaquā prorsus prior gleba restinguatur, aliam imposito, donec sufficientem fuliginē videaris coëgisse. Continuò tamen externe cramenti partes spōgia, aqua frigida, madefacta, abstergatur: ita enim tēperato axis, feruore, fuligo omnis inherēbit, quæ alioqui per leuitatem decidua thuris cineribus admiscetur. Derasa itaque fuligine, cinis cremati thuris seorsum substrahendus est. Idem opus, quoad satisfactum tibi videbitur, obeundum. Oculorum inflammationes mitigat, fluxiones suspendit.

dit, vlcera purgat, caua explet, carcinomata sistit. Simili modo è myrrha, resina, styrace, reliquisq; lacrymis fuligo excipitur ad eadem conueniens.

† *ἄτομος*. Hæc dictio hic, & paulò post legitur in vulgaribus Græcis codicibus: qua in primo loco thus natura rotūdum insignitur, in secundo verò arte tale factū cognominatur. Sed quia absurdum videbatur Marcello, Dioseoridem vsū fuisse homonymia, ideò mutauit lectionem, alterum scilicet *ἄτομον* in *ἔντομον*, ad rē nomen accommodans. Quam tamen lectionis mutationem minimè probat Manardus: qui præterea dubitat, quomodo atomos Latinis sit reddendus. Hæc difficultates mihi quidem vidētur ab Oribasio sublata lib. xij. vbi primò non *ἄτομος*, sed *ἄλμυρος* legitur, quæ vox sine controuersia illesum, atque nō scissum thus facit: secundò verò nihil legitur, quod argumento est atomum secundum accreuisse dioseoridi. Legitur autem *σάαγρος*, que vox ut est illius factitij thuris cognomentum Oribasio teste, legitimum, ita nō mutanda videtur.

† Hic vulgaris lectio habet, ὁ ἀραβίας, καὶ ἐν σμίλῳ, ὃν ἔνιοι κοπίσνον καλοῦσι, i. Arabias, & ī Smilo nascēs, quod aliq copiscū
vocate

vocant. Marcellus nō ἀραβίας sed ὀρέβιας legit. Cui lectioni astipulatur Oribasius libro xij. vbi ὀρέβια tantum, reliqua verò vt addititia non leguntur.

† Exemplaria Græca vulgata hoc in loco legunt μεθοδευόμην: quæ vox, in itinere, à Ruellio, & artificiosè conformatum, vertitur à marcello. Sed equidem eam aduentitiam putauerim, quod non legatur ab Oribasio.

Picea, & pinus. CAP. LX XIII.

Pinus, & picea generi eidem ascribuntur, sed quandam flagitant specierum distinctionem, arbores vulgò cognite. Quarum cortex astringit: prodest tritus, & illitus intertrigini, vlceribus summū corpus occupantibus, ambustisq; cū spuma argēti, & usanna: vlcera delicatulorum acrimoniam recusantium cerato myrtino exceptus ad cicatricem perducit: tritus cum sutorio attramento serpentia cohibet: suffitu partus, & secundas eijcit: potus aluum sistit, vrinam mouet. Folia eorum trita, & illita inflammationes leniunt, vulnere ab inflammatione vindicant: trita autem, & decocta in aceto feruenti collutione dentium dolores mulcent: hepaticis vtilia sunt drachmæ pondere in aqua, aut mulsâ pota. Pineæ nucis cortex, & folia potu idem prestant. Teda earum particulatim secta, si in aceto coquatur, & decocto dens colluatur, dolores

dolores leuat. Ex his etiam fit *spatha acoporū*,
pefforūq; compositionibus idonea. Quinetiam
 earum cremantarum fuligo ad librarij attra-
 menti confeccionem excipitur: ea circumlitioni-
 bus efficacissimè imponitur, quibus palpebras
 ornāt, coloremq; mētiuntur, *calliblephara* Græ-
 ci vocant: arrosis oculorum angulis, callofis, gla-
 brisq; genis, & collacrymationibus opitulatur.
Pityides appellantur pinorum, piceaq; fructus,
 qui in conis inuentuntur. Vim astrictoriam ha-
 bent, & aliquantulum excalsacientem: tussi,
 & pectoris vitijs auxiliatur, per se, aut ex mel-
 le sumpti. Nuces pineæ cum repurgata mandun-
 tur, aut cum passo, aut cucumeris semine bibun-
 tur, urinam cient: acrimonias in renibus, & ve-
 fica hebetant: stomachi rofiones leniunt. datæ cū
 portulacæ succo, virium infirmitatem roborāt,
 corruptorum quoque humorum labem obtun-
 dunt. Pineæ nuces integra recenter arboribus de-
 ceptæ in passo franguntur, & decocta, vetustæ
 tussi, ac tabitudini conferūt, si quotidie ex eo li-
 quore terni cyathi bibantur.

Lenticus.

CAP. LXXV.

Lenticus nota arbor est. Cui toti vis inest.
 Læstringendi: semini enim, folio, ramo, corti-
 ci, radicibusq; cognatæ insunt vires. Liguamen-
 tum autem ita fieri solet. Folia, cortex, & ra-
 dix in aqua coquuntur, & vbi abundè cocta,
 refrigerataq; sunt, folia abijciuntur: aqua de-

e.

nuo.

nuo coquitur, donec mellis habeat crassitudinem. Lentiscus sua astringendi dote, valet aduersus sanguinis reiectiones, alui profluvia, & dysenterias in potu: item contra eruptionem sanguinis è vulua, & eiusdem, aut sedis praecedentia. In totum acacia, & hypocistidis vicem repraesentat. Idem facit succus è tritis folijs. Decoctum fotu caua explet, & fracta ossa ferruminat, vuluae fluxiones sistit, nomas arcet, vrinam pellit, motus dentium collutione stabilit. Virentes surculi calamulorum vice dentibus repurgandis affricantur. Fit è semine oleum^o astringentiam vim habens: quod prodest, cum quid astringi opus est. Lentiscus resinam gignit, quae lenticina cognominatur, & ab aliquibus^o mastiche. Pota utilis est sanguinem reijcientibus, & tussi veteri: stomacho auxiliatur, sed ruclum mouet. additur in dentificia, & illitiones faciei, ad nitorem cuti conciliandum: palpebras oculis incommodas replicat: manducata halitum oris commendat, ginginas contrahit. Optima, & copiosissima in insula Chio prouenit. Praefertur, nitedule modo, resplendescens, & candore Tyrrenica ceris similis, adulta, retorrida, friabilis, odorata, stridorem edens. Viridis autem inferior est.

Adulteratur thuris, resinaeque pineae nucis mistura.

Ter

ῥυαῖςινδϋ

• Mastix
• officinis.

Terebinthus. CAP. LXXVI.

Terebinthus cognita arbor est, cuius fo-
lia, & semen, & cortex astringunt, &
ad eadē, ad quæ lentiscus, conueniunt, simili pa-
rata modo, sumptaq; . Fructus esui aptus est, sed
stomacho aduersatur: excalfacit, vrinam mo-
uet, venerem excitat: cōtra phalangiorum mor-
sus conuenienter in vino bibitur. Resina eius ex
Arabia petraea defertur. Prouenit etiam in Iu-
dea, Syria, Cypro, Africa, & Cycladibus insu-
lis. Sed præualet candida, perlucida, vitreo colo-
re, & in caruleum vergente, terebinthum olēs.
Terebinthina resinas omnes antecedit: proximæ
lenticina, & è pinu, & abiete: has sequitur è pi-
cea, & pineis nucibas resina. Natura omnibus
calfacere, molire, discutere expurgare. Tussi, ac
tibi cōueniunt per se, aut in eclegmate ex melle:
vitia pectoris expurgant vrinā cient, cruda cō-
coquunt, ventrē emolliunt, palpebras commo-
dissimè replicant: lepras tollunt: cum arvine, ac
sutorio atramento, nitroq; : auribus sanie emanantibus cum melle & oleo, itē in pruritu geni-
tium vtilis, malagmatis, ac opisq; admiscen-
tur. Laterum doloribus per se illitu & apposi-
tu auxilio sunt.

Resinæ aliæ. CAP. LXXVII.

Liquida resina è pinu, & picea, à Gallia,
& Hetruria conuelhi solet, atque olim à

Colophone petebatur; hinc Colophonie sibi cognomentum vindicauit, A Gallia quoque subalpina: quam vernaculo nomine larica, hoc est larignā, appellant incole. Ea in linctis, & per se magnopere prodest tuſſi veteri. Colore inter se distant: siquidem alia candida est, alia oleosa, alia mellei liquoris similitudine, vt larigna. Cupressus etiam liquidam fundit resinam, quæ ad eadem pollet. Quæ verò aridarum generi ascribuntur, quedam ex pineis nucibus, alia abiete, alia picea, & pinu exierūt. Eligi debet longè omnium odoratissima, translucens, non retorrída, neque diluta, quandam cere faciem prabens, & friabilis. E picea, & abiete resina ceteras antecedunt: odorata enim sunt, atque thus odore imitantur. Præstantiores à Pitrysa insula deferuntur, quæ secundum Hispaniã sita est. Sed quæ è picea, nucibus pineis, & cupressomanarunt, nihil ad illas, nec tantis viribus potiuntur. veruntamen eorundem gratia, quorum & ille, sumi solent. Lentiscina terebinti hinc respondet. Vritur resina omnis liquida in vase quadruple capacitatis ad humorem, qui infunditur, itaque resina congius in duobus aquæ plurius coquitur, subiectis leuibus prunis, resina assiduè mouetur, donec omnis odor aboleatur, & friabilis: & retorrída reddatur, ac digitis cedat. Caterū vbi resifixit, in sicclile non putatum, quod aconitum vocāt, id est, non illitum.

recondi

reconditur. Fiet etiã eximij candoris, si resina omnis eliquata præcoletur, quò faculenta sordes excernatur. Vrütur quoque sine aqua, primũ lento igne, & vbi coire cõperüt, maior carbonũ strues supponitur, & triduo citra intermissione discocoquantur, vsque dũ antedictas natura sua notas exuerint: mox, vt dictũ est, reponuntur. Aridas vnus diei spatio decoxisse satis est. Vt & odoratis malagmatibus, & vnguentorum colorationibus magnopere vtilis sunt. E resina perinde atque thũre, fuligo excipitur, ad circumlitiones idonea: quibus palpebras fucant, & colorem mentiuntur. prodest glabris genis, collacrymationibus, erosisq; oculorum angulis. Ex ea fit atramentum scriptorium.

Pix liquida. CAP. LXXVIII.

Pix liquida, quam alij conum vocant, è pinguisimis pini, piceaq; lignis congregatur, Optima est splẽdens, syncera, læuis. Contra venena, phthisim, purulentã excreationẽ, tusses, suspiria, & pectoris humores, qui difficile extussuntur, efficax est, eclegmate cyathi mensura cũ melledato: tonsillarũ & vne inflammationes, angineq; vtiliter perunguntur: purulentis auribus infunditur cum rosaceo, & illitur cum trito sale serpentium morsibus: adiecta verò pari cera, scabros vngues extricat, impetiginesq; emẽdat: vulnũ duritias, ac sedis tubercula discutit: cum farinaq; hordeacea, & pueri impubis vrina

decocta, strumas rumpit: cohibet vlcera, quae feruntur, cum pineo cortice, aut sulphure, aut sulfuribus illita. Caterum cum thuris manna, & cerato profundos vlcerum sinus conglutinat: rimis sedis, & pedum magno auxilio illinitur: vlcera replet, & cum melle purgat: quin & cum vna passa, & melle carbunculos, & putrida vlcera emarginat, dirumpitq;. Erodentibus medicamentis, quas septas vocant, Probè immiscetur.

Picinum oleum. C A P. LXXIX.

E Pice fit quod pisselcon appellant, separato liquore aquoso, qui supnatat pici, sicut serum lacti. Nam expansa, quandiu pix coquitur, supra cortinam vellera pura madescunt, acceptoq; halitu eius exprimuntur in vas, idq; tandem fiat, donec pix coquatur. Quas pix liquida, praebet utilitates: alopecias capillo replet cum farina hordeacea illitū: quibus & liquida pix medetur: iumentorum vlcera, scabiemq; emēdat.

Fuligo liquidæ picis. C A P. LXXX.

FIt hoc modo è liquida pice fuligo. In lucerna noua, quae ellychnium habeat, nonnihil picis incendito, lucernamq; fictili vase in clibani speciem conformato, superius in angustum fornicato, inferius perforato, vt clibani esse solent, operito, & adoleri finito: consumptoq; liquore nouum infundito, quoad sufficientē vsui fuliginē collegeris. Vis ei astringens, acrisq;. Vsi est ad

pig

pigmenta, quibus palpebras linunt, & venustant, & ad circumlitiones, Item vbi glabris genis pilos restitui oportet, ad imbecilles, lacrymososq; oculos, insuper ad eorundem vlcera non inutilis est.

Pix arida. CAP. LXXXI.

Liquida pix decocta in spissam coit, quam vocant aliqui palimpissam. quo in genere quadam visci modo lentescit, boscas cognominata: altera sicca est. Probatur pura, pinguis, † odorata, subrufa, resinosa. Talis Brutia, & Lycia, picis, resinaq; simul naturã habentes. Calsactloriam vim habet: dura emollit, pus mouet, tubercula panosq; discutit, vlcera replet: vulnerarijs medicaminibus commodè permiscetur.

Zopissa. CAP. LXXXII.

Zopissam aliqui aiunt derasam nauibus resinam cum cera, quam alij apochyma appellant. Ea dissipandi naturam habet: quoniam marino sale materata sit. Alij pineam resinam hoc nomine uocauerunt.

† Hoc loco non *euódas*, id est, odorata, vt communis lectio habet, sed *isódas*, hoc est, viscosa legitur in Oribasij codice manu scripto, libro xij. simplicium, Harum lectionum quæ sit melior in probatione picis ficcæ, aliorum sit iudicium.

Bitumen. CAP. LXXXIII.

Bitumē Iudaicū ceteris anteponitur. Cuius

probatio est, vt purpura modo splendeat, sitq; ponderosum, ac validum odorem vibret. nigrū autem & sordidum, vitiosum est. Adulteratur pice. Gignitur in Phœnice, Babylone, Zacyntho, & Sydone. Liquidum inuenitur in Agragantino Siciliae, fontibus innatans: quo vtuntur ad lucernarum lumina, olei vice. Hallucinantur, qui id Sicilicum oleum nominant: nanque liquidi bituminis genus esse constat.

Pissasphaltum. CAP. LXXVIII.

Nascitur in Apolloniatarū agro circa Epidaurum, quæ pissasphaltos appellatur. Ea Ceraunys montibus deuoluta impetu fluminis rapitur, æstuq; in litus expuitur, illic coacta in glebas, mistam bitumini picem redolet.

Naphtha. CAP. LXXXV.

Naphtham vocant Babylonij bituminis colamen, colore candidū: inuenitur etiam nigrum. Vis ei ignium rapax, ita vt ex spatio protinus in eā transfiliat. Ad suffusiones oculorū & albugines vtilis. Bitumen omne discutit, glutinat, emollit, ab inflammatione tuetur: vuluarū præcidētia, strangulationesq; olfactu, suffitu, imposito, emēdat: comitiales morbos suffitū deprehendit, gagate lapidis more: purgationes mulierum cum vino, & castorio potū elicit: tussim ueterem, & anhelitum adiuuat: serpentū morsibus, coxendicum, laterumq; doloribus auxiliatur: datur cœliacis in catapotio deuorādū:

CIUA

tum aceto potum discutit sanguinem cœcretum: dysentericis cum ptisana liquatum infunditur: destillationibus suffitione medetur: mitigat dentium dolores oblitum. Caterum pilos incommodos siccum replicat, specillo impositum: concalescitur autem, & cum farina hordeacea, nitro, et cera illitum, podagris, articularum doloribus, lethargicisq; prodest. Pissa asphaltos eadem, quæ pix, & bitumen, si misceatur, potest.

Cupressus. CAP. LXXXVI.

Cupressus refrigerat, & astringit. Cuius folia ex passo, & exiguo myrrha pota, vesica rheumatismis, & urinae difficultati auxiliantur. Pilula autem ex vino tusa in dysenteria, alui fluxione, tussi, & orthopnoea, aut si reijciatur sanguis, conuenientissime bibuntur: earum decoctum eosdem præbet effectus: tusa cum fico duritias emolliunt, nariumq; polypo medentur: in aceto cocta: & cum lupinis detrita scabros ungues eijciunt: hernias intestinorum prolapsu erumpentes illitu reprimunt. Folia eadem præstant. Pilula cum arboris coma suffita, culices abigere existimantur. Folia trita, & imposita vulnera conglutinant, sanguinem supprimunt: trita ex aceto capillum tingunt: illinuntur per se, aut cum polenta ignibus sacris, vlceribus quæ serpunt, carbunculis, & oculorum inflammationibus: admota cum cerato stomachum corroborant.

enobis Juniperus. CAP. LXXXVII.

rebzo **I**uniperi genera duo: altera maior, altera minor. utraque acris est. Excalfacit, & urinam mouet: accensa serpentes fugat. Baccarum nonnulla nucis iuglandis magnitudine nonnunquam grandescere, alia nucem * ponticam aquare inueniuntur, rotunda, odorata, in mandando dulces, subamara: quae arceuthides etiam, id est, bacca Iuniperi, nominantur. Modicè calfaciunt, & astringunt, stomacho vtilis: contra pectoris vitia, tussim, inflationes, tormina, & serpentium ictus efficacissimè bibuntur: urinam cient, vnde ruptis, conuulsis, & vulua strangulati subueniunt. Folia acrimoniam habent: ideo tam ipsam, quam eorum succum ex vino contra viperarum morsus illini, aut bibi prodest. Corticis cinis cum aqua illitus, lepras eximit.

Sabina. CAP. LXXXVIII.

Sabina duorum generum est. Vna folijs ca-
presso similis, spinis horridior, grauiter o-
lens, acris, & feruens. arbor est coelestis breuitatis, quae sese magis in latitudinem fundit, huius folijs nonnulli pro suffitu vtuntur. Altera tamarici folio similis est. Vtriusque folia nomas sistunt, collectiones illitu mitigant: quin & cum melle illita nigritias, sordesq; repurgant, & carbunculos rumpunt: cum vino pota sanguinem per urinam eliciunt: partus apposita extrahunt,
& su f

& suffitu idem prestant. Unguentis calfacientibus immiscentur, & priuatim glemcino.

Cedrus.

CAP. LXXXIX.

Cedrus arbor magna est, ex qua picem colligunt, quæ cedria vocatur. Iuniperi modo baccas parit, baccarum myrti magnitudine, rotundas. Cedria optima est crassa, perlucida, grauis odoris: quæ dum effunditur, guttatim non dissipata coit. Cui ea vis inest, vt defuncta corpora conseruet, & viuientia corrumpat: quæ ex causa mortuorum vitam = aliqui eam appellauerunt. Vestimenta quoque, & pelles eximia calfaciendi, & siccandi dote, corrumpit. magni ad ocularia medicamenta vsus: quippe illita oculis claritatem affert, albugines cicatricesq; detergit: instillata autem cum aceto, vermes aurium necat: cum hysopi decocto infusa sonitus, sibilosq; sedat: canis dentium indita eos frangit, & dolores leuat, idem facit cum ex aceto coluitur: peruncto ante coitum genitali, concipiendi vim adimit: angina ea perunguntur, tonsillarum inflammationibus auxilio est: lentes, pediculosq; illitu enecat: cerasæ morsibus cum sale imposita subuenit: contra hausta leporis marini venena, in passo sumpta, auxiliatur: in elephantia aut linctu, aut punitione p̄ficat: pulmonū vlcera purgat, & si cyathus eius absorbeatur, p̄sanat

Cedrus
mortuorum
vita dicta

nat: vermes, et tineas subter indita necat, et partus extrahit. Fit & oleum à cedria separatim dum coquitur, velleribus supra halitum eius expansis, vt in pice. Eiusdem ad omnia vsus: priuatim vehementer perunctum, scabiem quadripedum, canum, boumq; persanat: ijsq; inherentes ricinos enecat, & vlcera, quæ ex tonsura acceperunt, ad cicatrices perducit, Cedrides cedri fructus vocantur. Calfactoriam vim habent: stomacho aduersantur: auxilio sunt tussi, conuulsis, ruptis, stranguria: menses ciunt ex polli-
ne piperis poti: contra haustum leporem marinum in vino sumuntur: serpentes fugantur, peruncto ex adipe ceruino, aut medulla, corpore. In antidota adduntur. † Fuliginem, quomodo ex pice congeri oportet: quæ eandem, quam picea fuligo vim præbet.

† Hic lectorem admonitum volumus illa de fuligine Cedri verba non legi in Græcis tum vulgatis, tum etiam antiquis quibusdam codicibus. Quare cum neque à Marcello vertantur, qui plura exemplaria Græca habuisse fatetur, ea potius addititia, quàm legitima censenda videntur.

Laurus. CAP. XC.

LAurus quadam tenui folio constat, altera latiore. Vtraque excalfactoriam naturam habet, & emollientem. Vnde decoctum
earum

earum in muliebres infessus additum, vulua,
 & vesica vitis conuenit. Virentia folia sensim
 substringunt: illita quoque, ac trita vesparum
 apiumq; ictibus opitulantur: eadem cum polē-
 ta, & pane illita inflammationem omnem mi-
 tigant: sed pota stomachum effundunt, & vo-
 mitiones mouent. Lauri bacca magis, quam so-
 lia calfaciunt. ergo. in eclegmate trita cum mel-
 le, vel passo prosunt tali, orthopnceæ, & omni-
 bus thoracis rheumatismis: contra scorpionum
 ictus ex vino bibuntur: vitiligines emaculant.
 Succus baccarum vtillissimè aurium dolori, &
 grauitati instillatur cura vino vetere, & rosa
 ceo. In medicamenta autem adijciuntur, quæ
 neruorum lassitudines reficiunt. acopa vocant:
 & ad vnguenta, quæ calfaciunt, & discutiunt.
 Cortex radicis calculos rumpit, partus necat, he-
 patiscis pdest, tribus obolis in vino odorato potus

Platanus. CAP. XC I.

TEnerrima Platani folia in vino decocta,
 mox illita, oculorum fluxiones sistunt:
 tumores, & inflammationes leuant. Decoctus
 cortex in aceto, dentes in dolore coluit. Virides
 pilula in vino pota, serpentium morsibus auxi-
 liantur: exceptæ autem adipe, igni ambusta sa-
 nant. Insidens foliorum, pilularumq; lanugo, o-
 culos, & aures offendit.

Fraxinus. CAP. XC II.

FRaxinus arbor nota est. Cuius foliorum su e
 cus.

cus, & ipsa ex vino pota, & illita viperarum iclibus auxiliantur. Corticis cinis ex aqua illitus lepras eximit. Ligni ramenta, scobemq; potus perniciem asferre tradunt.

Populus alba, & nigra.

CAP. XCIII.

Potus alba populi cortex vncia vnus pondere, ischiadicis, ac vrina stillicidio prodest. sterilitatem inducere tradunt, si cum mulino rene bibatur, Folia quoque cum vino post purgationes pota idem prestare produntur. Tepens foliorum succus vtiliter aurium dolori instillatur. Pilula, quae primo foliorum partu exiliunt, trita & cum melle illita, oculorum hebetudini medentur. Memoria prodiderunt, corticem albae populi. & nigrae particulatim casum, & sulcus stercoreatis mandatum, omni tempore anni edules fongos proferre. Populi nigrae folia cum aceto illita: magna vtilitate podagricis doloribus illiuntur. Resinam populus fundit, quae in malagma ta additur Semen potum ex aceto comitialibus vtile est. Lachrymam populorum commemorat, quae in Padum amnem defluat, durari, ac coire in succinum, quod elestrum vocant, alij chrysothorum. Id attritu iucundum odorem spirat, & aurum colore imitatur: tritum, potusq; stomachi, ventrisq; fluxiones sistit.

Macer. CAP. XCIII.

Macer ex barbaria aduehitur, cortex flauescens

scens, crassus, gustu perquam astringens, Qui cōtra cruentas excreationes, dysenterias, & alius fluxiones bibitur. VLMUS. CAP. XCV.

Vlmi & folia, & cortex, & rami vim habent spissandi. Folia trita ex aceto ad lepras efficaciter illinuntur: vulnera glutinant, sed multo magis corticis tilia, si fascia loco intorqueatur: nam in lori more flecti potest. Crassior cortex in vino, aut aqua frigida vnciatim potus pituitas trahit. fracta ossa celerius solidescunt, si decocto foliorum, corticis, aut radice foueantur. Humor in folliculis enascens prima germinis eruptione, cuti illitus nitore inducit, faciemq; splendorem praestat: qui dum siccat, in animalia abit, quae culicum formam gerunt. Folia cum tenerescunt cocta, oleorum more ad obsonia vsurpantur.

Lignorum marcor. CAP. XCVI.

Ex caudicibus, lignisq; veteribus caries congeritur. qua farina modo illita vlcera purgat: & ad cicatricem perducit, serpentina cohibet, si cum pari aniso & vino subacta, linteiq; imposta illinatur. HARUNDO. CAP. XCVII.

In harudinū genere quadā nastos, id est, facilius vocatur, ex qua sagitta facilius solēt. Alia femina, qua tibiārum ligulas efficiūt. alia qd fistulis addicta sit, syringias: cui mulū inest carnis crebrius cincta geniculis, ad librorū cōscriptionē ac eāmodata, Alia. crassa, concava, apud amnes nascens.

scens: quæ à quibusdam cypria, ab alijs donax appellatur. Alia phragmites, seu vallatoria, gracilis candidans, vulgò cognita: cuius trita radix per se, aut cum bulbis suis illita, spicula aculeosq; corpore extrahit: luxata, lumborumq; dolores cum aceto mulcet. Virentia folia tusa, & imposita ignibus sacris medentur, & ceteris inflammationibus. Corticis cinere peruncta cum aceto alopecia sanantur, Panicula lanugo, si aures intrauerit, exurdat. Eundem effectum implet harundo, quæ cypria dicitur.

Papyrus. CAP. XC VIII.

Papyrus, quæ chartæ fiunt, nullis nõ cognita, præcipuè in medicina vtilitatis ad laxandas fistullas: madefacta lino inuoluitur, vsque dum inaruerit: constricta enim, atque, immissa in hiatum humore completur, & intumescendo fistulas aperit. Habet nescio quid alimenti radix: itaque Aegyptij eam mandunt, succum tantum deuorantes, & mansam expuunt. Ipsis radicibus pro ligno vtuntur, Cremata papyri cinis depascencia vlcera cum omnium partium, tum oris maximè, cohibet: verum melius id composita charta præstat.

Myrica. CAP. XC IX.

MYrica, seu tamarix, arbor vulgò cognita est: cum apud pigras, & stagnantes aquas enascatur, fructum quasi florem ferens, compage muscosum. Aegyptus, Siriaq; alteram gignunt

mitiorem, syluestris cetera similem. Fructum parit galle proximum, inaequaliter astringentem gustu: quo conuenienter vtitur vice galle in medicaminibus oculorum, orisq;. Datur cruenta excreationi in potu, & coeliacis, & contra profusua faeminarum, regium morbum, et phalangiorum morsus: illitus tumores inhihet. Cortex in eosdem vsus adhibetur. Decoctum foliorum cum vino potum, lienem absorbit: ad dolorem dentium in collutionibus salutare, & mulieribus fluxione vuluae opportunis in decessionibus: phthiriasi, lendibusq; circumfusum prodest. Abundantiam faeminarum sistit impositus arboris cinis. Potorios calices è caudice lienosis moluuntur, quò datus in his potus proficiat.

Erica.

CAP. C.

Erica fructicosa arbor, myrica similis, longè minor. cuius flore apes reprobum mel efficiunt. Tam flos, quam coma serpentium icibus illitu medetur. Plinius fruticè dicit. *braco*

Acacalis.

CAP. CI.

Acacalis fructus est nascentis in Aegypto fructicis, seminis myrica quadantenus similis. Cuius aqua, in qua maduerit, ad collyria additur, qua ad excitandam oculorum aciem conueniunt.

Rhamnus.

CAP. CII.

Rhamnus fruticat in sepibus, ramos ferens relios, & aculeos in acuta spina modum:
f solijs

folijs paruis, oblongis, suppinguibus, teneris. Alterum ei genus candidius. Tertium nigrioribus, latioribusq; folijs constat, & quadatenus rubentibus: cuius rami quum ferè cubitorum longitudinem implent, spinosiores quidem, sed infirmioribus, minusq; rigentibus aculeis. Fructum edit latum, candidum, tenuem, folliculari

deinde à specie, & verticilla similem. Omnium folia igni, & oleæ, sacro, & serpentibus vlceribus, efficaciter illiniã ad est, assatur. Fama est ramos huius valuis, senectutis immoderati fru positos, veneficia depellere.

Etui similẽ Halimus. CAP. CIIII.

Halimus frutex est sepimentis idoneus, similis rhamno, sine spinis, folijs oleæ, sed latioribus. Nascitur in sepibus, & maritimis. Folia decoquuntur ciborum gracia. Radix conuulsa, rupta, torminaq; mitigat, drachmæ pondere in aqua mulsâ pota: eadem lactis vbertatem facit.

Paliurus. CAP. CVIIII.

Paliurus frutex cognoscitur, aculeatus, durus: cuius semen, pingue, & fuliginosum inuenitur. Quod potum tussi opitulatur, vesicæ calculos comminuit, serpentium ictibus aduersatur. Folia & radix astricloriam vim habet: quorum decoctum potu aluum sistit, urinam trahit: contra venena, & serpentium morsibus auxiliatur. Radix recientia tubercula, tumoresq; omnes discutit, trita, & imposita.

Acute

Acuta spina. CAP. CV.

Acuta spina, quam pyramam, aut pitya them aliqui vocant, arbor est pyraastro similis, spinosa valde, & minor: baccas pfert myrti, plenas, rubras, fragiles, & intus nucleum: radicem multifidam, altè descendentem. Huius bacca potu, aut cibo, alui profluumum, & abundantiam feminarum sistunt. Radix illita aculeos, et spicula extrahit: abortum fieri tradunt, si ter radice venter aut sensim feriatur, aut perungatur.

Rubus canis. CAP. CVI.

Ructex est arboris instar, rubo longè maior. Folia fert multò latiora myrto, robustis, circa ramos spinis, flore candido: fructu oblongo, nucleo oliuae simili, qui per maturitateam suluescit, & flocculos intus continet. Fructus exemptis interioribus floccis arefactus, aliuu sistit, seruesfacti enim ij in vino, mox poti, arteriam infestant.

Ligustru. CAP. CVII.

Ligustrum arbor est olea solijs circū ramos, similibus, latioribus, mollioribus, & colore viridioribus: flore cādido, muscoso, odorato: semine sibiuci, nigro. Optimū nascitur in canope, et ascalone. Folia astrictoria vim habet: quare comatibus, ducata ulceribus oris medetur illita feruidis inflammationibus, carbūculisq; psunt: decocto eorū de igni abusta fouetur: capillū rufant trita folia, q in radice succo maduerint, Flos ex aceto

§ 2. fronti:

Spino
Maga

fronti illitus, capitis dolorem sedat. Cyprinum oleum, quod ex eo fit, odoratum, excalfacit, emollitq; nervos: si qua feruenti natura pradita sint, assumat.

Phyllirea. CAP. CVIII.

Xiv
Phyllirea arbor est ligustri magnitudine, folijs olea nigrioribus, & latioribus: fructu lētisci, nigro, subdulci, racematim coherente. asperis nascitur. Huius folia astringunt: ad eadē vtilia, ad quæ oleaster, cūm astrictione est opus: maximè ad oris vlcera commanducata, aut si de cœlo colluantur: pota vrinam, ac menses cient.

Cistus. CAP. CIX.

Cistus, quem aliqui citharon, aut cissaron vocāt, ramosus frutex est, sed improcerus, foliosus: saxosis locis nascens, folijs rotundis, acer
 • Vox ex Plinio re-
 posita. *bis* hirsutis. *slos* masculo vt mali punice, *scemi* na albet. Vis astringens: vnde flores in vino a-
 stero bis in die poti, profunt dysentericis, & no-
 mas per se illiti cohibent: vetustati vlcerum, & igni ambustis cum cerato medentur. Hypocistis rhobethron, aut cytinus à nōnullis cognominata iuxta cisti radices nascitur, floris punici similitudine. Quædam rufa, & altera herbacea, tertia candida. Liguatur acacia modo. Aliqui tamen exiccant, fractamq; macerant, & incoquunt, reliquaq; vt in lycio prosequuntur. Vi-
 res acacia habet, verum aliquantò magis siccant.

ficat, & astringit. prodest dysentericis, cæliacis, sanguinem excreantibus: fœminarum profuuiio & pota, & indita.

† Hæc dictio non legitur in Græcis codicibus. Sed eam huc ad clariorem (vt puto) sensum ex Plinio trãstulit Ruellius: quòd verbum illud à Dioscoride studio fortasse breuitatis omissum, satius addendum esse duxerit, quàm subintelligendũ. quod etiam Hermolaus fecit.

† Nil mirum esse debet, quòd Plinio duo tantum hypocistidis genera prodantur. coloribus rufo, & candido distincta: quãdoquidem ijs dũtaxat Oribasius quoque contentus fuisse videtur libro x i i. vbi genus *χλωρόν*, hoc est, herbaceum, vt vulgati codices habent, non legitur.

Ledum Ladanum. CAP. CX.

Est & alterum cisti genus, Ledon à nonnullis appellatum, frutex simili modo nascens, longioribus folijs, & nigrioribus, quæ verno tempore quiddam contrahunt pingue. Foliorũ vis astringens, ac eosdẽ, quos cistus, effectus præbens. Fit ex eo quod Ladanum dicitur, siquidẽ cum cisti frondes pascuntur capræ, hirciq; pinguitudinem conspicuè barba carpũt, & suo lentore villosis cruribus adhaerentem reportant: quam depeccentes incolæ, colantesq; cogunt in offas, & ita recondunt. Alij verò attractis fu-

niculis, insidentem fructibus lentorem abster-
gunt, conglomerantq; in ladanum, Maxime pro-
batur odoratum, subviride, facile mollescens, pin-
gue, quod arenas non collegit, nec squalore oblitum
est, resinosum, quale in cypro gignitur. Arabi-
cum vero, Lybicumq; vilius: Natura ei spissandi
calfaciendi, molliendi: ora venarum patefacit:
capillum fluentem continet, addito vino, myr-
rha, & myrteo oleo: cicatricibus decorem red-
dit, cum vino illitum: medetur aurium dolori-
bus, cum hydromelite, aut rosaceo infusum: sus-
fitu secundas eicit: pestis immistum vuluæ duri-
tiam sanat, In medicamenta, quæ dolore tussim
q; finiunt, & malagma: a vtiliter inseritur: al-
uum sistit cum vino vetere potum, & urinam
ciot.

Ebenus. CAP. CXL.

Ebenus optima habetur Aethiopica, & nigra,
nullos habens venarum discursus, factitij cor-
nus lenore: cum frangitur, densa apparet, mor-
dens gustu, atque astringens. Suffitur inundo
odore supra carbones, sine fumi tadio. Recens au-
tem ad ignem prolata, ob pinguitudinem accen-
ditur, & trita ad cotem ruffescit. Altera est In-
dica, internatis segmentis candicantibus, & mo-
dicè fulvis, item frequentibus maculis. ceterum
prior bonitate antecedit. Apud quosdam sesa-
mina

mina, aut spinea ligna consimilia pro ebena ve-
neunt. Quod discernitur ex eo, quod fungosa
sunt, & in purpureas aßulas resoluuntur, nihil
mordacitatis in gustu, nec redolentia in suffitu
preferentia. Caliginem oculorum absterget: ad
reieres destillationes, pustulasq; mirum in mo-
dum pollet: si quispiam facta ex eo cotiula col-
lyrijs vtatur, melius proficiet. Ad oculorum me-
dicamenta efficax est, si scobes, ramentaue vni
Chio die, noctuq; macerata, in collyria digerantur.
Nonnulli praterita ipsa excolant, reliquaq;
eundem in modũ peragunt. Alij pro vino aqua
vtuntur. Vritur in fictili nouo, donec in carbo-
nes redigatur. Lanatur plumbi vsti modo, &
ita siccus, scabrisq; lippitudinibus conducit.

Rosa. CAP. CXII.

Rosa refrigerat, & astringit, sed sicca ma-
gis astringit. Succus recentibus folijs ex-
primitur, defectus forsice vnguibus (sic appellã-
tur candida foliorũ partes) reliquũ in pila pre-
mi, & teri debet in vmbra, donec cogatur, &
ita ad oculorũ circũlitiones recõdi. Succatur etiã-
num folia rosarũ, continuò versata, ne muceãt,
neue siccus in ijs insideat. Aridis rosis, & in vino
decoctis expressus liquor, facit ad dolores capi-
tis, aurium, oculorũ, gingiuarũ, sedis, recli intesti-
ni, ac vulua pẽna illitus, aut infusus. Eadẽ sine
expressione tusa, precordiorum inflammationi-

f 4 bus.

nibus, humidis stomachi vitijs, igni sacro illius prodest: siccis. ac tritis semina asperguntur. Misceri solent vulnerarijs antidotis, atque compositionibus, quas antheras vocant. Folia vtuntur in calliblephara. Flos, qui in medijs rosis inuenitur, siccatus, gingiuarum fluxionibus efficaciter inspergitur. Capita pota citam aluum, & cruentas reiectiones sistunt.

Rosei pastilli. CAP. CXIII.

Pastilli, quos rhodides vocant, hac ratione conficiuntur. Rosarum viridium, quae nullo antea humore madefacta extabuerint, drachmae quadraginta, Indicae nardi drachmae decem, myrrhae drachmae sex, trita digeruntur in pastillos, qui trium obolorum pondus aequent: siccanturq; in umbra in fictili non picato, atque obturato reconduntur. Alij adijciunt costi drachmas duas, iridis Illyricij totidem, & vinum Chium cum melle miscet. Mulieribus monilium vice collae circumdato vsui sunt, ad retundendum graue sudoris virus. Tritis etiam vtuntur ad illitiones, & diapasmata, quae sunt ad sudores coercendos, ita vt a balneis inarescant corpora, dein frigida aqua abluantur.

Lycium. CAP. CXIIII.

Lycium, quod aliqui pyxacatham vocant, arbor est spinosa, ramis trium cubitorum, aut longioribus: folijs buxi, densis: fructu pipere-
ru

ris, nigro, leui, amaro, densoq; : cortice pallido,
 non dissimili lycio madefacto: radicibus multis,
 obliquis, lignosis. Nascitur plurimum in Cappa
 docia, Lycia, & plerisque alijs locis. aspera loca
 amat. Succus extrahedi ratio hæc est. Rami cum
 radiculis tusi, & antè per multos dies macera
 ti coquuntur: tum abiectis lignis, itidem liquor
 coquitur, donec mellis crassitudo fiat. Adulte
 ratur id lycium, adiecta decoctioni amurca, aut
 absinthij succo, aut felle bubulo. Innatans spu
 ma inter coquendum exempla, oculorum me
 dicantis additur: reliquo ad alia vtuntur. Si
 mili modo fit lycium semine expresso, & insola
 to. Optimum, quod vri potest, restinctumq; ru
 bentem spumam ostendit, glebis intrinsecus ni
 gris, intus, cum freris, rufis, odore minimè vi
 roso, cum amaritudine astringens, crocino colo
 re: cuiusmodi Indicum est, cæteris præstans, &
 efficacius. Lycium astringit, caliginem oculorū
 discutit: genarum scabiem, pruritus, veteresq;
 fluxiones sanat: facit ad purulentas aures, ex
 ulceratas gingiuas, tonsillas, labiorum fissuras,
 sedis rimas, attritusq; illitum: cæliacis, dysente
 ricis, potum, inditumq; conuenit: datur sangui
 nem excreantibus, & tussi ex aqua. contra ra
 biosi canis morsus in catapotio deuoratur, aut
 in aqua bibitur: flauos facit pilos: reduuys, vlce
 ribus, que serpunt, aut putrent, medetur: foemi
 narum profluuia appositum sistit: rabiosorum

in libris ex melle potum, aut vice catapotij deuoratum, auxiliatur. Tradant Indicum fieri Lycium, ex frutice lonchitide appellato. Ea spinarum generi ascribitur, ramos rectos habens, ternum cubitorum longitudine, maioresue, rubo crassiores, a radice numerosos; fractus cortex rubescit: folia oleis similia. Herba in aceto decocta proditur lienij inflammationibus, & regio morbo mederi, & sceminarum purgationes elicere. Assueuerant etiam crudam in potu, eosdem effectus prestare: semen cyatho dimidio potum, pituitam expurgare, venenis quoque auxiliu esse.

Acacia. CAP. CXV.

Non est **A** Acacia in Aegypto nascitur, spina instat enuina arboris, fruticosa, non se in rectum attol-
ficinaru lens. Florem habet candidum, & semen lupino
Acacia, simile in folliculo: ex quo succus expressus sicca-
uauis ea tur in umbra, niger ex maturo semine, subru-
em vi ac fusus ex viridi. Eligatur modice rufus, & odora-
atura tus, vt in hac arbore esse potest. Aliqui expri-
radita. munt ex folijs, & semine succum. Manat &
gummi ex ea spina. Vis ei ad spissandum, refri-
gerandumq; efficax. Succus oculorum medica-
mentis utilis: valet ad igne sacrum, vlcera que
serpunt, perniones, pterygia, & oris vlcera: pro-
cidentes oculos reprimat: mensium abundanti-
sistit: prociduam vulnã cohibet: citã aliu suppri-
mit

mit, aut potus, aut subter inditus: capillos denigrat. Lauatur oculorū medicamentis, trito in aqua, mox effuso, quod concreuerat, donec pura extet aqua: & ita cogitur in pastillos. Vritur etiam in cruda fidelia, donec fīcile fornacibus percoquatur: torreturque in carbonum halitu perflata. Spina decoctum solutos artus fotu cōmittit. Prasertur eius spina gūmi, quod in vermiculorum speciem contrahatur, & vitri modo perluceat, ligni expers: proximum est candidum sordidum verò, ac resinofum inutile. Cutis meatus obstruit, & medicamentorum, quibus admiscetur, acrimoniam hebetat: ambustis ex ovo illitum, pustulas non patitur erumpere. Alterum Acacie genus in Cappadocia, Pontoq; prouenit, Aegyptiæ spina similitudine, longè minus, tenerius, humile: aculeorū vallo munitur, folia habens rute: semen lenticula minus fert autumno, in loculis connexis, ternum, quaternumue capacibus. Succus eius astringit, viribus inferior, & ocularibus medicamentis inutilis.

VITEX. CAP. CXVI.

Vitex, siue lygos, frutex est in arborem² Barba-
 assurgens. Nasitur in fluminum ripis, a-
 ris agnus
 sperisq; locis, ac torrentiū alueis: ramos gerit lon-
 castus.
 gos, fractu peruicaces: folia oliuæ, sed molliora.
 Duo genera eius: vna harū albū florem mittit
 cum

cum purpureo: altera tantum purpureum, & semen, ut piper. Excalfactorias vires habet, & astrictorias. Semē eius potum venenatis iclibus, aqua quacutem subyt, lienosisq; auxiliatur: lac euocat: menses ciet: drachma pondere in vino potum: genituram exoluit: caput tentat, & soporem affert. Decoctum herba, & seminis in defensione, mulieribus vulua malo opportunis opitulatur: item inflammationibus. Purgationes mouet semen cum pulegio potum, etiam suffitu, vel appositu: capitis dolorem dissoluit illitū: instillatur cum aceto, & oleo capiti in lethargo, & phrenitide. Folia suffitu, aut substratu sugant venenata: illita quoque serpentium moribus auxiliantur: testium duritias, cum butyro, & folijs vitium emolliunt. Rimas sedis semen cum aqua illitum mitigat: & cum folijs medetur luxatis, vulneribusq;. Virgam qui manu teneat, dum iter facit, negatur intertriginem sentire. Agnum, quasi dicas castum, vocant Græci, quoniam matronæ in Thesmophorijs Atheniensium castitatem custodientes, folijs huius cubitus sibi sternunt. & lygon, quasi vimen, propter inuictam ferè ramorum flexilitatem.

Salix. CAP. CXVII.

Salix vulgo nota est. Cuius semen, folia, cortex, & succus spissandi vim habent. Trita
folia

folia cum exiguo pipere, & vino pota, ileosis subueniunt: sumpta per se, & cum aqua prestant mulieribus, ne concipiant. Salignum semē in potu sanguinem expuentibus prodest. Cortex eosdem prabet effectus. corticis cinis admisto aceto maceratus, illitu clauos, & callos tollit, Ex folijs, & cortice succus cum resaceo in calyce punici calfactus, aurium doloribus auxiliatur. Decocto eorum podagras foueri vtilissimū: furfures purgat in corpore. Excipitur succus, qui manat ex ea, cum floret, exciso cortice: in plaga enim concretus humor inuenitur, qui ad purganda, quæ obstant oculis, suā vim prabet.

Siluestris olea. CAP. CXVIII.

Syluestris olea, quam aliqui cotinon, id est, Soleastrum appellant, alij Aethiopicam oliuā, folia astringunt: trita autem & imposita ignē sacrum, vlcera quæ serpunt, epinyclidas, carbūculos, reduuias, nomasq; cohibent: crustas emarginant cum melle illita: quinetiam sordida vlcera repurgant: inflammationes, panosq; cum melle imposita discutiūt: cutem à capite vulsam conglutinant, oris vlceribus, & priuatim infantium commanducata medentur. Succus, & decoctum eosdem habent effectus: sanguinis eruptiones, ac muliebri profiuuium, admotus succus inhibet: vna oculorum, pustulusq; prodest: vlcera, & veteres defluxiones sistit: quapropter
in col

in collyria additur, ad palpebrarum erosiones per quam utilis. Exprimitur succus tuis folijs, affuso vino, aut aqua, siccatuſq; solo in pastillos digeritur: sed longè validior ad recondendum succus habetur, qui cum vino, quam cum aqua expressus est. auribus subuenit, siue vlceretur. siue pus effluat. Folia conuenienter celiacis cum farina hordeacea illinuntur. Vruntur cū floribus folia, vt spody vicem cinis praestet, in cruda olla, oblito ore luto, vsque dum figlinū percoquatur: restincta q; vino, & rursus subacta, eodem modo vruntur: postremo cerusa modo elota coguntur in pastillos. Huiusmodi cinerem in medicamentis oculorum, constat spodio non cedere, sed eisdem viribus prae ditum esse putandum est. Follorum satiuæ ole. e eadem vis intelligitur, sed aliquantò inferior: vnde ocularibus medicamentis ob suam mitiorē vim. conuenientiior est. Sudor ligno virenti accenso manans, illitu sanat lichenas, furfures, & scabiem, Oleaginum semen illitū medetur furfuribus, & vlceribus, quae depascunt, vorantq; : quod autem intra nucleum est, ex adipe, & farina sabros vngues excutit. Colymbades trita, & ambustis illita, pustulas gigni prohibent: sordida vlcera purgant. Mirra succus collutas gingiuas contrahit, & motus dentium firmat. Oliua flaua, & recens stomacho vtilior est, ventri difficilis: nigra autem, & matura corruptioni opportuna est, stomacho

macho aduersatur, oculis non conuenit, capitis dolorem mouet: arefacta illitu depascentia vlcera sistit, & carbunculos emarginat. Oleum syluestris oliuæ gingiuis putri vligine laborantibus colluitur, dentium mobilitates stabilit: calfa Eli fotus gingiuis fluxione laborantibus utilis est: lanam enim specillo circumligatam oleo madesacere oportet, & gingiuis admouere, donec albæ spectentur.

Lachrima Aethiopicæ oleæ.

CAP.

CXIX.

Lachryma, quam Aethiopica olea stillat, scammonio similis quadantenus est, siliuæ, stillis, exilibus constans, mordax. Quæ autem ammoniaci, aut gummi similitudinē refert, colore nigricans, nec gustu mordens, superuacua est. Nostrates oleæ, oleæstriq; similem lacrymam sudant, quæ commodè ad oculorum hebetudines illinitur: cicatrices, albuginēsq; illitu emendat: urinam, & menses ciet: cauis dentium impressa ad dolores efficax est. Inter venena scribitur, partus pellit: lepras, & impetigines sanat. Appellatur autem Aethiopica, & agrestis olea.

Amurca.

CAP.

CXX.

Amurca expressæ oliuæ recrementum est. Decocta in cupreo vase ad crassitudinem mellis astringit, ceteros præbens lycij effectus. Insuper detum dolori, & vulneribus cū aceto, vino, aut mriso commodè illinitur: additur in

*Seces d
ire. Asp*

medd

medicamenta ocularia, & meatus inductu suo
obstruentia. Vetusstate meliorem fieri constat.
Vtiliter infunditur sedis, genitalium, ac vulua
exulcerationi. Si vero cum omphacino recoqua-
tur ad mellis crassitudinem, cariosos dentes ex-
trahit: iumetorum scabiem cum decocto lupini,
& chamaleonte illitu sanat. Cruda, & recenti
amurca podagras, articulariosq; dolores foueri,
vtilissimum: peruncta in villosa pelle, & hydro-
pici imposta, tumoris molem reprimit.

Quercus, Glans, Fagus.

Ilex. CAP. CXXI.

Quercus omnis adstrictoriam vim habet,
praesertim liber, qui cortici, & ligno in-
tercedit: quinetiam tunica putamini glandis
subiecta. Decoctum ex ijs datur dysentericis, cœ-
liacis, sanguinem excreantibus. Trita in pessa
fœminis fruxione vulua laborantibus subijci-
tur. Glandes eosdem effectus exhibent: vrinam
ciunt: capitis dolorem, & flatus in cibum sum-
pta pariunt: resistunt esitata venenatorum icli-
bus. Decoctum earum, & corticis cum lacte vac-
cino potum, prodest contra toxica. In trita cru-
de inflammationes illitu leniunt: ad duritias,
quas cacoëthe vocant, & malefica vlcera cum
salsa axungia conueniunt. Ilignea glandes vi-
ribus quernas antecellunt. Fagus, & Ilex quer-
cus generi assignantur, & consimile munus
obeennt. Ilignea radicis cortex cum aqua coctus,
dum

dum mollitus intabescat, & tota nocte illitus, denigrat capillos, prius cumolia terra purgatos. Folia omnium tusa, & trita tumoribus prosunt, & imbecillas membrorum partes corroborant.

Castaneæ. CAP. CXXII.

Sardianæ glandes, quas aliqui Castaneas, Saut lopina aut glandes Iouis appellant, adstringunt et ipsæ, similesq; effectus prebent: presertim tunica, quæ carnē, et corticē media intercursat. caro his, qui ephemerū biverūt, cōueniēs est.

Galla. CAP. CXXIII.

Galla fructus est quercus. Aliqua omphacitis appellatur, parua quidem, sed articulorum manus modo rugosa, sōida, nullo foramine peruia. Altera plana, leuis, perforata. Eligi debet omphacitis, quæ efficacior est. Vtriusq; vis vehementer astringere. trita excrescentia in carne, fluxiones gingivarum & vna, atque oris ulcerationem cohibent. Nucleus dentium canernis inditus, dolorem sedat. Cremata carbonibus, donec igne siagrent, & vino, aut aceto, aut acida muria exuncta, sanguinē suprimūt. Decoctum quibus insidere expedit, efficax est, & contra vuluas procidentes, fluxionesq;. Capillos de nigrant, aceto, aut aqua macerata: dyntericis, celiacisq; cum vino, aut aqua trita cōuenienter illinuntur, aut bibuntur: obsonijs addi debent, aut integræ in aqua pracoqui, in

§.

quæ

qua nonnihil excoquendū est, quod his affecti-
bus cōferatur. In summa his vtendū ad adstrigē-
da, aut sistenda, aut siccanda, quae opus sunt.

Rhus.

CAP. CXXIIII.

umag
RHUS: quae obsonijs aspergitur, ab aliqui-
bus erythros appellata, semen est coriarij
fructicis, sic vocati, quoniā coriorū infectores eo
vtuntur ad inspissandas pelles, Arbuscula est in
petris, nascens binum fere cubitorū altitudine:
folijs oblongijs, subrubentibus, in ambitu sera-
tis † illicis modo: acino vuarum gracilium, den-
so, magnitudine terebinthi, quadātenus lato: cu-
ius corticosa tunica perquā utilis est. Folia vim
habent adstringendi, & acaciae effectus praebet.
Decoctum capillos denigrat: dysentericis infun-
ditur, & in potus eorum, in seffusq; adijitur:
instillatur auribus purulentis, gangrenas, &
pterygia cohibet folia ex aceto, aut melle illita.
Liquamentum fit ex aridis folijs, ad crassitu-
dinem mellis in aqua decoctis, ad eadē, vt lyciū,
conueniens. Semen eosdē effectus exhibet: caelia-
corum, dysentericorumq; obsonijs inspergitur:
fracta, desquamata, liuidaq; illitū ax aqua,
ab inflāmatione vindicat: lingua asperitatis cū
onelle abstergit: caudida foeminarum profluvia
sistit: hemorrhoidas sanat, cum querno carbone
intrito admotum. Aqua, in qua semē maduit,
decocta cogitur, coitq; , efficacior quodammodo
ipso

īpso semine. Gummi desert, quod dentium
cauis imprimitur, ad dolores finiendos.

† In vulgatis Grecis codicibus hic le-
gitur *πρωειδής*, hoc est, illicis modo. Hæc
dictio qua ratione ab interpretibus Ruel-
lio, & Marcello omīssa fuerit, certè ne-
scio. Sed mihi quidem visa est non omit-
tenda, quò non modò eam quoque Oriba-
sius legat, sed quò etiã Rhus folijs pul-
chrè Ilicem æmuletur.

Palma. CAP. CXXV.

Palma in Aegypto gignitur. Ea medio ma-
turitatis vigore, autūno decerpi solet, Ara-
bici myrobalani similis, pomatis cognomine, co-
lore viridi, & odore mali cotonei: quòd si ad ma-
turitatem peruenire sinatur, phœnicobalanus
fiet. Palma acerba est, & adstringens: contra
alui fœminarumq; profluvia, in Vīno austero
bibitur: hæmorrhoidas sistit: vulnera glutinat
illitu. Phœnicobalani recentes plus siccis adstrin-
gunt: capitis dolorem afferunt, copiosiores in ci-
bo inebriant. Sicciores sanguinem excreanti-
bus, stomachicis, & dysentericis vtilis in cibo: il-
linuntur cum cotoneo, & cerato cœnanthino ve-
sica vitijs. Caryotæ, præsertim esu, faucium a-
speritati medentur. Thebaicarum decoctum
potu astuationem se dat: vires recreat cum
hydroneelite veteri sumptum: cibo idem fa-
ciunt. Fit ex eis vinum ad eadem conue-

g 2 niens

niens. Decoctum per se potu, & gargarizatione magnopere adstringit, & cohibet. Nuclei palmarum, ceterorum more, cremati in crudo fictili, & vino restincti, cinere loto, spody vicem efficiunt, miscenturq; in calliblephara. quod si non iustam vstionem acceperint, denuo cremandi. Vim adstringendi habent. & spiracula cutis obductu suo claudunt: contra oculorum vna, & pustulas, palpebrarum defluuia, cum nardo effectum prabent: corporis excrescentias cum vino reprimunt: ulcera ad cicatricem perducunt. Sed inter primas vtilis ex palmis humilibus Aegyptia.

Palma elate. CAP. CXXVI.

PALMA, qua aliqui elate, aut spatha, appellat fructus palmarum adhuc florentium inuolucrum est: calyxq; quo in spissamenta unguentarij vtuntur. Optima habetur odorata, adstringens, ponderosa, praclusa, intus pinguis. Vt ei adstrictoria: sistit ulcera, quae depascunt: laxatos artus committit: trita miscetur cataplasmatis, & malagmatis: prodest praecordijs, imbecilli stomacho, & iocineri affecto, mista conferentibus cataplasmatis. Eius decoctum subinde detersum, capillos denigrat, datur bibendum congrue renum, vesicae, & viscerum vitijs: vulua, ac ventris fluxiones sistit: scabiem cum resina, & cera sanat, si viginti diebus reces apponatur. Inuolutusq; in ea elate fructus, que suo amplexu

plexu fouet, erate etiam vocari solet, & ab aliquibus borassus. Adstringit, & spatha effectus prestat, non sic vnguentis expetitus. Alba medula caudicis recens in cibo, aut decocta, eadem facit, qua borassus.

Malum punicum. CAP. CXXVII

Malum punicum * omne boni succi est, stomacho utile, per exiguum sufficiens alimentum. Dulcia stomacho utiliora habentur. sed aliquid in eo calorem gignunt, inflationes pariunt, unde in febris abdicantur. Acida adstringunt, & astuanti stomacho auxiliantur, & multo magis contrahunt, ac urinam cient: ora, gingiuasque ladunt. Vinosa vero mediam sortiuntur naturam. Nuclei acinorum acidi punici in sole siccati & obsonijs insparsi, concoctiue, fluent in aluum, stomachumque sistunt: caelesti aqua madescunt, bibunturque commodè sanguinem excreantibus: ad defessus dysentericorum, sceminarumque fluxione vulua laborantium utiles sunt. Expressus nucleorum succus coquitur cum melle, ad oris virilitatis, & sedis vlcera, nomas, redundias, & ea, quae in corpore extuberant, aurium dolores, & narium vitia, praesertim acidorum. Huius flores cytini vocantur: qui adstringunt, siccant, cohibent: sanguinolenta glutinant: quas punicum, praestant utilitates humida gingiuarum vitia, mobilesque dentes decocto colluuntur: herniam

Vult
malum gr
natum.

acian

pro lapsu intestini erūpentem: cataplasmate re pellunt. Memoria tradūt, qui tres quā minimos cytinos deuorauit: nullā eo anno lippitudinem passurum. Eliquatur hypocistidis exemplo. Malicorium asperum est mali punici putamē, quod aliqui sidion appellant. Id spissandi vim habet, & quos cytini, præbet vsus. Decoctum radice, potu latas ventris tineas pellit, & easdem euocat. Balaustium syluestris punice flos est, cytino similis. Cuius complura genera reperiuntur, candidum, fuluum, colore rosaceo. Succus ex eo exprimitur, hypocistidis modo: cui adstrictoria vis inest, eadem faciens, quæ hypocistis, & cytinus.

Urtai San. Myrtus CAP. CXXVIII.

MYrtus satiuā nigra utilior est medicina. Quā candida, & in hoc genere multo, mulgis montana: semē tamē imbecilius parit. Vis & myrti, & seminis astringit. Semē viride, aut aridum in cibo datur sanguinē excreatibus, & vesicæ erosionibus. Succus virentibus baccis expressus, eosdem effectus exhibet: stomacho utilis, vrinam cit: prodest contra phalangij morsum, & scorpionis ictus in mero. Seminis decoctum capillum tingit. Ius decocti in vino vlcera in extremis membris nata sanat: oculorum inflammationes illitum cū polline polentæ lenit: contra agilopas illinitur: crapulam arcet præsumptum vinum, quod feruesfacto aliquantum eius semine exprima

exprimatur: aliàs enim acorem contraheret. Pre-
 stat idem seminis effectus: vtile pro cidentia vul-
 uarum in defensionibus, sedis vitijs, & sceminis
 fluxione vulua laborantibus: purgat fursures,
 vlcera capitis manantia, atque eruptiones pa-
 pularum: fluentes capillos cõtinet. Additur quo-
 que in medicamenta, quas liparas vocant, vti
 oleũ, quod ex folijs eius factũ est. Decoctũ folio-
 rum ad defensiones balnearum conuenit, & con-
 tra laxatos artus, & malè solidescentes: eo fra-
 cta ferruminationi repugnãtia vtilissimè fouẽ-
 tur: vitiiginem emendat, purulentis auribus in-
 funditur, & capillos denigrat. Succus eorum ea-
 dem efficit. Trita folia, & ex aqua illita humi-
 dis vlceribus, & partibus omnibus fluxione la-
 borantibus, cœliacijsq; profunt: & admisto om-
 phacino oleo, aut exiguo rosaceo cũ vino, ad vl-
 cera serpentia, ignem sacrum, testium inflamma-
 tiones, epinyctidas, & condylomata. Arentium
 foliorũ farina vtiliter inspargitur paronychijs,
 pterygijs, & contra alarum, sceminumq; persu-
 siones: cardiacorũ sudores cohibet. Folia cruda,
 seu cremata cũ cerato, ambustis, paronychijs, pte-
 rygijsq; medetur. Exprimitur folijs succus, ad-
 fuso vt erevino, aut aqua cœlesti, cuius recẽtis v-
 sus: est: nã exiccatus planè cariẽ sentit, et vires
 amittit. Myrtidanũ dicitur, adnatũ inequabile,
 verrucosum, intumescensq;, & concolor: quod
 perinde quasi manus, myrti caudicem am-

plectitur, coactumq; in pastillos siccatur in vmbra: multo efficacius & folio, & semine, cerato pessis, in sessionibus, cataplasmatibus admistum, vbi adstringendum aliquid est.

Cerasia. CAP. CXXIX.

Cerasia aluo vtilia sunt, si viridia sumantur: eadem siccata illam sistunt. Gummi, quod cerasi resudarunt, cum vino diluto, tussi vetusta medetur: colorem commendat, visum exacuit, appetentiam inuitat: idem ex vino potum calculosis auxilio est.

Siliquæ. CAP. CXXX.

Siliquæ recetes stomacho aduersantur, aluum soluunt eadem siccata sistunt, stomachoq; utilioras fiunt: urinam ciunt, sed præcipue, quæ uinaceis conduntur.

Mala. CAP. CXXXI.

Folia, flores & germina cum omnis mali, tum maxime cotoneæ adstringunt. Pomis acerbis adstringendi vis in est, maturis uero longe secus. Ex his verna bilem gignunt, nervos omnes lædunt, inflationes pariunt. Cotonea stomacho vtilia, urinam cient: uerum tosta mitiora habentur. prosunt coeliacis, dycentericis, purulenta exitu, tussientibus, cholericis, præsertim cruda. Maceratorum liquor commodè in stomachi, aut uentris fluxionibus, potui datur. Succus crudorum assumptus orthopnoicis salutaris est. Decocto fouentur vuluæ, & sedes, si procidant. Cotonea
que

quæ melle cõdiuntur, vrinam mouent: mel autẽ sibi constringentem illorum vim, & inspissantem adsciscit. Quæ cum melle coquuntur, stomacho, atque ori gratiora sunt, sed minus inspissant. Cruda cataplasmatibus adijciuntur, ad cohibendum aluum, aut si stomachus estuet, aut in vomitiones effundatur, ad mammarũ inflammationes, præduros lienes, & condylomata. Fit vinum ex ipsis tuisis, expressisq;: sed quò perduret, quindecim sextarijs succi vnus mellis adiungitur, alioquin in acorẽ degenerat. Prodest ad omnia, quæ dicta sunt, Fit & oleũ ex ijs, quod melinum vocauimus: quo vtimur, quoties adstringenti oleo est opus. Eligi oportet vera, quæ sanè sunt rotunda, parua, & odorata, quæ verò struthia dicuntur, magna quidem sunt, sed minus vtilia. Flos & viridis, & siccus cataplasmatibus imponitur: ijs conueniens, quæ adstrictionem desiderant, inflammationibus oculorum, reiectionibusq; sanguinis: contra citam aluum, & mensium impetus, in vino bibitur. Melmela ventrem molliunt, & ab eo animalia expellunt: stomacho negotium exhibent: astuationem faciunt. ea multis dulcia mala vocantur. Eprotica mala, quæ Latine orbiculata dicuntur, stomacho vtilia, sistunt aluum, vrinam euocant: malis tamen cotoneis inualidiora. Siluestria mala similia sunt vernis, & adstringunt. Sanè in hũc vsus immatura omnia opus sunt. Persica poma

maturatã stomacho, quã ventri vtilia sunt. acerba aluum cohibent, sed sicca vehementibus. Decoctum è succis alui, stomachiq; fluxiones sistit. Armeniaca, quæ à Latinis præcocia dicuntur, minora sunt supradictis, & stomacho vtiliora. Medica mala, psicaue, aut cedromela, quæ Latini citria vocant, nemini non cognita. Arbor ipsa omnibus anni temporibus pomifera, alijs deciduis, alijs subnascens. Malum oblongum est, rugosum, colore aurum imitans, cum grauitate odoratum. semen habet pyri. Id in vino potum venenis resistit, aluum mouet: oris suauitatem commendat, decocto eius colluto, aut succo: estur in malatia mulieribus. Vestiaris impositum ab erosionis vitio vestes vindicare existimatur.

Pyra. CAP. CXXXII.

PYrorũ multa genera. Quæ tamẽ omnia adstringunt: pinde adduntur cõueniẽter in repelletia cataplasmata. Decoctũ è succis, et cruda ipsa aluũ sistunt: ieiunos esitata ledunt. Achras pyrastris genus est, quod tardissimẽ maturescit. Vim pyro adstringẽtiore habet, & ad eadẽ cõuenit. stringunt etiã eius folia. Ligni pyrorũ cinis efficaciter his auxiliatur, quos fungi stragulat. Aũt fungos syluestria pyra cũ eis coquantur, innoxios fieri.

Mespilus. CAP. CXXXIII.

MESPILLUS, quæ à nonnullis aronia uocatur, spinosa arbor est, folio pyracantha, siue o-

xyacantha. Fert pomum suauē, exiguo malo nō dissimile, tribus intus osiculis: qua ex causa id nonnulli *tricocon* appellauere. Tarde maturescit, esu adstringit, stomacho gratum est, aluūq; supprimit. Alterum *messilli* genus in Italia nascitur, quod aliqui *setanium*, alij *epimelida* vocant. Arbor solijs mali, sed minoribus. Pomū fert rotundum, esui aptum, vmbilico latiore: q̄ adstringit, serōq; maturescit.

Lotus arbor. CAP. CXXXIII.

Lotus arbor est valde magnitudinis, ferēs baccam pipere maiorem, dulcem, cibus gratam, stomacho facilem. Aluum sistit bacis. Ramentorum ligni decoctum siue potu, siue infusione dysentericis, ac sceminis fluxione vulua laborantibus auxilio est: rufat capillos: citam aluum cohibet.

Cornus. CAP. CXXXV.

Cornus dura arbor est, baccas ferens oliuae modo oblongas, quae primū virent, dein per maturitatem rubejunt, aut ceræ colorem representant. In cibo adstringunt: profusio alui, atque dysenteriae salutes, siue in edulio, siue in defructo exhibeantur. Muria, vt oliuae, condiuntur. Sanies, quam virentia folia torrendo resudarunt, impetigini conuenienter illinuntur. Sorba. CAP. CXXXVI.

Sorba colorem luteum referentia, priusquam maturescāt, discepta, & sole siccata madūtur

vt aluum sistant. Eadem est functio molitorum
firma, si polente loco sumatur. Quod & deco-
ctum eorum in potu prestat.

Prunus. CAP. CXXXVII.

Prunus arbor est nota, Cuius pomum estur,
sed stomachum male habet, aluum mollit.
Syriaca pruna, & precipue qua Damasci gignit
tur, exiccata stomacho utilia sunt: aluum adstrin-
gunt. Folia pruni in vino decocta collutione, &
gargarizatu, vuam, gingiuas, & tonsillas flu-
xiose laborantes reprimunt. Prestant idem syl-
uestrium Prunorum bacca, post maturitatem e-
xiccata: cum sapa vero decocte stomacho utilio-
res redduntur, aluumq; magis adstringunt. Gū-
mi prunorum agglutinat: potum in vino calcu-
los: comminuit: ex aceto quoque illitum, liche-
nas infantium sanat.

Arbutus. CAP. CXXXVIII.

Arbutus siue vnedo, arbor est cotonea ma-
gna non dissimilis, tenui folio: cuius fructus
pruni magnitudinem implet. nullo intus nucleo
huic memaculo cognomen est. Maturus aut fla-
uifluctus uet, aut rubescit: in esu acerosus, stomacho aduer-
nequa- satur. capitisq; dolorem mouet.

Amygdalæ. CAP. CXXXIX.

Amygdalæ amare radicum tritarum deco-
ctum vitia cutis in facie corrigit. Illitæ
expressere nuces idem munus prestant: menses admota
vt fraga ciunt: capitis dolori auxiliantur, illitæ frōti, aut
tempori

temporibus cum aceto, vel rosaceo: epinyctidas vt nihil sanant ex vino: item putrescentia vlcera, & q̄ queat exserpunt, & morsus canum cum melle. Earum pressius autem esu dolores finiuntur, aluum emolliunt, somnum faciunt, vrinam cient: contra sanguinis reiectiones cum amylo, & menta assumuntur: renum vitijs, & pulmonum inflammationibus ex aqua in potu, aut eclegmate cum resina, terebinthina dantur: calculosis, difficiliq; vrinae in passo auxiliantur: & illinctu cum melle, et lacte hepatis, tussi, & inflationibus coli, nucis auellanae, magnitudine. quinis, septenisue praesumptis, ebrietatem non sentiunt potores. Vulpes si cum quadam esca eas vorauerint, emoriuntur. Gummi eius calfacit, & adstringit: reijcientibus sanguinem potum auxilio est: impetiginos, quae summum corpus occuparunt, illitum cum aceto tollit: tussi vetusta cum diluto vino potum medetur: calculosis cum passo bibere prodest. E nucibus Graecis, dulces cibo idoneae, sed multo minus valent in remedijs, quam amarae: attamen extenuant, vrinam ciunt. Recentium esu cum suo putamine, humida stomachi vitia emendantur.

Pistacia. CAP. CXL.

Pistacia, quae coltat in Syria gigni, pineis nucibus similia sunt, & stomacho amica. Trita cum vino serpentium ictus profunt, siue edantur, siue bibantur.

Nux

Nuxiuglans. CAP. CLI.

NVces Iuglandes, quas nonnulli Persicas vocant, sunt difficiles concoctu, stomacho inutiles, biliosæ, capitis dolorem inferentes, tussientibus inimicæ: vomituris tamen ieiunis in cibo aptæ. Cum rupta verò, et caricis præsumptæ, & à summo cibo, venenis resistunt, nec minus si à veneni haustu comedantur, largius esitata, tineas latas pellunt: illinuntur mammarum inflammationi, abscessibus, luxatisq; cum mellis exiguo, & ruta, cum cepa autem, sale, & melle, canis, hominisq; morsui proficiunt: tormina, cum calyce suo perusta, & umbilico admotæ, sedant. Putamen combustum, tritumq; in oleo, & vino infantium capite peruncto, nutrit capillum, alopecias replet. Sustum menses nuclei vsti, si triti ex vino admoueantur: idem è veteribus illiti carbunculis, gangrænis, & ægilopijs medentur, alopecijs commanducati, & impositi presenti sunt remedio. Nucibus tussis oleum exprimitur. Recentes stomacho innocentiores sunt, vtpote suauiores: itaque allio mistæ eximunt acrimoniam. liuores in corpore illitu tollunt.

Nuces auellanæ. CAP. CXLII.

NVces auellanæ, quas & leptocarya vocant, stomacho infestæ sunt: ipsæ tamen tritæ, & in aqua mulsa potæ tussi veteri medentur: tosta cum exiguo piperis potæ, distillationem concoquunt. Crematarum cinis cum a-

xungia

ungia, aut adipe vrsi perunctus, alopecius capillum reddit, Aium nonnulli vsta earum putamina, & in cineris speciem redacta cum oleo, castorum oculorum pupillas infantibus denigrare, perfuso sincipite,

MORUS. CAP. CXLIII.

Morus arbor nota est. Cuius fructus aluum soluit, stomacho inutilis est, & facile corruptionem sentit. Hoc idem praestat mori succus decoctus autem, creto vase, atque insolatus, adstringentior redditur. Facit ad fluxiones, nomas, & tonsillarum inflammationes addito mellis exiguo. Sed inolescit vis eius, adiecto scissili alumine, galla, croco, et myrrha: item myricae semine, iri, & thure. Immatura mori poma sicantur, tusaq; acinorum rhou vice, obsonijs miscentur, vt caeliacos inuent. Radicis cortex decoctus in aqua, & potus aluum resoluit, latas venteris tineas excutit: his quoque auxiliatur, qui aconitum: hauerunt. Folia trita ex aceto illita, ambustis igni medentur, tinguntq; capillum, vitium, & fici nigrae frondibus simul coctis in aqua caelesti. Succus foliorum cyati mensura potus contra phalangiorum morsus auxilio est. Feruesacti corticis, et foliorum iure, dentes aptissime in dolore colluuntur. Radix circiter mese incissa, facto in abitu scrobe, succum emittit, qui postridie coeret inueniri solet. Is in dolore detumens efficax est: tubercula discutit, et aluum purgat.

Sico

SYCOMORUS. CAP. CXLIII.

Sycorum, aliqui etiam sycaminum, id est, smorum, vocant, cuius fructus sycorum etiam propter inefficacem gustum, appellatur. Arbor est magna, fico similis, frondosa, multo late abundans: folijs mori: pomum ter, aut quater anno fert, non ramis, vt fico, sed caudice ipso, caprifico nõ dissimile, dulcius grossis, sine granis interioribus: qđ non maturejat, nisi vngue, aut ferro scalpatur. Nasctur plurimum in Caria, Rhodo, locisq; non multi tritici feracibus: vbi prouentu secundo, restibiliq; iuuamentum adfert, cum annonæ caritas premit. Pomum aluo vtile est, sed perquam exilem præbet alimoniam: stomacho aduersatur. Succus primo vere tenera arbore antequam fructum ferat, eximitur, lapidis ictu summo cortice desquamato: si enim altiore plaga violetur cortex, nihil effluet. Spongia, aut vellere lacryma excipitur, qua siccata, et in pastillos coacta, fictili vase reponitur. Vis succi emollit, vulnera conglutinat, discutit collectiones coctioni repugnantes: bibitur etiam aut illinitur contra serpentium morsus, duratos henes, stomachi dolores, & perfrictiones. celeritè teredinem sentit. Gignitur & in Cypro arbor genere distans, qua cum sit vlmus, prædit tamen est folijs sycomoræ, fructu pruni magnitudine, multo dulciore, supradictis cetera similis.

Caput

Fici. CAP. CXLV.

Fici maturæ recētes stomachū lædunt, aluū sol-
uūt, sed faciliè cōtracta ab eis fluxio sistitur :
sudorem euocant papulasq; , sitim sedant, calorē
restingunt. Siccis natura excalfaciendi, vires
alunt, sed sitim magis stimulant, aluo vtiles,
rheumatismis ventris, & stomachi contraria:
gutturi autem, arteria, renibus, uesica, & ijs,
quos longa valetudo decolorauit, anhelatori-
bus, hydropicis, comitialibus aptissima. seruesca-
ta cum hyssopo, & potæ, thoracem purgant:
tussi veteri, diuturnisq; pulmonum vit ijs conue-
niunt. aluum molliunt tussæ cum nitro, & cni-
co, dein manducata. Decoctum arteria, & ton-
sillarum inflammationibus gargarizatu pro-
dest. cum hordeacea farina cataplasmatibus miscen-
tur, & in muliebres fetus cum saxo graco, &
ptisana Caterum cum ruta coctæ, torminibus
insunduntur: coctæ, illitaq; duritias discutunt:
parotidas, & furunculos emolliunt: panos ad
maturationem perducunt, maximè nitro, iri,
aut calce addita. Crudæ, si cum antedictis tun-
dantur, eadem efficiunt: cum malicorio, ptery-
gia purgant: cum atramento sutorio, deplora-
tis ferè tibiæ fluxionibus, & cacoethiis vl-
ceribus medentur: quin & cum vino decoctæ ad-
dito absinthio, & hordeacea farina, vtillissimè
hydropicis illinuntur. Cramata cum cerato sa-
nant perniones: pruriginis: sonitusq; , si crudæ
b teran

terantur, & sinapi, liquoreq; aliquo excepta
 auribus instillentur. Tam sylvestris, quam sati-
 uæ fici lacteus succus coaguli modo lac contrahit.
 concretumq; dissoluit, vt acetum: exulcerat cor-
 pora, meatus aperit. soluit aluum, vuluam re-
 cludit cum detrita nuce Græca potus: menstrua
 ciet cum luteo oui appositus, aut Tyrrenica ce-
 xa: podagricorum cataplasmatibus cum farina fœ-
 ni græci, & aceto vtilis: lepras, lichenas, vitiligi-
 nes. vitia cutis in facie, psoras, vlcera in capite
 manantia, cū polenta expurgat: instillatus pla-
 ga, percussis à scorpione, venenatorum iclibus,
 & rabiosi canis morsibus auxiliatur: prodest
 dentium dolori lana exceptus, & canis eorum
 additus: verrucarum infornicationes tollit cum
 adipe, circumlita in ambitu carne. Hoc idem
 præstat succus è teneris ramis sylvestris fici, qui
 lacte prægnantes, silentes adhuc oculo, tusi exprî-
 muntur, et siccat in umbra reponitur. Et lac,
 & succus imponuntur exulceratorij medicamē-
 tis. Decocti cum bubulis carnibus ramuli ficul-
 ni, facilem afferunt decoctionem. Lac efficiunt,
 quod magis soluat, si intercoquendum ficulneo
 surculo, spathæ loco, moueatur. Grossi, quæ e-
 rinei nonnullis vocantur, cocta illita, & strumas
 nodosq; omnes emolliunt. Cruda formicas, ver-
 rucas, & thymos, nitro, farinaq; additis, tol-
 lunt. Folia eadem possunt. Illita cum sale. & a-
 ceto vlcera in capite manantia, epinyctidas, &

fursu-

fursures sanant: ijs ficosæ extuberationes, &
 palpebrarum scabritia perfrizantur. Nigræ ficos
 folijs, cauliculisq; candidæ vitiliginis perungun-
 tur: faciunt ad canum morsus, & vlcera, quæ
 ceria, id est, fauos, vocant. Grossi cum syluestris
 papaueris folijs ossa extrahunt: furunculos cum
 cera discutunt: contra muris aranei morsus, &
 scolopendræ venena, cum eruo, & vino illita, au-
 xiliantur. Fit ex cinere ficus tam syluestris, quã
 satiuæ lixiuium, crematis ramorum cauliculis,
 quod subinde macerari opus est, & inueterasce-
 re: siquidem inter caustica intelligitur. Gangræ-
 nis prodest: nanque expurgat, & consumit, quæ
 excrescunt, eoq; sic vtendum est: sponsia assî-
 duè hoc lixiuio imbuta superponitur. Interdiu
 dysentericis, & influxiones vetustas, & sinus
 cuniculatim exedentes, magnosq; instillari con-
 ueniet. Et enim purgat, conglutinat, carne ro-
 plet, & oras committit, non secus atque empla-
 stra, quæ cruentis vulneribus iniiciuntur, ena-
 ma vocant. Bibitur ad discutendum sanguinè
 concretum, & contra præcipitationes, rupta, cõ-
 uulsa, cum cyatho aquæ recenter colatum, addi-
 to olei exiguo: celiacis, dysentericis, per se cy-
 athus datus prodest: neruorum vitijs: conuulsio-
 nibus, commodè illimitur ex oleo, vt pote quod
 sudores moueat: aduersus gypsi potum, & pha-
 langiorum morsus bibitur. Hæc eadem præstant
 reliqua lixiuia, præsertim quernû: omnia tamè

adstringunt.

Persea. CAP. CXLVI.

Persea arbor est in Aegypto, fructum ferens cibo idoneum, stomacho utilem. in quo phalangia cranocolapta nomine inueniuntur, praesertim in Thebaide. Arida folia in farinam redacta, illitu sanguinis eruptiones sistunt. Arborem hanc prodiderunt aliqui in Perside exitiosam esse, translatamq; in Aegyptum, mutata natura in cibos receptam.

Iberis. CAP. CXLVII.

† Iberis, siue cardamantica, folia habet nasturtij: vere virentiora: caulem cubitalem, aut minorem. in incultis nascitur Aestate lacteum florem promit, quo tempore efficacior est. Radices duas nasturtio similes habet, calfacientes, & adurentes. Ipsae enim ischiadicis cum salsa axungia emplastri modo utiles, quaternis horis alligatae, vt dein in balneas descendatur, & postea oleo cum lana locus perungatur.

LIBRI PRIMI
FINIS.

PEDACII

DIOSCORIDIS

ANAZARBEI, DE
Medica materia.

LIBER SECVNDVS.

LN primo, charissime Aree, libro, quem de medicinali materia condidimus de aromatibus, oleis, vnguentis, arboribus, nascētibus ex eis succis, lacrymis, seminibusq; disseruimus. In hoc autem secundo de animantibus, melle, lacte, adipe, frugibus, atque oleribus explicabimus. subnexas herbaceis, quæ acri pradita sunt facultate, vt pote quæ cum ipsis cognatione iuncta sint: qualia allium, cepa, sinapi intelliguntur. Idq; ideo, ne cognatorum vires disiunxisse videamur,

Echinus marinus.

CAP. I.

Marinus Echinus stomacho, ventriq; utilis est, vrinam cit. Huius testa cruda inassata commodè medicamentis admiscetur, quæ psoras abstergunt, Cremata verò cinis sordida vlce-

b 3 ra

ra expurgat, luxuriantem carnem reprimit.

Echinus terrestris. CAP. II.

Terrestris erinacei corium cōbustum alopecij cum pice liquida aptissimè illinitur. Assicatum corpus, & cū aceto mulso potum renum vitij auxilio est: item aqua cutem subijt, conuulsionibus, elephantia, & malè habitis, quos cachectos vocāt: viscerum fluxiones exiccant. Eiusdem iecur sicili solibus excocto arefactum, ad eosdem vsus vtilissimè reconditur.

Hippocampus. CAP. III.

Hippocampus marinum animal est exiguum. Cuius cremati cinis exceptus cum liquida pice, aut axungia, seu amaracino vnguento illitus, alopecias replet.

Purpura, buccina, cionia.

CAP. IIII.

Purpura vsta exiccant, dentes abstergit, excrescentias in carne cohibet, vlcera purgat, & ad cicatricē perducit. Eadem praestāt concremata Buccina, sed vehementius vrunt. Si quis salis plena sicili crudo adurat, dentificio conueniūt: ambustis vtiliter illiniūtur, quibus solui medicamentum non oportet: nam posteaquam vulnus cicatricē duxerit, ipsum in testa modū induratum, sponte sua decidet. Fit etiam calx è buccinis, vt in eius mentione demonstrabimus. Cionia vocantur purpurarum, buccinorumq; media partes, circa quas testa volumen clauiculae
latim

latim intorquetur. Cremata simili modo, maior
rem purpuris, buccinisq; facultatem vr̄edi con-
sequuntur, quoniam apprimendi naturam ob-
tinent. Buccinorū carnes ori gratae sunt, & sto-
macho vtilis, sed aluum molliunt.

Mituli. CAP. V.

Mituli laudatissimi in Ponto. Cremati eun-
dem buccinis effectum prabent, priuatim
plumbi more eloti, oculorum medicamentis cum
melle vtilis habentur: palpebrarum crassitudi-
nes absumat, albugines purgat, & cetera, quae
oculis caliginem offundunt. Carnes eorum ad ca-
nis morsus vtiliter imponuntur.

Tellinae. CAP. VI.

Recentes Tellinae aluo vtilis, sed maximè
ius earum. Salitæ vruntur, tritaq; in ci-
nerem, & cum edria instillata, a uulso palpe-
brarum pilos renasci non patiuntur.

Chamae. CAP. VII.

Chamarum, aliarumq; conchularū in exi-
gua aqua decoctarum ius, aluum ciet, id
cum vino assumitur.

Vnguis odoratus. CAP. VIII.

Vnguis, siue onyx conchylj tegumentum est,
ei simile, quo purpura integitur: quod in
Indie nardiferis paludibus inuenitur, suauem
ideo spirans odorem, quod conchylia inibi nardi
pabulo nascantur. Colligitur posteaquā stagnā-
tes aquae a stiniis squaloribus inaruerunt. Lau-
datissi

datissimus qui à rubro mari desertur, candidus, pinguis. Babylonicus nigrescit, atque minor conspicitur. Ambo odoris gratia suffiuntur, sed aliquatenus castorem olent. lidem suffitu excitat facinas vuluæ strangulatu oppressas, comitialesq;: poti ventrem molliunt. Crematum conchylium eadem efficit, quæ purpura, & buccinum.

Cochlea. CAP. IX.

TErrestres cochlea stomacho vtilis sunt, & non facile corrumpuntur. Optima Sardonica: Africana, Astypaleica, & quæ in Sicilia, ac Chio gignuntur, & quæ in Liguria alpinibus, pomatia, id est, operculares, cognominata. Marina stomacho idonea. & facile aluo excernitur. fluuiatilis virus olet. Quæ verò vepribus, frutetisq; glutinata coheret, quam vocant nonnulli sesslon, ventrè, & stomachum turbat, vomitiones excitat. Cremata omnium teste excalfaciendi, & vrendi naturam sortiuntur: purgant lepras, vitilignes, dætesq;: emendat oculorum cicatrices, & vitia cutis in facie, albugines, ac visus hebetudines, si cum carne sua vsta: triteq; ex melle illinantur. Crude cum tegumentis imposita, aquæ inter cutem tumores exugunt: sed non antè soluentur, quàm omnis hauriatur humor. podagricas inflammationes leniunt: impaculos corpori aculeos illitæ euocant: menses trita, & admota ciunt. Carnes earum cum thure, & myrrha illitæ, cum vulnera alia: tum maximè quæ nervi

nerui acceperunt, conglutinant: trita in aceto sanguinē naribus erumpentem infranāt. Viua corpus, & praesertim Africana, cum aceto deuoratum, stomachi dolores mitigat. trita cū testa, vino, & myrrha, si exiguum inde bibatur, coli, vesicęq; cruciatus sanat. Terrestris pilos incommodos replicat, si quis abrafo acu lentore eius, pilum attingat.

Cancri. CAP. X.

C Ancrorum fluuiatilium exustorum cinis, qui duo cochlearia expleat, adiecto dimidio radicis gentianę modo, triduo potus cū vino, magnopere prodest canis rabiosi morsibus: rimas pedū sedisq; permiunculos, & carcinomata, cum decocto melle lenit. Triti crudi, potiūq; ex asinino lacte, auxiliantur contra serpentium phalangiorumq; morsus, atque scorpionum ictus. Decocti autem, & cum iure esitati, ijs profunt, qui tabe conficiuntur, aut leporem marinū hauerunt. Necāt scorpiones triti, & cum ocimo admoti. Possunt eadem marini, verū inefficacius omnia praestant.

Scorpio terrestris. CAP. XI.

T Errestris Scorpio tritus crudus, & impositus, suę plagę remediū est. Quin estur assatus, ad eadem.

Scorpio marinus. CAP. XII.

M Arini Scorpionis fel conuenit ad suffusiones oculorum, albugines, & hebetudines.

h s

Drac

Draco marinus. CAP. XIII.

DRaco marinus dissectus, & apertus, impositusq; ictus spinæ suæ, qua ferit, medela est.

Scolopendra. CAP. XIII.

Scolopendra marina in oleo decocta si illinatur: auellit capillos: sed contactu pruritus facit.

Torpedo. CAP. XVI.

Marina Torpedo diuturnis capitis doloribus admota, cruciatus vehementiâ mulcet, eadē apposita euersam sedē, p̄ciduāq; coërcet.

Vipera. CAP. XIV.

Viperinæ carnes si cocta edantur, claritatē oculis afferūt: neruorū vitij auxiliatur: increscētes strumas reprimūt. Detracta autē cute, caput caudaq;, quoniā carne vacāt, amputari debēt. quippe cōmentitiū est quod præcipitur, certā vtrinq; mēsurā præcidi oportere. Reliquū verò corpus exēptis interaneis elotū, dissectumq; discoquitur cū oleo, vino, salis exiguo, & anetho. Aiunt ijs, qui viperas esitēt, pediculos procreari: quod planē à veritate abhorret. Adyiciūt aliqui lōgā senectutē agere, qui eo cibo vescūtur. Sal ex eis ad eadē cōficitur, sed inefficacior est. Vinea autē vipera in siclile nouū demittitur: adyiciūtur salis, caricarūq; tritarū, singulatim quinque sextarij, mellis cyathi sex, mox siclilis operculū luto oblimitur, et fornacibus inassatur, donec

nec sal in carbones redigatur, qui postea tritus in pulueris faciem, reconditur. Plerunque, vt ori gratior fiat, immiscetur spica, aut folium nardi, aut malabathri momentum.

Senecta anguium. CAP. XVII.

Seneclius anguium in vino decocta dolori aurium, infusu: & dentium, collutione auxilio est. Addunt eam in medicamenta oculorum, sed precipue viperinam.

Lepus mar. & ter. CAP. XVIII.

Lepus marinus loligini parua similis est: qui per sese tritus, aut cum vrtica marina illitus capillos euellit. Terrestris leporis in assatum cerebrum maditur, iuuadis tremoribus, qui valetudine contraacti sunt: affriclu, aut cibo facile infantibus detitione prestat: exustum caput, & cum adipe vrsino, aut aceto illitum, alopeciarum inanitatibus medetur. Leporinum coagulum post triduum a concubitu potum, conceptum adimere, partusque spem intercipere proditur: vulua, & alui fluxum sistit: comitiales inuat: contra venena ex aceto bibitur, presertim aduersus cocretum lac, & viperarum morsus. Sanguis eius si calidus illinatur, vitia cutis in facie, vitiliginem, letiginesque sanat.

Pastinaca marina.

CAP. XIX.

Marina Pastinaca radius, qui eius cauda enatus aduersis squamis reflectitur, dentium dolore mitigat; nam eos frangit, & euocat.

S Epie

Sepia. CAP. XX.

Sepiæ coctæ dum estur atramentum, agrè concoquitur: aluū mollit. Collyrijs è testa factis conuenienter genarum scabritiæ perfricantur. Vstum in sua testâ, donec id, quod crustosum est, abscedat, postea tritum, expurgat vitilignes, fursures, dentes, & vitia cutis in facie. elotum in medicamenta oculorū addi solet: contra albugines, oculis iumentorum efficaciter inspiratur: pterygia oculorum absumit, cum sale tritum, & iniectum.

Mullus piscis. CAP. XXI.

Mvllorum assiduo cibo, aciem oculorū hebetari constat. Is marini draconis, aranei, ac scorpionis morsibus medetur: si crudus, atque dissectus admoueat.

Hippopotamus. CAP. XXII.

Hippopotami testes exiccati, ac triti, contra serpentium morsus bibuntur.

Fiber. CAP. XXIII.

strenu
Fiber ancipitis vitæ animal, plerunque cū piscibus, & cancris ex aqua vicinam capessit. Huius testes serpentium venenis aduersantur, sternutamenta mouet, & in vniuersum varios obtinet vsus. Siquidem menses, ac partus ciunt, duabus drachmis cum pulegio poti: partus, secundasq; eijciunt: cōtra inflationes, tormina, singultus, venena, ixiāmq; ex aceto bibuntur: lethargicos, & vtcunque veterno obdormiscentes excitant

titant infusi: cum aceto autem, & rosaceo olfa-
 ctu, & odoris suffitu idem faciunt: poti & illi-
 ti profunt tremulis, conuulsis, & omnibus ner-
 uorum vitijs. In summa calfactoriam vim ha-
 bent. Eligi debent testes, qui ex vno ortu con-
 nexi sunt (fieri enim non potest, vt gemini fol-
 liculi in vna membrana coniuncti reperiantur)
 liquore intus veluti ceroso, odore graui, & vi-
 rus redolente, gustu acri, mordente, ac friabili,
 naturalibus tunicis circumdato. Quem fraude
 aliqui corrumpunt, conijcientes in sollem gūmi,
 aut ammoniacū cum sanguine, & castorio sub-
 actum, & ita exiccantes. Vanum est, quod tra-
 ditur, testes ab ipsis euelli, & à sese abijci, cū ve-
 natu vrgentur: siquidē tāgi nequeūt, ita, vt in
 sue, substricti. Opera autē pretiū est, diuisa pelle
 melleum liquorem cum euestiente tunica assu-
 mere, & sicutum potui dare.

Mustela vulgaris. CAP. XXIIII.

Mustela, que in domibus nostris oberrat,
 ambusta exenteratur, & inueterata sale,
 in umbra siccatur. Ea binis drachmis cum vino
 pota, aduersus omnia serpentium venena presen-
 taneo est remedio: toxico, simili sumpta modo,
 resistit. Eius ventriculus coriandro factus, inue-
 teratusq; percussis à serpente, & comitialibus
 potu auxiliatur. Cremata in fihili podagricis
 confert. cinere ex aceto illito. Sanguine peruncta
 struma iuuantur: comitialibus etiam prodest.

Rana

Rana. CAP. XXV.

Contra omnium serpētū venena pro antido-
to sunt Rana, si ex sale & oleo decocta edā-
tur, iusq; earum itidem sorbeatur: contra inue-
teratos tendinum rigores pollent. Illitus earum
cinis, profluenta sanguinis impetus sistit: explē-
dis alopeciarū inanitibus ex liquida pice illi-
nitur. Viridium ranarum cruor auulsos genis
pilos renasci prohibet, in vestigia euulsorū in-
stillatus. decocta in aceto, & aqua, dentium do-
lores collutione leniunt.

Silurus. CAP. XXVI.

Silurus recens in cibo nutrit, & facilem præ-
bet aluum: sale verò conditus, minimum sup-
peditat alimentum. arteriam expurgat, & vo-
cem expedit. Allita saliti caro, aculeos, & infixā
corpori spicula extrahit. Muria eius incipienti-
bus dysenterijs prodest, si in desidentium fetus
adijciatur: fluxiones siquidem ad summa cutis
elicit, ischiadicis infusa medetur.

Smarides. CAP. XXVII.

Smaridis piscis saliti caput exustum, excre-
scentes vlcerum oras, puluillosq; reprimat: no-
mas cohibet: thymos, clauosq; absumit. Caro nō
secus atque salsamentum prodest à scorpione
percussis, aut à cane demorsis.

Mænæ. CAP. XXVIII.

Mænarum ex capitibus cinis, si illinatur,
callosas sedis rimas abolet. Eius etiā ga-
rura

rum oris putrilagines collutione sedat.

Gobius. CAP. XXIX.

Gobius recens in suillum ventrem coniectus, si consuta rima in duodecim aquæ sextarijs, donec duo supersint, decoquatur, excolatus & sub diuo refrigeratus potui detur, aluus sine molestia deijcitur. Illitus contra serpentium, canumq; morsus auxilio est.

Thunnus. CAP. XXX.

Couditanei thunni caro, quã omotarichon vocant, sumpta ijs auxiliatur, quos vipera nomine prester momorderit: sed oportet vinum quàm plurimum subinde cogantur haurire, ita vt vomitione reddatur. Contra acrimonias esitatorum maximè valet: canum morsibus vtilis simè illinitur.

Garum. CAP. XXXI.

Garum omne, quod ex piscibus, carnibusq; sale maceratis liquamen est, si ex eo fodus fiat, depascentia vlcera sistit. Morsis à cane medetur. dysentericis, atque ischiadicis infunditur: nonnullis, vt exulcerata adurat: alijs autem ad laceffenda, quæ vlcera non senserunt.

Ius piscium. CAP. XXXII.

Recentium piscium ius, modò per se, modò ex vino potum, aluum subducit. Primitim ad hunc usum conficitur è phycidibus, & scorpioniibus, & iulide, è percis, & recetibus alijs saxatilibus, nec virus respicientibus, simpliciter

cum aqua, oleo, & anetho.

Cimices Lectularij.

CAP. XXXIII

Cimices, qui in cubilibus enascuntur, canis
fabrum inclusi, si ante februm significa-
tiones septem deuorentur, quartanis auxilio
sunt: & citra fabras sumpti, percussis ab affide
profunt: vuluarum examinationes olfactu reuo-
cant. Poti cum vino aut aceto, adhaerentes san-
guisugas abigunt: triti, & vrinaria fistula im-
positi, vrinæ angustias leuant.

Millepedæ. CAP. XXXIII.

Millepedæ, quæ sub aquario vase stabulan-
tur, animalia sunt multis pedibus nitetia,
quæ contacta manu contrahuntur in orbem.
Hæ ex vino potæ difficili vrinæ, & regio morbo
auxiliantur. Millepedæ cum melle anginis vtili-
ter illinuntur, tritæ, & in cortice mali punici cal-
factæ, doloribus aurium, addito rosaceo, conuenien-
ter instillantur.

Blatta. CAP. XXXV.

Blatta eius, quæ in pistrinis inuenitur, in-
teranea trita, aut cum oleo decocta, aurium
dolores instillatu mitigant.

Pulmo marinus. CAP. XXXVI.

Podagas, pernionesq; emendat pulmo mari-
nus recens, tritus, & illitus.

Pulmones. CAP. XXXVII.

Svillus, et agninus, vrsinusq; pulmo imposi-
tus,

tu, attritus à calceamentis contractos, ab inflammatione tuetur. Vlpinus verò si arefactus bibatur, suspiriosos adiuvat. Adeps quoque liquefactas, infususq; aurium dolores finit.

Iocinera.

CAP. XXXVIII.

A Sini iecur inassatum esu comitialibus prodest: veruntamen ieiunis edendū precipitur. Capra verò massati decidua sanie, inungitulosos prodest: & dum coquitur, apertos oculos halitu eius vaporari, prodest in cibo tostum ad eadem. Tradunt hircini iocineris cibo comitiales deprehendi. Aprinum, recens si arefactio teneratur, ex vino potum, contra serpentium, †volucrumq; morsus auxilio est. Iecur canis, qui rabie exagitur, tostū, & in cibo ab emorsis sumptum, ne tētentur metu aquæ tueri creditur. Vtuntur autem ad arcendos aquæ piores dente eo, qui caninus dicitur. hūc à cane, qui momordit, exemptum, & folliculo inditum, pro amuleto brachio adnectūt. Inueteratum autem sale margi iecur, ex hydromelite hini ligulis potum, secundas pellit.

† Sunt qui hoc loco non *†volucrum*, quod est volucrum, legant: sed *κτικόν*, id est, quadrupedum, priore tantum mutata litera. Certè facilis hic fuit librariorum lapsus: tamen quæ sit vera Dioscoridis scriptura, non facile intelligi potest, cum Plinio aues etiam dentatæ prodantur.

à

geni-

Genitale cerui. CAP. XXXIX.

Genitale cerui tritum, & in vino potum, & viperæ demorsis auxiliatur.

Vngulae asini, & capræ. CAP. XL.

Vngularum asini cinis per dies multos binis cochlearibus potus, proditur comitialibus adiunare. eadem oleo subacta strumas discutit: & illitæ perijoniibus medetur. Caprinarum cinere peruncta ex aceto alopecie sanantur.

Lichenes equorum. CAP. XLI.

Lichenes sunt in equorum genibus, & super vngulas indurati calli, qui triti, & in aceto poti, comitialibus mederi traduntur.

Coria veteramentaria. CAP. XLII.

Veteris corij cremati illitus cinis ambusta igni, intertrigines, necnon calceamentorum attritus sanat.

Gallinæ, & galli. CAP. XLIII.

Dissecta gallina, & adhuc calentes appositæ, serpentium morsibus auxiliantur: sed identidem alias sufficere oportet. Earum cerebellum in vino bibendum datur contra serpentium morsus: sanguinem à cerebri membrana profluentem sistit. Quæ interiore ventriculi galli sinu residet membrana, secti in laminas cornus specie similis (ea verò inter coquendum abijci solet) siccat, tritaq; in vino conuenientissime stomachicis datur in potu. † Ius è vetere gallinaceo aluum deijcit. Abiectis itaque inter avicennam
salem

falem coniici oportet, & consuto ventre deco-
qui in viginti sextarijs aqua, donec ad tres he-
minas redigantur: totum id refrigeratum sub
diuo, datur. Aliqui incoquunt oleum marinum,
mercurialem, enicum, aut siliculam. Crudos
humores, crassosq; attram bilem, & strin-
gimenta elicit: prodest longis febribus, suspirijs,
articularijs morbis, & inflationibus stomachi.

† Codices Græci typis expressi hoc in
loco habent. ὁ δὲ ξωμός τοῦ νόσων & μάλιστα
ἀιδόσαι ἐπιπράσεως χάρις φανλοτάτων, ἡγεῖ ἐπὶ
τῶν νόσων πύρουμένων κατὸς σπεναδέις. hoc
est ad sensum. Ius galli iunioris maximè
datur ad temperandos humores vitio-
sos: & in ardoribus stomachi simpliciter
paratum. Verba illa Ruellius, cuius inter-
pretationem alioquin sequimur, vel ne-
glexit, vel illegitima iudicauit. Nos ve-
ro huc ea afferenda duximus, non solum
quòd in vulgatis codicibus, ac antiquissi-
mo (teste Marcello) legantur: sed quia e-
tiam à Serapione referuntur. Quibus e-
tiam subscribere videtur verborum series,
& communis rei vsus.

Ouum.

CAP. XLIII.

Ouum molliculum plus alit sorbili, & du-
rū plus molli, Luteū oui cōtra oculoꝝ do-
lores

lores vtile est: in assatum sedis inflammationibus
 prodest, cum croco, & rosaceo: & condylomatibus,
 cum meliloto: cū vna autem fruticis eius, quæ
 rhoa dicunt, aut galla in patinis frigitur, vt ci-
 bo aluos sistat: per se etiam offerri solet. Candi-
 dum oui crudum refrigerat: spiramenta cutis oc-
 cludit: inflammationes oculorum insusum lenit:
 ambusta, si statim eo perungantur, pustulas non
 sentiunt: faciem à solis adustione tuetur: fronti
 impositum cum thure fluxiones arcet, auertitq;
 inflammationes oculorum lana exceptum, ad-
 dito rosaceo, melle, & vino mitigat: vtiliter
 contra hamorrhoidis serpentis morsus crudum
 sorbetur: summè tepidum prodest vesicae rosti-
 nibus, renum exulcerationibus, gutturis scabri-
 tiae, reiectionibus sanguinis, destillationibus, &
 thoracis rheumatismus.

Cicada. CAP. XLV.

Cicada, quæ in assata manduntur, vesicae
 doloribus prossunt.

Locustæ. CAP. XLVI.

Locustæ odoris suffitu vrine difficultates
 laediuant, præsertim quæ sceminas malè ha-
 bent. earū carnes nullo sunt in vsu. Est & quod-
 dam genus locustæ, quæ asiracos, aut onos dici-
 tur, sine pennis, præ longis cruribus. Exiccata au-
 tem si ex vino bibatur, contra scorpionis mor-
 sus magnoperè proderit. Hac abundè rescūtur
 Aphi, qui Leptin incolunt.

Osifra

Ossifragus CAP. XLVII.

Venter eius auis, quam Latini ossifragum appellant, particulatim potus, calculos cum lotio pellere proditur.

Galerita. CAP. XLVIII.

GAlerita auicula est parua, apicem in vertice, pauonis modo, gestans. Hac assa, & in cibo sumpta, coeliacos adiuvat.

Hirundo. CAP. XLIX.

Dissectis crescente luna pullis hirundinis, qui primo partu exclusi sunt, in ventre eorū lapillos offendes: è quibus duos, vnūcoloro variū, alterum purū & ximes: ū priusquā terrā attigerint, in iuuenta corio, aut ceruina pelle brachio: aut collo adalligati, comitialibus proderunt, & sepe prorsus eos recreabunt. Hirundines, vti ficedula, in cibo, aciei visus medicamentum præbent. Tā pullorum, quā matrum in fistili olla crematarum cinis cū melle oblitus, oculis charitatē adfert: angina eo commodè perunguntur: & tonsillarum inflammationibus hoc cinere succuritur. Et ipsæ, & pulli exiccati, si drachmæ pondere ex aqua bibātur, hos iuuant, qui angina morbo conflantur.

Ebur. CAP. L.

EBoris scobe illito, paronychia sanātur. Vim adstringendi ebur obtinet.

Suillus talus. CAP. LI.

Suillus talus comburitur, dum è nigro albescat:

i 3 qui

qui tritus, & potus inflationibus coli, longiq; torminibus medetur.

Ceruinum cornu. CAP. LII.

Cerui cornu cinis elotum, binu ligulis epotus, prodest dysentericis, excreantibus sanguinem, cœliaci, regio morbo, & vesica doloribus cum iragacantha: sceminis fluxione vulvae laborantibus, cum liquore huius rei accommodato. Cerui cornu contusum, crudo fictili, luto circumlito, & in furnum indito, vritur donec albefcat. Id cadmia modo elotum, vlcerebus oculorum, & defluclionibus salutare est: infrictum dentes expurgat. Crudi cornu suffiti nidore serpentes fugantur: serues factum in aceto, si eo gingiua colluantur, maxillarum à dentitione dolorem adimit.

Eruca. CAP. LIII.

Erucis, qua in oleribus gignuntur: cum oleo per uclli, à venenatis bestijs feriri negatur.

Cantharides. CAP. LIIII.

Erumentis congesta Cãtharides ad recõdendum idonea sunt, qua fictili vase nõ picato cõduntur, & raro modoq; linteo obligato ore, & deorsum conuerso suspenduntur super acetis feruentis quã accerrimi halitum, donec a stu exanimentur: postea lino transfixa reponuntur. Potentissima omnes varia, luteis, quas in pennis trãserfas habent, promissoq; corpore, crassa, ac blat
sarum

tarum modo perpingues: sed inertes, ac imbecilla, qua vnus sunt coloris.

Buprestes, & Pignorū erucæ. CAP. LV.

Simili modo reconditur buprestes, genera quadam cātharidū, & pignorū eruca: qua supra cribrū suspēsum feruētī cinere paulisper intosta, reponūtur. Vis omnium communis erodere, vlicere, calorē elicere: qua de causa admiscentur medicamentis, qua lepras, ferosq; lichenas, & carcinomata sanāt. mēses ciūt pessis emolientibus addita. Aliqui cātharidas antidotis impostas, a que subter cutē auxiliari prodiderunt: argumento, quod vrinā moueāt. Alij pennas, pedesq; contra potarum veneficia, remedio esse tradiderūt.

Salamandra. CAP. LVI.

Salamandra lacertæ genus est, iners varium, quod frustra creditum est, ignibus non vri. Vim habet erodentem, calfactoriam, exulcerantem. Additur, vt cantharis, in medicamenta, quorū vis est exesse, & lepras abolere: similiq; modo reconditur. Liquefacta in oleo pilos euellit. Exenterata, detractis pedibus, & capite, in melle seruatur ad eundem vsu.

Araneus. CAP. LVII.

Araneus, quē holcum, alij lycon, id est lupum vocāt, subactus cū splenio, & linteo illitus, prolatusq; vtrisque tēporibus, aut fronti, tertianos circuitus persanat. Tela eius im-

sita sanguinem sistit: vulnera, quæ summam eam
tem occuparunt, ab inflammationis iniuria vin-
dicat. Est & alterum aranei genus, qui candi-
dam, tenuë, densamq; telam orditur. quë in alu-
ta ligatum, & lacerto appensum, quartanis cir-
cuitibus mederi narrant. Decoctus ex rosaceo,
& infusus, aurium doloribus auxiliatur.

Lacerta. CAP. LVIII.

Lacerta caput intritum, & appositum, acu-
leos, & omnia corpori infixæ extrahit: va-
ros, formicantes verrucas, & pensiles quas acro-
chordonas vocant, tollit. Iecur exesis dentibus
coniectum dolores finit, Si diuisa admoueat,ur,
ictis à scorpione leuamentum præstat.

Seps. CAP. LIX.

Seps, quam aliqui lacertam chalcidicam vo-
scarunt, in vino pota, morsus suos sanat.

Scincus. CAP. LX.

Scincus aut Aegypti, aut India, aut rubri ma-
ris alumnus, quamuis inueniatur in Licia
Mauritania. Est autë terrestris crocodilus, sui
generis, sale inueteratus cum nasturtio. Aiunt
carnes, quæ renes amplectantur, id sibi virium
vendicasse, aut si drachmæ pōdere bibantur, vo-
nerem accendant. Verū decocto lentis cū melle,
aut semine lactuce cum aqua pota, veneris ci-
piditates inhibentur. additur in antidota.

Terreni vermes. CAP. LXI.

Terreni vermes impositi, præcisos nervos
gluti

glutinant: tertianas discutunt. Decocti cum ancerino adipe, infusi, affectis auribus medentur: cum oleo autē decocti, si in contrariam aurē instillentur, dentium doloribus prestant auxiliū. Triti in potu ex passō urinam ciunt.

Mus araneus. CAP. LXII.

Mus araneus dissectus, & impositus, sui mor-
sus veneficia luit.

Mures. CAP. LXIII.

Mures, qui in domibus oberrant, concisos scorpionum plagis vtilissimē imponi, in cōfesso est. Si in assatos infantes ederint, oris saluam exicari promittunt.

Lac. CAP. LXIIII.

Lac generatim omne boni succi est, corpus alit, aluum emolit: stomachum, & intestinā † inflatione vexat. Vernum tamē dilutiū a stiuo habetur, & è viridi pabulo aluum magis emollit. Probatum autem candidū, aquali crassitudine, quod vngui instillatū cogitur. Aluū minus tentat caprinū: quoniā pecus hoc adstringētibz pabulis, robore, lentisco, & oleaginis frondibus, & terebintho magna ex parte vescitur: inde stomacho accommodatissimum reddi solet. Ouillū autem dulce, crassum, & prae pingue: nō autem vsque adeo vtile stomacho. Bubulum tamen, asininū, & equinum, vētri magis idonea: sed ipsum turbāt. Quibus in locis pecora, scammoniam, veratrum, clematidum, aut mercuria-

lem pascuntur, lac omne ventrem, & stomachū subuertit: quale in Iustinis mōtibz esse, à nobis proditum est. Siquidem caprae, quibus candidum veratrum pabulo fuerit, primo foliorū partu euomunt: & eorum lac haustū nausēā creat, & stomachum in vomitiones effundit. Ventrū adstringit lac omne decoctum, præcipueq; candentibus calculis marinis exustum. Et in summa, omnibus auxiliatur in ternis exulcerationibus, præsertim faucium, pulmonis, interaneorum, vesicæ, & renū: foris verò contra pruritū cutis, eruptiones papularum, & vitiatos corporis succos, recēs cum melle crudo, addito sale, datur exigua aqua dilutū. Minus inflat quodcūque semel feruesactum. Decoctum cū calculis marinis ad dimidias, vlcerosas ventris fluxiones adiuuat. Lac quodcūq; serum continet implicitum, quod vbi discessit à lacte, multò potētius ad purgationes redditur. Datur quibus sine acrimonia volumus deuotionē moliri, vt melācholicis, comitialibus, lepris, elephātijs, & erūpentibus toto corpore papulū. Ex omni lacte fit, qđ schiston, id est scissile, appellāt. Lac autem fictili non feruet, ramoq; ficulneo recenti mouetur, in sparsis, postquā bis, aut ter efferbuerit, totidem aceti mulsi cyathis, quot sunt heminae lactis: ita enim ferescens liquidū ab eo diuiditur, quod in caseū cōcreuit. Sed cū feruet, ne superfundatur, conueniet spongia ex frigida continuo fictilis la
brum

brum detergere, sextariumq; argenteum frigida aqua plenum demittere. Bibitur heminis per interualla singulis, vsque ad quinas, ita vs intercedentibus spacijs, potantes ambulent. Lac autem recens efficax est contra rosiones, vstionesq; ab exitiabilibus medicamentis factas: vti à cantharidibus, aut salamandra, bupreste, aut pignorum eruca, hyoscyamo, dorycnio, aconito, aut ephamero: praesertim bubulum ad id exitiè confert. gargarizatur autè exulceratis faucibus, tonsillisq;. Asininū peculiariter collutos dentes, gingiuasq; stabilis. Fluxiones alui, si vlcera sentiātur, tenesmosq;, ouilum, bubulū, aut caprinum, cum marinis lapillis decoctum sistit, per se autè, et cum hordeacea ptisana, aut haliceo cremore infusum magnoperè intestinorū rosiones mitigat: exulcerata vlcera immittitur. Humanum lac dulcissimum est, & maximè alit: mammis autem exuclum, prodest tabi, & stomachi rosionibus: contra haustum leporem marinum praesidio est: oculis cruore ex iclu suffusis, cum thuris polline instillatu: podagricis vtile est, cum meconio, & cerato illiū. Lac omne respuendum splenicis, hepaticis, comitialibus, vertiginosis, & nervorum vitio laborantibus, febriculosis, & capite dolentibus: nisi si quis interdū purgationis gratia, vt ostendimus, schistum praebeat. Primiparae canis lacte perunctos narrant glabrescere: potum contra venena anti
dote

doti vicem obtinet: abortus mortuos expellit.

Caseus. CAP. LXV.

Caseus recens sine sale sumptus alit, stomacho utilis est, & facile in membra delegatur: carnem facit, aluum modicè emollit: alius tamen alio præstantior, pro natura lactis, à quo cõficitur. Decoctus autè, et experssus: deinde in asfatus, aluũ sistit, illius oculorum inflammacionibus, & sugillatis prodest. Qui verò recens salitus est, minus alimenti præbet, carnem aptè minuit, stomacho aduersatur, negotium ventri interancũq; exhibet. Vetusiore sistitur aluus, Sero, quod à caseo manauit, quàm optimè canes alantur. Quod hippacè vocant, caseus est equinus: ea virus redolet, magnoperè alit, bubuloq; proportionè respondet. Nec desunt, qui hippacè equinum coagulum appellant.

Butyrum & eius fulligo.

CAP. LXVI.

Elacte pinguisimo probatum fit butyrũ, quale ouillum est. Fit & ex caprino, agitato in vasis lacte, donec pingue separetur. Butyrũ natura oleosum est, & emolliens: vnde largius epotum, ventrem resoluit: prodest, vbi oleũ nõ adfuerit, contra venena. Cum melle si infrigetur, dentitiones adiuuat: gingiuarum pruritus, & oris vlcera infantibus emendat. Illitum foris capatoria alimentorum facit corpora, & ab albidis pustulis per summa scatentibus asserit.

vit. Contra inflammationes, & duritias vulua,
 quod nec virus respicit, nec vetustatem sentit butyrum
 efficax est: dysentericis, & coli exulcera-
 tionibus infunditur. In medicamenta addi so-
 let, quae pus mouent: vtile praesertim cū nerui,
 aut cerebri membrana, vesica ceruix, & vulne-
 ra acceperit. Ad autē purgat, replet, carnē creat,
 ab aspide percussis vtilissimè imponitur. Recens
 obsonijs additum olei vicem pensat, & adipis
 vice fungitur in bellarijs. Colligendae ex eo sulli-
 ginis ratio haec est. Butyrum in lucernam nouam
 ingestum accenditur, fictiliq; operculato, quod saepe
 in siphunculi speciem desinat, & in sima
 parte cuniculos clibani modo habeat, crematur
 & subinde aliud in absumpti locum sufficitur,
 dum coaceruetur fuliginis modus, quem facere
 institueris: penna post deraditur ad vsus. Eius
 effectus est in medicamentis oculorum, exiccare,
 & adstringere: fluxiones cohibet, & vlcera cele-
 riter ad cicatricem perducit.

† Illud hoc loco non praetereundum du-
 xi, quod in Graeco codice manu scripto
 non *φωσινδν*, hoc est, inflationē pariēs,
 sed *φωσινδν*, id est, naturale legatur. quod
 lac potius stomachum iuuat, quàm infla-
 tione vexet: id enim innuit verbum natu-
 rale. Hanc lectionem secutus fuisse vide-
 tur Serapio: quippe qui ex Dioscoride ita
 trāscribat. Et lac confert stomacho. *Quin*
 &

& facilis potuit esse librariorum lapsus ob
vorum similitudinem.

Lanae. & cœsypus. CAP. LXVII.

Svecidæ lanæ molles è collo, feminibusq; lau-
datissima habentur. Subveniunt intor ini-
tia vulneribus, percussis, desquamatis, liuidis,
ossibus fractis, aceto, oleo, aut vino imbutæ: si-
quidem facile succos combibunt, quibus immer-
guntur. & ob pecudum sordem (sic enim cœsypum
vocant) emolliunt. capitis, stomachi, aliarumq;
partium doloribus, cum aceto, & rosaceo effica-
citer imponuntur. Crematarum lanarum cinis
crustas obducit, ex crescentias in carne cohibet,
& ulcera ad cicatricem perducit. Munda autem
& carpta, in sicili crudo caterorum more, vr-
runtur. Nec secus simbriati marinarum purpu-
rarum flocculi cremari solent. Aliqui cum sordi-
bus lanas carpunt, & melle irrigant, eodemq;
modo vrunt. Alij in sicili oris patuli, verucula
inter se distantia componunt, & conceptas
carminatasq; lanas, oleo ita suffusas, vt me stil-
lare quidem possint, assulis tede subiectis, &
eisdem, lanisq; permutatim interstratis, leuiter
succendunt, & vstas tollunt. Quod si è tede pix,
pinguitudine vlla profluxit, collecta receditur.
Lauatur ad oculorum medicamenta. cinerem
in labellis, aqua addita, manibus conficiant, &
considerare patiuntur: idq; sapius, mutantes a-
quam, donec linguam adstringat, nec mordeat.

Oesyp

Cesypū vocant *Graci*, succiditur lanarū pingui-
 tudinē: cuius parandi ratio hæc est. Succidat mol-
 les, radícula non curata, calida aqua lauatur.
 & quibuscunque sordibus expressis, & in la-
 bellum oris ampli coniectis, aqua infunditur.
 magnoq; impetu ligula, vti respumet, agitur,
 aut lignea rude validiusculè conturbatur, quò
 largius sordida spuma colligi possit: deinde ma-
 rina respergitur: & confidente pingui, quod su-
 pernaclabat: collectoq; in altero fictili vase, de-
 nuò aqua in labellum fusa agitur: spuma ite-
 rum mari perfunditur, & demum eximitur.
 hoc tantisper fieri solet, dum consumpta pingui-
 tudine, nihil prorsus spuma extet. Collectū *cesypū*
 manibus emollitur, & si qua incedit spurcicia,
 confestim demitur: exclusaq; sensim omni aqua,
 recētīq; affussa, manibus misceatur, donec admo-
 tum linguae *cesypum* adstringat leuiter, nec
 mordeat, atque pingue, candidumq; spectetur:
 tum in fictili vase conditur, verum omnia serui-
 do sole fiant, Nonnulli excolatū pingue frigida
 aqua eluunt, & manibus, non secus atque cera-
 tū mulieres confricāt: ita enim candidius redditur.
 Alij elotu lauis, & sordibus quibuscūq; exēptis
 ac lēto igni in aneo vase ex aqua decoctis, pingue
 qd' supernatat, collectum aqua, vt diximus, la-
 uat: colatūq; in fictiliē patellā, qua calidā aquā
 cōtineat, linteo opiūt, atq; soli mādāt donec cadi-
 di fiat & satis grassū. Alij bidui *statio* aquā
 effunt

effundunt, nouamq; adijciunt. Melius est laeue, radícula non curatum, quod succidarum virus oleat, & si manu in concha fricetur cum aqua frigida, albescat, nihil in se duri, aut concreti habens: veluti quod cerato, aut adipe adulteratur, Oesypum excalfacit, explet vlcera, & emolliat, praesertim sedis, ac vuluae, cum meliloto, & butyro. In vellere appositum menses, & partus euocat: vlcera non aurium modo sanat, sed et genitalium cum anserino adipe: contra erosos angulos oculorum, scabiososq; genas quae occaluerunt & ciliorum defluuia, efficax est. In testa noua torretur, donec redactum in cinerem pinguitudinem amittat. Ex eo etiam fuligo colligitur, vti demonstrauimus: quae in oculorum medicamentis commodè addi solet.

Coagulum. CAP. LXVIII.

Leporis coagulum tribus obolis ex vino, venenatorum morsibus, caeliacis, dysentericis, et foeminis fluxione vuluae laborantibus, ac reiectionibus à pecclore, auxiliatur. sanguinem in grumos coeretum discutit. Post menses purgationes appositum vuluae cum butyro, praestat mulieribus, vt concipiant: potum verò partus enecat, & à puerperio, pariendi spem addimit. Equi coagulum, quae hippacen aliqui vocant, priuatim caeliacis dysentericisq; conuenit. Haec agni, hinnuli, capreae laticornis, & dorci, apri, cerui, vituli, bubalique coagula, similes naturas sortuntur.

Tuntur: contra aconiti potum in vino, & con-
 cretum lac in aceto conuenienter assumuntur.
 Hinnuli priuatim triduo à purgationibus ad-
 motum, partus spem intercipit. Vituli marini
 castorei vires repræsentat: comitialibus, strangu-
 latis vuluis, potu conferre existimatur. Sed si sit
 vituli marini, hoc experimentum est: aqua in-
 spergitur, qua paulisper cum alterius animan-
 tis, tum præcipuè agni coagulum, maduerit: nã
 si erit scyrum, statim liquefcit in aquam: sin mi-
 nus, consimile permanet. Excipitur autem catu-
 lis, qui nondum natate possunt. In summa, coa-
 gulum omne dissipata cogit, & coacta dissoluit.

Adeps. CAP. LXIX.

Adeps anserinus, aut gallinaceus recens, &
 sine sale cõditus, ad vulua vitia proficit. Sa-
 le inueteratus, & qui temporis spatio acrimo-
 niam concepit, vulua inimicus est. Recens ex-
 emptis membranis in fictilem ollam demissus,
 qua altero tantoperè capacior sit, quantus sit
 modus adipis, quem curare institueris, obstructo
 diligenter vase, flagrantissimo soli exponitur:
 eliquescens inde humor in fictile alterum exco-
 latur, donec adeps omnis absumatur: mox loco
 vehementer frigido reconditur, & ad vsus di-
 geritur. Alij fictile fulciunt super aquam cali-
 dam, aut tenuem & elanguidam prunam, qua
 solis vicem penset. Est & alia curandi ratio. Exẽ
 ptis membranis teritur, coniectusq; in ollam eli-
 k qua

quatur, adiecto minuti salis momento: mox li-
 neo colo transfusus reponitur. Vtiliter in medi-
 camenta additur, quæ laesitudines, & fatiga-
 ziones leuant. Suillus adeps, & vrsinus hoc cu-
 rantur modo. Recens, præpinguis, renibus potis-
 simùm detractus, in largiore aqua caelesti, &
 quàm frigidissima, exemptu tunicis, diligentissi-
 mè manibus conficitur, & exprimendo fermè
 siccatur, subindeq; noua aqua abluitur: ceteru
 fictili capacitatis tunicis dupla inditus, in aqua
 demergitur, & subditis leuib; prunis sparsis
 mouetur: eliquatusq; colo transfunditur in ar-
 quam. Vbi verò refrixit, & guttatim aquam
 omnem exclusit, in pralotum fictile demittitur,
 & infusa aqua leniter eliquari debet, & manu
 deprimi, quò facilius faculentum virus pessum-
 eat: postea in pillam spongia madefactam trās-
 funditur. Vbi coire cepit, residens in imo sordes
 eximitur. Tertio citra aquam eliquatur, repur-
 gatusq; fictili bene operculato, per quàm frigi-
 dis locus reponitur. Hircinum seuum, ouillum, cer-
 uinumq; ita curato. Elotum ex his quodcunque
 tunicis (vt in suilli mentione dictum est) exem-
 ptis, pilæ emoriendum tradito, ac manibus frita-
 to, affusa paulatim aqua, donec ne amplius qui-
 dem truentum virus excernatur, aut pingue ali-
 quod innatet, sed nitida inspectetur. Deinde in
 ollam fictilem conijcito, et adiecta aqua, vt su-
 perenueat, leui pruna liquefacito, & moueto
 atq;

atque in aquã colato: cumq; resixerit, iterũ in
 loro fictili eliquato, & qua antè diximus, faci-
 to. Tertio sine aqua liquefactum, in persusam
 liquore pillam colato, refrigeratumq; vt in suis
 li ratione diximus, recondito. Bubulum autem
 seuum, renibus maximè detractum, exemptis
 membranis, aqua marina ex alto petita eluen-
 dum est: mox in pilla tundendum diligenter, af-
 fusa maris aqua. Cum verò dissolutum fuerit in
 fictilem ollam conũciendum, & marina aqua,
 qua non minus dodrante superemineat, proluen-
 dum decoquẽdum, donec omnis aboleatur odor,
 additis ad singulas seui Atticas minas, quater-
 nis Tyrrhenica cera drachmis: excolatumq;, de-
 tractis qua pessum ierũt sordibus, in nouo fictili
 reponendum, opertumq;, soli interdũ credendũ.
 vt ad cãdorem reducat ur, & odoris virus eva-
 nescat. Priuatim taurorum pigue sic curari de-
 bet. Renibus euulsi pingue profluente ammissa-
 qua abluito, detractisq; tunicis, fictili nouo, post
 quam exigũ salẽ insperferis, liquefacito: dein in
 nitẽtẽ aquã excolato: et vbi cõcrefcere cõpit, ma-
 nibus iterũ cõfricãdo vehemẽter lauato, aqua
 sepius infusa refusaq;, donec quam optimè elotũ
 videatur. Rursus in olla cum pari modo vini o-
 dorati decoquito, & cum iterum efforbuerit,
 dẽpto ab igni vase, ibidẽ finito pernoctare: postri-
 diesi grauter adhuc oleat, noua olla repetitũ, v-
 no odorato psundatur, eadẽ q; prius, sicut dũ

omne virus euanescat. Colliquatur et sine sale, præsertim affectionum earum causa, quibus sal aduersari solet: sed ita paratum non magnoperè albescit. Eodem modo pardorum, ac leonum pingua curari oportet. Taurinum autem, & vitulinum pingue, necnon ceruinum, atque etiam huius animalis medulla odoramentis imbuitur, hac ratione. Pingue, quod odoratum reddi debet, demptis, quo diximus modo membranis, elozum, & vino quàm odoratissimo, nulla maris aqua diluto, seruesactum, pernoctare sinitur: alterum id genus vinum eadem mensura infunditur, colliquatur, & exquisitè colatur, nouemq; eius heminis, iunci Arabici septem drachmæ adijciuntur. Quòd si ipsum odoris fragrantioris fieri voles, quadraginta floris eiusdem drachmæ, cum paribus palma, calami, & cassie modis adduntur: & xylobalsami, aspalathi singule drachmæ: cinnamomi, cardamomi, & nardi, singule uncia. Omnia exactius tunduntur, & affuso vino odorato, in vase operto, quod supra carbones firmiter collocatum sit, ter effervescent, & semoto ab igne vase inibi pernoctant: postridie vinum effunditur, aliudq; generis eiusdem adijcitur. Ter simili modo bene conseruescat: deinde matutinis exëpto adipe vinum effundatur, & abluto vase, si quid imo subsidès hæsit, detergatur. Postremò eliquatum pingue, & excolatum, ad vsus reconditur. Hoc autem modo

modo odoramentis imbuitur, quod antea curatum est. Verum ante dicta prius inspissari solet, quò facilius sibi odoramentorum vires adscisciant. Itaque assumens quodcumque horum volens, cum vino feruescito, impositis vna myrthi ramulis, serpyllo, cypero, item aspalatho plenius tuso. Aliqui tamen ad hunc usum, vno duntaxat horum contenti sunt. Cum autem ter efferverit, exemptum leniter, & linteo colatum, aromatis, vti expositum est, imbuitur. Adipibus spissamenta sic fiunt (quencunque acceperis, oportet, vt recens tundatur.) Syncerus, & sanguinis expers adeps, reliquas habens notas, quas saepe retulimus, in ollam nouam demittitur, infuso vino albo, vetere, odorato, quod semipedis altitudinem superet: lento igni feruescat, dum uernaculus odor aboleatur, planeq; vinum redeat. At vbi deposito vase refrixit, dua adipis minae in ollam mittuntur, & duo vini eiusdem sextarij, & seminis loti, eius inquam, cuius est ligno ludicra tibia factitantur, tusi minae quatuor adijciuntur: lento igni subinde miscendo decoquuntur: cuiusq; odoris virus euauerit: excolatusq; adeps refrixerit, vna contusi aspalathi minae, cum amaracini floris minis quatuor, & vetere vino subigitur. Nocte vna hac odorem rapiunt, combibunt ue: postridie in scilicet ollam tricogialē ea omnia cum adipe iniecta, additis sextarijs tribus vini, vna feruescunt, quousque & vim,

& odorē spiffamentorū adeps ipse contra xerit:
 qui eliquescēs colatur, et reponitur, Quòd si ma-
 iorē odoris fragrantia efflagites, drachmas octo
 quā pinguisime myrrha vino macerata, quod
 multos in annos asseruatū est, misceto, Gallina-
 ceus, anserinusq; sic odoribus imbui solet. Cuius
 vis eorū purati sextarij duo fictili olla excipiū-
 tur: erysiceptri, xylobalfami, palma elata, et ca-
 lami planè contusi, singulorū fescuncia admiscet-
 tur: vini Lesbij veteris cyathus vnus adijcitur:
 ea ter efferuescunt prunis, mox à se sublato ab
 igne, die, noctuq; refrigerantur: postridie liquata
 per linteū crassum mundū in vas excolantur. V-
 bi verò adeps coierit, concha excipitur, fictiliq;
 nouo dentius operto perfrigidis locis reponitur.
 Hyberno tēpore id instituire oportet: astate si-
 quidē pingua non coguntur. Nec desunt qui
 Tyrrhenica cera momentū adijciant, quò faci-
 lius in vnū corpus omnia coalescant. Eadem ra-
 tione suillus adeps, & vrsinus, ceteriq; id genus
 odoramentis imbuuntur, Verū sampsuchi odorē a-
 deps ipse representabit hoc modo. Curati quā op-
 timè adipis, praesertim taurini, mina vna, tēpe-
 stiniq; sampsuchi exquisitè confracti sesquimina
 miscentur, & inperso largiore vino digeruntur
 in offas, quae in vase cooperto nocte quiescunt.
 Matutinis in fictili olla leuiusculo igni affusa a-
 qua leuiter coquuntur, dūq; suū adeps odorē exue-
 rit, defecatus, ac bene optus, nocte tota pmanet.

Postero die deterfa sorde, qua pessum ierat, samp-
 psuchi, vt dictum est, contusi iterum sesquimina
 priori pastillo adijcitur, eodemq; modo in offas
 cogitur: alijs qua diximus peractis, decoquitur,
 & colatur, & si qua fundo hasit spurcicia, dera-
 duur, & frigido loco reconditur. Si quis tamen
 incuratum adipem anserinũ, gallinaceum, aut
 vitulinũ a putredine tueri velit, ita faciundum
 est. Quẽus adipem diligẽter elotũ, & siccatur in
 vmbra super cribrũ, per lintea munda manibus
 vehemẽter exprimat, linoq; confutum vmbroso
 in loco suspẽdat, & post multos dies noua char-
 ta inuolutũ, frigido loco recondat. Pinguis autẽ
 indito melle vindicantur a putredinis vitio.
 Vis omnium est excalfacere, mollire, rarefacere,
 Taurinus adeps, bubulus, & vitulinus aliqua-
 tum abstringunt Earundem virium copos lee-
 ninus: nam resistere eum aiunt ijs, qui insidias
 moliuntur. Ceruino, elephantinoq; perunctos,
 serpentes fugiunt. Adstringentior est caprinus:
 qua ex causa decoctus cum polenta, rhoẽ, & ca-
 seo dysentericis datur, & cũ ptisana succo insun-
 ditur. Aus decocti phthisicis in sorbitionibus pro-
 dest. datur quoque vtiliter ijs, qui catharidum
 venena hauserunt. Hircinus, vt qui validissimẽ
 discutiat, podagricis auxiliatur, cũ fimo capras
 & croco impositus, huic proportione respondet
 ouillus. Suillus vero cõtra vulus, & sedis vitia
 idoneus est: ambustus igni medetur. E sue vetu-

stissimus quisque sale conditus extalfacit, & emollit: elotus vino pleuritici prodest: cinere, aut calce exceptus, inflammationibus, fistulis, ac tumoribus succurrit. Asininum tradunt cicatrices corporis contolores reddere. Anserinus, gallinaceusq; conueniunt muliebribus malis & ad labiorum rimas, ad mangoniꝝ andam faciem, & contra aurium dolores. Vrsinum constat raptos vitio alopecie capillos restituere, perniciosis subuenire. Vulpinus medetur aurium doloribus. Flusia tilium piscium pingua perunctis oculis claritatem afferunt, si in sole liquecant, & melli admisceantur. Vipera adeps contra oculorum hebetudines, suffusionesq; efficax est, addita cedria, melle Attico, & pari oleo vetere: pilos alis euulsos perunctis radicibus recens, & per se illitus obliterat, atque renasci non patitur.

Medulla. CAP. LXX.

L Audatissima est ceruina, mox vitulina, post hanc taurina, deus caprina, & ouilla. Colliguntur astatu exitu, cum appetit autumnus: quippe cum alijs anni temporibus concrementum sanguinis, & veluti caro friabilis, in ossibus inueniatur: nec facile cognosci potest, ni quis eam ossibus extrahat, & recondat. Omnes medulle molliunt, calfaciunt, rarefaciunt, vlcera explent. Ceruina perunctos venenata fugiunt. Curantur recentes, adipis modo, aque respersu subacta, selectisq; ossibus tantisper elota, & in linteum
expre

expressæ, donec aqua syncera emanet: et deterfa
 sorde penna, si qua innatet, liquata in duplica-
 to vase in pilam exprimuntur: & vbi coiere,
 omni face, quæ ad ima sidit, derafa, ficticili nouo
 reponuntur. Quod si libet incuratas reponere,
 facito omnia, quæ de anserum, & gallinarum
 adipe demonstrauimus.

Fel. CAP. LXXI.

FEL omne reponitur hoc modo. Recens prali-
 gato ore folliculi lino tandiu demissum in
 feruentē aquam, dum quis spatium triū stadiorū
 percusaret, mox exēptū siccatur umbroso loco,
 asperginē nō redolēte. Sed quæ ad oculorū medica-
 mēta adijci solet, ligatum lino in vitreum vas,
 quod mel habeat, immittitur: circūuoluto ad os
 vasis lini principio, & operto vase reconditur.
 Est autem omnis fellis vis acris, & excalfaciēs:
 intensis tamen, & remissis viribus differūt. Si-
 quidem præstātius in effectu esse videtur fel ma-
 rini scorpionis, & piscis qui callionymus appella-
 tur, marine testudinis, hyænæq;: item perdicis,
 aquilæ, gallinæ candidæ, & syluestris capræ, quæ
 priuatim prodest cōtra suffusiones incipiētes, &
 oculorum caligines, argemas, & genarū scabri-
 tias. Ouillo, suillo, hircino, atque vrsino, tauri-
 nū multò efficacius. Felle omni perfacilem, præ-
 sertim infantibus, deiectionem quis molietur, si
 intinctū eo tomētum, aut simbriam sedi subij-
 ciat. Priuatim taurino anginæ cum melle perun-

guntur: sedis vlcera sanat, et ad cicatricē vsque perducit. Idem auribus fractis, & purulentis cū muliebri lacte, aut caprino instillatū, medetur: & sibilo earundē ex porri succo. Admisceri insuevit vulnerarijs emplastris, et circūlimitiōibus, quæ contra venenata parantur: phagedænicis vlceribus, colicis, & scroti doloribus ex melle prodest: lepras, surfures cū nitro, & terra cimolia quā optime purgat. Ouillum, & vrsinum contra eadē polent, verū inefficacius hæc præstant. Vrsinū eclegmate comitiales adiuuat. Fel testudinum anguis, et in ore infantium nomis, prodest: naribus inditum comitiales erigit. Syluestrium caprarum felle peculiariter peruncti lusciosi sanantur. Hircinum idem obit munus: thymia abolet, & luxuriantes elephantorum extuberationes illitu reprimat. Suillum autem contra aurium vlcera, reliquaq; omnia magno vsu assumitur.

Sanguis. CAP. LXXII.

Sanguis anseris, anatis, & hædi, vtilissime in Santidota miscentur. Palumbi autem, turturis, & columbe, necnon perdicis, oculis cruore suffusis, & recentibus eorum vulneribus, lusciosisq; illinuntur. Peculiariter columbe sanguis, cruorem membranæ celebri erumpentem inhibet. Hirci, capra, cerui, & leporis sanguis in assa tus sartagine, dysenterias, & cæliacorum profusua sistit: in vino potus cōtra toxica efficax est.

Lepo

Leporinus sanguis ita vt tepet illitus, vitia cutis in facie, lentiginesq; emaculat. Caninus comode ab his bibitur, quos efferata in rabiem bestias momorderit: contra epotum toxicum auxilio est. Testudinis terrestris sanguinem epotum tradunt prodesse comitialibus. Marina autem testudinis cum vino, & leporis coagulo, cuminoq; contra serpentium morsus, & hausta rubete venena conuenienter bibitur. Taurinus cum polenta illitus, duritias discutit, emollitq;. Sanguis equarum, qua admissuram experte sunt, in medicamenta additur, qua erodunt, septica vocant. Sanguine chamaeleonis genarum palpebras euelli creditum est. Hoc idem viridiu ranaru sanguine pstatur. Mestruus sanguis feminaru circulu conceptu inhibere existimatur: aut si omnino mulier mestrua supergrediat, leuat podagra dolores, & igne sacru illitus.

Fimum. CAP. LXXIII.

ARmentarie bouis fimum, si recens admoveatur, vulneru inflammationes mitigat: folijs autem inuoluitur, & calfactum cinere feruenti superponitur. coxendicis cruciatus fotu copescit: illitum ex aceto duritias, panos, & strumas discutit. Priuatim suffitu fini, quod a matulo boue redditu est, procidetes vulue reprimuntur: accensi nidore culices abiguntur. Fimum caprarum, praesertim in montibus degentium, potum in vino, regiu morbum emendat, menses citius

curus

cum odorem haustum, & partus euocat. Tritum in farinam, & impositum lanis cū thure, feminariū profluvia sistit, ceterosq; sanguinis impetus ex aceto cohibet. Medetur alopecij exustum, & cum aceto, aut oxymelite illitum: cum axungia verò impositum his, qui podagra tentantur, auxilio est. Caprillum in aceto decoctū imponitur serpentium morsibus, vlceribus, quæ serpunt, igni sacro, & parotidibus. Vtilē ischiadici vstionem hunc in modum accipiunt. In eo interstitio, vbi pollex brachiali cōmictitur, caua veluti lacuna subsidet, in qua lana oleo imbuta substernitur, deinde sigillatim feruētes stercoris caprini pillula imponuntur, dū vapor per brachium ad coxam sentiatur peruenire, & coxendicis dolorem mitigare. adustio id genus Arabica appellatur. Ouillum ex aceto illitū sanat epinytidias, clauos, pensiles verrucas, thymos, & ambusta igni, rosaceo cerato exceptum. Fimum suis sylvestris aridum: in aqua, aut vino potum, reiectiones sanguinis sistit: vetustum lateris dolorem mulcet: adrupta, & conuulsa ex aceto bibitur: luxatis cū cerato rosaceo medetur. Tam asinorum, quam equorum fimum, siue crudum, siue crematum, addito aceto, sanguinis eruptiones cohibet. Armētarij, qui herba pascitur, siccum fimum liquatum in vino, mox potum contra scorpionum ictus magnoperè auxiliatur. Columbinum vehementius & excalfacit, & vrit: cum

hordia

hordacea farina mixtum, strumas ex aceto dis-
 cutit: carbunculos emarginat, tritum cū melle,
 lini semine & oleo: ambustus igni medetur. Galli
 naceum verò omnia eadem, sed inefficacius præ-
 stat: priuatim tamen cōtra venena fungorū, et
 coli cruciatus ex aceto, aut vino bibitur. Ciconiæ
 fimum, si ex aqua hauriatur, comitialibus pro-
 desse credunt. Vulturini fimi nidore partus ex-
 cuti produntur. Murinum detritum cum aceto,
 & illitū, alopecij's medetur: cum thure, & mul-
 so calculos expellit: subdita infantibus muscer-
 da, alui deiectionem promouent. Caninū, quod
 flagrantissimo canis sydere fuerit exceptū, cum
 vino, aut aqua potum, sistit aluū. Humanum
 stercus illitum, vulnera ab inflammatione vin-
 dicat, & obiter intumescere non patitur: sed ea
 statim glutinat. sicco ex melle angina perungi
 cōmodissimè tradūtur. Terrestris crocodili fimum,
 crocodileam vocant, quæ mulieribus colorem nu-
 trit in facie, nitoremq; seruat. Optima est can-
 didissima, & friabilis, amyli modo, minimè por-
 derosa, in humore statim eliquescens: quæ cūm
 teritur, fermenti acorem quadātenus refert.
 Adulterant eam siurnorum fimo, quos captos
 oryza pascunt, ipsumq; non dissimile vendunt.
 Alij amyllum, aut cimoliam miscent, & adscito
 anchusæ colore per rarum cribrum paulatim ex-
 primunt, vt se contrahat in vermiculorum spe-
 ciem: qui siccati pro crocodilea vaneunt. Inter
 omnes

omnes conuenire inuenio, humanum steruus, ca-
uinumq; gutturi impositum, anginis auxiliari.

Vrina. CAP. LXXIIII.

Humanam urinam suam cuique bibere,
contra vipera morsus, ac venena, incipientemq;
aquã inter cutem proderit: scorpionis, vi-
pera marinorum, draconisq; morsus, ea conueniẽ-
tissimẽ fouetur. Canina ad p̄fundẽdus canis mor-
sus idonea est: pruritus, & lepras nitro addito
expurgat. Sed vetus ulcera capitis manantia,
sursures, psoras, & feruidas eruptiones, multũ
magis abstergit: nomas, & precipuẽ genitaliũ,
cohibet: auribus infusa manans pus supprimit:
decocta q; in calyce mali punici, earum vermicu-
los abigit. Pueri impubis resorpta vrina, ortho-
pnoicis auxiliatur: decocta in aereo vase cũ melle
emendat cicatrices, argema, caliginesq; ex ea et
cupro idoneum auri ferrumen conficiunt. Quod
in vrina subsidit, illitu ignem sacrum mitigat:
feruesactum cum cyprino, inditumq;, vluua do-
lores mulcet, strãgulatus leuat, genas deterget,
oculorum cicatrices expurgat. Taurina si cum
myrrha instilletur, aurium dolores lenit. A pri-
ua viribus eisdem pradiata est: priuatum commi-
nuit vesica calculos, & potu expellit. Caprina
ad aquam qua cutem subijt, cum nardi spica
quotidie binis cyathis cũ aqua bibitur, urinãq;
per aluum extrahit: aurium doloribus instilla-
ta medetur. Asiniva traditur renum vitijs me-
deri

deri. Lyncis urinam, quam lyncurium appellat. simul ac excernitur, glaciari coire ué in calculi duritiam, vulgò creditū est. quare quod de ea proditum est, vanū esse conuincitur. Est enim quod à nonnullis vocatur succinum pterygophoron, ideo dictum, quod pennas ad se alliciat. Id potum ex aqua stomacho, aluoq; fluxione laboranti conuenit.

Mel. CAP. LXXV.

PRincipem locum obtinet mel, quod Attica regionis est, præcipuè ex Hymetto, mox Cykladibus insulis, & è Sicilia, cognomine hyblaū. Magis probatur dulcius & acre, odoratius, sub flauum, nec humectum, graue, & minimè fluxum, quod ob sequacem lentitiā non faciliè abrupitur, tractumq; resilit in digitos. Mel abstergendi vim habet: ora venarum aperit, humores euocat: qua ratione in sordida vlcera, sinusq; commodissimè infunditur. Decoctum, atque impositum, abscedentem carnem glutinat: medetur impetigini coctum cum liquido alumine, & illitum: item aurium sonitui, & dolori cum fossili sale trito, tepidū instillatur: lentes, & scæda capitis animalia illitum uecat: nudū glandē recutit operit, præsertim qua circuncisione aperta nō est, si melle præputium à balineo triginta diebus emolliatur: oculorum caliginē discutit: faucibus, tōsillis, angina & collutū, gargarizatū medetur: urinā ciet: auxiliatur tussi, & à serpen

pente percussis: contra haustum meconium, cum rosaceo calidū assumitur: aduersus venena fungorum, & rabiosi canis morsus linctum, aut potum proficit. crudum tamē aluum inflat, tussim laceffit, & ea de re despumati vsus aptior est. Primatū tenet in mellis genere vernum, deinde aestiuum: hybernū verò, utpote quod crassius constet, deterrimū reputatur. ceragini faciunda idoneum. Quod in Sardinia gignitur mel, amarum est: quoniam apes inibi absinthio rescātur. quo vitia cutis in facie, & macula aptissimè perunguntur. Heraclie in Ponto quibusdam anni temporibus, propria quorundam florum dote, mel conflatur: quod qui edere, mente abalienantur, ac sudore diffluunt. Remedio sunt esitata ruta, & salsamenta, aut epotū mulsum, resumpta, quoties vomitione reijciuntur. Acre autem est, & orfactu sternutamēta mouet. Quod cum costo illitum, sceminarū cutem emendat, & cum sale sugillatiōes rapit. Est & aliud cōcreti mellis genus, quod saccharon nominatur. In India verò, & felici Arabia in arundinibus inuenitur. salis modo coactum est, dentibus, ut sal, fragile: aluo idoneum, & stomacho vtile, si aqua dilutum bibatur: vexata vesicæ, renibusq; auxiliatur. Illitum ea discutit, quæ tenebras oculorum pupillis offundunt.

Cera. CAP. LXXVI.
 Era optima est subfulua, suppinguis, pura, odor

ra, odorata, & halitū quadantenus melleum re-
ferens, natione Pontica, aut Cretica. Secundum
locum obtinet candicans, & suapte natura pin-
guis. Candida fit hoc modo. Ex ea radunt albū,
sincerumq; atque transfundūt in vas, quod sa-
tis habeat marinae ex alto petita, inpersoq; ni-
tri momento, decoquūt: cumq; iterum, tertio
inseuibit, separatum. vas refrigerāt, ac cere pa-
sillū eximunt, deteresa sorde, si qua sortē adhe-
sit: tū denuo indita noua maris aqua seruet, vt
retulimus: et vase dempto ex igne, fundum ollis
la noue aqua frigida madefactum, in cerā sum-
mā suspensa manu intingunt, quō celerius cōcre-
scat, & quā minima portio extrahatur. Susce-
pto primo cere orbiculo, iterū vasis imum aqua
refrigeratum, tātis per in cerā immitti debet, diū
tota excipiat. Orbiculi lino cōsuti, internacan-
te spatio suspēdūtur, & interdū cōtinuō sub so-
le, noctū sub luna asperguntur, vsq; dum perse-
ctē albescāt. Verūm si eximius ille cādor deside-
retur, eadē factuari, & identidē recoqui oper-
pretium est. Nec desunt, qui pro marina, in mu-
ria quā acerrima semel aut iterum excoquant:
dein liguncula tenui, rotunda, ansam habente
extrahunt: postea orbiculos substrato assatim
cespite herbofo, insolāt, donec candorē summum
contraxerint. Praecipunt hoc obeundum munus
vere, cum sol remissa vehementia humorem pa-
riat, vt non facile liquetur. Cera omnis mollit,
Et calfa.

calfacit modicè explet corpora: datur in sorbitio
ne dyssenterici, ac millij magnitudine decem gra
na cera hausta, lac in nutricibus non patiuntur
coagulari.

Propolis.

CAP. LXXVII.

Propolis eligi debet flaua, odorata, styracem
referens, in vehementi ariditate mollis, &
mastiches more ductilis. Magnoperè calfacit, &
euocat: aculeos, & omnia infixæ corpori ex-
trahit: in vetere tussi suffita proficit: impetigi-
nes admota tollit. Ea in alueariorũ foribus, cero
sæ natura inuenitur.

Triticum.

CAP. LXXVIII.

Optima è tritici generibus ad secūda va-
letudinis vsus habentur, quæ recētia, &
iam perfectè adulta, colorem luteum referunt.
dein sequuntur trimestria, quæ nonnullis sita
nia nominātur. Itaque cruda in cibis teretes ti-
neas gignunt: canũ morsibus profunt, mansa &
imposita. Confectus eorũ similagine panis, plus
ali, quã cibarius. E trimestriũ farina panis le-
uiorẽ cibum præbet, & qui faciliẽ in mēbra de-
mandetur. Farina eorum cum hyoscyami suc-
co illinitur aduersus neruorũ fluxiones, quas
Græci rheumātismos vocāt: itē cōtra interaneo-
rum inflationes: lentigines ex aceto mulso tol-
lit. Furfures autem in acri aceto decocti, turgen-
tes māmās sedant: viperarũ scilicet auxiliatur:
& torm: nosis profunt. Farinaceũ fermentum
calfa

calfaciendi, extrahendiq; vim habet: priuatim callos pedum, clauosq; extenuat: & cetera tubercula furunculosaq; ex sale concoquit, & aperit. Sitaniorum farina, cōtra venenatos ictus cū aceto, aut vino commodissimè illinitur: eadē si decocta in glutini modū delingatur, cremen- tis excreationibus pderit: cōtra tussim, & exasperatas arterias, cum mentha & butyro decocta, efficax est. Tritici pollen si ex aqua mulsā, aut hydrelco decocatur, omnē discutit inflammatio- nem. Panis & crudus, & coctus cum aqua mul- sa inflāmationes omnes illitu mulcet, cū emolliat & quadentenus refrigeret: sed herbis, succisue huic rei accōmodatis admisceatur. Vetus panis aridus, adiectis cōuenientibus, citam aluum co- hibet. Recens muria maceratus, illitu vetustas impetigines sanat. Glutinum ex similagine, & polline, quo charte glutinantur, sanguinem ex- creantibus prodest, si liquidius, ac tepidum cochlearis mensura detur sorbendum.

Hordeum. CAP. LXXIX.

Hordeum est candidum, purumq; Id mi- nus, quàm triticum alit. Ptisana tamen ob cremorem in decoctione redditum, plus ali- menti prebet, quàm polenta ex hordeo facta. cō- tra acrimonias, atque gutturis scabritias exul- cerationesq; pollet: quibus etiam triticea ptisa- na prasidio est: sed plus alit, magisq; vrinam mo- uet. Lac abūde suppediat, si cum ficnicui semi-
l. 2 ne de

ne decocta sorbeat. Hordeum obsterget, vrinam cit, inflationem parit, stomacho aduersatur, tumores concoquit. Farina hordeacea decoquitur in mulsâ aqua cum fico, vt inflammationes, collectionesq; discutiat: duritias cum resina, & fimo columbarum concoquit: cum meliloto autem, & papaueris calyce dolores finit, qui latus excruciant: aduersus intestinorum inflationes cum ligni semine, fenograceo, & ruta illini iuuat: strumas cum pice liquida, cera, oleo & impubis pueri vrina, ad concoctionem perducit: & cum myrto, aut vino, aut malicorio, aut syluestribus pyris, aut rubo, alui profusio sistit: podagricis inflammationibus cum cotoneis, aut aceto, pdest: decocta in acri aceto, modo quo hordeaceum captâ plasma, & calida imposita, lepris medetur. Cremor verò farinae ex aqua, atque cum pice, & oleo decoctus, puri mouendo est: cū aceto subactus, itidem & cum pice contra articulorum fluxiones prodest. Farina ex his aluum cohibet, inflammationesq; mitigat.

Zythum. CAP. LXXX.

EX Hordeo potus fit, cui Zitho nomen est. Irvrinam cit, renes, & nervos tentat: membranis, præsertim cerebrum vestientibus, officit. Inflationem parit, vitiosum succum creat, elephantiasin gignit. Perfusum Zytho ebur, obsequiosum, & operi tractabile redditur.

Curmi. CAP. LXXXI.

Fit. &

Fit & ex hordeo potus, quem Curmi nominant, eoq; saepe potu pro vino vtuntur: verum dolorē capitis mouet, malum succū zignit, nervis nocet. Consimilia etiam potus genera ex tritico fieri solent in Iberia, quæ occidentem spectat, & Britannia.

Zea. CAP. LXXXII.

ZEA = duorum gerum est, vna simplex: al^o Vulgò tera in geminis potaminibus grana bina spelta. iuncta gerit, ob id dicoccos appellatur. Plus quàm hordeum alit, ori grata. digeritur in panificia, minus quàm triticum alens.

Crimnon. CAP. LXXXIII.

CRimnon crassior est ex Zea, triticoq; farina, ex qua pultem faciunt. Abundè alit, † sed agrè conficitur: aluum vehementius adstringit, si Zea, ex qua fit, prius torreatur.

ANOTATIO.

† Neque Ruellium, neque cōmunem, vulgatamque Græcam lectionem hic secuti sumus: sed Marcellum, qui probatissimi codicis testimonio non ἐν ἀρίστῳ, & facile cōficiatur sed ἐν ἀγρῳ, quod agrè concoquatur, legendum purat.

Olira. CAP. LXXXIIII.

EIdem Zea generi † olyra adscribitur, sed minus aliquantò nutrit. In panes, vt Zea, cogitur. Fit quoque ex olyra crassior farina, quam Græci crimnon vocitant.

ADNOTATIO.

† Ne quis frustra quærat Siliginis capite, lectorem admonitum volumus, hic nos minimè secutos esse Ruelliū, qui *ὀλυρά* siliginem vertit, sed Græcam vocem retinuisse. quòd *olyrà* à siligine planè differrecēseamus, vt in cōmētario ostēdimus.

Athera. CAP. LXXXV.

Athera ex *Zeā* fit tenuissimè molita. Est autē sorbitio, quasi liquida pulcicula, infantibus conueniens, & cataplasmatibus efficax.

Tragos CAP. LXXXVI.

Tragos quandam halicæ frugis figuram gerit. Multò minus, quàm *Zeā* nutrit, quòd multum aceris habeat: quare agrius conficitur, aluumq; magis emollit.

Auena. CAP. LXXXVII.

Avena genicula quadā habet: folio, & stipula triticū imitatur: & in cacuminibus dependentes paruulas veluti locustas bipedes gerit, in quibus semē cōtinetur, vtile ad cataplasmata vti ordeum. Pulte huius aluus sistitur. prodest tussientibus in sorbitione succus.

Oryza. CAP. LXXXVIII.

Oryza frugū generis est, in palustribus, riguisq; nascens. Mediocriter alit: sed aluum supprimit.

Halica. CAP. CXXXIX.

Halica fit ex *Zeā*, quā *dicoccon* appellamus

mus. Plus alit, quã oryza: aluũ magis cohibet: stomacho longè vtilior. Decocta in aceto, illitaq; lepras tollit: vnguiũ scabritias extricat: incipientibus hægylopijs medet. Decoctũ dysentericis, quos excruciat dolor, infusum, idoneum est.

Miliũ. CAP. XC.

Miliũ in panes coactum, minus ceteris frugibus alit: sistit pulc sua aluum, vrinam cit. Torretur miliũ, seruensq; in sacco ponitur, vt torminibus, reliquisq; doloribus, si foueatur, auxilio sit.

Panicum. CAP. XCI.

Panicum frumentaceis seminibus annumeratur, milio simile, eodemq; modo in panes subigitur. Eosdem habet vsus, minus tamen & nutrit, & stringit.

Sesamum. CAP. XCII.

Sesamon stomacho inutilis cibus, halitus grauitatem facit, quoties inter mādendũ, comisuris dentium inhaesit: neruorum crassitiem illitu discutit: medetur auribus fractis ambulantis, inflammationibus, coli doloribus, & cerastæ morsibus: capitis dolores, qui aestuatione concitantur, ex rosacea lenit. Eadem efficit herba decocta in vino: praesertim inflammationibus oculorum, doloribusq; prodest. Ex ea fit oleum, quo Aegyptij vtuntur.

Lolium. CAP. XCIII.

Lolium, quod inter segetes nascitur, molitum

litum, nomas putrescentia vlcera, gangranasq; compescit cum raphanis, & sale illitum: & ex aceto, & sulphure viuo feros lichenas, & lepras sanat: strumas quoque discutit, cum fimo columbino, & ligni semine decoctum in vino, rumpit, que acrius ad coctionem perducuntur. Decoctū ex aqua malsa vtillissimè ischiadicis illinitur: si cum polenta, thure, myrrha, aut croco suffiatur, conceptionem adiuuat.

Amylum. CAP. XCIIII.

Amylum ex eo appellatū est, quod sine mola fiat. Optimū ex trimestri, natione Creticum, aut Aegyptium. Ratio faciendi amyli hac est. Purgatū trimestre triticum madescit quinque die, & si fieri potest, nocte: cum emoluitum fuerit, esunditur sensim sine agitatione aqua, quò minus cremor vtilis vnà excludatur. vbi mollissimum esse videtur, mutata aqua pedibus calcari oportet: rursus infusa, teritum demum enatantes ibi surfures incerniculo eximendi, reliquumq; quallo sportisq; siccatum tegulis nouis confestim torreatur flagrantissimo in sole: namque si paulisper v dum maneat, a corem concipit. Contra fluxiones oculorum, pustulas, cauaq; vlcera efficax est, sanguinis reiectiones petu cohibet, exasperatas fauces lenit. lacti, atque obsonijs admiscetur. Fit etiā amyllum ex xea, que maceratur, ac eluitur vno, aut altero die, & subacle farinae modo manibus subigitur: pressaq; feruen-

feruentissimo in sole, vt antè retulimus, exiccatur. Nullus in medicina vsus, ad alia tamen conueniens.

Fœnum græcum. CAP. XCV.

FOeni Græci farina vim habet emolliendi, discutendiq;: in aqua mulsa decocta aduersus tam internas, quàm externas inflammationes, efficaciter illinitur: lienem cum aceto, & nitro trita extenuat. Succus decocti eius feminarum malis subuenit: & siue tumor, siue præclusio sit vuluæ, fouetur, & insident. Fœni græci in aqua decocti cremor expressus, capillos, surfures, & manatia capitis vlcera purgat: locos dilatat, et emollit, si cum anserino adipe possi vice subijciatur. Viride cum aceto vtilissimum imbecillibus locis, & vlcera sentientibus. Decoctum eius prodest aduersus tenesmos, fetidamq; dysentericorum proluiem. Oleum, quod ex eo exprimitur, & myrto, capillos, & genitalium cicatrices absterget.

Linum CAP. XCVL.

Linum vulgò notum est, cuius semen easdè, quas fœnum græcum vires habet. Discutit, & emollit omnem intus, forisq; inflammationem, cum melle, oleo, exiguaq; aqua decoctum, aut melle cocto exceptum: vitia cutis in facie, varosq; erudum tollit: illitum cum nitro, & ficulneo cinere, parotidas, duritiasq; discutit: vlcera, que serpunt fassosq; cum vino decoctum expurgat: vngues

scabros eximit, cū pari modo nasturtij, & mel-
lis: vitia pectoris extrahit, si ex melle in eclegma-
tis vicem sustituitur: tussim lenit: venerem sti-
mulat, si farina piperis, & melle exceptum, pro
placenta largius adsumatur. Huius decoctum
interraneorum, vuluaq; erosionibus immitti-
tur: alui excrementa euocat, ad vulua inflammationes in desessio-
nibus per quā vtile.

Cicer. CAP. XCVII.

Cicer satiuū aluo idoneum est, urinā ciet,
inflationem parit: colorem commedat, mē-
ses ac partus expellit, lac auget. Cum eruo deco-
tum illinitur ad inflammationes testium, verru-
cosas informicationes, ad scabiem, vlcera capitis
manentia, impetiginesq; item contra carcinoma-
ta, & vlcera, quæ cacoethe vocantur, cum melle,
& hordeo prodest. Alterum genus arietinū no-
minatur. Vtrunq; cit vrinas, dato cū rore mari-
no hydropicis, aut regio morbo laborātibus, eorū
decocto. Ledūt ea exulceratā vesicam, & renes.
In verrucarum formicantium, pensiliumq; ge-
nere, prima luna singulis granis singulas tan-
gunt, eaq; grana linteolo deligata abijci post se
præcipiūt, ita decidere eas arbitrātur. Syluestre
cicer, folijs satiuo simile est, odore acri, sed se-
mine discrepat. Idem quod satiuum prestat.

Faba. CAP. XCVIII.

Faba inflationem exitat, agrè concoquū-
tur, tumultuosa somnia facit, tussi confert,
CARBEM

carnem gignit, media calidi, frigidiq; natura.
 Decocta in posca, & cum suo cortice esitata, dy-
 senterias, & celiacorum profluvia sistit: contra
 vomitiones cōuenienter manditur. Inflatio le-
 uior contrahitur, si aqua prior intercōquendum
 abijciatur. Viridis plus negotij stomacho exhi-
 bet, maioremq; flatū parit. Lomētū eius et per
 se, & cū polēta illitum, inflāmationes, quas vul-
 nus excitauit, mitigat, cicatrices cōcolores facit:
 turgentes grumoso lacte māmas, etiā si inflāma-
 tione tenētur, adiunat: lac restinguit: furuncu-
 los sugillata, & parotidasq; cū sœni graci sa-
 rina, & melle discutit: cum rosa autē, thure, &
 oui candido, procidentes oculos, tumores, vnasq;
 reprimat: subactū vno, suffusiones, & ictus ocu-
 lorum recreat. Māducata sine cortice faba, ad a-
 uertēdas fluxiones, frōti illimitur. decocta in vi-
 no testinū collectiones sanat: quò tardius pedes e-
 rūpat, pueris imo vētri illimitur, vitiliginē pur-
 gat. Fabarū cortice illiti capilli, qui post euulsio-
 nē renascūtur, gracilescūt, et minus alimēti capes-
 sunt: cū polēta, scisso alumine, et vetere oleo impo-
 siti cortices, strumas discutit. Decocto earū lanæ
 inficiuntur. Faba dēpto cortice in illas partes di-
 uisa, in quas suapte natura scinditur, imponi so-
 let sanguinis defluxionibus ab hirūdine cōcita-
 tis: nāq; eas supprimit, si semisecta apprimatur.

A Faba ægyptia. CAP. XCIX.
 Ægyptia Faba, quam aliqui Ponticam
 vocant.

ἰσίδιον ᾧ vocant, in Aegypto plurima prouenit, in Asia
 est, plu etiam Ciliciæq; lacubus inuenitur. Folia habet
 ma. ampla, † etiam si ad arborum frondes comparē-
 tur: caulem cubitalem, digiti crassitudine: flore
 roseum, dupla papaueris amplitudine: & vbi
 flore exuitur, fert folliculos vesparum fauis simi-
 les, in quibus faba supra operculum, bullantis
 ampullæ modo, prominet. Ciborion, aut Cibo-
 tion, id est arculam, ideo nominant, quoniam se-
 ratur ipsa humenti glebæ mandata, & ita in a-
 quam demissa. Radice firmatur harundine cras-
 siore, quæ cruda coctæue estur. ei Colocasie no-
 nem est. Faba virens manditur, & excicata ni-
 grescit: vulgarem magnitudine superat. Astirin-
 gendi facultatem obtinet, & stomacho vtilem
 dysentericis, cœliacisq; prodest, in sparsa polentæ
 vice, lomento: datur quoque in puluere. Cortices
 in vino mulso decocti, si terni inde cyathi biban-
 tur, magis proficient. Facit ad aurium colorem,
 quod in earum medio viride spectatur, gustu a-
 marum, si tritum, cū rosaceo coctum insilletur.

† Græci codices hoc loco habent ὠσ πῆ-
 ρασου. id est, instar galeni. Quæ autem ho-
 rum loco affert Ruellius ex Plinio sum-
 ptit loco citato. Vbi verbis, quæ illa sequū-
 tur, rectius fortè hunc Dioscoridis locum
 interpretari videretur.

Lens. C A P. C.
 Lens frequēti cibo aciem oculorū obtundit,
 agrè

agrè concoquitur, stomachū malè habet, eumq;
 & intestina inflat: sed aluum cum cortice cocta
 sistit. Præstat in cibo, quæ facillimè coquitur, ni-
 hil atri in maceratione reddens. Vim habet ad-
 stringēdi: quæ ex causa aluū cohibet, si detracto
 antea cortice discoquatur accuratè, primaq; a-
 qua inter coquendū effundatur (quippe primū
 id decoctum ventrem resoluit.) Somnia tumul-
 tuosa excitat: capiti, nervis, ac pulmōni inutilis:
 melius suo fungetur munere contra alui fluxio-
 nes, addito cum aceto intybo, aut portulaca, aut
 beta nigra, aut baccis myrti, aut putamine pu-
 nici, aut aridis rosis, aut mēspilis, sorbis, pyris.
 Thebanis, aut malis cotoneis, aut cichorio, aut
 plantagine, aut gallis integris, quæ post deco-
 ctionem abijciuntur, vel rhoe, quæ obsonijs in-
 spargitur: verū acetum cum ea diligenter per-
 coqui debet, aliàs aluum cōturbat. Contra sub-
 uersionem stomachi, triginta grana lentis de-
 librata deuorari proderit. Decocta cū polenta,
 & illita, podagras lenit: sinus cum melle gluti-
 nat, crustas rumpit, vlcera purgat. Decocta in
 aceto duritias, & strumas discutit: cum cotoneo
 aut meliloto medetur inflammationibus oculo-
 rum, sedisq; addito rosaceo, sed in amplo sinu,
 aut inflammationibus sedis, quæ maius reme-
 dium exigunt, cum putamine punici, asficiis,
 rosis, adiecto melle, decoquitur: nomis quæ in
 gangranam euaserunt, adiuuata maris aqua:

pustulis, & his quæ serpunt, igni sacro, pernionibusq; , vt antea dictum est: contra mammæ in quibus lacin grumos coÿt , & præ nimia sui copia profunditur, cocta in aqua maris, & illina auxiliatur.

Phasioli. CAP. CI.

Phasioli instant, spiritus cient, agrè coquuntur. Virides cibo aluum emolliunt, ad vomitiones idonei.

Eruum. CAP. CII.

Carcina

Eruū parvus frutex omnibus cognitus, angusto folio, tenuis, semina in valvulis habes: è quibus farina fit, nomine eruina, ad medendi vsus conueniens. Eruum capiti onerosum est: aluum esu turbat: sanguinem per vrinam extrahit: elixo boues saginantur. Paranda farina ratio hæc est. Vberiora grana candidaq; deliguntur, permiscendoq; aqua resperguntur, donec sufficienter combibant: postea torrentur, vsque dū hians cortex disrumpatur: molitaq; , farinario cribro incernuntur: postremò farina reconditur. Hæc aluo utilis est: vrinam ciet: meliorem colorem efficit: sanguinem per vesicam, aut aluum cum torminibus elicit: si largius in cibo, aut potu assumatur: vlcera cum melle purgat: lentiginos, & vitia cutis in facie, & maculas, totumq; corpus emendat, nomas, gangranas, duritiasq; serpere non patitur: mammæ duritias
emol

emollit: atra vlcera, quæ theriomata vocant, fauosq; emarginat: carbunculos rumpit, cum vino subacta illitu morsibus viperarum, canum, hominumq; medetur: vrina difficultates tenesmosq; ex aceto mitigat. Eorum tabidis, qui alimentum non sentiunt, tostum. & ad nucis magnitudinem melle exceptum, sumptumq; conuenit. Eius cremor perniones, & pruritus in toto corpore, sanat fouendo.

Lupini. CAP. CIII.

Altham

Satius Lupinus notus est. Cuius farina cum melle delinctu, aut potu, veniris animalia expleit. Ipsi quoque macerati, & cum sua amaritudine esiti, eadem efficiunt. Decoctum eorum idem munus prestat, cum ruta, & pipere potum: quare lienosis prodest. eodem vlcera tetra, quæ theriomata vocant, gangrenas, iucipientem scabiem, eruptiones pustularu, vlcera in capite manantia, vitiligines, maculasq; fouere vtilissimu: menses & partus extrahit, cum myrrha, & melle subditum in vellere, Eorum farina cutem liuoresque corrigit: inflammationes cum polenta, & aqua mitigat: tubercula, & coxendicum cruciatus, ex aceto lenit: strumas in aceto cocta, illitaq; dissipat: carbunculos rumpit. Decocti caelesti aqua, donec in cremorem lenteſcant, faciem abstergunt: medentur pecori

ſca

scabiei, cum radice nigri chamaleontis, ita vt repete decocto abluantur. Cit vrinam radix cum aqua cocta. Lupini triti, vbi maceratu dulcescere ceperint, cum aceto poti, stasidium detrahunt, & cibi aueritatē faciunt. Signuntur & sylvestres Lupini, sativis similes, sed omnino minores; qui eadem quae sativi possunt.

Rapum. CAP. CIII.

DEcocta Rapi radix, alit, inflationem parit, humentem ac fluxam carnem creat, venerem stimulat. Decocto podagrae, pernionesque; foveantur: contritoque; rapo, atque imposito iuvantur. Si ex cavatae radui rosaceum, ceratum adigatur, & ferventi cinere eliquescat, exulceratis pernionibus proficiet. Cyma eius decocta mandandur, ac vrinam ciunt. Semen antidotis, et theriacis, praesertim quae sensum doloris auferunt, anodyna, vocant, idoneum est: potum contra venena salutare est: venerem concitat. Rapum murria conditum, minus alimenti sufficit: sed multo magis appetentiam recreat. Sylvestre rapum in arvis nascitur. Frutex est in cubiti altitudine assurgens, ramosus, laevis in cacumine. Folia fert laevia, digitali latitudine, aut maiora: Et fructum in siliquis calycularis: cumque; eorum involucria aperiantur, alia intus siliqua spectatur, quae quadam capituli specie praebet in qua semina parvula concipiuntur, foris nigra, intus alba. Additur in medicamenta, quibus ad detergendam cutem in sa-

ie, totoq; corpore vtimur, presertim quæ ex lupini, & erui, tritici, aut lolij farina, fieri solent.

Napus. CAP. CV.

Coëta Napi radix inflat, modicum alit. Semen eius potum venenorum vires hebetat: antidotis admiscetur. Conditur sale radix.

Raphanus. CAP. CVI.

Radix, quæ Græcis raphanus dicitur, excalfacit, flatu gignit, ori suavis est: sed stomacho aduersatur, ructus ciēt, vrinam pellit, aluo aptior: summo tamen cibo sumi debet, quod magis eius distributionem adiuuet: cum autem presumitur, cibum suspendit: quare vomituris commodissimè datur antè cibum: sensum aciem excitat. Decoëta contra veterem tussim, & pituita crassitiem in pectore efficax est. Cortex ex aceto mulso, celerius vomitiones mouet: hydropicis commodissimè illinitur, lienosis vttilis: sugillata cum melle rapit, & nomas amolitur: contra viperarum iclus auxiliatur: alopecias ad pilum reducit: lentigines cum loliacea farina emendat: his qui sanguis strangulantur, tam cibo quam potu salutaris est. Semen vomitiones facit, vrinam mouet, menses cit, lienem rxtenuat: cum aceto illitum gâgranas validissimè emarginat: coëctum cum aceto mulso, anginis perquam vttiliter gargarizatur: contra cerastis morsus, potum ex vino, auxilio est. Syluestris raphani, quam Romani armoratiam vocant, folia satiuo simi-

m lia

lia, sed magis lampsanam imitatur: radix gra-
 ellis, tenera, subacris. Tam folium, quam radix
 in olera recipitur: sed hac excalfacit, urinam co-
 citat, astuosa est.

Sifer. CAP. CVII.

Sifer vulgo cognitum. Cuius radix decocta
 sri grata est, & stomacho utilis: urinam
 sistit, & appetentiam inuitat.

Lapathum siue rumex.

CAP. CVIII.

EX generibus rumicis, oxylapathum vocant,
 quod in acutum tendit, dura habens extre-
 ma, in palustribus nascens. Alius est satiuus, †
 illi dissimilis. Tertium genus syluestre, paruum,
 plantagini proximum, humile, & molle. Quar-
 tum est, quod alij oxalida, alij anaxyrida, aut
 lapathon vocant. Folia eius syluestri, ac exiguo
 rumici similia: caule non magno: semine subacu-
 to, rubente, acris, in caule & agnatis appendici-
 bus, emicante. Omnium decocto olere aliis emol-
 litur. Crudi illitu, melicerides, rosaceo, aut cro-
 co adiecto, discutiuntur. Syluestris, et oxylapathi
 & eius, qua oxalida nominant, semen ex aqua
 aut vino utiliter bibitur, contra dysenterias, &
 coeliacorum affectus, stomachi fastidia, scorpio-
 num ictus. Quod si quis in potu prassumat, ni-
 hil molesti ex ictu patietur. Radices ex aceto co-
 ctas aut illitas crudas, lepras, impetigines, & sca-
 crofos vngues persanant: sed antea locus aceto

& nitro in sole perficiendus est. Pruritus corporis, decoctum earum sedat: si foueatur, aut in solijs balnearum conficitur, Coctæ in vino, & in stillatæ, aurium, dentiumq; dolorem mulcendæ strumas, parotidasq; discutiunt: lientem cum acetato extenuant. Aliqui amoliendis strumis radicem gestamine vtuntur, eas collo appendentes. Tritæ, & admotæ seminariû profluvia sistunt: cum vino autem potæ regio morbo modentur, calculos vesicæ comminuunt, menses cient, scorpionum iclibus auxiliantur. Hippolapathon oculus est magnum, in paludibus nascens. Easdem habet vires, quas supradicta rumicis genera.

ANNO TATIO.

† Nihil fortasse Plinius à Dioscoride dissentiet, si in hoc loco sequamur lectio- nem Oribasij lib. xj. simplicium: qui habet ὁ νόστος καὶ ἰσχυροῦς πρὸς τὸν, id est, non prorsus simile primo. Nam ex hac patere arbitror, non tantum priora lapathi genera inter se differre, quantum vulgata lectio innuere videtur.

Lampfana. CAP. CIX.

Lampfana syluestre olus est. Plus alit, quam Rumex, & stomacho vtilius. Cuius folia, caulesq; coquantur in cibo.

Blitum. CAP. CX.

Blitum estur oleris modo, alio vtile est: nullius in medicina vsus.

Malua. CAP. CXI.

Malua satiuā esui longè aptior syluestri. stomacho aduersatur: aluum inuāt, sed multò magis caules: interaneis, & vesica utilis. Cruda folia cum salis exiguo manducata, agilopas ex melle sanant: verum cum cicatricem trahere ceperint, ea demum citra salem vtendum est. Contra aculeatos apium, vesperarumq; ictus, illita efficax est: eadem cruda cum oleo trita peruncti non feriuntur: vlcera manantia in capite, furfuresq; cum vrina sanat. Sacris ignibus, & ambustis decocta folia, tritaq; , vtillissimè ex oleo imponuntur. Eius decoctum vuluas in sessione mollit: prodest erusionibus vesicae, & intestinorum, vulua, sedisq; , chystere infusum. Ius decoctae cum radice sua cōtra omnia venena auxiliatur, si cōtinuò bibentibus reuomantur, contra phalagiorum morsus remedio est: lac euocat. Semen in vino potum, adito loti syluestris semine, vesicae cruciatus lenit.

Atriplex. CAP. CXII.

in uelle
Atriplicem aliqui chrysolacanon vocant: cognitum olus est. Duo eius genera, syluestre, & satiuum. Coctum estur, vt olus: aluum mollit. Panos discutit, siue crudum, siue coctum illinatur. Semen cum aqua mulsa potum, regium morbum sanat.

Brassica. CAP. CXIII.

rapa.
Brassica satiuā aluo idonea est, si modo leuiter

ser feruesacta edatur. nam percocta aluum si-
 stit. sed multò magis bis cocta, aut quæ in lixi-
 uio coquitur: stomachũ autẽ malè habet. acrior
 est æstiuã. In Aegypto propter amaritudinẽ nõ
 estur. Cacutientibus, & tremulis esse prodest.
 Summo cibo sumpta crapulam discutit, & vini
 noxam restringit. Melior stomacho cyma, sed
 acrior, & ad ciendum vrinam validior, ea con-
 dita stomacho inimica est: aluũ conturbat. Cru-
 dus succus cum nitro, & iri deuoratus, aluum
 emollit: cum vino quoque epotus, viperarũ mor-
 sibus auxiliatur: cum sceni græci farina, poda-
 gris, & articulorum vitijs illinitur: prodest &
 sordidis vlceribus, & vetustis illitus: caput
 purgat naribus infusus: menses extrahit, cum
 loliacea farina inditus. Folia per se illita, aut cũ
 polenta trita, conferũt inflãmationibus, tumo-
 ribusq;: epinyctidas, ignẽ sacrũ, leprasq;: sanãt.
 carbunculos ex sale rũpunt: fluentes capillos re-
 tinent. Cocta addito melle aduersus depascentia
 vlcera, gangranasq;: valent. Lienosisq;: ex ace-
 to cruda profunt. Mansa, deuorato succo, retu-
 sam vocem instaurant. Decoctum eius potus, al-
 uum, & menses ciet. Flos post conceptionem in-
 pessa subditus, partũ abortu vitiat. Semen eius,
 præsertim quæ in Aegypto nascitur, potum ti-
 neas repellit. In antidota theriaca additur: fa-
 ciei cutem, lentiginesq;: expurgat. Virentes cau-
 cululi cum radice cremati, & adipe porci retu-
 sto

sto excepti diuturnos laterum dolores mitigant.

Brassica sylvestris. CAP. CXIII.

Sylvestris Brassica, maritimis præruptisq; locis magna ex parte gignitur: sativæ similis, sed candidior, hirsutiorq;, amara. Cuius cyma in lixivio cocta, ori non insuavis. Folia illitu vulnera conglutinant, & inflammationes, tumoresq; discutunt.

Brassica marina. CAP. CXV.

Marina Brassica à sativâ prorsus abhorret, quòd folia ferat rotunda aristolochiæ longa, tenuia: singula à ramulis rubetibus exeunt, singulari ut hedera, pediculo. Albo succo prædita est, sed pauco, salso gustu, & aliquantum amaro, pingui concretu. Herba in totum stomacho inimica, acris: vehementissimè aluum ciet in cibo cocta. Coquitur propter acrimoniam cum pingui carne.

Beta. CAP. CXVI.

Beta duorum generum est. E quibus nigra coquitur cum lenticula, ut ventrem sistat: quæ magis radice eius præstatur. Candida aluo vitilis est. Vtraque tamè proter nitrosu humorè, quem habet in se, noxi succi est. Unde succus earum, cum melle naribus inditus, caput purgat: aurium doloribus auxiliatur. Decoctu radicum, & foliorum, fursures lentesq; deterget, pernio- nes sotu mitigat. Crudis folijs vitiligines, nitro antea, persfrictas, alopeciarum inanitates
scal

scalpello prius exasperatus: atque depascētia vlcera, illi prodest. Eruptionibus papularū, igni sacro, ambrosiisq; cocta medetur.

Portulaca. CAP. CXVII.

Portulaca vis adstringit. Capitis doloribus, inflammationibus oculorum, ceterisq; cum polenta imponitur: ardoribus stomachi, sacro igni, vesicæ doloribus, auxilio est: cōmanducata dentium stupores sedat: stomachi, & intestinorum astuationem, fluxionesq; mulcet: renes, & vesicam adiuuat, etiam si erosionem sentiant: veneris impetus exoluit. Succus epotus simili esse etu prodest, in febribus valens. Contra teretes ventris tineas, cruentem excreationem, dysenteriam, hæmorrhoidas, & profluvia sanguinis, percocta efficax est: item contra sepsis morsus. Ocularibus medicamentis vtilissime commiscetur: interaneis fluxione laborantibus, atq; vularum erosionibus, infunditur: contra dolores, quos astus excitauit, caput ex rosaceo, & oleo fouetur: eruptiones papularū in capite, cum vino emendat: vulneribus, quæ ad syderationem spectant, ex polenta illinitur.

Asparagus. CAP. CXVIII.

Corruda, siue syluestris asparagus, vulgaris est notitie. Huius cauliculi in cibo coctis ventrem emolliunt, urinam cient. Radicis decoctum contra vrine difficultatem, regium morbum, renū vitia, & coxendicū cruciatu, in

potu proficit: cum vino autē, phalangiorū mor-
 sibus auxiliatur. Si decocti succus super dente
 contineatur. eius dolori medetur. Semen potum
 ad eadem valet. Canes, vt aiūt, si decoctum bi-
 bant, emoriūtur. Asparagum etiam nasci pro-
 diderunt, arietis cornibus contusis, atque defos-
 sis. quod quantum equidem sentio, planē a veri-
 tate abhorret. † Altilis autē asparagus, mul-
 tis ramis fruticā, folijs fœniculi, longis, nume-
 rosiss: radice rotunda, grandi, spongiam habēte.
 Huius teneri cauliculi triti in vino albo, renum
 dolores sedant. Assus autem, coctus uē, urinae
 stillicidium, difficultatemq; ac dysenterias miti-
 gat. Radix cum vino, aut aceto cocta, luxatos
 artus mulcet. Decocta cū ficis, aut ciceribus, sum-
 pta regiū morbuū sanat: coxēdicis cruciatus, strā-
 guriāq; leuat. Alligata radix, aut haustu eius
 decoctū, cōceptū adimit, & sterilitatem adfert.

ANNOTATIO.

† Licet in Græcis non planē cōstet, hic
 altilis, vel satini asparagi mentionem fie-
 ri: tamen non video, quomodo hæc ad syl-
 uestem quoque referri possint, vt aliqui
 referenda censent. Cū enim hunc notū
 esse antea dixisset Dioscorides, nō aliam,
 vt solet, eius subiecisset descriptionem.
 Quo fit, vt hæc potius ad satium referē-
 da putemus, vel saltem mendum subesse
 iuspicemur.

Plantago. CAP. CXIX.

Dvo Plantaginis genera. Mior folia ha-
bet angustiora, minora, molliora, leuio-
ra, & tenuiora: cauliculo anguloso, in terrā in-
clinato: floribus pallidis: semine summis caulibus
emicante. Altera maior, latior, virentiorq; latis
constans folijs, oleracei generis: cuius caulis cu-
biti altitudinē petit, angulosus, subruber, à me-
dio ad verticem tenui semine circumdatus: radi-
cibus nititur teneris, hirsutis, candidis, digitorum
crassitudine æquantibus. Nascitur in lacunosis
sepibus, & locis humidis. Multo vtilior magna
est. Vim habet folia exicatoriā, constringentē. Nec eni-
quare omnibus malignis vlcerebus, et fluxioni simplic
opportunitis, atque elephanticis, sordidisq; illita ter ad
profunt, profluvia sanguinis, vlcera quæ serpūt.
epinyctidas, carbunculos, nomasq; cohibent: ve-
tera vlcera, & inequalia cicatrice obducūt, chi
romia sanāt: sinus conglutinant: morsibus canis, modū
ambustis igni, inflammationibus, panis, paroti-
dibus, strumis, agilopijs: illita cum sale profunt. Plant-
Coctum cum aceto & sale olus, dysentericis, cæ-
liacisq; sumptum subuenit. Datur & in locum
beta cum lenticula coctum. & ad aquā intercis-
tem, cui leucophlegmatie nomen est, datur &
herba decocta post aridas epulas, sic vt media
antecedat. comitialibus, & suspiciosiss data pro-
ficat. Foliorū succus, colluta subinde oris vlcera,
purgat: cū cimolia, aut cerusa igni sacro mede-

tur: fistulis infusus prodest: lippitudinibus, & auriū doloribus, idem succus instillatur. additur quoque in oculorum collyria. Gingiuis cruore suffusis, & sanguinis reiectionibus, potu confert: elystere dysentericis infunditur: contra tabē datur in potu: aduersus strangulationes vuluæ, in vellere subijcitur, etiā si vulua fluxione laboret. Semen ex vino potū alui fluxiones, & sanguinis excreationes sistit. Decocta radix, & manducatu, & collutione, dentiū dolores sedat: eadē cum folijs, vlceribus renū, & vesicæ in passo datur. Ferunt tres radices, cū tribus vini cyathis, & pari aqua modo, tertianis auxiliari: & quatuor, quartanis. Sunt qui radicis gestamine, discernendi strumis vtantur.

Sium, seu lauer. CAP. CXX.

Sium in aquis inuenitur, frutice pingui, recto, folijs latis: olusatro similibus, sed minoribus, & odoratis. Quæ cruda, coctaq; esu, calculos rumpunt, atque excernunt: vrinas cient: menses, & partus extrahunt: dysentericis in cibo auxiliantur. De sio Cratenas tradit, herbam esse fruticis specie, pauca folia ferentem, rotunda maiora quàm menthæ, nigra, & ad erucam accedentia.

Sisymbrium. CAP. CXXI.

Sisymbrium (alijs serpyllum sylvestre vocat) in solo inculto nascitur, menthæ hortensis simili

militudine, odoratus, latiore folio. Inferitur coronis Calfaciendi vim habet. contra stillicidia vrina, calculosq; semen ex vno bibitur: tormina, & singultus sedat. Folia in capitis dolore, fronti, aut temporibus illinantur: item contra vesparum, apumq; ictus. Vomitiones potu cohibet. Alterum *Sisymbry* genus, aliqui *cardamina*, alij *sion* appellant. Ea herba vnguis gaudet, & eisdem in locis, quibus *sion*, provenit, quæ ideo nonnullis *cardamina* nominatur, quod gustu *cardamum*, id est *nasturtium* representet. Folia primùm rotunda prodeunt, adulta eruca modo finduntur. Id excalfacit, vrinam mouet, crudum estur. Purgat lentigines, cutisq; vitia in facie, noctibus impositum, matutinisq; detractum.

Cathmum. CAP. CXXII. *binogoma*

Cathmum, seu, vt aliqui, *Crithamon*, fruticosa, & vndique foliosa herbula est, cubiti altitudinē serè petēs. Nascitur in maritimis, & petrosis: folijs pinguibus, numerosis, albicantibus veluti portulacæ, latioribus, & longioribus, salso gustu: flores candidi sunt: & semen, ceu *rosmarini*, odoratum, molle, rotundum, quod siccatum rumpitur: habet intus tritici modo nucleum: radices digiti crassitudine, tres, aut quatuor, grati odoris, & iucundi. Radix, semen, & folia in cocta vno, potu vrinæ difficultati, et regio morbo auxiliantur: menses cient. Estur crudum, coctum in oleo, seruatur etiam in muria.

Cor

Coronopus. CAP. CXXIII.

propu-
id est.
ita.

Coronopus oblonga herbula est, per ter-
ram strata, fissis folijs. Coquitur in ole-
re. Radicem habet tenuem, adstringentem, quæ
in cibo cœliacis facit. Prouenit in aggeribus, &
locis incultis, & secus vias.

Sonchus. CAP. CXXIIII.

Vulgò
rū pō-
um.

Sonchi duo genera. Syluestrior quidam est, &
magis spinis horret. Alter teneritate qua-
dam mollescit, cibus expetitus. Caule constat an-
gulofo, † inani, interdum rubente: folijs in ambitu
per interualla dissectis. Vtriusque vis refrigerat,
modicè adstringit, vnde astuati stomacho, & in-
flammationibus illiti prosunt. Succus eorū sto-
machi rostones sorbitione mitigat: lac elicit. in
vellere appositus, sedis, ac vuluæ collectionibus
opitulatur. Tam herba, quàm radix illita, vibra-
tis à scorpione ictibus subuenit. Alter sonchus
tenerior, arboris instar est, latis constans folijs:
caulem in remos exeuntem folia distinguunt. sed
ad eadem pollet.

ANNOTATIO.

† Hæc dictio *nevds*, quæ vacuū, & inanem
significat, hic nō legitur in vulgatis Græ-
cis. Sed tamen eam habent verusti codi-
ces, quibus etiam adstipulatur Oribasius.
Ergo non erit, vt aliqui putant, ex Plinio
duntaxat reposita.

Eius

Seris siue intybus. CAP. CXXV.

Seris, dūm generum est. Altera syluestris, scd
 quæ pincris, & cichorion vocatur. Altera
 satiua latioribus folijs constat, stomacho quàm
 hortensis vtilior. Quæ iterū in duas species dige-
 ritur. vna folio latiore prodit, lactucarū similli-
 ma: altera angustiore est folio, et gustu amara.
 Vtraq; refrigerat, & adstringit. stomacho vti-
 lissima: aliuū sistit cocta. si cū aceto adsumatur.
 Syluestres stomacho meliores: quandoquidem
 astuantem ipsum, & quæ imbecillitas vexet, ci-
 bo leniunt. Cardiacis per se, aut cū polëria vtiliter
 illinuntur: podagris, & oculorū inflammatio-
 nibus auxilio sunt. Herba cū radice illita, per-
 cussis à scorpione subuenit: igni sacro cum polen-
 ta medetur. Succus cum cerusa, & aceto, valet
 ad illitus eorum, quæ refrigerationē desiderant.

Chondrilla. CAP. CXXVI.

Chondrilla, quam aliqui cichorion, alij se- Aja
 rin appellāt, caulem, flores, & folia habet
 cichorio similia. qua ex causa nōnulli syluestris
 intibi speciē esse pronunciarunt, verū tenuior
 tota est. In cuius ramulis, gummi mastiches
 simillimū, magnitudine saba^æ inueniri solet: qđ me
 cum myrrha tritum, & linteo appositū, instar uua
 oliuæ, sceminarum menses trahit. Vsa cū radi- æ. id
 cibus herba, adiecto melle, diuiditur in pastillos: mag-
 qui nitro admisti vitiligines emaculant. Gūmi tudin-
 inordinatos pilos replicat. Quod item tenera ra ba.

dix

dix efficit, si intincta succo acus, pilis admoñeatur: contra vyperas in vino pota proficit. Succus decocta, in vino, aut per sese potus, aluum sistit. Aliud habetur chōdrilla genus, foliū ferēs oblongum, circumrosū, humi sparsum: caulem succo madentē lacteo: radice tenui, rotūda, leui, vegeta, flauescēte, succosa. Cuius & caulis, & folia concoquēdi vim habēt. Succus incōmodos palpebrarū pilos resēctit. Nasitur in latis, & oculis.

Cucurbita. CAP. CXXVII.

Cucurbita esui apta. Cruda, trita illitu tūmores, & abscessus mitigat. Ramēta eius infantibus cōtra capitis ardorē, quā syriasi vocant, in sincipite illinuntur: oculorū inflāmationes podagrasq; refrigerāt. Succus ē ramētis tūsis per se, aut cum rosaceo infusus. aurīū doloribus auxiliatur: adustiones cutis in ardētī febre illitis adiuuat. Totius feruesacta, & expressa succus, cū melle exiguo, & nitro potus, aluū leniter resoluit. Vinū in cucurbitā recētē excavatā, infusū, si mistū sub duo teneatur, potū aluū lenigabit.

Cucumer satiuus. CAP. CXXVIII.

Satiuus Cucumis aluo, & stomacho perquā vtilis habetur: refrigerat, qui corruptionem non sentit: vesicæ prodest: olfactū renocat, quos animus liquerit. Semen modicē vrinam mouet: cū lacte, aut passō, vesicæ exulcerationibus subuenit. Illita cum vino folia, morsus canum sanant: & epinyctidas, cum melle. Peponis caro
in cū.

in cibis, vrinam cit: inflammationes. oculorum
illita sedat. Ramenta eius contra aduersionē in-
fantium, quam syriasin vocant, sincipiti impo-
nuntur: frōti admota oculorum fluxiones auer-
tunt. Succus cū semine, adiecta farina, siccatus
in sole cogitur in smegmata, quæ faciē repurgāt,
& nitorem afferunt. Radix siccā, & ex hydro-
melite pota, drachmæ pondere, vomitionem mo-
uet. Si quisquam moderatē secundum cœnā vo-
mere cupiat, geminis obolis sit contentus. Sanat
quoque illita cum melle, vlcera concreta in mo-
dum fani, quæ ceria vocant.

Lactuca. CAP. CXXIX.

Lactuca satiuæ, quibus natura refrigera-
trix inest, stomacho grata habentur, som-
num conciliant, aluū emolliunt, lac euocant: ve-
rū decocta magis alunt. Stomachicis illotas esse
prodest. Epotum semē, assiduas libidinum ima-
ginationes in somno compescit, & veneri refræ-
gatur. Ipse verò frequentiores in cibo, claritati
oculorum officium: inflammationibus, & igni-
bus sacris opitulantur. Muria condiuntur. Cum
in caulem exierunt, vim quandam nanciscun-
tur succo, aut lacti syluestris lactuca similem.

Lactuca syluestris. CAP. CXXX.

Syluestris Lactuca satiuæ similis est, sed lon-
gior caulis, & cãdidiora folia, graciliora, &
asperiora. Amaro gustu est, & viribus aliquã-
modo papaueri similis: vnde lacteū eius succū ali-
quã

qui meconio permiscuerunt. Aquam per aluum elicit, potus in aceto mulso. Succus ad duos obolos: argema, caliginemq; repurgat: contra adustiones efficaciter illinitur, cum lacte mulierum. in summa somnum allicit, doloris leuamentum prestat, menses trahit: contra scorpionum, & phalangiorum ictus bibitur. Semē nō aliter quā satiuæ libidinē imaginatiōes in somno amolitur, ac venere arcet. Succus ad eadē valet. sed viribus infirmior. Reponitur in ficili nouo lac eius, antea, vt in alijs liquaminibus moris est, insolatū.

Gingidium. CAP. CXXXI.

Gingidium, aliqui lepidion, in Syria, & Cilicia plurimum nascitur. Herbula est syluestri pastinacæ similis, tenuior, & amarior: radice parua, candidate, subamara. Olus hoc crudū, coctum, conditūve estur, magna stomachi utilitate: vrinam cit. Decoctum ex vino potum vesicae prodest.

Scandix. CAP. CXXXII.

Scandix, syluestre olus est, amarum, subacre: quod crudum, coctūve māditur: stomacho, & ventri vtile. Decoctum in potu, vesicae, renibus & iecmori confert.

Caucalis. CAP. CXXXIII.

Caucalis, quam alij syluestre daucum vocāt, cauliculo est dodrantali, aut maiore, subirsuto: folijs apio similibus, sceniculi modo per extrema multifidis, hispidisq; candida in cacumi-

ne umbella, sua uite olente. Crudum, coctum ue
 lerum modo estur: urinam mouet.

ERUCA. CAP. CXXXIII.

CRuda eruca uenerē largiore cibo cōcitate
 Semen eius idem præstat, urinam cit. Con
 coctioni prodest, aluo perquam accommodata. Se
 mine ad condimenta utuntur: quod, uti in lon
 gum tempus asseruetur, adiecto lacte, aut aceto,
 digerunt in pastillos. Gignitur etiānum sylue
 stris eruca, maximē in Iberia, qua occidentem
 spectat. Cuius semine pro sinapi incole utitur.
 Urinam uehementius pellit, & multo satina
 arior.

OCIMUM. CAP. CXXXV.

OCimum vulgō cognitum, id copiosiore ci
 bo oculorum aciem hebetat, aluum mol
 lit, spiritum mouet, urinam pellit, lac euocat, &
 grē tamen conficitur. Allitum cum pollina polem
 te, aceto, & rosaceo, pulmonum inflammationi
 bus auxilio est. Draconis marini, & scorpionis
 iclibus per se prodest: & cum uino. Chio, oculorū
 doloribus. Succus visus caliginem abstergit: de
 stillationes exciicat. Semen potum conuenit a
 tram bilem gignentibus, difficili urina, inflatis
 q̄: naribus haustum, subinde mouet sternuta
 menta, quod idem herba efficit, Sed oculos pre
 mi necessum, cum sternutamentum urget. Sunt
 qui in cibis abdicandum censeant: quandoqui
 dem manducatum, & in sole positum vermicu

los creat. Aphri autem adijciunt, si feriantur à scorpione, qui occimum ederint, nullo consiliari dolore.

Orobanche. CAP. CXXXVI.

Urago
Cobo.

Orobanche cauliculus est sesquipedalis, & interdū maior, subrubet, hirsutus, tener, sine folio, pinguis: flore subalbido, aut in luteum vergente: radice digiti crassitudine, & cū ariditate flaccescit caulis, fistulosa. Hanc inter quadā legumina nasci constat, & ea strangulare: vnde orobanche sibi cognomenū vsurpauit. Estur, vt olus, cruda, & in patinis, asparagi modo, de cocta. Legumentis addita, concoctionem accelerare creditur.

Barbula hirci. CAP. CXXXVII.

Barbula hirci, quæ ab alijs come vocatur, breui est caule: folijs croci: radice longa, dulci: magno saper caulem calyce: è cuius summo semē nigrum dependet, vnde nomen inditum est. Herba esui apta est.

Ornithogalum. CAP. CXXXVIII.

Ornithogalum cauliculus est tener, candidus, tenuis, sesquipedalis, aut quatuor in cacumine mollibus adnatis: à quibus flores prodeunt foris herbacei, et cū hiantes se pandunt, lactei visuntur: inter quos dissectum, cachryos modo, capitulum emicat. Coquitur cum pane, vt melanthium. Radix bulbosa, cruda, & cocta manditur.

Tubera.

Tubera. CAP. CXXXIX.

Tubera rotundæ radices sunt, sine caule sine folijs, flavescentes: vere fodiuntur. Cruda, & cocta eduntur.

Smilax hortensis. CAP. CXL.

Hortensis Smilax frutex est, cuius semē a nonnullis lobia vocatur. Folia habet hederæ, molliora tamē: tenues caules, & capreolos vicinis fruticibus circumuolutos: qui tantū adulescunt, vt topiarias scenas representare videantur: siliquas sceni graeci profert, longiores, & rostrores: in quibus semina renum stercilia, sed inæquali colore, recluduntur: quæ quadam ex parte fuluescunt. Siliqua cocta, cum semine in oleribus asparagi modo estur. Vrinā ciet, & tumultuosa somnia facit.

Medica. CAP. CXLI.

Medica, cum recenter prodijt, folijs, & caule trifolio pratensi similis est: procedens verò folia contrahit, caules edens trifolij, & siliquas corniculorū modo intortas, in quibus semen lentis magnitudine dependet. Id siccatum, iucundi saporis gratia, conditaneos salis admiscetur. Vride, quibus refrigeratione opus est, illitu suffragatur. Herba tota pro gramine vtuntur, qui pecora alunt.

Aphaca. CAP. CXLII.

Aphaca ī aruis nascitur, altior lēte, tenuib⁹ folijs: siliquas lētacula maiores fert, in quibus

erbe

bus terna, quaternave semina nigra, lente minor, continentur. Quae adstringendi vim habent. quare torrefacta, stomachi, aluiq; fluxiones sistunt, si fresca lentis more decoquantur.

Porrum capitatum. CAP. CXLII.

Capitatum porrum inflationem facit, noxiū succum creat, tumultuosum somniū parit, urinā ciet, aluo accommodatur, extenuat, oculorum aciem hebetat, menses pellit: sed laedit exulceratam vesicam, renesq; cum ptisana verò coctum, esu pectoris vitia, extrahit. Coma eius in aqua maris, & aceto cocta, in desensionibus ad praeclosurenes vulvae & duritias, utilis habetur. Porrum bis aqua mutata coctum, tum frigida maceratum, dulcescit, & multo minus inflat. Semen acrius est, & quandam adstrictoriā vim habet. quare succus cum aceto, addito thure, aut manna, sanguinis profluvia sistit, maxime si naribus erumpat. Venerem stimulat: contra omnia thoracis vitia, tabemque, pro delinctu efficax est: arteriam esu purgat: sed si assidue estur, visus obscuritatem inducit: stomacho aduersatur. Succus ex male potus, aut illitus, contra bestiarum morsus auxilio est. Ipsum quoque cum aceto aut thuris polline, lacte aut rosaceo vtiliter aurium doloribus, et sonitui instillatur. Varos tollunt folia illita cum rhoë, qua ad obsonia vntur: epinyclidi medentur: crustas ex sale illita tumpunt. Veteres sanguinis reiectiones cohibent.

Semi

feminis drachmæ binæ, cum equali baccarū myr-
ti pondere potæ.

Ampeloprasum. CAP. CXLIII.

Ampeloprasum stomacho magis, quāpor-
rum aduersatur: plus autem excalfacit:
vriam, & menses vehementius ciet. Id contra
serpentium morsus esse conuenit.

Cæpa. CAP. CXLV.

Cæpa longa acrior est, quā rotūda, itē,
flaua quā candida, & sicca quā viri-
dis, & cruda quā viridis, & cruda quā co-
cta, aut sale condita. Omnes tamen mordent, fla-
tus zignunt, appetentiam inuitant, sitim mo-
uent, & extenuant, fastidium pariunt, & ex-
purgāt: aluo vtilis sunt. Ea detractis purgamē-
tis in oleū coniectæ, hamorrhoidas, reliquosque
excretionum exitus referant, subditæ pro bala-
nis. Succus cum melle illitus, oculorum hebetu-
dinibus, argemis, nubeculis, & incipiētibus sus-
fusionibus auxiliatur: arginæ eodem perungū-
tur: suppressos menses pellit: caput purgat, na-
ribus infusus: canis morsibus cum aceto, ruta, &
melle illinitur: cum aceto autem perunctas in
sole vitilignes sanat: & cum pari spōdio, sca-
bras lippitudines sedat: varios cū sale reprimit.
contra calceamentorum attritus, cum gallina-
ceo adipe vtilis est, citæ aluo prodest: in auribus
sonitum: ac grauitatem emendat: ad purulētas
aures, & eliciendā earundē aquā, valet: alope-

cia earum succo perfricantur, qui celerius quã
 alijoniũ pilos euocat. Largiore cibo cepa capitis
 dolores ciet, coëtaq; vehementius vrinã pellit:
 eos lethargios efficit, qui valetudinibus aduer-
 sis, ea et iam coëta, plus equo vescantur. elixa,
 & cum passis vuis, & fico illita, tubercula con-
 coquit, & celerrimè rumpit.

Allum.

CAP. CXLIII.

Allium quoddã satiuũ, atque hortẽse ha-
 betur. quod in Aegypto, singulari vt por-
 rum, capite constat, dulce, in purpureum vergẽs,
 paruũ: reliqua uerò magna & candida, ex plu-
 ribus coagmentantur nucleis, quos aglitas, id
 est spicis, Græci nominant. Aliud est syluestre, qđ
 ophioscorodõ, id est anguinũ, vocat. Vis alijs acris
 est: excalsfacit, mordet, excernit, aliuũ turbat, in-
 flatiões facit, stomachũ exicat, sitim gignit. fla-
 tum permouet, summã corporis cutẽ exulcerat:
 acie oculorum esu hebetat. Eosdẽ effectus prabet
 anguinũ, qđ & elaphoboscorodõ dicitur: latas
 ventris tineas in cibo sumptũ abigit, vrinã de-
 trahit: cõtra viperarũ ictus, & priuatim hemor-
 rhoi, prodest, ita vt nõ aliud magis, si cũ vino in-
 giter assumatur, aut tritũ in eodẽ ebibatur: cõ-
 tra rabiosorum morsus, & illitu, & cibo valet.
 Magnæ & allio vtilitates cõtra aquarũ muta-
 tiones: vocẽ clarificat: veterem tuſim crudũ, co-
 cclũm ve lenit: potum autẽ cum origani decoctio,
 pediculos, & lendes enecat: cremati cinis illitus
 Sugill. &

Suggillationibus cū melle, & alopecijis cū nardino vnguine, medetur: eruptiones papularū cum oleo, & sale sonat, vitiligines, lichenas, lentiginēs, vlcera capitis manātia, lepras, & furfures, cum melle eximit: cum thure, & teda decoctum, dentium dolorē leuat, si in ore cōtineatur: cōtra venenatos muris aranei morsus, cū ficulneis siōdibus, & cumino illinitur Feruesacta comae ius, sceminerum defessionibus additū, menses, & secundos partus extrahit. Allium eiusdem gratia suffitur. Factum ex eo, & nigra oliua tritū, quod myttaton vocant, esu cit vrinam, ora venarum patefacit, hydropicis vtile.

Scorodoprasum. CAP. CXLVII.

Scorodoprasum magnitudine porrū aequat, squaliatum porri, & allij particeps. Vnde promiscuas sibi vires ex vtroque vēdicauit, effectus allij, & porri præbēs: inefficacius tamē. Cōctū, porri modo, dulcescit, & in olerū vicē trāsit.

Sinapi. CAP. CXLVIII.

Sinapi hortense, aliqui napi vocāt. Eligi debet adultum, valdē rufum, non magnopere siccum, sed quod fractum internè virescat, & veluti quodā succo madeat, castum colore: siquidē recens id genus, tēpestiuū habetur. Ad calfaciēdum, extenuandū, extrahendum, efficax est. Ad eliciendam capitis pituitam manditur: contra præduros tonsillarum tumores, ac veterem callosamquē arteria scabritiem, succus ex aqua,

& melle conuenienter gargariZatur: sternuta
 menta ciet, tritum, & naribus admotum, comi
 tialibus quoq; auxiliatur: feminas vulua stran
 gulatu oppressas exiit: letargicis, de raso capite
 illinitur. Cum ficis admistum donec rubeſcat
 locus, & ad coxendicum cruciatus impositum:
 ad lienes, & omne genus dolores confert, cū per
 mutanda valetudinis causa ex alto vitia extra
 henda sunt: alopecyis illitum medetur: faciē pur
 gat: sugillata cū melle, adipe, aut cerato rapit:
 fera impetigines, & lepra, eo cum aceto perugiū
 tur: contra febrium circuitus aridum bibitur,
 aut potui, polenta modo inspargitur: extrahen
 tibus emplastris, scabiemy; extenuantibus: vti
 liter admisceri solet: tritum grauitati aurium,
 & sonitui cum fico impositum prodest. Succus
 ad hebetudines oculorum, & genarum scabri
 tias magna vtilitate illinitur. Expressus recen
 ti semine succus in sole siccat.

Nasturtium. CAP. CXLIX.

Nasturtium optimum constat esse Babylō
 nicum. Omnium semen est acre: ex calfa
 cit, stomacho aduersatur, aluum turbat, tineas
 excutit, lienem imminuit, partus exanimat,
 menses cit, venerem stimulat, sinapis, & eruce si
 mile intelligitur: lepras, & impetigines abster
 get. Illitum cum melle lienem extenuat, fauos
 expurgat, pulmonum vitia extrahit, sorbitio
 nibus incoctum: serpentium venenis potum resi
 stit.

fit, atque eas suffitu fugat, capillorum dafluuia
cohibet: carbunculos ad suppurationem perdu-
cit, & rumpit: coxendibus cum polenta cōmo-
dè ex aceto illinitur: tumores, collectionesq; di-
scutit: emitit furūculos illitum cum muria. Her-
ba ad omnia eadē esse elus, licet minor.

Thlaspi.

CAP. CL.

Thlaspi herbula est angustis folijs, digita-
li longitudine, in terrā versis, suppingui-
bus: binum dodrantum cauliculo, tenui, non si-
ne ad nascētibus rumis: fructu circa ipsum totū
ab extremo in latius se pandēt: semine nastur-
tj. incliso vasis in cacumine diuisis, † leteticu-
la effigie, nisi quòd infringitur: vnde nomē acce-
pit. flos albicat. Nascitur in semitis, & sepibus
sossisq;. Semen asperi gustus extalsfaciens: bilem
vtrinq; extrahit: potum acetabuli mensura:
pdest ischiadici infusum: sanguinē potu educit,
internas suppurationes rumpit: menses ciet, sed
partus enecat: Alterū thlaspi tradit Crateuas,
quod aliqui Persicon sinapi vocāt, latis folijs ra-
dicibus magnis vtile ischiadicorum infusioni.

ANNOTATIO.

† Hoc loco Ruellius legisse videtur φρα-
nos δίσ, quòd verterit lenticulæ effigie: nec
temere, quòd Thlaspi semen illi pulchrè
respōdeat. Verùm vulgati Græci codices
habent δισκοειδής, hoc est, disci figura.

Arabis, siue draba. CAP. CLI.

v s

Draba

DRaba herba ad cubiti altitudinem assurgit: tenues spargens ramos, & ex utroq; latere folia, ceu lepidij, sed m. lliora, & candidiora. In cacumine vero sambuci umbellam gerit, candidos flores habentem. Herba hæc cum ptisana coquitur: in Cappadocia maximè, Semē aridum pro pipere obsonijs miscetur.

IRIO. CAP. CLII.

ERysimon, Latini Irionē vocāt, iuxta vrbes, Erudera, hortosq; nascitur: folijs eruca syluestris: cauliculis in lori modū lētis, & obsequiosis: floribus luteis: siliquis in cacumine gracilibus, vt fæno greco, corniculatis: semine nastur: q; exiguo vrentis gustus. Contra thoracis fluxiones efficacax est, & si purulenta extusūtur: regi morbo, & coxendicibus prodest: cōtra venena in declinū cum melle datur. Illinitur ex aqua, aut melle vtiliter cecis carcinomatis, parotidibus, dūritijs māmaram, & testium inflammationibus. In totū extenuat, & excafcit. Mirius multò ad chyteres fiet, si aqua madescat, atq; torreatur vel linteo iligatū pinsita farina oblitū perasset.

Piper. CAP. CLIII.

PIper in India nasci, breui arbore traditur: quæ inter initia, prælongū fructū, veluti siliquæ, promit, quod longū piper est: habet intus aliquid tenui milio simile, quod tandem in perfectum piper euadit. Id autem suis temporibus dehiscens, pandensq; sese, acemos emittit, grana se

na ferentes qualia videmus. Ea acerbâ candidū
 piper faciunt, aptum ocularibus remedijs, anti-
 dotis, & medicaminibus, quæ contra venenata
 parantur, theriaca vocant. Longū verò vehemē
 tius mordet: & quoniā priusquā ematuref-
 cat, decerptum est, subamarū relinquitur, anti-
 dotis, & theriacis medicaminibus expetitū. Ni-
 grū verò, vtpote quod tēpestiua maturitate col-
 lectū sit, odoratū esse constat: candido suauius, &
 crius, & ori gratius, nec non ad condimenta
 vtilius. sed candidum, & adhuc in acerbū ver-
 gens, antè diētis infirmus est. Eligi oportet gra-
 uissimū, plenum, nigrū, sine multis rugis, recens,
 ac minimè surfurosū. Inueniūtur etiām in ge-
 nere nigri semina nutrimento defecta, cassa, ina-
 nia, minimiq; ponderis, quod vocant brasma.
 Vis omnium excalfacit, vrinam ciet, concoquit,
 extrahit, discutit, absterget caliginem, quæ ocu-
 lis obuersatur. Piper febriū horroribus circuitu
 repetentibus, siue potu, siue illitu subuenit: serpē-
 tiū morsibus auxiliatur: partus extrahit: conce-
 ptum adimere creditur, statim à concubitu sup-
 positum: tussi, omnibusq; pectoris vitijs, siue ecle-
 mate, siue potu succurrit: āgina eo, & melle cō-
 uenienter parguntur: potum cum recentibus
 lauri folijs, tormina discutit: cum vua pas-
 sa manducatum, pituitam à capite elicit: va-
 letudinem tuetur, dolores finit, appetentiam
 mouet, concoctionem adiuuat, ad intinctus esca-
 letis.

lentorum additum: strumas cum pice discutit: vitiligines ex nitro emaculat. Fictili nouo, vt aiunt, motum torretur. Non est huius arboris radix gingiber, vt aliqui existimauere, sicuti paulo post ostendemus. Nanq; piperis radix costo similis est, ora gustantium accendit, saliuam ciet. Hac lienem reprimat, cum aceto illita, aut pota: caput etiam purgat, manducata cum semine pedicularis herba, quam staphidem agriam vocant.

Gingiber. CAP. CLIIII.

Gingiber sui generis planta est, in Troglydytica Arabia magna ex parte nascens. Qua virente ad multa, perinde atque nos rura, vtuntur, & primis potibus, & edulij admiscunt. Huius radices, cyperi modo, paruae sunt, candidaetes, & odoratae, atque piper sapore imitantur. Eligi debet, quae teredines non nouerit. A multis tamen ob id conduntur, quod celeriter cariem sentiant: & fictilibus in Italiae exportantur. Gingiber cibo conueniens est, & cum condimento assumitur. Excelsa flori vim, & excoquentem habet: aluum leniter emollit: stomacho utilis est: efficax aduersus ea, quae oculis caliginem offundunt, in antidota addi solet. In summa, piperis viribus respondet.

Hydropiper. CAP. CLX.

Hdropiper apud aquas nascitur, quae stagnant, aut pigro lapsu repunt. Caulis

Pim.
de
ouca
6

lem edit geniculatum, solidum, multis alis conca-
uum: folia menthae, maiora, molliora, candidio-
raq; gustu piperis, acri, citra tamen vllam odo-
ris gratiam: fructum acrem, in surculis paruis,
prope folia racematim coherentem. Folia cum so-
mine illita tumores, veteresq; duritias discutit,
sugillata delent: quae postquam inaruerunt, tu-
sa pro pipere in obsonijs admiscuntur. Radix par-
ua, nullius in medicina vsus.

Ptarmica. CAP. CLVI.

Ptarmica exiguus frutex est, surculos habes
paruos multos, & rotundos, abrotano no
dissimiles: & circa eos folia oleae, longa, multa: &
in cacumine capitulum, vti anthemidis, paruum,
rotundum, quod suo acri dolore sternutamentis
excitat, vnde nomen accepit. Folia cum floribus
illita, sugillationes rapiunt. Flores sternutamen-
ta efficacissime mouent. Nascitur in montibus
& petrosis.

Radicula, seu lanaria herba. *labonera*

CAP. CVLII.

Struthium, herba vulgo nota: qua purgan-
dis lanis vtuntur, qui eas eluunt. Huius ra-
dix est acris, urinam ciet: pradest, tussi, iocinero-
sis, orthopneae ex melle sumpta, cochlearis men-
sura, aluum soluit. Eadem cum panace, & cap-
paris radice, calculos frangit. & cum urina
exturbat: duritiam lienis assumit: menses impo-
sita trahit: partus efficaciter enecat. Cum polen-
ta.

ta autem, & aceto illita, lepras tollit: tubercula discutit, cum farina hordeacea, & vino decocta. Miscetur & malagmatis, & ocularibus collyrijs, claritatis causa. Sternutamenta mouet: per os purgat, trita cum melle, & naribus insusa.

Cyclaminus. CAP. CLVIII.

Cyclaminus folia habet hederae, purpurea varia, in quibus supra infraque albicant maculae: canle nudo, quaternos digitos aequante: floribus in eo purpureis, rosarum effigie: radice nigra, & aliquantum lata, ut rapum videri possit. Quae cum hydromelite pota, pituitam, a quamque detrahit: menses potu, appositum ueciet. Tradunt, si praegrans radicem transgrediatur, abortum fieri, partum appensa accelerat: contra venena, praesertim leporis marini, ex vino bibitur: illita contra serpentium ictus remedio est: immista vino inebriat: regium morbum discutit, tribus drachmis pota, cum passo, aut diluto mulso. Sed oportet eum qui ebibit, multis vestibus contactum, loco calido, & a persfrictionibus tuto recumbere, quod facilius exudet: eiectionem autem sudores fellei colore inueniuntur. Succus eius ad purgandum caput, naribus infunditur, ad deicienda quoque alui extremamenta, in vellere sedi subicitur: illito umbilico, & in ventre coxarum tenus, aluum emollit. & abortum efficit: suffusionibus, & rebus oculorum aciei, oblitus cum melle succus prodest. me
di 3

medicamentis abortiũ inferentibus admiscetur. Succus cum aceto illitus, prociduum sedem restituit. Exprimitur trusa radice succus, & ad mellis crassitudinem decoquitur. Radix cutem purgat, eruptiones papularũ reprimi: vulneribus ex aceto per se, aut cum melle medetur, lienẽ absumit, vitia cutis in facie, et alopecias emendat. Eius decocto luxata, podagras, & capitis vlcusculi, pernionesq; foueri congruũ est: ipsaq; in oleo veteri seruefacta, illito oleo vlcera ad cicatricem perducit. Cauata radix oleo expletur, & cinere feruenti imponitur, adiecto interdum Tyrhenica cera momẽto, vt strigmenti crassitudinẽ vnguentum contrahat, cũ primis vtile pernionibus. Radix, scilla modo, concisa reponitur. Narant, ad amatoria assumi contusam, & in pastillos diuisam. Nascur in vmbrosis, maximẽ sub arboribus.

Altera cyclaminus. CAP. CLIX.

Est & altera cyclaminus, quam cissanthemõ aut cissophyllon vocant: solijs hederæ, sed minoribus: geniculatis caulibus, crassisq; circa vicinas arbores, capreolorũ modo se voluẽtibus: flore cãdido, odorato: acinis hederæ mollibus, læti gustus, aliquantulũ acris: radice superuacua. Nascur in asperis. Huius acini, drachmæ vnius pondere poti, cũ vini albi cyathis duobus quadraginta diebus, lienẽ p vrinã, et aluũ absumit: ad orthopnœam bibitur: reliquias à partu purgat.

Dracm

agonia
cion Dracunculus maior. CAP. CLX.

Dracunculus maior in umbrosis circum-
septus, gignitur. Caulem habet rectum,
leuem, duum cubitorum, baculi crassitu-
dine, versicoloribus draconum maculis, purpu-
reis tamen euincentibus: folia rumicis, sibi inui-
cem implicata. Fructum summo caule facit, raco-
mosum, coloris primum cineracei, mox per ma-
turitatem in crocum, & purpuram vergentis.
radicem prægrandem, rotundam, candidam, cor-
tice tenui vestitam. Colligitur, dum maturefcit
& succus exprimitur, siccaturq; in umbra. RA-
dix quoque mensibus effoditur, elotaq; particu-
latim conciditur, & funiculo transfixa siccatur
in umbra. Vis ei calfaciendi cum diluta vini po-
tione. Crudam, coctamque cum melle delinzi pro-
dest contra orthopnœas, rupta, conuulsa, tuſſim,
& destillationes. pota cum vino venerem stimu-
lat: vlcera, quæ cacoethe vocantur, atque ap-
page denica expurgat, præsertim cum vite alba.
ex ea, & melle collyria ad fistulas, & partus euo-
cãdos cõponuntur. ad vitiligines cū melle, efficaci-
ter illinitur: polypos, & carcinomata, absumit.
Succus ad ocularũ medicamẽta, itẽ cõtra nubecu-
las, caliginẽ, albuginesq; effectũ p̄bet. Herba, ra-
dicisq; odor teneras cõceptus abortu vitiat, itẽ si
triginta grana eius in posca bibãtur. Sunt qui e-
ius succũ cū oleo, aurium doloribus insudore: quin
etiam folia, ut pote q̄ adstringãt, vulnerib; recu-
mpo

Imposuere. & cocta in vino pernionibus. Qui folia manibus affricuerit, aut radicem exemerit, posse à vipera feriri inficiantur.

Dracunculus minor. CAP. CLXI.

DRacunculus minor folio constat hederaceo, magno, candidis notis insigni: caule recto, bicubitali, versicolore, maculis resperso purpureis, ita vt anguem planè referat, baculi crassitudine: fructus summo caule racematim coheret, colore primùm herbaceo, & cùm ematuruit, croceo, gustu feruens, mordaxq;: radice aliquid rotunda, bulbosa, aro non absimili, tenui obducta cortice. Nascitur in sepibus vmbrosis, Seminis succus cum oleo instillatus, aurium dolorem mitigat: naribus etiam ex lana impositus, polypum absumit: carcinomata illitu sistit: triginta eius grana, si in posca bibatur, abortus inferunt. Odorem aiunt, postea quàm flaccidi flores emarcuerunt, conceptus adhuc teneros enecare. Radix excalfacit: orthopneis: ruptis, vulsis tussi, destillationibus auxiliatur: humores pectoris excreatu faciles reddit, siue cocta, tostaq; cum melle, aut per sese edatur, siue vrina eius ex melle delingatur. vrimam pellit, vnerem excitat, cum vino pota: phagedanas vltimum, & quæ cacœthe vocantur, trita cum melle, & bryonia alba expurgat, & ad cicatricem perducit: colliria ex ipsa ad fistulas, & eijciendos partus fieri solent: qui radice suas ma-

mus perfricuerunt, à viperis feriri negatur: illita
 ex aceto vitiliginis emaculat. Folia recentibus
 vulneribus linamentorum vice, conuenienter
 imponuntur: decocta in vino pernionibus appo-
 suisse prodest. Caseus folijs inuolutus, à putredine
 defenditur. Succus radicis ad nubeculas, albu-
 gines, & oculorum caliginis conuenit. Radix
 cocta crudave, ad sanorum vsus, pro olere recipi-
 tur. In Gymnesijs insulis, quae Baleares vocan-
 tur, coctam radicem cum melle multo, in conui-
 uijs placentarum loco offerunt. Radix mensibus
 effoditur, lota aq; frustatim conciditur, & ligna
 traiecta, siccatur in umbra, & ita reconditur.

Arum. CAP. CLXIII.

ragonia

Aron apud Syros lupha vocitatum, folia
 emittit dracunculi, sed longiora, & pau-
 coribus distincta maculis: caulem suppurpureū,
 dodrantalem, pistilli specie, à quo croceum semen
 exit: radice dracunculi alba. quae decocta estur,
 vt pote cum minus acris sit. Folia ad esum con-
 diuntur, & arida per se decocta manduntur.
 Radix, semen, & folia dracunculi vires habet.
 Priuatim radix ex fimo bubulo podagris illini-
 tur. & dracunculi more reponitur. In totum,
 ob mitiore eius acrimoniam, in cibū expetitur.

Arisarum. CAP. CLXIII.

Arisarum exigua herbula est: cuius radix
 oleae magnitudinem implet, longè maioris
 quam aron acrimoniae. Vnde illitu nomas sistit.
 Fiunt.

Fiunt collyria ex ea, ad fistulas efficacia. Illitu radice, genitale animalis cuiuscunque in perniciē agitur.

Hastula regia. CAP. CLXLIII.

Hastula regia vulgaris notitia est: folijs maioris porri: caule laui, ferente in cacumine florem, quem anhtoricon appellant: radices subiacent, oblonga, rotunda, glandibus similes gustu acres. Quae excalfaciunt: vrinas, & menses epoticiunt: lateris doloribus, ruptis, cōuulsis, & tussibus, drachma pondere pota ex vino medentur. Ea verò vomitiones adiuuat, ludicri talis magnitudine cōmanducata: à serpente demorsis datur aptissimè, triū drachmarum pondere, verum folijs, floribus, & radice ex vino morsus illinire oportet: item vlcera sordida, & depascencia, māmariū quoque, et testiū inflammationes, tubercula, surūculosq; decoctis in fuce vini bulbis, recētibus inflāmatioōibus ex polēta auxilia tur. radice succus adiecto vetere vino dulci, myrrha, et croco decoquitur. fit q; per quā vtile oculis medicamentū: ad purulētas aures per se, et cū thure, melle, vino, et myrrha tritus, pdest: incōtrariū aurē infusus, dentiū dolorē mitigat. Cinis è radice illitus, alopecias ad pilū reducit, oleū in excoriatas radicibus igni decoctū, illitu exulceratis punionibus, et ābustis igni, cōducit: et surditati instillatū in aurē auxiliatur. Candidā vitiliginē, linteo ātea persicclā in sole illita radix emēdat.

Semen, floresq; in vino poti, scolopendra, & scorpionum venenis, mirum immodum resistunt: aluum purgant.

Bulbus esculentus.

CAP. CLXV.

Esculentus bulbus vulgò cognitus, à nobis estur. Stomacho, et aluo utilis rufus, qui ex Africa defertur. Amarus verò, & scillinus, stomacho aptiore est, et concoctione adiuuat. Bulbi omnes acrimoniam habent, excalfaciunt, venere[m] stimulant, linguam, tonsillasq; exasperant multum alimenti præbent, carnes creant, inflammationem pariunt. luxatis, fractis articulorum doloribus efficaciter illinuntur: spicula extrahunt: gangreanas, & podagras ex melle, aut per sese hydropicorum tumores, & canum morsus cum melle: & piperis polline illiti cohibent: sudores compefcunt: stomachi dolores mitigant: fursures, & ulcera, quæ in capite manant, cum tostò nitro abstergunt. sugillata, varosq; per se, aut ex oui luteo, & lentigines cum melle, vel aceto emendant: fractis auriculis, vnguibusq; ex polenta medentur. lidem calidis cineribus torrefactis, tollunt ficus: item cum cinere è manarum capitibus, impositi. Cremati verò, & cum alyonio misti, vitia cutis in facie, atrasq; cicatrices, in sole illiti emaculant. faciunt ad rupta, si cum aceto cocti edantur. Sed copiosiore eorum cibo abstinendum, quoniam nervos tentat.

Bul

Bulbus vomitorius. CAP. CLXVI.

Bulbus, quem vomitorium vocant, folia habet lentiora multò, & longiora quàm bulbus esculentus: radicem similem, cortice nigro. Ea radix mansa, aut decoctum eius potum vesica malis medetur: vomitiones mouet.

Scilla. CAP. CLXVII.

Scilla vim acrem, atque feruentem habet. assatam ad multa vtiliorem esse constat. Polline ad crustam subactò, aut luto oblita, in clibanum conijcitur, aut carbonibus obruitur, donec obducens crusta sufficienter intosta fuerit: quæ exempta, si non emoleseat, altero polline simili, aut luto circumlinitur, & eadem quæ prius, fiunt: nam quæ ita non assatur, interaneis maximè noxia est. Torretur item in olla, indito operculo, quæ in furnum demittatur. Sumi etiã solet quòd maximè est medium, direptis viuòrenus tunicis, quòd frustatim cõfectum coquitur, mutata sæpius aqua, donec ipsa nec amaritudinem, nec acrimoniã habeat: traiectaq; lino frusta siccantur in vmbra, ita vt ne vlla quidem parte se contingãt. His scilla seminibus ad oleũ vinum aut acetum scillinum vtimur. Ad rimas pedum, interna pars cruda scillæ in oleo feruesacta, aut cum resina liquefacta, imponitur. decoctã in aceto demorsis à vipera, cataplasma est. Ad singulas assæ partes abieclis octonis tosti salis cochlear vnũ, aut alterum damus ieiunus, ad

emolliendam aluum : in potu autem, & odoratis medicaminibus, & quibus urinam ciere volumus, hydropicisq; & stomachicis, quibus in natat cibus, regio morbo, torminibus, in tussi vetere, suspiriosis, & ore reijciētibus, tres obolos in delinctu ex melle sumpsisse satis est. Coquitur cum melle, & estur eorundē gratia, maximē vt concoctionem adiuuet: strigmenta per aluum extrahat. Cocta, & simili sumpta modo, eosdem prabet effectus: sed cauēdus scilla vsus his, qui intestinū sentiūt vlcus, ad pensiles verrucas, & perniones, tosta efficaciter illimitur. Tritū semē, & in carica, aut melle deuoratū, aluum emollit, Scilla tota in limine ianua suspensa, malū medicamenti noxam arcet.

Panacratium. CAP. CLXVIII.

Panacratium, quod aliqui scillam appellāt, radice est magni bulbi, subrufo colore, aut suppurpureo, gustu amaro, ac seruēte, folijs lilij, sed longioribus. Scilla vires, & preparationē habet, eodēq; pōdere in morbis efficaciter assumitur: cui tamē mitior, quā scilla facultas inest. Radicis succus cum erui farina digeritur in pastillos, qui hydropicis, splenicisq; cum hydromelite, commodissimē dantur.

Capparis. CAP. CLXIX.

Capparis auculeatus frutex est, qui in terrastratus magis in orbē euagatur. Spinas, vt tubus, habet in hami modū aduncas: folia mali cotoneæ

cotoneæ, rotunda: fructum oleæ similem, qui cum
 dehiscens panditur, florem candidum promit:
 quo excusso, nonnihil glandis oblonga figura
 inuenitur, quod apertum grana acinis punico-
 rum similia ostendit, parua, rubicunda: radices
 lignosas spargit, grandes, numerosasq;. Tenui
 plerunq; solo, asperisq; locus, in insulis, & iuxta
 rudera nascitur. Caulis, & fructus, cibi gra-
 tia condiuntur. aluum turbat, stomacho aduer-
 satur, sitim gignit: coela tamen stomacho,
 quam cruda utilior est. Fructus drachmis dua-
 bus in vino potus, quadraginta diebus, lienem
 absomit, & urinam, cruentamq; excrementum
 emittit: bibitur utilissimè in coxarum dolori-
 bus, & neruorū resolutione, item ruptis, et con-
 uulsis: menses ciet, caput purgat. Dentium dolo-
 rem sedat semen ex aceto decoctum, colluto inde
 ore. Aridus radices cortex ad eadem proficit: ut
 cetera omnia vetera, & sordida, & que occallue-
 runt, expurgat: lienosis cum farina hordei illini-
 tur: dēte demorsa: dolori eius auxiliatur: in ace-
 to trita, vitilignes albas absterget. Radix, fo-
 liaq; intrita, strumas, ac duritias discutiūt. Au-
 riū vermiculos infusus succus enecat. Aphrica, et
 præsertim Marmarica capparis, vehementer in-
 flat. Apula vomitus facit. & que à Libyco, &
 que Rubro mari, defertur, mirū in modū acris
 est: siquidē in ore pustulas excitat, gingiuasq; of-
 fetennis exest, quare in cibis non ab re dāatur.

Lepidium. CAP. CLXX.

Lepidium, aliqui gingidium vocant, herbula vulgò nota. muria cum lacte seruetur. Vis foliorum acris, & exulcerans. quapropter ischiadicis trita, presentissimum est auxilium, si cum helenij radice, quarta parte horæ, illinatur: lienosis simili modo prodest: lepras eximit. Radix appensa collo, dolore dentium liberare existimatur.

Ranunculus. CAP. CLXXI.

scaly
ca de
ama
Complura Ranunculi genera. Vis tamen omnibus vna: acris, & vehementer exulcerans. Nam vnum coriandri folijs constat, latioribus, subalbidis, pinguibus: flore luteo, interdum purpureo: caule gracili, cubitum alto: radice alba, exigua, amaraq; multis capillamentis, hellebori modo, fibrata. nascitur in limitibus humidis. Alterum lanuginosius, longiori caule, pluribus foliorum incisuris, plurimum in Sardinia proueniens, quam acerrimum, quod syluestre apium appellat. Tertium minimum, odore graui, flore aureo. Quartum huic simile, flore lacteo. Folia, flores, & cauliculi recetes, illitu exulcerat, & crustas non sine dolore gignit. quare ungues scabros extricat, scabiem eximit, stigmata delat: formicantes verrucas, & pesiles, alopeciasq; paulisper illita tollit. Tepete decocto pernicioses fouetur. Siccata radix, tritaq; sternutameta ciet, naribus admota: detium dolore appensa leuat, ipsos tamen fragit.
Ane

Anemone. CAP. CLXXII.

DVo Anemones genera, vnũ syluestre, alterũ in cultis nascẽs. Cuius multæ species: vna phœniceũ florẽ profert: altera cãdicatẽ, aut lacteum, aut purpureum. Harum folia coriandro similia, ceterũ scissa tenuius in terrã inclinãtur: caules lanuginosi, tenues, in quibus flores vt papaueris, & in medio capitula nigra, aut cerulea: radix oleæ magnitudine, aut amplius paulo grãdescit, ac veluti geniculis quibusdã cingitur. Syluestri amplitudo prorsus maior, latiorq; folia, & duriora: oblongius caput: flore puniceo: tenuibus, & multis radicũ capillamentis. Acrior est, quæ nigra habet folia. Vis vtriusque acris. ea de causa succus naribus infusus purgat caput. Cõmanducata radix pituitã trahit. decocta in passo, & illita, medetur oculorũ inflammationibus: cicatrices eorundẽ, & hebetudines emẽdat: sordida vlcera abstergit. Folia, & caules, si cum ptisana decocti edantur, copiã lactis præbent: menstrua ciunt, vellere apposita: illita quoque lepras eximũt. Sunt qui errore ducti argemonem nominari eupatorium putent: quoniam à syluestri Anemone, argemonem, & papauer, quod rhœada appellant (de quo inter papaueris genera referemus) propter colorũ cognationẽ in floribus distinguere non possunt. Verũ papauer, & argemone colore minus saturato spectantur, & vtraque tardius floret.

Quiuetiam argemone croceum succum, gustu
admodum acrem, reddit: rheas verò candidio-
rem, & aerem. Insuper anemone, & rheadi ca-
pitula syluestris papaueris similia insunt, sed in
anemone supernè crassiusculam, in rheade sub-
angustius. Anemones genera succum remit-
tunt, nec calyces habent, sed quasi asparagi cacu-
men. In aruis illa sepius enascuntur.

Argemone. CAP. CLXXIII.

ARgemone in totū syluestri papaueri simi-
lis est. Folia habet anemones, diuisa, florem
punicum: caput in cauliculo papaueris rhe-
adis, oblongius, & summis partibus latum: ra-
dicem rotundam: succum croci colore, acrem di-
mittit. Argema, & nubeculas expurgat. Folia
illitu inflammationes compescunt.

Anagallis. CAP. CLXXIIII.

DVo sunt anagallidis genera, quæ tantum
flore distant, nam quæ caruelo flore est
fœmina dicitur: mas quæ phaniceo. Frutrices
sunt parui, in terra iacentes: folijs in quadran-
gulo cauliculo pusillis, subrotundis, ad helixina fo-
lia accedentibus: semine rotundo. Vtraque miti-
gandi vim habet, inflammationem arceat, ad acios
corpori aculeos extrahit, nomas cohibet. Succus
earum gargarizatus, capitis pituitam purgat:
& naribus infusus, dolorem dentium lenit, si in
aduersam narem iniiciatur: argema cum melle
Attico emendat: retusa oculorum aciei auxilia-
tur:

ur: contra viperarum morsus, iecinoris, & re-
num vitia, si ex vino bibatur prodest. Tradunt
eam, quæ caruleum edit florē, prociuam sedens
reprimere: quæ uero phueniceum, illitu euocare.

Hedera. CAP. CLXXV.

Hedera differentias multas in specie sorti-
tur, summās autē genere tres. Nam qua-
dam cādidā est, altera nigra, tertia helix. Can-
dida fructum fert cādidum: nigra nigrum, aut
croci emulum, quam vulgus Dionysiam vocat.
Helix fructū non gignit, sed tenues habet viti-
culas, & folia parua, angulosa, & rubra. He-
dera omnis acris est, & adstringēs, neruos ten-
tat. Flos trium digitorū carptu, facit ad dysen-
tericos, in vino bis die potus: ambustus cū cerato
tritū illinitur. Recētia folia ex aceto cocta, aut
cruda cum pane detrita, lienes sanant. Foliorū,
& corymborū succus, cū irino vnguento, melle,
aut nitro, naribus infunditur: & cōtra veteres
capitis dolores, caput eo cū aceto, et rosaceo per-
fundi vtile est, purulētis auribus, aut dolētibus,
cū oleo medetur. Nigræ hederae succus, aut epti
corymbi, corpus infirmāt, mentemq; turbāt lar-
gius sumpti. Acini quinque triti, calfactiq; in
punci mali cortice cū rosaceo, si instilletur a con-
traria aure, dolorē dentium mitigāt. Denigrāt
capillū illiti corybi. Folia in vino decocta illinun-
tur omnium vlcera generi, etiam si cacoethē
sint, vitia cutis in facie, & ambusta sanant, vti
antea

antea diximus, decocta. Mouent menses triti,
 & subditi corymbis: ijdem poti, post purgationes
 fœminarum, drachma pondere, concipiendi
 spem adimunt. Pediculus foliorum melle irrigatus,
 ac vuluæ inditus, menstrua, & partus ex-
 trahit. Instillatus succus putrida tadia nariū,
 graueolentiāq; emendat, & sanitati restituit.
 Lachryma hederæ psilothrum est: illitu pedicu-
 los enecat. Succus radicum in aceto potus, con-
 tra phalangia prodest.

Chelidonium Maius. CAP. CLXXVI.

Chelidonium maius, caule est gracili, cubita-
 li, aut altiore, agnatis foliosis: folijs ranūcu-
 li, mollioribus tamen, & colore castijs: flore viole
 alba, secundū singula folia prodeunte. In eo suc-
 cus croci, mordax, acris, & aliquantulum suba-
 marus, grauitè olens. Radix supernè singula-
 ris, infernè in multa crocea capillamēta fibratur.
 Siliqua, ceu corniculati papaueris, tenuis, in
 metæ figurā longa: in qua semē papaueris maius
 recluditur. Succus in aëreo vase, cū melle prunis
 decoctus, oculis claritatē adfert. Folijs, caule, ra-
 dice, succus exprimitur ineunte astate, & sicca-
 tus in vmbra digeritur in pastillos. Radix cū a-
 niso, & vino albo pota, medetur regio morbo, et
 vlceribus quæ serpūt: imposita cū vino, aut mā-
 ducata, dentiu dolorē sedat. Hoc nomē sibi vide-
 tur vendicasse, quod aduentu hirundinum exo-
 riat, & discessū emarcescat. Sunt qui nar-
 rante

caccis proxima: caules tenuiores, multifidos, quadamtenus rubentes: in quorum cacumine folliculi multi dependent, quaedam linguarum effigiem referentes, in quibus semen: flore tenui, luteo. Eadem, qua & supra dicta, praestat, potu, & illitu lienosis auxiliatur.

Telephium. CAP. CLXXXI.

Telephium herba portulacae similis, et caula, & folijs: alas binas in singulis foliorum geniculis annectit: ramuli à radice semi, septeniis prodeunt, folijs referti caeruleis, crassis, lentis, carnosis: flore luteo, aut candido. Nascitur in cultis, & maximè inter vites tempore verno. Folia senis horis illita albam vitiliginem sanant, sed postea hordeacea farina illi debet. perun- Etiam ex aceto etiam in sole vitiliginem tollunt: sed vbi inaruerunt, absterguntur.

FINIS.

P E D A C I I

D I O S C O R I D I S

A N A Z A R B E I , D E

Medica materia,

L I B E R T E R T I V S .

Vperioribus , charissime
Aree, commētarijs, tradi-
dimus de aromatibus, vn-
guētis, oleis, arboribus ea-
rum fructibus, & lachry-
mis: item de animalibus,
cercalibus, oleraceis, & herbis acrimonia prædi-
tis. In hoc autem tertio radices, succos, semina,
herbas, & quæ vernacula, & inter se cognata
censentur, quæq; pluribus scatent remedijs, pro-
sequemur.

Agaricum. C A P. I.

AGaricū radix fertur la serpitij similis, sed
facie summa solutior, & rariore, fungo-
soq; tota cōtextu. Duo eius genera: scemina, quæ
præfertur, reclis intus venarum discursibus con-
stat: mas rotundus est, & vndique compa-
ctior. Vtrique gustus in initio dulcis, mox ex
distri

distributione in amaritudinem transit. Gigni-
 tur in Sarmatiæ regiõe, quæ Agaria dicitur. Sũt
 qui radicem esse plantæ affirmant: alij vt fun-
 gos nasci in arborum caudicibus, quadam pu-
 tredine. Gignitur in Galatia Asia, et Cilicia in
 cedris, sed friabile, & infirmum. Adstringendi,
 calfaciendiq; naturam habet. Efficax est contra
 tormina, cruditates, & rupta: prodest itidem
 cõtusis, & ab alto deuolutis. Datur duobus obo-
 lis in vino mulso febrim non sentientibus: febrĩ-
 culosis verò in aqua mulsa: arcatibus quoq; suspi-
 riosis, iocineris, renumq; vitio laborantibus, dy-
 sentericis. Item si vrina agrè reddatur, si vulua
 strangulatus vrgeat, si pallor membra decolo-
 ret, drachma vna dari solet: si tabes infestat, ex
 passo: si lien negotium exhibet, ex aceto mulso: si
 dissolutio stomachi est, ita vt cibi tenax non sit,
 manditur, & sine vlla humoris sorbitione deuo-
 ratur: simili modo acida ruclãtib; propinatur.
 sanguinis reiecliones sistit, tribus obolis ex aqua
 sumptum. Facit ad coxendum, & articulariũ
 dolores, & comitiales morbos, si cũ aceto mul-
 so, pari pondere assumatur: menses ciet: femi-
 nis, quas inflatio vulua vexat, vtiliter æquali
 modo datur: horrores soluit, datum ante febrĩũ
 accessiones: aluum purgat, drachma vna, aut al-
 tera, si cum aqua mulsa bibatur: venenorum an-
 tidotum est denarij instar, cum diluta potio-
 ne sumptum: si serpentes iclum vibrarũt, mor-

P. sumq;

sumq; subfixerūt, tribus obolis ex vino potū, mi-
rè auxiliatur. In summa, internis omnibus vi-
tīs cōuenit, pro viribus, & aetate datū, nunc ex
aqua, nunc ex vino: ijs ex aceto mulso, alijs
ex aqua mulsa.

Rhaponticum. CAP. II.

RHa, aliqui rheum, Latini rhaponticum
vocat, prouenit in ijs, quæ supra Bospho-
rum sunt, regionibus ex quibus assertur. Ra-
dix nigra, centaurio magno similis, sed minor,
& rufior, fungosa, aliquantū leuis, sine odo-
re. Optimum habetur, quod teredines non sen-
sit, si gustatu cum remissa adstrictione lætescat,
manducatumq; colorem reddat pallidum, aut
ad crocum inclinantem. Id epotum facit ad in-
flationes, stomachi imbecillitatem, & omne ge-
nus dolores, ad conuulsa, rupta, lienosos, hepati-
cos, tormina, & renum, vesicæ, & pectoris vitia,
aduersus intenta præcordia, & vuluæ mala, co-
xendicum dolores, sanguinis excreationes, su-
spira, singultus, dysenterias, & celiacorum
affectus, contra febrium circuitus, & venenato-
rum morsus. Datur in singulis valetudinibus
eodem, quo agaricum pondere, & cum eisdē li-
quoribus: si febrim careant in mulso: sin aliter ex
aqua mulsa: si tabem experiuntur, ex passis: si
lienis exercet, in aceto mulso: si dissolutio est sto-
machi, id est cum cibi tenax non est, mādatur, &
sine sorbitione vlla deuoratur. Liuentia, liebe-
nasq;

nāsq; tollit, cū aceto illitū. Inflammationes omnes
 veteres ex aqua oblitum dissipat. Summa eius
 vis adstringens, cum aliquanto calore.

Gentiana.

CAP. III.

Græ
gentid

CEntianæ inuētio prima assignatur. Gen-
 tio Illyriorum regi, à quo cognomentum
 habuit. Folijs partim proximè radicē, iuglādi,
 plantaginive similibus, subrubris: partim à me-
 dio caule, & præsertim iuxta cacumen, paulū
 dissectis, caule cauo, & leui, digiti crassitudine,
 geniculato, & ex interuallis maioribus foliato,
 binū cubitorum altitudine. Semine in calycibus
 lato, leui, glumoso, satis ad sphondilij semen ac-
 cedente. radice longæ aristolochiæ, longa, crassa,
 amara. Nascitur in sublimibus mōtium iugis,
 vmbrosis locis, aquosisq;. Vis radice excalfacto-
 ria, & adstringens: contra morsus serpentium,
 duabus drachmis. cum pipere, rupta, & vino
 pota auxiliatur. Extracti succi drachma, late-
 rum doloribus, & ex sublimi deturbatis, ruptis,
 & conuulsis prodest: hepaticis, et stomachicis, po-
 ta cum aqua subuenit. Radix collirij modo sub-
 dita, partus eijcit: imposta, vt lycium, vulnera-
 ria est, & vlcera cuniculatim depascentium
 medela. Succus præcipuè eodem effectu prodest:
 & cuius inflammatione laborantibus illinitur: pro
 meconio collirijs acerbis immiscetur. Radix
 vitulinem absterget. Succi extrahendi ra-
 tio hæc est. Contusa radix quinq; diebus aqua

maceratur: postea in eadem tantisper decoquitur, dum extent radices: & ubi refrigit aqua, linteo excolatur: mox discoquitur, dum mellis crassitudo fiat, sic liliq; reconditur.

Aristolochia. CAP. IIII.

Aristolochia nomen ex eo sibi adoptauit, quod existimetur optimè puerperis opitulari. Tria eius genera traduntur. Rotunda, que femina vocatur, folijs hederaceis, praestanti odore cum acrimonia, mollibus, subrotundis, multis ab vna radice germinibus, praelongiq; palmitibus: floribus candidis, pilei similitudine, in quibus quod rubrum est, grauitè olet. Longa mascula appellatur, nonnullis dactylitis: longiore quam rotunda folio: tenuibus ramulis, dodrantalibus: flore purpureo, grauitè olète, qui marcescens in pyri similitudinem turbinatur. Radix rotunda in orbem conglobata, rari modò: longa verò digiti crassitudinem: & dodrantis longitudinem implet, nonnunquam paulò maiorem. Ambae colore intus buxèo, gustu amaro, & graui. Est etiànum tertia longa, que clematitis vocatur, ramulos habens tenues, refertos folijs subrotundis, minori sepe riuo similibus: flores rufoq; vestitas, priuatim vnguentorum spissamentis conuenientes, Rotunda ceteris venenis resistit. Longa verò aduersus angues, & venena drachama pòdere ex vino bibitur, & illinitur.

Pota.

Pota cum pipere, & myrrha menses, partus.
 & omnia vuluarum onera eicit: eadem ef-
 ficat subdita in pefso. Rotunda ad eadem pollet:
 in super singultibus, suspirijs, horroribus, lieni
 conuulsis, laterum doloribus, pota cum aqua,
 singulariter auxiliatur. Aculeos, & spicula ex-
 trahit: osium squamas illitu adimit: vlcera pu-
 trida exest, & sordida expurgat: caua cum iri,
 & melle explet: zingiuas, & dentes extergit.
 Clematitis ad eadem pollere creditum: viribus
 tamen inferior est.

Dulcis radix. CAP. V.

Dulcis radix plurima gignitur in Cappado-
 cia, et Poto. Fruticosa est, ramis binū cubito
 rū altitudine assurgētibus: solijs lētisci, dēsis, pin-
 guibus, taclūq; gummosis: flore hyacinthi: fru-
 ctu pilularum platani magnitudinis, asperiore,
 qui siliquas lentium modo habet rufas, & par-
 uas: radicibus longis, vt gentiana, coloris buxēi
 subacerbis, & dulcibus: qua densantur in suc-
 cum, lycij exēplo. Is in arteria scabritia efficacē
 habetur: verū oportet, vt lingua subditus eli-
 quescat: estuanti stomacho, thoraci, ac iocinori
 conuenit: sanat vesice scabiem, & renū dolores
 cum passo potus, idem eliquatus sitim sedat: vul-
 neribus illitus accommodatur: cōmanducatus sto-
 macho prodest. Recentis radicis decoctum ad ea-
 dem conuenit. Eiusdem farina pterigijs cōmo-
 distimē inspargitur.

Centaurium magnum. CAP. V.

Centaurium magnum folia habet in glandis, oblonga, viridi brassicarum colore, serrata in ambitu, caule, ceu rumicis, binū, aut ternum cubitorum, multis ab radice adnatis, in quibus capita, ceu papauerum, in rotunditate oblonga. Flos caruleus: semen cnico simile, ceu lanis floccis quibusdam inuolutū, Radix crassa, grauis, solida, tripedalis, succo pregnās, cum ad strictione aliqua, & dulcedine acris, & rubeſcens. Amat solū pingue, & apricum, ac syluas, & colles. Copiosissima est in Lycea, & Peloponneso, in Arcadia. Helide, & Messenia, pluribusq; locis circa Pholoen, Lyciam, & Smyrnam. Radix conuenit ruptis, conuulsis, pleuriticis, spirandi difficultati, veteri tussi: sanguinem expuentibus, drachmis duabus trita datur, si febris sit, in aqua, ceteris in vino: item ad tormina, & vulua dolores. Ramenta eius in collyrij formam vulua subdita, menses, atque partus extrahunt. Succus eadem praestat. Vulneribus prodest: nam recens tusa, aut arida antè madefacta, ea glutinat, & coniungit. Carnes coalescunt, si tusa simul decoquatur. In Lycia succum expriment, quo pro lycio vtuntur.

Centaurium minus. CAP. VII.

Centaurium minus, limnesion aliqui vocant, quoniam rigua amet loca. *Herba ariga*

origano, aut hyperico similis: caule anguloso, palmum excedente: flore lychnidis, è puniceo in purpuram vergente: folijs ruta, pralongis, & paruis: fructu tritico simili: radice pusilla, leui, & superuacua, quæ gustanti amaritudinem adfert. Herba recens tusa suo illitu vulnera conglutinat: vetera vlcera purgat, & cicatrice obducit. Bilem, crassosq; humores per aluum exigit, si decocta deuoretur. Ius decocti ischia dicis cõuenientissimè infunditur: trahit enim sanguinè, & dolorè leuat. Succus oculorum mel dicamentis per quàm utilis, si quidem cum mele caliginem oculorum expugat. in vellere appositus, menses, & partus extrahit: epotus peculiariter nernorum vicijs succurrit. Succu extrahendi ratio. Legitur herba semine prægnans, & diebus quinque madefacta decoquitur, donec supermineat aqua: mox ubi refrigit, linteolo exprimitur, & eiecta herba, iterum decoquitur, vsque dum mellis crassitudinem habeat. Nonnulli eam recentem, grauidamq; contudent, atque succum fictili non picato exprimunt, & in sole, linea rude assidue mouentes, inspissant. quòd si quid concretum faucibus vasis adhereat, deradunt, reliquoq; humori permiscunt, noctu diligenter operiunt, namq; ros nocturnus liquores coalescere nõ sinit. Quæ autè siccis radicibus, aut herbis, liquameta exprimuntur; decocta (vt in gētiana mētione retulimus) præ-

parantur. Sed quæ ex corticibus humidis, aut cōtuis herbis factitantur, in sole, vti antè dictum est, coguntur. Sic è thapsia, sic è mandragora, reliquisq; similibus succus: sic ex acerbis vnus melligo elicitur. Lycium tamen, & absynthium, hypocistis, & consimilia, decocta, eo quo diximus modo, coguntur.

Chamæleon albus. CAP. VIII.

Chamæleon albus, iuxta ideo aliquibus vocatur, quòd quibusdã in locis viscum circa radices eius inueniatur: quo pro mastiche vtuntur mulieres. Folia habet silybo, aut scolymo similia, asperiora, acutiora, nigroq; chamæleone validiora. Caulem non promit; verùm ex medio spinas, echini marini, aut cinare modo, erigit. Flores purpureos, veluti papporum lanugines emittit: semen cnico simile: radicem in latis collibus crassam, in montosis verò graciliorem, in profundo albam, aliquatenus aromaticam, graui odore, dulcem. Quæ pota acetabili mensura, latus interaneorum tineas pellit. bibitur autè in vino austero cum origani seruesacti succo. Hydropicis cōmodissimè dragma in vino datur: etenim eos extenuat. Contra difficultatè vrinae decoctum propinatur. Hausta in vino, serpentium venenis resistit: occidit canes, & sues: mures item necat, subacta cum polenta, aut aqua, & oleo madefacta.

Chama

Chamæleon niger. CAP. IX.

Chamæleon niger folijs scolymo similis est, nisi minora, tenuioraq; ac rubro distincta viderentur. Caulem emittit dodrantalem, crassitudine digitali, subrubrum: & in umbellula flores spinosos, tenues, hyacynthi amulos, versicolores: radice crassa, nigra, densa, interdum exesa, qua dissecta flavescit, & commanducata mordet. Prouenit in campestribus, siccis, & cliuosis tractibus, & maritimis. Radix trita, addito, atramenti sutorij exiguo, cedrino oleo, & axungia, scabiem abigit: eadem, cum sibi sulphur, & bitumen asciuit, & cocta in aceto illinitur, impetigines absterget. Decoctum collutione dentium dolorem mitigat. Cum pari pipere, & cera oblita radix, dolenti denti auxiliatur. Radice concisa, & in aceto decocta, dentes fouetur: eos quoque frangit, si scriptorio stylo feruens admoneatur: vitia cutis in facie, vitiliginesq; cum sulphure emēdat. erodentibus medicamentis admiscetur: phagedenas, tetraq; vlcera illitu sanat. Quare chamæleon vocetur, à varietate foliorum euenit: mutat enim cum terra colorem: hic viridia, illic albiantia, alicubi cœrulea, nonnusquam rubra inueniuntur.

Crocodilium. CAP. X.

Crocodilion Chamæleontis nigri figuram habet. Nascitur in syluosis, radice longa, leui, aliquantulum lata, odore, vt nasturtij, acuto.

Feruesacta in aqua, & pota radix, sanguinero copiosum per nares pellit datur lienosis, eos euidenter adiuuans. Semen ei rotundum inest, duplex uti scutum: quod suapte vi urinam ciet.

Dipsacū, siue labrum veneris. CAP. XI.

Virga
istoris
ulgò.

Dipsacū aculeatarū generis est. Caulē habet altū, spinis horridū folijs lactuca, spinosis, binis, genucula singula cōplectētibz, pralōgis, ceu quasdā bullas intus, et extra aculeatas, in dorsi medio habētibus, cōcauo alarū sinu, in quo imber, aut ros asseruetur, vnde dipsaci, quasi sitiētis, nomē traxit. In cacumine caulis, singula surculis capitula insunt, oblonga, echinata spinis: q̄ are facta, cādida spectātur, dessecla q̄; medulla ten⁹, vermiculos ostēdūt. Sanat rimas sedis fistulasq̄; si tusa, et decocta in vino radix, vsq̄; diū sit crassitudo cere, immitatur. Medicamētū areæ pyxide recōdēdū. Aiūt fornicationibus, verrucisq̄; pēsilibz remedio esse. Vermiculi capitulorū in folliculo alligati collo, aut brachio appēsi produntur quartanis febribz remedio esse.

Spina alba. CAP. XII.

Spina alba nascitur in montibus, & syluosis. Folia fert albi chamæleonis, angustiora, cādidiōra, aliquantū hispida, & aculeata, caulem supra bina cubita altum, pollicari, aut ampliore crassitudine, albicantē, intus cauum: in cacumine capitulū inest spinosum, echini marini anulum, sed minus, & oblongum: flores purpuri

rei in quibus seman, ceu cucum, sed rotundius. Huius radix pota, cœliacis, stomachicis, et ijs, qui cruenta extussumt, efficax est: vrinam cit: tumoribus illinitur. Decocto eius dentes in dolore colli prodest. Epotum semen conuulsis infantibus & à serpente demorsis auxiliatur. Gestatum pro amuleto serpentes abigere traditur.

Spina arabica. CAP. XIII.

ARabicam spinam natura alba spina simili esse constat. Ipsa siquidem stringit. Ad sanguinis reiectiones, mensium abundantiam, cœterasq; fluxiones radix etiãmmum valet. Prouenit in asperis.

Carduus. CAP. XIII.

Carduus, Græci scolymon vocant, folia chamaeleonis habet, & alba spina, nigriora, & crassiora: caulem longum edit, foliosum, capite spinoso, radice nigra, et crassa. Quæ illita graue olentiam alarum, totiusq; corporis emendat: itẽ si decocta in vino bibatur, copiosam autem vrinam fetidamq; expellit, Herba cum recens tene rescit, in olera, asparagi modo, transit.

Poterium. CPP. XV.

Poterium, Iones neurada vocat, largè fruticat, cortice obduclum tenui, spinis horridis, lanugine spissa, ramulis longis, mollibus, lætis, tenuibus, tragacantha proximis: folijs paruis, rotundis: flore exiguo, candidi coloris: semine nullius vsus, sed gustu acuto, & odorato. Nasci-

tur in aquosis, & collibus. Radicas demittit binum, ternumve cubitorum, nervosas, & firmas: quæ proximè terram recisæ, dant succum gummi similem. Tusa, præcisit nervis, & vulneribus glutinandis illinuntur. Decoctum quoque eius nervorum affectibus prodest.

Acanthium. CAP. XVI.

Acanthium alba spina simile, folijs aculeatis per extremitates, & lanugine araneo sa obductis. ex qua collecta, & neta, vestes bombycinis similes texunt. Folia, vel radices ad remedia opisthotoni bibuntur.

Acanthus. CAP. XVII.

Acanthus, Romani padorotam vocant. nascitur in hortis, petrosis, & riguis. Folia habet multò latucaceis latiora, & longiora. eruce diuisura, nigricantia, pinguis, leuia: caudè binum cubitorum, digitali crassitudine, lanè, propè verticem ex intervallis circumdatum foliolis, ceu nucamenta quadam oblonga referentibus. spinosis, è quibus flos prodit albus, semè oblongum, luteum, caput thyrsi specie: radicibus nititur longis, muscosis, rubris, & glutinosis. Quæ vstis igni, & luxatis artibus illita subveniunt: potè urinam ciunt, sed aluum cohibent: ruptis: convulsis, tabem sentièntibus, mirè profunt. nascitur & sylvestris Acanthus, scolymo similis, aculeatus, breuior quàm sativus, et is qui in hortis provenit. Cuius radix ad eadem ad quæ superior efficax.

Anonis

Anonis siue ononis. CAP. XVIII.

A Nonis, quã aliqui ononida appellãt, ramos habet fruticosos, dodrãtales, aut maiores, frequentibus geniculis cinctos. canis alarũ. multis, capitibus rotundis: solijs. lenticula, tenuibus, pusillis, ad ruta, aut pratensis loti folia accedentibus, sub hirsutis, odoratis, non iniucundẽ olentibus. Muria conditur, ante quã spinosa fiat, eibus gratissima. Rami acutioribus spinis, & veluti spiculis firmioribus horrent. Radicẽ mittit candidam. Quæ excalfacit, & extenuat. huius cortex ex vino potus vrinã ciet, calculos cõminuit, margines vlcera erodit. Radix cum decoquitur in posca, dolorem dentiũ collutione mitigat. Decoctum eius potu hemorrhoidas sanare creditur.

Leucacantha. CAP. XIX.

L eucacantha, prædita est radice cyperi, valida, & amara. Quæ manducata dolorem dentium sedat: veteri laterum dolori, atque ischiadicis prodest, decocto cyathis tribus ex vino potu. Eadem ruptis, & convulsis medetur. Radicis epotus succus, eosdem præbet effectus.

Tragacantha. CAP. XX.

T ragacantha radix lata, & lignosa, summo cespite nititur: vnde furculos, humiles robustos, latissimè fudit: in quibus minuta folia multa, nonnunquã tenuia exoriuntur: quæ sub se spinas albas, rectas, & firmas occulunt. Est etiã.

ziammum tragacantha lacryma, quae valne-
rata radice manans, concreuit. Praestat pellucens
gracilis, leuis, syncera, & subdulcis. Cuius spiracu-
la, ut gummi. obstruit. Huius increbuit vsus ad
oculorum medicamenta, ad tussim, exasperatas
fauces, retusas voces, ceterasq; destillationes, cum
melle in delinctu: subdita quoque lingua lique-
scit, in passo madesacta, drachma pondere bibi-
tur contra renum dolorem, & vesica rosiones,
mixto cornu cerui vsto, & eloto, aut scissi alu-
minis mometo. Eryagium. CAP XXI.

CO LOTTE E Rynghion aculeatarum generis est. Cuius fo-
lia in principio, sale condita, in cibos recipiun-
tur. Lata autem sunt, & extremo ambitu aspe-
ra, gustu aromatica: sed vbi adoleuerunt, circa
complures caulium eminentias in spinas aculea-
tur, in quorum summitatibus globosa capitula
durarum, acutissimarumq; spinarum ambitu
stellatim circumvallantur, quorum colos alias viri-
dis, alias albus, interdum caeruleus inuenitur. Ra-
dix oblonga, lata, foris nigra, internè candida,
pollicis crassitudine, odorata. Nascitur in aspe-
ris, & campestribus. Vim habet calfactoriam.
Pota menses & vrinas pellit: tormina, inflatio-
nesq; discutit: contra iocinerum vitia, serpentium
morsus, & hausta venena, cum vno prodest, bi-
bitur aduersus plurima, cum seminis pastinaca
drachma vna: appensa, vilitate, tubercula discu-
tere videtur. Pota cum hydromelite radix, opiffi-
bo

tonicis, & comitialibus medetur.

Aloë. CAP. XXII.

Aloes solum scilla similitudinē habet cras-
sum, pingue, modicē latū, rotundū: retror-
sus pādū folia gerit curta, q̄ vtrinq; ex obliquo
lōgioribus interuallis striātur, et in spinulas desi-
nunt. Caulis emittitur non dissimilis anthericoz
flos albus: fructus hastula regia cognatus: gra-
ui tota est odore, & gustu amarissima: radix v-
na, cen palo, in terram depacta. Plurima, præ-
pinguisq; in India gignitur, ex aqua coctus
succus adfertur. Nascitur etiam in Asia, & ara-
bia in locis quibusdam maritimis: & insulis (vt
in Andro) non valde succo extrahendo idonea,
sed ad glutinanda vulnera saue quā vtilis, si
de trita illinatur. Duo succi genera: quoddam
arenosum, quod sedimentum purissima esse vi-
detur: alterum ad iecinoris imaginē vergit. Eli-
gi debet, boni odoris, syncera, que nihil doli sen-
sit, nitida, calculorū expers, rufi coloris, friabilis,
ac iecinoris modo coacta, facile liquefiens, eximia
amaritudinis. Improbatur nigra, et fractu cōtu-
max. Gummi eam adulterant: quod deprehendi-
tur gustu amaritudine, & valido odore: eoq; ar-
gumeneo, quod digiti friata non ad minima vs-
que frustra resoluitur. Nec desunt, qui acaciā im-
misceant. Natura eius est spissare, exicare, som-
num allicere, & corpora densare, aluum resol-
uere. Stomachum repurgat binum cochlearium
mensura

mensura, in aqua frigida, aut eligēda pota: sanguinis reiectiones sistit: regium morbum purgat tribus obolis ex aqua, aut drachmæ pondere in potu: deuorata cum resina aut cū aqua, vel melle cocto sumpta, aluum soluit: purgationis perfectæ causa tribus drachmis sumitur, alijs purgatorijs medicaminibus admista, præstat, vt minus stomachum infestent: sicca glutinandis vulneribus inspargitur: vlcera ad cicatricem perducit, cohibetq;. Eadem peculiariter exulceratis genitalibus medetur, & disrupta puerorum præputia iungit: condylomata, rimasq; sedis expanso sanat: hemorrhoidiū abundantiam, et sanguinis eruptiones sistit: pterygia, ad cicatricem ducit liuores, & insignita ex melle tollit. Priuatim scabras luppitudines, pruriginēsq; angulorum permulcet: dolorem capitis sedat, temporibus & fronti illita, ex aceto & rosaceo: capillum fluentem continet cum vino: tonsillis, gingiuis, & omnibus oris vlceribus, cum melle & vino proficit. Oculorum medicamentis torretur in munda, & candenti testa, pennaq; subinde versatur, vt possit æqualiter torreri. Lauatur vt quod sit arenosissimum, tanquam inutile subsidat, & leue, ac pinguisimum assumatur.

Abinthium. CAP. XXIII.

Abinthiū, aliqui bathy picrō, herba vulgō cognita. Præstantius in Ponto, & Cappadocia, in monte Tauro nascitur. Vim habet

cal.

calfaciendi, & adstrindendi. Bilem expurgat,
 quæ & stomacho, et ventri inhaesit: urinam citæ
 & crapulam præsumptum arcet: ad inflationes
 ventris & stomachi dolores prodest, cum seseli, et
 nardo Gallico potū: fastidia discutit, & arqua-
 tos sanat madefacti dilutū, aut decocti ius, quo
 tidie tribus cyathis haustum: menses cit potum,
 aut cum melle appositum. Contra fungorū strā-
 gulationes conuenienter, ex aceto bibitur: aduer-
 satur ixia venenis cum vino: itē cicuta, & mu-
 ris aranei morsibus, & draconi marino. Anginae
 eo cum melle, & nitro perunguntur, et epinycli
 des ex aqua. Ad sugillata, et oculoum caligines,
 ex melle illinitur: item auribus, si manat sanies,
 Dentium, auriumq; dolores decoctum vaporis
 suffitu compefcit. Decoctum in passo dolentibus
 oculis oblinitur: item præcordijs, et iecinori, tritū
 cum cerato cyprino stomacho quoque longa va-
 letudine laboranti cum rosaceo: cum ficis autem
 aceto, & loliace farina, aquæ inter cutem, lie-
 nosiq; subuenit. Vinum ex eo fit, quod absinthii
 tē vocant, præsertim in Propontide, & Thracia
 quo ad ante dicta vtūtur, cum febris carent: alio
 quin in æstate propinant, & acceptam huic vi-
 no incolumitatem referunt. Imparsum arcis ab
 sinthium, vestes ab erodentium iniuria vindic-
 cat: eculices ex oleo perūclum abigit, & a corpo-
 re arcet: atramentum librarium diluto eius tem-
 peratum literas à murium erosione tuetur. Exi

stimatur liquamentum eosdem prestare effectus
atramen potionibus improbat, quoniam sto-
machum male habet, & capitis ceter dolorem.
Sunt qui cocta amurca, liquamentum adulterant.

Abinthium marinum. CAP. XXIII.

Absinthium marinum, quod aliqui Seriphium
vocant, copiosissimum. in Tauro monte, iux-
ta Cappadociam, & in Taphorisi Aegypsi gigni-
tur: quo Isiaci pro olivæ ramo utuntur. Herba
est tenuis, abrotoni parvi similitudine, referta
minoribus seminibus, sub amara, stomacho inimi-
ca. Ea graviter olet, & cum quadam calfactione ad-
stringit. Per sese, aut cum oryza cocta, inter aco-
rum animalia, teretesque vineas, adiecto melis-
sencad, aluum laevigat: cum edulio autem, vel le-
xica decocta, eadem prestare potest. Pecora ma-
ximè pinguescunt hoc pabulo. Tertium genus
absinthii assignatur, quo Gallia alpiibus finiti-
ma sciet. Ad patrio nomine Santonicum vocant
regionis, in qua nascitur, cognomento, absinthio
non dissimile: verum subamarum est, non adeo
seminis fecundum. Eadem que seriphium potest.

Abrotonium. CAP. XXV.

Abrotonum duorum est generum. Fœmina
quadam arboris specie fructicans, candicat
circum ramulos folijs, seriphi modo, minutim in-
cisis: floribus referta est, comantibus in summo,
fulgore anni, corymbis, quod per æstatem pro-
dyt suaviter olet, cum gravitate quada, &
ana

Abrotom-
um ma-
intelli-

amaro gustu. Id genus Siculū esse constat. Alterum mas vocatur, sarmentosum, gracilibus ramulis uti absinthium. Plurimū in Cappadocia gignitur, & Galatia Asiatica, atque in Syria Hierapoli. Vtriusq; semen crudum tritum, & seruesactum ex aqua, in potu auxiliatur orthopnoicis, conuulsis, ruptis, coxendicibus, vrinae angustijs: mensibus suppressis, aut remorantibus. In vino potum exitiauum venenorum antidotum est: horroribus ex oleo illuitur. Serpentes & substratu, & nidore fugat: contra ictus eorum cum vino potum prodest, priuatim efficacax contra scorpionum, & phalangiorum venena prodest. Oculorum inflammationibus commodē illimitur cum cotoneo coclo, aut pane tritum cum farina hordeacea, decoctumq; tubercula discutit. irini compositionibus admiscetur.

Hysopum. CAP XXVI.

Hysopū, herba nulli nō cognita, duū generū est, montanū, et hortisēe. Optimū est ciliciū. Vim habet extenuādi, et calfaciēdi. decoctū cū ficis, aqua, melle et ruta, potūq; peripneumonicis, diuturna tussi, suspiriosis, destillationibus, et orthopnoicis auxiliatur: tinea senecat: Idem facit, si cū melle delingat. crassū humorē p aluū extrahit, decoctū ex aceto mulsō epotū. Ad subducēdā aluū cū ficis viridib. detritis māditur vehementius: addita iri, cardamomo, aut iriōe, deijcit: colorem corpore fouet. lienī, & aqua inter cuteum cunx

fico nitroq; inflammationibus quoque ex vino illinitur: cum feruente aqua impositum, sugilla t adiscutit. cū decocto ficorū optimè āginis gargarizatur. Decoctum cum aceto dentium dolorem in collutione sedat: inflationes auricularum vaporis suffitu discutit.

Stœchas. CAP. XXVII.

Stœchas iuxta Galliam in insulis eiusdem nominis è regione Massiliæ gignitur: vnde cognomentum accepit. Herba tenuibus surculis, coma thymi, longiore folio, subamara gustu, & aliquantūm acris. Cuius decoctum, hyssopi modo, ad pectoris vitia efficax est. Antidotis vtiliter miscetur. Viscera omnia, & vniuersum animantis habitum extenuat, confirmat, & ab obstructionibus & farctu liberat.

Origanum. CAP. XXVIII.

Origanum Heracleoticum, quod & cunilam vocant, folium habet hyssopo non dissimile: umbellam autem non in rote speciem orbiculatam, sed veluti multifidam, semine in summis virgis haud quaquam denso. Excalfacit: vnde decoctum cum vino potum demorsis à serpente conuenit, qui autem cicutam, aut meconion hauserunt, ijs ex passo: si verò gypsum, aut ephemeron, ex aceto mulso propinatur, ruptis, conuulsis hydropicis cum fico esui datur. Aridum acetabuli mensura potum in aqua mulsa, atros humores per aluum extrahit: menses ciet, et tu-
si

urinam cient, alio accommodantur. Decocto potio bilem deiciunt: lienosis ex aceto bibere prodest: contra pota ixiæ venena in vino bibuntur: menses trahunt: peripneumonicis, tussientibus, ex melle in eclemagte dantur. Grata, ac mitis eorum potio est: quare cibum fastidientibus, & stomacho aida ructanti, imbecilloq; præbetur. item si à maritima iactatione nausea, & estus præcordiorum excitetur. Tumores verò cum polenta illita discutunt.

Pulegium CAP. XXX.

Pvlegiū herba vulgaris notitiæ. Extenuat, calfacit, decoquit: potum menstrua, secundas, ac partus eicit. Pulmonis vitia ex melle, & aloë potum extrahit, & conuulsis auxiliatur, nausæas stomachiq; erosiones ex posca permulcet. atram bilem per aluum exigit. Bibitur in vino vtilissimè contra serpentium morsus: de factos animo recreat, cum aceto naribus obiecta gingiuas arefacili cinere corroborat. Illitum cū polenta inflammationes omnes sedat: podagris per se subuenit, impositum vsque dum rubescat locus: cum cerato varos extinguat. lienosis cū sale vtiliter illinitur. Decoctū eius ab'utas pruriginis mitigat: conuersas vuluas corrigit: contra inflationes, duritiasq; vuluæ in desefiones conuenienter adijcitur. Vocant aliqui blechona, quoniam dum floret gustatum à pecoribus, balatum concitat.

Dicta

Dictamnium. CAP. XXXI.

Dictamnium, aliquibus sylvestre pulegium dicitur. Cretensis herba est, acris, lauris, ac sic e plinius. pulegio similis, sed maioribus folijs, qua tomento quodam, spissaque lanugine pubescunt. Florem nullum, aut semen profert. Praestat omnium, qua sativum pulegium, sed efficacius multo: nam non potum modo, sed appositum quoque, aut suffitum, defunctos partus eicit. Prodit in Creta capras sagittis percussas, huius herba partu eas excutere. Purgandi vim habet succus illitus, aut cum polenta tritus. Herba impactos pedibus, reliquo ve corpori aculeos, illitu refigit. ad lienis dolorem efficac habetur: siquidem ipsum imminuit. Metunt astate, et autumno. Radix eius gustu calfacit: partus accelerat. Succus cum vino potus, contra serpentium morsus praesidio est. Tanta herba facultas est, ut olfacta abigat bestias, qua venenato ictu seuiant, appensaque contactu exanimet. Vulneribus ferro illatis, et venenatis moribus infusus succus, praesentaneo est remedio, si etiam ab instillatione statim in potu assumatur.

Pseudodictamnium. CAP. XXXII.

Quod Pseudodictamnium vocant, multis in terris nascitur, ante dicto simile: sed minus, quam illud acre. Eosdem effectus prabet, sed inefficacius multo. Dictamnium alterum.

CAP. XXXIII.

Defertur a Creta alterum dictamni genus,

nus, folijs sisymbrij, ramis maioribus in quibus flores syluestris origani, nigri, molles. Odor foliorum inter sisymbrium, & saluiam, incundissimus. Efficax ad eadem, sed minus nares ferit. Miscetur emplastris, & medicaminibus, quae aduersus serpentium iniurias confinguntur, theriaca vocant.

Salvia. CAP. XXXIII.

Salvia, siue elelisphacon, frutex est ramosus, longus, virgas habens quadrangulas, & canas: folia mali cotonei effigie, sed longiora, asperiora, crassiora, & quae sensim attritavum quasi vestium scabritiem referant, hirsuta, subalbida, perquam incundo odore, sed graui: semen summis in caulibus syluestri hormino simile gerit. In asperis nascitur. Menses cit, & vrinas decoctum foliorum, ramorumque potum, et partus extrahit, & pastinaca marina iclibus auxiliatur. Capillos denigrat, vulnerum sanguinem cohibet, tetra ulcera purgat. Testium pruritus sedant rami foliaque, si eorum decocto cum vino foueantur.

Mentha. CAP. XXXV.

Mentha cognita herba est. Calfaciendi, adstringendi, atque exiccandi vim habet. Si sit sanguinem, potio ex aceto succo: tineas in ventre teretes enecat: venerem stimulat. Singultus, vomitiones, cholerasque sedant terni ramuli cum acidi granati succo poti. Suppurationes discutit, si cum polenta illinatur. Imposita fronti capitis dolo

dolores mulcet: mammæ si tendantur, aut lacte turgeant, compescit: cum sale canum morsibus illinitur: aurium doloribus cum aqua mulsa subvenit: vulvæ ante coitum admota cōceptioni resistit: lingvæ scabritiem confriçta lauigat. Lacteoire, densariq; in caseum non patitur, si folia portionibus lactis immergantur. In summa stomacho utilis est, & in condimentis peculiarem gratiam habet. Sylvestris mentha, Latini menthastrum vocant, hirsutior est folio, et prorsus maiore, quàm sisymbrii, graviore odore. quare minus ad sanorum vsus expetitur.

Calamintha. CAP. XXXVI.

EX calaminthæ generibus quedam montibus familiaris, folia ocimi habes, incana: surculos. & caules angulosos, purpureum florē. Altera pulegio similis est, sed maior, quàm sylvestre pulegiū ideo appellarūt, quòd odore ipsum emulsetur. nepetam Latini vocitant. Tertia mēthastro cognata est, folijs oblongioribus, caule & ramis maioribus, quàm superiora, sed viribus inefficacior. Omnium folia gustu impensè feruētia, & acria: radix superuacua. Nascitur in campestribus, asperis, & aquosis. Potu, aut illitu demorsis à serpente opitulatur. Decoctionē potu menses, & vrinas expellit: ruptis, conuulsis, orthopneæ, torminibus, cholericis, horroribusq; auxiliatur: regium morbum expurgat. Presumpta in vno venenis resistit: tinea, cæterasq; interaneo

rum animalia cum sale, & melle pota, enecat:
nec secus cocta, crudã ve, si teratur. Elephanticos
est at a adiuvat, si postea serum lactis ebibatur.
Folia detrita si in vellere subyciantur, menses
extrahunt, et partus enecant: accensa, aut sub-
stratã: serpentes fugant: nigris cicatricibus candõ
rem reddüt, in vino cocta, & illitã: suggillata
tollunt. Calamintha ischiadici imponitur, vt
ex alto humores euocet, summam cutem exu-
rens. Vermes necat succus auribus instillatus.

Thymum. CAP. XXXVII.

Thymũ ab omnibus cognoscitur, surculosus
frutex, exilibus folijs, multis, et angustis cir-
cũdatus: capitulis in cacumine, flore pupurascẽte
refertis. Gracili solo, et petroso prouenit. Vim ha-
bet hæc, vt cũ sale, et aceto potũ, pituitã per aluũ
detrahat. Decoeli ius pdest orthopnoicis, & an-
helatoribus: tineas vëtris exigit: menses, partus,
& secũdas pellit: vrinas ciet. Cũ melle in ecleg-
mate faciles facit exceratiões: recẽtes tumores di-
scutit, cũ aceto illitũ: cõcretũ sanguinẽ dissoluit.
verrucas thymi colorẽ reddẽtes, pensilesq; tollit.
Ischiadici cũ vino, et polëta impositũ subuenit:
hebetibus oculis in cibo pdest. Perquã vrile pro
cõdimẽto, dũtaxat ad vsus eorũ, qui rectè valët.

Satureia. CAP. XXXVIII.

Satureia **S**atureia triuialis notitia est. Gignitur in a-
spersis locis, & tenui solo, thymo similis, minor
tamen, & tenerior: desert spicam florum ple-
nam

nam, coloris herbacei. Eadem potest, quæ thymum, si modo cõsimili sumptetur. Aptus sanis vsus. Est etiamnum quadam satina, syluestri prorsus minor, quæ propter mitiorem acrimõnam commodius in cibos recepta est.

Serpyllum. CAP. XXXIX.

Serpyllum duorum generũ est. Hortense odore sampsuchum imitatur, atque in coronas addi solet cui à serpendo nomẽ inditum est: quoniam si qua eius particula terram attingat, inibi radices demittet. Folia, & ramulos origanũ habet, sed candidiores in macerijs multò procerius affurgit. Syluestre, & ygis appellatum, non serpit, sed in altitudinem increfcit, ramulos edẽs tenues, surculosos, folijs refertos longioribus, quàm ruta, & durioribus, augustis. Flores iundẽ olent, gustanti acres. Radicis nullus vsus. Nascitur in petris, satiuo efficacius, at que magis excafaciens, et ad medendi vsum aptius. Menses trahit, & vrinam potu ciet: torminibus, ruptis, vulsis, & iecinoris inflammationibus auxiliatur: et aduersus serpentes potu, illitũve prodest. capitis dolores mulcet coctum, adiecto roseo, & madesactũ in aceto: maximẽ verò phreniticis, et lethargicis cõuenit. Cruentos vomitus sedat succus, drachmis quatuor ex aceto potus.

Sampsuchum. CAP. XL.

Sampsuchum in Cypro, & Cyziceno laudatissimum. Secundum sibi locum vendica-

uit Aegyptium. Amaracum gens Sicula, & Cyxica appellat. Herba est ramosa, per terram repens: folijs eius calaminta, qua tenui folio constat, hirsutis, & rotundis, suauissimum odorem spirat: ideo coronis inseritur. Vis eius exaltans. Succus decocti potus, conuenit incipientibus hydropicis, & ijs quos urinae difficultas, aut tormina excruciant. Illita ex melle arida folia, subgillata tollunt: menses subdita in pello trahunt: contra scorpionis ictum ex aceto, & sale illinuntur: luxatis, tumoribusq; cerato excepta, imponuntur: aduersus oculorum inflammationes, cum polline polentae, illini prodest. Acopis malagmaticisq; calfaciendi gratia commiscetur.

Uilla de Melilotus, siue Sertula campana.

C A P. X L I.

Sertula Campana laudatissima in Attica, & Cyxico, & Chalcedone nata: cuius color vicinus est croco, boni odoris. Nascitur & in Campania circa Nolam, colore in luteum languescente, odore infirmo. Vim habet adstrictoriam. Inflammationem omnem emollit, praesertim quae in oculis, vulua, sede, aut testibus erumpat, si ex passo cocta illinatur: interdum autem addito oui luteo assato, aut fœni graeci farina, lini semine, aut polline, aut capitulis papaueris, intybore
 Recetes meliceridas per se cum aqua, & vlcera manantia in capite illita cum creta Chia, vino, aut galla sanat: stomachi dolores, & cruda, & cocta

decocta cum aliquo ex antè dictis lenat: doloribus autem
mitigandis cruda ex passo instillatur: in aceto,
aut rosaceo madefacta, capitis dolorem lenit.

Marum. CAP. XLII.

MArum herba cognita vulgò surculosa, flore
origani, folijs multò candidioribus, flore
odoratiore. Vim habet sisymbrio consimilem:
substringit enim, & modicè calfacit. Qua de
causa illitu serpentia ulcera sistit, & in calidas
illitiones additur. Iuxta Magnesium, & Tral-
leis copiosissima gignitur.

Acinos. CAP. XLIII.

ACinos, aut aconos à Græcis dicitur, tenuis,
siccoq; ramulo herba, ocimo similis, odorata
sed hirsutior: qua coronæ faciuntur. à non-
nullis olitoribus colitur. Menses, & aluum pota
sistit. Illita panos, ignemq; sacrum sanat.

Baccharis. CAP. XLIIII.

Baccharis herba fruticosa, quæ in coronas ad Evæ dicitur
dicitur, cuius folia aspera sunt, media violæ, est, odora
& verbasci magnitudine: caulis angulosus, cu-
biti altitudinem petens, aliquantulum asper,
non sine appendicibus adnatis: flore purpureo,
subalbicante, odorato: radicibus veratro nigro
similibus, quibus odor inest cinnamomo proxi-
mus. Asperum, squalidumq; solum amat. Radix
in aqua decocta ruptis, vulsis, ex alto precipi-
tatis, spirandi difficultati, salutaris: itè diuturna
russi, & vrina difficili: menses pellit: contra serpen-
tium

tium morsus vtilissimè datur in vino. Recens
radix appositâ partum extrahit. Puerperis eius
decoctû in desessionibus prodest. India pasmata
vtiliter inseritur iucundi odoris gratia. Folia,
vtpote quæ adstringant, capitis doloribus illitis
profunt: oculorum inflammationibus, mamma
tumētibus à partu, agilopijs incipientibus, igni
busq; sacris auxiliantur. Odor somnum gignit.

Ruta. CAP. XLV.

Ruta montana, sylvestrisq; satina, & hor
tensi acrior est, & in sibus damnata: sati
na verò, quæ sub ficu arbore enascitur, magis in
sibus admittitur. Vtraque vrit, calfacit, exulce
rat, urinam ciet, mēstrua pellit, aluū sistit potu,
cibōve. Lethalium medicamētorum antidotum
est, si semen ex vino acetabuli mēsurâ ebibatur.
Folia per se prasumpta, aut cum nucibus iuglā
dibus, aridisq; ficis, inefficaces venenorum vires
reddunt: contra serpentes simili modo sumere
conuenit. Genituram cibo potūve extinguit:
cum anetho sicco decocta, tormina sedat. Facit
ad pectoris, laterumq; dolores, difficultatem spi
randi, tusses, pulmonis inflammationem, coxen
alicum, articulorumq; cruciatu, & horrores fe
brum circuitu repetentes, pota, vt antè dictum
est. Item ad inflationes colli, vuluæ, roctiq; in
zestini cum oleo decocta, & infusa. Fœminas
vulua strangulatu liberat, si à genitali sedeter
aus cum melle subijciatur. Feruifacta ex oleo
& pota

& pota, ventris tinea excutit: articularijs do-
 loribus ex melle, aqua inter cutem cum ficis illi-
 nitur: eisdem in potu auxiliatur: decocta in
 vino ad dimidias partes, & oblita. Cruda, con-
 ditaq; cibo, visus aciem ex citat: dolores oculo-
 rum illita cum polenta lenit: doloribus capitis
 cum rosaceo, et aceto illita, auxiliatur: pro sinem-
 tem naribus sanguinem sistit trita, & indita.
 Vestium inflammationibus cum laureis folijs im-
 posita: et eruptionibus papularum cum myrto,
 & cerato prodest: cum pipere autem, vino, &
 vitro affricta, alba vitiligini medetur: cum eisdem
 illita fornicationes tollit, & verrucas, quae thy-
 mi florem representant, contra impetigines cum
 alumino, & melle utilissimè imponitur. Succus
 in mali punici calyce calsactus, aurium dolori ef-
 ficaciter infunditur. Ad oculos, qui hebetudi-
 nem sensere, cum ficniculi succo, ac melle inun-
 ctus, opitulatur. Agnem sacrum, ulcera quae ser-
 punt, aut in capite manant, cum aceto: rosaceo, et
 cerussa illitus persanat. mansa alliorum, ceparumq;
 acrimoniam domat. Montana si copiosus estur,
 interficit. Dum florem promit, & ad murias col-
 ligitur, cutem inflat, & rubore quodam inficit,
 cum pruritu ac vehemèti inflàmatione. oportet
 itaque eam unctis antea manibus, & facie colligere.
 Traditur succum gallinaceis pullis insparsum,
 feles arcere. Adijcitur eam, quae in Macedonia cir-
 ca Haliacmae urbem prodeat, comedentes in-
 termeco

terimere. Montosus autē is locus, viperis scatet. Semē eius potū contra intestina vitia efficax est. In antidota cōmodē additur. Cōtra incontinentiam vrinae tostū semē septenis diebus potui datur. Radix huius montanū moly vocatur. Syluestris ruta satiuæ similis est. Prodest comitialibus, et coxēdicū doloribus: mēstrua mouet, partus enecat. Acrior est viribus, quā hortēsis et validior. Syluestris, utpote noxia, cibus abdicatur.

Ruta syluestris. CAP. XLVI.

Vocant etiānum syluestrem Rutā, quod in Cappadocia, & Galatia Asia finitima moly dicitur. Frutex est, qui ab vna radice multos emittit cauliculos: folijs multo, quam alterius ruta longioribus, tenerioribusq; , odore graui, flore cādido: capitulis in cacumine paulo maioribus, quā satiuæ ruta, quæ tribus maxime partibus cōstant: in quibus triangulū semē, subrusum, gustu amarum recluditur, cuius est vsus. Semē autūno maturescit, quod cum melle, vino, croco, & sceniculi succo, ac gallinaceo felle, teritur contra retusam oculorū aciem. Sunt qui eam harmalā vocent, Syri besasan: qui Cappadociam incolunt, moly, quoniam quādam cum moly seruet similitudinem: radice nigra, flore candido. In collibus, & lato solo prouenit.

Moly. CAP. XLVII.

Moly folia habet graminis, latiora, humi sparsa: florem albæ violæ similem, sed minorem.

morem, magnitudine viola purpurea amulū, la-
 etei coloris: caulem candidum, quaternū cubito-
 rum: in cuius cacumine inest aliquid, quod allij
 speciem referat. Radix parua, bulbosa, qua mi-
 rum in modū valet ad vulu.e apertiones, si trā-
 ta cum irino vnguento, in pefso subijciatur.

Panaces eracleum. CAP. XLVIII.

PAnaces nonnullis Heracleū dicitur: ex quo
 Popopanax colligi solet. Plurimum in Bæo-
 tia, & in Phocide Arcadiæ nascitur: ibiq; compē-
 dij, et quæstus qui ex eo liquore facilitatur, gra-
 tia, studiosè colitur. Folijs est asperis, in terra ia-
 centibus, herbacei coloris, multum ad ficulnea ac-
 cedentibus, in ambitu quinquepartitò diuisis:
 caule, vt ferula, altissimo, qui lanugine quadā
 incanescit, folijs etiam minutioribus obsitus: mu-
 scarjs, ceu anethi, in cacumine: flore luteo, & se-
 mine odorato, feruenteq; Radices habet multas
 ab origine vna, candidas, graueolentes, crassā
 corticis, & subamari gustus. Nascitur in Cyrene
 Libyæ, & Macedonia. Excipitur succus incisa
 radice, recenti cauliū pullulatu. Ea candidum
 succum emittit, qui siccatu in summa cute cro-
 ceū colorem contrahit. Effluentē autem succum
 excipiūt folijs, ex cauato solo stratis, qua sicca-
 ta tollūtur. Similis modo caule mēsisibus inciso,
 profluentē succum eximunt. Meliores ex radici-
 bus, labæ, rigentis, distent eq; sicca, qua cariē
 non sentiant, aromatica, feruentes gustu. Frio

Elus ex media ferula cibo idoneus est: sed ex agnatis stolonibus, ab usu cibario abhorret. Maxime in hoc succi genere probatur, quam amarissimus, interne albus, aut subfulvus, foris ad croci colorem inclinans, lauis, pinguis, friabilis, tener, statim in aqua eliquescent, graui odore. Niger improbatur, ac mollis. Adulteratur ammoniaco, aut cera. Sed synceri experimentum est, si digitis in aqua friatus resoluetur, & lactescat. Excalfacit, mollit, extenuat: horroribus februm, circuitibusq; , vulsis, ruptis, laterum dolori, torminibus, stillicidio vrinae conuenit. Contra vesicae scabiem ex aqua mulsa, aut vino bibitur: menses trahit, factum enecat. Inflationes, quae vuluam male habent, duritiasq; , ax melle dilutus, discutit: ischiadicis illinitur. acopis, & capitum medicaminibus admiscetur: carbunculos rupit, podagricis, cum vna passa illitus subuenit: dolore dentium liberat, canis inditus: oculorum aciem illitu excitat. Ex eo, & pice optimum fit emplastrum contra bestiarum morsus, quae in rabiem efferantur. Radix in ramenta conscissa, vulua ad mota, partus extrahit: ad vetera vlcera efficax est. nudata ossa corpore operit, si trita cum melle illinatur. Semē cum absynthio sumptum menses pellit: cum aristolochia, prodest aduersus animalia, quae venenum eiaculantur: & contra vuluae strangulatus in vino bibitur.

Pana

Panaces asclepium. CAP. XLIX.

PAnaces Ascepj caulē à solo emittit tenuē, cubitalem, geniculatum: circa quē folia funduntur seniculo similia, maiora tamen, & hirsutiora, odorata: in cacumine umbella, vbi flores emicant aurei, acris gustus, et odorati, radix parua est, & tenuis. Auxiliarem vim habent flores, et semina, contra vlcera, phagedanas, & tubercula, si trita cum melle imponantur, aduersus serpentes ex vino bibuntur, & cū oleo illintur. Aliqui panaces syluestre origanū vocant, alij cunilā, de qua in origani mētionē diximus.

Panaces chironium. CAP. L.

PAnaces Chironium in Pelio mōte maximē provenit. folium eius amaraco simile: flos aureus: radix parua, quæ non altē demittitur, gustu acris. Pota radix serpentiū veneno resistit. Illita coma: eadē præstat. Ligusticiū. CAP. LI.

Ligusticiū, quod alij panaceā, alij panaces vocant, plurimū in Liguria nascitur, in mōte Apēnino alpibus cōtermino: vnde nomē traxit, Panaces incolæ nō ab re appellāt, quonā et radice, & caule Heracleotico panaci simile sit & viribus eisdem præditū. Cignitur in altissimis, asperisq; montibus, ac umbrosis, maximē iuxta fluenta. Cauliculum fert anethi, geniculatum, tenuem, & in circuitu folia fertula Campana, molliora, odorata, prope verticem gratiliora, & longē magis diuisa: in cacumi-

ne muscarium, in quo semen dependet nigrum, solidum, & oblongum, fœniculo proximū, gustanti acre, & aroma olens: radix cãdida, Heracleotici panacis similis, odorata. Radicis, seminisq; vis excalfactoria, concoquens. Prodest ad intestinos dolores, tumores, concoctiones: item ad inflationes, præsertim quibus stomachus turgeat: & contra serpentium iclus: urinas, & menses potius trahit. Eisdem præstat effectus apposita radix. Semen cum radice oxyporis, & medicamentis decoquentibus admiscetur. ori perquam utile: quare pro pipere utuntur eo indigena ad obsonia. Adulteratur semine quodam simili: quod facile gustu discernitur: amarum enim est. Alij semen fœniculi, aut seselis admiscentes, lignisticum dolo vitiant.

Pastinaca. CAP. LII.

Pastinaca sylvestris folia gingidij habet, latiora, sub. m. r. a: caulem rectum, scabrum: umbellam similem anethi: in aqua flores insunt candidi, & in medio purpureū quiddam, ferme croceū. radix digiti crassitudine, dodrantalis, odorata, quæ cocta manditur. Semen potum, vel impositum, mēstrua mouet. In conuenit in portione, quos urinae difficultas torquet, aut lateralis dolor excruciat, aut si aqua curem subiit: serpentium morsibus, iclibusq; prodest. præsumē
ces

res id, nulla afficit iniuria à serpētibus traduntur: conceptus adiuuat. Radix vrinam pellit, venerem stimulat, partus apposita eijcit. Folia tria, & cum melle imposita, phagedanas vlcerū purgant. Sativa ad eadem polle, inefficacior tamen, & cibo aptior.

Seseli. CAP. LIII.

Seseli Massiliense folia feniculi habet crassiora: caulem vegetiore: umbellam anethi, in qua semen oblongum, angulosum, degustati statim acre: radix longa est, incondi odoris. Semen, & radix excalfaciendi vim habent. Potu stranguria, & orthopnœa medentur: suffocationibus mulierum, comitialibusq; profunt, menses, & partus trahunt: ad omnia interna mala polent: tussim veterem sanant. Semen cum vino potum, concoquit, & tormina discutit: epialis febribus vtile. contra persfrictiones in itineribus, cum pipere, & vino bibitur. Capris, ceterisq; pecudibus datur in potu, quò facilius suos fetus emitantur. Aethiopicum seseli, folia habet hederæ minoræ, & ad periclymeni modum oblonga. frutex nigricat, palmetibus in bina cubita extēsis: ramis sesquipedalibus: capitulo anethi: seminē in tritici morē dēso, nigro amaro, Massilientis odoratione, & acriore, multum suavi. Peloponnense folia habet cicuta, latiora, & crassiora.

ra:caulem supra Massiliensis magnitudinem, se-
 rulaceum: & latam in cacumine umbellam, in
 qua semen latius, odoratum, & carnosius pen-
 det. Eisdem viribus praditum est. Nasctur in
 asperis, riguis, & collibus. inuenitur etiãnum
 in in sulis.

Creticum seseli. CAP. LIIII.

Tordylium, quod, aliqui Creticum seseli
 vocant, iuxta Ciliciam in Amano mon-
 te nascitur, erbula furculosa. semine duplici ra-
 tundo, scultulorum effigie, odorato, subacri. Con-
 tra vrinæ difficultatem bibitur: potu cit menses.
 Succo seminis, caulisq; virentis, ternis obolis ex
 passo decem diebus hausto, renes sanantur. Essi-
 cax est radix ad ciendas pecloris excreationes,
 in delinctu cum melle.

Sison. CAP. LV.

Sison exiguum semen est, in Syria natum, a-
 spio simile, oblongum, nigrum, seruentis na-
 ture. Contra lienis vitia bibitur: vrinæ difficul-
 tatem potu emēdat, remoratos menses citat. Eo
 in condimentis, cū cucurbita, & aceto indigena
 vtuntur. In cacumine granula multa gerit.

Anisum. CAP. LVI.

Anisum in summa excalfacit, exiccac, oris
 halitum iucundiores facit, doloris leuamē-
 tum præstat. Vrinā ciet, discutiendi vim habet,
 hydropicis potum sitim extinguit. Animalium ve-
 neris aduersatur: valet ad inflationes, aluii, &
 alba

alba feminarum profluua sistit: lac ad mamas elicit: venerē stimulat, dolores capitis leuat, suffitum naribus. cum rosaceo tritū, instillatumq; fractis auribus medetur. Melius semper recens, plenum, non fursurosum, odore praestans. Inter prima laudatum est Creticum, proximo loco Aegyptium.

Carum. CAP. LVII.

CArum, semen est vulgaris notitia. Excalfacit: urinam concitat, stomacho utile, os commendat, concoctionem adiuuat. Vtiliter miscetur antidotis, & oxyporis, anisi vicē praebet. Radix cocta, pastinata modo, manditur.

Anethum. CAP. LVIII.

ARidi Anethi comae, seminisq; decoctum, potu lac euocat, inflationes, & tormina sedat: aluum, vomitionesq; sistit: urinas ciet, singultus lenit, oculorum aciem hebetat, geniturā restringit, assidue potum. Decoctum eius feminis vulua malo oportunis, ad defesiones utile. Condylomata illitus feminis cremati cinis tollit.

Cuminum satium. CAP. LIX.

CVminum satium ori gratum est, sed multo magis Aethiopicum, quod Hippocrates regium appellauit. Secundum locū tenet Aegyptiū: reliqua sequuntur. Prouenit in Galatia, in Asia, Cilicia. et Teretia, et plerisq; alijs tractibus. Excalfacit, adstringit, exiccatur ad tormina,

inflationesq; conuenit, coctum, & cum oleo inditum, aut cum hordeacea farina illitum. orthopnoicis datur in posca: demorsis à serpente, in vino. testium collectionibus auxiliatur, impositum cum rya passa, aut lolij farina, ceratove: mensium abundantia inhihet. Contritum autē in aceto, & naribus obiectum, sanguinis profluuia sistit. Colorem bibentium, aut perunctorū mutat in pallorem.

Cuminum syluestre. CAP. LX.

Syluestre Cuminum, plurimum, efficaciusq; in Lycia, & Galatia Asia, atque Carthagine Hispania ginitur: frutice paruo, dodranta li caule ac tenui: quaternis, aut quinis solijs, tenuibus: veluti serratis, & gingidij diuisura. In cacumine capitula quina, aut sena habet, mollia, rotunda: in quibus est semē acerosum, gustu satiuo acriore. nascitur in collibus. Bibitur semē ex aqua, aduersus tormina, inflationesq;: item contra venenatas bestias ex vino. Singultus ex aceto sedat: stomacho vtile, quē humor vexat. Sugillata tollit, si manducatum cum melle, & rya passa illinatur: testiū inflammationibus, adiectis eiusdem, illitum medetur. Est & aliud syluestris Cumini genus, satiuo nō dissimile, quod à singulis floribus elata promit cornicula, in quibus semen est melanthio simile. Quod potū omnium serpentiū morsibus praesidio est. Calculosis & ijs, qui vrinae stillicidio vexantur, aut concre-

rum sanguinem cū lotio reddūt, auxiliatur. sed ap̄y semen feruerfactum postea bibendum est.

Ammi. CAP. LXI.

Ammi Aethiopicum cuminū appellāt. Plerūque hoc natura diuersum esse ab illo existimant. Vulgò notū est, semē exile, multò minus cumino, organū resipiēs. Eligendū est purū, minimè fursurosum. Vis ei excafactoria, seruēs & exiccans. Facit ad tormina, vrinae difficultatem, serpentiuū iclus, cū vino potū: mēstrua ciet. Miscetur derodētibus cantharidū medicamētis, quae ecdoria vocāt, vt inde exortis, vrinae difficultatibus resistat. Sugillata cū melle tollit, colorem potu, aut illitu mutat in pallorē. Suffitū tum vna passa, aut resina, vuluas purgat.

Coriandrum. CAP. LXII.

Coriandrū, aut corianum vulgaris est notitia: vim refrigeratoriā habēs. Quare illitū cū pane, aut polēta, ignibus sacris, & vlceribus quae serpūt, medetur. Epinyctidas cū melle, vel vna passa, testium inflāmationes, carbūculosq; sanat, cum saba fresca, strumas, & tubercula discutit. Vineas interaneorū expellit semen, cum passo modicè potum, & geniturā adauget: largius tamen sumptum, mentem nō sine periculo mouet, quare continuo, & copiosiore vsu abstinendum. Succus cum cerussa, spumāve argenti, necnon aceto, & rosaceo illitus, arduentes summæ cutis inflāmationes emendat.

Hieracium. CAP. LXIII.

Hieracium magnum caulē emittit asperū, subrubrum, spinosum, cauum: folia ex interuallis rariuscule diuisa, similia soncho per ambitum: luteos flores, in oblongis capitulis. Vim refrigerandi habet, & modicē substringēdi: vnde illitū, stomacho aestuati, inflammationibusq; prodest. Succus erosionem stomachi sorbitione mitigat. Herba cum radice illita, vibratis à scorpione ictibus auxiliatur. Hieracium paruum, folia ex interuallis habet, diuisa in ambitu: cauliculos teneros: virentes: in quibus lutei flores orbem circinantes, emicant. Vim suam ad eadem, ad quæ superior impendit.

Apium. CAP. LXIIII.

Hortensis Apij herba ad eadem, ad quæ Coriandrum cōuenit. In inflammationibus oculorum cum pane, aut polēta illinitur: aestuantem stomachum mulcet: mammarum duritiā ex lacte cōcreto contractam, reprimit. Vrinam cictis siue crudum, siue coctum edatur. Decoctum eius, radicisq; potum, venenorum noxæ resistit, cum vomitiones excitet, aluum cohibet. Semē vehementius vrinam pellit: contra serpentium venena, aut epotam argenti spumam auxiliatur: inflammationes discutit. Admiscetur medicamentis, quæ dolorum leuamenta præstant, theriacis quoque, ac tussis remedijs. Eleoselinum in humidis nascitur, satiuo grandius, & ad eadem officinæ.

Oreo

Oreoselinum caule est dodrātem alto, ab radice tenuit exennte: per cuius ambitum rami, & capitula cicutæ, multo tamen tenuiora: semine cumini oblongo, acri, & odorato, tenui. Nascitur in petrosis, & montibus. Urinam ciet, semine, ac radice in vino potis: mēses trahit. antidotis, nec non medicamentis urinā cientibus, & excalescentiis, inseritur. Nec hallucinari nos oportet, existimātes oreoselinū esse, quod in saxis prouenit: aliud enim est petroselinum. Petroselinum in macedonia prouenit, in præruptis locis, semine ammy, odoratiore, sapore acri, aroma olerete. Urinam cit, ac menstrua: contra stomachi, & collo inflationses, & tormina prodest. Laterum, renum, & vesicæ doloribus, in potu subuenit. Admiscetur antidotis urinā cietibus. Hipposelinū Latini olusatrū appellāt, aliqui smyrnion, quāuis aliud sit, quod propriè smyrnion dicitur, vt paulo post referemus. Est autē maius, & satiuo apio candidius: caule alto, cauo, molli - habente veluti lineas, folijs latioribus, in puniceum vergentibus: coma rorisinarini, florum plena: dependentibus in cacumine corymbis ante quā deflorescat. Ea semine turget nigro, oblongo, acri, solido, aroma:ico. Radix dimittitur tenuis, odorata, candida, quæ os commendat. In vmbrosis, & palustribus enascitur. oleorum generis, vt apium. Radix cruda, coctāre estur. Folia cū caulibus, decocta māduntur, & per se aut cum

*Petr.
Cm*

piscā

pisceibus preparantur, crudaq; muria conduntur. Vim hanc habet, vt poto semine ex mulso vno menses cieat: algentes calfacit potu, aut illius: vrinae stillicidio auxiliantur, Radix eosdem praestat effectus.

Smyrniū. CAP. LXV.

Smyrnion, quod in Sicilia petroselinum vocant, plurimum in Amano monte gignitur. Caulem habet apij, & stollones multos: folia latiora, suppinguia, ad terram infracta, robusta, odore medicato, cum quadam acrimonia iucunda, colore in luteum languescente: capitibus caulium orbiculatis, vt anethi: semine brassicae, rotundo, nigro, acri myrrhae sapore, ita vt alteri alterius loco cedat. Radix quoque odorata, gustu acri, fauces mordet, succosa, mollis. Cortex eius foris niger, intus viridis, aut subalbidus. Nasitur in saxosis, & collibus, atque squalidis, & limitibus terrenis. Vis radice, herbae, & seminis excalfacere. Folijs muria maceratis ad obsonia vtuntur, aluum sistunt. Radicem contra serpentium iclus bibere conuenit: tusses, & orthopnoeas mitigat: vrinae difficultati medetur. Illita recentes tumores, collectiones, duritiasq; discutit: vulnera ad cicatricem perducit, partus abortu vitiat, si feruesacta subiiciatur. Semen lenis, renum, & vesicae vitijs prodest: menses, & scotodas pellit. commodè datur ischiadicis in vino: inflatiões stomachi lenit: sudores cieat, & ructus.

Pech

Peculiariter datur hydropicis in potu, & contra febrium circuitus.

Elaphoboscum. CAP. LXVI.

Elaphobosco fœniculaceus caulis est, aut ro-
marino similis, geniculatus: folijs duum
digitorum latitudine, vt therebinthi, pralõgis,
aliquantũ asperis circumfractis. Ad ata mul-
ta habet: ferentia umbellas anethi similes & se-
mina eiusdẽ florem subluteũ: radice ternum di-
gitorum longitudinis, & crassitudinis. vnius,
candida, dulci, esui apta. Caulis tener pro olere
manditur. Contra serpentium iclibus, datur: se-
mẽ in vino. Fama autem est hoc pabulo ceruas
serpentium morsibus resistere.

Fœniculum. CAP. LXVII.

Sinofo

Fœniculum, si herba edatur, aut semẽ cũ pti-
sana bibatur, mamas lacte replet. Coma de-
coctum in renũ doloribus subotũ proficit, quip-
pe quod vrimã excitet. contra serpentium ictus in
vino conuenienter bibitur: menses ciet. in febrim
nauseã, & stomachi feruorem ex aqua frigi-
da potũ sedat. Contrita radices, & cũ melle illi-
ta, morsibus canũ medentur. Succus caule et fo-
lijs exprimitur, & in sole siccatus, in medicamẽ
ta adũcitur, quæ ad exiccandã oculorũ aciem cõ-
modẽ tẽperantur. Extrahitur succus ad eadem
valens, etiã semine viridi, ramulisq; & radici-
bus prima germinatione incisiss. In iberia, quæ
ad occidentẽ spectat, succũ reddit gũmi similem.

CAR

Caulē mediū, dum herba floret, rustici demetūt, igniq; admouent, quò facilius vi caloris exudās gummi remittat: quod efficacius succo est, ad medicamenta oculorum.

Fœniculum erraticum.

CAP LXVIII.

Est & syluestre fœniculum, magnum: fert autē semen cāchry à simile. Cuius radix iucundè olet, potaq; strāguria medetur: menses imposita ciet. Vētre m sistit, radice, aut semine potō: contra serpentium morsus auxiliatur, calculos comminuit, regium morbum expurgat. Lactis abundantia facit, decoctum foliorum haustum: feminas à partu purgat. Traditur aliud hippomarathri genus longo, exili, & angusto folio semine coriandri, rotundo, acri, odorato. Excalfaciendi naturā habet, et virilibus fœniculo respondet, sed ad omnia infirmius.

Daucum. CAP. LXIX.

DAUCŪ aliqui dauciū vocāt. Creticū folijs fœniculo simile, minoribus, et tenuioribus: caule dodrantali, umbella coriandri, flore albo: semine acri, cādido, hirsuto, suauissimi odoris in mandedō. Radix digitali crassitudine, & dodrantis longitudine adolefcit. In saxosis nascitur & locis sole illustratis. Aliud eius genus, syluestri apto simile, acre, odoratum, aroma olens, feruentis gustus, probatissimū Creticū. Tertium assignatur genus folijs coriandri, floribus albis, capite

Et semine anethi, muscario pastinaca: semine oblongo, ceu cumini acri. Omnium semen excalfacit. potum urinae, et menses, et partus extrahit: tormibus liberat: veterem tussim mitigat. phalagio rum morsibus potum in vino, auxiliatur: tumores illitu discutit. seminis duntaxat in alijs generibus inualuit usus: in Cretico etiam radice, quae maxime contra venenatorum iniuriam in vino bibitur. Delphinium. CAP. LXX.

Delphinium surculos emittit a radice vna sesquipedales, aut maiores: a quibus folia exeunt parua, tenuia, diuisa, praelonga, quae delphinorum effigiem representant: vnde trachelum nomen est. Flos viola alba non dissimilis, purpureus: Et semen in filiquis, milio proximam quo non aliud vtilius bibi potest, ab scorpione percussis. Aiunt enim obiecta herba scorpiones resolui, atque ignauos torpescere: semota vero ea, sese recolligere. Prouenit in asperis, Et apricis. Alterum est delphinium, quod Romani buccinum vocant, superiori simile, sed folijs, Et ramis longè gracilius. Viribus eiusdem pollet, sed non ita efficacibus. Pyrethrum. CAP. LXXI.

Pyrethrum Romani saliuarem vocant. Folia, caulēque emittit, vt daucum syluestre, et feniculum: umbellamque anethi, circinathae rotunditatis. Radix longa est, pollicis crassitudine gustu feruidissimo. Pituita elicit: ideo in dolore ventris, decocta in aceto, colluto inde ore auxiliatur:

tur: mōsa pituitam extrahit. Sudores ciet, perū
 ēto ox oleo corpore: diuturnis horroribus efficax
 contra perfrictiones membrorum, resolutionesq;
 eximie conducit.

Rosmarium. Rosmarinum. CAP. LXXII.

Dvo Rosmarini genera. Vnū secundū fru-
 giferumq; cuius semen cachrys vocatur.
 Folia steniculi habet, crassiora, lutiōra, in ro-
 ta speciem, & humi sparsa, iucundē olentia: cau-
 lē cubiti altitudine, aut maiorē, multis concavi-
 alis: in cacumine vmbellā, in qua semen copiosū,
 candidum, sphondylion simile, rotundum, angulo-
 sum, acre, resinaceum, quod in mandendo lin-
 guam exurit. radix thus redolet, candida, præ-
 grandis. Est & alterum omninō consimile, se-
 men ferens latum, nigrum, vti sphondylion, o-
 doratum, minimē exurens: radice foris nigra, in-
 tus si frangatur alba. Verūm id quod sterile di-
 citur illorum planē similitudinē refert: sed neq;
 caulem, neque florem, neque semen prodit. Na-
 scitur in saxosis & asperis. Trita omnium her-
 ba communiter hamorrhoidū profluvia sistit: se-
 dis inflammationes, & condylomata mitigat:
 concoquit strumas, & abscessus, qui ad matura-
 tionem agrē perducuntur. Sicca radices cum mel-
 le vlcera purgant: torminibus medentur cum vi-
 no pota, & contra serpentium morsus conue-
 niunt: menses et vrinam ciet: veteres tumores
 illi discutiūt. Tam radice, quā herba succus
 adiect.

adieſto melle, illitus oculorum aciem exacuit. Potum ſemen ad eadem pollet: ſi comitiale malum ſentiatur, aut vetus peſtoris vitium, auxilio eſt. regio morbo laborantibus cum vino, & pipere datur: ſudores mouet, cum oleo perunctū: ruptis, & conuulſis, prodeſt. podagrū, cū loliacea farina, & aceto tritum, illinitur: purgat vitiliginēs, addito aceto quā acerrimo. Semine in potionibus vtendum, eius quidē quod cachrys non ferat: quippe illud ſua acrimonia arteriam exaſperat. Roſmarinum cum erica naſci, folijs lactuca ſylueſtris amara aſperioribus, candidioribusq; radice breui, Theophrastus author eſt: potuq; idipſum alterutra parte purgare. Cachrys vim habet excalfaciendi, & vehementer exiccandi. Quare abſtergentibus medicamētis inferitur. contra oculorum fluxiones capite illinitur, ita vt tertio die ſoluatur.

Rosmarinum coronarium.

CAP. LXXIII.

Rosmarinum, quo coronarij vtuntur, ramos mittit tennes, & circa eos folia minuta, denſa, longa, exilia, ſubter incana, ſupernē virētia, grauer odorata. Excalfactoria vi praeditum eſt. Regium ſanat morbum, ſi decoctum in aqua, ante exercitationes bibatur: & vbi laborans exercitationi ſe crediderit, in balnea deſcendat, & merum potet. Acopis gleucinoq; vnguento admifceri ſolet.

s Spbon

Sphondylium. CAP. LXXIIII.

Sphondyliū folia quadantenus platani, & Spanacis habet: caules fœniculaceos, cubitali altitudine: aut amplius assurgentes, in quorum cacumine semen duplex, seseli simile, sed latius, candidius, & magis paleaceum, gravis odoris: flores eius albi, aut pallentes: radice raphani, cœdida. Nasctur in palustribus, & aquosis. Potū semen pituitam per aluum extrahit. medetur iocineris vitæ. regio morbo, comitialibus, orthopnois, vuluarum strangulationi: veterinosos suffitu reuocat. Cum oleo commodè infunditur capitibus phreniticorum, & lethargicorum, itē capitis doloribus: cum ruta illitum, serpentina ulcera cohibet. Datur radix. contra regium morbum, & iocineris vitia: circumrasa eadem, & iniecta callos fistullarum derodit. Recentis floris succus exulceratis auribus, purulentisq; accommodatur. qui ceterorum succorum more exprimit. dein recondi solet.

Ferula. CAP. LXXV.

EViridi Ferula medula pota utilis est ad cruentas excretiones, cœliacasq;: contra viperarum morsus in vino datur: erumpentem naribus sanguinem in dita sistit. Semen potum torminosi auxiliatur: sudores ciet, vncto ex oleo corpore. Caules si edantur capitis dolores sciunt, mūria condiuntur. Ferula itaque caule profert ternum sepe cubitorum: folia fœniculi, longè

longèa superiora, & latiora. qua ab imo caule
vulnerata sagapenum efficitur.

Peucedanum. CAP. LXXVI.

Erui

Peucesdanum caulem emittit tenuem, gracil-
lentū, sceniculo similē: comā habet statim ab
terra copiosā, spissāmq; flore luteo: radice nigra,
crassa, graui odore: succosa. gignitur in montibus
opacis. Venera radix cultello cōciditur profluēs q;
ē plaga succus vmbraē mandatur in sole siqui-
dem confestim euanescit. Colligitur capite prius,
& naribus rosaceo persusis, ne capitis dolor pre-
mat, & vertigo sentiatur. Assatione radix inu-
tilis fit. Tam lac, quā succus radice, & cauli-
bus extrahi solet, sicuti ē mandragora: verūm
inefficacior succo lacryma habetur, & velocius
expirat: Interdū etiā concreta inuenitur lacry-
ma, thuris similitudine, caulibus, radicibusq; ad-
herens. Praefertur succus ē Sardinia, & Samo-
thrace, colore rufo, odore graui, feruēs gustu. Ex
oleo, & rosaceo illitū. Peucedanū prodest lethar-
gicis, phreneticis, vertiginosis, comitialibus, &
longis capitis doloribus, resolutis, ischiadicis, con-
uulsis. Omnibus, in vniversū, vitijs neruorū, ex
oleo, & aceto illitū, prodest. Eius olfactu respi-
rant vulua strāgulatus, & veternosi reuocan-
tur. Incensū serpētes abigit. Auriū doloribus cō-
ueniēter ex rosaceo instillat, cauernis dentiu indi-
tū mitigat dolore contra tuſsim efficacissim ē ex
quo assumitur: suspirijs, torminibus, & inflatio

s. 2. nih.

nibus subuenit. Ventrē leniter emollit, lientē absumit, difficiles partus mirē adiuvat. Facit ad vesicā cruciatus, & renū distentiones potū, vuluā aperit. Radix ad eadē utilis est, sed inefficacior: eius decoctū bibitur. Farina eius, sordida vlcera purgat, & vetera cicatrice obducit: squamas ossium extrahit. Incerata, & calfacientia malagmata additur. Radix eligi debet recens, quæ cariem non senserit, firma, odoris plena. Succus ad potiones amaræ amygdalis, aut rutæ, aut pane calido, aut anetho resoluitur.

Gith, seu melantium.

CAP. LXXVIII.

Gith exilibus surculis fruticat, sæpe binos do-
drantes excedens: folijs, vt senecionis minu-
tis, sed multò tenuioribus: capitulo in cacumine
tenui, paruo, ceu papaueris, oblongo, intercur-
santibus intus membranis: quibus semen inclu-
ditur nigrum, acre, odoratum, quod panibus in-
spargitur, capitis doloribus illitū frōti, subuenit.
discutit recentes oculorum suffusiones, tritum
ex irino, et infusum naribus: tollit lepras, lenti-
gines, duritias, tumoresq; vetustos, cum aceto illi-
tum: circumscarificatos clauos excutit, cū vete-
re vrina impositum. Dentium doloribus, cum
aceto, & tēda decoctum, & collutum prodest.
teretes ventris tineas expellit, peruncto ex a-
qua vmbilico, destillatione laborantes adiuvat,
tritū in linteo, & orfactum. Vrinā & mēstrua
ciet

ciet, multis diebus sumptum, & lac extrahit: difficultatem spirandi cum vino potum, leuat: phalangiorum morsibus ex aqua, drachma pondere, haustum auxiliatur. Incenso serpentes fugantur. Tradunt largius epotum enecare.

Laserpitium. CAP. LXXVIII.

Laserpitium in Syria, Armenia, Media, & Libya nascitur: caule ferulaceo, quem maspetum vocant: folijs apio similibus: lato semine. Radix excalfacit, in cibis agrè concoquitur, vesicæ noxia. Sugillatis illita cum oleo, et strumis, ac tuberculis cum cerato, medetur: ischiadicis conuenit cum irino, aut cyprino cerato: excrescentibus circa sedem tollendis illinitur, cum putamine mali punici, et aceto decocta. Venenis pota resistit: os commendat, cibis, aut sali permista. Laser è radice, atque caule sacrificatis colligitur. Præfertur autè rufum, translucens, myrrhæ emulum: non porraceum, odore valens, suauis gustu, quod dilutum facile albescit. Cyrenaicū si quis degustauerit, humorē toto corpore ciet: blandissimo odore, adeo vt ne os quidē gustanti nisi paululum spiret. Medicum. & Syriacum minus viribus valent, & magis virosū reddunt odorem. Laser omne antequam siccescat, aduiteratur sagapeno, aut sabæ lomento. quod maleficium deprehenditur gustu, odore, visu, & dilutione. Caulem aliqui silphion, radicem magudarum, & folia maspeton vocauerunt. Efficacissimum

Laser.

laser, mox *folia*, postremò *caulis*. *Acrem vim* hã-
bet, *inflationes* facit: *perunctas* cum *aceto*, *pipe-*
re, & *vino alopecias* sanat. *oculorũ aciem* ex-
cui: & *incipientes suffusiones*, *illitum* cum *mel-*
le, *dissipat*, *cauernis dentiũ* in *dolore* *inditur*, aut
cum *thure* in *linteo* *circumligatur*, aut cum *hys-*
sopo & *ficis* *coctis* in *posca*, *os colluitur*. *ÿs* *pro-*
dest, *quos bestia* in *rabiem* *efferrata* *memorderit*
vulneribus *immissũ*. *Valet aduersus venena* *te-*
lorũ, & *animalia omnia*, *quæ virus* *eiaculan-*
tur, *potum* aut *illitũ*: *scorpionum* *plagis* *oleo* *di-*
lutũ *circumlinitur*. *gãgranis* *pracoercitis* *immit-*
titur: & cum *ruta*, *nitro*, & *melle*, *vel per se* *car-*
bunculis. *Clauos*, *callosq;* *prius circumrasos* *vel-*
lit: *cerato*, aut *aridorum ficuum* *carne* *pramol-*
litum. *Recentes lichenas* *ex aceto* *sanat*: & *ex-*
crescentia *in carne*, *polyposq;* *si aliquot diebus*
cum atramento sutorio. aut *arugino* *illinatur*.
extuberantia *cum forsice* *extrahit*. *Veteribus*
faucium scabritiis *opitulatur*: *grauem*, *subitoq;*
irrauescentem vocem *dilutum aqua*, *sorbitione*
confestim expedit: *vuam* *illitum* *cum melle* *repre-*
mit: *anginis* *ex aqua mulsa* *utilissimè* *gargari-*
zatur *vescentes* *lætio* *colore* *mangonizat*:
tussi *commodè* *in sorbili* *ouo* *datur*, & *plen-*
riticis *in sorbitionibus*: *in fellis* *suffusione*, & *a-*
qua *inter cutem*, *cum aridis* *ficis*. *Horrores* *discu-*
tit *cum vino*, *pipere*, *et thure* *potum*. *neruorum*
contractionibus, *opisthotonicisq;* *datur* *oboli*

pon

pondere deuorandum, herentes gula hirudines, gargarizatum cum aceto decutit. Ad lacintus coagulatum bibitur: comitialibus ex aceto mulso proficit: menses ciet, cum pipere, & myrrha potum: celiacos adiuuat, in acino vna sumptum: cum lixiniio autem potui datum, repente conuulsis, ruptisq; prodest. ad potiones resoluitur amygdalis amaris, aut ruta, aut calido pane. Foliorum succo eadē pręstantur, sed multo inefficacius. Cum aceto mulso manditur, ad expediendam arteriam, maximē cum vox retūditur. Eo cum lactucis vtuntur, exitq; in vicem eruce. Fertur, & altera magudaris in Libia nasci, radix laserpitio similis, sed minus crassa, acris, & fungosa, ex qua non profuit succus. Eiusdem cum laserpitio facultatis.

Sagapenum. CAP. LXXIX.

Sagapenum ferulaceę herbę succus est, quę in Media nascitur. Optimum est translucens, fuluo forinsecus colore, et intus albo, nescio quid inter laser, & galbanum redolens, gustu acris. Prodest laterum, & pectoris doloribus, tussibus vetustis, conuulsis, & ruptis, crassam pulmonis pituitā expurgat. Detur comitialibus, opisthotonicis, lienosis: item contra neruorum resolutionem, perfrictione, & febrium circuitus in potu. In vnguenta probē admittitur. menses pellit, sed fetum exanimat, cum hydromelite potum. Prodest ex vino haustum, serpentium iclibus.

olfaclum ex aceto vuluarum strangulatus excitat: oculorum cicatrices, offusam caliginem, hebetudines, suffusionesq; detergit. Resoluitur vt laser, ruta, aqua, & amaris amygdalis aut melle, aut calido pane.

Euphorbium. CAP. LXXX.

Evphorbium Libyca arbor est, ferule speciem habens, qua in Tmolo iuxta Mauritaniam inuenitur. Ea acerrimo succo turget. Cuius eximium feruorem expauescentes incolae, ouillos ventres elutos, arbori circumligant, & eminus caulem contis incidunt, confestimq; è plaga, perinde atque vase quodam, in vetriculos copiosus lactis humor effluit, praeter id quod humi sparsum, vulnus eiaculatur. Duo succi genera: vnum orobi magnitudine, sarcocolla modo emicat: alterum in ventriculis concrefcit, atque vitreum spectatur. Eligendum est translucens, & acre. Euphorbium adulteratur sarcocolla, & glutini mistione. Sed difficile quidem experimentum: quippe cum leui gustu, os accësum diu detineat, adeo vt quicquid ori obijciatur, planè euphorbiū respiciat. Eius inuëtio tēpore Iubæ regis Libyæ cognita extitit. Succus illitu suffusiones discutit, potus tota die exurit: quare melli, collyrijsq; pro acrimoniae ratione admisceri debet. Coxarum doloribus prodest in odorifera portione haustus. squamas osium eadem die eximit: verum eo vtentes, necesse est linamentis, aut ce-

ratu

vatis communire corpus, quo ossa conuestiuntur. Aliqui memoria prodiderunt, percussos à serpente nihil molesti passuros, si incisa osse tenus capitis cute, intritus succus infundatur, vulnusq; postea consuatur.

Galbanum. CAP. LXXXI.

G Albanus succus est nascentis in Syria ferule, quod nonnulli metopium vocant. Maxime laudatur cartilagosum, merum thuris effugiem præbēs, pingue, minimè lignosum, retinēs nonnihil adiecti seminis, & ferule, graui odore, neque valde humidum, neque nimis aridum. Adulteratur faba fresa, resina, & ammoniaco. Galbanum excalfacit, vrit, extrahit, discutit: menses, ac partus trahit appositu, vel suffitu. lentigines aceto, & nitro perunctas tollit. Venoratur ad tussim veterem, difficultatē spirandi, si spiria, rupta, conuulsa. Aduersatur toxicis, potū cum vino, & myrrha: simili modo sumptū mortuos partus extrahit. Imponitur lateris doloribus, & furūculis: comitiales, & vulue strāgularius: & vertiginosos olfactu suscitatur. Si vritur, fugat nidore serpentes, & perunctos feriri non patitur. Serpentes cū oleo, & sphōdylo circūpositum, necat: dentium dolorem oblitum, aut cauernis inditū, mitigat. vrinæ difficili prodesse existimatur. Resoluitur ad potiones amarissimæ amygdalis, aqua, aut ruta, aut cabdo pane, mulsa & ve: aliàs meconio, are vsto, aut felle liquido.

do. Si purgare Galbanum voles, in feruentem aquam demittito. nāque cū liquefactum fuerit, eius sordes fluitabunt: quas hoc modo facile separabis. Mundo linteo, raroq; alligatum in filili, aut creta pyxide ita pendeat, vt in um vasis ne tangat: opertoque vase in feruidam aquā demittito: sic enim syncerum, veluti per colū eliquescet, & lignosum in linteo remanebit.

Ammoniacum. CAP. LXXXII.

Ammoniacum ferula succus est, quam iuxta Cyrenen Aphrica gignit: cuius fruticē cum radice agasyllim vocant. Probatum bene coloratum, ligni & calculorum expers, thuris similitudine, minutis glebis, dēsum, syncerum, nulla sordē spurcatum, castoreum odore imitans, gustu amarum. Hoc genus thrausma, id est, friaturā appellant: quod verò terram, & calculos collegit, phyrana. Gignitur in Aphrica iuxta Ammonis oraculum, succū stillāte ferulacea arbore. Mollit, extrahit, calfacit: tubercula, duritiasq; discutit. potum aluum soluit, partus extrahit: lienem cosumit, drachmæ pondere haustum: articulorum, coxendicumq; doloribus liberat. Auxilio est anhelatoribus, orthopnocis, comitialibus: item quibus humor in pectore coit, si cum melle delingatur, aut cum ptisanæ succo sorbeatur. Cruētā vrinā pellit, albugines oculorū absterget, genarum scabritiam absumit: tritum autem cū aceto, & impositum, iocineris, lienisq; duri

*Auritias sedat. discutit topthos, qui in artubus
concalluerunt, cum melle, aut cum pice illitum.
Lasitudines, & coxendicum dolores eo perungi
vtilis est, cum nitro, & cyprino oleo, vice acopi.*

Sarcocolla. CAP. LXXXIII.

Sarcocolla lacryma est arboris in Perside na-
scentis, pollini thuris similis, rufa, gustu ama-
ra. Vulnere glutinat, oculorum fluxiones inhi-
bet. emplastris inseritur. Adulteratur admix-
to gummi.

Glancium. CAP. LXXXIII.

Glancium succus est herbae, quae ad Hierapo-
lim Syria nascitur, folijs serè corniculati pa-
paueris, pinguioribus tamen, in terram sparsis,
odori tetri, gustus amari, tota croceos succo ma-
det. Folia in olla fœchili semisfrigidi libanis cal-
faciunt indigena, vsque dum staccescant: deinde
contusis succum exprimunt. Cuius est vsus ad
oculorum medicamenta, utpote cum inter ini-
tia refrigeret.

Glutinum. CAP. LXXXV.

Glutinum, quod xylocollan, alij taurocollan
vocant, præstantissimum Rhodiacum, quod
ex bubulis corijs, conficitur. Id candidum est, &
translucens. Nigrum verò minus probatur. Re-
solutum in aceto, impetigines, leprasq; cutis de-
let: ambustis igni ex aqua calida dilutum, illi-
tumq; pustulas erumpere non patitur. Vulneri-
bus prodest melle, aut aceto madefactum.

Pisâ

Piscium glutinum. CAP. LXXXVI.

Piscium glutem, venter est piscis cetacei. Praestat candidans, natione Ponticum subasperum, minimè scabrum, et quod celerrimè liquefcit. Vtile emplastris capitis, & leprarum medicaminibus, & tetanothris, quæ cutem faciei erugant, & extendunt.

Viscum. CAP. LXXXVII.

Viscum optimum est recens, intus porraceum, extrà fuluū. quod asperi nihil, aut surfurosi conceperit. Fit acinis in quercu nascentibus, buxæo fruticis folio: Contusum acinum lauant, & postea in aqua decoquunt. Sunt qui commaducando ipsum efficiant. Gignitur quoque in malo, pyro, & plerisque alijs arboribus. quinetiã inuenitur in quorundã fruticũ radicibus. Emollit, discutit, extrahit. parotidas, tubercula ceterasq; collectiones ad maturitatem perducit, cum resina & pari cera mixtum: epinyclidas in splenio sanat: vetera vlcera, abscessusq; quos cacoethes vocat, ex thure mollit. Lienem cum calce, gagate, aut Asio lapide coctum, & impositũ absumit: cũ sandaracha, aut auripigmento illitũ, vngues extrahit. mixtum cum calce, & vini fece, suam vim intendit.

Aparine. CAP. LXXXVIII.

Aparine ramis multis, & paruis fruticat, asperis, quadrangulis, per interualla orbiculato foliorum ambitu, vt in rubia: flos albus: semen

semen durum, rotundum concavum, album, umbilici figura, asperitate vestium tenaci. Ea pastores coli vice vtuntur ad eximendos è lacte pilos. Seminis, caulium, ac foliorum succus, potu cōtra viperarum, phalangiorumq; morsus auxiliatur: infusu aurium dolori medetur. Herba cum axungia trita, strumas discutit.

Alyssum. CAP. LXXXIX.

Alysson exiguus frutex est, vnicaulis, subasper, rotūdis folijs: fructu dupliciū scutorū effigie, in quo est semen quadātenus latum. In montibus, & asperis locis emicat. Eius decoctū singultus sine febris, potu discutit: idem efficit, si quis eam aut teneat, aut doretur. cū melle trita vitia cutis in facie, & lentigines emendat. Contusa in edulio rabiei canis mederi putatur. domibus appensa salutaris esse creditur, & hominibus, atque brutis fascini amuletū. Purpureo linteo circumligata, pecorum morbos abigit.

Asclepias. CAP. XC.

Asclepias, ramos emittit lōgos: folia hederæ, longa: radices numerosas, tenues, odoratas: floris virus graue: semen securidacæ. nascitur in montibus. Radices ex vino potæ torminibus auxiliantur, & contra serpentium iēlus. Folia aduersus vulnæ, mammarumq; vlcera, quæ cacoëthe vocant, illinuntur.

Atractylis. CAP. XCI.

Atractylis, spina est cnico similis, folia multò longio

longiora ferens in summis virgīs, magna parte nudā, asperaq̄; qua scēmina pro fustis vtuntur. capitula in cacumine spinis horrent: flos luteus, quibusdam in locis purpureus inuenitur: radix tenuis, superuacua. Coma, semen, & folia cum pipere, & vino teruntur vtilissimē contra scorpionum ictus. Percussos tradunt, quandiu ea teneatur herba, nullum experiri dolorem, ipsumq̄; deposita statim recrudescere.

Polycnemum. CAP. XCII.

Polycnemon, frutex est surculosus, folijs origani: caule, vt pulegij, geniculis multis intercepto, sine umbella, tenui tamen in cacumine corymbo, boni odoris, & acris. Vulneribus agglutinandis recens, aut aridum, cum aqua efficaciter illinitur: sed quinto die solui debet. ad vrina stillicida, ruptaq̄; cum vino bibitur.

Clynopodium. CAP. XCIII.

Clynopodium frutex est solijs serpyllo similis. surculosus, duum dodrantum altitudine. nascitur in petrosis. Flores, marrubij modo, ex intervallis distincti speciem lecti pedum præbent. Bibitur herba, & succi eius decoctum, ad conuulsa, rupta, strangurias, serpentium ictus: menses, & partus pellit: & pensiles verrucas, quas acrochordonas vocant, eijcit, aliquot diebus potum. Aluum sistit decoctum ad tertias potumq̄; si febrim sentiunt, ex aqua, alioquin, ex vino.

Leontopetalum. CAP. XCIII.

Leontopetalon, caulem emittit dodrantalem, aut altiore, plurimis alijs concavum, te in cacumine semina parua duo, aut tria, in siliquis, ciceris modo: flores anemone similes, puniceo coloris: folia brassica: sed papaveris diuisura: radibus nigris, rapa similibus, strumosis. Nascitur in aruis, et segetibus. Radix auxiliatur serpentium ictibus, ex vino pota: nec alia res celerius dolorem finit. miscetur ischiadicorum clysteribus.

Teucrium. CAP. XCV.

Teucrion, siue, vt alijs placet, teucris, herba est virga referens effigiem, trissaginis similitudine, tenuifolio, non multum a cinere alieno. Hæc in Cilicia iuxta Gentiadem, Cissademq; vbertim provenit. Recens cum posca, aut arida seruesacta ius potu lienem potenter absumit. Lienosis cum aceto, & ficis illinitur: item serpentium morsibus ex aceto solo sine ficis.

Trissago. CAP. XCVI.

Chamadris Græcis, alijs chamadrops, Latinis trissago dicitur. Sunt qui eam teucrion appellauere, propter eam quam cum teucrio seruat similitudinem. Nascitur in petrosis, & asperis. Frutex est dodrantalis, folia habens exigua, amara, efigie & diuisura quercus, flore paruo, penè purpureo. Carpitur semine pgnans. Recens in aqua decocta, potu tussibus, indurato lien.

lieni, vrinae difficultati, incipientibus hydro-
pici: auxiliatur: cit menses, partus extrahit: lie-
nem ex aceto pota consumit: aduersus serpen-
tium venena ex vino, potu, illituq; efficacissima.
Trita digeritur in pastillos, ad supradiſta. pur-
gat vetera vlcera, cum oleo illita, caliginem ocu-
lorum discutit. natura eius est calfacere.

Leucas. CAP. XCVII.

Lucas motana, latioribus quã vrbana fo-
lyjs, semine acriore, amariore, ori ingrato,
efficacior tamen quã satiuua habetur. Vtra-
que ex vino contra animalium venena, praci-
pue marinorum, opitulatur.

Lychnis. CAP. XCVIII.

Lychnis coronaria, flore est alba viola si-
mili, sed purpureo: quo carolla faciliatur.
Contra scorpionum ictus semen in vino potum
auxiliatur. Lychinis syluestris, omnia vrbana
similis. Bilem per aluum detrahit, semine dua-
bus drachmis potu, ictis à scorpione subuenit.
Aiunt huius herbe appositu scorpiones torpe-
scere, & inertes prorsus reddi.

Lilium. CAP. XCIX.

ENA.

Lilia coronamentis se dedunt, Liria à qui-
busdam vocata. E quibus vnguentum sem-
peratur, quod aliqui lirinum, alij susinum ap-
pellant. neruos, & priuatim vulua duritias
emolliens. Folia herbe illita, contra serpentium
ictus auxiliatur, seruesacta ambustis proficiunt:
aceto

aceto cōdita vulneribus opitulantur. Succus ad-
 iecto melle, aut aceto in creto vase coquitur cōue-
 nienti medicamento vetustati vlcerū, & ad re-
 centia vulnera. Inassata radix, & ex rosaceo
 trita, igni ambusta sanat, vuluā emollit, men-
 ses ciet, vlcera cicatrice obducit. Cum melle de-
 trita nervis praecisis, luxatisq; medetur: vitiligi-
 nes, fursures, & lepras emēdat: vlceraq; in capi-
 te manātia expurgat: abstergit faciem, & eru-
 gat. teritur in aceto cū hyoscyami folijs, et farina
 tritici mulcendis testiu inflāmationibus. Semen
 potū morsibus serpentiu aduersatur. Ignibus sa-
 cris semē, & folia cū vino illinūtur. Tradūt &
 purpurea esse lilia. In Syria autem, & Pisidia
 Pamphiliæ efficacissima vnguentis nascuntur.

Ballote. C A P. C.

Balloten, nomine alio nigrum marrubiū vo-
 cant. Caules edit quadrāgulos, nigros, sub-
 hirsutos, complures ex vna radice: folijs maiorib;
 bus, quā marrubij, hispidis, per internalla in
 caule dispositis, subrotundis, † graueolētibus, a-
 piastro proximis: vnde aliqui apiastrum eā vo-
 cauerūt. candidi flores vniuersi verticillato am-
 bitu caulem coronāt. Vis eius efficax aduersus
 canis morsus, folijs ex sale illitis. Feruenti cinere
 flaccescunt folia, vt condylomata reprimant:
 purgant & sordida vlcera cum melle.

† In Oribasij codice manu scripto hic in-
 teriectum legitur verbum μέδωνα, quod i-
 1. tolina

folia quoque Ballotæ nigra reddit. Nec temerè fortassis illud quis adijciendū putabit, quòd pulchrè alteri eius nomini cōueniat, quòdque ipsius meminerit Plinius libro xxvij. cap. viij. cū inq̄t. Ballote folijs est marrubij maiorib. & nigrioribus.

Apiastrum. CAP. CI.

msil
Melissophilon, siue melittæna, id est, apiastrum, id sibi nomen vsurpauit, quoniam apes ipsa herba delectantur. Cauliculi, & folia ballotæ, de qua paulò antè diximus, similia essent, nisi maiora, tenuioraq̄; nec ita hirsuta spectarentur: citreum malum olent. Folia cum uino pota, aut illita prosunt, contra ictus phalangiorum, scorpionumq̄; : item aduersus canis morsum. Decocto eorundem gratia, foueri prodest: defensionibus sceminarum ad ciundos menses conuenit: dentes eodem in dolore colluntur. dysentericis infunditur. Fungorum strangulationibus folia, addito nitro, potu auxiliantur: torminibus, & orthopnoicis delinctu. Illita cum sale strumas discutunt, vlcera purgant: articulares dolores illita sedant.

Marrubium. CAP. CII.

Marrubium, frutex est ab radice ramosus, candidans, subhirsutus, quadrangulatis ramis: folium pollicem æquat, subrotundum

dum, hispidum, rugosum, gustu amaro: semen in
caulibus, & ex intervallis: flores verticillato
ambitu, asperi. Nascitur propter adificia, rui-
nas, & rudera. Huius folia sicca cum semine de-
cocta in aqua, aut viridium succus datur cum
melle suspensio, tussietibus, & ad tabitudinē
reductis. Crassam è pectore pituitam cum sicca
Iri eicit, mulieribus à partu non purgatis da-
tur, vt menstrua, & secundas extrahat: item
in difficili partu, & his qui venena hauserunt,
aut à serpentibus demorsi sunt, vesicam, renesq;
lædit. Folia cum melle illinuntur sordidis vlceri-
bus purgandis: pterygia, nomaque sistunt. late-
rum dolores mittigant. Succus folijs contusis
expressus, & sole coactus, ad eadem pollet: cum
vino, & melle illitus oculorum claritatem ad-
iuuat: naribus regium morbum expurgat. au-
rium doloribus conuenienter instillatur per se,
aut cum rosaceo.

Stachys.

CAP. CIII.

STachys, frutex est marrubio similis, sed lon-
gior, folia ferēs numerosa, hirsuta, rara, præ-
dura, cana, odoris iucundi: & complures virgas
ab vna radice exeūtes, marrubio cãdidiores. Na-
scitur in montibus, & asperu. Vim habet excal-
facatoriã, & acrem. Foliorum decoctum potu pel-
lit menstrua, & secundas.

Phyllitis.

CAP. CIIII.

Phyllitis folia promit rumici similia,

longiora, & viridiora, sena, aut septena, re-
 eta, quæ parte anteriore lauia cernuntur, à ter-
 go autè pensiles quasi vermiculos tenues osten-
 dunt. In vmbrosis, & opacis hortorum locis emi-
 cat, gustu acerbo. Neque caulem, neque frõ, ne-
 que semen profert. Folia in vino pota serpentium
 morsibus aduersantur. quadrupedibus per os
 infusa auxilio sunt: & si dysenteria, aut resolu-
 ta aluus exercet, potui datur.

Phalangium. CAP. CV.

Phalangium, à quibusdã phalangites, ab
 alijs leucantatha vocatur. Ramuli sunt ei
 duo, aut tres, plurès ve in diuersa tendentes: flos
 candidus, lilio similis, multas incisuras habès: se-
 mine nigro, † lato, ad lenticule dimidiatæ figu-
 ram, multò tenuiore: radice parua, tenui, herba-
 ceæ coloris, dum à terra eruitur. prouenit in collibus.
 Huius folia, semen, flos cum vino pota, au-
 xiliantur contra scorpionum, phalangiorumq;
 iæctus: tormina quoque discutunt.

† Si quis Græca Dioscoridis exemplaria
 consulat, hic non πλάτυν, hoc est latũ, sed
 πλάτυν, quod est crassum, scriptũ reperiet.
 Quod si præterea ea legat, quæ ex Plinio
 in commentario retulimus, deprehendet
 Ruellium in vertendo secutum fuisse Pla-
 nium, ex eoque vocẽ illam reddidisse.

Trifolium. CAP. CVI.

Trifolium

Trisoliū, Græci triphyllon, alij oxytriphyl-
lon, alij menyanthes, alij asphaltion, vo-
cant. Frutex supra cubiti altitudinē attollitur,
virgas habens tenues, iunceas, & nigras, vnde
ramulares enascuntur appendicula, in quibus
terna singulis germinationibus exeūt folia. loto
arbori similia, ijs recenter enatis rura odor inest,
vbi autem adoleuerunt, bitumen olent. Florem
edit purpureū: semen quadantenus latum, sub-
hirsutum, ex altera extremitate exertum, an-
tena modo corniculum gerens. Radix tenuis, lō-
ga, valida. Semen, & folia in aqua pota pleuri-
ticis, vrina difficultati, comitialibus, & ijs qui
aqua inter cutem principia sentiunt, feminis
quoque vulua vitijs oportunis, auxiliatur: mē-
ses ciunt. terna drachma è semine dari debent,
è solijs verò quaterna. Cōtra serpentiū ictus tri-
ta folia, & ex aceto mulso pota, praesidio sunt.
Tradunt aliqui, totius fructus, radicis, folio-
rumq; decoctum soti dolores eorum finire, quos
serpentes percusserint. qua autē aqua sanatus
quis fuerit, si ea quispiam alius foueatur, qui vl-
cus habuerit, perinde afficitur, vt à serpente de-
morsus. Quidam terna folia, aut semina in ter-
tianis, cum vino potui dedere: & in quartanis
quaterna, vt qua febrium circuitus discuterent.
Radix antidotis inseritur.

D Polium. CAP. CVII.

Vo genera polij. Montanū, cui teuthr.

nomē est, & cuius est vsus, tenuis frutex est candidus, dodrantalis, semine refertus: capitulo in cacumine quadam corymborum speciem praeserente, paruo, cano hominis capillo simili, graui ter olente, non sine quadam suauitate. Alterum fruticosius, non vsque adeo valens odore, & viribus infirminus. Potum feruesacti ius auxiliatur serpentium ictibus, hydropicis, morbo regio: & lienosis ex aceto: stomachum male habet. caput doloribus afficit: aluū, & menses ciet. substratum, suffitūmve serpentes abigit: illuū vulnere conglutināt.

Scordium.

CAP. CVIII.

Scordium in montibus, & palustribus, nascitur, folijs trissaginis, maioribus, nō sic in ambitu diuisis, aliquantū allia redolentibus, gustu amaris, & adstringētibus: quadrāgulis caulibus: subrubro flore. Herba vim excelsa factoria habet: urinam ciet. Cocta recens, aridaue cum vino, aduersus venenatos serpentium morsus bibitur: ad stomachi quoque rofiones, dysenteria, & vrina difficultatem, binis drachmis cum hydromelite: crassamen purulētum, pectore expellit. Facit arida farina ad veterem tussim ruptam conuulsa. si cum nasturtio, melle, & resina miscetur in eclegmate. Inflammata modicē precordia, cerato excepta, recreat: cū aceto acri, aut aqua, podagris cōuenienter illinitur: menses irrita mouet, vulnere conglutināt, vetera nō

ra purgat, & ex melle cicatricem perducit. Sicca excrescentias in carne cohibet. Succus ad eadē vitia bibitur. Inter prima efficax Ponticū natione, Creticūmq; ue.

Tussilago. CAP. CIX.

Tussilaginis folia sunt masculina: quā hederæ ² Vul-
tra, sex aut septem à radice subalbida à ter- ³ vngul-
ra, supernè videntia, in plures angulos exeūtia. ⁴ caballi
Caulis palmum altus: flos luteus, vere prodit, ⁵ na-
quo vnā cum caule confestim exuitur: inde nõ-
nulli his vacare existimarunt. Radix tenuis est,
& superuacua nascitur in amarus & riguis,
Folia ex melle trita igni sacro, & omnibus in-
flammationibus illita medentur. Arida suffitū,
ita vt sumus per infundibulū hianti ore rapia-
tur, hos sanat, qui sicca tussi, atque orthopnoea
infestantur: pectoris vomicas rumpūt. Eundem
effectum præbet suffita radix. decota in hydro-
melite, & pota, emortuos partus eijcit.

Artemisia. CAP. CX.

Artemisia magna ex parte in maritimis
nascitur, absinthij modo fruticosa, maio-
ribus, & pinguioribus folijs, ramisq;. Huius
quidem genera duo. Vnū latius, habitiusq;, fo-
lijs, virgisq; latioribus. Alterum tenuius, flore
paruo, tenui, candido, graueolente, æstate floret.
Sūt qui in mediterraneis vnicaulis nomine ap-
pellent tenuē herbulā, simplici caule, et minuto,
oribus scatente tenuibus, flauo colore. hac in-

cundio rem quàm præcedens efflat odorẽ. Vtraq;
 excalfacit, extenuat. feruefacta conuenienter
 in muliebres defessus adijciuntur, ad detrahen-
 dos menses, partus, secundasq; item ad præclu-
 siones vuluæ, & eiusdem inflãmationes: calcu-
 los comminuant, remoratã vrinam cient, menses
 pellunt publi illite. Succus vuluæ inditus ex myr-
 rha eadem, quæ in sepsio trahit. Coma tribus
 drachmis eorundem educendorũ gratia bibitur.

Artemisia tenui folia. CAP. CXI.

Artemisia tenuifolia in sepibus, & cultis
 iuxta aquarum ductus nascitur. Eius flo-
 res, & folia contrita sampsuchi odorem reddũt.
 Siquis stomacho laborans, herbã cũ amygdalino
 oleo bene contundat in malagmatis lentore, &
 stomacho imponat, sanitati restituetur. Qui
 neruorum quoque dolore cruciatur, si succũ eius
 cum oleo rosaceo miscens illinat, sanatur.

Ambrosia. CAP. CXII.

Ambrosia pusillus frutex est, ramosus, trium
 parmorum altitudine: folijs rupta, circa imũ
 caulẽ exiguis: cauliculi seminibus, perinde qua-
 si ratemulis grauidi, qui nunquam florem pa-
 riunt, odore vinoso, suauis: radice tenui, sesquipe-
 dali. Coronatur ea Capadoces. Vis eius reprime-
 re, ac repellere, & illitu adstringere humores,
 qui in aliquam partem incumbunt.

BOTRYS. CAP. CXIII.

Botrys fruticosa herba est, lutea tota, & in multas alas sparsa: semen circa totos ramulos prouenit: folia cichorio similia, tota suauem odorem spirat, quare vestimentis interponitur. Inuenitur in torrentium ripis, & conuallibus. Pota orthopneas mulcet. Hanc Cappadoces a-brosiam vocant, alij artemisiam.

Geranium. CAP. CXIII.

Geranium folijs anemones, diuisuris longioribus: radice subrotunda, cum estur dulci. Quae drachma pondere in vino pota vuluae inflationes discutit. Geranium alterum, caulibus minutis, & pilosis, sesquipedalibus, folijs maluae in summis alis sursum spectantia gruum capitula insunt, cum suis rostris, aut canini dentes. Nullius in medicina vsus.

Gnaphalium. CAP. CXV.

Gnaphalij folijs albis, mollibusq; aliqui pro tomento vtuntur. Bibuntur efficaciter folia in vino austero ad dysenteriam.

Typha CAP. CXVI.

Typha folium edit cyperidi simile, caulem album leuem, aquabilem: flore in cacumine ebientem, densum, qui in pappos soluitur, quod paniculam aliqui nominant. Huius herbae flos suillo adipe eloto exceptus, ambustis medetur. Gignitur in palustribus, & aquis stagnatibus.

aut albi, aut purpurei, aut lutei, inueniuntur. Luteum verò præcipuè in medicina vsus. Huius aridi flores seruesacti in desectionibus, valent contra vuluæ inflammationes, & menstrua expellunt: sanant oris vlcera, cum melle: cum cerato, rimas sedis. Semen duùm drachmarum pondere ex vino potum, aut cum melle inditum, menses secundas, & partus extrahit. Radices cum aceto illita, lienem reprimunt, & podagricos iuuant.

Cratæogonum. CAP. CXXII.

Cratæogonum, siue, vt alijs placet, cratæon, folijs melampyro simile est, multis calamis ex vna radice emicantibus, multorumq; geniculorum: semine milij. Nascitur in opacis, & fruteosis parte plurima: summopere acre. Traditum est à quibusdam, hoc si bibat ieiuno ore, ter die post menses purgatos, tribus obolis, in cyathis aquæ duobus mulier, ante conceptum quadraginta diebus: & vir modo consimili, totidem diebus ante coitum hauriat, virilis sexus partum futurum.

Phyllon. CAP. CXXIII.

Phyllum, quod eleophyllum vocatur, in saxosis nascitur, duùm generum est. Quod athenis thelygonum appellant, prouenit musci modo, folio oleæ, sed colore magis herbaceo: caule tenui, breui: radice exili. florē albū profert: semen papaueris, maiusculum. Sed arrhenogonum cætera huic simile, solo fructu distat: habet enim

racemosum quiddam de florentibus oleis non dissimile. Arrhenogonon potu, masculi sexus facere partus: vt, thelygonon fœminei, proditur. Horum Crateus author est. Sed huiusmodi historiâ tenus mihi produxisse visum est.

Testiculus. CAP. CXXIII.

Testiculus, quem Græci cynosorchin vocant folijs circa caulem, & ima eius parte in terra stratis, olea molli similibus, longioribus, angustioribus, lanibus: caule dodrantali: floribus purpureis: radice bulbosa, oblonga, oliua modo angusta, duplici ordine: superiore, quæ plenior est, inferiore, quæ melior, ac rugosior. Eduntur radices coctæ, vt bulbi. Ex quibus si maiorem edant viri, mares generari dicuntur: si minorem fœmina alterû sexum. Addût, in Thessalia mollem mulieres in lacte caprino bibere, ad stimulandos coitus: aridam verò ad inhibendos. & alterum alterius potu. resolui. Nascitur in petrosis, & sabuletis.

Testiculus alter. CAP. CXXV.

Testiculus alter alio nomine serapias, Andrea autore vocatur: quoniam radix ad multa utilis sit. Folijs est porri, latioribus, oblongis, pinguibus, ex alarû sinu inflexis: caule palmeo: floribus penè purpureis: radice testiculis simili. Quæ illita tumores, discutit, vlcera purgat, & serpere eadem non patitur: abolet fistulas, & illitu inflammationes lenit. Arida radice

nomas inhihent: sanāt q̄: putredines, & oris vlcera cacoethe: aluum sistunt è vino pota. De hac eadem qua de testiculo canis, produntur.

Satyrium. CAP. CXXVI.

Satyrium aliqui trifolium vocant, quoniam tria fert folia, ad terram infracta, rumici, aut lilio similia, minora tamen, ac rubra: caule cubitalem, nudum: florē lilij effigie, candidum: radicem bulbosam, mali magnitudine, suluam, intus vt ouum candidam, gustanti dulcem, et ori nō ingratam. Quam in vino nigro austero habere conuenit: contra opisthotonum. Utendum ea dum concumbendi inceffit cupiditas, siquidē ea proniores ad venerem fieri affirmant.

Satyrium erythronium.

CAP. CXXVII.

Est et alterum Satyrium erythroniū, siue erytrhaicon, id est rubrum, semine lini, maiore, duro, leui, splendente, quod fertur non secus atque scincus, libidinem excitare. Cortice radicis gracili, rufo: intus autem album includitur, sapore dulci, non ingrato ori. In montosis, & apertis enascitur. Venerem, vt produnt, si omnino manu teneatur radix stimulat: eoq̄; magis, si habatur in vino.

Horminum. CAP. CXXVIII.

Horminum satinum herba est folijs marubio similis: caule semicubitali, quadrangulo, circa quem eminentia siliquis similes prodeunt

deunt, quæ ad radicem spectant, in quibus di-
uersum semen recluditur. Si quidem in syluestri
rotundum, fuscumq; inuenitur: in altero nigrū,
& oblongum, cuius est vsus. Ad venerem stimu-
landam, cum vino bibi volunt. Purgat cū mel-
le argemas, albuginesq; illitum ex aqua tumo-
res discutit: eo etiam extrahuntur aculei ex cor-
pore. Idē effectus est illita herba. Syluestre magis
viribus pollet: quare vnguētis, præsertim gleuci
no permiscetur. Hedyfarū. CAP. CXXIX.

Hedyfaron, quod vnguentarij pelectinum, id
est, securidacam vocant, frutex est, folijs ci-
ceris: semen rufum in siliquis fert, corniculorum
modo aduncis, quod ancipitē securim æmulatur,
vnde nomen accepit: amarū gustu. Stomachio v-
tile in potu, Additur antidota. Cum melle ante
coitum subditum, concipiendi spem adimit. Na-
scitur in segetibus et hordeis.

Onosma. CAP. CXXX.

Onosma oblonga folia habet, ad similitu-
dinem anchuse, longitudine quatuor di-
gitorum, & vnus latitudine, mollia, in terra
iacētia, sine caule, sine semine: sine flore. radice ni-
titur oblonga, tenui, infirma, rubescēte. gigni-
tur in asperis. Folia in vino pota, partus extra-
hunt. Pregnans, si eam supergrediatur, abortū
facere dicitur.

Nymphæa. CAP. CXXXI.

Nymphæa nascitur in paludibus et stagnāti-
bus

Barba
mipi

bus aquis, folijs fabæ Aegyptiæ, minoribus, & longioribus, alijs in summa aqua, alijs demersis, pluribus ex radice eadem prodeuntibus: flore lilio simili, alba, & in medio crocos habente cum defloruerit, vt rotundū malum, aut papaueris caput, extuberat: nigro semine, denso, & lato, lenti gustus. Caulis ast lauis, niger, minimè crassus, Aegyptiæ fabæ cognatus: radix nigra, scabra, clauæ similis, quæ autumno secatur. Sicca cum vino pota coeliacis, dysentericisq; auxiliatur, & lienem absumit. Radix stomachi, ac vesicæ doloribus illinitur: vitiliginēs ex aqua emendat: imposita cum pice, alopecis medetur. eadem contra veneris insomnia bibitur: siquidē ea profus adimit. pota assiduè aliquot diebus, genitale infirmit. Idem semen potum, efficit. Nympha nomen sibi vëdicasse videtur, quoniam aquosus amet. Plurima inuenitur in Elide, in Auygrosanne, & in Bæotia Aliarto.

Mympha altera. CAP. CXXXII.

Est et altera nympha, cuius flos blepharis dicitur. folijs antedicta: radice alba, scabra: flore luteo, nitente, rose simili. Huius semen, & radix contra feminarum profusua efficaciter, ex vino nigro bibuntur. Nascitur in Thessalia anne Peneo.

Androsaces. CAP. CXXXIII.

Androsaces herba est amara, tenues spargēs iuncos, sive folijs, folliculos in capitulis.

habens, in quibus semen continetur. Gignitur in Syria maritimis. Ea drachmis duabus in vino pota, copiosam hydropicis vrinam ciet. Idem effectus est semini pota, & herba decocto: podagris vtiliter illinitur.

Asplenium. CAP. CXXXIII.

A Splenium aliqui scolopendrion vocant, alij splenion, alij hemionium: folijs est multis, scolopendræ animalis similibus, ab radice vna prodeuntibus. Nascitur in parietibus, saxisq; silicis: & opacis: nec caulem, nec florem, nec semē habet. Folia polypodij modo diuiduntur, subter flauescencia hirsutaq; supernè viridia. Vim hæc habent folia in aceto seruesacta, vt per dies quædraginta pota lienem assumant: quibus etiam contritis lienem ex vino illini oportet. Stranguaria, & regio morbo prodest. Singultū sedat, calculos in vesica comminuit. Conceptum adimere creditur, per sese, aut cū muli liene appensa. Tradunt noctu, silente luna, huius rei gratia effodiendam. Hemionitis. CAP. CXXXV.

H Emionitis, quam aliqui splenion vocant, folium emittit dracunculi, lunatum: radici bus coheret multis tenuibus: nunquam flores, neque semen, neque caulem gignit. in petrosi nascitur, austero sapore. Ea ex aceto pota lienem absomit.

A Anthyllis. CAP. CXXXVI.

Anthyllis duplex est, quædam enim lentis
v mil

millima, folijs mollibus, rectis ramulis. palmi altitudine: radice parua, tenui. Nascitur in salis terris, & à sole illustratis, non in sulso gustu. Altera est folijs, ramulisq; aiuga similis, hirsutioribus tamē, breuioribus, & asperioribus: flore purpureo, odore admodū grauis: radice cichorij. Pota drachmis quatuor, vrinae difficultati, renibusq; plurimum prodest. Trita, vuluae pituitas emolliunt, cum rosaceo, & lacte imposita, vulnibus medentur. Quae autē aiuga similitudinē refert, prater alia pota cum aceto mulso, comitiales sanat. Anthemis. CAP. CXXXVII.

camilla

ANthemidis genera tria, tantū flore distantia: rami dodrantales, fruticosi, alis multis sociati: tenuibus foliolis, paruis, numerosis: rotundis capitulis: floribus in medio aureis, forinsecus orbiculato ambitu candidis, melinis, aut purpureis, magnitudine foliorū ruta. Nascitur in asperis, & iuxta semitas. colligitur vere. vim habet radices, flores & herba excalfaciendi, extenuandiq; Potu, & infusiones, pellunt menstrua, paruis, vrinam, calculosq;: aduersus inflationes, & ilei tormenta bibuntur: bile suffusam expurgat: iocinerū vitia sanant. De octo earum vesica foruentur. Ex omnibus his generibus ad calculos efficacissima est, quae florem purpureum habet, cuius amplitudo maiuscula est. Hanc proprie hexanthon vocant. Ea cui leucanthon nomen est, item quae chrysanthemon dicitur, rehemens

tius urinam ciunt. Aegilopijs illita medentur: commanducata vlcerum eruptiones in ore sanant. Nonnulli in clysteribus ex oleo vtuntur, terunturq; in farinam, ad abigendos febrium circuitus. Flores, & folia recondi debent, & priuatim tusa, in pastillos digeri: radix quoque sicari, dumq; ingruit necessitas, bina partes herbae dari, modò floris aut radicis pars vna, modò còtra floris partes dua, & herba vna, permuta tum duplicato pondere, alternis diebus, bibere autem oportet in vino mulso diluto

Parthenium. CAP. CXXXVIII.

PArthenium, aliqui amaracon vocant, folijs est coriandri, tenuibus: flore per ambitum albo, intus melino, odore subuiroso, sapore amaro. Siccatum, cum aceto mulso, aut sale potum, non secus atque epithimum, & bilem, & pituitam detrahit: suspiriosus prodest, & melancholicis. Herba sine flore à calculosis & anhelatoribus magna utilitate bibitur. Valet decoctum ad insidendum in duritia vuluarum, & inflammationibus. Illinitur sacro igni & collectionibus cum flore.

Buphtalmum. CAP. CXXXIX.

BVphtalmum, quidam cachlam vocant, caulis emittit tenues, mollesq;: folia fœniculi: luteum florem anthemide maiorem, oculi similitudine: vnde nomen traxit. Circa oppida nascitur, & in cæpestribus. Flores cù ceriato triti,

tumores, duritiasq; discutunt. Aiunt epotam post exitum à balneis, regio morbo correptis, colorem tractu temporis reddere.

PRONIA. CAP. CXL.

Paeonia, siue glycyfide, Græcis aliquibus pentoboron dicitur: sunt qui Ideos datylos radicem pæoniam vocant. Caulis altitudine sesquipedis adolescit, comitantibus multis stolonibus. Huius duo genera: mas, folia iuglandis habet, in fœmina vrrò smyrnij more diuiduntur. Summo caule, siliquas emittit amygdalis similes: in quibus cum deliscunt, multa grana, exigua, rubra, acinis punicorum similia inueniuntur, et in medio nigra, purpurea quinque aut sex. Radix maris digitali crassitudine, et palmi longitudine gustu adstringens, alba. fœminæ radicibus ceu glâdes circiter septē aut octo inhaerent, vt in hastula regia. Fœminis à partu nō purgatis sicca radix datur: ciet menses amygdala magnitudine pota: ventris doloribus cum vino pota auxiliatur. valet contra regium morbum, & renū, ac vesicæ dolores. decocta in vino aluū sistit. Rubra grana rubentes menses sistunt, decē vel duodecim pota in vino austero, & nigo: stomachicis et erosionibus ea esse prodest: à pueris pota initia calculorum eximunt. Grana nigra auxiliatur suppressionibus nocturnis: vuluæ strangulationibus, & matricis doloribus, quindecim numero pota, in aqua mulsa, aut vino. Naschitur

in altissimis montibus, præruptis.

Lithospermum. CPP. CXLII.

Lithospermum à seminis duritia nomen accepit. Folijs est olea longioribus, & latioribus, mollioribus, iacent humi, quæ ab radice exiunt: ramulis rectis, tenuibus, firmis, crassitudine acuti iunci, lignosis: in quorum cacumine bifidi exortus cauliculorum speciem exhibent: folijs longis, inter quæ paruum semen, rotundum erui magnitudine, duritia lapidea. Nasçitur in asperis, & editis locis, Vim hanc habet, vt semine cum vino albo potu calculos frangat, pellatq; vrinam.

Phalaris. CAP. CXLIII.

Phalaris cauliculos emittit & culmis similes, à minutis, ac nullius vsus radicibus, multos, duñ palmorū, geniculis cinctos, graciliores tamen, ac dulces: semen candidum, oblongum, milij magnitudine. Tunditur, & in aqua aut vino succus ad vesicæ cruciatus vtilissimè bibitur. Semen cochlearis mensura potum, ad eadem efficax est.

Rubia. CAP. CXLIIII.

Rythorodanum radix rubra est, qua tingitur lana. Vna sponte prouenit: altera fertur, vt in Thebana Gallia, & Rauēna Italia: in Caria inter oleas, vt in aruis, solo creditur. Hæc nõ sine quæstu serunt: nãq; maximū ex ea sentiunt prouentum. Aspericaules, & quadrā-

guli, longi, a parina non dissimiles, robustiores
 & multò prorsus maiores: folijs per intervalla
 circum articulos, stellatim decussatis. Semen eius
 rotundum, inter initia viride, mox rubrum, po-
 stea cum ematuruit, nigrum: radix tenuis, lon-
 ga, rubra. Vrinã ciet: qua de causa regio morbo
 opitulatur, pota cum aqua mulsa: item ischia-
 dicus, & resolutis. Crassam, copiosamq; vrinam
 pellit, nonnunquam & sanguinem: bibentes ta-
 men quotidie lauari oportet, & excremento-
 rum quæ redduntur differentiam scire. Ad-
 uersus serpētium morsus, ramulos cū folijs vino
 bibere prodest. Semen ex aceto potum, lienē absu-
 mit. Imposita radix trahit partus, menses, se-
 cūdasq; . alba vitiligni illita ex aceto medetur.

Lonchitis. CAP. CXLIII.

Lonchitis folia habet porri, latiora, ruben-
 tia, plurima, ad radicem circumfracta, ve-
 luti in terram procumbentia, pauca in caule: in
 quo flores, cœn galericuli, hiantibus comicis per-
 sonis similes, nigri, & è rictu albam exerentes
 velut linguam, qua ad labrum inferius spectet.
 Semen inuolucris clausum lancea simile, trian-
 gulum: vnde sibi cognomentum arrogauit. ra-
 dix dauci. Nascitur in sitientibus, & asperis.
 Radix ex vino pota vrinam ciet.

Lonchitis altera. CAP. CXLV.

Altera est Lõchitis, quam aliqui asperam
 lonchitid dicunt: folia scolopendry emittit-

rit, sed asperiora, maioraq; ac multò magis di-
nisa. Vulneribus mirum in modum prodest, in
eisq; inflammationes excitari non patitur.
Pota ex aceto lienem absumit.

Althæ. CAP. CXLVI.

Althæ, quam alij Ibisum vocant, in syl- Vulgò
malua
uestrium maluarum genere est, cui folia vt
cyclamino rotunda, lanugine canescunt: flore ro-
saceo: bicubitali caule: radice lenta, intus alba.
Althæa appellatur, quòd inter primas sit utilis,
& pluribus polleat remedijs. Decocta enim in
vino aut aqua mulsa, & per se cum imponitur
tusa, efficax est contra vulnera: item ad stru-
mas, parotidas, abscessus, mammaram inflam-
mationes, fracta sedis, inflationes, neruorum ri-
gores: siquidem discutit, & extoquit, rum pit,
& ad cicatricem perducit. Cocta, vt dictum est,
adiecto snillo adipe, aut anserino, terebinthi-
næve, vt malagmatis lentor fiat, facit ad vuluæ
inflammationes, præclusionesq; , in pestis subdita.
Decoctum eodẽ fungitur munere: onera vuluæ,
reliquiasq; à partu extrahit. Decocta radice
succus ex vino potus, succurrit ruina difficul-
tati, calculosorum cruditatibus, dysentericis,
ischiadicis, tremulis, ruptis, dentiũ mulcet dolo-
rem, cum aceto decocta, colluto inde ore. Viride se-
men siccumq; tritum, vitiligines in sole cum ace-
to perunctas emendat. Eodẽ cum oleo & aceto
peruncti, à venenatis non feriuntur. valet con-

tra dysenteriam, et sanguinis reiectiones, aluiq;
profluuium. In posca, aut vino decoctum bibi-
tur, contra omnes vesparum, apum, simuliumq;
aculeatos ictus. Folia cum olei momento, mor-
sibus, & igni ambustis illinuntur. Constat a-
quam, trita radice addita, sub diuo addensari.

Alcea. CAP. CXLVII.

Alcea syluestrium maluarum generi assi-
gnatur. folia habet diuisa, verbenace pro-
xima: caules tres aut quatuor, cortice cannabi-
no vestitos: florem rose, paruum: radices albas,
latas, quinque aut sex, cum plurimum cubita-
les. Quæ cum vino, aut aqua potæ, dysentericis,
ruptisq; medentur.

Cannabis. CAP. CXLVIII.

Cannabis sativa planta magni in vita vsus
ad robustissimos funes factitandos: folijs fra-
ximi, graui, odore: caulibus proceris, inanibus: se-
mine rotundo. quod largiore cibo genituram ex-
tinguit. Succus ex ea recente conuenienter au-
rium doloribus instillatur. Syluestris cannabis
virgas fert althææ similes, minores, nigriores, et
asperiores, cubiti altitudinem equantes, folio
satiuæ, nigriore, & asperiore: flore lychnidis,
subrubro: semine, & radice althææ. Decocta ra-
dix, illitu inflammationes mulcet, tumores di-
scutit, tofos articularum dissipat. Huius cortex
torquendis funibus accommodatus.

Ans

Anagyris. CAP. CXLIX.

A Nagyris frutex est arboris instar, perquã
 grauis odore: folijs viticis, virgũq; : flore
 brassica: semen in corniculis nõ breuibus gignit,
 subrotundum, firmum, versicolori facie simile
 renibus, quod durefcit vna maturefcente. Te-
 nera folia trita tumores illitu reprimunt: si par-
 tus hereat, & secunda, mensesq; morentur,
 drachma pondere bibuntur in passo: sic & suspi-
 riosis dantur, & contra capitis dolores in vino.
 difficulter parientibus adalligantur, ita vt à
 partu statim auferantur. Radicis cortex conco-
 quendis, discutiendisq; adhibetur. Semen com-
 manducatum vomitiones vehementer ciet.

Cepæa. CAP. CL.

Cepæa portulaca similis est, sed nigriora ha-
 bet folia, & radicẽ tenuem. Folia in vino
 pota vrine stillicidio, & vesica scabie laboranti-
 bus opitulantur. maximè id præstat, si cum de-
 cocto radicum asparagi eius, quem myacathon,
 hoc est, corrudam vocant, bibatur.

Alisma. CAP. CLI.

Alisma, alij Damasonion appellant: folia ei
 plantaginis, nisi angustiora essent, † laci-
 niosa, conuexaq; in terram: caule simplici, tenui,
 cubito altiore: capitibus thyrsi: flore tenui, can-
 dido, pallefciente: radicibus tenuibus, vt veratrũ
 nigri, acribus, odoratis, modicè pinguibus. aqua
 sos amat tractus. Radix, si drachma vna, au-
 altera

altera bibatur, his conuenit, qui leporem mari-
num deuorauerunt, aut a rwebetis ranis demorſi
ſunt, aut opium hauserunt: torminibus, atque
dysſenteria, per ſe, aut cum pari modo ſeminis
dauci, potui datur. conuulſis, & contra vitia
vuluae prodeſt. Herba ſiſtit album, menſtrua
pellit, tumores illita mitigat.

ANNOTATIO.

† Hæc vox non legitur in Græcis codi-
cibus, neque ab Oribasio refertur, neque
etiam à Marcello vertitur. Vnde planè
ſuſpicor, quòd Ruellius ita verbū hoc ex
Plinio adiecit, vt reliqua etiam ex eodem
reddidit.

Onobrychis. CAP. CLII.

Onobrychis folia habet lætis, longiora paulò:
caule dodrantalè: florè puniceū: radicè par-
uā. naſcitur in vliginofis, et incultis. Herba ſua
pte vi, ſi trita illinatur, tubercula diſſipat: cum
vino pota, ſtrāgurias ſanat: illita ex oleo, ſudo-
res mouet.

Hypericum. CAP. CLIII.

Hypericum alij androſamon, alij coridon, alij
chamaepityn appellant, quoniā ſemè odore
reſinā imitatur: ſurculaceo frutice, dodrantali, ru-
beſcente: folio ruta: flore luteo, leucoio ſimili, qui
digitis attritus ſanguineum ſuccū remittit, qua
ex cauſa androſamon cognominatur: ſubhirſu-
ta ſiliqua, & in rotūdo oblonga, hordei magni
tudi

lostra p-
rata.

rudine: semine intus nigro, resinosi odoris, zignitur in locis cultis, & asperis. Vrina est, mēstrua pellit appositum: tertianis, quartanisq; cum vino potum liberat. Semen quadraginta diebus haustum, ischiadicis medetur. Folia cum semine illata, ambusta sanant.

Ascyrum. CAP. CLIIII.

AScyron, siue ascyroides, hyperici genus est, magnitudine distans, fruticosus, maiores habens ramos, surculosos, rubentesq;: folia tenuia: flores luteos, & fructum resinofum, hyperico non absimile: cuius attritu digiti ferè cruentantur, qua de causa androsamon vocauerunt. Vfus seminis ad ischiadicos, potū in hydremelitis sextario: nam biliosa recrementa amplissimè detrahit. sed assiduè dare oportet, donec sanitati restituantur. Allinitur & ambustus efficaciter.

Androsamon. CAP. CLV.

Androsamon ab hyperico, ascyroq; differt. quòd fruticet ramulis surculosis, ac tenuibus: rubentibus virgis, & folijs ruta, triplo aut quadruplo maioribus, que trita vinoso succo manant. còplures alas habet in cacumine, vtrinque expansas, pinnatasq;: circa quas flores puffilli, latei: & in calyculis semen papaueris nigri, insigne lineis. Huius comæ trita resinofum odorem reddunt. Semen tritum drachmis duabus potum, biliosa alui excrementa pellit. ischiadicis maximè medetur: sed à purgatione aquam

exorbere oportet. Herba ambuſtis illita medetur, & ſanguinem cohibet.

CORIS. CAP. CLVI.

COris, quod aliqui hypericon vocant, frutex eſt folio ericæ, rubro, pinguiore, ac minore, non altior dodrante, ſuavis, odoratus, acris. Potum ſemen menſes trahit, & vrinas: cōtra phalangiorum morſus, iſchiadicos, & opiſthotonicos ex vino potum auxilio eſt: horroribus ex pipere, ſed opiſthotonicis ex oleo, aptiſſimè illinitur. Radix vino decocta potaq; defectis opẽ ferre creditur: ſed laborantem inter potandum quàm optimè cooperiri licet: ſiquidem corpus totum deſudabit, ex qua re priſtinam agilitatem recuperabit.

Aiuga. CAP. CLVII.

Aiuga herba in terra repens, ſubcurua: folijs ſemperuini minoris, multò tenuioribus, hirsutis, & pinguioribus, circum ramos frequentibus, odore pinus: flore tenui, luteo, vel candido: radicibus cichorij. Folia ſeptem diebus in vino pota regio morbo medentur: & quadraginta diebus ex hydromelite, iſchiadicos ſanant. Dantur peculiariter vrinæ difficultatibus, iecinoris, & renum vitijs: torminoſis proſunt. Ea apud Heracleam Ponticam, perinde atq; antidota, contra aconitum vtuntur, bibentes decoctum. Ad antediſta illinitur, cum polenta iure decocti ſubaſta. Trita in farinam, & cum fico in pilulis ſumpta,

sumpta, aluum emollit: excepta melle, cum aris
 squama, & resina deijcit: apposita ex melle,
 vulue vitia extrahit: mammarum duritias di-
 scutit, vulnera glutinat: vlcera quæ serpunt,
 cum melle illita, cohibet. Alterum est genus
 eiuga, cubitalibus ramis, in anchoræ speciem in-
 curuatis, prætenuibus: coma supradictæ, flore
 candido, semine nigro. hæc etiam pinum redolet.
 Tertia mas nominatur, paruula, folijs exilibus,
 albis, scabris: caule aspero, cædido: luteis flosculis,
 semine iuxta alas. respicit & hæc pinum. Hæ
 due vim superioris obtinent, sed non vsquea-
 deo efficacem.

LIBRI TERTII
 FINIS.

P E D A C I I

D I O S C O R I D I S

A N A Z A R B E L D E

Medica materia.

L I B E R Q U A R T V S .

Tribus antè libris, amātissime Aree, tradidimus. odora-
menta, olea, arbores, vugū-
ta, animalia, frumenta, ole-
ra, radices, succos, herbas, se-
minaq;. In hoc autem quar-
to differemus de radicibus, & eis, quæ restant
herbis.

Betonica. C A P . I .

Cestron psychotrophon vocatur, quoniā
frigidis locis inueniatur. Latini Betonica
appellant. Herba est caulem ferens tenuē, cubiti
altitudine, aut maiorē, quadratum: folia quer-
cus, mollia, longa, in ambitu diuisa, odorata,
prope radicē maiora. in summis caulibus semina
veluti satyria, spicatum est. Decerpta huius fo-
lia siccantur, plurimos ad vsus. Radicibus niti-
tur, vt veratri, tenuibus, quæ ex hydromelite
in potu, pituitosam vomitionem euocant. Folia
daxi

dari debent ruptis, conuulsis, mulieribus vulua
 malo opportunis, & ad laxandos vteri strangu-
 latus, denarij pondere cum hydromelite: tres in
 vini sextario drachma contra serpentium mor-
 sus ebibuntur. Herba magna vtilitate illatis à
 serpente vulneribus illinitur, aduersus etiã ve-
 nena drachma ex vino pota conuenit: praesum-
 pta ea, si venenum hauriatur, nihil nocebit. vri-
 nam ciet, aluum subducit. Medetur comitiali-
 bus, & insanus pota ex aqua: & iecinoris, lie-
 nisq; vitij drachma pondere in aceto mulso. cõ-
 coctionem adiuuat, si quis cum faba magnitu-
 dine secundum cœnã cum melle cocto deuoraue-
 rit: modo consimili acida ructantibus propina-
 tur. stomachicis eam manducare, & succum de-
 uorare proderit, si postea dilutum vinum sor-
 beatur. Datur sanguinem excreantibus, tribus
 obolis cum diluti vini cyatho: ischiadicis, renum,
 & vesicæ doloribus ex aqua. aqua inter cutem
 binis drachmis ex hydromelite, si febricitant: sim-
 aliter ex mulso. regio morbo laborantes recreat:
 menses pellit drachma pondere cum vino pota.
 aluum purgant drachma quatuor pota in hy-
 dromelitis decem cyathis, facit cum melle ad ta-
 bem, & purulentam excreationem. Folia sicca
 tritaq; sicili vase reconduntur.

Britanica.

CAP. II.

Britanica, aut Vetonica, folia habet sylue-
 stris lapathi, sed nigriora, et pilosiora, gustu
 adstrin-

adstringētia: radicem tenuem, & breuem: cau-
lem paruum emittit. Folijs exprimitur succus
qui igni aut sole cogitur. Vim habet adstringen-
tem, priuatim depascentibus oris, & tonsilla-
rum vlceribus accommodatam. Valet etiam ad
reliqua, quibus adstrictione est opus.

Lyfimachia. CAP. III.

LYsimachia, quam aliqui lytron appellāt,
caules emittit cubitales, altiores ve, frutico-
sos, tenues: prodeuntibus geniculatim folijs, te-
nuibus, salicis figura, gustu adstringentibus:
flore rufo, aut aureo. gignitur in aquosis, & pa-
lustribus. Foliorum succus adstringente sua vi,
sanguinis reiectionem supprimit: dysentericis
potui datur, aut infunditur: mensiū abundan-
tiam sistit, in pessō. sanguinis profluuio subue-
nit, si nares ea herba obturētur: vulnerū cruore
cohibet. Acerrimum nidorem suffita reddit: qua
de causa serpentes fugat, & muscas interficit.

Sanguinaria. CAP. IIII.

Polygonū mas ramos habet teneros, & exi-
mōtia. **P**les, copiosos, geniculis cinctos, qui per terram,
vt gramen repunt: folia ruta, sed ¶ molliora, lō-
gioraq;: semine sub omnibus folijs turgescente,
vnde marem appellari volunt: flos ei candidus,
aut puniceus. Vis epoti succi est, spissare, ac refri-
gerare. predest cruēta excreationi, cholera, alui
fluxionibus, & vrinae stillicidio: nam vrinam
apertè ciet. Cum vino potus, contra serpentium
morsus

morsus auxiliatur: datur in febribus per horam ante significationes. feminarum pro fluxu imposito sistit. Idem succus aurium doloribus, iisdemq; purulentis instillatur. Facit eximiè ad genitalium vlcera, cum vino adiecto melle decoctus. Stomachi seruori, sanguinis reiectionibus, vlceribus qua serpunt, ignibus sacris, collectionibus, tumoribus, & recentibus vulneribus folia illinuntur. Sanguinaria femina frutificat vno caule, arundini tenera simili, densis geniculis, & in se tubarum modo farctis: articulo in orbem cingunt apices, foliolis piceae similes: radicis nullis vsus nascitur in riguis. Huic quoque spissandi refrigerandiq; natura ad eadem valens, sed inefficacior.

Polygonatum. CAP. V.

Polygonatum nascitur in montibus, frutice cubito altiore, folijs lauri, latioribus, & leuioribus, sapore mali cotonei, aut punici, cum quadam adstrictione. Flores per singulos foliorum exortus promit, candidos, folijs numerosiores, incepta a radice supputatione. Radicem habet albam, mollem, longam, crebro geniculatam, densam, grauiolentem, digitum crassitudine aequantem. Quae vulneribus efficaciter illinitur, quibus etiam maculas in facie debet.

Clematis. CAP. VI.

Clematis humi sorpit, lato, pinguiq; solo provenit, viticulas spargens crassitudine
 x. iunci.

iunci, exiguas: folio lauri figura, & colore, multo minora. Ea cum caulibus in vino pota alui pro fluuia, & dysenterias sedant: subdita in posco cum lacte, & rosaceo, aut cyprino, cruciatibus vulua medetur: dolores dentium comanducata finit. imposita serpentium morsibus iuuamentum praestat. Fertur etiam contra aspidum ictus ex aceto pota opitulari. Gignitur in terrenis.

Clematis altera. CAP. VII.

Est & altera Clematis, quae viticulosum emittit ramulum, rubescentem, lentum: folium gustu admodum acre, ac exulcerans. repit per arbores, ut smilax. Semen tritum pituitam, bilemque detrahit, in aqua aut hydromelite potum. Folis eius illita, lepras purgant. Cum lepidio conditur ad cibos.

Polemonia. CAP. VIII.

Polemonia, alij philetariam, Cappadoces chliodynam in appellat, ramus exilibus, utrimque pinnatis: folijs paulo quam ruta maioribus, ac longioribus, calaminthe, aut sanguinariae, proximis: quibus in summis velut corimbi dependent, nigro semine: radice cubitali, albicante, radice simili. nascitur in montosis, et asperis. Bibitur in vino radix contra serpentes, & dysenteriam: & ex aqua aduersus vrinae difficultatem, & coxendicum cruciatus. datur ex aceto drachma pondere lienosis. Eadem scorpionis plaga alligatur. Tradunt eum, qui radicem gustauerit

merit, à scorpione non feriri: eumq; si ictus sit, nihil molesti passurum. Dentium dolorem mensa mitigat.

Symphytum. CAP. IX.

Symphytō petraon nascitur in petris, ramis te
 Snuibus, paruis, origano similibus: capitulis,
 & † folijs thymi: lignosum totū, odoratum, gu
 stu dulce, saliuam ciens: longa radice, subrusa, di
 gitali crassitudine. Decoctum in aqua mulsā
 & potum, pulmonis vitia purgat: sanguinem
 reycientibus, & renum malis ex aqua datur:
 ad dysenteriam, rubraq; sceminarum profluuiā
 in vino dococtum: ad conuulsa verò & rupta,
 ex aceto mulso bibitur. Quin. & commanduca
 tū sitim sedat, faucibus asperis subuenit vulnera
 recentia, enterocleasq; cōglutinat, & illitu co
 hibet. Carnes autem cum symphyto decoctā coa
 lescent. Est & alterum symphyton, quod aliqui
 pecton vocant, id caulem emittit bicubitalem,
 aut maiorem, crasum, leuem, angulosum, vt
 fonchi inanem: circa quem breui interuacante
 spacio, folia exeunt angusta, buglossō proxima,
 oblonga, hirsuta: caule secundum angulos quos
 dam striato: folijs tenuibus, ex alarum sine pro
 deuntibus: in quibus flores lutei. & circa cau
 lem velut verbasci semina emicāt. Tam caulis,
 quā folia aspera lanugine horrent, taclūq; pru
 ritū cōcitant. Radices demittuntur foris nigrae,
 intus candidae, viscosa. quarū est vsus. Trita, &

potæ cruentis excreationibus, ruptisq; proficiunt recentia vulnera illita conglutinant, carnes quæ si concoquantur, cogunt addita. Inflammationibus præsertim sedis cum senectutis folijs vtiliter illinuntur.

ANNO TATIO.

† Ne quis cōmoueatur, nos quòd hic folia adiecim9 p̄ter Ruellij, & Marcelli interpretationem. Id enim ea ratione fecimus, quoniam in Aldino codice hoc loco φύλλα, hoc est, folia habetur. Tum verò quia folia thymi pulchrè illi herbæ quadrant, quam verum Symphytum petræum censemus.

Holoſtium. CAP. X.

Holoſtion quadrātalis herba est pusilla, tribus quatuorve digitis supereminēs extra terrā: folijs viticulisq; coronopo, aut grami ni proximis, gustu adstringētibus: radice alba, pratenui vsque in capillamēti speciē, lōgitudine quatuor digitorū. nascitur in collibus terrenis. Vſus eius ad rupta in vino pota: nā & carnes coguntur decoctionibus addita.

Stoebe. CAP. XI.

Stoebe vulgaris est notitia. Cuius semen, & folia stringunt, quapropter dococtum dysentericis infunditur: auribus quoque purulētis instillatur. Illita scilicet oculis ab iclu cruentis prorsunt, & erumpentis sanguinis impetus cohibēt.

Cli

Climenum. CAP. XII.

Clymenum caulem fert fabæ, quadratū: folia plantaginis: folliculis supra caulem sese inflexis, vt in poliporum cirris. Probatissimū est ē montibus. E' frutice toto cum radice succus exprimitur qui ad sanguinis reiectiones, in potu efficax est: celiacos, rubraq; fœminarū profluuia refrigerando infranat: sanguinē naribus erūpētē supprimit. Trita folia, aut siliquæ recētibus vulneribus impositæ, ea ad cicatricē perducunt.

Periclymenum. CAP. XIII.

Periclymenon simplex fruticat, ex interual-
lis parua folia habens, ipsum amplectantia,
subcandida, hederacea: inter folia surculi exeūt,
in quibus bacca hederæ similes: flos fabæ, candi-
dus, aliquantum rotundus, & quasi in folium
procumbens: semen durū, & quod difficilē euel-
latur: radice rotunda, crassa. Nascitur in aruis
ac sepibus, conuoluens se ad miniculis propter as-
sidentibus. semē eius postquam ematuruit col-
lectum, & in vmbra siccatum, si drachmæ pon-
dere detur in vino, quadragenis diebus, lienem
absomit, lassitudinem discutit: sed vrinam ciet,
statim à sexto die cruentam. orthopnææ, &
singultui prodest: partum accelerat. Folia sunt
eisdem viribus prædita: quæ tricenis septenis
diebus epota, sterilitatem facere produitur: perū-
tilis ex oleo, febrium algores abigunt.

Tribulus.

CAP. XIII.

Tribuli genus vnum terestre, folijs ad effi-
 gię portulacę, tenuioribus: viticulis in terra
 stratis: spinis secundũ folia rigidis, praeduris. iuxta
 amnes, & rudera nascitur. Est et alterũ genus,
 aquis familiare, quod in fluminibus natũ comũ
 exerit, aculeos condens: folijs latis, & pediculo
 lęgo: caule parte summa, quã ima crassiori:
 adsunt ei & capillamenta quadam spicacea se-
 men durũ, ab altero nõ abhorrens. Vterque refi-
 gerantis, & inspissantis est natura: ideo inflama-
 tiones omnes cataplasmate adiuvat. vlcera in
 ore erumpentia, putredines, gingiuas, tonsillasq;
 persanat. Succus ex his colligitur ad oculos me-
 dicinas. Semen dũ recens bibitur, calculosis inua-
 mentũ affert. Drachma terrestris tribuli pota, il-
 litã ve, ięctos à vipera recreat: cõtra venena cũ vi-
 no aptissimẽ bibitur. decoctum eius sparsum pu-
 lices necat. Thraces qui ad Strimona annẽ habi-
 tant, virenti tribulo equos saginãt: & è dulci se-
 mine & esculęto panem, quo vescuntur, faciũt.

Saxifraga.

CAP. XV.

Sarxiphagon aliqui sarxiphragon, alij em-
 petron, Romani saxifragam vocant. frutex
 est surculosus, in petris, & asperis locis nascens,
 epithymo similis. Coctus in vino, mox potus,
 februantibus opitulatur: stranguria prodest,
 singulatum sedat, calculos vesicę frangit, &
 vrinam ciet.

Limo

Limonium. CAP. XVI.

Limonium folia habet beta, tenuiora, & longiora, decem, saepe plura: caulem tenuem, re-
ctum, lilio aequalem, seminibus rubris scatentē
quae gustata adstringunt. Semen tritum, &
ex vino acetabuli mensura potum, dysentericis,
reliacisq; prodest: rubra foeminarum profluuis
sistit. Nascitur in pratis, & palustribus.

Lagopus. CAP. XVII.

Lagopus herba sistit aluum in vino pota:
tut in febre, ex aqua. Eadē inguini alliga-
tur in inflammatione. Nascitur in segetibus.

Medium. CAP. XVIII.

Medium in saxis, & opacis nascitur. folia ha-
bet iridis: caulem tricubitalem, & in eo flo-
rem gradem, purpureum, rotundū: semine cnici,
minuto: radicem dodrantalem, crassitudine ba-
culi, gustu acerbo. Quae trita in farinam, & ex
melle decocta rubros menses foeminarum sistit,
aclegmate per aliquot dies sumpto. Semē in vino
potum, menstrua pellit.

Epimedium. CAP. XIX.

Epimedium, caulis est non magnus, hedera fo-
lijs, denis atque duodenis neque florem, ne-
que fructum ferens, radice tenui nigra, graui
odore, gustu fatuo, nascitur in humidis. Folia
cum oleo trita, imposito catasplamate, mammas
increfcere nō sinunt. Radix conceptum adimit,
Folia trita quinis drachmis, post menstruas

purgationes, quinque diebus in vino pota, præstant mulieribus, ne concipiant.

mayor
Gladiolus. CAP. XX.

Xiphion, alij phasganon, alij macheronio, Romani gladiolum vocant. nomē inde accipit, quòd folium gladij præbeat speciem. Iridi simile erat, nisi minus, & angustius videretur, et gladij modo mucronatū, nervosumq;. In caulem exit cubitalem, in quo purpurei flores, in ordinem digesti, inter se distant: rotundo semini: radicibus geminis, vna parvorum bulborū modo, super alteram insidente, quarū inferior gracilis est, superna vberior. nascitur in aruis. Superior cum thure illita, admisto vino, spicula & aculeos è corpore extrahit: panos cum lolij farina, & hydromelite discutit: qua de re huiusmodi emplastris inferi solet. mēses imposita trahit. Superiori radice ex vino pota, venerem stimulari, & inferiore sumpta sterile scere tradunt. Superiorem quoque vtiliter infantium enterocelis, cum aqua potui dari præcipiunt.

Sparganium. CAP. XXI.

Sparganion, aliqui xiphidion vocāt. folia habet gladioli, sed arctiora, & in terram magis procumbentia: in summo caule veluti pilule prominent, in quibus semen. Contra serpentis venena, radix cum vino datur.

Xyris. CAP. XXII.
Yris folia habet iridis latiora, & in ca
cumin^o

cumine mucronata: quorum medio caulis erum-
 pit, satis crassus, cubitalis, ex quo filiquæ trian-
 gulares dependent, in quibus purpureus flos, in
 medio puniceus: semē in folliculis, simile, sabis ro-
 tūdū, rubrū, acre: radix lōga, geniculata, rufa.
 Contra capitis vulnera, fracta q̄; efficax est: acu-
 leos, & spicula omnia, citra molestiā extrahit,
 adiecta floris eris tertia parte, & radice centau-
 rī, ac mellis quinta: tumoribus, & collectioni-
 bus illita cum aceto medetur. Radix ex passo bi-
 bitur, ad conuulsa, rupta, coxendicum dolores,
 strangurias, & alui profluvia. Semen tribus o-
 bolis potum, vrinam vehementius impellit: &
 cum aceto, lienem absumit.

Anchusa. CAP. XXIII.

Anchusa, quæ alio nomine calyx, aut ono-
 clea appellatur, folia habet lacluca, in a-
 tumen fastigiata, hirsuta, aspera, nigra, multa,
 ab radice quoque uersum humi sparsa, spinis
 horrida: radici crassitudo digitalis, quæ astate
 prouenit, & manus inficit sanguineo colore. le-
 to solo nascitur. Radix astringit: ad ambusta,
 & vetera vlcera, ex oleo & cera efficax est: igni
 sacro cū polenta medetur: lepris, & vtiginibus
 illinitur ex aceto: partus extrahit, vulua indi-
 ta. Eius decoctum renum vitijs, lieni, & bile sus-
 fusis datur: et si febris sit, ex aqua mulsa. Sistiūt
 a luum folia in vino pota. Radice pigmentarij
 vtuntur ad vnguentorum spissamenta. Est & alte

altera, quam aliqui alcibiadion, aut onochiles
 appellarunt. Hæc à priore distat, quòd minora
 habeat folia, sed simili modo aspera: ramulos exi-
 les, in quibus flos purpureus in puniceum ver-
 gens cõspicitur: radices habet rubras, prælongas,
 quæ messibus sanguineum succum fundunt. in
 sabulosis nascitur. Vis ei, folijsq; inest, quæ con-
 tra virus cùm reliquorum serpentium, tum ma-
 ximè viperarum auxilietur, siue sibo siue potu,
 siue alligatu: nam si quis quam mandens, in ser-
 pentis os inspuit, eum necabit. Est & alia huic
 haud dissimilis, semine puniceo, minore. Cuius se-
 men manducatum, si in serpentis fauces inspua-
 tur, eam interficiet. Radix acetabuli mensu-
 ra cum hyssopo, & nasturtio pota, latas ventris
 tineas excutit.

Lycopsis. CAP. XXIIII.

Lycopsis, quæ & anchusa à nonnullis voca-
 tur, folijs est læluca, longioribus, asperiori-
 bus, latioribusq; crassis, ad radicis caput recide-
 ntibus: caule longo, recto, scabro, hirsutis adnatis,
 multis, cubitalibus: flore in ijs paruo, purpurascē-
 te: radice rubra, & adstringente. nascitur in ca-
 pestribus. Cum oleo radix illita, vulneribus me-
 detur: & cum farina hordeacea, ignibus sacris:
 sudores peruncta mouet, adiecto oleo.

Echium. CAP. XXV.

Echion folia habet prælonga, aspera, ali-
 quantùm tenua, anchusa proxima, mino-
 ra ibi

ra tamen, subrubra, & pinguis, spinulis tenuibus horridula: cauliculos exiles, numerosos: minus: minutaq; utroque latere folia expansa, pinnataq; nigra, in summo caule proportionem minor: flores secundum folia purpureos, in quibus semina capiti viperarum similia insunt: radix nigricat, digito tenuior. Quae non percussis modo à serpentibus ex vino prodest: sed eos qui antea biberint, feriri non patitur. Folia, & semen idem praestant munus. Lumborum dolores sedat: in vino, aut sorbitione sumpta, lac extrahit.

Ocimastrum. CAP. XXVI.

Ocimoides, Latini ocimastrum vocant, folia fert ocimi, & ramos dodrantaes, hirsutos: siliquas hyoscyamo similes, semine, ut githi nigro praegnantibus. Vim habet semen in vino potum, quae viperarum, ceterarumq; serpentium morsibus medeatur. Datur ischiadicis: cum melle, vino, myrrha, & pipere. Radice nititur tenui, & supernacua.

Erinus. CAP. XXVII.

Erinus nascitur apud fontes, & fluuios, folijs ocimi, sed minoribus, parte superna diuisis: surculis quinis, senisve, dodrantalibus: flore candido, semine nigro, et acerbo: folia, & caules lacteo succo turgent. Semen drachmis duabus in quatuor mellis cyathis oblitum, oculorum fluxiones cohibet. Succus cum sulphure, & nitro instillatum, aurium dolores sedat.

Gra-

Gramen. CAP. XXVIII.

Gramen geniculatis serpit ramulis, à quibus radices spargit dulces, articulis praeinfectas: folia acuminata, dura, & vt arūdinis parua lata, eaq; iumēta, & boues pascunt. Trita radix illitu vulnera conglutinat. Decoctum eius in potu, torminibus medetur, & vrinae difficultatibus: calculosa etiam vesicae excrementa committit. Est & arūdinaceum gramen, priore multo maius, quod iumēta necare traditur, praesertim in Babylone, idq; iuxta vias nascitur. Quod in Parnaso mote gignitur, dēsius fruticat: solijs hederaceis: flore odorato, cādido: semine paruo, nō inutili: radicibus quinis, aut senis, digitali crassitudine, cādidis, mollibus: & admodū dulcibus. Succus si in vino cū melle pari, & myrrha dimidio decoquatur, adyctanturq; piperis, & thuris tertiae portiones, probatissimum erit oculorum medicamentum: id in aerea pyxide reconditur. Decoctum radicis idem, quod herba, praestat. Semen vehementius vrinam impellit: alui, vomitionesq; sistit. Natum in Cilicia gramen, quod incolae Cinnam appellant, boues inflammant, si eo virenti saepe pascantur.

Sideritis. CAP. XXIX.

Sideritin aliqui heracdam vocant, folia habet marrubij, sed longiora, satis ad frondem quercus, aut salviae accedentia, mmo-
ra

ra tamē, et aspera, caules edit quadratos, dodrā
tem altos, aut etiam maiores, non iniucundi gu-
stus, aliquantumq; substringētis: in quibus per
interstitia orbiculata vertebrae, vt in marrubio
spectantur: & semen in eis nigrum. nascitur in
petrosis. Illita folia, suapte vi vulnera sine inflā-
mationis periculo iungunt.

Sideritis altera. CAP. XXX.

Altera sideritis binūm cubitorum ramulis,
exilibus: folio filicis, numerofo, vtrinque
per oras diuifo, pediculo longo, prodeuntibus è-
summo. alarum sinu surculis longis, tenuibus: ca-
pitulo in cacumine orbiculato, aspero: in quo se-
men continetur, quā betæ rotundius aliquan-
to, ac durius. Huius vis, foliorumq; ad vulnera
præcipua est.

Sideritis tertia. CAP. XXXI.

Sideritin aliam esse tradūt, quam Cratenas
Sheracleam vocat, in maceris, & vineis na-
scentem: folijs, ab vna radice matris, coriandro
similibus, circa cauliculos dodrantes, laues, te-
tenuos, subcandidos, atque subrubicundos: flore
puniceo, paruo, gustanti amaro, & lento. Hu-
ius ea vis est, vt quamuis recenti vulnere imposi-
ta, sanguinem supprimat.

Achillea. CAP. XXXII.

Achillea, quibusdam Achillea sideritis, do-
drantes: aut maiores, gerit scapos, fusio-
rum effigie, minutis folijs, circundatos, ex obli-
quo

quo crebras incisuras habētibus, coriandri similitudine, sub fuluo colore, lentis, odore multo, nō insuauis, verū medicato: umbella in cacumine rotunda: floribus candidis, purpureis, & aurū emulantibus prouenit: lato solo. Trita coma sāguinolenta glutinat, & ab inflammationum periculo tuetur: erumpentem sanguinē inhibet, & cruenta vulua profluua in vellere. Decocto quoque insident scemina fluxione vulua laborātes. ad dysenterias bibitur.

Rubus. CAP. XXXIII.

Rubus notitie vulgatis. Vim habet siccan-
di, & adstringendi: capillum tingit. Ra-
morum decoctum, potu aluum sistit, & semi-
narum profluua, præsteris morsui accommoda-
tissimum. Gingiuas firmant, & oris vitijs me-
dentur folia commanducata: cohibent vlcera
quæ serpunt: vlceribus in capite manantibus, o-
culisq; procidentibus, remedio sunt: condyloma-
tu, & hamorrhoidibus folia illinuntur. cardia-
cis, et stomachi doloribus, trita conuenienter im-
ponuntur. Caules cum folijs tunduntur, expri-
miturq; succus, mox sole cogitur, singulari re-
medio contra omnia, quæ modo dicta sunt. Mo-
ri in rubo nascentis quàm optimè maturi succus
ad oris medicamenta conuenit. Sistitur aluus
per maturi cibo, nec non flore in vino potu.

Rub

Rubus idæus. CAP. XXXIIII.

Idæus Rubus appellatus est, quoniam copiosus in Ida prouenit. Est autem longè tenerior priore, ac minoribus spinis horrens: quam & sine spinis inueniatur. Insuper eadem præstat, quæ supradictus. Cæterùm flos cum melle oculorum collectionibus illinitur. ignem sacrum extinguit, stomachicisq; ex aqua bibendus datur.

Helxine. CAP. XXXV. *comp. p. m. yor*

Helxine cognomento cissampelos, folijs est hederæ, minoribus: ramulis exilibus, quibus complectitur quodcunque contigerit adminiculum. Nascitur in sepibus, uinetis, & segetibus. Foliorum succus potu deijcit aluum.

Elatine. CAP. XXXVI.

Elatine folia habet helxina similia, minora rotundiora, pilosa: tenuibus, & dodrantalibus ramulis, quinis, senisve, à radice foliosis, gustu adstringentibus, nascitur in segetibus, et cultis: oculorum fluxionibus, & inflammationibus auxiliatur, folijs cum polenta tritis, & impositis. Eadem cocta, solbitionis usu dysenteriam sistit.

Eupatorium. CAP. XXXVII. *ag. m.*

Evporium fruticosa herba est, unicum effrens caulem, lignosum, nigricantem, retum, tenuem, hirsutum, esbitalem, interdum
amplio

ampliores: folijs per interualla quinquofolij,
aut cannabis potius similibus, quinquepartito,
aut amplius diuisis, nigricantibus, & ipsis per a-
bitum serratis: semen medio caule erumpit, pilo-
sum, deorsum spectans, quod siccatum vestibus
inheret. Contrita huius folia, & cum siculo adi-
pe imposita, vlceribus, quae aegre cicatruem tra-
hunt, medetur. Herba aut semen in vino potu,
dysenteria, iecinoris vitij et serpentiū icthibus libe-
rat. Nec desunt, qui aberrantes argemonē hanc
appellarint, cum tamē longē alia sit, vti exposui-
mus. **Quinquefoliū. CAP. XXXVIII.**

Quinquefolium ramulos fert festucarum
similitudine, tenues, dodrantales, in qui-
bus semen: folia menthae, quina singulis pedicu-
lis, raro plura, in ambitu serrata: florem excandi-
do pallescentem, auri emulum. Nasitur in ri-
guis, & aquarijs ductibus. Subrubram habet
radicem, oblongam, veratro nigro crassiorem,
plurimis pollet remedijs. Ius radice decoctae ad
tertias, si in ore cōtineatur, dentiū dolores sedat:
putrida oris vlcera, collutiōe sistit: arteria scabriti-
as, gargariatu leuigat: cōtra alui p̄fluuiā, &
dysēterias auxiliatur: itē articulorū, coxēdiciūq;
cruciatib⁹ potū. Cocta in aceto, et illita, serpentiū
vlcera cohibet: strumas, tumores, duritias, ab-
scessus, & collectiones discutit: ignes sacros, redu-
ctas, condylomata, psorasq; sanat. Tenuis
radicis succus, contra iecinoris pulmonumq;
vitiā

vitia prodest: item aduersum venena. Cum hydromelite autem, vel diluto vino, & piperis exiguo, bibuntur folia contra februm circuitus: in quartana quidem, quaternum ramulorum folia, in tertiana verò ternum: in quotidiana, vnius. Ea quoque folia tricenis pota diebus, comitialibus profunt. Foliorum succus tribus cyathis aliquod dies potus, celerrimè regio morbo medetur. Illita cum melle & sale, tã vulneribus, quã fistulis remedio sunt: enterocelicis auxilium præstant. Quinquifolium sanguinis profluvia & potu, & illitu sistit. Ad expiationes, castimonias, & incantamenta inciditur.

Phœnix. CAP. XXXIX.

Phœnix folia habet hordei, sed breuiora, & angustiora: spicam lolio similem: calamos digitorũ senũ, radici aduolutos: septenas octonãve spicas. In aruis, tectisq; recenter illitis nascitur. Harum virium compos, vt in vino austero pota alui profluuium, & emanantem vulua sanguinem sistat, vrinæ impetus infranet. Sunt qui ad alligatam in puniceo vellere, & suspensam, sanguinem suppressere prodant.

Idæa radix. CAP. XL.

Idæa radici folia sunt ea, quæ rusco: adherent ijs veluti exigui capræoli, è quibus flos. Radix spissardi naturam habet, his conueniens, quibus ad strictione opus est. Pota citam aluum, mensesq; & omnẽ abundantiam sanguinis sistit.

y

Rho

Rhodia radis. CAP. XLI.

Gignitur rhodia Radix in Macedonia, costisimilis, leuior, inequabilis: quæ contrita rosas redolet. Vtilissima capitis doloribus, si madefacta fronti, & temporibus cum rosacei momento imponatur.

Equisetum. CAP. XLII.

Equisetum in riguis, & scrobibus nascitur cauliculi prædeunt inanes, geniculati, in se sarcti, rubescentes, leniter scabri: & inpetea circa eos folia, crebra exilia. In sublimè atollitur, vicinos arborum caudices scādēs obuolutūq; dependet, comis multis, nigris, ut equorum cauda: radix lignosa, dura. Vis herba spissare: quare sanguinem naribus erumpentem succus ipse sistit. prodest: dysentericis in vino potus: vrinam cit. Sanguinolenta vulnera glutinantur, tritis folijs, & illitis. Radix cum sua herba tussim, orihopnæam, ruptaq; adiuuat. Folijs in aqua potis dissectiones vesicæ, & intestinorum, enterocelæq; in vnum coalescere, cogiq; feruntur. Alterum equisetum caulis est rectus, cubito maior, inanis: comis per intervalla breuioribus, candidioribus, & mollioribus. Id cum aceto tritum, vulneribus remedio est, eademq; fungitur facultate.

Coccum infectorium. CAP. XLIII.

Coccum, quo infectores vtuntur, fructus est surculosus, paruus, cui grana ceu lentes adhaerent.

harent, quæ electa congeruntur. Optimū gigni-
tur in Galatia, & Armenia: deinde Asia, & Ci-
cilia: vltimum ex omnibus Hispanicum. Vis
huic spissandi: vulneribus, neruisq; præcis. conue-
niēter ex aceto tritū illinitur. Nascitur quoq; in
Cicilia è quercubus, cochlearum exilium simili-
tudine, quod illius regionis mulieres ore legunt,
& coccum vocitant.

Tragium. CAP. XLIII.

Tragium nascitur in Creta tantū in sî-
la, lentisco semine, folio, & ramis simile,
singulis tamen minoribus: succus ei lacteus gum-
mi non dissimilis. Semen, folia, lacrymaq; illius
spicula è corpore. eijciunt: omnia quoque corpo-
ri impacta, euocant: pota stranguria medentur,
calculos vesicæ frāgunt, menses trahunt, modus
in sumptione est, drachma vna. Fama est sylue-
stres capras sagittis confossas, eius herba pabulo
spicula excutere.

Tragium alterum. CAP. XLV.

Est & alterum Tragium, quod tragoceros.
aliqui vocant: folia scolopendrii habet, &
radicem sylvestris raphani, tenuem, candidam.
Quam crudam vel coctam esse dysentericis pro-
dest. Folia autumnō, hirci virus olent: exinde si-
bi tragii nomen adoptauit. Prouenit in monti-
bus, & præcipitijs.

Tragum. CAP. XLVI.

Est etiam herba tragos, quam aliqui
y. z. scor.

scorpion, aut traganon vocant: maximè in maritimis nascens, palmum alta, aut amplior, fruticoso, humilis, oblonga, sine folijs: pusillis circa ramos acinis, rufis, multis, magnitudine tritici, acuto cacumine, gustu multum adstringente. Racemorum acini decem ex vino poti, cæliacis, & scæminis fruxione vuluæ laborantibus, auxiliantur. Tunduntur à plerisq; & in pastillos digesti asseruantur: quibus vtuntur, cum opus est.

Iuncus. CAP. XLVII.

Iunci duo genera: vnum leuis nominati: alterum acuti, qui in mucronem fastigiatur. Cuius etiam duo assignantur genera, vnum sterile: reliquum fert semen nigrum, rotundum, & crassiore constat calamo, carnosioreq;. Tertius est iuncus, qui vocatur oloschænos, prioribus carnosior, asperiorq;: is similem supradicto fructum in cacumine parit. Semē vtriusq; tostum, ex diluto vino potum, sistit aluum, & rubra feminarū profluvia: vrinam cit, capitisq; dolores facit. Quæ proxima sunt radici folia tenera, conuenienter illinuntur aduersus phalangiorum morsus. Aethiopici iunci semine somnus allicitur: sed modus in potione seruandus est, ne sopor fiat.

Lichen. CAP. XLVIII.

Lichen, qui saxis est familiaris, aliquibus lryon appellatur, asseriginosis petris adheret, vt muscus. Is illitus sanguinis profluvia sistit.

ffit, inflammationes arcet, impetigini medetur.
 luuat regio morbo correptos, cum melle illitus, o
 ris, & lingua defluxiones inhibet.

Paronychia. CAP. XLIX.

Paronychia ex:guus frutex, in petris nascēs,
 peplo similiis, minor longitudine, maioribus
 folijs. Illita paronychijs, atq; sanis remedio est.

Chryfocome. CAP. L.

Chryfocome palmi altitudine fruticat: coma,
 specie corymborum, hyssopo simili: radice hir
 suta, veratri nigri modo, tenui. cyperum equā
 te: gustu nō inuicundo, ex dulci austero, in petro
 sis, opacisq; nascitur. Radix excalfacit, & ad
 stringit: his conueniens, quos iecur, aut pulmonis
 inflammatio malè habet. cōtra purgationes vul
 nae, decocta cum hydromelite assumitur.

Chryfogonum. CAP. LI.

Chryfogonum densè fruticat, quernis fo
 lijs, flore coronarij verba sci: radix vt ra
 pum extuberat, intus ruberrima foris nigra.
 Quae trita cum aceto: atque imposita, muris a
 ranei morsibus auxiliatur.

Helichrisum. CAP. LII.

Helicryson, quidam chrysanthemon, non
 nulli & id amaranton vocant, quo deo
 rum simulacra coronant. Ramulum habet can
 didum, virentem, rectum, firmum: folia interce
 dentibus spatijs angusta, abrotono similia: co
 man

*mam aurea lucis, in orbem: umbella rotunda, vti
luti siccis corymbis dependentibus: radice tenui.
Nascitur in asperis, & torrentium alueis. Contra
serpentium ictus, coxendicium dolores: vrina
stillicidia, rupta q̄; coma è vino pota opitulatur:
ciet menses. Sanguinem concretum ventris ac vti
sica absunit, pota cum mulso: ieiuniis, trium obo
lorum pondere, sistit destillationes, data in vino
albo diluto. vestibus inseritur, vt eas ab erodem
tium iniurijs tueatur.*

Chrysanthemum. CAP. LIII.

Chrysanthemum aut caltha, nonnullis buph
thalmos. herba est tenera, fruticosa, laeues
pferēs, caules, et multifida folia: flores supra mo
dū splendētes, luteos, orbē oculi imitantes, vnde
buphthalmi nomen traxit. propter oppida na
scitur, cuius caules oleris vice manduntur. Flores
cum cerato triti, steatomata discutere produn
tur. Regio morbo correptis, colorem bonum bre
ui reddunt, si sequente longo balnei vsu, post e
xitum ebibantur.

Ageratum. CAP. LIIII.

Ageratum fruticosa herba est, palmari logi
tudine assurgēs. simplex, humilis; origano
maximè similis: umbellam gerit, in qua flos bul
lis aureis emicat, helichryso minor. Nomen ei
inditum est quoniam diutissimè flos in sua colo
ris specie conseruetur. Vis decocti feruens,
huius

huic vsta nidor vrinam cit, & vulua duritias emollit.

Verbenaca. CAP. LV.

Peristereon, siue verbenaca, nascitur in aquo-
sis. Nomen ex eo duxisse videtur, quod colu-
ba circa hanc perquam libenter versari soleat.
Dodranis altitudine, & interdum amplius ado-
lescit. Folia e caule prodeunt incisa, & subalbi-
da. ea singulari ramo, radiceq; sola, constare se-
pius inuenitur. Folia cum suilla adipe recenti,
aut rosaceo impõsita, vuluarum dolores finire pu-
tantur: ignem sacrum illitã ex aceto reprimunt:
putrida vlcera cohibent: vulnera glutinant, ve-
teraq; ex melle ad cicatricem perducunt.

Sacra herba. CAP. LVI.

Sacra herba, quae & peristereon nominatur,
ramulos emittit cubitales, aut maiusculos,
angulosos, in quibus ex intervallis folia quer-
cus, sed minora, angustioraq; eisdem diuisuris in
ambitu, colore aliquatenus castio: radix longa,
tenuis: flores purpurei, graciles. Folia cum radi-
ce in vino pota, illitãve aduersus serpentes pol-
lent. eadem drachmae pondere cum thuris obolis
tribus in vini veteris hemina, quadragenis die-
bus, ieiuno ore, contra regium morbum bibun-
tur: veteres tumores, & inflammationes mitigat:
sordida vlcera purgant. Tota in vino decocta,
tonillarum crustas abrumpit: oris nomas gargari
ratu cohibet. Aut si aqua spargatur trichinũ,

qua m. iduerit, latiores conuictus fieri. Datur potandum in tertianis febribus tertium à terra geniculum, cum folijs circūdantibus: quartanis quartum. Sacram vocant herbam, quoniã multum ad amuleta, expiationesq; commendetur.

Astragalus. CAP. LVII.

Astragalus paruus est à terra frutex, folijs, & ramis ciceri similis: flore purpureo, paruo: radice rotūda, raphani modo grādi, quæ adnatas appendices firmas habet, nigras, pradu-ras, veluti cornua, inter se implicatas, gustu adstringentes. Nascitur in ver: tosis, opacis, & in nivalibus. eo Memphis Arcadiæ scatet. Aluum sistit radix in vino pota: vrinam monet: vetustis vlceribus sicca efficaciter inspargitur: sanguinem supprimit. agrè propter duritiam tunditur.

Hyacinthus. CAP. LVIII.

HYACINTHUS folia habet bulbi: dodrantalem caulem, leuem, minimo digito tenuiorē. herba cæci coloris: comam procumbentem, florū purpureorum plenam, incuruam: radicem quoque bulbaceam. Quæ vt creditur, pueris cum vino albo illita, pubertatem coërcet, & non patitur erumpere: sistit aluum pota, & vrinam impellit: phalangiorūq; morsibus auxiliatur. Semen astringentiùs est, theriacis expetitur: regiū morbum emendat, cum vino potum.

Papas

Papauer erraticum. CAP. LIX.

Papauer erraticum, quod rhœada vocant, vere quidem in aruis cum hordeo nascitur: flore protinus deciduo, vnde & nomen apud Græcos accepit. Folia eruce, aut origano, aut cichorio, aut thymo similia spectantur, sed longiora, diuisa, scabra: iuncens ei caulis, reclus, cubitalis, asper: flos sylvestris anemones, puniceus, interdum albus: oblongum caput, sed quàm anemones minus: semen rufum: radix longa, subalbida, minoris digiti crassitudine, gustu amara. Huius capita quinque, aut sex in vini cyathis tribus ad dimidias decocta, potui dabis, quibus somnus accersendus est. Semina acetabuli mensura ex aqua mulsa pota, aliu leniter emolliunt: ad idem prastandũ mellitis placentulis, & dulciarys libis admiscentur. Folia cum calycibus illita, inflammationes sanant: eorundem sotu, & perfusione somnus allicitur.

Papauer satium. CAP. LX.

Esatium papaueris genere, quod hortense est, semen in panem densatur, qui sanis in vsu sit: eo etiam ex melle pro sesama vtuntur: thylacitin vocant. Capitulu habet longũ, & semen candidum. Sylvestre vero caput habet insidens, demissumq;, & nigrum semen: quod pithitis nominatur: nonnullis tamen & ipsum rhœas dicitur, quoniam eius scapo lacteus succus emanat. Tertiu magis sylvestre, & ad medicinas valen-

tius, multò his longius, producliore capitulo.
 Omnium in cõmune natura refrigeratrix. qua-
 re si capita ipsa, & folia decoquantur in aqua,
 somnum fortu conciliabunt. Bibitur decoctũ con-
 tra vigilias. Calyces cum polenta triti, & cata-
 plasmatis admisti, ignibus sacris, & inflamma-
 tionibus profunt. Tunduntur quoq; virides, &
 digeruntur in pastillos, qui siccati ad vsum reco-
 duntur. Capita quoque per se in aqua coquun-
 tur ad dimidias, iterũque adiecto melle, dum
 humor coeat in eclegmatis lentorem. Id medica-
 mentum in tussi, arterie fluxionibus, & cœliaco-
 rum affectu, doloris leuamentum præbet. effica-
 cius tamẽ reuiditur, addito, hypocistidis succo, &
 atacia. Papaueris nigri semen tritum cum vino
 bibitur, contra citam aluum, & feminarũ pro-
 fluua. in peruvigilijs fronti, tẽporibusq; illinitur
 ex aqua. Opiũ eius magis refrigerat, inspissat,
 siccãtq;. Sumptum erui magnitudine, dolorem
 finit, concoquit, & somnum allicit: tussi, atque
 cœliacorum valetudini auxiliatur: verũ si co-
 piosius hauriatur, nocet. cum lethargicos efficiẽs
 interimat. Ad dolores capitũ cum rosaceo per-
 fusum, efficax est: aurium dolori cum amygdali-
 lino, myrrha, & croco instillatur: inflamma-
 tionibus oculorum cum torrefacto oui luteo profi-
 cit: igni sacro, & vulneribus cum aceto: poda-
 gris, cum lacte mulieris, & croco. somnum acer-
 sit subditum sedi pro balano. Optimum habe-
 tur

rar graue, & densum, gustu amarum, odoratu
 soporiferum, quod facile aqua diluitur, leue,
 candidum, neque asperum, neque grumosum,
 quod inter colandum non vt cera coeat, & in
 sole diffundatur: dein ad motum lucernis, non
 atra luceat flamma: extinclum denique odoris
 vim conseruet. Sed opion glaucio; gummi, aut
 syluestris lactuca succo adulterant. Verum glau-
 cio fucatum, in dilutione croci colorem reddit:
 lactucaceo sacco fictum, exiliter spirat, & aspe-
 rius spectatur: gummi vitiatum splendet, &
 infirmum est. Nec desunt, qui eò dementiae de-
 uenerint, vt adipem ei admiserent. Ficili no-
 uo torretur ad oculorum medicamenta, dum
 mollius, atque rufius appareat. Diagoras, vt
 Erasistratus author est, usum eius damnauit,
 oculorū lippitudinibus, & aurium vitij infundi
 vetās, quoniā visus aciem hebetaret, & soporē
 gigneret. Addidit Andreas, illitos eo protinus
 excacari, si nō adulteraretur. Mnesidemus usum
 duntaxat ossaetandi probauit, quoniā ad con-
 ciliandum somnum conueniret: alioqui nobis
 vt noxio interdicit. Quae commentitia esse expe-
 rimento deprehenduntur: siquidem effectus, vi-
 rium huiusce medicamenti fidem faciunt. Qua-
 re non alienum fuerit scriptis mandare, quoniā
 modo is excipiat succus. Aliqui capita ipsa,
 & folia tundunt, & praelo exprimunt, teretesq;
 in mortario digerunt in pastillos: id meconium

vocatur, multum opio ignavius. Porro opij faciendi ratio hac est. Cum ros in eo exaruerit, cultro decussatim in stellas, ne penitus adigatur, ex obliquo in reclusum summam cutem incidere oportet, lacrymam exeuntem digito in concham abstergere: nec multo post redire, ut concreta inueniatur: etenim qua tum, aut postero die etiam offenditur, in vetere pila teri debet, & in pastillos cogi, cum tamen inciditur, retrocedendum est, ne vestibus succus deradatur.

Papauer corniculatum.

CAP. LXI.

Papauer ceratites, id est, corniculatum, folia habet candida, hirsuta, verbasco similia, in ambitu sylvestris papaueris more serrata: caule non dissimili: flore pallido: calyculo sceni graci, in corniculorum modum inflexo, unde nomen mutuatur: semine papaueris. pusillo, nigroque: radice per summa cespitum, nigra, crassa. nascitur in maritimis, et asperis. Radici ea vis inest, ut in aqua decocta ad dimidias coxendicum, & iocinoris affectus potu Janet. prodest his, qui crassa quedam, & araneosa cum lotio reddunt. Aluum leniter purgat semen, acetabulo in aqua mulsu potu. Crustas emarginant, illita ex oleo folia floresque: argema ac nubeculas iumentorum, perunctas abstergunt. sunt qui glaucium hoc papaueris genere factitari existimarunt, falsi quadam foliorum cognatione.

Papauer

Papauer spumeum. CAP. LXII.

Aliud Papaueris genus aphrodes, id est, spumeum vocatur, ab alijs heracleum, caule do-
drantali: folijs admodum paruis, radícula simi-
libus: fructu inter ea candido. nam herbula albæ
est, & spumea tota: radice in summo cespite. Le-
gitur astate semen, cum integrè adoleuit, deci-
ditq; exiccatum. Datum acetabuli mensura in
aqua mulsa, vomitione expurgat. priuatim hu-
iusmodi purgatio, comitialibus prodest.

Hypecoum. CAP. LXIII.

Hypecoon, aliqui hypopheon vocant. nasci-
tur in segetibus, aruisq; folijs ruta, exili-
bus ramis. Natura eadem, quæ papaueris succo.

Hyoscyamus, siue apollinaris.

CAP. LXIIII.

Huoscyamus frutex est caules emittens cras-
sos: folia lata, oblonga, diuisa, nigra, hirsu-
ta: flores è latere caulis, ordine prodeunt, tanquã
punicorum cytini, scutulis septi seminum plenis,
vt papaueris. Tres eius differentie. Vna semine
nigro, floribus penè purpureis, similacis folijs, cy-
tinis præduris & spinosis. Alterius semen sub-
flauum vt irionis, flores lutei, folia & siliquæ
simpliciores, ambo insaniam gignunt, & sopo-
rem: ideo in communi vsu damnantur. Tertium
genus, vt quod mitissimum esset, medici recepe-
re: pingue, lanuginosum, molle, candidi floris
seminisq; in maritimis rudibusq; nascens. cu-

ius

ius occasio si non adsit, rufum usurpari oportet. niger, vt deterrimus, improbatur. Recenti semine, caulibus, folijsq; tussis succus in sole exprimitur, & exicato humore, vsus ad annum vsque prorogatur: nam facile corruptione sentit. Extrahitur etiam ex sicco semine separatim in aqua calida tuso, & expresso. Liguamentum autem succo lacteo praestantius est, & magis dolores finit. Contusa herba recens, addita trimestri farina, digeritur in pastillos, & reconditur. Liguamentum primum, & quod a sicco semine exemptum est, collyrijs, quae doloris sensum auferunt, commodissime inseri solent. contra acutas, calidasq; fluxiones. dolores aurium, atque vultus mala prosunt: cum farina autem, aut polenta, oculorum pedum, caterarumq; partium inflammationes placant. Semen eadem prabet: tussi, destillationibus, oculorum fluxioni, & doloribus efficax: contra mensium abundantiam, & erumpentem aliunde sanguinem, oboli pondere cum papaueris semine, & aqua malsa bibitur: podagris subuenit: testibus inflatis, mammisq; tumentibus a partu, tritum ex vino illinitur. Alijs quoque cataplasmatibus, quae doloris leuamentum praestans, admisceri solet. Folia omnibus medicamentis dolorem sedantibus, per sese, & ex polenta vtilissime imponuntur. recentia ad mitigandos omne genus dolores oblinuntur: cum vino terna, quaternave parte sanant.

algis;

algidas febres, quas epialos vocant. Cocta olerū modo folia, si acetabuli mensura manduntur, mediocrem insaniam gignunt, idem efficere tradunt, si colo vlcus sentiente, insundantur. Radice in aceto decocta, dentes in dolore colluuntur.

Psyllium CAP. LXV.

PSyllion folijs est coronopo non dissimilibus, hirsutis, longioribus sarmentosa, sicut modo, in totū herbula, ramis dodrantalibus: comā a medio caule exoritur, duobus tribusve cōnolutis in cacumine capitulis: in his semine duro, nigro, publicum simili, vnde & nomen, in aruis, & incultis nascitur. Vis ei ad refrigerandum, inspissandum, & molliendum conueniens: articulorum morbis, parotidibus, tuberculis, tumoribus, luxatis, illitum auxiliatur: imponitur in dolore capitis, cum rosaceo, aqua, aut aceto: enterocelis infantium, & prominenti vmbilico, illitum ex aceto medetur. Teritur acetabuli mensura, & in aqua sextario madefactum, ubi concreuit aqua, illinitur: siquidem vehementer refrigerat, & in feruentem aquam directum calorem reprimit, contra ignes sacros efficax est. Fama est, si vrens domum importetur, non sinere in ea publices gigni. Cū adipe tuum sordida vlcera, & quæ cacoethe vocantur, expurgat, Succus vermiculosis auribus, aut fluxione.

xione laborantibus. ex melle prodest.

Solanum hortense. CAP. LXVI.

Hortense Solanum frutex est cibus idoneus, hexilis, pusillus, multis concavis alis: folio nigro, maiore quam ocimi, & latiore: fructu rotundo, viridi, qui post maturitatē nigruat, aut fuluescit. herba innocentis gustus. Natura ei refrigerandi: quare folia vlceribus quæ serpūt, & ignibus sacris, conuenienter cum polline polentæ illinuntur. ægilopia, capitisq; dolores, trita & imposita per se sanant: æstuantis stomacho auxiliantur: parotidas cum sale detrita illitu discutunt. Valet succus eius aduersus ignem sacrum, atque vlcera quæ serpunt, cum cerussa, rosaceo, & argenti spuma: ad ægilopas cum pane: infantium adustioni, quam syriasiu vocant, cum rosaceo perfusus proficit: in collyrijs, aquæ vel oui vicem exhibet, contra acutas fluxiones illitus: aurium dolori instillatus prodest. mensuram abundantiam sistit in vellere subditus. Succus fuluo gallinarum cortalium fimo subactus, & linteo appositus, ægilopijs præsentaneo est remedio.

Solanum halicacabum.

CAP. LXVII.

Est & aliud Solanum, quod peculiari nomine halicacabon, aut physalida, id est vesicariam vocant, folijs antedicto similibus, verum latioribus: cuius caules, posteaquã adoluerunt, prona terram spectant: folliculis orbiculatis, vesiculis

ficulis similibus, in quibus semen continet fulvū, rotundum, laue acinorum. vna figura: quo coronarij vtuntur, corolis intexentes. Vim, vsumq; hortensis solani habet, verū cibus nequaquam expeditur. Regium morbum purgat, semine potu, & vrinam pellit. Ex vtraque herba succus extrahitur, qui siccatus in ymbra reconditur, ad eadem valens.

Solanū Somniferum. CAP. LXVIII.

Solanum somniferum, aliqui etiam halicabon appellant, fruticat multis ramis, densis, caudicosis, fractu contumacibus, pinguium foliorum, cotoneaq; mali similibus plenis: flore grādi, rubro: fructu in folliculis crocato: radice grandi, subrubro cortice vestita, nascitur in saxis, non procul a mari. Radicis cortex, in vino drachmā pondere potus, somnificam vim habet, opio mitiorem. Semen vehementer vrinam cit. Corymbi duodecim hydropicis dantur: si quid numero adijciatur, alienationem mentis faciunt. Remedio est aqua copiosa mulsa, potui data. Succus pastillis inseritur, & medicamentis, quae doloris lenamentum praebent. decoctus in vino, si in ore continetur, dentium doloribus auxiliatur. Radicis succus, cum melle illitus, oculorum hebetudines tollit.

Solanum furiosum. CAP. LXIX.

Solanum manicon aliqui persion, alij thryon appellauere. Huc folium crucij simile, manes
 x aliquam

aliquantò, satis acantho, quem paderota vocat
 accedens: caules à radice proceros emitit decem
 aut duodecim, vlna altitudine adolescentes: ca-
 put in cacumine oliua figura, sed vt platani pi-
 lula hirsutius, verùm maius, latiusq;: florem ni-
 grum: postquam eo exiit, racemus exit rotū-
 dus, niger, denis aut quadenis acinis constans, si-
 milibus hedere corymbis vt vna mollibus: radi-
 ce firmatur candida, crassa, caua, cubitali. gigni-
 tur in montibus vento perstat, & platanea-
 tis. Radix drachma vnus pondere pota ex vi-
 no, facit species vanas, imaginesq; non iniucun-
 das obuersari: sed duplicatus hic modus, ad tres
 vsque dies mentis alienationem affert: quadru-
 plicatus interimitt. Remedio est aqua mulsã co-
 piosius pota, & vomitione reiecta.

Dorycnium. CAP. LXX.

Dorycnion Crataeas halicacabon, aut ca-
 leam vocat. frutex olea nuper prodeuntis
 similis. Nascitur in petris non procul à mari, ra-
 mis cubito minoribus: solij olea similibus colore,
 minusculis, firmioribus, præter modum scabris
 flore candido: siliquis in cacumine, ceu ciceris, den-
 sis, rotundis: quibus intus aut sens seminibus,
 exigui erui magnitudine: lcuibus, firmis, versu-
 coloribus. radix ad digiti crassitudinem, & cu-
 biti longitudinem adolescit. Id somniferum esse
 constat. Copiosius haustū mortē adfert. Nec de-
 suere qui dicerent, semen in amatoria expeti.

Man

Mandragoras. CAP. LX XI.

MAndragoram, aliqui antimelum, alij circaam vocant, quoniã videatur radix ad amatoria cõducere. Duo eius genera. niger, quæ femina existimatur, thridacias appellatus, angustioribus folijs, ac minoribus quàm lactuca, virosis ac graueolentibus, in terra sparsis: mala gerit sorbi similia, palida, odorata, in quibus semen veluti pyrorum: radicibus inharet bene magnis, binis, ternisve, inter se conuolutis, nigris foris, intus albis, crasso cortice vestitis: caulem non fert. Alter candidus, qui mas dicitur, nonnullis morion vocatur. huius folia magna alba, lata, leuia vt beta: mala quàm alterius duplo maiora, colore in crocum inclinante, iucũdè cum gravitate quadam olentia, quorum pomorum cibo aliquantùm opiliones soporãtur: radix alterius similis, maior & candidior, orbata & hac caule. Succus fit è cortice recentis radicis infuso, & prælis subiecto, qui in solatus, vbi concreuerit, fictili reconditur. Malis quoque succus depromitur, sed aliquantò ignauior. Deliberatur radix, & traiectus lino cortex, ad vsum suspenditur. aliqui radices in vino ad tertias coquunt, et defecatũ ius seruant, vñathoq; vno vtũtur in peruiigijs, & doloribus, & ante sectiones, & fistionesq; ne sentiatur. Succus duobus obolis ex mulso potus, vt veratrum, per vomitiones bilem atram, pituitãq; extrahit: verũm po

tu largiore vita adimitur. Medicamentis ocula-
 ribus, & his quæ dolores finiunt, pessis quoque
 emolientibus admiscetur: semioboli pōdere indi-
 tus, per se menses, & partus expellit: subditus se-
 di pro balano, somnificus est. Radix ebur emolli-
 re fertur, quæ senis horis cum eo decocta sit: &
 ad accipiendum quam effingere obtaueris for-
 mam ipsum facile præstat. Folia recentia conue-
 nienter oculorum inflammationibus, & colle-
 ctionibus, quas vlcera citant, cū polenta illi-
 nuntur: duritias omnes, suppuraciones, strumas,
 & tubercula discutunt: stigmata sine exulcera-
 tione delent, si quinis, senisve diebus sensim per-
 fricentur. Folia servantur in murijs eosdem ad-
 vsus. Trita radix ignibus sacris ex aceto, & ser-
 pentium iclibus ex melle, aut oleo medetur: stru-
 mas, atque tubercula cum aqua dissipat: ar-
 ticulorum cruciatus, cū polenta sedat. Fit citra
 coctionē vinum è cortice radicis ad hunc modum.
 Ternæ minæ in vini dulcis metretam conijciun-
 tur. Datur ex eo terni cyathi, ijs qui setari, aut
 amburi debēt, vt antè dictum est: siquidem nul-
 lo tunc afficiuntur dolore, sed veterno quodam
 pressu torpescunt. Mala soporem afferūt olfactu,
 & etiam si mandatur: item expressus ex eis
 succus, nimio tamē dolore percussu, obmutescūt.
 Semen malorum potum vulvas purgat: apposi-
 tumq; cum sulphure ignem non experto, rubra
 scaminarum profusua sistit. Scarificata, pur-
 Etisq;

Elisq; multifariam raperta radice erumpens la-
 clyma, cauo vase recipitur. Liguamētū autē suc-
 co lacteo præstantius est. sed non vbiq; vt ex-
 perientia docet, radices lacteum succum delacry-
 mant. Alium tradunt esse mandragoram, no-
 mine Morion, in opacis iuxta specus enatum: fo-
 lijs albi mandragora, minoribus, albis, dodran-
 talibus, radicem ambiens, quæ mollis est, &
 candida, paulo maior palmo, pollicemq; crassi-
 tudine æquat. Tradunt eam in pane, obso-
 niōve drachmæ pondere deuoratam, vsum ra-
 tionis intercipere. obdormiscit enim homo, eo fe-
 rē quo comederit habitu, sensus impos, ternis
 quaternisve, ex quo data est, horis. Hac medici
 vtuntur cū scindēdi, vrēdiue necessitas adest.
 Antidotum esse volunt radicem, cum manico so-
 lano potam.

Aconitum. CAP. LXXII.

Aconitum, aliqui pardalianches, alij cam-
 moron, alij thelyphonon, alij myoctonon,
 alij theriophonon vocant. Folia habet cyclami-
 ni, aut cucumeris, tria aut quatuor, minora: &
 subhirsuta: caulē palmo altū: radix scorpj cau-
 dam æmulatur, et alabastris modo splendet. Tor-
 pescunt, vt fama est, scorpiones admota radice,
 stupētq;: qui rursus ellebore contractu, exitan-
 tur. Oculorum medicamentis leuādi doloris gra-
 tia adijcitur. Enecat pantheras, sues, lupos, &
 feras omnes, in carnibus obiectum.

Aconitum alterum. CAP. LXXIII.

Est & alterum Aconitum, quod aliqui cyno-
clonon, alij lycoclouon appellant. Huius g^o
nera sunt tria: vnum, quo vtuntur venatores:
alia duo in vsum suum vertere medici. è quibus
tertium, quod Ponticum nominatur, plurimum
in Italia, motibus Iustinis exilit, à priore distat,
quoniam folia faciat effigie platani, crebriore di-
uisura, longiora, & multo nigriora: caulem si-
licis pediculo similem, nudum, cubitali altitudi-
ne, aut ampliore: semen in siliquis oblongis re-
condit: radices in modum squilla marinae cirro-
rum nigrescunt. Quibus ad venationem luporū
vtuntur: inserta siquidē crudis carnibus, & de-
uorata lupos enecant.

Cicuta. CAP. LXXIIII.

Cicuta caulem edit geniculatum, vt fenicea
li, grandē, folia ferulae, angustiora, graui
odoratu: rami mox umbellae in summo prodeunt:
flores quoq; albicantes, & semen aniso caedidius:
radice non alta, contaua. Cicuta lethale venenū
inest, suaq; vi refrigeratoria necat. Remedio est
vini meraculi potus. Succus exprimitur cōtūsis
cacuminibus, priusquam semina, & coma sicces-
cant, qui sole densatur in pastillos. Multus ad
medendi rationem vsus est aridi: commodē mis-
cetur collyrijs, quae leuandi doloris gratia tempe-
rantur: ignes sacros, & vlcera quae serpunt, illi-
tu restinguit. Herba cū coma trita, & restibus
circa

circumlitata, libidinum imaginationes in somno
 compefcit, fed genitale refoluit. lac puerperarū
 manibus appofita extinguit: in virginitate mā
 mas coerces, & increfcere non patitur. pueris
 praefat, vt eorum testiculi cibum non fentien-
 tes intabefcant. Efficaciffima vis Cretica,
 Megarenfi, mox Attica, & in Chio, & Cilicia
 nafcenti.

Taxus.

CAP. LXXV.

Smilax à Græcis, taxus à latinis appellatur,
 arbor abietis magnitudine, & foliorum eius
 dem figura. in Italia, & Narbonenfi Gallia
 Hispania cōtermina nafcens. Auicula quæ Itali
 ce taxi baccas deuorant, denigrantur: & qui
 ederint eafdem homines, alui profluuiū corripiū
 tur. Narbona tā praefentis est veneni, vt fi qui
 dormiant fub ea, aut in eius vmbra fubfideant,
 ledantur, & fepenumero moriantur. quare de
 taxo hac trudentur, vt ab ea caueamus.

Apocynum.

CAP. LXXVI.

Apocynon, fine cynocrambe, braffica canina,
 frutex eft longis viticulis confans, malè o-
 lentibus, lentis, vitiliumq; modo obfequiofif, fra-
 ctis ferè inuictis: folio hedere, molliore tamen,
 & per extremum acutiore, lento, graui odore:
 id luteo fucco turget. Siliquæ cen fabarum, fol-
 liculari fpecie, digiti longitudine protendun-
 tur: femine intus duro, paruo, nigro. Folia
 cum adipe in panes coacta, canes, lupos, vul-

α α pes

pes, & pantheras enecant, in cibo data, & pro-
simus eorum coxendices resoluunt.

Nerium seu rhododendrum.

CAP. LXXVII.

Nerion aliqui rhododaphnē, alij rhododē-
dron vocant. frutex est vulgaris notitie,
lōgioribus quā amygdala folijs crassioribusq;
flore in rosam conformato: fructu amygdale si-
mili: corniculato, qui patefactus quandā lano-
sam naturam ostendit, spinarum pappos repre-
sentantem: radice longa, acuta, lignosa, gustan-
ti salsa, nascitur in amœnis, maritimis, & secus
amnes. Flores, & folia mulis, canibus, asinis, &
quadrupedū plurimis venena sunt, hominibus
verò cōtra serpentiū morsus præsidia, è vino po-
ta, eò magis ruta addita. Imbecille etiam ani-
mātes vt pecus, & capræ, si aquam bibant, in
qua folia ea maduerint, moriuntur.

Fungi. CAP. LXXVIII.

Fungorum differentia duplex: aut enim mā-
duntur, aut perniciales sunt. Multis de cau-
sis venenosi gignuntur, vbi videlicet clauus fer-
reus, in quo sit rubigo, aut panni marcor adsue-
rit: aut si iuxta serpentis cauernam, arbores ve,
qua priuatim pariūt noxios fructus, erūpant.
Cōtinent qui tales sunt, nescio quod strigmen-
tū, concretamq; pituitam, terraq; eruti, quam
celerrimè computrescunt, atque marcore vitian-
tur. Sed qui veneno imbuti non sunt, suauem in
intē

iuribus gratiam habent: largius tamen sumpti nocent, & agrius concocti strangulant, aut choleram morbum citant. Remedio est nutri potus, aut licium cum acida muria, aut feruescēta saturēia, aut origani iusculum: debellantur etiā gallinacei fimi potu ex aceto, aut eiusdem delinētu cum melle multo. Corpus alunt, sed agrē dissoluantur, cū magna ex parte integri ipsi cum recrementis alui reijciuntur.

Colchicum. CAP. LXXIX. Censetur

Colchicon, aliqui phemeron, sunt qui agre Hermo stem bulbum vocant. Autumni exitu flo Etylus o rem edit croci, candicantem: ab eo tempore folia cinarur bulbi, sed pinguiora: caulem palmo altum, ferētem rufum semen radicem foris è nigra rufescentem, quæ delibrata, cādida, et mollis spectatur, lactea succo madet, atque gustatu dulcis inuenitur: bulbus eius mediā habet rimā, fissuramq; qua flos erumpit. Plurimū in Messenia, & Colchis enascitur. Ea comesa, fungorum more, strāgulādo enecat. Hāc autē depinximus, ne à quoquam imprudenter pro bulbo deuoretur, mirū enim in modū saporis voluptate imperitos allicit. Remedio sunt eadem, quæ fungis: bulbulum etiam lac potum auxiliatur. itaque cū adfuerit, non aliud desideratur auxilium.

Ephemerum. CAP. LXXX.

Ephemerō, aliqui syluestrem irin appellant Folia habet liliij, sed tenuiora: caulem pa-

rem: florem candidum, amarum: semen molle: radice unam, digitali crassitudine, longam, adstringentem, odoratam. nascitur in syluis, & opacis. Huius radix dentibus præcipua, si decocto colluantur. Folia in vino cocta, discutunt tumores, & tubercula, quæ nihil adhuc humidi contraxerunt.

Helxine. CAP. LXXXI.

fficinis
rieta -
z.

Helxine nascitur in parietinis, sepibus, & maceris. folia ei mercurialis insunt, hirsuta: cauliculi subrubentes, & circa eos veluti semina aspera, adhaerentia vestibus. Folia refrigerandi, spissandiq; naturam habent. qua ex causa sanant illitu sacros ignes, adusta, condylomata, panos incipientes, tumores, inflammationesq;. Succus eius cum cerussa, ignibus sacris, & ulceribus qua serpunt, commodè illinitur: imponiturq; podagris cum hircino adipe, aut cerato cyprino: veterem tuſſim emendat, instar chyati haustus: tonsillis inflammationem sentientibus utiliter & gargarizatur, & oblitur, aurium dolore cum rosaceo, instillatus leuat.

Alſine. CAP. LXXXII.

Alſinen, aliqui antyllion, nonnulli myosota vocant, quoniã musculorum aures folia imitantur. Lucis, opacisq; gaudet, vnde alſine dicta est. Hæc erat eadẽ, qua helxine, nisi humilior esse, & folijs minoribus, nec hirsuta. cõteritur, odorem cucumis reddit. Vim refrigerandi

randi, adstringendiq; obtinet: oculorum inflam-
mationibus cum polenta illinitur. Succus auris
doloribus infunditur. quin & emendat omnia
qua helxine, id est, muralis herba.

Lens palustris. CAP. LXXXIII.

Lens palustris inuenitur in aqua non fluens. *Officin.*
Lente, muscus lenticulae similis, refrigeratoria lenticu-
naturae. Propter qd conueniēter collectionib⁹, igni aqua.
sacro, & podagris illinitur per se, & cum polen-
ta, glutinat & procidētia puerorū interanea.

Sedum maius. CAP. LXXXIIII.

Semper viuum magnū ideo nominatur, quo
niam perpetuò folia vireant. cuius caules
cubiti altitudinem implent, interdum excedūt,
pingues, crassitudine pollicari, virentes, chara-
ctia tithymali modo infecti: folia pinguia, carno-
sa, longitudine pollicari, in cacumine lingua si-
milia, alia in terram conuexa, alia in capite stā-
tia inuicem, ita vt ambitu effigiem imitentur
oculi, nascitur in montibus, & testaceis: supra
domicilia etiam feritur. Eius vis refrigerare, &
adstringere. Medentur igni sacro, romis, vlceri-
bus qua serpunt, oculorum inflammationibus,
ambustis igni podagris per se, & cum polenta il-
lita folia. Succus capiti in doloribus, cum polen-
ta, aut rosaceo persunditur: datur in potu cōtra
phalangiorum iclus, dysenteriam, aluiq; pro-
fluvia: teretes tineas potus in vino excutit: sub-
ditus in vellere, mulierum abundantia sistit.

SUCCUS

Succus oculorum lippitudinibus, sanguinis vitio conceptis, iungitur.

Sedum minus. CAP. LXXXV.

Semperuiuum parum in petris, parietinis, et macerijs, necnon scrobibus opacis nascitur, caulibus ab vna radice multis, tenuibus, crebro foliatis: exilibus folijs rotundis, pinguibus, mucronatis: caule à medio emicante, palmum alto, umbellam, herbidosq; flores, & tenues gerente. Folia eisdem cum priore viribus prædita sunt.

Sedi genus tertium. CAP. LXXXVI.

Tertium videtur semperuiui genus, quam aliqui andrachnen agriam, aut telephion vocauerunt. Romani illecebram, pusillis, crassioribusq; folijs, hirsutis, portulacæ proximis. nascitur in saxis. Vis ei ex calsa floræ, acris, illita cum axungia strumas discutit.

Vmbilicus veneris.

CAP. LXXXVII.

Cotyledon, siue vmbilicus Veneris, folio est in cacetabuli formam tornato, in euidenter concauo, breui in medio cauliculo, in quo semē inest: radice oliuæ modo rotunda. Succus cum vino circumlitus, instillatusve contecta genitalia nudat: inflammationibus, sacris ignibus, strumis, perniombus, illitu auxiliatur: stomachi ardorem refrigerat. Folia cum radice comesta, calculos frangunt, vrinam cient: hydropicis ex melle dantur. Herba vtuntur ad amatoria.

Vmb

Vmbilicus veneris alter.

CAP. LXXXVIII.

Est et alterū vmbilici Veneris genus, cymba-
lion aliqui, vocant, pinguibus folijs, latiori-
bus, ligularum modo, densis circa radicem, me-
dium oculi ambitum describentibus, vt in maio-
re semper uiuo, adstringentis gustus, cauliculis te-
nui, in quo flores & semina hyperici; radice ma-
iuscula. Facit eadem, quæ semper uiuum.

Vrtica. CAP. LXXXIX.

Dvo vrtica genera. Altera syluestrior, aspe-
rior: latioribus, nigrioribusq; folijs: semine
lini, sed minore. Altera non equè aspera, minu-
to semine. Folia vtriusque illita, canis morsibus
addito sale, medentur: gangranas, carcinomata
sordida vlcera, & quæ cachoërtie vocantur, itē
luxata, panos, tubercula, parotidas, suppurat-
ionesq; sanant: lienosis cum cerato imponuntur:
faciunt ad profluvia narium cum succo trita, &
naribus indita: menses ciunt eadem detrita cum
myrrha, & imposita: procidentes vuluas recen-
tia contactu resilire cogunt. Semen potū ex pas-
so venerem stimulat, & vulua ora patefacit: cū
melle delinctum orthopnææ, lateris & pulmonū
inflammationibus prodest, thoracem expurgat,
erodentibus medicamentis admiscetur. Cocta cū
conchis folia aluum emolliunt, vrinas mouent,
inflationes discutiant: decocta cum ptisana, vi-
tia pectoris extrahunt: mulierum menses euo-
cant.

cant, cum myrrha modico pota. Inflammatione
turgentem tuam, gargari. Zatus succus reprimi-
t.

Galiopsis. CAP. XC.

Galiopsis, frutex in totum caulem, & folia
habet urtica, lauiora, & que grauem odo-
rem trita reddant: flore purpureo, tenui. nasci-
tur circa sepes: adificiorum areas, ac semitas ubi-
que. Folia, caules, semen, succusq; duritias, &
carcinomata dissipant: strumas, panos & paroti-
das discutunt. Oportet bis die tepidum ex ace-
to cataplasma imponere, & eius decocto fouere,
ad putrescentia, gangrenas, & nomas, cum sale
efficaciter illinuntur.

Galion. CAP. XCI.

Galion nomen ex eo traxit, quod in contra-
hendo lacte, coaguli vicem impleat. ramuli
foliumq; habet apparina similitum, rectum: flo-
rem in cacumine luteum, tenuem, densum, copio-
sum, odoratum. Flos igni ambustus illinitur, &
sanguinis profluvia sistit. Cerato rosaceo galion
admiscetur, in solatum vsquedum albescat, &
sic lassitudines reficit. Radix venerem concitat.
Nascitur in palustribus.

Senecio. CAP. CXII.

Senecio cauliculo est cubitali, subrubro: folijs
continuis: per extremitates eruca, modo dimi-
fis, sed minoribus. multo: luteis floribus, qui cele-
riter dissecti vanescunt in pappos. Nomen vero
sib

sibi vendicavit, quoniam flores capillorum ritu
 taneſcant radice ſuperuacua. Nascitur maximè
 in maceris, & circum oppida. Folia cum flori-
 bus refrigerant: quare illita cum vini modico,
 vel per ſeſe, teſtium & ſedis inflammationes ſa-
 nant: quin & ex manna thuris medentur, cum
 reliquis vulneribus, tū ūs quæ nerui acceperunt.
 Illi per ſe cum aceto pappi, idem munus præſtât:
 verum recentes epoti, ſtrangulant. Totus caulis
 ſi coctus in paſſo potui detur, ſtomachi dolores
 à bili contractos perſanat.

Thaliètrum. CAP. XCIII.

Thaliètron folia coriandri habet, pinguiora
 paulo: caulem rutæ craſſitudine, in quo fo-
 lia. Quæ trita illitu antiqua vlcera ad cicatri-
 cè perducunt. Nascitur maximè in cæpeſtribus.

Mufcus marinus. CAP. XCIII.

Marinus muſcus nascitur in ſcopulis, teſta-
 ceisq; haud procul à mari, gracilis, capilla-
 ceus, caulis ex perſis. Præcipua ei ſpiſſandi vis &
 collectiones colibendi, & podagras, quas refri-
 gerare opus ſit.

Fucus marinus. CAP. XCV.

Ephyçi marini generibus, quoddam latum,
 & alterum ſublongius, & rubens: tertium
 cædidum, nascens in Creta, floridū valde quod
 nulla correptionis labe polluitur. Omnia vim hæ-
 bent refrigeratoriā, non podagræ modo, ſed etiā
 inflammationibus, in cataplaſmatis efficaciter
 vtil

utilem: verum ijs vti humidis conuenit, priusquam exarescant. Nicander puniceum aduersus serpentes dedit. Hoc fucos quidam putant mulieres suum colorem mentiri, cum tamen sit radice la eiusdem nominis, qua sese fucant.

Potamogetoni. CAP. XCVI.

Potamogeton, folium beta simile, hirsutum paululum supereminens extra aquam. Refrigerat, & inspissat: pruriginibus utile, & contra veterum vlcerum nomas. Nomen ex eo inditum est, quod palustribus, & aquosis nascatur. Stratiotes. CAP. XCVII.

Stratiotes in aquis nascens, iisdem supernatat, & sine radice viuit, vnde cognomen traxit. Herba semper uiuo similis, ni maiora haberet folia. Qua refrigerant: sanguinem, qui de fluit a renibus: pota sistunt: vulnere qua inflammationem minantur, intumescere, non sinunt: ignibus sacris, & tumoribus ex aceto illinuntur.

Stratiotes millefoliū. CAP. XCVIII.

Vulgarum millefolium.

Stratiotes millefolium exiguus frutex, paulum altitudine, aut amplius assurgit: folijs autem pulli pennas immitantibus, breui admodum, dissectoq; foliorum exortu. Folia syluestre cuminum simulant, presertim breuitate, atque scabritia, breuiora paulo: densiore umbella, & pleniore. Surculos in cacumine gerit exiguos, & capitula in modum anethi: flores paruos, & cadi-

dos. Nascitur in asperis agris, præcipuè circa semitas. Eximij vsus ad vlcera vetera, recentiaque profluentem sanguinem, & fistulas.

Verbascum. CAP. XCIX.

Verbascum differentias summas habet duas hoc nigrum, illud album: in quo mas, & femina intelligitur. Femina igitur folia sunt brassica, pilosiora multò, & latiora, candida: caulis albus, cubitalis, aut amplior subhirsutus: flores albi, aut ex luteo palescentes: semen nigrum: radix longa: gustu acerba, crassitudine digiti. nascitur in campestribus. Verbascum, qui mas appellatur, ob longius, arbor folijs, & angustioribus, tenuiori caule. Sed nigrum prorsus albo simile esset, nisi nigriore, latioreq; constaret folio. Syluestre folia fert salvia: altas virgas, & lignosas, & circa eas ramulos, quales marrubiij flores luteos, auri æmulos. Sunt & phlomides due, hirsuta, rotundis folijs, humiles. Tertia lychnitis appellatur, ab alijs autem thryallis folijs ternis, aut quaternis, vel paulò pluribus, hirsutis, crassis, pinguibisque: apta ad lucernarum lumina. Radix priorum duarum adstringit: quare quod magnitudine ludicrum talum æquet, in alui profluuio: conuenienter ex vino datur. Decoctum ruptis, conuulsis, fractis, antiquæ tussi auxiliatur: dētium dolorem collutione mitigat. Verbascum cui flos aureus, capillos tingit & quocunq; abijciatur, blattas in se contrahit

bit. Cocta in aqua folia aduersus tumores, & oculorum inflammationes illinuntur: syderatis ulceribus ex vino, & melle, cum aceto autem ulceribus medentur: contra scorpionum ictus sunt auxilio. Syluestris folia ambustus igni sunt cataplasmata. Aiunt in folijs eius, quam feminam dicimus, aridos ficus omnino non putrescere.

Aethiopsis.

CAP. C.

Aethiopsis folia habet verbasco similia, per quam hirsuta, densa q̄; in orbem circa radicem inã redacta: caulem quadrangulum, † scabrum, similem apiastro, aut arctio, multis conuulsum alis: semen erui magnitudine, geminum, in vno conceptaculo: radices ab eodem cespite numerosas, longas, plenas, glutinosas gustu: qua sicca nigrescunt, durantur q̄; vt cornua possunt videri. Plurima nascitur in Ida monte Troadis, & in Messenia. Auxiliatur purulentis excretionibus, ischiadicis, pleuriticis, arteria scabritijs, decocta radix, & pota: quin & cū melle, eclegmatis vncem prabet.

ANNOTATIO.

† Hoc loco in vulgatis Græcis codicibus legitur $\pi\alpha\chi\upsilon\upsilon$, hoc est, crassum. Quam vocem interpres Plinium fortè, vt solet, secutus omisit. Sed cur nos non eam adicerimus, fecit Oribasius, quem in hoc Plinio ad stipulari inuenimus.

Arctio

Arction. CAP. CI.

Arction, aliqui potius Arcturon vocant, s^emilis est verbasco folijs, nisi quod hirsutiora & rotundiora sunt: caule longo, molli: semine cumini, paruo: radice tenera, alba, dulciq;. Decoctum semine radix in vino, dentium dolorem mulcet, si contineatur ore decoctum: ambusta, pernionesq; foventur eodem: bibitur aduersus coxendicum dolores, & stranguriam e vino.

Personata. CAP. CII.

Personata folia habet cucurbitae, maiora tamen, hirsutiora, nigriora, & crassiora: caulem albicantem, quanquam et interdum vidua caule reperiatur: radice intus candida, foris nigra. Haec drachma vnus pondere pota cum pimentis nucibus, purulenta, & cruenta extus sienti bus auxiliatur: trita dolores à contorsionibus artuum contractos, illitu sedat. Folia vtiliter antiquis vlceribus illuminantur.

Petasites. CAP. CIII.

Petasites pediculus est cubito maior, crassitudine pollicis, à quo praegrande folium, galea modo amplum, ceu fungus dependet. Contra phagedanas, & vlcera quae caecoetho vocantur, effluaciter illinitur.

Epipactis. CAP. CIIII.

Epipactis ab alijs elleborine, parua herba, exiguus folijs. lacineris vitijs vtilis, & contra venena petita.

Fumaria. CAP. CV.

Fumaria fruticosa herbula est, pratenera, coriandro similis: folijs candidioribus, vndique numerosis, cineracei coloris: flore purpureo. Huius succus acris est: claritatē facit oculis, de lacrymationemq̄: vnde nomē traxit. Illitus cum gummi, euulsas palpebras renasci prohibet. Cōmanducata herba biliosam vrinam trahit.

Lotus vrbana. CAP. CVI.

Lotum vrbana alij trifolium vocant. nascitur in hortis. Extractus succus, addito melle, oculorum argema, nubeculas, catererasq̄ caligines discutit.

Lotus syluestris. CAP. CVII.

Syluestris Lotus, quam trifolium minus appellant, plurimum in Lybia gignitur, caule bicubitali, et saepe maiore, alis multis: folijs trifolij pratēsis: semine fœni græci, multò minore, gustu medicato. Vim calfaciendi, et leniter adstringendi obtinet: vitia cutis in facie, maculasq̄: cum melle peruncta expurgat. Trita per sese, aut cū malua semine, in vino, aut passo bibitur: apertissimè contra dolores, qui vesicam male habent.

Cytifus. CAP. CVIII.

Cytifus frutex est albus in totū, vt rhân^o cramos spargēs cubitales, & maiores: in quibus folia fœni græci, aut loti trifolia minora
der

dorso medio prominēte. Ea digitis trita erucam olent, gustatāque cicer recens sapiunt. Folia refrigerant: tumores inter initia discutunt. si cum pane trita illinantur. decoctum potu vrinam ciet. Nonnulli, quod apes alliciat, prope aluearia serunt.

Lotus Aegyptia. CAP. CIX.

Est & in Aegypto lotus, quae in campis flumi-
ne inundati provenit, caule fabae, flore par-
uo. candido, lilio simili, quem tradunt occidente
sole comprimi occluditq; ad ortum autem ape-
riri: adduntq; caput ipsum vespera aquis condi,
& ad exortum solis emergere. Caput quale pa-
paueris, maximum: & intus grana, ceu milij,
quae Aegyptij exiccant, & in panes cogunt. Ra-
dicem lotos haec habet, mali cotonei similitudine,
quae cruda coctaq; manditur: decoctaq; lutei ouis
qualitatem exhibet.

Millefolium. CAP. CX.

MYriophyllum, siue millefolium, caulis est
tener, singularis, vnica nixus radice: plu-
rimis folijs, leuibus, sceniculo similibus, vnde no-
mē accepit. Caulis flauescit, varius, ac veluti ex
industria deliniatus. nascitur in palustribus.
Vulnera recentia ab inflammatione vindicat,
si vel viride, vel siccum ex aceto oblinatur: præ-
cipitatis in potu cum aqua, & sale datur.

Myrrhis. CAP. CXI.

MYrrhis simillima est cicuta, caule, folijsq;
rad

radix ei oblonga, mollis, rotunda, odorata, cibo
 nō insuavis. Quae pota in vino, phalangiorum
 moribus auxiliatur: sit menstrua, & partus
 secūdos, purgātque à puerperio feminas: subue-
 nit & phthisicis cocta in sorbitione. Aiant quo-
 que eandem bis die tēve potam ex vino, in pe-
 stilentia salutarem esse, & ne morbi contagia se-
 riantur, obstare. Myagrum. CAP. CXII.

MYagron, aliqui melampyron vocant,
 herba est surculacea: folijs rubis, palli-
 dus, tripedanea: semen oleosum, fano graeco simi-
 le. Quod contusum igni torrent, peruntisq; vir-
 gis ad lucernarum lumina vtuntur. Hoc pingui
 scabritias corporis lenigari, atque expoliri con-
 stat. Onagra. CAP. CXIII.

ONagra, siue onothera, aut onuris frutex
 est arboris instar, praegrans, amygdalino
 folio, sed latiore, lilio non dissimili: flore, rosaceo,
 magno: radice candida, longa, cum siccata est vi-
 num olente, nascitur in montibus. Aqua, in
 qua radix maduerit, in potu data, feras mibi-
 gat, & cicures facit, illita quoque tetra vlcera
 mulcet.

Cirsium. CAP. CXIIII.

Cirsium, caulis est tener, duorum cubitorū
 triangulo similis: ab immo foliola, rosae spe-
 ciem referentia: anguli spinosi, per interualla
 molles, folia buglosso similia: longiora, subcandi-
 da, modicè hirsuta, partibus extremis aculeata:
 cactu

caecumen caulis orbiculatum, hispidum: in quo capitula in summo purpurea, quae soluantur in lanugines. Radicem huius loco laboranti adalligatam, dolores varicorum sedare Andreas scripsit.

Aster Atticus. CAP. CXV.

Aster Atticus cauliculus lignosus, flore in cacumine habens purpureum luteumve, per ambitum diuisum, anthemidis modo, capitulum, foliolis stellae modo radiatis: quae autem caulem ambiunt folia, oblonga sunt, ac hirsuta. Ferueti stomacho, oculorum inflammationibus, proci-
dua sedi, ac inguinibus illitu auxiliatur. Tradunt purpureum florem, si ex aqua bibatur, anginis, & pueris comitiale malum sentientibus, opitulari. Inguinum inflammationi recentem illinire conuenit. Si aridus flos sinistra dolentis manu decerpatur, & inguibus adligetur, dolore liberat.

Isopyron. CAP. CXVI.

Isopyron aliqui phasiolon ob similitudinem uocant, quoniam folium, quod est aniso simile, in papinos torquetur: capitula sunt in summo caule, tenuia, plena seminis, melanthij gustum imitantis. Contra tussim, & cetera pectoris vitia, semen ex aqua mulsu bibitur: hepaticis, & sanguinem excreantibus utile.

Viola purpurea. CAP. CXVII.

Viola purpurea folium habet hedera minus,

tenuius, ac nigrius, nec multò dissimile: cauliculus à radice medius prodit, in quo strobilus suavisimè olens, purpureus. opacis, & asperis nascitur. Refrigerandi naturam habet. Folia per se, & ex polenta illinuntur aptissimè stomacho aestuanti, & oculorum inflammationibus, sediç; procidenti.

Cacalia. CAP. CXVIII.

Cacalia, quæ leōtice vocatur, folia fert magna, alba: è quibus medius caulis emicat, rectus: albus, florem ferens robori, aut oleæ similem. nascitur in montibus. Radix in vino madefacta, vt tragacantha, delinctu aut manducata per se tussibus, scabritijs arterijs medetur. Grana, quæ post excussum florē in nascuntur, trita et cū cerato illita, faciē erugāt, & cutē extendunt.

Bunium. CAP. CXIX.

Bunion caulem edit quadrangulum, procerum, digiti crassitudine: in quo ramuli minutis folijs, ac floribus scatent: folia proximè radicem, apio similia, longè tenuiora, coriandrinis proxima: flores anethi: semen odoratū, hyoscyamo minus. Vrinam ciet, excalfacit, secundas euocat: lieni, vesicæ, renibus vtile. Tam humidi, quàm siccī, expressiq; succi caulibus, folijs, radicibusq; vsus inualuit ex aqua mulsæ.

Pseudobunium. CAP. CXX.

Pseudobunion palmi altitudine fruticat in Creta, folia, ramulosq; napi ferens, acri gustu

stu. Tormina, atque stranguriam, laterumq; dolores sanant quaterni rami eius poti in aqua: illiti quoque cum sale, & vino tepetes, strumas discutunt.

Chamæcissus. CAP. CXXI.

Chamæcissos folio est hederæ, tenuiore, longiore: ramulis à radice quinis senisve, dodratalibus, foliosis: flore violæ alba simili, candidiore, ac tenuiore, gustu supra modum amaro: radice tenui, candida, inutili. nascitur in cultis. Bibunt conuenientissimè ischiadici folia, tribus obolis in aqua cyathis tribus, tricenis, quadragenisve diebus: eodem pota modo, senis aut septenis diebus, regium morbum purgant.

Chamæleuce. CAP. CXXII.

Chamæleuce lumborum doloribus propætia est. herba virens, incuruis folijs surculisq;: flore rosaceo.

Buglossum, lingua bubula.

CAP. CXXIII.

Buglossum nascitur in campestribus, & sabulosis. Iulio mense colligitur. Aiunt eam, quæ tres thyrsos emittit, cum semine, & radice tritâ potamq; contra tertianos horrores prodesse: quæ quatuor, ad quartanos: ea in vino decoquitur. Herbam abscessibus vtilem esse volunt. Verbasco simile est, folium in terra sparsum, nigrius, asperum, bubulas imitans linguas. Quod in vinum deiectum, animi voluptates auget.

A § Cyno

Cynoglossum. CAP. CXXIIII.

Cynoglosson folia latifolia plantaginis habet, arctiora, minora, lanuginosa: caule vacat, & humi sternitur. prouenit in sabuletis. Folia cum fuillo adipe veteri, medentur morfishus canum, alopecijs, et ambustis. Emollit aliu decoctum herba ex vino potum.

Phyteuma. CAP. CXXV.

Phyteuma folia habet struthij, minora: copiosum semē, perforatum: radicem parua, tenuem, per summa terra nitentem. Quam ad amatoria conuenire, nonnulli scriptum reliquerunt.

Leontopodium. CAP. CXXVI.

Leontopodion duum digitorū herbula est, folia ferens angusta, longitudine ternum, quaternūve digitorum, hirsuta, quæ iuxta radicem lanosiore flocco canescunt: capitula in summo caule quasi perforata: flores nigri: semē vsque adeo spissa lanugine inuolutum est, vt sæpe fallat: radice parua cohaeret. Quam tradunt appensam ad amatoria prodesse, & tubercula discutere.

Hippoglossum. CAP. CXXVII.

Hippoglosson, frutex est folia habens rusci tenuis figura, & spinosam comā, & in somno teu linguas è folijs exeuntes. Capitis dolorem corona ex comis imposita minuit. malagma tis radix, succusq; admiscetur.

Antir

Antirrhinum. CAP. CXXVIII.

ANtirrhinon, alij anarrhinon, vocant herbam caule, & folijs anagallidi similem: florem albæ violæ, purpureo, minore tamen, ideoq; syluestri anagallis nominata est, semine vituli narium simili. Tradunt perunctos ea cū oleo lilino, venustiores fieri, nec villo medicamentō ladi posse, si quis appensum gestet.

Catanance. CAP. CXXIX.

EX eo genere vna, folia coronopi habet, longa: radicem iunci modo pratenuem: capitula fena, septenāve, in quibus erui semen inest. Arescens in terram flectitur, & se contrahit ad speciem vnguium milui exanimati. Altera mali parui magnitudinem explet, radice exigua oliua magnitudine: folijs quoque oliua colore, & figura, mollibus, diuisis, humi inclinatis: semen vt cicer, minutum, in virgulis dependet, puniceo coloris, multis foraminibus pertusum. Vtranq; narrant in amatoria expeti. Thessallica mulieres his vti tradunt.

Tripolion. CAP. CXXX.

TRipolion in marinis nascitur locis, quæ alludu vnda, recedensq; dimittit, neque in mari, neque in sicco: folio glasti crassiore: palmeo caule, in mucrone diuiso. Eius, vt tradunt, flores colorem ter die mutant, mane candidi, meridie

radie purpurei, sero puniceo conspiciuntur. Radice alba, odorata, calidi gustus. Quæ drachmis duabus in vino pota, aquam, urinamq; per aluum extrahit. In medicamenta digeritur, quæ venena arcent.

Adiantum. CAP. CXXXI.

Adianton, polytrichon, pusilla gerit folia, similia coriandri, in summo incisuris diuisa: cauliculi, quibus exoriuntur, nigro colore nitent, prætenues, palmum alti: radice superuacua: neque caulem, neque fructum, neque florem profert. Decoctum herba potum, prodest spirandi difficultati, suspiriosis, lieni, & selle suffusis, & vrine difficili: calculos frangit, aluum sistit, serpentium morsibus auxilio est: contra stomachi fluxiones in vino bibitur: secundas ciet, & menstrua: sanguinis reiectiones inhibet. Contra serpentium morsus cruda herba illinitur, alopecias densat, strumas discutit: surfures, & mania capitis vlcera ex lixiuio emendat: defluentes capillos continet, cum ladano, & myrtino, & susino, aut hyssopo, vinoq;. Decoctum eius cum lixiuio, & vino infusum, idem præstat. Coturnices, & gallinaceos pugnaciores facit, in cibos eorum additum. Seritur gratia utilitatis pecorum circa ouilia. Umbrosis, et palustribus, circa parietum aspergines, & fontium specus enascitur.

Trichomanes. CAP. CXXXII.
Trichomanes nascitur eisdem in locis, quibus
adiantum

adianton: filici simile, sed exilius: folijs lenticulae, tenuibus, in ordinem vtrinque digestis, aduersis in se, in ramulis tenuibus, acerbis, fusco colore splendentibus. Eadem quae & adianton praestare posse constat.

Xanthium, siue lappa.

CAP. CXXXIII.

Xanthium nascitur, lato et pingui solo, et lacubus exiccatis, caule cubitali, anguloso, pingui, prodeuntibus ex eo crebris alis: folia atripli-
cus habet, insecta, nasturtium odore imitantia: fructum grandis oliuae modo, rotundum, & vt platani pilula, spinosum, qui cōtactu vestibus adherescit. Is antè collectus quam perfectè siccescat, tunditur, & fictili vase reconditur. Flauos autem facit capillos, si acetabuli instar tepida aqua madescat, mox caput, nitro antè perfri-
ctū, illinatur. Alij in vino tundūt, & ita asseruant. Semen aptissimè tumoribus imponitur.

Aegilops, siue festuca.

CAP. CXXXIIII.

Aegilops herbula folia tritici habēs, sed molliora, in summo capite semina bina ternā-
re rubra, quibus arista quasi capillacea exeūt. Illita cum farina herba aegilopijs medetur, duritias discutit. Succus farinae admixtus siccatur, & eorundem gratia reponitur.

Bromus. CAP. CXXXV.

Bromus herba aegilopi similis, exiccatoriā vim

vim habes. Decoquitur cum sua radice in aqua ad tertias, & iuri colato par modus mellis adijcitur: rursus incoquitur, dū liquidum mellis crassitudo fiat. Linteum eo humore imbutum, & naribus inditum, contra graueolentiam vlcerum efficax est. Aliqui tritam aloën addunt, & eo modo vtuntur. Cum siccis rosis cocta in vino, grauem oris halitum emendat.

Glaux. CAP. CXXXVI.

Glaux cytiso, aut lenticula folijs similis, quæ supernè virent, auersa quæ candidiora spectantur: ramuli à terra exiliunt quini senive, tenues ab radice dodrantem alti: flores violæ alba, purpurei exeunt, minores tamen. nascitur iuxta mare. Coquitur cum hordeacea farina, sale, & oleo in sorbitione, ad reuocandam extincti lactis vbertatem.

Polygala. CAP. CXXXVII.

Polygala palmi altitudinem petit, folijs lenticule, gustu adstricto. Quæ pota, lactis abundantiam facit.

Osyris. CAP. CXXXVIII.

Osyris frutex est niger, ramulos ferens tenues, lentos, fractuque cõtumaces, & in his folia quaterna, quina, sena uel, uel lini, nigra in initio, dein colore mutato rubescētia. Decoctum eius potum, iuuat arquatos.

Smilax aspera. CAP. CXXXIX.
Smilax aspera, folia habet periclymeni: san-
menta

menta tenuia, multa, rubi modo, aut paliuri a-
 culeat. arbores scandit, ab imo ad summa per-
 reptans, se conuoluēs eis: fert racemos exiles, qui
 maturi rubescunt, gustumq; leniter mordent.
 Nascitur in palustribus, & asperis: radice dura,
 crassaq;. Folia, & acini, & antē, & post epoti,
 venenosorum antidota sunt. Tradunt, si infan-
 tibus nuper in lucem editis, quid ex his tritum
 propinetur, nulla postmodū venena nocitura.
 Inciditur etiam ad alexipharmaca, id est, ad ea
 medicamenta, quibus venena arcentur.

Smilax læuis. CAP. CXL.

Læuis Smilacis folia hederæ similitudinē
 habent, molliora, læuora, tenuiora: huius
 sarmenta supradictæ similia, nullis horrent spi-
 nis: conuoluitur arboribus, vt prior: fructū parit
 lupini modo nigrum, exiguum, floribus in cacu-
 mine perpetuis, multis, rotundis. Hac similace,
 quadam topiariorum arte, tentoria cōtra aestus
 molestiam faciuntur: folia per autumnū de-
 cidia. Semine cum dorycnio poto, ternis singulo-
 rum obolis, varia & tumultuosa in somnis ob-
 uersari traduntur.

Ruscus. CAP. CXLI.

Syluestris myrtus, aliquibus oxymyr sine, aut
 myrtacantha. Latini ruscum appellatur.
 foliū fert myrti, latius, in formā lanceæ micro-
 watū. bacce per maturitatem rubescunt, rotun-
 da

da, à medio folio dependentes, osseo intus nucleo: cubitales ramuli ab radice exeunt, vitiliū modo lenti, fractu contumaces, foliosi: radice graminis simili, acerba, & subamara. Folia, & bacca in vino pote, vrinam cient: menses pollunt, vesica calculos frangunt, stillicidio vrinæ medentur, dolores capitis sanant, & regium morbum. In asperis, & precipitibus locis enascitur. Decoctum radice in vino potum, eosdem prabet effectus. Cauliculi recentes, asparagorum vice in cibo sumuntur: amari autem sunt, sed vrinam mouent.

Laurus Alexandrina. CAP. CXLII.

LAurus Alexandrina folio est rusci maiore, molliore, & candidiore: semine inter folia rubro, ciceris magnitudine: ramos spargit in terra dodrantaes, interdum longiores: radice sylvestri myrto simili, maiore, molliore, odorata. inuenitur in montosis. Difficiles partus accelerat, radice pota sex drachmarum pondere in vino dulci, & stillicidio vrinæ auxiliatur, sed sanguinem extrahit.

Daphnoides. CAP. CXLIII.

Vulgò
aureola

DAphnoides cubiti altitudine fruticat, ramis flexilibus, obsequiosisq; multis, à medio sursum versus foliosis: cortex supra modum viscosus ramos vestit, folia lauri, graciliora, & molliora, fractu cōtumacia, quorum gustatu os & fauces incenduntur: flores candidi: bacca, cum emariscu

emarturuit, nigra: radix inutilis. nascitur in montosis. Pituita extrahit folium recēs, vel aridum in potu: menses ciet, & vomitū: caput inanit commanducatū: sternutamenta mouet. Bacca quindecim pota aluum resoluunt.

Chamædaphne. CAP. CXLIII.

Chamædaphne virgas emittit cubitales, singulari ramulo constantes, rectas, tenues, leues: folia lauri similitudine, leuiora multo, ac viridiora: semen rotundū, rubens, annexū folijs. Illinuntur capitis doloribus trita folia, et stomachi ardores mulcent: ad sedanda tormina cum vino bibuntur. Potus cum vino succus menses, & vrinam ciet: idem facit pessa appositus.

Veratrum album. CAP. CXLV.

Elleborum album, Latini veratrum album vocant, fert folia plantaginis, aut beta sylvestris similia, sed breuiora, & nigriora, & rubescē Plin. ca. 12: caulem cauum, quadrantalem, tunicis conuolutum, quas abdicat, cum arefcere incipit: radice dorso rudicibus nititur multis, tenuibus, ab oblongo, & bescētia. exiguo capite ceparum modo exeuntibus, nascitur in montibus, & asperis. Radices messibus colligende. Optimum habetur candidum, friabile, carnosum, modicè extentum, nec tamen iunci modo mucronatum, quod frangendo puluerem emittit, & tenuem habet medullam, gustu non admodū feruens, neque salisam subinde ciens, huiusmodi autem stragulat. Primatum Cyrenai

naicum tenet. Galaticum autem, & Cappadocicum candidiora, & pulvere quodam obsita, ce-
 lerius strangulatus mouent. Vomitione autem
 varios extrahit humores. Collyrijs admiscetur,
 qua caliginem oculorum discutiunt. partus im-
 positum necat, menses pellit, sternutamenta exci-
 tat: mures interficit, cum melle, & polenta suba-
 Etum: absomit carnes, si cocatur vna. Datur per
 se ieiunis, & cum sesama, aut ptisana succo aut
 halica, aut lentis cremore, cum aqua mulsa, aut
 pulte, aut quauis alia sorbitione. Cogitur cum
 pane, & ita inassatur. Preparatio corporum, ac
 victus ratio diligenter tradita est, cum ab his qui
 de medica eius potione scriptitarunt, tum maxi-
 me à Philonide Siculo Emensi, cui nunc assenti-
 mur: quippe longum nimis esset in hac presertim
 editione de materia, simul medicam curandi ra-
 tionem exponere. Dant nonnulli in pultis sorbi-
 tione, aut copioso halica cremore, aut paucum an-
 tea cibum dari precipientes, statim veratrum
 offerunt, quibus presertim, quibus strangulationis
 suspicio imminet, aut si valetudo corpus infir-
 mat: hoc enim modo deiectio nihil periculi mina-
 tur, quod cibo munitis non intempestiue medica-
 mentum corporibus offeratur. Vomitiones conci-
 tant subdit & ex eo balanicum aceto.

Veratrum nigrum. CAP. CXLVI.

Elleborum nigrum appellatur melapodion,
 quoniam caprarum pastor nomine Melaptes
 furem

furentes in se Prætidæ primus purgasse & sanasse fertur. Folia ei viridia, platani similia, minora, folijs sphodilyi proxima, subaspera, nigriora, pluribus diuisuris incisa: caulis asper: flores in purpura albicantes, racematim coherentes: semen cuius, quod in Anticyra sesamoides vocant: quo deiectiones moluntur. Radicibus coherent nigris, tenuibus, à capitulo cepæ simili confibratis, quarum est vsus. In collibus, asperis, & sitientibus locis nascitur. Optimum est, quod ex huiusmodi petitur terris, vt ex Anticyra. Nigrum inibi probatissimum gignitur. Eliq; debet corpulentum, & plenum, in quo tenuis sit medulla, acre gustu, fernensq; cuiusmodi est in Helicone, Parnaso, & Aetolia natum: attamen Heliconium præcellit. Veratrum nigrum purgat vëtre detrahit bilem pituitasq;: datū per se, aut cum scammonia, & tribus obolis siue drachma salis. decoquitur vel cum lente, & iusculis, quæ purgationis causa sumptiantur. Prodest morbis comitialibus, melancholicis, insanientibus, articularijs doloribus, & resolutis. Menses inditum trahit, partus necat: purgat fistulas impositum, & tertio die detractum. Item cōtra grauitatem auditus in aurem demittitur, ibiq; in alterum aut tertium diem esse sinitur. Scabiē sanat illitum cū thure, aut cara, & pue et cedri no oleo: vitiliginibus, lepris, impetiginibus ex aceto medetur: detiū dolorē collusione mittigat.

Erodentibus medicamentis commiscetur: hydro-
picorum ventri vtilissimè imponitur factum ex
eo, farina hordeacea, & vino, cataplasma. Con-
sitū proximè radices vitū vinū purgandi facul-
tate donat. Huius resparsu domos expurgari
arbitrantur: quare inter fodiendum stantes,
Apollinem, Aesculapiumq; precantur, ac vitant
aquilæ volatus: aduolare enim non sine periculo
tradunt. nanque si avis effosionem alebori con-
spexerit, moriturum qui succidit, augurium est.
Celeriter effodiatur oportet, quoniam halitu ca-
put aggrauat: quapropter ad id arcendum, sos-
suri alium presumere, & vinum bibere consue-
uerunt: nulli ita noxæ opportuni redduntur.
Veratri albi modo emedulatur.

Sesamoides magnum.

CAP. CXLVII.

Sesamoides magnum in Anticyra elleborum
vocat, quoniam albo veratro in purgatio-
nibus misceatur. Simile est fenetioni, aut ruta lō-
go folio: flore candido: radice gracili, ignaua: se-
men gustu amaro, cætera sesamæ simile. Ventre
detrahit, datur tritū ad bilis, pituitæq; deieccio-
nem, quantum tribus digitis capitur, addito ve-
ratri albi sesquibulo, ex aqua mulsa.

Sesamoides paruum. CAP. CXLVIII.

Sesamoidi paruo cauliculi sunt dodrantales:
folia coronopi, minora, hirsutiora: & in cauli-
culorū cacumine capitula florū penè purpureorū
medio.

medio eorū albo: semen sesamæ, suluū, amarū: radix tenuis. Detrahit bilē, pituitasq; semē ex aqua mulsā potū dimidio acetabulo: illitū ex aqua tumores, ac tubercula discutit. Nascitur ī asperis. Cucumer syluestris. CAP. CXLIX.

Cucumis syluestris fructu solo distat à satiuo cucumere, quem longē minorem parit, oblongis glandibus non dissimilē: folia, atq; samenta satini refert: radice candida, magna. Nascitur in sabuletis, & ruderibus. frutice intotū amaro. Instillatus foliorum succus aurium dolori conuenit. Illita ex polenta radix, veterē omnem tumorem discutit: imposita cum resina terebinthina, tubercula rumpit: isciadicis infunditur: podagras discutit, decocta ex aceto & illita. Eius decocto dentes in dolore colluntur. Arida farina impetiginē, lepras, & vitiligines absterget: nigris cicatricibus colorem reddit, & in facie maculas expurgat. Radicis succus sesquiboli pondere, & item cortex acetabuli quarta parte, bilem, pituitamq; deiciunt, præsertim in hydropicis: deiectiones autem citra stomachi iniuriam mouet. Radicis selibra, in vini præsertim Lybici hemina cõteritur, daturq; ex eo terni cyathi triduo, dum tumor abundē de primi cernatur. E fructu huius cucumeris fit medicamentū, quod Elaterium vocatur, ad hunc modū. Decerpti cucumeres, qui tacti protinus exiliunt, seruantur nocte vna postridie imposito supra cra-

terem rariore cribro, vtriusq; manibus prehensis, figillatim supino cultro, sursum versus aciem habente, finduntur, atque per cribrum humor in subiectum vas exprimitur: simulq; carnosum, quod haesit cribro, quò facilius excidat, eliditur. quod ita pressum est, residere sinitur, atque in vicinam peluim demittitur. Coaceruata autem in cribro femina dulci aqua persunduntur, & denuo pressa abijciuntur. Humor in pelui agitur, & linteo opertus, soli exponitur: dumq; steterit, tota supernatans aqua cum humore concreto, effunditur. Hoc verò identidem fieri solet, donec existens aqua liquefiat: qua stillatim exhausta, sedimentum mortario suscipitur, & conterendo cogitur in pastillos. Sunt qui ad hauriendam protinus succi abundantiam, cribratos cineres humi inspargant, & medium cauantes triplicatum linteu obtendant, per quod elaterium cum sua humiditate diffundant, succatumq; in pillam, vt dictum est, conterunt. Alii pro dulci aqua marinam persundentes, ita eluunt. Alij in nouissima lotionem mulsam a quam respergunt. Elaterium optimum esse constat, leue, non ponderosum, cum candore leniter humectum, gustu amarissimum, quodq; lucernarum luminibus obiectum, facile flagret. Porraceum tamen scabrumq; si turpidum spectetur, atque erui cinerisq; plenum sit, graue & vitiosum esse solet. Nec desunt, qui cuminis succo

any

amylum immisceant, vt candorem ipsum, & lauitatem imitentur. A bimatu ad decennium deiectionibus vtile est. Integer modus obolus est, minimus semiobolus, pueris chalciduo. siquidem copiosius periculum adfert. Bilem ac pituitam vtravisa parte extrahit. optima suspiriosis est purgatio. quod si in animo sit deiectione morbi, aieclio salis duplo, & stibij quod colorare sufficiat, ex aqua, erui magnitudine catapotia dato, postea cyathus vnus aquae tepidae sorbeatur. Ad citandas tamē vomitiones aqua diluēs elateriū, subiectas linguae partes penitissimè pēna oblitio. quod si quisquā difficiliter euomat, oleo, aut vnguento irinis resolutio: somnum inhibeto. Porro his, qui eximie vacuantur, continuē vinum, & oleum dare conuenit: etenim vomendo restituuntur. Quod si vomitiones nō finiantur aqua frigida, polenta, posca, poma, & quae stomachum densando corroborant, offerenda sunt. Ciet elateriū menses, & partus enecat. in pessa subditū. morbo regio medetur, cum lacte naribus infusum, & diuturnis capitis doloribus liberat. efficacissimè anginis illinitur, cum vetere oleo, melle, aut felle taurino.

Staphis agria. CAP. CL.

STaphis agria, siue herba pedicularis folia habet labruscae, diuisa: et cauliculos rectos, molles, nigrosq;: fert florem glasti: & folliculos virides similes ciceri, & in his nucleum

triangulum, scabrum, ex nigro subfuluescentē,
intus album, gustu acrem. Grana quindecim, si
trita in aqua mulsa dentur, crasum humorem
per vomitum purgant: sed qui hauserunt, am-
bulare debent. Prudenter tamē attendere oportet,
et aquam mulsam continuo potui dare, quo-
niam pericula strangulationis inferunt, & fau-
ces adurunt. Trita, & ex oleo illita phthiriasi
prodest: item prurigini, & psoris. Cit plurimam
pituitam commanducata: decocta in aceto, den-
tium dolori, colluto ore, subuenit: rheumatismum
gingivarum sistit: vlcera oris manantia cū mel-
le sanat. Vrentibus malagmatis imponitur.

Thapsia. CAP. CLI.

THapsia nomen ideo accepit, quòd in Tha-
pso eiusdem nominis insula, primū inuē-
ta sit. Tota verò natura ferula similis est gracili-
ore caule folijs fœniculi: umbella anethi in ca-
cumine, à singulis furculis erumpēte: flore luteo:
semen quale ferula, latiusculum, sed aliquantò
minus: radix foris nigra, intus candida, longa,
acris, craciore libro vestita. Lactis extrahēdi ra-
tio hæc est. Facto in ambitu scrobe cortices inci-
duntur: aut radix in fornicis speciem in se exca-
uata cooperitur, quò merus succus consuat. oportet
illuc sequenti die se conferre, & congestum
succum extrahere. Tunditur etiam radix in pi-
lla, & succus organo per quallum expressus, fi-
luli crasso insolatur. Aliqui folium vna terūt:
sed

sed inualidior huiusmodi succus. Hoc autem interest, quoniam qui ab radice manavit, grauius olet, & humidus permanet: è folijs autem extractus excicatur, atque teredinum iniuriam sentit. Qui succum colligit, stare debet non obuersus vento: aut potius cum dies apricus est, & à flatu silet: quoniam ob halitus acrimoniam facies vehementer intumescit, nudaq; corpora inuadunt pustula. ob id prius liquido cerato, & adstringente, nudas partes illinunt, & ita muniti accedunt. Tam cortex radice quam succus purgandi vim habent, & lacteus succus in aqua mulsa potus: nam vtrinq; bilem extrahit. Radicis modus, quaterni oboli, cum tribus seminis anethi drachmis: succi, terni oboli: lactis, obolus vnus. quod eo amplius assumitur, periculosum est. Huiusmodi purgatio cõuenit suspiriosis, & diuturnis laterum doloribus, reiectionibusq; : datur in cibis, aut obsonio, quibus difficile sit vomere. Tam radix, quam succus omnium maximè, quæ pares cum eis vires adeptæ sunt, vim habent extracloriam ex alto, vbi eximo aliquid euocandum est, aut meatuum laxitas alio transferenda est. vnde succus illitione, aut radix recens affritus alopecias explent. Radix, succusq; cum æquis ceræ, thurisq; portionibus, sigillata, liuoresq; tollunt: sed non plus binis horis dimittantur: locus deinde aqua maris calida foueatur. Vitia cutis in face emendat,

cum melle illitus succus: lepras tollit: tubercula discutit, perunctus cum sulphure. In diuturnis pulmonum, laterum, pedum, articulorumq; valetudinibus utiliter illinitur. Valet ad integendam colic glandem q̄s, qui natura nō circuncisione curti sunt: tumorem enim excitat, qui pinguium fotu emollitus, præputij iacturam resarcit.

Spartium.

CAP. CLII.

Spartion frutex est longas ferens virgas, sine folijs, firmas, fractu contumaces, quibus vites vinctuntur semē lenticula, in folliculis phasiolorum modo nascēs: florem, vt alba violæ, luteū. Purgant per superna vehementer ellebori vice, citra periculū flores, & semina quinīs obolis in aqua mulsa pota. Semen deiectionē mouet. ramis in aqua maceratis mox tussis, extractus succus, ischia dicis, & angina laborantibus auxiliatur, si cyathi modo ieiuni bibant. Quidam marina aqua macerare malunt, et infundere ischia dicis clystere: strigmetā autem elicit cruenta.

Silybum.

CAP. CLIII.

Silybon lata spina est, folia ferens chameleonis albi. Hæc recēs cum sale oleoq; cocta estur. Radicis succus drachmæ pondere potus vomitiones ciēt.

Glans vnguentaria.

CAP. CLIII.

Glās vnguentaria fructus est arboris myricæ similis magnitudine auellani nucis, cuius
nucleus

nucleus amygdalarum amararum modo tritus, humorem reddit: quo ad pretiosa vnguenta pro oleo vtuntur. Nascitur in Aethiopia, Aegypto, Arabia, & Petra oppido secus Iudaeam. Praefertur plena, recens, candida, quae facile de libretur. Ea drachma pondere pota lienem absmit: cū lolij farina, et aqua mulsa podagricis illinitur. Psoras, leprasq; decocta in aceto: vitiligines, & nigras cicatrices cum nitro emendat: & cum lotio lentilignes, varos, & papulas in facie, & cutis vitia tollit. Vomitiones mouet, & aluum cū hydromelite resoluit: stomacho aduersatur. Oleum, quod ea exprimitur, aluum potu ciet. Cortex eius magis adstringit: verūm tusa, & expressa succus abstergentibus medicamentis adijcitur, quae aduersus pruriginis, & scabritias idonea sunt.

Narcissus. CAP. CLV.

Narcissum sunt qui vt lilium, liriū mappel larint, folia profert porro similia, tenuia: multò minora, & angustiora: caulis vacuus, & sine folijs, supra dodrantem attollitur: flos albus, intus croceus, in quibusdam purpureus, radix intus alba, rotunda, bulbosa: semen velut in tunica, nigrum, longum. Probatissimus nascitur in montibus, suauis odore: ceteri porrū imitantur, atque herbaceū virus olet. Radix cocta, siue estur, siue bibitur, vomitiora est: abusus igni pdest cū exiguo molle trita. p̄cisos nervos illis

illitu glutinat: luxatis malleolis, diuturnisq; articulo-
rum doloribus trita ex melle, & imposita
subuenit. Vitia cutis in facie, vitiliginesq; cum se-
mine urtica, & aceto emaculat: cum eruo, &
melle, vlcera m sordes expurgat: abscessus rumpit
concoctioni repugnantes, infixa corpori ex-
trahit, illita cum iolij farina, & melle.

Hippophaes. CAP. CLVI.

Hippophaes, quo sullones vestes interpo-
lant, in sabulosis, maritimisq; nascitur,
furculaceo frutice, vndique denso & largo, folijs
oleæ longioribus, mollioribusq;: inter quæ candi-
cantes spinæ emicant, sicca, angulosa, intersitio
quodam distantes: flores hederae corymbis simi-
les, racematim coherent minusculi tamen et mol-
les, candidi, ex parte rubescentes: radix lacteo
succo madet, crassa, mollis, amara gustanti: ex
qua perinde ac thapsia, succus eximitur, qui per
se, & cum erui farina subactus, siccatur, & ad
vsum reconditur. Syncerus pituitas, bilem,
aquaşq; deijcit, oboli pondere: erui verò farina
subactus, quatuor obolis, cum aqua mulsa. Fru-
tex cum radicibus siccatus tunditur, & cum a-
qua mulsa dimidia hemina tritus datur. Radi-
ce, & herba liquamentum depromitur, vti in
thapsia, huius in purgationibus mod^o est drach-
ma. Hippophæstum. CAP. CLVII.

Hippophæston, id quod aliqui hippophaes
appellant, nascitur eisdem locis, quibus hip-
poph

pophaes, estq; spina fullonia genus, humilis herba, sine cauliculo, sine flore: in anibus tantum capitulis: folijs paruis, spinosis: radículas habens molles, crassas. Succus radice, folijs, & capitulo exprimitur, & exiccatur. Datus cui voles, tribus obolis in aqua mulsá, aquam pituitasq; detrahit: priuatim comitialibus morbis, nervorum vitijs, & orthopnoea conuenit huiusmodi purgatio. Ricinus. CAP. CLVIII.

Cici aut croton, nomen accepit à ricini anima Vulgo
 lís similitudine. Arbor provenit parua sicut caputi
 altitudine, folio platani, maiore, leuiore, & ni- matur.
 griore: ramis, candidibusq; caulis, in arundinis
 morem: semine in vuis asperis, quod corticibus
 exutum ricinum animal representat. ex quo o-
 leum nomine cicinum exprimitur, cibis fedum,
 lucernis emplastrisq; vtile. Grana triginta nu-
 mero purgata, trita potu pituitas, bilem, aquã
 q; per aluum extrahunt, vomitionesq; mouent.
 sed iniucunda admodum est, & molesta purga-
 tio: siquidem stomachum vehementer subuertit.
 Tusa & imposita, vitia cutis in facie, varosq;
 expurgat. Folia cum polenta trita, inflammatio-
 nes oculorum, tumoresq; leniunt: turgentes ma-
 mas cohibent, eadem ex aceto illita, ignes sacros
 restringunt.

Tithymali.

CAP. CLIX.

Tithymali genera septem, quorum masculus.

Ius caracias appellatur, ab aliquibus amygdaloides: alter myrtites, qui femina existimatur, eumq; myrsinitem, aut caryitem vocant: tertius paralius: quem tithymalida appellarunt: alius helioscopius: quintus cyparissias: sextus dendroides, septimus platyphyllos dicitur. Characia caules supra cubiti altitudinem attolluntur, rubri, lacteo succo, atque acri madentes: folijs olea circum ramos, angustioribus, & longioribus: radice crassa, lignosa: pendet in racuminibus caulium coma iunci, sub qua caueole foliolis balnearum similes in quibus semen continetur. nascitur in asperis, & montibus. Succus aluum purgat, trahit pituitam, bilémq; binis obolis in posca sumptis, & cum aqua mulsa vomitiones mouet. Appetente vindemiarum tempore succus, cum gestis ramulis, mox dissectis, & vase conclusis, excipitur. Aliqui adijciunt farinam erui, & in pastillos digerunt, qui erui magnitudinem impleant. Alij in aridas ficos ternas quaternasve guttas instillant, vt cum his inarescant, quas ad vsus recondunt. Per se etiam tusus in pillis, & in pastillos coactus reponitur. Porro cum extrahitur lac, neque quo ventus aspiret, stare quenquam, neque manus oculis admouere conuenit, sed antequam colligas corpus, praesertim faciem, collum scrotumq; genitalis, adipe, aut oleo cum vino perungere. Fauces autem exasperat: quapropter casapotia cera, aut decocto melle oblini par-
est

est, & hoc modo dari. binas tamen ternasve fi-
 los purgationis gratia sumpsisse, satis est. Recens
 Lacex oleo, perunctos in sole capillos euellit: rena-
 scentesq; flauos et exiles efficit, deniq; omnes pe-
 rimit. dentium cauernis inclusum, leuat dolores:
 sed cera dentes oblinēdi, ne suo delapsu fauces &
 linguā vitiet. Tollit illitu impetigines, formican-
 tes verrucas, pensiles, & quæ thymi florem re-
 presentant. valet aduersus pterygia, carbun-
 culos, phagedanas vlcerum, gangrenas, fistulas-
 q;. Legitur semen autumnō, & siccatum sole le-
 uiter tunditur, feruesactumq; loco mundo repo-
 nitur. Folia item siccantur. Semen, & folia la-
 Elei succi effectum præbent, dimidio acetabulo po-
 ta. Sunt qui inueterant, admisto cum lacte lepi-
 deo, & caseo confuso. Radix drachmæ pondere in
 hydromelite pota, per inferna trahit. decocta
 cum aceto, dentium dolori auxiliatur, colluto o-
 re. Fœmina quam myrsiniten, aut caryiten vo-
 cant, similis suapte natura daphnoidi: folijs myr-
 ti, sed maioribus, firmis in cacumine acutis, &
 pungentibus: ram. dos ab radice mittit dodran-
 tales: fructum fert alternis annis, nuci similem
 mordaci gustu. nascitur in asperis. Succus ra-
 dix, semen, folia consimilem antedicto sortiun-
 tur facultatem: sed ad citandas vomitiones in-
 ualidior hæc est. Aliud tithymali genus dicitur
 paralios, quæ tithymalida, aut mecona aliqui ap-
 pellauere. Nascitur in maritimis, et ramis subru-
 bentib

bentibus: palmum altis, quinis, senis ve à radice
 exeuntibus: folijs lini, angustis, paruis, oblongis,
 in versus quosdam digestis: capite in cacumine
 orbiculato, in quo semen, vt erium, vario colore
 emicat: flos albus. Frutex totus cum radice la-
 cteo succo turget. Similes ad vsus reconditur. He-
 lioscopus dicitur, folijs portulacæ, tenuioribus,
 rotundioribusq;: ramulis prodeuntibus à radice
 quatuor aut quinque, rubentibus, dodrantali,
 altitudine, tenuibus, lactis copiosi plenis: capite
 anethi: semine velut in capitulis incluso. Helio-
 scopij nomen accepit, quoniam comas cum sole
 circumagat. circa oppida nascitur, potissimum
 in ruderibus. Colligitur succus, semenq; vt a-
 liorum. Eadem, quæ superioribus vires, non ta-
 men vsque adeo valide. Cyparissias in caulem
 exit dodrantalem, vel maiorem subrubrum: ex
 quo folia pini similitudine exoriuntur, mol-
 liora tamen, & tenuiora: & in totum nascentem
 pinum emulatur, vnde nomen traxit. Can-
 dido succo madet: cui eadem vis, quæ superiori-
 bus. In petris nascens dendroides cognomina-
 tur. ampliter opacat, in cacumine frondosam
 spargens comam, succo lacteo pregnans, caulicu-
 lis rubentibus, folijs myrti tenuioris, fructu
 characiæ. Eiusdem effectus, cuius superiores, simi-
 liq; modo reconditur. Platyphyllos verbasco
 similis est. Radix, succus, & folia per inferna
 trahunt aquas. Pisces necat, trusus, & aquæ in
 spar

sparsus. Reliqua tithymalorum genera, quæ supra scribuntur, idem efficiunt.

Pityusa. CAP. CLX.

Pityusam specie à cyparissia differre constat, et si tithymalorum generi assignetur. Caulis supra cubiti altitudinem assurgit, geniculatus: folijs piceæ, acutis, exilibus: flore paruo, velut purpureo: semine instar lentiscule, lato: radice crassa, candida, succo referta. quibusdam in locis frutex hic prægrandis inuenitur. Detrahit per aluum radix drachmis duabus data in aqua mulsæ: item feminis drachma. succi cum farina subacti cochlearium in catapotio datur. modus foliorum drachmæ tres.

Lathyrus. CAP. CLXI.

Lathyrus, quam aliqui tithymalum appellant, eamq; tithymalorum numero adscribunt, caulem emittit cubiti altitudine, & digitali crassitudine, inanem, gignuntur in cacumine alæ, & folia in caule oblonga, amygdalinis proxima, latiora, & leuiora: quæ autem in summis ramulis exierunt, minora conspiciuntur, aristolochiæ, aut oblongæ hederæ figura. In cacumine fructum summis surculis gerit, triplici loculamento insignem, rotundum, ceu capparin, in quo grana, intercurfantibus membranis, inter se distincta continentur, seruis, maiora, rotunda: quæ dum corticibus exuuntur, candida sunt & gustu dulcia. Nullus radicis vsus. totus frutex

tex lacteo succo turget, vti in thymalus. Grana sex, aut septem in cata potio, aut cum ficis, aut palmulis deuorata aluum purgant: sed aqua frigida postea sorbenda, trahunt autem bilem, pituitam, & aquas. Succus in thymali modo exceptus, eundem effectum prebet. Cum Gallinaceo, aut oleribus folia decoquuntur ad eosdem effectus.

Peplus. CAP. CLXII.

Peplos frutex est lactei succi plenus: folijs, paruis, vt rutæ, paulo latioribus: rotunda comæ ferè dodrantali, humi respersa: semine sub folijs paruo, rotundo, minore quàm candidi papaueris, pluribus scatet auxilijs. Vnicam radicem habet, supernuacua, ex qua fruticat, nascitur inter vites, & in hortis. Colligitur in aestate, siccatur in ymbra, & continuè versatur. Fructus tusus & seruesactus reconditur. Bilis, ac pituita detrahatur acetabulo eius in hydromelitis cyatho potio. Obsonijs inspersa conturbat aluum. muria conditur.

Peplis. CAP. CLXIII.

Peplis, quam aliqui syluestrem portulacam vocant, Hippocrates peplion, in maritimis maxime nascitur, late opaco frutice, candidi succi pleno: folijs satine portulacæ, rotundis, infernè rubentibus: semine sub folijs rotundo, vti in peplo, seruente gustu, radice singulari, supernuacua, tenui. Colligi, & reponi, ac dari, vti peplos, & sale condiri solet. Easdem habet vires.

Charo

Chamaſyce. CAP. CLXIIII.

CHamaſycen aliqui ſycen nominant. Ramos emittit quaternum digitorum, teretes, ſuccoſos, in terram deiectos: folia lentis, parua, pepalum planè referentia, tenuia, qua à terra non attolluntur: ſemine ſub folijs rotundo, vt in peplo: neque caulem, neque florem promit: radice firmatur tenui, ſuperuacanea. Rami ex vino triti vulua dolores ſedant, in peſſo appoſiti: tollunt tumores, ac verrucas omnium generum illiti. Decoctorum cibo alius reſoluitur. Succus ſimili effectu prodeſt. Illitus contra ſcorpionis iectus auxiliatur: adueſus caligines oculorum utilis, & hebetudines, incipientes ſuſſuſiones, nubeculas, cicatrices, cum melle inunctus. In ſquallidis, petroſisq; naſcitur.

Scammonia. CAP. CLXV.

Scammonia ramos ab vna radice emittit trium cubitorum, multos, pingues, & qui non nihil craſſitudinis præ ſe ferant: folijs helxine, aut hederaceis, mollioribus tamen, hirsutis, & triangularibus: flore candido, rotundo, in calathi modum cauo, graueolente: radice prælonga, craſſitudine cubitali, candida, graui odore, ſucco grauida. Legitur ad hunc modum ſuccus. Capite exempto, radix teſtudinis ſpeciem cultro excauatur: quo fit, vt in canum conſuat ſuccus, qui conchis demum excipitur. Alij ſcrobis in terra concauerato ſinu ſodiunt, in quos ſubiectis iuglan-
C. 2. dies

diū folijs, profundunt succum. siccatumq; extra-
 hunt. Laudatur autem scammonium leue, niti-
 dum, rarum, & colore quàm simillimum tauri-
 no glutini, fungosum, tenuibus fistulis, quale ex
 Mysia regione Asia deportatur. Nec attendere
 solum par est, si lingua tactu albescat (hoc enim
 euenit adulterato, quod admisto sit tithymali la-
 Ele) sed longè magis antea narratis, item si non
 vehementer linguam exurat, id quod misti ti-
 thymali argumentum est. Natione autem Syria-
 cum, & Iudaicum deterrima habentur, graui-
 densa, erui farina, & tithymalo vitiosa. Succus
 drachmæ vnius, aut quaternum obolorum pon-
 dere haustus ex aqua pura, vel mulsa, per infer-
 na bilē, et pituitam extrahit. Ad resoluendam
 aluum binos obolos cū sesama, aliōve semine su-
 psisse satis est. Datur efficacioris purgationis cau-
 sa, succi tres oboli, cum duobus veratri nigri, &
 aloes drachma vna. Fiunt purgatorij sales, drach-
 mis viginti succi scammonia in senos salis cyathos
 adiectis. Horum modus proportione virium: in-
 teger quidē, tria cochlearia: medius duo: mini-
 mus, vñ. Radicis drachma vna, aut altera pur-
 gat cum ijs, quæ retulimus. Nonnulli decoctum
 radicis ebibunt. Coquitur in aceto, & cū horde-
 acea farina teritur, cataplasmate ischiadicis v-
 tili. Partus enecat succus, vulua in lana subdi-
 t^o: tubercula discutit cū melle, aut oleo illius. de
 coclo in aceto peruncta lepra abiguntur, diu-
 tur

turni capitis dolores ex aceto, & rosaceo persunduntur.

Chamelæa. CAP. CLXVI.

Chamelæa surculosa fruticat, ramis dodran talibus, folia oleæ similitudinem habent, tenuiora, & amara, quæ gustata linguam mordent, & arteriam deradunt. Detrahit pituitam bilêmque, folijs præsertim in catapotio deuoratis. namque duæ absinthij partes, adiecta chamelæa, vna hydromelite exipiuntur, & in catapotia coguntur. ea autem in ventre non liquefcunt: si quidem quotquot fuere deuorata, regeruntur. Folijs cum melle tritis, sordida vlcera, & crustosa repurgantur.

Thymelæa. CAP. CLXVII.

Thymelæa est, ex qua granum Cnidium, quod est semen ipsius, colligitur. Hoc Syri apolinum vocant, quoniam satini lini frutex sua pte natura similitudinem referat. Virgas edit pulchras, multas, tenues, binum cubitorum: folijs chamelæa, angustioribus, & pinguioribus viscosis, gummosisq; si mordeantur: flore candido: fructu myrti in modum rotundo, qui in initia viret, & tamen rubescit: inuolucrum frctus durum, foris nigrum, intus album. Hoc pes inferna bilem: pituitam, aquasq; detrahit, si vrginti granorum pars interna bibatur: verum si sauces adurit. Itaque cum farina, aut polenta, aut in vna acino dari debet, aut melle cocto ob-

duclum deuorari. Qui agrè desudant, trito semine cum nitro, & aceto inunguntur. Folia, quæ peculiariter cneorum appellantur, per messes colligi debent. & siccata in umbra recodi. Quibus dare libeat, antea tundere, & nervos eximere conuenit. Illitum acetabuli modo cum diluta vini potione aquã extrahit: mediocrius purgat, addita lente cocta, aut cõtritis oleribus. Thymelææ farina uua acerba succo excipitur, & in pastillos diuiditur. Herba stomacho infesta, partus imposita necat. Nascitur in montibus, & asperis. Hallucinatur, qui coccon Gnidium fructum esse chamelææ existimant, decepti quadam foliorum similitudine.

Sambuscus. CAP. CLXVIII.

SAmbuci duo genera. Vnum in arborẽ assurgit: surculos spargens arundinaceos, teretes, cauos, candicantes, proceros: folia iuglandis, ternæ quaternæve, ex interuallis circa ramos exent graua odore, minutim in ambitu secta: & in ramulorum raceminibus, cauliculisq; circinata umbelle, quæ florem candidũ pariunt: mox acinum terebintho similem, in nigredine subpurpureum, racemosum, succo madentem, vinosumq;. Alterum genus chamaæcle vocatur, Romanis ebulum. longè humilius est, magisq; herbaceo generi assignandum: caule quadrangulo, geniculato: folijs amygdalæ, ex interuallo longioribus, geniculatim expansis, pinnatisq; graucolentibus

bus, in ambitu ferratis, muscario sambucei: flore, & acino eiusdem: radice nititur longa, crassitudine digitali. Eadem vtriusque vis, & vsus exiccans, aluo detrahens aquam, stomacho inutilis. Folia olerum more coquuntur, ad pituitam, bilemque detrahendam. Caules teneri in patinis cocti, eadem efficiunt. Radix in vino decocta, et in cibis data, hydrolicos adiuuat: prodest viperarum morsibus, eodem pota modo, vulvas emollit insidentium, decocto: patefacit eorum spiracula, & vitia corrigit. Acini in vino potii, eodem funguntur munere: denigrat capillos illiti. Folia, si pretenera ad mollia ex polenta illinantur, inflammationem mitigat: ambustis, & canum morsibus illitu profunt: vlcera quae delibescunt in fistula, agglutinant. vs, qui prodagra tentatur, cum seuo taurino, aut hircino profunt illita folia.

Pycnocomum. CAP. CLXIX.

Pycnocomon constat eruca folijs acrioribus, scabris, & crassis: caule quadrangulo: flore ocimi: semine marrubij: radice nigra, aut pallida, rotunda, exigui mali figura, terram redolente, inuenitur in saxosis locis. Semen grauia somnia, & tumultuosa facit, drachmis instar potii. tumores discutit, illitum cum polenta: & spicula, adactosque, corpori aculeos extrahit. Folia illiti tubercula, panosque discutunt. Radix eius in aqua mulsa duum drachmarum pondere, album soluit, & bilem extrahit.

Apios. CAP. CLXX.

Apios ramulos duos siue tres iunccos spagitur: rubros, tenues, qui à terra parum attolluntur: folijs ruti, oblongioribus tamen, & angustioribus, herbaceis: semine paruo: radice hastulae regiae in formam pyri turbinata, rotundiore tamen, succi fecunda, intus habet corpus candidum, extra cortices nigros. Superior pars eius vomitione bilem, pituitasq; extrahit: inferior per anum: tota vtrinque purgationes mouet. Succum si libet eximere, tusa radix in fictili mergitur, & agitata aqua, quod supernatat penna selectum, exsiccat. Purgat vtraq; parte is succus, se squalobolo potus.

Colocynthis. CAP. CLXXI.

Colocynthis sarmenta, foliaq; satiui cucumeris emittit, per terram repentia, diuisa: fructum in speciem mediocris pilee conglome ratum vehementer amarum, quem legere oportet, cum ceperit in pallidum colorem permutari. Medulla fructus purgatoriam vim, habet, si quatuor oboli cum aqua malsa, melle cocto, myrrha, & nitro excipiantur, & cogantur in catapotium. Aresactae pilee teruntur, & infusae clysteribus profunt neruorum resolutioni, coxendicum doloribus, & coli vitijs, vt quae bilem, pituitam, & strigmenta, interdum etiam cruorem eliciant, foetus admota enecant. Dentium dolorem tollit, si vna repurgetur, & luto oblita cum aceto, & nitro

nitro inferuescat, hocq; iure decocti dētes colluā-
tur. Si aqua mulsa, aut passum in eadem inco-
quatur, & sub diuo refrigerescat, potu crassum
humorem, & strigmenta alui detrahēt: stoma-
cho supra modum aduersatur. subdita ex ea ba-
lano alui excrementa eijciuntur. Virentis succo
vtilissimè ischiadici persfricantur.

Epithymum. CAP. CLXXII.

Epithymon flos est è thymo duriore satureie
simili. Capitula habet tenuia, & leuia: &
in eis caudiculas, quasi capillamēta. Potum cum
melle detrahīt pituitam, bilem q; atrum per in-
ferna. Priuatim prodest melancholicis, & infla-
tis, acetabuli mensura ad quatuor drachmas,
cum melle, sale, & aceti exiguo. Plurimum in
Cappadocia, & Pamphylia gignitur.

Alypum. CAP. CLXXIII.

Alypon surculosa herba est, subrubra: gra-
ciubus ramulis: tenuibus folijs: flore molli,
leui, & copioso: radice beta, tenui, referta acri
succo: semine epithymi. Gignitur in maritimis,
maximè Libya, quam largissima, quanquam
alibi quoque plurima prouenit. Semen atram
bilem deijcit, si mensura epithymo pari cū sale,
& aceto sumatur: verum interanea leuiter ex-
ulcerat.

Empetrum. CAP. CLXXIIII.

Empetron aliqui phacoides vocant. nascitur Galeni
in montibus, & maritimis, salso gustu: sed praesoide

quò propius terreno: fuerit amarius sentitur. Trahit bilē, pituitā, & aquā, si bibatur in iare aliquo, aut hydromelite.

Vitis fyluestris. CAP. CLXXV.

Vitis fyluestris sarmenta vitis modo prælonga emittit, aspera, lignosa, rimoso cortice: folijs hortensis solani, longioribus, ac latioribus: muscoso flore, et capillaceo: fructu exiguis vnis simili, post maturitatem rubente: rotunda est acinorum facies. Feruefacta radix in aqua, & in cyathis duobus vini aqua marina diluti, pota, humorem alui ciet: ideo hydropicis datur. Vuc eius vitia cutis in facie, & maculas omnes expurgat. Enascentes viticula, sibi gratia, sale conduntur.

Vitis alba. CAP. CLXXVI.

Vitem albam aliqui bryoniam vocant. Folijs, vituculis, pampinisq; satiuam vitem imitatur, sed hirsutiora sunt omnia: ea, quos prope se nata sit frutices, suis clauiculis completitur: fructus rubens in vna dependet, quo contra pilis spoliantur. Ex ea asparagi, qui prima germinatione exeunt, decocti in cibo, aluum, & vrinam ciet. Folia, fructus, radix acrem vim fortiuntur: itaque vlcerum phagedenis, gangrenis, chironijs, putrentium tibiarum tadio, efficaciter ex sale illinuntur. Radix corpus abstergit, & cutem erugat: vitia cutis in facie, varosq; lentiginēs, & cicatrices negras emēdat, cū eruo, creata

creata Chia, & fano graco. Eodem effectu prodest decocta in oleo, vsquedũ liquefeat: sugillata tollit, & redurias committit. inflammationes discutit illita ex vino: suppuraciones rumpit. medicamento apte immiscetur, quod carnem exest: infracta ossa extrahit, trita, & imposita. Datur comitialibus in potu, drachma pondere, quotidie anno toto: prodest attonitis, & vertigine laborantibus, consimiliter assumpia. Contra viperarũ ictus pota drachmis duabus, auxiliatur: partus necat: mentem interdum subvertat. Feminarum locis apposita partus, secundasque morantes trahit: cit urinam pota. Edegma ex ea fit cum melle, difficile spirantibus, strangulatu oppressis, tussientibus, vulsis, ruptis, & laterum doloribus. Lienem ternis obolis pota ex aceto triginta diebus, consumit: illimitur ad eadem cum fico. Ad muliebres quoque in sebus decoquitur: siquidem vulvas purgat, sed abortum facit. Succus e radice vere exprimitur, qui trahit pituitã cum aqua mulsa potus. Ad pforas, & lepras semen efficaciter illinitur. Lactis abundantiam facit succus eius, si cum tritico decocto sorbeat.

Vitis nigra. CAP. CLXXVII.

Nigra vitis, quã aliqui nigrã bryoniã vocant, folia fert hederæ, similaceis proxima, sed maiora: caules etiã cognatos: capreolis suis arbores, quasi adminicula, cõprehendit: fructus racemati

gustu acerbis, in dulcedinem vergentibus. Psilothrum est cum radicibus trita: illinitur enim primum usque dum sudorem euocet, mox sudor abluatur, & recens imponitur.

Cnicus. CAP. CLXXXII.

ficinis,
rtami

CNicus folijs constat oblongis, per ambitum diuisis, asperis, spinosis: caule sesquipedali: capitulo magnitudine grandis oliuæ: flore crocei semine candido, alioqui rufo, longo, anguloso. Huius flore in obsonijs vtuntur. Seminis tussis & expressi succus, cum aqua mulsa, vel iure gallinacei, aluum purgat: sed stomacho aduersatur. Ex eo autem fiunt offula, quas placentulas vocant, adiectis succo amygdalis, nitro, aniso, & melle decocto, quæ aluum emolliunt. He in partes quatuor finduntur, quæ nucis iuglandis magnitudinem impleant: è quibus ante coenam duas, vel tres sumpsisse satis est. Ratio temperandi hæc est. Cnici candidi sextarius, amygdalarum tostatarum & delibratarum cyathi tres, anisi sextarius vnus, alyronitri drachma vnus cum carnibus triginta caricarum. Seminis succus lac cogit, & magis ipsum resoluenda alui facultate donat.

Mercurialis. CAP. CLXXXIII.

LInnoxostis, aliqui parthenion, alij hermulbonæ cognatis, sed minoribus: ramulis duplici geniculorum modo, cineris, alarum canis multis fructu
faciis

femina, copioso, quandã racemorũ speciẽ præbẽte, mari è soliorum sinu dependente, paruo, rotundo, ceu binis testiculis vna coherentibus: fructice dodrãtali, aut maiore. Vtraque in oleribus manditur, ad aluũ ciendã. cocta in aqua, epoto iure, bilem aquamq; detrahit. Cõstat, vt mares gignãtur, hũc jacere: vt femina, illã. si a purgatione bibãtur. & trita folia genitalibus admoventur.

Cynocrambe. CAP. CLXXXIII.

Cynia, aut cynocrãbe, cauliculum binum dodrantum altitudine emittit, mollem, subalbidum: folia mercuriali, aut hedera similia, certis interstitijs subalbida, semen folijs adhæret, paruum, rotundum. Folia cum caulibus potaeluum cient, oleribus commendantur. Ius decocti & pituitam, & bilem aquamq; detrahit.

Heliotropiũ maius. CAP. CLXXXV.

Heliotropia magno flos est effigie scorpionis caudæ, vnde scorpionio ei nomẽ: & quoniã folia cum sole circumagat, heliotropion dicitur. Folia ocimi habet, hirsutiora, candidiora, & maiora: ramuli à radice terni, quaterni, aut sæpe quini exiliunt, multis alis concavi: flos in cacumine candidus, aut subfuluus, incuruatur, vt scorpionis caudã: radix tenuis est, & inutilis, nascitur in asperis. Decoctũ herba ex aqua fasciculo manus plena, potu pituitã, bilẽq; per aluũ extrahit: cõtra scorpionũ iclus, in vino pa-

tum. & illitū prodest. ad alligatur ad conceptus arcendos. Aiunt per horam unam ante accessiones, seminis grana quatuor cū vino quartanas finire, tria verò tertianas. Illitum semen formicantes verrucas, pensilesq;: & thymos, & epiny Etidas exiccat. Folia infantium destillationibus, quas syria seu vocant, podagricis, luxaticq; vitissimò illinitur. menses eiēt: partus trita, & imposita pellunt.

Heliotropium minus.

CAP. CLXXXVI.

Heliotropium paruum nascitur in palustribus, iuxta lacus, folijs antedicto proximis rotundioribus: semine acrochordonum verrucarum modo, pensili, rotundo. Herba cum suo semine pota, adiecto nitro, hyssopo, nasturtio, & aqua, laticas tineas, teretesq; excutit. Pensiles verrucas, quæ acrochordones vocantur, cum sale diluta tollit.

Scorpioides. CAP. CLXXXVII.

Scorpioides herbula est, folijs paucis: semine scandæ scorpionis effigie. Illita scorpionum etlibus presentaneo est auxilio.

LIBRI QVARTI

FINIS.

P E D A C I I

D I O S C O R I D I S

A N A Z A R B E I D E

Medica materia.

L I B E R Q V I N T V S .

P r a e f a t i o .

Vperioribus quatuor libris,
amicissime Aree, tradidimus
de aromatibus, oleis, ynguen-
tis, arboribus, & earundem
lacrymis, ac fructibus: item
animalibus, melle, lacte, adi-
pe, cerealibus, oleribus, necnō de omni radicum,
herbarum, succorum, seminumq; ratione. In hoc
autem totius operis quinto differemus de vinis,
& metallicis à vitæ nostram commentationem
auspicati.

Vitis vinifera. C A P. I.

Folia vitium, & tritici preoli, capitis dolo-
res illis mitigant: & inflammationem sto-
machi, ardoremq; cum polenta, Folia etiam per se,
ut quæ refrigerent, & adstringant, imponi sol-
lent. Potus eorum succus, dysentericis, sanguinem:

D

ex. c. 172

excreantibus, stomachicis, et grauidarum mala-
cia medetur. Eadem efficiunt madefacti in aqua
capreoli, & poti. Lacryma vitium, qua veluti gū-
mi in caudicibus concrefcit, ex vino pota calcu-
los pellit: illita lichenas, & psoras, leprasq; ni-
tro prius perfrictas sanat eadem cum oleo sapi-
us pilis illitis. psilotri effectum habet: maximeq;
sanies, quam accensa sarmenta vitium viridia
exudarunt: qua & peruncta verrucarum infor-
micationes extrahuntur. Cinis sarmentorum,
& vinaceorum, detractis in sede condilomatibus,
& thymys, illitus ex aceto medetur: prodest lu-
xatis & viperarum morsibus: contra lienis inflam-
mationem illinitur cum rosaceo, & ruta, & aceto.

Labrusca. CAP. II.

Labrusca duorum generum est. Alterius vus
non maturefcit, sed florētēnus ananthen
nominatam perducit. Altera ad frugem perue-
nit, paruis acinis, nigra, & adstringens. Folia:
caules, & clauicula, quibus repunt, vim habent
cultæ viti similem.

Vua. CAP. III.

Vua recentes aluum turbant, & stomachū
inflant. inoentiores, qua decerpta diu pe-
pendere, ideo quod in eis copia humoris exiccatur
vtilesque fiunt stomacho, agrisque, atque cibi au-
ditatem excitant. In vinaceis, & ollis seruatae,
uri & stomacho gratae sunt. aluum sistunt, sed
vesicam, & caput tentant: & sanguinem excre-
ant

antibus conueniunt. Similesq; , quæ in musto fue-
re. Sapa, aut passo conditæ, stomachum magis in-
festant. At quæ solem prius passæ, in aqua cæle-
sti conduntur, minus vinosæ sunt, siticulosis, ar-
dētibus, & longis febribus salibres. Recoditi vi-
nacei inflāmatiis māmīs, rigētibus, ac praduris,
cum sale illinuntur. Decoctura eorum dysente-
ricos, cæliacos, & fæminas fluxione vuluæ labo-
rantes iuuat infusa: ad desebiones, ac fotus assu-
mitur. Nuclei acinorum adstringendi vim obti-
nent: stomacho vtiles sunt. Inspargitur farina
tostorum, polentæ modo, dysentericis, & cælia-
cis, & solutis stomacho.

Vua passa. CAP. IIII.

Vua passa alba adstringentior est. Prodest
vesitata caro earum tussi, faucibus, renibus
ac vesicæ. Estur in dysenteria per se cum nucleis:
& decocta in patinis cum melle, admista milij,
ac hordei farina, & ouo, valet ad purgandum
caput: eiusdem gratia cum pipere commanduca-
tur. Testium inflāmationes sedat, illita cum lo-
mento fabarum, & cumini farina. Fauos, epiny-
elidas, carbunculos, enatas in articulis putredi-
nes, & gangranas, sine nucleis trita, & cum ru-
ta imposita sanat. podagræ conuenienter cum
panais succo illinuntur: mobiles vngues illita,
celerius extrahit.

Oenanthe. CAP. V.

Oenanthe vocatur vitis syluestris fructus, cui

D. 2

flo

floret. Recondi debet fictili non picato, collecta q̄;
 substrato linteo, in vmbra siccatur. Laudatissi-
 ma in Syria, et Cilicia, & Phoenice. Vis ei adstri-
 ctoria: quare pota stomacho, ac ciunda vrina
 utilis. aluum sistit, ac sanguinis excreationes.
 Contra fastidia, & acoem stomachi, sicca, & il-
 lita efficax est. capitis doloribus tam viridis,
 quam sicca ex aceto, & rosaceo pfunditur: san-
 guinolenta vulnera cataplasmate, & incipien-
 tes agilopas, oris vlcera, & genitalium nomas-
 trita cum melle, croco, myrrha, & rosacea ab in-
 flammatione vindicat. Pessis miscetur ad sisten-
 dum sanguinem: contra oculorum delacryma-
 tionem, & stomachi ardores cum polline pollen-
 te, & vino illinitur. Cinis crematæ in testa can-
 dentibus prunis, facit ad oculorum medicamen-
 ta, reduuias, & pterygia, abscedentes gingiuas,
 truentasq̄; cum melle sanat.

Omphacium. CAP. VI.

Omphacium succus est acerba vna nondum
 maturescētis, è Thasiavite, aut Aminea.
 Oportet autem ante Canis ortum, expressam
 melliginem in rubro are, linteo cooperto, inso-
 lare, vsq; dū cogatur: semperq; quod seruici va-
 sis concretum hæsit, reliquo humori permiscere:
 noctu verò à subdialibus locis in lectum referri,
 quandoquidem nocturni rores ipsum concre-
 re non sinunt. Eligendum est flauum friabile,
 rebeementer adstringens, & linguam mordens.

Sunt

Sunt qui coquendo melliginem cogant. Prodest contra tonsillas, vnam, vlcera oris, humida ginguarum vitia, purulentas aures cum melle, aut passo: item ad fistulas, vetera vlcera, nomás que ex aceto. dysentericis, & mulieribus fluxione vuluæ laborantibus clystere infunditur: oculorum claritati, & scabritia, & erosionibus angulorum conuenit. Bibitur ad recentem sanguinis excreationem, etiam si rupta parte aliqua contingat: sed pauco, & æquatiore est vtendum, valde siquidem exurit.

Vini natura. CAP. VII.

Vino vetere nervi leduntur, & reliqui sensus, quod tamen gustu suauius est: quare cauendū q̄s, qui intestina alicuius partis imbecilitatē sentiunt, attamen in secunda valetudine paucū aqua dilutū, innoxie sumitur. Nouū inflat, agrè coquitur, in somnia parit grauia, et vrinā ciet. Aetate medium vtraq; vitia fugit: quare ad victus sanorum, agrorumq; vsurpatur. Album tenue, stomacho vtile, est ac facile in membra distribuitur. Nigrum verò crassum est, & concoctu difficile, carnē alit, & ebrietatem creat. Giluū, vtpote quod mediū est, medias inter vtrunq; vires habet. In secunda tamē, & sinistra valetudine, cū primis laudatur album. Quin & vina sapore distant. siquidē dulce crassis partibus constat, & difficilius à corpore expirat: stomachum inflat, aluum & interanea vt

mustum turbat, sed minus inebriat: renibus, &
 vesica aptissimum. Austerum per urinam cele-
 rius trāsit: sed capita dolore tentat, & temulen-
 tiam gignit. Acerbū ad ciborū per membra di-
 gestionū accōmodatissimum: aluum, & ceteras
 fluxiones cohibet, minusq; urinam expellit.
 Nouum nervos minus tentat. Vinum aqua ma-
 rina factum stomacho aduersatur, sitim stimu-
 lat, nervos infestat, aluo aptum, à valetudine se
 recolligentibus inutile. Passum, quod vuis sole sic-
 catis in area, aut in sarmento torrefactis expri-
 mitur. Creticū cognomine, aut pramnion, aut
 protropion: & sepa, quæ sit musto igni decoctis,
 Græci sirion, aut hepsema appellant: nigra qui-
 dē, & quæ dicuntur melampsihia, crassa sunt,
 & corpora multum alunt: candidū tenuius: &
 heluola inter hæc media, medias sortiuntur vi-
 res. Omnia tamē adstringūt, & pulsus reuocāt.
 faciunt aduersus venena, quæ exulcerando vo-
 cant, ex oleo pota, & vomitionibus reddita: cō-
 tra cicutas meconium, pharicū, toxica, & cōcre-
 tum in grumos lac: itē cōtra renū, & vesica pru-
 ritus, rosiones, exulcerationesq; inflat tamen, et
 stomacho aduersatur. Priuatim, prodest me-
 lampsihium, si venter rheumati suum sentiat.
 Albū magis ceteris emollit aluū. Gypso conditū
 nervis officit, caput aggrauat. & incēdit, ac ve-
 sica aduersatur: cōtra venena ceteris aptius. Pi-
 cata, aut resinata excalfaciunt, concoquūt: san-
 guinem

guinem excreantibus inimica. Quæ verò aparæ
 chya vocant, vt quæ admistâ sepam recipiunt,
 caput implēt, temulentia gignunt, ægrius in hæ
 litum expirāt, stomachum malè habent. Inter
 Italica vina Falernum principè locum obtinet:
 quod inueteratum per quã facillè coquitur, pul
 sus exuscitat, aluum adstringit, stomacho vti
 le: sed vesica nocet, atq; ijs qui visus hebetudinẽ
 sentiunt, & ad potus crebros minimè idoneum.
 Albana crassioribus constant partibus, dulcia:
 stomachum inflant, ventrem emolliunt, sed con
 coctionem non equè adiuuāt, & neruosa minus
 infestāt: vetuste eadem austerum saporem conci
 piunt. Cecubum, cum sit dulce, est & Albano
 crassius: corpus, & colorẽ alit: ægrè tamẽ coqui
 tur. Surrentinum valde austerum est: quare in
 testinorum, & stomachi fluxiones cohibet, &
 cum tenue sit, caput minus tentat: inueteratum
 suauius redditur, & stomacho vtile. Adrianũ,
 et Mamertinum in Sicilia equè crassis partibus
 gignuntur: modicè adstringunt, & ocysimè in
 ueteratur, minusq; ob suam tenuitatem neruos
 tentat. Paratypianum, quod ex Adriatico sinu
 defertur, odoratum, ac tenuius est: quare libera
 liter epotum fallit, diu seruat ebrietatem, & so
 porem adfert. Istricum Paratypiano simile est,
 sed vrinam vehementius pellit. Chium tamen
 antedictis mollius, & aptũ potui est. bene alit,
 & minus inebriat, fluxiones cohibet, oculorum

medicamētis vtile. Lesbium faciliē mēbra subit,
 Chio leuius, & aluo idoneum. Ephesiū eandem
 vim habet, quod Phyzelites nominatur. Verū
 Asianum ē Tmolo monte, Mesogites appellatū,
 capitis dolores ciet, & nervos lēdit. Coum verō,
 & Claxomenium, quoniam multam sibi ma-
 ris aquam vendicant, faciliē corrumpuntur: fla-
 tus mouent, aluum turbant, nervis officiunt. Vi-
 num omne (vt reliqua in commune dicātur) me-
 rum, ac syncerum, & sua natura austerum, ex-
 calfacit, faciliē in membra distribuitur, stomachū
 adiuuat, appetentiam ciborū inuitat: vires alit,
 ac robur auget: summum conciliat, & commen-
 dat colorem. Potum liberalius auxilio est contra
 assumptam cicutam, coriandrum, pharicum,
 ixiā, meconiū, argenti spumam, taxum, aco-
 nita, fungōs ve: contra serpentium morsus, & o-
 mnium ictus, quæ refrigerando neccant, aut sto-
 machum in vomitiones effundunt. Facit ad lon-
 gas inflationes, rossionesq; præcordiorum, ac di-
 stentiones, stomachi resolutionem, & si venter,
 aut interanea rheumatismum sentiant. Conue-
 niunt sudatoribus, & quibus corpus immodico
 sudore digeritur, maximè alba, vetera, & odo-
 rata. Quæ tamen vetustate dulcescūt, renibus,
 ac versicæ acōmodatiora reddūtur: vulneribus,
 inflammationibusq; in succida lana imponun-
 tur: tetra vlcera, & phagedænica, & fluxioni-
 bus obnoxia commodè perfunduntur. Quæ ma-
 rinam

vinam non receperunt. austera, & alba, ad san-
 rum vietus vsurpantur. In his præstant Italica,
 Falernũ, Surrentinũ, Cecubum, Signinum, &
 permulta Cãpania, & Paratypianũ ab Adria-
 tico sinu, & Siculum, quod Mamertinũ appella-
 tur, Ex Græcis Chium, Lesbiũ, te Phygelites ex
 Epheso. Crassa verò, et nigra stomacho negotiũ
 exhibent, inflationẽ pariunt, corpus augent. Te-
 nuia tamẽ, & austera stomacho profunt, & mi-
 nus carnes alunt. Vetera valde tenuia, & can-
 da vehementius vriam ciunt, & dolores capitis
 mouent, nervosq; largius pota tentat. In media
 atate, vt à septimo anno, potui saluberrima
 sunt. Modus autẽ pro atate, & tẽpore anni, &
 consuetudine, & qualitate vini definiatur. Nõ
 sitire, & modicẽ cibos prolui, optimum est præ-
 ceptum. Nocet ebrietas omnĩs, & maximẽ assi-
 dua, siquidem obsessos nervos quotidie remittit:
 largiorq; potus acutorum morborum adfert ini-
 tia. Mediocris tamen vinolẽtia aliquot diebus,
 maximẽ post aqua potus, vtilis: namq; modo
 quodam ex alto euocat, sensilesq; expurgat
 excretus, & per caca corporis ducit spiracula.
 Sed aquam post vinolentiam bibere oportet: si-
 quidem valetudinis alicuius gratia facta temu-
 lentia remedium adfert frigida.

Vinum omphacites. CAP. VIII.

Omphacites nomine, peculiariter fit in Lej-
 bo, siccata sole acri vna, paulò ante maturi

tatem decerpta, triduo aut quatruiduo, donec ris cemi in rugas contrahantur: expressumq; vini cadis insolatur. Vim astringendi habet, prodest dissolutis stomacho, & ilei dolore laborantibus: item pregnantium malacia, & crudis. in pestilantia quoque sorptū auxiliari dicitur. Huiusmodi vina nō nisi post multos ānos bibi possūt.

Lora. CAP. IX.

LOra, quam deuteriam, alij potimon appellāt, fieri solet adiectis metretis tribus aqua in vinicea, quibus triginta vini metreta extra ēta fuerint: calcatis vinaceis expressoq; decocto ad tertias partes, & additis in singulos cōgios modi eius qui remāsit, binis salis sextarijs, post hyemē transfunditur in vasa. Lora intra annū vtendum: etenim celeriter exolescit. Conuenit agris, quibus timemus noxā vini, coacti saepe desiderijs eorum obtēperare: item à longa ualitudine se recolligentibus. Fit & vinum, quod adynamō vocant, lora vires habens, hoc modo. Pares aqua, & musti mensura coguntur molli igne, donec absumatur aqua, quod vbi refrixerit, elutriatum picato vase reconditur. Alij marina, et cœlestis aqua, mellis, & musti paros miscent portiones, decapulāt, & quadraginta diebus insolant, quo ad annum vtuntur ad omnia eadem. Vinū è labrusca. CAP. X.

Vinū è syluestri vua nigrū, adstringit: prodest alui, et stomachi fluxioibus, et cæteris
qui

quibus constrictione, & contractione opus est.

Vinum melitites. CAP. XI.

Melitites datur in longis febribus, qua sto machum infirmarunt. nanque aluum le uiter emollit, vrinam ciet, stomachũ expurgat. prodest articulario morbo, renum vitijs, imbecillo capiti, & mulieribus abstemijs: odoratum si quidem est, & corpus alit. Distat à mulso, quod sit è vino vetere, austero, & melle exiguo. Melitites autẽ adiecto ad quinque congios austeri musti mellis congio, et salis cyatho. Cortinis magnis quo magis ad efferuescendum locus pateat, fieri oportet, sensim asperso sale: cumq; efferuere desierit, in alia vasa transfunditur.

Mulsum. CAP. XII.

Mulsum è vetere vino, austeroq; et bono melle factum, praefertur: minus enim inflat, acceleriter id genus in usum venit. Vetus corpus alit. media aetate, aluo prodest, vrinam pellit, à summo cibo sumptum, nocet: & inter initia potum, implet: dein appetendi auiditatem reuocat. Fit mulsum duabus vini metretis, admista vna mellis. Aliqui, quò celerius praebere possit, mel cum vino coquunt, & ita transfundunt. Alij utilitatis gratia, ad sextarios sex musti feruentis vnum mellis adijciunt: et vbi fuerit, vase recundunt. dulce autem permanet.

Aqua mulsa. CAP. XIII.

Aqua mulsa easdẽ, quas mulsum vires possidet

det. Cruda vtimur cum moliri deiectionem, aut vomitionem incitare volumus: vt ijs, qui venena hauserunt, ex oleo decocta datur imbecillis, & hominibus elanguescentis pulsus, quos illi dicere microsphycos, tussientibus, peripneumocis, et ijs, qui immodico sudore digeruntur. Iam paratum, condituumq; quod aliqui hydromeli propriè vocant media etate adynamo viuo, aut lora in recreandis viribus respondet, & similem vim adipiscitur. quare inflammationibus alicuius membri plusquam lora prodest. Inueterati tamen vsus damnatur inflamatis, aut constrictis: sed laboranti stomacho, aut cibum fastidienti, sudatoribus ve conuenit. Fit duabus plus minus aquae veteris ad vnam mellis partem additis, & in solatis. Alij fontanam aquam adijciunt, & ad tertias partes decoquunt, & ita recondunt. Nec desunt qui hydromeli appellent, quod à melle elutis aqua fauis confici ac seruari soleat: sed meracius confieri conuenit. aliqui id coquunt. Aegrotantibus noxium est: quoniam plurimum ceraginis sibi vendicat.

Aqua. CAP. XIII.

DA aquis in vniuersum decernere, propter locorum proprietates, & peculiare naturas, caeli, & alia pleraque, difficile est. Magna tamè ex parte optima est dulcis, sincera, nullius omnino qualitatis particeps, & quae ne minimo quidem tempore in praecordijs commodatur. ad
hac

hæc quæ & faci' via fertur, & citra molestiam
nec inflationes creat, & minimè computrescit.

Aqua marina. CAP. XV.

Aqua maris calida est, & acris stomacho
aduersatur, aluum enim conturbat: pitui
tã expellit. Si verò calida ad fetus adhibeatur,
elicit, & discutit: neruorum vitijs, & pernioni-
bus, ante vlcera prodest. Miscetur cataplasmatibus
ex hordeacea farina, & emplastris, & discutien-
tibus malagmatis. Ad mouendas eiectiones tepè
facta infunditur, & ad tormina, calida, psoras,
pruritus, impetigines, lèdes & mammas rigè-
tes, foneri vtile est: liuores sicuti discutit. ad vene-
natos ictus, qui tremorem, & refrigerationem
asserunt, salutaris intelligitur: maximè scorpio-
num, phalangiorum aspidumq: etiam si quis in
calidam descendat, auxiliatur. & malo habitu
confectis iandiu corporibus, neruisq; balnea ex
ea vtilis, hydropicos, captis dolores, aurium gra-
uitates, feruentis vapor leuat. Syncera, & sine
potabilis aqua mistione reposita, virus deponit.
Sunt qui etiam præcoquant, & ita recondant.
Datur ad purganda corpora per sese, aut expo-
sca, aut cum vino, aut melle: verùm post de-
iectionem dant gallinæ, aut piscium iuscula, ad
damandam morsus acrimaniam.

Thalassomeli. CAP. XVI.

Quod thalassomeli vocatur, vehementer
purgare cõstat. Tèperatur aut equis por-
tionibus.

tionibus maris, mellis, & imbris ex alto, defæctis, & picato vase per Canis estus insolatis. Alij ad binas marina cocta singulas mellis adijciunt, & vase condunt. huiusmodi moderatius est aqua marina & mitius.

Acetum. CAP. XVII.

Acetum refrigerat, & adstringit. Stomacho vtile, appetentiam excitat: erumpentē vnde cunq; sanguinem, potu in se sūve sistit. prodest alui fluxionibus coelū cū cibis, cruentis vuneribus inditur: inflammationes arcet, in succidis lanis, aut spongia impositum: reprimit proci dentia sedis: vula & q;: item abscedentes gingiuas & sanguine manantes. Ad nomas & ignem sacrum, vlcera quæ serpunt, lepras, impetigines, pterygia, cū aliquo conuenienti efficax est: phagedenas vlcerum, nomas q;: fotu continuo cohibet: podagricus calido fotu, cum sulphure auxiliatur sugillationes rapit, cum melle illitum. Contra capitis ardores cum rosaceo in succidis velleribus, aut spongia imponitur. Ad aquā inter cutem, grauitatem aurium, & sonitus sibilosq;: feruentis vapor proficit: instillatum quoque aurium vermes necat. Panos coercet tepidi forus, aut si imbuta aceto spongia admoueatur: pruritus permulcet. Contra venenatos serpentium itellus, qui refrigerando nocent, calidum comnode fouetur: & frigidum ijs, quæ exurens virus ei aculan

vinculantur. Calidum potum, atque vomitionibus redditum, & aduersus omnia venena effitax est, praesertim contra meconium, & haustam, conglobatum in ventre sanguinem, lac coagulatum, fungos, ixiā, taxumq; cum sale. haustu voratas hirudines, si sorbeatur, eicit: tussim veterem mitigat, & recentem laeßit. In orihopnea calidum commodè sorbetur: gutturis fluxiones gargarizatum inhibet: anginis, et vna procidenti conuenit. contra dentium dolore calidum colluitur.

Acetum mulsum. CAP. XVIII.

A Cetum mulsum, quod oxymel vocant: hoc modo temperatur. Aceti heminas quinque, salis marini pondo: mellis minas decem: aqua sextarios quinque, pariter coquito, decies effervescente cortina: atque vbi refrixerit, dissundito. Sumptum crassos humores extrahere, & ischiadicis comitialibus, & articularum morbo constatis prodesse creditur. Cōtra morsum eius viperæ, quam sepa vocant, haustum meconium, ixiāve auxilio est. Anginis vtiliter gargarizatur. Acida muria. CAP. XIX.

A Cida muria, quam Græci oxalmen vocant, contra nomas fotu, putrida vlcera canū morsus, & venenatos ictus auxiliatur. Sanguinis fluxiões post ecixos calculos sistit, si statim calida in vulnus iniiciatur: et prociduam sedem reprimat. dysentericis, si nomas sentiant, infunditur.

tur, oportet autem ex lacte instillare. Hirudines sorbitione, aut gargarixatu necat. sursures & manantia capitis ulcera exterget.

Thymoxalme. CAP. XX.

Thymoxalme veteres utebantur, dabāt q̄; laborantibus imbecillitate stomachi, ternos quaternosve cyathos, aqua callida dilutos: item in articularibus morbis, & inflammationibus. Crassos humores, atrōsque trahit. Hoc modo fit elutatur. Thymi triti acetabulum, salis idem modus, ruta, pulegij, polenta, singulorum exigua portiones in vas coniunguntur, aqua terni sextarij, & aceti terni cyathi infunduntur, & circumposito linteo sub dio madescunt.

Scillinum acetum. CAP. XXI.

Scillinum acetum hoc modo fit. Scilla, que candida fuerit, expurgata cōciditur, traiecta q̄; lino segmenta modicis interuallis, ne se cōtingāt, siccantur in umbra quadraginta diebus: minā eorum in aceti boni sextarios duodecim immergitur, & vase diligenter operto septēnis diebus in sole madescit: post eum dierum numerum scilla eximitur, & expressa abijcitur: defecatum acetum transfunditur, & reponitur. Alij qui scilla minā quinque aceti sextarijs miscent. Alij citra exiccationem repurgantes parem mēsuram adiungunt, & senis mensibus materari patiuntur. Id multo magis humorum lentitias digerit. Quibus humore praegnantibus collatione

stringit, firmatq; & motos dentes stabilit, putredines oris, & graues halitus tollit. durat fauces sorbitione, & calosas facit: vocem expedit, & lympidam, canoramq; reddit. Datur stomachicis, agre cibum concoquentibus, melancholicis, comitialibus, vertiginosis, mente captis: item vularum strangulationibus, lienis in cremento laborantibus, ischiadicisq;. Imbecillos admodum recreat, corpus sanum reddit, & bonum colorem praestat: oculorum aciem exacuit: tarditatem quoque aurium, infusione purgat. In summa ad omnia efficax. Cauendum tamen intestinis exulcerationibus, in capitis dolore, aut nervorum vitijs. Datur quotidie ieiunis sorbendum inter initia exiguum, paulatim adaugendo, ad cyathum vsque. Nonnulli binos dant cyathos, aut largius.

Scillinum vinum. CAP. XXII.

Scillinum vinum fit hoc modo. Dissectam, vti dictum est, scillam, & sole siccata cotundito, minam eius tenui cribro incernito, & linteo raro illigata in vicenos sextarios musti recentis, ac boni demergito. vbi trimestri spatio maduerit, elutriatum vinum, obstructo diligenter vase, recondito. Licet quoque sic humida scilla vti. In orbiculos, rapi modo, dissectam duplicato pondere, quadraginta diebus insolari oportet, & valde inueterascere. Alia parandi ratio. Scilla dissecta, & repurgata tres minas in Italicam metre

E tam

nā musti demittito, & senos menses in vase ob-
 structo macerati sinito. post id tēpus desecatum
 & excolatū vinū recundito. Vtile est contra cru-
 ditates, & ciborum corruptiones: item ijs qui ro-
 uomunt cibū, & si pituita in ventre, aut stom-
 cho coherit. Prodest lienosis, malè, habitis corpori-
 bus, aque inter cutē, regio morbo, difficili vrina
 torminosi, in inflationibus, resolutioni neruorum
 horroribus longis, vertiginosis, et vulsis, mense,
 pellit: minimè neruos infestat. Hoc vinum vetu-
 state fit melius. Cauendus in febre vsus, aut si in-
 teranea vlcus sentiāt.

Vina marina. CAP. XXIII.

Vina ex marina aqua, variè faciuntur.
 Aliqui enim statim cū decerpta sunt
 ue, aquā maris admiscunt. Alij in area vuas so-
 le siccāt, quib⁹ calcatis marinā adijciūt. Alij pas-
 sas prius vuas in dolijs marina aqua macerāt,
 mox calcatas exprimūt. id magis passi generi-
 bus adscribitur. Quae tamē austeriore gustu tē-
 perantur. cōtra febrīū aduentantiū indicia va-
 lēt, si modo meliora non adsint: aliu subducunt:
 profunt purulenta extusientibus, & si dura
 aliū exerceat. Quae ex Aminais vuis fiunt, ca-
 put tentāt, stomacho aduersantur, flatu creat.
 Verūm quò plenior habeatur. historia, ijs qui
 huius studia tenēt, nō inutile existimamus va-
 rias vinorū cōpositiones adferre, nō quòd frequē-
 sserūt, aut necessarius exitat vsus, sed nequid a-

mississe videamur, quod ad eorum rationē attē-
net. Sunt autē quādā ex ijs factitia, minoris cu-
ra ac impēdij, quæ cadunt in vsus: vti q̄ ex coto-
neis malis, pyrīs, siliquis, itē myrti baccis cōponun-
tur.

Vinum cydonites. CAP. XXIII.

CYdonites, nomine alio melites appellatur,
& ita fieri consuenit. Mala cotonea exem-
ptis seminibus, frustatim rapi modo scinduntur.
& duodecim minarū pōdo, in musti metretam,
triginta diebus macerantur: postea defacatū vi-
num reponitur. Alia faciendi ratio. Oportet ad
singulos mellis sextarios denos succi cotoneorū tu-
sorum pressorumq; adijcere, & ita recondere. Vi-
nū hoc adstringit: prodest stomacho, dysenterie,
hepaticis, renū vitij, et vrine difficultatis. Me-
lomeli, quod et cydonomeli nomināt, sic fit. Coto-
nea mala seminibus suis castrata, in quā pluri-
mū mellis, quo penitus demersa cōtegātur: cōijci-
untur: id post annū mitescit, mulsō nō. dissimile.
Præstat eadem, quæ superior compositio.

Hydromelum. CAP. XXV.

Fit hydromelon duabus mensuris aquæ coctæ,
& sub Caniculæ sydus insolatæ, additis ad-
vnam melomelitis facti ex cotoneis. Vis huius ea-
dem est.

Omphacomeli. CAP. XXVI.

Omphacomelitis faciēdi ratio hæc est. Acer-
bæ, vix adhuc immaturæ, & tribus die-
bus.

E. 2

bus.

bus insolata exprimuntur, & ad ternas succi partes, melis optimi despumati singule partes, adijciuntur: & insolatur in vasa transfusum. Vini reprimendi, ac refrigerandi habet. Stomachicis, celiacisq; conuenit. Vsus post annum est.

Vinum ex pyris. CAP. XXVII.

Fit & è pyris, perinde atque cotoneis, vinum apyres nomine, sed ita vt pyra non magnopere maturescant. Ex siliquis etiam, mespilis, sorbis, simili modo temperatur. Omnia hæc genera acerba sunt, & adstringunt. Stomacho utilis sunt atque intestinas fluxiones cohibent.

Vinum cœnanthium. CAP. XXVIII.

Fit è feraci vite syluestri, quod vocatur cœnanthium. Sicci flores minis duabus musti cadomacerati, post triginta dies mutantur, mox colatum vinum reconditur. Facit aduersus stomachi imbecillitatem, cibi fastigia, & cœliacos, & dysentericos.

Vinum ex punicis. CAP. XXIX.

Fit è punicis malis maturis, quod rhæten nominant, succo expresso ab acinis eorum, quibus lignosus nucleus abest, apyrena vocant, ac decocto ad tertias, & ita reposito. Efficax est contra fluxiones internas, & febrim cum alui profluuio exortam stomacho utile, adstringit aluum, & vrinam mouet.

Rosaceum vinum. CAP. XXX;
Hodites sic fit. Rosarum siccarum, tusarum
que

q̄: minam linteolo deligatam in sextarios octo musti demergito: & post tres menses defacatum vinum transfundens recondito. Vtile ijs, qui se bri carent, & ad stomachi coctiones, & dolores à cibo potum: & contra humiditas aluos, & dysenterias. Fit quoque ex succo rosarum addito melle, quod rhodomeli vocant: quod alteria scabritijs conuenit.

Myrtites vinum. CAP. XXXI.

MYrtites fit, baccis nigris, quæ maturitate excefferint, tuis, & organo expressis. Alii qui ad tertias coquunt. Alij baccas prius sole torrent, & quaternis sextarijs contusarum, ternas aquæ heminas adiiciunt, & vini veteris parem modum: postea exprimunt, & seruant. Magnopere adstringit. stomacho vtile: fluxionibus ventris, ac stomachi prodest, & cōtra intestinas vlcérations, & profluuia. denigrat capillos.

Myrsinites vinum. CAP. XXXII.

MYrsinites sic temperatur. Rami nigra myrticum suis baccis, & folijs tuis, decem minarum pondo, in tribus musti congijs feruescunt, donec duo supersint, aut certè dimidium: id vinum colatum ad vsus reconditur. Contra fursures, vlcera in capite manantia, eruptiones papularum, gingiuas, tonsillas, & purulentas aures efficax est: sudores sistit.

Lenticinum, & terebinthinum vinum.

CAP. XXXIII.

Lentiscinū similiter vt myrsinitestēperatur.
 Nec secus terebinthinū, nanq; bacciferi eorū
 rami sumi debent. Similes insunt vires. adstrin-
 gūt, stomacho accōmodantur, & defluxionibus
 intestinorū, vesicæ, & stomachi, et sanguinis pro-
 fluuio. Ulcera omnia fluxionibus obnoxia, sicut
 ad cicatricē perducunt: fluxiones vuluæ, ac sedis
 in sefione cohibēt.

Palmeum vinum. CAP. XXXIII.

Palmulas maturas, quas vocāt chydaas in
 p̄rcolū imo pertusū, et obstructū picata arū-
 dine, demittito: lino foramē sit obturatū, et qua-
 dragenis sextarijs ternos aquæ cōgios infūdito.
 quōd si ipsū ita dulce esse nō libent, quinq; cōgios
 infūdisse satis est. post decē dies detracto ab arū-
 dine linteo assumito vinū crassū, & dulce, et re-
 ponito. Suauē illud quidē, sed capiti noxiū. cōtra
 fluxioēs propter adstrictoriā vim efficac: stoma-
 chicis, celiacis, sanguinē expuētibus cōuenit. Ali-
 qui idē addita aqua iterū capiūt, et tertio, quar-
 to, quinto, sexto ve. faciunt, quod tādē acore
 vitiatur.

Vinum ex caricis factum.

CAP. XXXV.

Catarchites, aliquibus sycites vocatur, in Cy-
 pro fit, ita vt palmeum: sed hoc interest, quo-
 niam pro aqua tantundē humoris adiiciunt, in
 quo recenter pressa vinacea maduerint. Caricæ,
 quæ chelidonia, aut phœnicea appellantur,
 præse

Præsertim nigrae macerantur, vti diximus: & post decem dies humor excipitur, atque iterum, aut tertio, idē modus aquæ, in qua vinacea ma-
duerint, infunditur. simili modo intercedēte spa-
tio, quarto, aut quinto assumitur. Demacerato-
rum liquor non secus acorem cōtrahit, & aceti
vsum præbet. Id tenue est: flatu gignit, stoma-
cho aduersatur, fastidium parit, alio tamē pro-
dest, urinam ciet, menses trahit, lactis vbertatem
facit, vitiosum sanguinem creat, & elephantia-
sin adfert, vt potio, quam xylthon appellamus.
Aliqui sex amphoris, decem salis sextarios adij-
ciunt. Alij muria amphorā. quod non facile vi-
tiatur, & alio idoneum fore censent. Alij thy-
mum, & fœniculum imo subijciunt, & caricas
superponunt: & ita vicissim, donec vas expleue-
rint. Fit & è sycomoris eodem modo vinū, sed in-
acetum acre degenerat: quoniam non ita præua-
let vis eorum, vt fluētis liquoris dulcedinem re-
tinere possit.

Resinatum vinum. CAP. XXXVI.

Resinatum vinū populatim facilitari solet:
copiosum in Galatia: quoniam vinū illic
coacescat, vna non maturescēte, ob cæli algorem,
nisi picea resina temperetur. Resina autem cum
cortice tūditur, & amphora dimidiata hemina
permiscetur. Aliqui vbi efferbuit, excolant, sepā-
rantes resinam: alij relinquunt. Hæc vna vetu-
state dulcescūt. Omnia capitis dolorem, & ver-

tigines faciunt: coctionem tamen adiuvant, & urinam cient: tussientibus, ac destillatione vexatis conueniunt: item cæliacis, dysentericis, & hydropicis, & sceminis fluxione vuluæ laborantibus: altis exulcerationibus infunditur. In hoc autem genere nigricans magis albo constringit.

Vinum strobilites. CAP. XXXVII.

Strobilites fit maceratis in musto nucibus pineis, recetibus, fractisq;: præbetq; resinati effectus. Si quis madesactas nucas pini musto decoquat, potum affatim conuenit ijs, qui tabitudine consiciuntur.

Cedrinum, & ex aliquot arboribus, ac fructibus vinum. CAP. XXXVIII.

Cedrinum, iuniperinum, cupressinum, laurinum, pineum, aut abiegnum, simili ratione sunt. Diuisos recenter ramos, cum fructu edunt, aut soli, aut balneo, aut igni admouere oportet, uti consudent, congioq; vini minam vnã permiscere, & post duos menses transfundere, & antequam recondantur, insolare. Facilitiorum vinorum vasa impleri debent: nanque non plene vasis, vina in acorem corrumpuntur. Medicata autem vina recte valentibus insalubria. Omnia excalfaciunt, urinam cient, & substringunt. Laurinum tamen vehementius excalfacit. Fit quoque fructu cedri maioris vinum, congio musti, adiecta tusarum baccarum selibra. diebus quadraginta insolari debet, & desecatũ in vasa transfer

ferri. Fit etiam vinum è baccis iuniperi, non aliter quàm cedrites, & ad eadē vales. Cedrites hoc modo fit. Cedriam dulci aqua lauant, & singulas amphoras singulis cyathis diluunt, & ita musto replent. Hoc genus vini excalfacit, extenuat: tussi antiqua vtile sine febre, pectoris laterisq; doloribus, torminibus, ventris, & interaneorū vlcerebus, purulētis excreationibus, mulieribus vulua causarū, hydropicisq;: facit aduersus ventris tineas, & horrores. Contra venenatos iclus auxiliatur: serpentes necat: aurium doloribus instillatum medetur.

Picatum vinum. CAP. XXXIX.

Picatum ex liquida pice, & musto temperatur. Picem autem primū marina, aut muria tantisper eluere oportet, dum inalbuerit, & sincera maris aqua defluat: mox aqua dulci proluenda: cōgys octo musti vncia picis vna, aut altera adijcitur: vbi efferbuerit, & cōstiterit, in vasa diffunditur. Hoc genus vini excalfacit, concoquit, purgat, abstergit: vtile doloribus pectoris, alui, iecinoris, lienis, & vulua, si sine febre sint, veteri rheumatismo, exulceratiōibus in altum recedentibus, tussi, suspirijs, concoctionibus tardis, inflationibus, & luxatis, praesertim in succida lana impositum.

Vinum absinthites. CAP. XL.

Absinthite faciundi ratio enariat. Aliqui enim duodequingenta sextarijs Itali-

E § carum

earum amphorarum, admistam absinthij post
 tici libram decoquunt ad tertias: & ubi insun-
 derint sex aceti sextarios, & absinthii selibras
 ac diligenter permiscuerint; diffundunt in vas:
 dumq; conqueuerit, defecant. Alij absinthij mi-
 nam in amphoram demittunt, tufamq; & ra-
 ro linteo deligatam, in cado musti macerant bi-
 nis mensibus. Alij absinthij quadrantem, alij
 trientem, & nardi Syriacæ, cinnamomi, cassia,
 floris iunci odorati, calami, elatæ, palmaram sin-
 gulos sextantes inijciunt in metretam musti,
 & tundentes prius pila, obstructo vasis spiracu-
 culo, binis ternisve mensibus dimitunt: postea
 defecatum vinum transfundunt ad vsus. Alij
 addunt in musticadum. Celticæ nardi drach-
 mas quatuordecim, et absinthij drachmas qua-
 draginta, linteo inuolutas: & post quadragesi-
 mum diem elutriant. Alij in senos sextarios
 musti, absinthij libram, & sicca pini resinæ sex-
 tantem immittunt: & post decem dies excolant,
 & recondunt. Vtile est stomacho, vrinam ciet,
 tardam concoctionem accelerat: hepaticis, regio
 morbo, & renum vitijs auxiliatur: fastidia di-
 scutit. ijs prodest, quibus stomachus negotium
 exhibet: valet contra longam præcordiorum di-
 stentionem, & inflationes, teretesq; ventris ti-
 neas, & remoratos menses, contra hausta ixiæ
 venena quam plurimum potum, & vomitioni-
 bus redditum, auxiliatur.

VINUM

Vinum hyssopites. CAP. XLI.

HYssopites è Cicilio hyssopo maximè laudatur. Fit q̄; similiter, foliorum hyssopi tusorū libra in amphoram musti coniecta: linteolo raro cum quibusdam lapillis folia inuoluuntur, vt degrauiatus pondusculo fasciculus sidat: vinum post quadraginta dies desecatum elutriatur. Cōtra pectoris, latreū, & pulmonis vitia, veterem tussim, & suspiria prodest: vrinā cit: torminibus. & horroribus febrium circuitu repetentibus auxiliatur. menses mouet.

Vina ex diuersis plantis facta.

CAP. XLII.

Simili modo chamadrites fieri solet. Excalscit, discutit: cōuulsis, regio morbo, vultu inflationibus, tarda concoctio, incipienti aqua inter cutem subuenit. Inueterascens medius reditur. Stachadites non secus temperatur. Congijs sex stachadis minimū addere oportet. Crassitiem, inflationes, laterum neruorumq; cruciatus, & persfrictiones discutit. comitialibus commode datur cum pyrethro, & sagapeno. Fit ad eadem acetum è stachade herba, vt paulò antè diximus, aceto macerata, quod eosdem implet effectus. Fit vinum è betonica, quam cestron psychotrophon appellant. Herbā semine maturo pregnantem, cum suis ramulis minae pondo, congijs duobus vini macerant, & post septimum mensem transfundunt. Ad multa interancorum vitia

tia, vt frutex ipse, pollet. Et vt in vniuersum di-
 catur, facilita vina sibi misturarum vires adsci-
 scūt. quare nō difficile fuerit ijs, qui illarū natu-
 ram norint, vinorū vires coniectura quadā con-
 sequi: veruntamen vinorum vsus febricantibus
 abdicandus. Fit etiānum è betonica acetum
 ad eadē vitia vtile. Tragoriganites fit quater-
 nis tragorigani drachmis linteolo colligatis, in
 quaternos musti sextarios cōiectis, & post ter-
 tiū mensem transfusis. Prodest torminibus, vul-
 fis, ruptis, laterū doloribus, spiritūū discursatio-
 ni, agris concoctionibus. E napi fit vinum, no-
 mine bunites, drachmis duabus tusi napi in sex-
 tarios duos musti additis, & ceteris eodem mo-
 do factis. Prodest stomachicis, & dimicatioē, aut
 longo equitatu fatigatis. Diētami drachmas
 quatuor macerato quaternis musti sextarijs.
 Facit aduersus stomachi fastidia: mēses, & pur-
 gamentū à partu subducit. Marrubij adulti fo-
 lia tundito, & sextarios octo in musti metretā
 demittito, et reliqua cōsimiliter facito. Cōuenit
 hoc vinum pectoris vitijs, & omnibus, quibus
 marrubium, Thymi tusi, & cribrati vncias cen-
 tum linteolo colligatas, in amphorā musti adij-
 cito. Valet contra agras coctiones, fastidia, dy-
 senteriam, neruorum & precordiorum dolores,
 hybernos algores, & venenata animalia, quorū
 morsus frigus insequitur, aut putrescit^{locus.}
 Simili modo è satureia vinum fit. quod eadem,

qua thymites præstat. Sic quoque origanites ex Heracleotico origano cõficitur similiter cũ supra dicto. Facit eadem, qua thymites. E calamintha, pulegio, & abrotono vina fiũt eodem, quo thymites modo. Profunt stomachicis, cibum fastidientibus, & regio morbo: quòd vrinam moueant. Fit item è conyx, a vinum contra venenata ante alia efficax.

Vinum aromatites. CAP. XLIII.

Aromatites ita fit. Palma, assalathi, calami, nardi Gallici, singulorũ quatuor sextarios sumito: postquam cõtriueris, passo subigito, coactis ingentibus offis, & in sextarios duodecim austeri musti deiectis, operculato vase, quadraginta diebus quiescere finito: deinde vbi facte expurgatum fuerit, recõdito. Alia eius ratio. Calami vncia, phu drachma septem, costi drachma dua, nardi Syriaci drachma sex, cassia vncia, croci drachma quatuor, amomi drachma quinque, asari drachma quatuor. Omnia simul trita, & linteo colligata in cadũ musti, demerguntur: & postquã vinũ deserbuerit, transfunditur. Facit ad pectoris, & laterũ, & pulmonis dolores, difficili vrina, horroribus, retardatis mensibus, atque ijs qui per frigora iter faciunt: potum conuenit. pituita crassitiem extenuat, colorem alit, somnum conciliat, dolorem finit, renum, & vesica vitijs auxiliatur.

Vin

Vina ex diuersis odoramentis facta-

CAP. XLIIII.

Fit & vinū ad destillationes, cruditates, tussim, inflatiōes, & si humor in stomacho coit. Myrrhæ duæ drachmæ, piperis candidi drachma vna, iridis drachmæ sex, anisi drachmæ tres. omnia plenius tusa, & linteolo inuoluta, in sex vini sextarios coniunguntur: vinum post triduum colatur, & in lagenâ reconditur. Datur post deambulationem meraculū, cyathi vnius mēsurâ. Fit quoque nectarites ex helenio herba, radice sicca pondo quinque drachmarum linteolo colligata, & in congios sex musti addita, & post tres menses effusa. Facit ad stomachi, & pectoris vitia: urinam pellit. E Syriacâ nardo, & Celticâ, malabathroq; vinum factitatur, hac ratioe. Singulorum selibrâ in binos musti congios mittito, post menses duos colato. Datur cyathus vnius cum tribus aqua. Hoc vinum efficax est cōtra vitia renum, hepaticos, regiū morbum, & vrine difficultatē. prodest stomachicis, atque ijs quos pallor decolorat. Alij viciam, aut sextarium acori, & Celticæ nardi quadrantem in musti amphoram adiungunt. Asari quadrantem in senos musti sextarios itidem demittito. Id vini genus urinā ciet: hydropticis, & regio morbo laborantibus, hepaticis, ischiadicisque conuenit. Radicis syluestris nardi recentis, & tritæ, cribra tēque bessem in congiūm musti coniungito: duos menses

menses quiescere finito. Vtile est hepaticis, difficili vrina, inflationibus, stomachicis.

Vina ex diuerlis herbis facta.

CAP. XLV.

Radicis dauci contusa drachmas sex in musti amphorā imposito, & similiter transfundito. Facit ad dolores thoracis, precordiorū, & vuluæ: menses pellit, ruētus ciet, et vrinā prodest tuſsi, ruptis, vulſisq;. Salvia vnciā in musti amphorā, quod idē cū ceramio est, mittito. Valet cōtra renū, vesicæ, & laterū dolores, reiectiones sanguinis, tuſsim, rupta, vulsa, & suppresos menses. Panacis vnciā in musti congiū mittito, & trāsfundito. Prodest ruptis, vulſis, cōtuſis, orthopnoea: lienis crāſſitē extenuat: cōtra tormina, coxendicū dolores efficax est: tardas conuulsiones accelerat: menses, & partus extrahit: aqua inter cutē, & serpentū iclibus auxiliatur. Vina ex acoro, et dulci radice cōsimili modo fiūt. Oportet enim singulorū vncias octo in senos cōgios mittere, tribus mensibus macerare, mox in vas transferre. Faciunt ad pectus, & latera, & vrinā mouēt. Seminis apij recētis, maturi, et cribrati vncia nouē in linteo colligata in musti amphorā demittātur. Appetitū excitat: stomachicis, & difficili vrina auxiliatur: faciles spiritus facit. Ex fœnicula, anetho, & petroselino, vina eodē modo fiūt, et ad eadē efficacia. Fit et è flore salis vinū, multò ad purgandū efficacius, quam

vinum aqua marina temperatum. Fauces, ves-
 tam, renes, & stomachum infestat: quare neque
 in secunda, neque aduersa valetudine prodest.
 Fit etiam vinum, quod phthorion vocant, quo-
 niã partus necat, & abortus facit, veratro, aut
 scammonia, aut syluestri cucumere, iuxta radi-
 ces vitii sato: siquidẽ vites sibi illorũ vires adsci-
 scunt. Id vinũ partus enecat: datur ieiunis mu-
 lieribus, quæ antè vomuerũt, cyathorũ octo mē-
 sura, dilutum. Ramorũ thymelææ cum suis fo-
 lijs, & fructu triginta drachmas mittito in con-
 gij duo supersint, defecatumq; recõdito. Aquosa
 purgat excrementa, & lienem absumit. Cha-
 melæa dum floret, cum folijs tusa, & cribrata
 decem drachmarum pondere, in musti congium
 additur: post duos menses vinũ in vas transfer-
 tur. Aquæ inter cutem, hepaticis, & lassitudine
 confractis, efficax est: itẽ mulieribus, quæ à par-
 tu agrè purgantur Chamapityinum simili mo-
 do fit, ad eadem conueniens: vrinam quoque
 ciet. Librum radicis mandragoræ concidito, seg-
 menta lino traũcito, quod selibram æquat, in
 musti cadum demittito, ibiq; esse finito ad men-
 ses tres, deinde transfundito. Media portio, hemi-
 ne dimidium: bibitur, passo in duplum addito.
 Aiunt heminam vini congiõ mistam, potu sopo-
 rem adferre. cyathus vnus cum sextario vini po-
 tus, enecat. Mediocris vsus eius doloris sensum
 auferre

aufert: fluxiones increffat. olfactu, potuq; , &
 cum inditur, idem preffat. In congium musti a-
 qua marina diluti. drachmas duodecim nigri ve-
 ratri triti in linteo mundo mittito: dumq; effe-
 buerit, in marine aqua congios quatuordecim,
 vbi pleniusculè fregeris, inycito: post aliquot dies
 colato, & vtitor. Dato cyathum vnũ ex aqua
 balnei, in potu ad aluum soluendam, ijs qui e-
 uomuerunt à cœna. Alia ratio. Veratri drach-
 mas viginti, iunci odorati vncias duodecim, spi-
 ca Syriaca vncias tredecim. cribratas, & linteo
 colligatas, in septem vini Coi sextarios, diebus
 quadraginta macerandas indito, postmodum co-
 lato, dabis in potu sesquiheminam. Aliter: Deco-
 ßa marine aqua ex alto petita sextarios duo-
 decim, veratri cãdidi libras sex, in musti ampho-
 ra quadragesimo die quã madefeceris, colato, &
 vtitor. Alia ratio: Veratri drachmas duodenas,
 et aphronitri quaternas in senis musti sextarijs
 diebus quinisdenis macerato, mox colato: & se-
 mestri exacto, vtitor. Id vini genus abortus fa-
 cit, & partus necat. Aut vuas in sole siccatas in-
 ponito in musti metretam (implet autẽ metretam
 congios duodecim) & gypsum in vinum. mittito.
 pondo drachmarum viginti. & biduo residere fa-
 nito: conycito veratri nigri drachmas triginta,
 iunci odorati, calami, singulorum drachmas tri-
 ginta, baccarũ iuniperi sextarios duos & triem-
 tem, myrra, & croci singulorũ drachmã: inuol-

uens linteolo diebus quadraginta appedito, postea collato dabis heminas tres, aut duas dilutas. purgat à partu, & obortu foeminas: foetus extrahit: contra strangulatus vuluæ efficax. Scammonites sic fit. Radicis scammonie per messes effusa, trita, & linteo. colligata drachmas quinque in musti congiu mittito ad dies triginta. Aliu purgat: bilem, & pituitam extrahit.

De metallicis Lapidibus.

Cadmia. CAP. XLVI.

Ex cadmia generibus optima est Cypria, botryitis nomine, densa, modicè grauis, & in leuitatè magis declinàs, racemosa facie, colore spodij, quæ fracta cinerulenta est, et ceruginosa. Proxima habetur foris carulea, intus candidior, internatis venarū discursibus, onychitæ lapidi similis, cuiusmodi sunt quæ à veteribus metalis effodiuntur. Quadã etiã placodes, id est, crustosa dicuntur, segmentis quibusdã perinde quasi xonis cinctæ; ob quod enxonitin appellauere. Alia ostracitis nominatur, gracilis, & magna ex parte nigra. Sed quæ testaceam faciẽ habet, terram amplexa est. Improbatur candida. Oculorū medicamentis bothryitis nomine, & onychitis, vitales: reliquæ ad emplastra, & farinas, quæ cicatricibus inducendis insparguntur. Ad eadẽ Cypria prodest. Ex Macedonia verò, Thracia, et Hispania delata improbantur. Cadmis effectus ad-

stris

stringere, cana explere, sordes expurgare, exicca-
 re, corporis meatus in sarcire, ex crescentia in car-
 ne coercere, crustas creare, & vlcera, q̄ cacoe the
 vocātur, ad cicatricē pducere. Gignitur cadmia
 ex are in fornacibus cā dente, fuligine egesta fla-
 tu, & lateribus, camerisq; fornacū inherente.
 Praegrandes autē, ac ferrea sunt rudes, ab officii
 nis appellatae aestides, per summa fastigia con-
 nexae, & cōcameratae, vt quae ab are iactantur
 sursum corpuscula, cohereant, & inibi detinean-
 tur: q̄ cū spissius incidēt, in corp^o cōcrescūt, et mō
 gen^o vnū eius, mō duo, mō omnia pficiūt. Extra-
 hitur et cadmia in Cypro è mōte, qui Solis incū-
 bit, cremato lapide, cui pyrite cognomē est ī quo
 etiā mōte q̄dā quasi vena chalcitis, misyos, so-
 reos, melāteria, cœrulee, chryso colla, attramenti
 sutorij, diphrygisq; inueniuntur. Nec desunt, qui
 cadmia in lapidū fodinis inueniri tradant, falsi
 quadā lapidū cognatiōe: qualis inuenitur, & a-
 pud Cumas lapis, nullā sui vim ostēdēs. Ij eo de-
 prehēdūtur, q̄ sunt cadmia leuiores, nullūq; a-
 lienū mādētibus sapore exhibēt: cōmāducatus
 itē lapis dētes offendit: cadmia, vt pote cū cedat,
 esū nō respuit. Alio autē discerni possūt argumē-
 to. Cadmia in farinā detrita. & aceto subacta,
 atq; in sole seccata, coit: q̄ in lapide nō accidit. Itē
 trit^o, et igni appositus lapis psilit, et fumū igni si-
 milē ei aculat: cadmia verò quieta manet, sul-
 ginēq; luteo colore, aut aereo splendentē expuit,

vario zonarū discursu. Insuper lapis ignē expt^o atq; refrigeratus colorē mutabit, ac leuior multo fiet: sed cadmia nihil euariat, nisi quis eam multis diebus cremauerit. Fit et in argēti fornacibus cādidior, ac minus pōderosa, se viribus nequaquā comparāda araria. Vritur cadmia superior carbonibus obruta, donec trās lucida spectetur, et ferrei stercoris modo bullet: mox extinguitur vino. Aminæo, q̄ ad emplastra p̄paratur: sed quæ ad psoriarum medicamēta p̄paratur, aceto. Alij hoc modo exustā cōterūt in vino, rursumq; sicili crudo terrēt, donec pumicosa videatur iterumq; tritā ex vino, tertio vrūt, donec pr̄sus in cinerē redigatur, nihil scabritiæ retinens. hac spodiū vice vtuntur. Lauatur autē in mortario trita, effusa subinde aqua, dū sordiuū nihil emergat: dein coacta in pastillos reponitur.

Pompholyx. CAP. XLVI.

Pompholyx specie sola, nō genere à spodio distat. Si quidē spodos nigricat, & plerūq; pōderosior est, palearū pilorumq; plena, quasi purgamētum quoddā, q̄ ab arariarum officinarū pauimentis, & fornacibus euerritur. Pōpholyx verò pinguis est, & cādica, vsque ad eō leuis, vt in auras euolare possit. Cuius duo stoxerunt genera. vnu ad aeris colorē vergens, subpingue: alterū magnopere cādidum, summāq; leuitatē nāctum. Candida sit pōpholyx, quoties in perficiēde are, fabri p̄stantiorē facere volētes, detritam cadmiā

cadmiã cumulatius insperferint. nanq; tenuissi-
 ma fauilla, q̄ effertur, in p̄opholygē coit. Caterũ
 p̄opholyx nõ ex aris modo materia, & fabrili
 industria factitatur, sed ex cadmia quoq; ad
 gignendã ipsam eximiẽ follibus proflata. Cuius
 faciundæ ratio hæc est. In domo gemina cõtigna-
 tione opta, fornax extruitur, iuxta quã medio-
 tris fenestra, ad tabulatũ a sup̄nis partibus pa-
 tea. domicilij paries fornaci p̄ximus, tenui fora-
 mine ad fornacẽ vsq; p̄foretur, ad excipiendã fol-
 lis narẽ: ostiũ mediocre habeat, pro exitu ingres-
 suq; artificis fabricatũ. domuncula altera huic
 cõiuncta sit, in qua & folles, et flator suo mune-
 re fungãtur. deinde carbonibus in camino succẽ-
 sis, assidẽs artifex cadmiã particulatim fractã
 inspargit, a locis supra infurnibulũ extructis. idẽ
 negotium obit infernẽ artificis minister, simulq;
 carbones adycit, vsq; dũ indita cadmiæ copia p̄-
 sus absumatur. Itaq; egesta suffitu tenuis pars,
 & leuis materia in summã domũ euolat, et pa-
 rietibus, testis, fornacisq; adhærescit, cõflatũ autẽ
 inde corpus, inter initia erũpẽtibus aquarũ bul-
 lis simile p̄dit, postea maius incrementũ capessens,
 glomusculis vellerũ simile redditur. Ponderosus
 autem imima loca se recipit, sed hoc fornacibus
 effunditur, illud domus pauimẽto coheret, qđ te-
 nuiore deterius existimãdũ est, ideo qđ multum
 terra collegerit, & spursitia in acervatione re-
 ferriatur. Sunt qui hoc modo tantũ fieri spodi-

um arbitratur, de qua antè dictū est. Optima creditur Cypria, q̄ accepto aceto halitū aris praestat, colore aliquatū piceo, sapore caeni horrido: et si fraudē nō experta, flagāti carbone inferuscit, aereū colorē cōtrahit. Antedictis autē notis diligēter attēdendū est. Siquidē à nōnullis adulteratur taurino glutine, ouillo pulmone, aut marino, aut crematis grossis, et quibusdā cōsimilibus, qđ facile cognitu fuerit: quippe nihil in ijs pbandis inuenietur eorū, q̄ antè dicta sunt. Pompholygē in cōmune ita lauari oportet. Ligatam linteo mūdo, modiceq; raro, aut siccā, aut aqua respersam in labellū demittito, qđ imbrō contineat, & huc atq; illuc fasciculū deferens, immergito: ita enim limosa pars eius, ac utilis effluet, et omne sedimentū in linteolo remanebit, postea residere sinēs aquā cū cinere colis incernito, & nouam infundēs, agitato, & effūdito: mutata tāi sper aqua, & colata, dū arenosi nihil sidat: demum aquam exprimito, & siccatum cinerem recondito. Alij quantū maximē fieri potest siccāt. manibus in aqua conterunt, dum mellis crassamentum imitetur: deinde linteo faucibus excepturi vasis obtento, aut laxius illigato, colāt, & quò facilius transeat, infusa per linteū largiore aqua, cinerem cōturbāt: mox spumosum, quod traiectum est, & supernatat vasi, concha excipiunt, & sicili nono ad vsus recundunt. Quod verò resedit sensim cribratū in aliud vas

trans fundunt, relicto aronoso, quod pessum ier-
 rat: rursus lapidosa sidere patiuntur, & in vas
 aliud excolat: hoc identidē faciūt, donec cinis me-
 rus, et arena expers inueniatur. Alij paulatim
 integrā in aqua respergūt, arbitrati arenas, la-
 pillosq; suo pōdusculo degrauatos, pessum ire: pi-
 los autē, et paleas lenitate sua in sublime attolli.
 Ceterū cinerē mediū separāt, et in pilam cōiectū,
 vt cadmiam, eluunt. Quinetiam lauatur vino
 Chio marina aqua diluto, modis quos supra dē-
 ximus: & ita redditur adstringentior, quā a-
 quis elota. Vis pōpholygis adstringere, refrigera-
 re, explere, purgare, obstruere, et aliquantū exi-
 care. Inter medicamētā numeratur, q̄ leniter cru-
 stas obducunt. Quod si spodon torrere libet, di-
 legenter tritā, et irrigatā aqua, colliges in pastil-
 los, fictiliq; nouo, subiectis lenibus prunis, orbicu-
 los cōtinuō versabis, dū assicati fulnescant. Ne-
 que ignorandū ex auro, argento, plumboq; fieri
 spodium: verū post Cyprium, plumbeū maximē
 commendatur. Quoniam spodos saepenumero de-
 sideratur, necesse est ostendere, qua simili virtu-
 te polleāt, vt in spody locum sufficit possint, an-
 tispoda vocant, quoq; modo sumi debeant. Folia
 itaque myrti cum floribus, & immaturis, in fi-
 ctile crudū coniecta, indito operculo cōtinua fo-
 ramina habente, vruntur fornacibus, donec figli-
 num pcoquatur. it erūm fictile aliud crudū trās-
 feruntur, quod vbi perassatum fuerit, exempta

lauantur ad vsus. Idem quoque fit è termite syl-
uestris oliuæ, si habeatur: sin secus, satina cū suis
floribus, aut malis cotoneis dissectis, & detraclis
ossibus aut gallis, aut laxeratis linteolis: itē ex
moris immaturis, id est, candidis, in sole prius a-
refaclis, aut terrebintho, aut lētisco, ænanthe,
aut mollibus rubi solijs vel è buxi coma: vel è
pseudocypero cū flore. Alij ficulneas frōdes in so-
le antea siccatas, eodē modo parāt: alij taurinū
gluten: alij succidas lanas asperas, pice aut melle
irrigatas. Quæ omnia in spodyricē vsurpātur.

Aes vstum. CAP. LXVII.

AEs vstum probatur rubrū, & qđ contritū
colore cinabarinū imitetur: nigrum verò
plusquā deceat, exustū est. Fit autē è clavis sola-
tarū nauiū, fictili crudo cōpositis: subperso sul-
phure cū sale pari, omnibus vicissim insparsis, si
Etile, circumlito figulari creta spiramento, for-
nacibus inditur, donec figlinū proquatur. Qui-
dam pro sulphure, & sale alumē inspargunt.
Alij sine sulphure ac sale, fictili multos dies vrūt.
Alij sulphure solo vtuntur, fuliginē tamen ex-
cutiunt. Alij oblitos scssili alumine clauos cū sul-
phure et aceto, fictili crudo cremāt. Alij in ænea
olla aceto respersos vrunt, & iterū ac tertio idē
efficiunt, postea recōdunt. Principē locum tenet,
in Memphide cōbustum: proximum in Cypro.
Adstringit, exiccat, reprimat, extenuat, atra-
bit: vlcera purgat, & ad cicatricem perducit: vi-
sis

tia oculorum emendat. excrescentia in carne consumit, nomas cohibet: vomitus ciet cum hydro-melite potum, aut cum melle delinctum, illitum ve. Lauatur vt cadmia, mutata quater die aqua, donec nulla prorsus sordes emergat. Aeris recrementum, stercus ve, quam scoriam vocant, eodem modo lauatur: & eandem vim, sed imbecillio rem, habet. FLOS AERIS .CAP. XLVIII.

FLOS aeris, quē nonnulli clauorū veterū psegma, quasi resegmentū aut segmentū, nominarūt optimus est friabilis, in attritu fuluescens, milij effigie, & numero, breuis, pōderosus, modicò splēdēs, atque cōstringēs, qui delimatā aeris scobem nō recepit, qua saepe adulteratur. Sed id facile deprehēditur, cū detiū illisu dilatantur ramēta. Fit autē: cū aes fornacibus fusum, in receptacula delabitur, per cola fistularū ad ea pertinetiū. tū huic negotio addicti ministri, sordes expurgātes, aquā clarissimā infūdūt, refrigerādi proposito: itaque repētino cōcretu, ac addēsatione, velut expuitur: & erumpit antedictus flos. Adstringit, & excrescentia coërcet: offusā oculis caliginē emendat, sed magnopere mordet. Quaternum obolorū pondere datus, crassū humorē extrahit. carnosa narium, & sedis vitia absumit, eruptiones papularū cū vino cohibet. Candidius cōtra diurnas aurium grauitates tritus, in eas per fistulam flatu impellitur: vna, iōsillasq; reprimit, farina eius cum melle admota.

F 5

Squa

Squama æris. CAP. XLIX.

Squama æris excussa ex Cyprijs officinarum
 clavis, crassa quidem ipsa præstantior, qua
 halitis, id est, clauaris nominatur. sed ex vili p-
 miscuoq; ære, aut candido, vitiosa intelligitur:
 quàm, vt pote tenuem, & inuolidam. damna-
 mus, maximè approbantes crassam, rufam, præ-
 fertim si aceti respersu æruginè cõtrahat. Vim
 habet adstrictoriã, extenuantẽ, reprimẽtem, &
 erodantem: nomas coercet, vlcera ad cicatricem
 perducit. pota ex aqua mulsa, aquã trahit. Ali-
 qui farina subactã, dant in catapotio. Additur
 ad oculorũ medicamenta: genarum nãque sca-
 britiã absorbit, & fluxiones exiccat. Lauatur
 hoc modo, Sicca æris squama expurgata selibra,
 cum nitida aqua in mortario manu diligenter
 conturbatur, quousque pessum ierit: abijcitur,
 quod subsidit, & effusa aqua, hemina cœlestis
 imbris adijcitur. & distẽta manu, squama, qua
 si destringenda sit, vehementer cõfricatur, dũq;
 lentorem emittere cœperit, aqua sensim ad sex
 heminas vsque superinfunditur, terẽdo validè:
 squama ad latus mortarij colligitur, ibiq; ap-
 primitur. quo factò, expressus humor pyxide ex
 are rubro facta, excipitur. Hoc est enim velut
 flos squama, valens viribus, & ad ocularia me-
 dicamẽta cũ primis efficax. Inutile, imbecillũq;
 quod superest, lauatur donec nullam prorsus
 lenitiam excernat: & linteo opertum biduo

conquiescere sinitur, effusaq; astante aqua, ubi siccatum erit reconditur pyxidicula. Alij vt cadmiam lauant, & reponunt.

Squama stomomatis. CAP. LI.

Squama ex acie, aut mucronibus decussa, Squam vocant stomoma, eadem vis. Lauatur modo simili, & reconditur: sed ad moliendam alui deiectionem inefficacior est.

Aerugo rasilis. CAP. LI.

Aerugo rosa fit ijs modis. In cadum, aut aliud cõsimile vas, acetũ quàm acerrimũ infunditur: superponitur inde inuersum aeneũ vas, praesertim concameratum: sin minus, planum: sitq; obstructũ, nullumq; habeat spiramentum: exempto, quo doliolum obturaueris, operculo, decimum post diem incidens aerugo detraditur.

Aut eris lamina in cadis super acetum ita suspenditur, ne ipsum attingat, & totidem post dies raditur. Aut massula eris, aut luminaria pluresve vinaceis non recentibus, sed iam acescentibus cõdũtur, & simili modo versantur. Quin etiam ex delinata eris scobe aeruginem facere licet: necnon è laminis, quibus bractea auri cõclusa malleo ducũtur, si quis eas aceto respargat, et ter aut quater verset, donec aeruginẽ cõtrahãt.

Tradunt aeruginẽ in Cyprũs metallis gigni, lapidibus quibusdã nonnihil eris habẽtibus quibus aerugo efflorescit: addũtq; p Canicula astus è quodam specu manare: sed illam paucã, & optimã

ptimam esse: hanc speluncis effluentem, copiosam quidem, & boni coloris, sed vitiosam, quod lapides multos collegerit. Pluribus autem modis adulterant, aliqui punice admisto, alij marmore, alij atramento sutorio. Sed deprehendemus pumicem, aut marmor, dum pollice sinistre manus madefacto, eruginis portiunculam altero atterimus: si quidem eam diffundi constat: marmoris autem, pumicisq; partes coeunt non dissipata, demumq; tractatione crebra, & humoris complexu dealbescunt. quin & dentium appressu: si quidem syncera cedit, & lauis, & sine asperitate. Atramētum verò sutorium igne coarguitur: nanque si fictile, aut lamina adulterata erugine illinatur, & feruenti cinere, aut carbonibus incalescat alterutrum, mutabitur, rubescetq; id, quod atramentum sutorium acceperit: quod id vstum suapte natura talem sortitur colorem.

Aerugo scolecia. CAP. LII.

AEruginis, quā vocant scoleciam, duo sunt genera. quaedam fossillis est, altera factitia ad hunc modum. In mortario Cyprj eris dimidiam heminam aceti albi acrisq; pistillo cupreo conterito, donec strigmenti crassitudinem imitetur: deinde aluminis rotundi drachmam vnam cum salis fossitij translucentis, aut marini quāvis albißimi, solidiq; aut certè cum nitri pari pondere teritur in sole aestuosissimis diebus: sub sydis Caniculae, donec colorem eruginis contrahat, & concre

concretu strigmētōsum fiat: vbi autem se in vermiculorum Rhodiācis similitum speciem coegerit, recondito. Efficax, & valde boni coloris redditur, si duas partes vrinae veteris, cum vna aceti adieceris, & alia quae dicta sunt, peregeris. Sūt qui eruginem rasilem, quae in apparatu non respondit, gummi misto digerant in formas, & ita vendant. quod genus, vt vitiosum, improbat. Fit & quaedam erugo ab aurificibus, mortario, & pistillo Cyprij aris, cum vrina pueri impubis, qua aurum ferruminant. Antedicta eruginum genera vsto ari omnino respondent, sed magis effectu valent. Sciendum fossilem scoleciā praestantissimam esse: derasam sequi: postremo loco factitiam, mordacissima tamen est haec, & magis adstringens. Aurificum autem erugo rosea respondet. Aerugines omnes adstringunt, extenuant, excalfaciunt, oculorum cicatrices emendant, lacrymas cient, nomas sistunt, vulnera ab inflammatione tuentur. vlcera ex oleo ceraq; ad cicatricem perducunt: callos, & sordida vlcera purgant, cum melle cocta: calum, fistularū: erodunt cū ammoniaco collyrij modo in eas adacta, ad gingiuarum autem excrescentias, & extuberationem vtilis. Magnopere extenuant genarū crassitiem, cum melle illita: verū post illitionē spongia ex aqua calida locus souendus est. resina therebinthina excepta, cum are & nitro lepraas abigunt. Vritur erugo, quacunque
 relis

velis, minutissimè fracta, cōminutaq; , in fictili patina, flagrantibus prunis superposita: versaturq; donec se mutet, & colorem cinereum concipiat: postea refrigerata reponitur ad vsum. Sūt qui cruda olla eam vrant, vti dictum est: sed nō prorsus eundem colorem cremata reddit.

Rubigo ferri. CAP. LIII.

Rubigo ferri restringit: sistit foeminarū profluvia admota, potuq; praestat ne concipiāt. Illita ex aceto, ignibus sacris, & papularum eruptionibus medetur. Perquàm utilis ad scabritias genarum, reduuias, & pterygia. Condylomatus prodest, zingiuas firmat, podagras illita lenit, alopecias replet. Vinum aqua ve, in qua cādens ferrum sit restinctum, potu caeliacis, dysentericis, lienosis, cholera laborantibus, & dissolutis stomacho auxiliatur.

Stercus ferri. CAP. LIIII.

Stercus ferri, quam scoriam vocant, eadem potest, quae rubigo, sed inefficacius. Aconito ex aceto muso potum opitulatur.

Plumbum elotum. CAP. LV.

Lotura plumbi sic fit. In mortarium plumbum aquam inijciens, pistillo plumbeo terito, donec nigrescat aqua, & limi modo crassescat, aut lutulenta reddatur: linteo deinde colato aquam superinfundens: quò facilius quicquid est resolutum incerni possit. hoc iterum facito vsque dum satis tibi habuisse videatur. vbi conce-

derit

derit priore aqua effusa, nouam adijciens, vt
 cadmiam lauato, donec nulla extet nigritia: po-
 stea in pastillos cogens reponito. Quidam scobē
 mundi plumbi lima quasitam, mortario pistil-
 loq; lapideis terunt, aut manibus cum aqua pau-
 latim adiecta fricant, donec nigrescat, mox vbi
 id pessum ierit, effusa aqua colligūt in pastillos.
 nam tritum vehementer, cerussa simile reddi-
 tur. Alij elimata scobi modicam plumbaginem
 adijciunt, affirmantes ita elotum plumbum præ-
 stantius esse. Potest refrigerare, adstringere, in-
 ducere, mollire, explere caua, sistere oculorum flu-
 xiones. & vlcera excrecentia. Sanguinē sup-
 primit: prodest contra sedis vlcera, condylomata
 & hamorrhoidas, ex rosaceo: item ad ea, quæ a-
 grè cicatricem ducunt: & in totum spody esse-
 ctus præbet, nisi quod non obducit crustas. Syn-
 serum plumbum affrictu, mariti scorpionis, dra-
 conisq; plagis auxiliatur.

Plumbum vltum. CAP. LVI.

Vritur plumbum sic. Super quàm tenuissi-
 mas plumbi laminas, & fictili nono inditas,
 sulphur inspargito: additisq; alijs rursus lami-
 nis, interiecto semper sulphure: vsquedū vas
 expleueris, succendito flagrante aut plumbo, fer-
 rea rude versato, donec perfecte redigatur in ci-
 nerē, nihilq; è plumbo non hustum haferit. tum
 demum obstructis naribus eximito, alioquin ha-
 litus plumbi noxius sentitur. Aut elimatam
 plumb

plumbi scobem in olla sulphure vrito. Alij laminas in fictili crudo, vt dictum, est, imponunt for-
naci, aut foco: & circumlinentes operculum, da-
to exili spiramento, vrunt. Alij pro sulphure ce-
russam, aut hordeum inspargunt. Alij integras
laminas imponentes, acri igne vtuntur, & radi-
cula ferrea continuè mouent, dum in cinerem sol-
uantur. Sed difficilis huiusmodi vstio, & si vehe-
mētius vratur, contrahit spuma argenti colorē.
Magis tamen nobis placet prima vrendi ratio.
Plumbum vstum lauatur vt cadmia, & recon-
ditur. Eosdem effectus habet, quos plumbum elo-
tum, sed multò acriores.

Recrementum plūbi. CAP. LVII.

Recrementum plumbi, quod scoriam vocant
optimum est, densum, fractu contumax, ce-
russam planè representans, nihil plumboſi ha-
bens: quod ad luteum colorem accedit, & vrit
splendorem imitatur. Eadem, qua plumbum ex-
ustum potest, sed magis adstringit. Lauatur in
mortarijs infusa aqua, & refusa summa aqua
parte, qua luteū colorem duxit: idq; sepius, dū
recrementū absumatur. Dein vbi confederit cras-
samentum, aqua effusa, digeritur in pastillos.

Molybdoides, siue lapis plumbarius.

CAP. LVIII.

Molybdoides lapis à plumbi similitudine di-
ctus, respondentē recremento vim habet, et
eodem modo lauatur.

Stribia

Stibium. CAP. LIXI.

Stimmi optimum, quod splendidissimum est, modoq; nitedularum emicat, con fractu crustosum, nihil terræ, aut sordidi habens, friabile, quod sibi appellant, alij platyophthalmion. Vis eius adstringere, meatus obstruere, refrigerare, ex crescentia in carne cohibere, vlcera ad cicatricem perducere, sordes, & vlcera oculorum expurgare: sistit & sanguinem è cerebri membrana fluentem. & vt in vniuersum dicitur, vis vsto plumbo similis est. Priuatim ambusta igni in pustulas crumpere non patitur, cum adipe recenti illitum. crustosas exulcerationes ad cicatricem perducit, cum cera, & exigua cerussa. Torretur pinsita farina circumlitum, & carbonibus obrutum, donec carbunculetur crusta exemptumq; restringitur mulieris lacte: quæ marè peperit, aut vetere vino. Vritur etiam carbonibus succèsis efflatum quoad igni deflagret: si enim paulò magis concremetur, plumbum fit. Lauatur vt cadmia, & as. Sunt qui plumbi recrementum eleuant.

Molybdæna, ceu plumbago.

CAP. LX.

Molybdæna optima est flaua, argentea spuma amula, modicè splendens, cum teritur rufa, coëcta cum oleo iecinoris colorem trahit. Vitiōsa est quæ aërem, aut colorem plumbeum refert. Gignitur ex auro, & argèto. Est etiã quædam

G

dam

dam fossilis, ad Sebastiam, et Corycum inuenta. Quo in genere probatur, quæ lapidosa non sit, aut recrementosa, sed nitens, & flaua. Vim habet spuma argenti, aut recremento plumbi similem. Vritur, lauaturq; eodem modo. Miscetur conuenientissimè medicamentis, quæ liparas vocant, atque emplastris minimè mordētibus. Carnem recreat, & vlcera ad cicatricem perducit: glutinantibus tamen medicamentis, aut abstergentibus non conueni.

Argenti recrementum.

CAP. LXI.

Recrementum argenti, quod scoriam vocant, aut helcysina, aut encauma, malybdana vim habet. quare emplastris, quas pbaas appellant, additur, ac medicamentis, quæ cicatricem obducunt, vtpote cum adstringat, extrahatq;. Spuma argenti. CAP. LXII.

Spuma argenti quadam gignitur ex arenis, quam molybditin vocant, in fornacibus conflata donec perfectè igni incādescat: altera ex argento: tertia ex plumbo. Probatissima est Attica: secunda Hispaniensis: has sequitur, quæ sit Dicearchie, id est puteolis, Baijs, in campania, & Sicilia. plurima enim hisce locis è flagrantibus laminis plumbeis gignitur. Quæ flauo colore splendet, chrysitis appellatur, omnium optima: quæ in Sicilia, argyritis: quæ ex argento calabritis. Vis autem adstringere, mollire, ex plere.

iana, excreſcentia in carne reprimere, ad cicatri-
 cē ducere, refrigerare, & occludere. Vritur argē-
 ti ſpumas conſractis partibus ad magnitudinem
 inglandium pruna ſuperpoſiti: ita accenſa ſolli-
 bus, vt conflagret, abſtorgitur inſidens ſpurcitia.
 & reconditur. Aliqui ter aceto, aut vino reſtin-
 guentes: ruruſus vrit. et eadē proſecuti, reponūt.
 Lauatur vt cadmia. Vt argyritidē nominata,
 aut, ſi deſideretur, alteri candor detur, ea in par-
 tes magnitudine ſabarū cōſracta, chœnicis At-
 tica menſura, ſicili nouo ſuperfuſa aqua, addi-
 to candidi tritici pari pōdere, priuatimq; pugillo
 hordei, lunteolo puro, raro anſulis vaſis alligato,
 coquitur, donec hordeū fractum diſiliat, deinde
 omnia in nouum craterem oris ampli trāſun-
 duntur, triticū abijcitur, ſpuma argenti vehe-
 mēter manibus affricādo, inſuſa aqua lauatur,
 aſſicataq; in Thebaico mortario teritur, aſſuſa
 ſeruente aqua, donec ſoluta fatiſcat. Excolata
 aqua, iterū toto die teritur, & veſperi inſuſa
 calida aqua finitur: mane colis excernitur, alia
 inſunditur, atq; ter die excolatur. Id ſeptē dieb⁹
 fieri ſolet: poſtea additis ad ſingulas minas ſpu-
 ma argēti, quinis ſalis foſſilis drach. inſuſa q; cali-
 da aqua, ter die teritur, et addita aqua, excola-
 tur: cūq; in albuerit, calida inſuſa, idē facito, dñ
 nullam proſſus ſalcedinem reſipiat. demum ar-
 dentiſſimo ſole ſiccata, eiecto prius humore re-
 conditur. Sin minus mina ſpuma argyritidis di-

ligenter teritur, addito sale fossilli trito, triplicato pondere, in fictile nouum conicitur, aqua infunditur, ita vt superemineat: mouetur quotidie mane & vesperi, aqua q; superinfunditur, priore nequaquam effusa. hoc fit triginta diebus: nanque nisi moueatur, crassescit vsque ad duriciem testa. Post hac effusa leniter muria, in Thebaico mortario spuma argenti teritur, coiecta q; in fictile aquam continens, manibus diligenter agitatur, mutata subinde aqua, donec nullu sal suginis indicium prebeat, deinde quod ex argenti spuma candidum apparet, in vas aliud transfertur, & redactum in pastillos, plumbea pyxide conditur. Alij spumam argenti in fabaru magnitudines confracta, in ventre suillo crudo ex aqua coquunt, dum viscus eliquescens contabescat, exemptam q; cum sale pari terunt, & vt supra dictum est lauant. Sunt qui salis libra vnã, & spumã argenti tantundem, in sole terant, aqua continue mutata, dum candor ei detur. Alia ratio. Sumito quanta vis argenti spumã, vbi lana candida inuolueris, fictili nouo in dicta aqua, cum pugillo fabaru recentiu, repurgataru q; decoquito: cum q; faba disrupta dehiscant, lana q; non denigretur, exemptam argenti spumã, & altera lana inuolutam, iterum coquito, cyathum aqua & parem fabarum modum adiciens. eadem tertio, qua supra, facito: in summa tantisper, dum lana iam non inficiatur. Insuper transfundens
 in

in mortarium, ad singulas salis fossitij libras, adijcito octogenas spumæ argenti drachmas Atticas, & terito: intermittensq; nitri quã albißimi cum aqua diluti drachmas quadraginta septẽ indito: iterum terito, donec satis candoris cõtraxisse videatur. Ita autẽ fundens eam ex alto in fìclile oris ampli. adiecta largiore aqua, vbi considerare desierit, colato: tum nouã superadijciẽs aquam, manibus probè versatã, finito vt considat, ac rursus per colum traicito. Alternis eadẽ prosequere, dum pura aqua, dulcisq; effluat, & nullam salsedinem præ se ferat. Postremò in fìclile nouum translata, colato sensim omni humore, soli quadraginta diebus sub Canicula Sydu exponito, & siccata vtitor. Elotam autem constat ad oculorum collyria prodesse, & ad cicatricum sceditates tollẽdas, ad rugosas facies, & cicatricosas, laceratasq; & macularum plenas.

Cerussa. CAP. LXIII.

Cerussa fit hoc modo Infuso in vrceum oris lati, aut fìclile labellum quàm acerrimo aceto, laminam plumbeam supra fìclilis spiraculũ, subiecta prius arundinea tegete firmato: superiectisq; velaminibus, ne halitum expiret acetũ, vbi resoluta fuerit, defluensq; deciderit humorẽ purũ ad summa delatũ colato, crassamentumq; transfundito. debet quoque siccari in sole, mox trusatili mola teri, aut alias tritum cribrari. postea quod superest duri, in tennes partes redi-

gendum, cribrandumq; vicissim eadem tertio, quartoq; facienda. Melior, quæ primò cribrata est, & medicamentis oculorum assumenda. Secundum locum tenet sequens, & reliquæ suo ordine. Nec desunt, qui ligneas rudes in medio vase appendant: & derafo ceu situ imposito, ita vt acetum non contingat, inditoq; operculo circumlinentes dimittunt. Post dies decem laxato obturamento visunt: cumq; resoluta materia fuerit, reliquæ, vt supra diximus, exequuntur. Si autem quis in pastillos velit digerere, aceto acris subacta, diuiditur in pastillos, qui in sole siccantur. Aestate tamen supradictum opus obeundum est: ita enim candida, atque efficax reddetur. Quinetiã hyeme paratur: vrceis supra furnos, balnea, aut fornaces impositis: ascendens enim calor idem quod sol præstat. Laudatissimã fieri putant Rhodi, & Corinthi, aut Lacedemone: proximam Puteolis. Torretur hoc modo. Flagentibus igni carbonibus, fictili modo, maxime Attico, tritã cerussam imposito; & assidue versato: cumq; cinereum colorem traxit, eximè refrigerato, & vitior. Est & aliud vrendi generis. Trita patinis nouis supra prunas imponitur, et ferulacea rude monetur, donec colore similis sandaracha fiat. extractaq; ad vsus ministratur. Quæ verò ita parata est. Sãdix à quibusdã dicitur. Lauatur cerussa cadmia modo. Vis eius refrigerare, ocludere, emolliire, explere, extenuareq;

insuper extrescentia leniter reprimere, & ad cicatricem perducere. Miscetur ceratis, & amplastris, quæ lipare vocantur, pastillisq; . Est autem lethalis eius potus.

Chrysocolla. CAP. LXIIII.

Chrisocolla laudatissima Armeniaca, colorem porri quàm simillimè reddens. Secundum locum sibi vendicat Macedonia: & proximum Cypria. quo in genere præfertur pura: dicitur, quæ terram, aut calculos collegerit. Ratio lauandi hæc est. Tusam infusa aqua, mortario expressa manu ad pilam vehementer fricato, & statim quàm confederit, colato. Alteram infundens aquam, rursus terito. hæc vicissim proseguere, donec pura, sinceraq; spectetur. dein siccat in sole, & ad usum recondito. Quod si vtere volueris, ex ea terens, quod satis esse videbitur, patinis supra carbones adponito: et alia facito, quæ supra diximus. Dos chrysocollæ ad purgandas cicatrices: excrescentem carnem coercet, adstringit, purgat, excalfacit, & modicè corpus mordendo exest. Inter medicamenta intelligitur, quæ vomitiones concitant, & necem inferre possunt.

Lapis armenius. CAP. LXV.

Armenius lapis præfertur lauis, colore caeruleo, perquam aquabilis, calculo carens, & friabilis. Eadem, quæ chrysocolla præstat, sed inefficacius. Quinetiam usum habet ad pilos in palpebris alendos.

Cœruleus lapis. CAP. LXVI.

Cœrulei origo ex ararijs metallis in Cypro. Copiosior ex arena litorali secundum quosdã sub canatos specus maris inuenitur, qui magis probatur. Eligi debet inebriatus. Vritur vt chalcitis, lauatur vt cadmia. Vim habet reprimentem, & modicè erodentẽ. crustas gignit, & exulcerat.

Indicum. CAP. LXVII.

Indici duo genera. vnum sua sponte nascitur, tanquam spuma, germinatione Indicis arundinibus exiens. Alterum insectorie dant officina: et est spuma purpurea innatã cortinis, quã detraclam artifices siccant. Optimum existimatur, quod cœrulei speciem præbet, succum suum sorbet, & leue. Inter medicamenta est, quæ leuiter adstringunt, & inflammationes, tumoresq; rumpunt. purgat, & reprimat vlcera.

Ochra. CAP. LXVIII.

Ochram leuissimam, & omnino luteã eligere oportet, saturatam, non lapidosam, friabilem, natione Atticã. Vritur hæc, & lauatur cadmia modo. Vis eius adstringere, erodere, collectiones & tubercula dissipare. Excrescentia in carne reprimat, caua cum cerato explet, et articulorum tofos comminuit.

Cinnabaris. CAP. LXIX.

Hallucinantur qui cinnabarin minio eandẽ esse existimant. Minium enim in Hispanijs
ex La

ex lapide quodã argentea arena permisto, temperari solet, alioqui non dignoscitur. Fornacibus autem in florentissimum, flagrantissimumq; colorem permutatur. In metallis verò strangulanti halitum eructat. itaque facies incola vestis obuelant, vt per illas spectent, nec respirando noxiũ aërem attrahant. Eo pictores ad sumptuosa parietum ornamenta vtuntur. Cinnabaris verò ex Aphrica defertur, & magno constat. hæcenus inuenitur, vt vix versicoloribus pictorum lineis satisfaciat: intento colore, nec diluto præditum: quare quidam sanguinem esse draconis existimauerunt. Vim habet cinnabaris hematitæ lapillo eandem. Cõuenit ad oculorum medicamenta, verùm efficacius: magis enim adstringit, & sanguinem cohibet. Ambustis igni, & papularum eruptionibus, cerato excepta medetur.

Argentum viuum. CAP. LXX.

Argentum viuum fit ex minio, quod abusiue cinnabaris dicitur, patinis fœtilibus imposita, ferrea concha cinnabarin continente, & calice coopera, argilla superlita, carbonibus succendunt. siquidem deterfa fuligo, quæ calici insidet, refrigerata in argentũ viuũ coit. Quinetiã inuenitur in argenti fodinarum teclis stillatim concretũ. Alij per se in metallis inueniri tradunt. Seruatur in vitreis, aut plumbeis, aut stagnæis, aut argenteis vasis: siquidem aliam materiam

G S omnem

omnem excedit, & defluere facit. Potum vltimum pernicialē habet: suo enim pondere interna est. Remedio est lac multum subinde potum, & vomitionibus reiectum, aut vinum cum absinthio, aut apij decoctum, aut semen homini, aut origanum, aut hyssopum cum vino. Auri limata scobs, id est, ramētum quā tenuissimū epotum mirabili ost auxilio.

Rubrica sinopica. CAP. LXXI.

Rubrica sinopis maximè probatur grana densa, ad iecinoris imaginem vergens, calculorum expers, concolor, cum diluitur, impedio fusilis. Effoditur in Cappadocia, speluncis quibusdam, expurgataq; defertur in Sinopē urbē, in qua venditur: vnde cognomen accepit. Vim habet exicatoriam, quasi inducēdo obstruentē, & adstrictoriā, quapropter vulnerarijs emplastris, & pastillis exiccantibus, & adstrictorijs commisceri solet. Aliū sistit, in ovo sumpta, aut clystere infusa, datur iecinoris vitio laborantibus.

Rubrica fabrilis. CAP. LXXII.

Rubrica fabrilis ad omnia Sinopide inferior est. Optima Aegyptia, & Carthaginensis, lapidum expers, friabilis. Gignitur etiam in Iberia, quae ad occidentem spectat, ochra exusta, & degenerante in rubricam.

Lemnia terra. CAP. LXXIII.

Lemnia terra cuniculoso in specu nata, in Lemno insula, palustri loco defertur, inibi ele

electa, & caprino sanguini permista, quam incola cogit in pastillos, & imagine capra signat: unde & sphragida agos, hoc est, sigillum caprae appellauere. Vim antidoti habet contra perniciofa venena singularem: pota cum vino, & praesumpta euomi venena cogit. Contra iflus morsusq; animalium, quae exitiale virus eiaculantur, prodest. Antidotis familiaris. Sunt qui hanc ad sacrificia vtantur. est & dysenteriae vtilis.

Atramentum sutorium.

CAP. LXXIIII.

Atramentum sutorium genere quidem vni & idem est, molle, & concretum: sed in specie differetias tres habet. Vnum namque humoribus stillatim in cuniculos quosdam colatis, concreuit: quare ab ijs qui Cypria metalla conficiunt, stillatitium appellatur. Petesius ipsum pinarion vocat: alij stalaclicon, id est, stillatitium. Alterum simplici ratione fit in speluncis, postea transfusum in excavatos serobes, concreuit capebit, quod peclon, id est coeretitium, proprie nominatur. Tertium dicitur cochile, & in Hispania fieri solet: sed inutile, ac inualidissimum esse constat. Ratio parandi haec est. Aqua madescentum decoquant, mox in piscinas transfundunt, & residere patiuntur. Hoc certis diebus coalescit in coplures formulas digestum, tesserarum speciem reddentes, quae racematim inter se cohaerescunt. Optimum esse creditur caruleum, gra-

ue, concretū, translucens: cuiusmodi fillatitium est, ab alijs lonchoton nominatum. Proximum concretitium. Cochle verò ad insectus, & denigraciones, aptius ceteris esse compertum est: sed ad medicinae vsū inualidius esse, experimenta docent. Valet adstringere, calfacere, & crustas inducere. latas v̄tris tineas necat, drachmā pondere deuoratū, aut cum melle linctum: vomitus ciet. aduersus hausta fungorū venena, ex aqua potū auxiliatur. purgat caput aqua dilutū, & in vellere naribus instillatum. Vritur, vt paulò post in mentione chalcitis ostendemus.

Chalcitis. CAP. LXXV.

Chalcitis p̄fertur similis ari, friabilis, nec lapidosa, nec inueterata, intercur santibus oblongis venis, splendentibusq;. Huic absterforia vis inest, excalfaciens, & crustas vlceribus obduens: purgat, quæ oculis, & eorundē angulis hærent. In genere leuiter erodentium est. Ad ignē sacrum, & vlcera, quæ serpunt, efficax est. Sanguinem è vulua, & naribus erumpentem, cum succo porri sistit. Ginguarum vitia, depascentia vlcera, tonsillasq; eius farina cōpeset. Vsta, & cum melle trita oculorum medicamentis longè vtilior redditur. Callum genarum, & scabritiam absumit, abstergetq;. Fistulas tollit, collyrij modo in eas adacta. Fit ex chalcite medicamentum, quod Psoricon vocāt, duabus eius partibus, cum vna cadmiæ additis, & ex aceto tri-

sis. oportet autem in fœlili obruere fimo diebus
 quadraginta, per Caniculæ ardores: sic enim fit
 acrius. idem quod chalcitis potest. Alij pares
 vtriusque portiones in vino terunt, & eadem
 prosequuntur. Vritur chalcitis fœlili nono, viuis
 carbonibus superposito. Modus autem vstionis
 in humidioribus est, dū ipsa chalcitis bullas ex-
 citare desierit. & perfecte inaruerit: in reliquis
 verò, dum mutata in floridum colorem fuerit,
 & sanguineum aut miniatum colorem contra-
 xerit, tum demum eximenda est. Insidēs autem
 spurcitia flatu expellenda, mox reponēda. Tor-
 retur etiānum per flatis carbonibus, vsquedū
 luteo colore palleſcat: aut fœlili subditis candē-
 tibus prunis, subinde versata, donec igni conſla-
 gret, & colorem mutet.

Misi. CAP. LXXVI.

Misi assumendum natione Cyprium, aurī
 simile, durum, quod friando aurī colorem
 imitatur, & stellæ modo splendet. Vim habet,
 & vstionem, cum chalcitide eandē, præterquā
 quod psoricum ex eo non conficitur, excessus, de-
 ſectusq; ratione tantū differens. Aegyptium
 autem ceteris præstat, vtpote quod efficacius hæ-
 beatur, sed ad ocularia medicamenta multò su-
 pradiçto inferius.

Melantheria. CAP. LXXVII.

Melantheria geminæ est originis. quadam
 in faucibus cuniculorū, quibus as erui-
 tur

tur, salis modo cœrescit. Alia verò in summa fa-
tie supradictorũ locorum coit, que terrena est.
Quinetiam inuenitur in Cilicia, & alijs qui-
busdam regionibus, fossilis quadã. Præstat que
sulphuris colorẽ trahit, lauis, pura, æquabilis,
& que contactu aquæ confestim nigrescit. Vim
causticam eam obtinet, quam & misy.

SORI. CAP. LXXVIII.

SORI existimantur aliqui melanteriam esse,
Saberrantes: siquidem sui generis est sory, ei nõ
absimile. verum sori virus inest graue, & nau-
seam mouens. Inuenitur etiam in Aegypto, &
alijs quibusdã regionibus, vt in Libya, Hispa-
nia, & Cypro. Præfertur Aegyptiũ, quoq; friati
nigrius apparet, in multa foramina dehiscens,
suppingue, insuper adstringens, & olfactu deuo-
ratione q; magnum virus olẽs, ita vt stomachus
in vomitiones effundatur. Quod autẽ friatum
scintillas misyos modo non emittit, & alterius
generis esse, & inualidũ, censendum est. Vim, &
vstionem supradictis similem habet. dolori den-
tium cavernis inditum medetur, eosq; labantes
firmat: ischiaduis ex vino infusum auxiliatur:
illitum cũ aqua, varos extinguit. Medicamentis
admiscetur, que capillos denigrant. Hac autem
ferè omnia, & alia, que vstionem experta non
sunt, perustis validiora esse existimantur: præ-
ter salem, & vini facem, nitrum, calcem, & con-
similia, que cruda remissiora sunt, cõbusta enip-
viti

viribus efficaciora redduntur.

Diphryges. CAP. LXXIX.

Diphrygis tria genera esse creduntur. Quod
dam enim metallicum est, quod in Cypro
sola gignitur: luto sum nanque extrahitur, ex
luto cuiusdā inibi specus: extractū sole siccatur,
mox circumpositis sarmentis vritur, diphryges
idē vocatū est, quod & à sole, & à sarmentis
vratur, arestat, & ferme torreatur. Alterum
perfecti aris quasi subsidens fax est: siquidē post
frigida aqua offusionem, vt supra retulimus, cū
de flore aris differeremus, sublato are, fornacum
ima parte coherens id genus inuenitur, & ad-
strictionem, & gustū aris habēs. Tertium sic fit.
Lapidem pyriten, vt calcem multos dies cremāt
in camino: cumq; colorē rubrica contraxerit, exi-
mentes recondunt. Quidam tradūt hoc ex solā
materia, quae lapidem aris gignit, fieri: quando
in dictis aris affata, & in scrobes tumulata
peruritur. tunc enim ambientem scrobis locū cō-
prehēdit, & exēptis lapidibus nihilominus in-
uenitur. Praefertur, quod saporem aris reddit,
aruginisq; adstringens, & vehementer exiccās
linguā: quod sibi exusta, ochra nō vēdicat, quae
cremata diphrygis vice vanit. Vis eius adstrin-
gere, perpurgare, extergere, siccare, excrescentia
consumere, vlcera serpentia, & quae cacoethe vo-
cant, ad cicatricē perducere. Suppurationes te-
rebinthina, aut cerato exceptum, discutit.

Aurip

Auripigmentum. CAP. LXXX.

Auripigmentum in eisdem metallis, quibus sandaracha gignitur. Optimum existimatur crustosum, aureo colore micans, nulli materie permixtum, in squamas fissile: quale in Myfia Helleponti nascitur. Huius duo genera fluxerunt. vnum supra dictum est. Alterum gladiis effigie, pallidum, & colore sandarachæ imitans, glebosum ex Ponto, & Cappadocia defertur: quod etiam secundum locum tenet. Torretur in testa noua, viuis carbonibus subiectis, assiduôq; versatur, donec igne fragret, & mutet colorem: deinde refrigeratum, tritumq; reconditur. Vini habet adstrictoriam, & erodentem. Crustas cum vehementi vredine, & violento mursu excitat. reprimat quæ excrescunt, & capillos euellit.

Sandaracha. CAP. LXXXI.

Sandaracha probatur rufa, & saturatiores & aliena materia vacans, friabilis, cinnabaris colore, sulphurus virus redolens. Dos eadem, & vstio, quæ auripigmento. Explet alopeciam: resina excepta: & scabros vngues cum pice eximit: contra phthiriasin ex oleo efficax est: tubercula cum adipe discutit. Prodest ad narium, orisq; vlcera, & ceteras papularum eruptiones cum rosaceo: item condylomata. Datur ex mulso, perulenta extusisientibus. sufficitur quoque cum resina, aduersus veterem tusim, rapit per fistulam

nidore: vocem expedit cum melle delincta: suspi-
riosis cum resina in catapotio optimè datur.

Alumen. CAP. LXXXII.

A Luminis omne ferè genus in Aegypto, et in
eisdem metalis inuenitur: etenim scissilæ
quoddam, quasi flos glebosi intelligitur. Gigni-
tur & in alijs quibusdã locis, in Melo, in Mace-
donia, in Liparis, Sardinia, Hierapoli Phrygia,
Aphrica, Armenia, & plerisque alijs regioni-
bus, sicut, & rubrica. Plurima eius species: verũ
ad medendi vsum scissile, rotundum, & liqui-
dum expetuntur. Optimum est scissile, præser-
tim recens candidissimum, gustu per quã ad-
stringens, graue olens, calculorum expers, nec
glebulosè aut assulosè compactum, sed sigillatim
in capillamenta quadam canescentia dehiscens:
quale est, quod trichites, quasi capella re nomina-
tur, in Aegypto natum. Reperitur quoque la-
pi huic alumini persimilis, qui gustus iudicio di-
gnoscitur. quod non adstringat. Damnatur in
rotundi genere, quod manu confictum est, sed ex
figura deprehenditur. Asumendum autem sua-
pte natura rotundum, bullis turgens, albo pro-
prius, atque validius adstringens, præterea nõni-
hil palloris cũ quadã pinguitudine præ se ferens,
sine arenis, friabile, natione Aegyptium, aut ex
insula Melo. Liquidus probatio, vt sit lympidus.
lacteum, æquale, & semper succomadens, sine la-
pidibus, atque quendam coloris igniculũ expi-
rans.

H

rans.

rans. Vim habent excalesciendi, strigendi, & ex-
 purgandi, quæ caliginem pupillis oculorum of-
 fundunt. generum carnē, ceterasq; excrecentias
 extenuant. Scissile rotundo efficacius intelli-
 gitur. Vri, & torreri chalcitidis modo debent. Pu-
 trescentia vlcera compeſcunt: sanguinis fluxio-
 nes inhihent: gingiuas humore pregnantes cō-
 primunt: motus dentium cum aceto, & melle fir-
 mant. Proſunt cum melle vlceribus oris, eruptio-
 nibus papularum, & fluxionibus aurium, cum
 ſanguinalis herbe ſucco. Lepris conueniunt cum
 braſſica folijs, aut melle cocta: item pruritus,
 & vnguium ſcabritijs, pterygijs, & pernici-
 bus, aſperſa cum aqua. Valent cum aceti ſacce, et
 galla, pari pondere cremata, ad phagedanas vl-
 cerum: et cū ſalis duabus partibus, ad vitia, quæ
 paſcunt. furfures, cum eruo, & pice illita abſter-
 gunt: ad lendes, pediculos, ambuſta, cū aqua illi-
 ta auxilio ſunt. Contra tumores, & graue ala-
 rum, inguinumq; virus illinuntur. Ex Melo au-
 tem aduectū, mulieribus præſtat ne concipiant,
 ante coitum ori vulua inditum: partus quoque
 extrahit gingiuis, ſi caro excreuit, vni ac conſil-
 iis accommodantur: ori, auribus, & verendis: cū
 melle illinuntur.

Sulphur. CAP. LXXXIII.

Sulphur optimū exiſtimatur viuum, quod
 Sapyron vocant, nitedulæ modo ſplendidum,
 perlucens, minimè lapidoſum. Probatum in gene-
 re ſul

resulphuris igne experti, quod vires, ac prapin-
 gue spectatur. Plurimum in Melo, & Lipara gi-
 gnitur. Supradictum sulphur calfacit, discutit,
 & celeriter concoquit. Prodest tussibus, suspirio-
 sis, purulenta extussientibus in ovo sumptum,
 aut suffitum: praeterea partus vstinidore extra-
 hit. Lepras lichenas, scabros vngues, cum resina
 terebinthina: in istum aufert: cum aceto autem illi-
 tum, ad lepras efficax est: vitiligines tollit. Scor-
 pionis ichibus, addita resina, medetur: cum ace-
 to vero, draconis marini, scorpionisq; plagas sa-
 nat. Pruritus toto corpore erumpentes, cum nitro
 detersum sedat: regum morbum emendat, in-
 sparsum fronti cochlearis mensura, aut in sorbi-
 ti ovo sumptum. Facit ad grauedinem, & destil-
 lationes: subdiores quoque cospersum inlibet. po-
 daericis cum aqua & nitro illitum, conducit. gra-
 uitatem auditus, suffiti nidore raptim per fistu-
 lam hausto, sanat. Lethargicos suffitu excitat:
 erumpentem vndecunq; sanguinem sistit. Contu-
 sis auribus, cum vino & melle illitum, medetur.

Pumex. CAP. LXXXIII.

Pumicis probatio, vt magnopere leuis, spon-
 giosus, scissilis, nec arenosus, item teri facilis,
 & candidus. Crematur flagrantissimis carboni-
 bus obrutus, & vbi canduerit, extractus, vino
 restringitur odorato: iterumq; incesus, restrin-
 gitur: & tertia vstione exemptus, & p se refri-
 gerat, ad vsus coditur. Vis eius astringere, gms

H 2 guas

giuas abstergere. purgat cum calfactione, quæ populis caliginē offundunt: explet vulcera, & ad cicatricem perducit, excrescentia cohibet. Fit ex farina eius dentifriciū. Corpori crustā obducit: auelendis capillis aptus. Theophrastus author est, si quisquam in bullientem vrceum vini punicem iniecerit, feruorem statim sedari.

Sal. CAP. LXXXV.

Sal fossilis efficacior est. communiter, si est cādī dus, calculis vacans, & perspicuus, densus, æquali compage. Peculiariter Ammoniacus natione laudatur, si modò findi facile possit, & in recta segmenta diduci. In marino sale eligendus est candidus, æqualis, densus. Probatissimus in Cypro fit, & Salamine Cypri, & Megaris, in Sicilia, & Aphrica. Sed inter dicta salis genera lacustris præfertur: sed multò validissimus est Phrygius nomine tapeus, aut trit⁹ aut gnate⁹. Salis natura in cōmune per quā vtilis est: adstringit, absterget, expurgat, dissipat, reprimit, extenuat, & crustas inducit. sed hoc interest, quod aliis alio sit præstantior. Quin & à putredine vindicat. Admiscetur medicamentis psoras abstergentibus. excrescentia in oculis reprimit, & pterygia consumit, ceterasq; carnis extuberationes tollit. Clysteribus infunditur: discutit lassitudines ex oleo illitus. Contra hydropicorum tumores auxiliatur: dolores in saccis fotu mitigat: & pruritus sedat ex oleo & aceto infriectus ad ignem

ignem, donec sudent: item lichenas, lepras, psorasq; . Anginam ex melle, aceto, & oleo illitus leuat: tunfillis, vnaq; cum melle tostus . Vlceribus in ore manantibus, gingiuus, quas humor vexat, & phagedanis vlcerum, cum polëta crematus illinitur. Aduersus scorpionum ictus cum lini semine: contra serpentium morsus, cum origano, melle, hyssopo: aduersus cerasen cum pice, aut cedria aut melle auxiliatur: contra scolopendra morsus, cum melle, & aceto: aduersus vesparii ictus, & teredines, albidasq; capitis pustulas, thymos, & tubercula, cum seuo vitulino: furunculos, cum vna passa, aut suillo adipe, aut melle discutit: testium tumores, cū origano & fermento maturius concoquit . Crocodilorum morsibus auxiliatur, trictus in linteolo, et intus elus aceto, ita vt vinculis loca constringantur. Prodest ad bestiarum morsus, & ad sugillationes in facie ex melle. cōtra haustum opii, & fungos, cum aceto mulso bibitur. Luxatis imponitur cum farina, & melle. ambustis igni cū oleo impositus postulas erumpere nō patitur. Podagricis itide imponitur, & aurium doloribus, cū aceto. ignes sacros, & vlcera, quę serpunt, cum aceto, aut hyssopo illitus sistit. Vritur fictili, diligenter opertus, ne exiliat, conditusq; prunis, vsquedum efferuescat. Aliqui fossilem subaëlo polline obliniunt, & carbonibus subijciunt, vsquedum eius crusta exuratur. Solet & sal com

munis hoc modo vri. Aqua semel abluitur, & siccatus in ollā coopertā mittitur subdito igne, moueturq; donec iam non exiliat.

Salis spuma. CAP. LXXXVI.

Spuma salis spumosi maris lanugo, siue ramentum est, in exilibus petris inuentum, cui vis eadem, quæ salis.

Muria. CAP. LXXXVII.

Muria effectus salis præbet, abstergitq; dysentericus, infunditur etiam si nome intestina corripit, & ischiadicis veteribus. Ad fotus aquæ marinæ usum præstat.

Flos salis. CAP. LXXXVIII.

Flos salis flumine Nilo defluit: lacubus tamen quibusdam innatat. Assumendus qui crocei coloris est, odore ingrato, seu gari, interdū longè magis virus olet, gustuq; mordacior, & pinguis lentus. Fuiatus autē rubrica, aut scrupulosus, improbat. Præterea syncerus non nisi oleo resoluitur: adulteratus nonnulla ex parte, etiam aqua, diluente factitium colorem. Ad ulcera, quæ cacoethe vocantur, & phagedænas, gemitalium nomas, & purulēt as aures, efficax est: oculorū hebetudines, cicatrices, albuginesq; tollit. Emplastris, unguentisq; coloris causa, vt rosaceo, miscetur. Sudorem cit, alium turbat, in vino aut aqua sumptus: stomachum malè habet. Additur acopis, & smegmatis, quæ albandi capilli gratia componuntur. Et in vniuersum acris

acris est, & feruentis natura, vt sal.

Nitrum, spuma nitri. CAP. LXXXIX.

Prefertur nitrum leue, roseo colore, aut candido, in foramina delibescens, perinde quasi spongiosum quiddam, quale ex Bumis adfertur. Humores euocat, qui in alto concreuerunt. Spuma nitri optima esse putatur leuissima, globosa, friabilis, colore penè purpureo, aut spumosa, & mordens, qualis ex Philadelphia Lydia defertur. secunda est Aegyptia. quin & in Magnesia Caria gignitur. Vim, & vstionē salis habet, tam nitrum, quam spuma eius. Præterea nitrum tormina sedat, si tritū cum cumino bibatur in hydromelite, aut sapa, aut aliquibus, quæ inflationes discutere possunt, vti ruta, vel anetho. Febris circuitu redeuntibus illinitur, ante suspectā accessionē. Miscetur emplastris, quæ extrahunt, & discutunt, extenuāt, & lepras abstergūt. Cum aqua autē calida, aut vino insusum, inflationes, purulētas aures, & sonitus earundem sanat: sordes expurgat, cū aceto instillatū. Canū morsibus ex asinino adipe, aut sullo medetur. resina terebintina admistū furunculos aperit: aqua inter cutē cū fico illinitur: oculis ad claritatē visus cum melle succurrit: & venenis fungorum, ex posca potum: aut si buprestis momorderit, ex aqua: ūs verò qui taurinum sanguinē biberint, ex lacerpiū: ūs q; qui ubum non sentiunt, vtiliter obducitur: opi-

sthotonisq; iam remissioribus, et luxatis cū cera
to in lingua resolutione, pani commode permisce
tur. Aliqui supradicta carbonibus vrunt, su-
biecta prius testa noua, donec incandescent.

FÆX. C A P. XC.

ELigenda Fax maximè à vino vetere. Italis
eco: sin minus, ab alio consimili. Fax aceti vi-
ribus longè acrior est. Crematur, vt alcyonū, an-
tè diligenter siccata. Sunt qui noua testa igni
largo vrunt, vsquedum penitus incēdatur. Alij
vini carbonibus facis glebam obrunt, & idem
opus prosequuntur. Experimentum est legitimè
vstionis, vt aërio nitore inabescat, linguamq;
tactu vrere videatur. Eadem vrendæ facis ace-
ti ratio. Vis ei super modum vrens, & astergēs,
vlcera ad cicatricem perducit, adstringit, vehemē-
ter exest, siccātq;. Sed recenti vtendum est, quo-
niam celeriter examinatur: proinde non nisi in
reconditorio, & vase aliquo reponi debet. La-
natur vt pompholyx. Quæ vstionem experta
non est, tumores & per sese, & cum myrto cohi-
bet. vntis, stomachiq; fluxiones illita sistit: mi-
liembre profluuiū imo ventri, aut genitalibus im-
posita mittigat: panos discutit nondum exulce-
ratos, & tubercula: rigentes mammas, suiq; la-
elis impatientes, cum aceto perūcta extinguit.
Cremata verò, vngues scabros cum resina au-
fert. Addito lenticino oleo, illita nocte tota, ru-
fat capillum. Elota oculorum medicamentis,
vt spo

vt spodos, adijcitur: cicatrices eorum, & caligin-
nes eadem abstergit.

Calx viua. CAP. XCI.

CAlx viua hoc modo fit. Marinorum buc-
cinorum testis igni condito, aut feruenti
clibano, nocte dimittito: postera die, si candidissi-
me fuerint, extrahito: sin aliter, iterum vrito,
vsquedum vehementer inalbuerint. Dein vbi
in aquã frigidam demersa fuerint, in fœcile no-
uum conijcito, & exactè pannis operiens, nocte
vnam conquiescere finito: mane eam extrahens
vbi perfectò omni opere elaborata fuerit calx re-
condito. Fit et è litoralibus calculis igne crema-
tis, necnon è vili, & fusaneo marmore, quæ cate-
ris præfertur. Vis omni calci in commune ignea,
mordens, adurens, & crustas inducens: quibus-
dã alijs immista, vt adipi, oleo, concoquedi vim
assumit, mollit, & dissipat: vlcera ad cicatricem
perducit. Efficacior existimatur recens, nec asper-
sa aquis. Gypsum. CAP. XCII.

GYpsum vim habet adstringendi, obstruen-
di: sanguinis eruptiones, sudoresq; cohibet,
sed potum, strangulationis modo iugulat.

Sarmentitius cinis. XCAP. XCIII.

SArmentorum cinis vrendi vim habet: cum a-
xungia autem, vel oleo illitus, fractis nervis
articulorum collisionibus: & nervorum nodis
prodest: cum nitro, & aceto excrescentias carnis
in scroto reprimit. Serpentium, canumq; morfi-

bus illitus ex aceto medetur. crustas obducen-
tibus medicamentis admiscetur. Fit ex eo lixi-
uium cōtra precipitationes, & fungorum vene-
na, cum aceto, sale, & melle.

Alcyonium. C A P. XCIII.

Alcyonij quinque esse genera compertū est.
Vnum enim spissum, acerbi saporis, spon-
giosa facie, item tetri odoris, ponderosum, & pi-
scem olens, quod plurimum in litoribus inueni-
tur. Alterum pinnula oculorum, aut spongia si-
mile, fistulosum, & leue, odorem alga referens.
Tertium vermiculi forma, & colore magis pur-
pureū, quod Milesium quidam vocant. Quartū
succidis velleribus non dissimile, multis inanita-
tibus hians, leue. Quintū figura fungi, siue odo-
re, asperum, parte interna quodammodo pumi-
cosum, foris leue, acre, quod plurimū in Propon-
tide iuxta insulam Besbicon appellatam gigni-
tur, patrio nomine alos achnen vocāt. Duo prio-
ra in sceminarū smegmata assumuntur, contra
lētignes, lichenas, lepras, vitiligines, nigritias,
& maculas in facie, reliquoq; corpore. Tertium
q̄s qui difficili vrina vexantur, aut arenulas in
vesica colligunt, idoneū est: item renibus affectis,
aqua inter cutem, linei. Vstum autem, & ex vi-
no illitum, alopecias replet. Postremum de aban-
dis dētibus aptum est. in alia smegmata, psilo-
thraq; assumitur, cum sale mistum. Si quisquā
alcyonium cremare velit, cum sale in crudum si-
tile

Elile mittat. & oblinēs vasis spiraculo luto, ita
fornaci mandet, et cū siglinū percoctum fuerit,
extrahēs ad vsus recōdat. Lauatur vt cadmia.

Adarces. CAP. XCV.

FIt in Capadocia, quod adarces appellatur.
Est autem tanquam concreta falsilago, hu-
midis & palustribus locis siccitate emergens, &
arundinibus, ac herbis agglutinata, colore florū
lapidis Asy similis, & omni forma molli alcyo-
nio, & aliquantū cauo droxima, aut videri pos-
sit lacustre alcyonium. Ad euellendas lepras, len-
tignes, lichenas, & vitia cutis in facie, & simi-
lia, accommodatur. Et in summa vis ei acris.
Humorem euocat, qui in alto cōcreuit, & ischia-
dicis prodest.

Spongiæ. CAP. XCVI.

ESpongijs alias mares appellauere, tenui fi-
stula, spissis, quarum duriores tragos nomi-
narunt. Fœminas autē, quæ contrarias dotes ha-
bent. Vruntur eæ, vt alcyonium. Recentes sine
pinguitudine vulneraria sunt, & tumores re-
primunt. recentia vulnera ex aqua poscāve com-
glutinant: veteres sinus ex decocto melle iungūt.
Vetustæ autem inutiles. Arida ligata ligno, sicut
penicilli modo adiungātur, occlusa vlcera, cal-
losq; laxant. Sicca recentes, & vacua, senilia vl-
cera, & quæ fluxiōe laborāt, aut cuniculatim exe-
dūt impositu siccant. sanguinis pfluuiū sistunt.
Crematarū cinis ex aceto arida lippitudinē auxili-
liatur

liatur: & ubi quid abstergere, aut adstringere opus est. Vtilius in oculorum medicamentis laudare cinerem. Omnium cinis cum pice crematarum, profluentem sanguinem sisti. Candida cura fiunt, è mollissimis recentes per æstus tincta salis spuma quæ petris coheret: insolantur in uersa, hoc est, parte caua sursum spectante, & qua abscissa fuerunt, deorsum. Si verò æstiuâ serenitate ad lunam sternantur, persusa salis spuma, aut maris aqua maximum candorem referent.

Corallium. CAP. XC VII.

Corallium, quod aliqui lithodendron appellarunt, marinum esse fruticem constat, qui alto extractus, duratur statim atque emergit, tanquã offuso aere protinus concresecat. Plurimum inuenitur ad Syracusas, in promontorio cui Pachyno nomen est. Laudatissimum rubens, colore antherici, aut sandycis saturate, nec secus terenti facile cedens, æquabili usque quaque cōcremento, rursus algæ, aut phuci marini odore, quàm ramosissimum, forma fruticis, cinnamoni æmulum. Quod autem in lapidis duritiam coit, scrupulosum, inane, & lacunosum, vitiosum, existimatur. Adstringit, & refrigerat mediocriter: ex crescentia coercet, oculorum cicatrices abstergit: vlcera caua, & cicatrices explet. Contra sanguinis reiectiones magnopere efficax est: vrinae difficultati auxiliatur. quin & potum ex aqua lienem absorbit. Quod antipathes vocant

cant, coraliū esse arbitrantur, specie tantū di-
stans. Est autem colore nigro, arboris figura, ra-
mosum magis. Vires supradicti habet.

Lapis Phrygius. CAP. CXVIII.

Phrygius lapis, quo infectores in Phrygia v-
tuntur, à qua nomen accepit, nascitur in
Cappadocia. Optimus habetur pallidus, modicè
gravis, non solida corporis compage, interceden-
tibus albis segmentis, vt in cadmia. Vritur autē
vino optimo perfusus, vinisq; carbonibus obru-
ptus, perflatur assiduè follibus, donec mutato co-
lore rufescat: rursus extractus eodem vino restin-
guitur. Hoc iterum, et trinis vicibus faciendum
attendendum tamen ne minutim confringatur,
et in fuliginē euanescat. Vis crudo, vstoq; adstri-
ctoria, expurgans: vlceribus crustas quadātenus
inducit: ambustis cū cerato medetur. Lauatur,
vt cadmia.

Lapis Asius. CAP. XCIX.

Asius lapis assumi debet pumicis colore, le-
uis, fungosus, item friabilis, scissiles venas
lutei coloris ad inuum actas habens. Eius flos sal-
sugo subflaua est, summo lapide insidens, compa-
ge tenui, colore in aliquibus albo, in alijs pumici
smili, ad luteum vergente: ad motus linguæ ali-
quantū mordet. Vim habet vterque adstricto-
riam, & modice erodentem. admistus liquida pi-
ci, aut terebinthina tubercula discutit. Longè
validior flos existimatur. De cetero siccatus flos
vet

vetera vlcera, & cicatrici repugnantia sanat. excrescentia cohibet: tetra vlcera, & fungis similia, cū melle expurgat: vlcera caua explet, & expurgat cum melle: depascentiaq; cum cera ro sistit. Fit cataplasma ex eo podagrīs, misto faba lomento: & lienosis ex aceto, & viua calce. Prodest flos ex melle phthisicis linctus. Podagrīci inuuantur, pedibus in folio ex eo lapide excauato inditis. Fiunt quoque ex eo loculi, qui corpora erodunt: & luxuriantem carnem, & corporum crassitiē absument, cū vice nitri in balneo sparguntur. Si lauare libet, cadmia modo lauatur.

Lapis pyrites. CAP. C.

PYrites lapidis genus est, à quo as conflat. Eligi debet aris similitudine, facile scintillas edens. Vritur sic. Melle irrigatus, molli pruna cōsinuē flatur follibus, donec rufescat. Alij in multos carbones igni candentes, lapidem copioso melle perfusum deijciunt, & vbi ad sulum colorē verge. et p. rit. extrahūt: efflatoq; cinere, rursus in defectum cremant, donec equabiliter assiccatus, friabilis reddatur: siquidem saepe facies summa solūm vritur. ita crematus, siccatusq; reconditur. Si eloto opus sit, lauari debet, vt cadmia. Tam crudi, quā vsti vis est excalfacere, abstergere, offusam oculis caliginem expurgare, duritias concoquere, & concoctas discutere. Resina exceptus excrescentia in carne cohibet. sed calorē quendam, & astrictionem parit. Ita vstum non nulli

nulli diphryges appellant.

Lapis hæmatites. CAP. CI.

Hæmatites optimus habetur friabilis, saturato colore niger, durus, & suo pte ingenio equalis, nulla sorde admista, nulloq; ronarum discursu. Vm habet adstringentem, & ex calfa floriam aliquatūm, extenuantemq;. Oculorum cicatrices, & scabritiam cū melle purgat: cum lacte autem muliebri, lippitudini, fractis, et oculis cruore suffusis conuenit. Bibitur contra difficultatem vrinae, & fluxiones mulierum in vino: & ab ijs, qui sanguinem reiecerunt, cum succo punici mali. Esunt ex eo coticula, & collyria oculorum vit ijs apta. Vritur vt Phrygius, sine vino duntaxat. Modus vstionis est, vt modicè leuis fiat, & bullis quibusdā intumescat. Sunt qui hæmatiten ita adulterant. Densam glebā, rotundamq; schisti lapidis, cuiusmodi sunt, quae eius radices vocantur, in vrceum figlini operis, qui seruentem cinerem contineat, condunt: paucaq; interiecta mora eximunt, experimunturq; si tria ad cutem hamatita colorem reddat. quòd si ita res se habet: reponunt: sin minus, iterum obruant: & subinde conspicientes, periculum faciunt: siquidem in cinere diu dimissus, colore mutato diffunditur. Coarguitur malè confictus, primūm scissilibus venis: quippe in reclus venarum discursus resingitur. At hæmatites longè secus se in colore habet: nanque hic floridū red
dit

dit, hematites verò saturatiorem, atque cinnabarin imitantem. Inuenitur in Sinopica rubrica. Fit & è magnete lapide, vehementer am busto. In Aegypto sponte natura cum metallis enascitur. Lapis schistus. CAP. CII.

Schistos lapis in Iberia Hispanie gignitur. Probatatur maximè, qui croci colorem amulatur, friabilis, suapte natura fissilis, concremèto, & alterno coherentium venarum discursu, pectinè modo. Ammoniaco sali similis. Vim exhibet hematitæ, sed ad omnia infirmiorè. quoniam & caua replet muliebri lacte perfusus. ad procidentia, rupta, item genarum crassitiem, & vuas oculorù, magnopere efficax est.

Lapis gagates. CAP. CIII.

Ingagatarum lapidum genere, preferendus qui celeriter accenditur, & odorem bituminis reddat. Niger est plerùque et squalidus, crustosus, perquam leuis. Vis ei molliendi, & discutiendi. deprehendit fonticum morbum suffitus: recreatq; vuluæ stragulationes: fugat serpentes nidore. podagricis medicaminibus, et acopis additur. In Cilicia nasci solet, qua insuens amnis in mare effunditur, proximè oppidum, quod Plagiopolis dicitur. vocatur autem & locus, & amnis Gagas, in cuius faucibus ij lapide sinueniuntur.

Lapis Thracius. CAP. CIIII.

Lapis Thracias dictus, nascitur in flumine quodam Scythia, cui Ponto nomen est. Vis ei

gaga

*gagata. Traditur aqua accendi, & oleo restin-
gui: quod in bitumine accidit.*

Lapis magnes. CAP. CV.

Magnes lapis optimus est qui ferrum faci-
lè trahit, colore ad cœruleum vrgente, de-
sus, nec admodum grauis. Datur cū aqua mul-
sa trium obolorum pondere, vt crassos humos
eliciat. Sunt qui magnetem crematum pro he-
matite vendant.

Lapis arabicus. CAP. CVI.

Arabicus lapis maculoso ebori similis. Is
tritius illitus emorrhoidas exicat. Eius ci-
nis dentificio optimus.

Lapis galactites. CAP. CVII.

Galactites appellatur, quod lacteum succum
resudet: cinerei tamen est coloris, & gustus
dulcis. Ad oculorū fluxiones, & vlcera cōuenien-
ter illinitur. Oportet autem in aqua tritum, py-
xide plumbea recondere, propter vim glutini,
quod ei obharet.

Lapis melitites. CAP. CVIII.

Melitites omnia galactite similis, hoc tan-
tū interest, quod dulciorem succum remis-
sit. Eiusdem vt Galactites effectus.

Lapis morochthus. CAP. CIX.

Morochthus lapis, quem aliqui galaxiam,
aut leucographida vocauerunt, in Aegy-
pto nascitur. quo, vt pote molli, & facilè lique-
scente, linteones dealbandis vestibus vtuntur.

Spiracula corporis obstruere videtur: conueniens
ijs, qui sanguinem expuunt, cœliacis, & vesicæ
doloribus cum aqua potus. itidem fluxionibus
vulvæ, & impositus velleri. Mollibus oculorum
collyrijs miscetur: explet enim caua, atque dela-
crymationes sistit. Idem cerato exceptus, vlcera,
quæ fiunt in teneris partibus corpori, ad cicatri-
cem perducit.

Lapis alabastrites. CAP. CX.

A Labastrites vocatus onyx, crematus, resi-
na aut pice exceptus, duritias discutit. sto-
machi dolores cum cerato leuat: gingiuas compri-
mit. Lapis thyites. CAP. CXI.

Lapis nomine thyites, in Aethiopia gigni-
tur, sub viridi colore iaspidem imitatus,
cum diluitur tamen, lacteum succum reddit. Ve-
hementer mordet: tenebras, quæ pupillis obuer-
santur, expurgat.

Lapis iudaicus. CAP. CXII.

Iudaicus lapis in Iudæa nascitur, glandis effi-
gie, candidus, scita admodum configuratione,
lineis æqualiter inter se distantibus, quasi indu-
stria detornatus. Solutus nullam qualitatem ma-
nifestam gustui repræsentat. Potest ciceris ma-
gnitudine tritus ad cotem, vt collyrium, cum ca-
lida aqua cyathis tribus, potu difficultati vri-
næ auxiliari, & calculos in vesicâ commuere.

Lapis amiantus. CAP. CXIII.

A Mianus lapis in Cipro nascitur, scisse ali-
m 120

mini similis. quo, utpote flexili, telas & vela tantum spectaculi gratia texunt, quæ ignibus iniecta ardent quidem, sed flammis inuicta splendidiore exeunt.

Lapis saphirus. CAP. CXIIII.

Saphirus lapis percussus à scorpione, potu prodesse existimatur. Contra intestinas exulcerationes bibitur. Excrescentia in oculis, vnasque & pustulas inhibet, & ruptas membranas cogit.

Lapis memphites. CAP. CXV.

Memphites in Aegypto iuxta memphim inuenitur, calculorum magnitudine, pinguis, versicolor. Tradunt trito, et illito, quæ vrenda, aut secanda sunt, sine periculo obstupescere, ita ut non sentiant cruciatum.

Lapis felenites. CAP. CXVI.

Felenites lapis, quem aliqui aphroselemon appellarunt, quoniam noctu inuenitur luna imaginem reddere, qui cum ea quidem augetur, & decressit. Nascitur in Arabia, candidus, translucens, leuis. Huius ramenta comitialibus in potu dari iubent. Eo ceu gestamine ad amuleta mulieres vtuntur. Arbores adalligato eodem fugosa redduntur.

Lapis iaspis. CAP. CXVII.

Iaspis quædam smaragdum imitatur: alia crystallum, colore similis pituita: alia non dissimilis aeri, ob id vocatur aeris usa: alia veluti fumo infecta, quæ capnas ex argumeto vocatur

tur. quædam lineis albis resplendentibus præsignitur. Assyrios appellata. alia terebinthina similis, quæ terebinthiz usa dicitur alia colore cal-laida gemmâ amulatur. Omnes amuleta esse traduntur, & accelerare partu femoribus appensa.

Lapis ætites. CAP. CXVIII.

AEtites lapis est veluti prægnans, cû quat-titur, alio in vtero sonante. Grauidis con-tinet partus, cûm lubrica sunt vulua, & partu tenaces, sinistro brachio adalligatus: sed partu-rientibus è brachio admoueat, & fœminibus alligetur, vt sine doloribus pariant. Furem de-prehendit, si quis in pane conditum offerat: fur enim mansum deuorare non poterit. Quinetiâ concoctus furem coarguit: quippe decocta cû eo deuorare non poterit. Tritus, et cerato exceptus cyprino, aut glaucino, aut alio excalfaciente, co-miciales magnificè iuuat.

Lapis ophites. CAP. CXIX.

Ophite genera multa. quidam ponderosus & niger, alter cinereo colore spectatur, pû-ctis distinctus. tertius lineis quibusdam candidis intercinctus est. Omnes alligati contracapitis do-lores, & serpentium ictus profunt. Feruntur, qui lineas habent, lethargo, & capitis doloribus auxiliari.

Lapides in spongijs. CAP. CXX.

Lapides in spongijs inueniuntur, qui vesica-calculos rumpunt, in vino poti.

Litho

Lithocola. CAP. CXXI.

Lithocola glutinum, quo lapides coniunguntur. conflatur autem ex marmore, lapide Pario, & taurino glutine. Potest candente specillo admotum, incōmodos oculis pillos replicare.

Lapis ostracites. CAP. CXXII.

Ostracites teste similitudinem habet, crustosus, & in laminas fissilis. quo mulieres ad detrahendos pilos, pro punice vtuntur. Menses drachma pondere potus ex vino sistit. Si quatuor diebus à purgatione bibatur sicilici pondere, scemmis præstat ne concipiant. Cum melle autem impositus, māmaram inflammationes lenit & nomas cohibet.

Smyris lapis. CAP. CXXIII.

Smyris lapis est, quo annularij sculptores lapides expurgant, ad erodendum, & vrendum utilis, gingiuis, quas humor vexat, prodest, dentificio commendatur.

Arena litoralis. CAP. CXXIIII.

Arena è litoribus sole feruesacta, hydropicorum tumores exugit, si capite tenuis in ea obruantur. Torreri solet ad aridos fetus, pro milio aut tale.

Lapis naxius. CAP. CXXV.

Ecote Naxia, quod ex acuendo ferro deteritur, illitū alopecias ad pilum reducit. virginnū māmāas cohibet, nec increfere patitur. Potum ex aceto lienē absumit, et comitialibus prodest.

Lapis geodes. CAP. CXXVI.

Geodes lapis adstringit, siccatur, caliginem oculorum discutit. Illitus autem ex aqua testium, mammaramque inflammationes sedat.

Terra omnis. CAP. CXXVII.

Omnis terra, ad medendi usum recepta, summam & primam vim habet refrigerandi, meatusque obducendi, occludendique; sed specie distat, cum alia adiunctis quibusdam ad alia sit utilis.

Terra eretria. CAP. CXXVIII.

Eretriades duae sunt, una vehementer alba est, altera cinericia. Optima habetur ad cinereum colorem vergens, perquam mollis, quae si per aramenta tractim ducatur, lineam violaceam refert. Lauatur, ut cerussa, aut hunc in modum. Teritur seorsum, & cum aqua, & ubi pessum ierit, humor leuiter excolatur: siccata solibus, iterum teritur interdum, adiecta aqua, ut vespere considat: antelucanis colo excernitur, & demum in sole trita, si fieri potest, digeritur in pastillos. Quod si tosta desideretur, pastilli magnitudine ciceris in ficulino perforatum coniunguntur, oraque vasis diligenter obturato, supra carbonem candentem continentem foliis perfluitur: ubi vero cinis in fauillas se conuertit, aut aereum colorem contraxit, exempti reconduntur. Vim habet adstringentem, & refrigeratorem, leuiter mollientem: cana explet, & sanguinolenta conglutinat.

Terra samia. CAP. CXXIX.

Samia præfertur candida, leuis, tangenti lin-
gua glutinis modo adhaerescens, mollis, succo-
sa, friabilis: cuiusmodi est, quam aliqui collyrion
vocant. Duæ enim species eius: vnam antè dixi-
mus: altera aster appellatur, crustacea, & cotis
modo prædensa. Vritur, ac lauatur, vt eretria,
vinq; consimilem habet. Sanguinis reiectiones
sistit: sceminis fluxione vuluæ laborantibus, cum
flore syluestris punice datur. Testium, & mam-
marum inflammationes, illita ex rosaceo, & a-
qua, refrigerat: sudores arceat. contra serpentium
morsus, & venena pota ex aqua auxiliatur.

Lapis samius. CAP. CXXX.

Samius lapis in Samia terra inuenitur, quo
Saurifices vtuntur polliendo auro, vt resplen-
deat. Probatur cãdore, & duritia. Vis ei adstri-
ctoria, & refrigerans. prodest stomachicis potus.
sensus hebetat: verũ ad fluxiones oculorũ, & vl-
cera, cũ lacte efficax est. Partus, vt tradũt, adli-
gatus accelerat, & cõceptus sceminarũ custodit.

Terra chia. CAP. CXXXI.

Chia eligi debet candida, vergens ad cine-
reum Samiæ similis. Est autem crusto-
sa, albãque, sed fictitijs formis differens. Vis ea-
dem, qua & Samiæ. extendit faciem, & eru-
gat, atque splendidam reddit: colorem in facie,
& corpore toto commendat. in balneis pro ni-
tro deterget.

Terra selinusia. CAP. CXXXII.

EAdem præstat Selinusia. maximè laudatur, quæ vehementer resplendet, candida, friabilis, & humore dilui celerrima.

Terra cimolia. CAP. CXXXIII.

Cimolia duo genera, candida, & ad purpureum inclinās. Optima existimatur, quæ innatam habet pinguitudinem, tactuq; frigida sentitur. Vtraque aceto diluta, parotidas, & alia tubercula discutit. Ambusta igni, si statim cimolia oblinantur, pistulas non sentient; testium duritias, & totius corporis collectiones cohibet: igni sacro imponitur. In summa, vtraque multum in medicina comendatur, si incorrupta originis, nec spuria assumatur.

Terra pnigitis. CAP. CXXXIII.

Quæ pnigitis diuitur, colore serè cretæ similis est, grãdioribus tantum glebis: manus si quis admoueat, refrigerabit: tactu linguæ vsque ad eò glutinosa, vt pensilis hæreat. Cui esset idem, qui cimolia, paulò tamen infirmior. Hanc aliqui pro cretæ vendunt.

Testæ fornacæ. CAP. CXXXV.

Fornacæ testæ vehementer tostæ, crustas vlcerebus obducunt: quare prurigini, & papularum eruptionibus, medentur. Podagricis prosunt: strumas discutunt, cerato exemptæ.

Terra fornacum. CAP. CXXXVI.

Fornacum terra, quæ retorrída fuluescit, eius

eiusdem cum testa effectus.

Terra melia. CAP. CXXXVII.

Melia colore cineream eritreã imitatur, aspera tactu: ea digitis friata, derasi pumicis modo crepitat. Vim habet aluminosam, sed remissiusculam, id quod gustu deprehenditur: modicè linguam siccatur: purum corpus reddit, & colorem commēdat: pilos extenuat: vitilignes, & lepras abstergit. Pictoribus vsus prabet, vt colores diutius perennent. Emplastris viridibus, quæ chlora dicuntur, efficaciter inferitur. Ex omni melia terra, & omni alia in vniuersum, eligi debet recens, mollis, nõ lapidiosa, friabilis, quæ cum humorem attigerit, faciliè resoluitur.

Terra ampelitis. CAP. CXXXVIII.

Ex ampelide terra, quæ pharmacitis nomine in Seleucia Syriæ nascitur, laudatur in primis nigra, picæ longos carbones referens, modicè assulosa, æquabili splendore, quæ detrita, accepto oleo, statim eliquescit. Vitiosa censetur candida, & cinerea, quæ in liquorem non resoluitur. Vim dissipandi, & refrigerandi habet. ad calliblephara additur, tingendis capillis idonea. Vsus eius ad illinendas vites, sub germinationis tempus, vt pote cum innaſcentes vermiculos enecet.

Fuligo pictoria. CAP. CXXXIX.

Fuligo, quæ pictores vtuntur, ex vitrarys officinis colligi solet: siquidem ei palma tribui-

tur. Vis ei ad adstringendum, & erodendum
efficax. fracta, cum rosaceo cerato ad cicatricem
perducit.

Atramentum librarium.

CAP. CXL.

Atramentū, quo scribimus, fuligine è te-
dis coëcta colligitur. In singulas libras gū-
mis, ternæ fuliginis vncia adyiciuntur. Fit etiam
è resinarum, & pictoria fuligine, de quo paulò
antè diximus. Assumitur autè fuliginis mina,
gummi sesquilibra, glutinis taurini, atramenti
futoris, singulorū fescuncia. Additur conuenien-
ter erodëtibus medicamentis, ambustis, ex aqua
commodè crassius illinitur, sed non antè solua-
tur, quàm cicatricè induxerit: sanatis siquidem
vulneribus, sua sponte decidit. Caterùm habes,
amicissime Aree, serè quæ tradèda duximus pro
operis modo, quem destinaueramus, & mate-
ria, auxiliorumq; medicinalium copia.

LIBRI QVINTI
FINIS.

P E D A C I I

D I O S C O R I D I S

A N A Z A R B E I , D E

M e d i c a m a t e r i a ,

L I B R I S E X T I .

P r a e f a t i o .

V p e r i o r i b u s , a m i c i s s i m e
 A r e e , l i b r i s t r a d i d i m u s
 d e a r o m a t i b u s , o l e i s , v n -
 g u e n t i s , a r b o r i b u s , &
 e a r u n d e f r u t i b u s , l a c r y -
 m i s q ; : i t e m a n i m a l i b u s ,
 m e l l e , l a c t e , s e u o , f r u m e n -
 t i s , o l e r i b u s , h e r b i s , r a d i c i b u s , l i q u a m e t i s , v i n i s ,
 m e t a l l i s q ; . I n h o c v e r o t o t i u s o p e r i s v l t i m o , f a -
 c u l t a t e s m e d i c a m e n t o r u m r e c e n s e b i m u s , q u a
 p r o d e s s e n o b i s , a u t o f f i c e r e p o s s u n t . V i t a . i g i -
 t u r o r a t i o n i s p r o l i x i t a t e , o p u s i n s t i t u t u m p r o s e -
 q u a m u r . H u i u s c e m o d i a u t e t r a c t a t u s c u m b i f a -
 r i a d i s t r i b u t u s s i t , i n p a r t e v e n e n a p r a e c a u e n t e ,
 i t a v t n e f a l l a t s u m e t e s , a u t s i q u a d o p e r i m p r u -
 d e n t i a d e t u r , v t t u m q u o q ; i n n o x i a f i a t , i r r i t a q ; :
 & i n

& in rationem ijs succurrendi, qui iam noxam
 sentiunt: primum differam de precauendi modo,
 quem esse difficillimum plerique maiorum arbi-
 trantur, quod dantes clam venena ita insidias
 temperant, vt peritissimum quenque decipiant.
 Siquidem venena sua amaritudine, permixtis dul-
 cibus, spoliant, & graue odoris virus mistura
 odoramentorum eximunt. Aut medicamenta
 immiscent, quae tuenda sanitatis gratia dari pu-
 tantur, & praesertim in valetudine, vt absin-
 thium, tragoriganum, satureiam, aut hyssopum,
 quinetiam thymum, irim, origanum, abrotonum,
 castorium, aut si quid medicamentis purgatorijs
 cognatam habere qualitatem videatur. Aut po-
 tionibus inserunt, vt vinis asperis, iuribus, passo,
 mulsae aquae, musto: succis, vt in cremore lentis,
 polentis: aut medicaminibus, aut alijs, quae assu-
 muntur, edulij speciem referentibus. Quare qui
 in ea suspitione sunt, conditos cibos vitare de-
 bent, omniq; intenso sapore dulcium, aut salso-
 rum, aut acidorum abstinere: nec sitibundi assa-
 tim bibere, aut esurietes voraciter comesse, sem-
 perq; ad saporem horum diligenter attendere,
 praesertimq; potu frigidam aquam praesumere.
 Satiato enim appetitu, qualitates agerrime
 postea concoquuntur. In agris quidem facile ca-
 uemus potiones auxilij pretextu dari solitas,
 quas offerunt improbi veneficiorum artifices: itaq;
 • bid laborantes morbo non perinde audentium
 inunt

iniurijs patēt. Et hæc quidē ne faciliē incauti se-
 ducti q̄; homines capiantur dolis veneficorum, ra-
 tio est, & facultas. Sed alia superest expeditior,
 vt suspiciosi aliqua præsumāt, quæ venenorum
 vires hebetent, & inefficaces irritasq̄; reddant:
 cuiusmodi carica sunt cum iuglandibus nuci-
 bus manducata, & quæ cedromela vocāt, id est
 citria, seminisq̄; napi drachma cum vino. Item
 folia calaminthæ, aut creta, quæ Lemnia sphra-
 gis appellatur, pondere pari cum vino: aut ruta
 folia, et nucis iuglandis nucleū: aut caricas duas,
 & salis callum ieiuni sumant, & nullo veneni
 genere ledentur. Antidota ex vino sumpta, eū-
 dem effectū præbent: inter quæ intelligitur ma-
 gnum Mithridatium, & quod scinco, & quod
 sanguine temperatur. Quin & sæpe venenis obsi-
 stunt peculiare quidam corporum affectus cer-
 to quodam modo constitutorū, cum quadam ci-
 bi, potusq̄; qualitate, tum vini copia ita tempe-
 ratorum, vt cum venenis dissentiant, siquidem
 ingesti veneni vires frangunt, atque iam priore
 alimento farctis, præclusisq̄; meatibus, obstant,
 ne membratim per digestionem insinuetur. Ve-
 rùm enim uero, quoniã fortuna necessitas inter-
 dū similia discrimina peregrè agentibus adfert,
 asque vllis insidijs hominum, non nihil differen-
 dum mihi de hac re necessarium duco. Iam pri-
 mū igitur culinam apparare loco subdiali con-
 uenit, cibosq̄; et potus in huiusmodi loco strue-

re. Si id fieri commodè nequit, secunda erit conditio hac, apparendi, apponendiq; sub tecto. Sed tum diligenter laquearia animaduertenda: frequenter enim à superioribus cõtabulamentis animalia decidunt exigua quidem, sed quæ non modicam perniciem moliantur, vt phalangia, stelliones, & alia quadã reptilia. Porrò vinaria vasa diligenter intueri oportet: nanque reptilia odore vini illiciuntur, quæ interdum sorbendo, noxium virus eruclantur, interdũ verò delapsa immersaq; expirarũt, & exitij causas haurientibus attulerunt. Sed hæc hæcenus dicta sint, ne cauti, & providi insidijs pateant. Quod si qui sua sponte, aut ex quorũdam insidijs sumpserunt, auxiliari primo quoque tempore oportebit. siquidem dum comites singulorum venenorum notæ expectantur, immedicabile fit venenum, & paulisper neglectum, medicamentis ægrè cedit. Quare si qui pro cõperto se virus sumpsisse intelligunt, & fateantur, aut eorum, qui aderant, testimonia conslet, protinus ad idonea remedia transeuntes, faciliè peculiari, naturæq; constitutioni restituemus. Neque enim ijs assentimur, qui prorsus auxilia in huiuscemodi frustra adhiberi contẽdũt. Quo enim modo morbi quorum causa cæcæ, latent esque corporibus insident, medicinam admittunt. & quæ fornifecus incurrunt venena, medendi rationem asperantur? Aequè verò omnes morbi pro causarum in-

gruen

gruentium magnitudine, proq; antecedentibus
 affectionibus, qualitatibusq; quibus sit oppor-
 tunum corpus, vel medicabiles sunt, vel nullis ce-
 dunt medicamentis. Quod si qui forsitan obmu-
 tescentes, aut tremuli, aut nolentes alioqui vene-
 num à se egeri, nullam nobis eius cognitionem
 prabeat, tum protinus accedendum ad ea, quæ
 communiter epotis quibuscunque venenis opitu-
 lari consueverunt. At qui nullū magis in omnia
 valens auxilium dari potest, quàm vt proximo
 loco virus foras exhauriatur, priusquàm inua-
 lescat. Quare sine mora, calidū oleum ex aqua,
 aut seorsum, vt vomitare cogantur, dari conue-
 nit. Aut si oleum natura loci negat, butyrū cum
 aqua calida, aut malua, aut lini semine, aut tra-
 go, vrtica, feno græco, aut halica decacto, vicem
 eius exhibebit. Hæc enim non modò vomitioni-
 bus exigent vi illa sua laxatrice, aut nauream
 ciente, sed aluum quoque subducent, & corporis
 inanitione ita aduersabuntur, vt acrimonias ve-
 nenorum hebetent. Id quod euidenter huiusce-
 modi argumento deprehendere licet. Esto, vt
 quisquam vna calce, vel face, aut cantharidi-
 bus, aut alio quouis acri, corpus exulcerare sta-
 tuerit, is si ipsum oleo leniter illinat, exulceratio-
 nem non accipiet. Atqui neque vehemēter ad-
 stringi corpus, neque refrigerari poterit, si antea
 perungatur. Quinetiā vomitus nō ob id modò,
 quod vacuet, & noxiū humorem exernat, in-

uamentum adfert, sed quòd assumptum virus nonnunquam odore, coagulatis grumis, aut colore prodat. quippe cum odore, & amaritudine, meconiam: colore, cerussam, zysumve: grumis, lac aut sanguinem animalis recens iugulati ostendat. Nam grauis odor regestorum, leporis marini, aut rubetæ veneficia deprehendit: ita vt nonnulla ab ijs remedia peti possint, ad idonea singulorum auxilia transeuntibus. Oleo etiam maluæ decoctum admiscetur, aut glaucium, aut adeps anserinus, aut pinguium carniū iura, aut lixiuium lignorum cinere factum. Vbi verò vomitus diligenter citatus fuerit, ne quid in vêtre coierit, quæ hæserunt intestinis reliquæ, clystere acri deuocentur. Facit & nitrum tritum cum hydromelite sumptum, & vina vetera liberalius epota, gallinacea iura, præpingues pisces, vetustæ carnes pinguesq; & quæ adipe aut recetti butyro parantur. Aluum nanque subducunt, vt diximus, & stomachum resoluentia, proniorem ipsum ad vomitum reddunt: & veneratorum acrimonias hebetant, atque meatus obstruentia, celerem virium penetrationem inhihent. Quinetiam medicamenta dantur, quæ communi dote profunt, vt Lemnia terra, agaricum, abrotonum, erio, radix eryngii, semen pastinaca, & calamintha, nardum Gallicum, castorium, ferule virentis medulla, flos rhododendri, succus marrubii, laser, aut laserpitium, sagapenum, pencedani succus

Succus, aut panacis, & radix, quam maguda-
 rim appellarunt, aristolochia longa, syluestris ru-
 ta semen, & betonica, quam cestron. nominant,
 folia. singula cum vino drachmæ pondo sumi de-
 bent. Effectum præbet poly decoctum, & seseli,
 & liquida pix linctæ. Magnificè ferūt opem an-
 tidota, quæ in calce operis scripta reliquimus.
 Communis ratio præstandi auxiliij ita se habet.
 Ceterùm ab ijs, quæ consueuerunt euenire, com-
 munita remedia sumptitari possūt. Ferè enim vi-
 res venenorum quàm plurimorum in affectus
 consimiles corpus tandem redigunt. Quam ob
 causam plerisque communia conducūt auxilia.
 varia etenim sunt venenorum genera, commu-
 nes tamen, nec multi ydem affectus oriuntur.
 Neque fieri potest, vt omnes concurrentesq; ca-
 sus, quæ symptomata vocant. vnum venenum
 sequantur. alioquin superuacanea fuisset vene-
 norum singulorum traditio, cum suis remedijs
 ab authoribus descripta. Neque verò in vno
 eodemq; proptum est inuenire, vt quis stomachi,
 alui, intestinorum, iacoris, renum, & vesicæ dolo-
 re vehementer crucietur, vt singultiat, eroda-
 tur, contremiscat, refrigeretur, obmutescat, con-
 nellatur, pulsus elanguescat, spiritus difficilis
 fiat, veterno prematur, vertigo obuersetur, ca-
 ligen sensus, strāguletur, sitiatur, sanguis erum-
 pat, febre confluetur, agrè lotium reddat, tor-
 minibus vexetur, crebrò vomitet, nausea præ-

matur rubescat, liuore sugilletur, pallefcac, de-
 ficiat, stertat, viribus deficiatur, & pleraque
 alia faciat, patiaturq;: singula enim in genera-
 les affectus deducta, pauca numero, & commu-
 nia ea demonstrant, quae euenire consueuerunt.
 Quare in singulis, quae supra diximus, facile su-
 erit deuoratum virus cognoscere. Nam oris &
 lingua erosio, stomachi, ventris, vesicae ac renum
 inflammatio, vehemens vrinae difficultas, &
 interdum cruoris cum eo exitus, lancinatio, &
 in pluribus partibus quidam adustionis sensus,
 non in cantharidibus modò potis reperiuntur:
 sed in erucis quoque pinorum, & bupreste, &
 salamãdra. Porro non modò eos, qui meconium
 hauserunt, veterno, aut sopore premi, stertere,
 liuore sugillari, torpere, refrigerari, stupefcere, to-
 to corpore pruritus sentire, sensu priuari con-
 stat: sed eos etiam, qui mandragorã, aut cicutã
 deuorarunt. Delirium non hyoscyamus tantum
 infert: verum etiam, quae toxica appellantur: itidẽ
 aconitum, & mel, quod in Heraclea Pontica gi-
 gnitur. Strangulatio nõ minus in fungis, quam
 in sanguine taurino, lacte, aconito, serussa, &
 ipso conspicitur. In summa difficile vnum vni ve-
 neno proprium inuenire signum, quod ausum
 gestatq;: virus prodere possit: maxime, quod
 haec ceterorum etiam vitiorum, quae in corpore
 exoriuntur, communia sequi solent. Caterum
 in his, quae celeriter enecant, noxam signis suspi-
 cas

tan indicare possis, si ad ea respexeris, quæ su-
 mmus dicturi. Sed in ijs, qui ad longas agritudi-
 nes spectant, nihil ad medendi rationem diffici-
 le, duntaxat quod pertineat ad indicia noxæ,
 ut pote cū venena statim, atque presentaneam
 vim illam perdiderunt, trasmutata in lōgos af-
 fectus, communia reliquorum, vitiorum reme-
 dia, compositionesq; flagitent, cū veneficia pro-
 prietas non amplius insit. Si verò longa sit affe-
 ctio, in aliquod diuturnorum merboram genus
 residet. à quibus facile fuerit medendi rationem
 assumere. Sed de ijs, quæ generaliter auxiliantur,
 hæctenus. Consequenter quæ priuatim sin-
 gulis profunt, scriptis mandabimus, si prius sigil-
 latim exposuerimus, quæ ex singulis ordinibus
 exitialem, aut maleficam vim sortiuntur, ut
 medicinae studiosi ea cautè obseruent, quæ ad ra-
 tionem salutis scripta inueniuntur quòd nōnul-
 la eorum, quibus vtuntur, venenis sint commi-
 sta. Iniuria enim magnas adfert noxas, & saepe
 continuo vsu eorum, homo in perniciem agitur.
 Proinde animalia, q̄ exitiosam vim habet, hæc
 sunt, c. citharides, buprestis, salamandra, pinorū
 eruca, lepus, marinus, rubeta, et rana palustris
 muta, denorata hirudines. Semina sunt hyoscy-
 mus, coriandrum, cicuta, gith, psyllion. Liqua-
 menta, meconiū, opocarpason, thapsia succus, e-
 laterium, mandragoras. Radices, quas mittit
 chameleo, acontium, thapsia, veratrum, ixia,

agaricum nigrum, ephemerum, quod aliqui Colchicum vocant, quod in Colchide nascitur. Arbores, herbae, oleraq; , smilax, quam aliqui tithymalum appellant, Romani taxum: solanum manicum quod & dorycnium dicitur sardonio herba, quae ranunculigenus est: corniculatum papauer, pharicum, toxicum, ruta sylvestris, fungi. Ab animalibus, taurinus sanguis recens, lac intus coagulatum, mel Heracleae in Ponto genitum. Metalla, gypsum cerussa, calx, auripigmentum, duo sandaracha genera, spuma argenti, adarce, plumbum, & quod argentum, vinum dicitur. E liquoribus domesticis, vinum abunde post balneas potum, aut passum, & frigida aqua similiter.

Cantharides. CAP. I.

Quibus data sunt cantharides. signa eueniunt grauissima. Ab ore enim ad vesicam usque cuncta erodi sentiuntur: picem, aut simile quiddam cedria resipiunt: dextra praecordia inflamantur. urinam agre reddunt, & subinde cum lotio sanguinem emittunt: strigmenta non secus atq; dysentericis, aluo deferuntur: fastidia urget: animo linquntur, oborta q; vertigine concidunt. Postremo mente abalienantur. Ergo antea quam tale non nihil accidat, dato oleo, aut supradictorum aliquo, vomere cogantur. mox ubi vomitione plurima reiecerunt halice aut oryza, tragis, aut ptisana cremor, aut decoctum malua, aut
sem.

seminis lini, aut fœni græci, aut radium althææ,
 quam Latinus sermo ibiscum appellat, clystere
 infundatur. Præterea nitrum eisdem dan-
 dū, ex hydromelite, vt q̄ stomacho adhuc, aut in
 testinis adherent, eluendo excernantur, ac descē-
 dāt. Quæ nisi sic discutiantur, ingesta in aluum
 ex nitro aqua mulsa, vacuari debēt. Detur de-
 inde vinum, aut passum, in quo pineoli nuclei,
 aut cucumeris semina cōtrita sint, aut ex lacte,
 aut mulsa, aut anserinus adeps in passo liquefa-
 Et. Inflāmata autē partes, hordei farina cū mul-
 sa decocta perungantur. Ab initio admota cata-
 plasmata nocent, quòd citatus ab eis calor, illa-
 psūm virus ita remoratur, vt in principes se par-
 tes insinuet: ipsa tamē interiecto tempore, mole-
 stissimis inflūmationibus opitulantur, vt pote
 quæ dolores & permulceāt, & leniant. Tū vbi
 corpus calfaciente oleo inunctū fuerit, in solum
 descendere oportet, ac lauare, vt per cutem sum-
 mam, quæ corpori noxia inhaerunt, etiā excer-
 nātur. Et deiectiones multifariā molieri oportet.
 ne affectus infigatur, & stabilitatem ca-
 pessant. Gallinaceis carnibus, & hadinis, aut suil-
 lis catulis, maximè pinguib⁹, et tenerrimis, ac cū
 lini semine coctis, vesci debent: siquidē aluū ciēt,
 atque venenorum acrimonias hebetant. Vinū
 dulce liberali⁹ ebibatur. Prodest thuris cortex,
 & Samia terra, quæ aster appellatur, si qua-
 terna singulorum drachmæ cum passo suman-

tur. item pulegium ex aqua tritum: irinū, aut rosaceum, cum ruta decocto: recentes vitis ramuli, cū passo detriti. Longè omnium potentissimè antidota auxiliantur, cū aqua mulsa drachmis quatuor pota.

Pinorum erucæ. CAP. II.

Is qui erucas pinorum hauserint, illico dolor in ore & palato exoritur: vehemens alui, lingua, ac stomachi, inflammatio torquet: intestinalis dolor excruciat, ita vt pruriginem sentire videantur: corpus totum exestuat: fastidium vrget. Quibus est succurrendum remedijs, qua donnoratis cantharidibus dantur. Peculiariter tamē pro simplici oleo & irino, melinū, quod è cotoneis pomis & oleo temperatur, accipiemus.

Buprestis. CAP. III.

Qui buprestin biberunt, non dissimile nitro virus sapiūt: stomachi, ventrisq; vehemēs dolor insequitur: tam venter quàm stomachus mirū in modū, vt in aqua inter cutem, distillatus, inturgescit. vniuersa corporis facies conteditur, vrina suprimitur. Quibus eadem, qua potis cantharidibus auxiliantur. Priuatim post vomitus, & vacuationes, quas clysteribus molimur, arida ficus profunt: item earum decoctum, ex vino. Vbi verò iam ferè pericula inclinātur, Thebaicarū palmularū cibo, aut earundem tritarum in mulso, aut lactis potu, iuuantur. Pyrorū etiānum omne genus esse, & lac huma-

uum bibere, conuenit.

Salamandra. CAP. IIII.

SI salamandram hauserunt, lingue inflam-
matio consequitur: mens, & sermo praepedi-
tur: tremor cū torpore, aut horrore quodam, ac
exolutione accedit: partes nōnulla corporis luo-
ribus circunquaque sugillātur: saepeq; diutius
immorante veneno, putrescentes desuunt. Quis
bus praestabimus cūcta, quae potis catharidibus.
Peculiaria verò remedia resina pinus, aut gal-
banum ex melle linctum, & auge decoctum,
quo nuclei pinei conterantur: vltice quoque fo-
lta, cum lilij & oleo decocta. Profunt etiam
sua testudinis marinae, aut terrestris cocta: item
anarum ius, cum quibus eryngij radix inco-
cta sit.

Ephemerum. CAP. V.

SUmpso ephemero, quod aliqui Colchicō, aut
syluestrem bulbum appellant, pruritus in to-
to corpore excitatur, non secus atque ijs, qui vr-
uca, aut scilla laceffuntur: interna rosionem sen-
tiunt: stomachus cum ingenti gauintate exae-
stuat. caterū inualecente morbo, cruor stri-
gmentis admixtus, per aluum exigitur. Quibus,
vt ijs qui salamandram hauserunt, vomitione
aut clysteribus auxiliari cōueniet: sed antea quā
venenum inualescat, dandum est decoctum fron-
dum quercus, aut gladiū aut malicorij: lac bi-
bere prodest, in quo serpyllum sit decoctum:

K 4.

item

item succum sanguinalis herbae, aut ramorum vitis, aut rubi, aut medullae recetis ferulae, aut myrticum vino. Bacca autem myrti trita quaeque, & aqua macerata, ut liquor inde sumatur, operam ferunt. Media castanearum tunica, similem effectum praebet, si cruda in aliquo supradictorum succo sumptitetur: origanum quoque cum lixivio epotum, eximie iuuantur asinini lactis, aut bubuli calidi potu, etiamsi in ore continuat: ita ut quibus copia lactis huius adsit, non aliud desideretur.

Dorycnium. CAP. VI.

Dorycnion, quod aliqui manicon solanum appellant epotum, lactis sapore in gustu refert: continentibus singultus ciet, humor linguam vexat, sanguis confertim reijcitur: mucosa quadam perinde quasi dysentericis, aluo egeruntur. Itaque antequam aliquid ex his eueniat, auxilio sunt antedicta, vomitus, clyster, & quaecumque potum venenum expellere possunt. Priuatim his opitulatur, aqua mulsa, lac caprillum, aut asininum, dulce vinum, quod tepidum cum aniso bibatur, amygdala amara, gallinacea pectora decocta, quin etiam conchilia omnia, tam cruda quam tosta esse, salutare est. conueniunt & locusta marina, et gamari, et pota eorundem insula.

Aconitum. CAP. VII.

Aconitum statim in lingua inter bibendum, cum adstrictione quadam dulcescit et subinde

de, potissimum cū exurgere conantur, vertigines offundit: lacrymas ciet: grauitatem pectori, & prae cordijs adfert, simulq; crebri spiritus deflantur. Quare venenum vomitione abigi, aut clystere per aluum egeri opus est. vtimur inter propinandum, origano, ruta, marrubio, vel absinthij decocto, cū vino absinthie, vel semperuino, vel abrotono, vel chamclaea, aut aiuga. Prodest etiā mñ opobalsami drachma, cū melle aut lacte, cum castorio, pipere, & ruta, & quis ponderibus ex vino. coagulum hedi, leporis, aut hinni cum aceto: ferri quoque stercus, item vinū in quo aurū, ferrū, argentū mve cādens restinguatur, potum: liciniāq; cum gallina, & vino decocta, aut carniū bubularum prae pinguium iura, cum vino sumpta. Fertur & aiuga prima vim ipsis obuenire.

Mel heraclia. CAP. VIII.

Melin Heraclia Ponti, vbi aconitum gigni solet, inuenitur, quod qui edunt, bibuntve non secus afflictantur, quam qui aconitum ebiberūt. Vis eadem, quae poto aconito conueniūt. Adiuuātur in primis continuo vini mulsi potu, cui rutae folia sint adiecta.

Coriandrum. CAP. IX.

Coriandrum ob odorem latere non potest. Cepotum autem vocem exasperat: insaniā adfert, a temulentijs non abhorrentē. qui sumpsērunt, pudenda dictu blaterant, totiusq; cor-

poris odore, venenū fatentur. Quibus post vomitionem irino oleo concitata, vt retulimus, merum & per sese, & ex absinthio potum auxiliatur: item oleum: nec secus oua in eodem exinanita, si liquefacta in muria sorbeantur: & epota muria, & ius falsum ex gallina, & anser: passum quoque cum lixiuia sumptum.

Psyllium. CAP. X.

Psyllion epotum, corpori toti frigus, & torporem cum exolutione, & mærore quodam adfert, ita vt animum despondeat. Cui omnia, qua exhausto coriano auxiliantur.

Cicuta. CAP. XI.

Cicuta pota vertiginem excitat, oculisq; caliginem offundit, ita vt ne minimū ceratur: singultus ciet, mentem turbat, extremi artus gelantur: denique conuulsi, suppresso arterie spiritu, stragulantur. Quare inter initia, vt in reliquis, cicutā vomitu, excutiemus: postmodū deiectionem moliemur, vt quod ad intestina prolapsum sit, excernamus: tū demū in meracā potionem, qua maximo est auxilio, deueniemus. repetendum per interualla, in quibus proderit, lac asininum, aut bubulū potui datū, vt absinthiū cū pipere & vino, castorio, ruta, mentha cū vino, aut amomi, cardamomi, aut styracis vncia, aut piperis, cū semine vrticæ et vino, aut laseri folia. Item laser ex oleo, & passo, & passum per sese largius potum proficit.

Taxus

TAXUS. CAP. XII.

SMilax, à quibusdã tithymaliũ, à Latinis ta-
xus appellatur. frigus vniuerso corpori, strã-
gulatus, & celerẽ interitũ infert. Cui eadẽq; cicu-
ta cõueniunt. Carpasi succus. CAP. XIII.

EPotus carpasi succus saporem, citamq; stran-
gulationem adducit. Adiuuantur autem
qui hauserunt, epota cicuta remedijs.

Sardoniam herba. CAP. XIII.

Sardoniam ranunculi herba generi assigna-
tur, quæ vescentibus mentem adimit, & qua-
dam neruorum distentione labia in ritum con-
trahit, vt risus speciem præbeant. à qua quidem
affectione, de Sardonio risu adagium in vulgus
infausto ominis manauit. Post vomitum peculiã
riter conuenit aqua mulsa & lac, liberaliùs epo-
ta: irrigatio, perunctioq; à pinguibus medicamẽ-
tis, totũ corpus excalfacientibus: in callidam a-
quam, oleumq; descendant. sed tum multum
perficare, & iungere expedit & in summa, cu-
ram omnem, quæ conuulsioni neruorum adhi-
betur, exequi oportet.

Hyoscyamus. CAP. XV.

HYoscyamum potum, aut comesum, similitẽ
Hebrjs ab alienationẽ mouet: sed facilẽ me-
dicamentis cedit. Auxiliatur aqua mulsa copio-
se data, lacq; præsertim asininum: si id desidera-
tur, caprillum, vel bubulum, vel aridarum ficuũ
decoctum. Faciunt ad id etiam nuclei pinci,
aut

aut cucumis semen ex passo sumptum, et vinum falsum, cum adipe suilla recenti, passoq; itidem vrtica semen, aut nitrum ex aqua, & intubus erraticus, & sinapis, et nasturtium, radix, cepa, & allium: & hæc singula cum vino sumantur. Postea sinendi quiescere, quemadmodum qui vinum biberunt, vt excoquant.

Mandragora. CAP. XVI.

Mandragora si bibatur, confestim sopor insequitur, exolutio, ac vehemens veterius, nihil temerè distans à lethargo. Cui, antequam aliquid ex ijs accidat, vomitus & aqua mulsa proderit: postea nitrum, & absinthium, ex vino dulci, aut passo sumantur. caput rosaceo, & aceto persundatur. Proficit excitatio, et motus corporis, & olphatus eupatorij, & piperis, sinapis, castorij, & rutæ, tritorum in aceto: & liquida picis, & odor è lucernarum exustione, & ex tinctu. Quod si agrè ij reuocetur, sternutamenta mouere, alijsq; comunib⁹ auxilijs vti conueniet.

Meconium. CAP. XVII.

EPoto papaueris succo, quem meconio vocant, consequitur veterius cum perfrictione, & pruritu vehementi, ita vt sepe inualefcente veneno, tanta erumpat prurigo, vt hominem excitet: corpus id medicamentum olet. Post citatam oleo vomitione, acres clysteres auxiliantur, acetumq; mulsum cum sale potum, aut mel cum rosaceo calido: merum cum absinthio aut cinnamo

mo copiosum, aut calidum per sese acetum: nitru
ex aqua, & origanum cum lixiua aut passo:
& ruta syluestris semen cum pipere, vino, & pa
nace: piperq; cum castorio, & aceto mulso, vel cu
satureia aut origani decocto cum vino. Hi olfa
tilibus excitandi, & ob enatam pruriginem in
balneas descendant, & foueantur. Post lauacru
prodest iuriu pinguium vsus, cu vino, aut pas
so: medulla etiam ex oleo pota.

Papauer corniculatum. CAP. XVIII.

Quod corniculatum papauer appellant, et
potu, & cibo eadem inferre consuevit, quæ
papaueris succus: nec alijs expugnatur auxilijs.

Pharicum. CAP. XIX.

Quod pharicu vocat, sapore syluestre nar
du imitatur. Resolutione neruoru potum
adsert. conuulsione & delirio. Oportet autem post
vacationes, vinum absinthiten potui dare, cum
cinnamomo, aut myrrha, aut nardo gallico, quæ
serinen aliqui vocauerunt: aut spica nardi duas
drachmas, & myrrhe totidem obolos, cum pas
so: aut irim cum croco ex vino: dera sumq; caput
illinire, hordeacea farina cu aceto, et trita ruta.

Toxicum. CAP. XX.

Toxicum ex eo nominari videtur, quod bar
baroru sagitta eo illinebantur. Qui bibe
rint, labiorum & lingue inflammationes tor
quentur. Incoercitus furor varias ijs imagines
obue

obuersat. quare vix medicine locus est, raroq; qui hauserit, euadet. Vinculis ergo cohibedi, aut vinũ dulce cum rosaceo bibere, & remouere cogatur: rari semen bibendum cum vino. Priuatim eius conuenit quinq;folij radix, & hircinus sanguis, aut caprillus, eodẽ modo sumptus: roborũ, fagi, aut illicis cortex cũ lacte tritus: malaq; colonea trita esse, aut cũ pulegio, et aqua bibere conueniet: amomũ & balsami semẽ ex vino. Sed qui periculis defuncti sunt, diu lecticis decubũt: et vbi surrexere, stupidi reliquum vitæ tempus degunt.

Ixia. CAP. XXI.

IXia quæ vlophonon appellatur: inter potandum aliquid ocimo simile gustu & odore redolet: vehementem linguæ inflammationem excitat: mentem mouet: omnes excrementorum exitus supprimit: strepitum cũ animi deliquio ciet: eiusq; intestina latrant, nec egeritur quicquam. Post vomitionem aluũmque resolutam: auxiliũ præstat aqua, in qua absinthium maduerit, ex vino largiore, aut aceto mulso pota: rutæque syluestris semen, aut laseris radix: item tragorigani decoctum, cum aliquo supradictorum, aut lacte, aut resina terebinthina, aut nardo, aut castorio, aut laserpitio, quorum singuli oboli conueniunt, quin & nuces iuglandes ex vino cum resina, castorio, & ruta trita, ita vt singula drachma pũdus æquent. Itidem chamelæa, aut tapsia, aut

aut absinthij succi sicilicus cum aqua mulsā, & acetum calidum potum.

Cerussa. CAP. XXII.

Cerussa suo colore proditur: sumpta enim, mox palatum, gingiua, lingua et commissura dentium: candore quodam inficiuntur: singultus, tussim, ac linguae ariditatem excitat: ijs extrema frigescent, mens lubat, membra torpescunt. Quibus dare conuenit aquam mulsam, aut ficuum, aut malua decoctum, aut lac calidū aut sesamam ex vino tritā, vel lixiuiam ex salmentis factam, amaracinum oleum, aut irinū, persicorum ossa cum hordei decocto: columbina oua cum thure, aut hordei decocto, aut prunis, aut gummi, quod vlmus plorauit: aut humor, quem vlmca folia reddiderunt, cū tepida aqua sed tū quoq; vomant. Cōuenit etiam lapsia succis, aut scammonie, cum aqua mulsā potus.

Fungi. CAP. XXIII.

Fungorum alij genere, alij copia laedunt: omnes tamen strangulatus suspendio similes cōcitant. Quibus confestim succurrendum: cōmuniter ex olco vomere cogendi: mirificè iuuat lixiuia ex sarmentis, aut pyrastris surculis, epota cum sale, posca, & nitro: fructus, aut folia pyrastris cum fungis decocta, strangulantē illam vim auferunt. esitataq; eisdem auxiliantur. Aduersus fungos gallinacea oua cum posca proficiunt, aduēta aristolochia drachma: nem absinthium
cum

cum vino melleq; sumptum, & ex aqua: potum:
 apiastrum ex nitro: panacis radix & semen in
 vino: sax vini cremata, cum aqua: atramentū
 sutorium ex aceto: radix, vel sinapis, aut nastur-
 tum esu profunt.

Gypsum. CAP. XXIII.

Lapidescens gypsum strangulationē creat.
 Quare eadem proferenda sunt, quæ man-
 sis fungis, auxilia: & ad hæc malux decoctum,
 quod etiam olei vicem pensat: ut pote cum pin-
 gue sit, euomēdo lubricas vias, & faciles reddit,
 deradique corpora non sinit, quod ubi duratur
 in lapidem, gypsum efficit. Quinetiam prodest
 oleum ex aqua mulsa, aut flicorum decocto: &
 lixiua è ficulneo cinere, aut sarmentis facta, cū
 vino copiosiore pota: & origanum, aut thymū
 cum lixiua, aut aceto, aut passo: hiq; decocto
 malux proluendi.

Sanguis taurinus. CAP. XXV.

TAuri recens iugulati sanguis epotus, spiran-
 di difficultatem, strangulatūq; concitat:
 faucium, tonsillarūq; meatus cum neruorum
 distentione præcludit: lingua rubescit: dētes in-
 ficiuntur, & quædam concretū sanguinis vestigia,
 inter eorum commissuras restant. Quare vomitū
 vitabimus, sanguinis enim globi attractū
 illo in sublime relati, magis gulæ inculcantur.
 Dari ergo opus est quæ concretum sanguinem
 disentiunt, & aliuū subducūt. Grossi lacteo succo
 turgent.

turgentes ex posca, & nitrum per sese, auxiliãtur: nec secus coagulum omne cum aceto, & laserpitij radice, aut lascere: itidẽ & brassica semen, & è cinere ficulneo lixiua: conyza folia cum pipere, & rubi succus ex aceto, alius resoluenda. Is qui seruatur, stercorosa, & fluida per sedem egeri cõsueuerunt. Stomachum, aluumq; hordeacea farina ex aqua mulsa perungere oportet.

Lac intus coagulatum.

CAP. XXVI.

Eos qui coagulatum lac hausserunt, frequens illico strangulatio inuadit, quòd in globulos quosdam lac coalescat. Quibus iuuandis pro antidoto, coagulum ex aceto damus, & bibere sapius cogimus. Damus & calamintha folia arida, item succum: aut laserpitij radicem, aut laser cū posca: thymumq; ex vino, & cū luto suo lixiuiam. Sed nulla falsilago obijciatur: quoniã magis lac coiret, & in caseum densaretur. Neque illos vomere conuenit: siquidem concretum lac sese in gula angustia insinuans, strangulat.

Argenti spuma. CAP. XXVII.

Spuma argenti pota stomacho, ventri, & interaneis grauitatẽ cum magnis torminibus adfert, & nonnunquam podice suo intestina vulnerat, urinamq; supprimit: corpus intumet, plumbeamq; deformitatem concipit. Quibus subuenit secundum vomitionem, potum syluestris homini semen, myrrha drachma octo. ab-

L. finth

finthium, hyssopum, apij semen, aut piper, aut ligustri flos ex vino: aridum palumbis finum, cum uardo & vino.

Argentum uiuum. CAP. XXVIII.

Argentum uiuum potum eadem qua spu-
ma argenti infert, eidemq; utendum au-
xilijs. Lac copiose potum auxiliari constat: sed
postea euomant, qui hauserunt.

Calx, sandaracha, auripigmentum.

CAP. XXIX.

Calx, sandaracha, & auripigmentum, po-
ta aluum, & iniestina cum uehementi exo-
sione excruciant. Præbenda cuncta, qua suo ad-
mistu illorum acrimoniam hebetant, ac solunt,
& facilem lubricamq; aluum reddunt, cuiusmodi
ibisci, & malua succus est: natura enim utriusq;
per lubrica. Dandum decoctum seminis lini, vel se-
men tragi herbae, vel orixæ, lacq; cum aqua mulsæ
copiosum, iura pingua, & boni succi.

Lepus marinus. CAP. XXX.

Qui leporem marinum biberunt, piscium
uirus olent: precedente tempore, aluus do-
lore afficitur, & urina sistitur: & si quando eam
reddere contingat, purpureum colorem referet.
omne piscis genus aduersantur, & odio habent:
fætido, ac graui sudore manant: biliosus vomit-
us, interdum sanguini promiscuus, subsequitur.
His dandum lac asininum, vel passum continuè
aut radice malua foliorumq; decoctum, aut tri-
ca

ta cyclamini radix cum vino, aut veratri nigri, aut scammonij succi drachma, cum aqua mulsa, puniciq; mali acinis. Cedria contrita cū vino efficax est: anserinus sanguis, vt tepebit, potus. Sed cum pisces omnes respuant, aspernenturq; solis fluitia lilsbus cancris vesci possunt, bibūtq; eos admisto vino, aiutiq; ab his percoquant. cumq; appetere & commesse pisces cœperint, sue salutis indicium habent.

Rubeta, & palustris rana.

C A P. XXXI.

Rubeta, aut rana palustris assumpta tumores ciet: palor corpus vehementer decolorat, vt planè buxum spectetur, spirandi difficultas torquet: & grauis halitus oris, singultusq; inuita interdum genitura profusio consequitur. Adiuantur secundum vomitionem multo meri potu, & arundinis radice binis drachmis, aut cyperi rotidem. Breuiter, cogendi sunt vt vehementi ambulationi & cursui se credant, ob torporem, quo corripuntur, qui etiam quotidie lauandi sunt.

Hirudo. C A P. XXXII.

Deuoratæ cum aqua hirudines, si ori ventriculi adherent, tractatione partium, nonnullam succionis imaginem præbent: eo enim argumento hausta hirudo deprehenditur. Has murtia sorbitione excutit, et Cyrenacius succus, aut laserpitij folia, aut betæ, cū aceto, aut pota vini

glebula, cum posca, nitrum ex aqua gargarizetur, aut atramentum sutorium aceto dilutū. Si faucibus hereant, in aquam calidam ingressi, aqua frigida ore contineatur, & ad eam hiru-
dines exilient.

Veratrum album, thapsia, elaterium, agaricum nigrum.

CAP. XXXIII.

Providendum etiam ijs, quæ etsi ferendi auxilij gratia tradantur: non minora tamē ceteris venenis pericula sæpius adferunt. Qualia sunt albū veratrum, thapsia, elaterium, agaricum nigrum: siquidem ea strangulatus cōcitāt, aut immodicas deiectiones mouent. Quibus ea medentur, quæ in fungorum mentione, & similibus retulimus. Nimios autem deiectionum impetus, medicamentis, quæ excrementa supprimūt, coercerimus. Neq; negligenda quæ parum quidem nocere videntur, interim verò vitam in discrimina agunt. Quo in numero sunt sylvestris ruta: gith, nouæ glacies, puppi recentes: flores autem sunt eius spina quæ cactos dicitur. Eos qui sumpserint, sola vomitio recreat.

Domestica nobis. CAP. XXXIIII.

Anum liberalius epotum, aut passum, præsertim à balneo, aut cursu, aut vehementi exercitatione, strangulatus, & dolores infert. In quibus sanguinis missio protinus, & vacuatio, imminēt
cia

etia soluant pericula. Sed de notis veneficiorum, ac remedijs, & cauendi modo, haecenus dicta sint. Subiungeremus etiam antidota necessaria, quae praclare auxiliantur; quibus utimur, quae le Mithridatium est praesertim, & quod sanguine, et quod scinco temperatur. Verum quoniam alijs in locis diligentissimè scripta sunt, hic ab eorum descriptione supersedemus.

De venenatis animalib.

Venenata. CAP. XXXV.

DE bestijs, quae virus eiaculantur, & exitialibus venenis, ideo adscribere aggredimur, ut tota curationis remediumque ratio ad umbilicum perducatur. Siquidem pars haec non minus quam cetera alia, necessaria est ijs, qui artem medicam exercent, utpote cum admniculo eorum, quae inibi trahuntur, doloribus, periculis, & cruciatibus, plurimisque alijs malis homines liberari conueniat. Haec autem in summa fastigia duo, sicuti ab initio relatū est, distribuitur. Nam qui de feris virus inspuentibus sermo disserit, theriacus dici solet: qui verò de amolientidis veneficijs, Alexipharmacus: quo prius tradito, simul quae sequi signa consueuerunt, praemonstrabimus: tum quae nonnihil auxiliij ferunt. Omnia autem in promptu, & ad manum habere arti-

ficem oportet, propter urgentem sapenumero necessitatem. Siquidem pauca è venenis & virulentis animantibus, tarda & grassantia sensim pericula cient, ita vt dilationem admittant: pleraq; verò presentaneam perniciem asserunt. Hominum autem partim malè alijs cogitantes, ingenita prauitate maleficium ita temperant, vt spatium curanti liberum non relinquunt: partim sceleris admisci conscientia, aut tristi aliquo euentu oppressi, hausto sponte veneno, mortem sibi consciscere conantur. qui postea deprehensi aut resipientes, & vitæ cupidi, presentaneam opem poscunt. Non desunt qui hostilles sagittas illinentes, aut fontes aquasq; puteanas hac labe polluētes, certā & inenitabilem aduersarijs perniciē molliuntur. In quibus ipsis etsi maleficium nō subito, sed aliquātō post grassari natura sua comparatū est: tamen nisi primo quoque tēpore coerceatur, & remedijs subinde, excipiat, frustra tandem succurritur, occupatis iā corporibus exitiali vi veneni. Proinde non vulgari industria diligentiaq; in ea re vtendum est, vt quod in alijs incōmodis ars consuevit, in his quoque salutem mortalibus præbeat. Quin & apud præcos genus hoc vnum existimabatur esse eris partis, qua medicamentis pugnat: sed recētiores id ipsum discreuerunt, nominantes præcautionē, & mollū præcauentē, salubris sanantiq; medium stauentes, parua et leui supramodum persuasione
 decep

Recepti. Si quidem tres in humanis corporibus constitutiones esse contendunt. vnam, qua sanis degimus: alteram, qua sinistra valetudine corpora laborant: tertiam, quæ medium inter vtraque locum sibi vendicat. In qua positi, sanitatē specie mētuntur, facileq; in morbos, & pericula concidunt, ob vim corruptricem, quæ corporibus nostris incombit: quemadmodū in ijs videre licet quos excandescens rabie canis momorderit, necdum tamen aquam horrent: in ijs quoque qui cantharidas hauserunt, sed nondum vrinae tormento cruciantur. Tripartitō igitur artem digerī, tripliciq; corporis constitutioni meritō respondere tradūt. Salubrem partem esse volunt, quæ sanitatem tuetur: præcauentem, eandemq; prohibentem, quæ obstat, quo minus in morbos incidunt: & sanantem, qua vitia discutiuntur.

Quibus ita responderi potest, quod primū ex ista ratiocinatione non tres corporis tantū, sed quatuor haberi constitutiones fatendum esset. quippe vt aliqui sunt, qui necdum morbo laborant, morbo tamen maximē ob impendentē causam sunt obnoxij: ita sunt, qui iā priore morbo defuncti, nōdum tamē secundæ valetudini restituti sunt: id quod in ijs qui à morbo proximē sese recolligunt, cernere licet, qui virium recreationem & robur desiderant. Sed quemadmodum curandi ratio ad partem medicamentariam pertinet, ita præcautionē eidem subijci par

est. Ad arcendas enim valetudines vehementibus
 utimur auxilijs, altiore sacrificatu, vstionibus,
 amputatione, derodentibus epithematu potio-
 nibus pernicipi occurrentibus, & plerisque alijs.
 Verum enimvero sunt vsque eò rudes nonnulli,
 vt ne remedia quidem appellēt, quæ morbos ar-
 ceant. Cuius sententia mire rationē haud prom-
 ptum est: etenim cū verbum ipsum, præcaue-
 re, tum agendi modus, omnino auxiliarem reme-
 diariamq; vim præ se ferunt. Mirum verò nisi
 etiam sua illa distributione partium eos comple-
 eluntur, qui in pestilentis cæli statu morbo non-
 dum correpti sunt: pesti tamen, propter obuer-
 santes aëris occasionem, opportuni, & in morbū
 proni redduntur. Dicere forsitan quis posset, sa-
 lubris institutionis præcepta nō aliud esse, quàm
 arcendorum morborum rationem: quippe cū
 firma reddere corpora. & minus vitijs obnoxia
 nitamur, vt inoffensa valetudine degant, nec
 morbis consiciētur. Neque id silentio prætereun-
 dum, quòd maximè præcipuum, & tanquā ca-
 put rei est, non oportere medicinæ partiū distri-
 butionem, totidem corporis constitutionibus re-
 spondere, sed naturas singulorum suis notis seor-
 sum scrutari, ac explorare, vt suis locis ostendi-
 mus. Cum ijs igitur non pluribus agendū. Illud
 magis adnotare cōuenit, affectus, qui à virulen-
 tis animalibus, venenisq; contrahuntur, vocari
 cacos, id est, quorum ratio minimè iniri potest.

Quis

Quin et ea, quæ eisdē auxiliātur, nulli pariter
 sunt addicta causæ. quapropter quæstionibus ob-
 seruatorie artis, & eius quæ ratione fulciatur,
 annumerari solent. Neque prorsus verū depre-
 henditur, affectus huiuscemodi cæcos esse. nam
 quod semper se protrahit, et nullum in quibus-
 dam necessarijs vsum exhibet, haud facili conie-
 ctura colligi potest: et si naturæ proprietate pror-
 sus cæcos affectus concedimus, qui ab exitialibus
 venenis, & animantibus, quæ virulento morsu
 scuiunt, contrahuntur. Nam quod ad opus non-
 nullum vsum præbet, datq; medēdi occasionem,
 neque imperceptibile, neque cæcum, nulli ve cau-
 sæ obnoxium reputatur: sed magis ab ipso quis
 impulsus, demonstrationem se habere, & opi-
 nionem de abditorum cognitione confirmare po-
 terit. Nam etsi sæpe minora sunt, quàm vt sensi-
 bus percipiantur, euidenter tamen ex ipsis inter
 se collatis deprehenduntur. Diocles autem in eo
 commētario, quem Plistarcho dicauit, satis mo-
 dos perstrinxit, ad verbū ita scribens. Nosse quis
 hoc potest cū in alijs non paucis, tum in vipe-
 ris, & scorpionibus, et reliquis id genus, secū ani-
 mo reputans, vt quamuis exiguo sint corpore,
 vixq; conspetui subijciantur, magnorum tamē
 discriminum ac dolorem causas inferūt: quorum
 nihil præter quandam corporis exiguitatem,
 vimq; præ cæteris animantibus datam illis, faci-
 le fuerit spectare. Quanta enim ea moles corpo-

vis est, quæ à scorpj ictu, & aliorũ id genus venenatorũ, quæ nos morsu conficiunt, attingitur? quorum aliqua vehemẽter cruciatus excitant, alia erodunt, & putredines cient, nec desunt quæ præsentaneam perniciem moliantur. Aut quantum est quod à phalãgij morsu ingeritur, & vniuersum corpus excruciat? neq; enim quis magnitudinẽ ipsorum deprehendere posset, cum prorsus exigua mole constet. Ergo quod hæc ad affectus referantur, constitit inter omnes. Verum quod exactè deprehensum sit, vim quandã ipsis inesse mortiferam, quæ insinuata corporibus, molestiarũ, quæ exoriuntur, nobis causa sit, in confesso est, & omnium consensu persuasum. Nec quisquam inuenietur vsque ad eò cõtentionis studio flagrans, qui aliud exoriri molestias assueveret, quàm à materia mortifera partẽ corporis attingẽte. Porro id erat, quod inter vtilis artis opera in omni opere dicere oportuit, quamnam res opus hoc efficiat, vt nihil prorsus nos laedat, incõprehensa communis causa quæ proprijs inest ratio: quandoquidẽ tum euidenter indicari possit, cũ deprehensa est. Ideo Erasistratus empiricorum pertinaciam graui cauillatione incessans, cæcis affectibus causas assignauit insciatis his communem, & supremam morborum causam incomprehensibilem esse: & hæc in eo, quem de causis scripsit, commentario aptissimè prodidit, candido signatam lapillo. Nec ferendos eos esse

esse censuit, qui se dicant in quibusdam, ut in venenis, serpentium iclibus, et ceteris id genus tria medendi ratione contentos esse, neque satisfacturam sibi observationem eam, quae à causarum comprehensione separata est: primum enim genere comprehendere facile possunt. Quid autem sit lethifera vis, corporaque permutans, ita ut perimat, ex ijs quae per genus, non per speciem vagantur, curationem indicat, qua haec hebetare, & prorsus expugnare liceat. Cum vero subiungit, Ad aquam dulcem, & potui idoneam venit quis, & ante observationem ad vomitum, ad vulneris dilatationem, ad demorsa partis suclum, cucurbitulas adfixit, partem incidit, vrentia medicamenta, aut ea quae vim eandem adipiscuntur, admouit, postremo partem amputauit: secum reputauit medicamina, quae per summam cutim ferre, & applicari solita, immissa ad intima perniciem repugnarēt. Haec itaque differuit Erasistratus, veritati consentanea sunt, nec arti resagantur. Sed methodicos demirari licet, qui mortiferam vim corporibus illapsam, negotiorum, quae ipsa facepsit, esse causam diffiteantur: verum rudiusculum nomini attendunt. Nam apud ipsos palam immissa vis φθόρονος, id est mortifera, nominatur: φθόρονος autem nullius officij alius esse potest, quam causa. Aiunt haec nomina φάρονος, & ενακάνωνος, esse reliquis omnibus similia, in quibus partes quaedam dictionum non pro

virtu

virtute, sed nuda enuntiatione comprehenduntur. Enimvero quemadmodum in his vocibus μάροισιν, & ἀνακαλύπτει, partes neque certos, neque principes retinent significatus: sic in hoc verbo φθοροποιῖν, partes productionis gratia, non pro virtute coaluerunt. Hinc ad causarum differentias transeunt, affirmantque causarum aliquas evidentes esse, quae dum aduersam valetudinem creant, separantur: cuiusmodi sunt frigus, labor, aestus, & similia, quasdam continentes, quae permanent, postquam morbum excitarunt, hoc est, quibus praesentibus, & effectus eorum adsunt: incrementibus, affectus augentur: decrescētibus, minuuntur: & cum desinunt, ydem finiuntur: quibus solis ac per se manentibus, effectus quoque ipsi manent. Talia quidem receptissima sunt causarum discrimina, quorum nulli phthoropæon subijci potest. Evidens enim causa non est, quoniam morbus ipse permanet, nec ipsa à corpore separatur. Nec continens causa dici potest, cum magna ex parte hic adsit: quemadmodum accidit ijs, qui à rabioso cane sunt demorsi. Quod si neque evidens causa, neque continens fuerit, neque per se, neque alterius cōsortio causa erit. Quod si à nulla causarum differentia phthoropæon deducere possumus, consequitur, ut neque causam esse fateamur. Quod autem asserunt, vocabula quaedam in se non habere partes rerum significatrices, sed nuda & simplici pronūciatione fi-

Et esse, fateri necesse est. Verum non omnia, sed
 per pauca talē nancisci cōditionem existimandū
 est: neque enim ποιῆν in hoc nomine φθοροειδῶν,
 perinde atque assumptitia profertur, sed longē
 principem obtinet significationem. Quemadmo-
 dum enim φθορᾶς, id est corruptionis, nomen mu-
 tationē in peius significat, sic hoc verbum ποιῆν
 sumi debet, vt nihil amplius ex eo quod hanc di-
 ctionem φθορᾶ secum habeat, declaret, neque
 prorsus id significat, quod omnes palam audiūt,
 & huic simile redditur, παρὰ τὸ ἔχειν δίκην. Si
 dant à corruptione sanis fieri morbum, conce-
 dūt utiq; vim in huiuscemodi verbo ποιῆν sub-
 esse: siquidem aliquid est, quod corruptionem effi-
 ciat. Omne autē quod aliquid efficit, ostenditur
 per singulas, causas quæ corporibus subiūctur
 idq; tam in lethalibus venenis, quàm in ijs quæ
 corporibus ingeruntur. Verum non nihil subia-
 cere causarum differentijs produnt. Quin etiam
 aberrarunt, non exactam diuisionem assumen-
 tes. Qui verò se dogmaticos profitentur, cau-
 sam esse partim preparantem, partim continen-
 tem asserūt, vt inguinum vlcus, & inguinariā
 febrim, & quæ effectui tum assilat, tum etiam
 separetur, vt à fractis præcipitatio. In summa
 quoties quidpiam suapte natura causa fuerit,
 nec vlla diuisione cōprehēditur, vitiosum est, ne-
 que causa adscribitur, eorū quæ idem genus sor-
 tiūtur. Sed quòd φησὶ ἰατρὸν causa sit, nomen
 ipsi. m

ipsum argumento est, & in ijs qua contingunt
 apertius ostēditur. Quid aliud causa arbitran-
 tur esse post impressum à serpētibus ictū, quàm
 ex animāte vim, & illapsū in corpora virus?
 Neque enim frigus, neque aestus, neque seclione
 corporis, neque cruditatē, neque aliud quic-
 quam simile causari possunt. Verū quoniam
 causarū differētis gaudent, & aliquas continē-
 tes, alias euidentēs appellant, ipsis dicendū, utro-
 que istorum modorum euidentem quidem cau-
 sam esse, quod affectum praecedit, & quod cor-
 poris substantiam praecoccupat: continētē verò,
 quod morbis praesentibus adest, qua separata ro-
 cedunt, qua cum ipsa euenerant. Sed de ijs haec lo-
 nus. Statuendum itaque mortiferā vim intrin-
 secus manifestissimam esse causam, ipsamq; prin-
 cipem facere scopum oportet. Et antequam ad-
 ma decumbant morbi, varijs modis est certan-
 dum, donec vis tota corporibus excutatur. Mo-
 dō enim reuocari debet ea parte, qua pestis in-
 trauerit: modo aliqua alia, praesertim principa-
 tū non obtinente, antē coërceatur, quàm altius
 irrepens viscera tangat: aut eius pernicies elua-
 tur, retundaturq; cum iam mēbratim peruaga-
 tura est. Itaque venena si hausta sint, crebris ro-
 mitionibus: si morsu impressa, scarificatione, affi-
 xis cucurbitulis, exuclis, carnis circumscriptione,
 nonnūquam amputatione extremae partis, euo-
 cantur. Retinentur verò infusione, & imposita
 medic

medicamentorū acriū cohibētur. hæc simul utiq;
 arcere virus, & eluere possunt. Restringuntur,
 & euincuntur meraciore potu, aut passo nulla a-
 qua diluto, vel contrariorū esu, quæ acrimonia
 sint prædita. Postremò deiectio alui, euocatus su-
 dor, & alia quadam in commune, quæ mēbra-
 tim demonstrabimus, auxiliūtur. Verūm enim-
 uerò non lethiferam modo materiam, sed & ma-
 gnitudinem, & tempus, pro scopo considerare
 oportet. et enim ab ijs remedia quàm plurimū di-
 scrimen capessunt. A magnitudine quidem, cum
 nonnulla ex venenis, & virosis animalibus pe-
 ricula minantur: alia putredines altas, aut ex-
 teriores excitant: alia vehementissimos dolores,
 aut cacos cient: alia vix medicamentis cedūt, &
 magis minusve molestias excitant. Oportet au-
 tem ea, quæ pericula ferunt, perniciosioribus au-
 xilijs expugnari: & minus infesta, mitioribus.
 Quippe absurdū fuerit in grauioribus, segnio-
 ribus medicamentis homines in discrimen addu-
 cere: in minoribus verò, vehementium auxiliorū
 iniuria corpus laceßere. Finitio à temporibus in-
 prompta est: hoc enim subito in pericula, & præ-
 sentes molestias adducit: illud verò sensim, & di-
 latas in diem longam, aut breuiorem producit.
 Itaq; in acutis quidem cōfestim multa simul au-
 xilia representari oportet: reliquis, paulatim.
 Hæc quadam artis formula breuiter definita
 sunt. Iam membra tim rem. prosequamur.

Signa

Signa rabiosi canis, & demor-
forum ab eo.

CAP. XXXVI.

DE rabiosi canis morſu ſermonem alijs præpoſuimus, quòd id animal domeſticũ, ac frequens eſſe conſuevit, & in rabiem ſapius agit, ac perit. ab eoq; cauere difficile. inde periculum ineuitabile hominẽ manet, niſi multis utatur auxilijs. Canis plerunque ſagrantiffimis aſtibus in rabiem efferatur: interdũ quoties frigora inceſſerunt. Rabioſus autem potum & eſcam auerſatur: largam ſpumantemq; pituitam naribus, & ore proijcit: toruẽ & ſolito triſtius intuetur: in omnes paſſim ſine latratu irruit, & æquẽ feras hominẽſque, tam familiares, quàm ignotos mordet: nec proxi-mum, inſeſtum quicquam inſigit, niſi, ut vulnus, dolorem: exinde morbus ille, qui ab aquæ metu hydrophobicus Gratia eſt voce appellatus, cõtrahitur. Euenit autem cum diſtentione neruorum, totiusq; corporis rubore, præſertim faciei, cum ſudore, & languore quodã. Aliqui auræ ſplendorem fugiunt: alijs ſine vlla doloris intercapedine vexantur. Sunt etiam qui canum more latratus adant, & obuiam factos morſu adoriuntur, ac mordendo ſimili vitio labefactant. Promde ex ijs, qui hoc vitium ſenſerint, neminem ſeruatum vidimus, niſi forſitan ex hiſtoria vnum aut alterum euafiſſe audiamus. ſiqui-
dem

dem Eudemus superasse quendam affirmat. Themisonem aliqui demorsum in hunc furorem incidisse, & euasisse fatentur. Alij ipsum cū amico aquā expaue senti morem gereret, & officium exhiberet, quadam naturarū concordia, semilem contraxisse affectum: sed post multos tandem cruciatus seruatum extitisse. Molestissimū itaque genus morbi, à quo multos, ante aquam ipsum experirentur, vindicauimus, & complures ab alijs medicis seruatos nouimus.

Remedia demorforum à cane rabioso.

C A P. XXXVII.

Ratio medēdi duplex. vna communis, quæ utendum in omnes morsus, quos virulente animantes impræsserunt: alia peculiaris priuataq; , eorū duntaxat quos rabiosi canes morderint: quæ nonnullis quidē summā opē seruire consuevit: alijs verò inutilis, maxime qui ex multo iam tempore iclum acceperūt. Quæ ad hęc pertinent, primū exponemus, deinde cursum perstringemus, quæ ad communem medēdi rationem pertinent. Cancros itaque fluuiatiles in sarmentis albæ vitis cremare oportet, & cinerem eorū, quā minutissimè tritum habere reconditum: itidem gentianæ radicem tusam, cribratamq; reponere. Quoties autem canis rabio-

M suo

Jus morsum intulerit, in quaternos chryathos
 meraci vini, bina cineris cancrorum coclearia,
 vnumq; gentiana conijciatur: hac in polëta di-
 lutioris modū subacta, quatriduo bibatur. In-
 ter principia medicamentū hoc modo detur. At-
 quisi ab illato morsu bini ternive dies fluxe-
 rint, curationē auspicabimur à triplicato pōde-
 re, supra id quod ab initio retulimus. Optimum
 hoc aduersus rabiosorū morsus auxiliū, quod et
 plerisq; vnum satisfecit, eoq; cū fiducia vti licet.
 Sed vt alijs etiānum auxilijs cōtra ineuita-
 bile periculū muniamur, nihil ceteris vti prohi-
 bet. Satius autē multo fuerit, etiāsi in vanū reci-
 dat, medicamentorum in humanos tolerare cru-
 ciatu, quā per inertiam, ac desidiam in discri-
 men adduci. Nec ita in demorsis à rabioso ani-
 mali maiora vulnera vereri oportet, vti mino-
 ra, et vlcus, ulis cutis similia: quippe maiori vul-
 nere confertim copiosus sanguis emanans, potest
 nonnihil virulenti liquoris exhaurire: quod in
 minoribus non accidit, quin à maioribus abscē-
 dentes carnes hinc auferre, & labia acie scalpel-
 li circumscribere, & prehensam hamulo aut vul-
 sela carnē amputare oportet. In vtrisque circun-
 stantia loca altioribus vlcusculis scarificanda, vt
 copiosior sanguinis vacuatio arceat, ne venenū
 mēbratim insinuetur. Cucurbitula cum multa
 flamma agglutinata id iuamenti praestant, vt
 veneni vis extrahatur.

Vcio

Vstio demorforum à cane rabioso.

CAP. XXXVIII.

Contra virulētos icl^o, vstio expeditissimū est auxiliū, vtpote cū ignis cetera viribus praestet, simul quod virus domet, et ferri penitus nō patiatur: simul quod pars ignē experta, postea non vulgare fundamētum curatione futura praebet manēte diutius exulceratione. Animaduertendū ex eo tēpore, cū crusta decidēt, ne vlcis ora coalescant, & cicatrice induantur, sed si fieri potest ad multū, idq; praestitutum tempus, vlcationes, & sordidas adhuc & inflammationē minantes prorogari conuenit. Quod inditum ijs salsamentum optimē praestabit, & syluestre alliu detritum, itē cepae, succūs ve, praesertim Cyrenaicus, aut qui Medicus, aut Parthicus appellatur. Tritici grana tā māsa, quā non māsa imponātur: siquidem subacta pistāve à perfusione vulnera dilatant. Sunt qui à mandentiū ieiunio, sibi aliquid asciscere arbitrentur quod suapte natura resistat: verū id, certū nō est ceterū tempestius eorum vsus minimē est cōtemnendus. Si verò, quod persape accidit, ante dies praefinitos cicatrices coirēt, cōmitterenturq;: manū postulabūt: nanq; eas diducere, carnemq; scalpello circinare, aut iterū inurere expediet. Vbi verò propositum tempus praeterijt, vlcus ad cicatricem ducendum, & emplastro, quod è salibus conficitur, locus comprehendendus, nec

multò post sinapismo vtendum.

Ratio victus in morfu rabiosi
canis. CAP. XXXIX.

QUæ ad partem istam pertinent præsidia,
ita se habent. Caterùm victus rationẽ ex
iis, quæ veneno aduersantur, coniectura quadã
colligere oportet, simul vt veneni vires hebetet
restringuatq; simul vt arceat, quò minus ad in-
tima perniciēs illabatur. Etenim assumpta per-
niosarum viriũ penetrationi resistũt. Quorum
vtrũque præstare potest vini meracioris, passi,
& lactis potus, quippe qui hæc omnia capiũt ad
curam, nonnihil veneno obijciunt, quò omnem
eius acrimoniam obtundat. Simili modo alliorũ,
porrorum, ceparumq; cibus: quòd ea difficulter
conficiantur, vixq; oboleantur. Nam multos
dies huius cibi qualitates remanent, quo tem-
pore nec euincuntur, nec permutantur à mor-
tifera vi, sed cõtrarijs illa vis expugnatur. Cui
rei antidotorum vsus accommodatur, & the-
riaces. Mithridatij, & eius quod eupatorio tem-
peratur, denique omniũ quæ magnam aroma-
tum partem sibi vendicant, quippe aromata o-
mnia viribus & substantijs agrè permutãtur:
quare in corporibus euincunt. Victus ratio hoc
modo se habet. Nosse conuenit, paucorẽ aquæ non
stato, definitoq; tempore exoriri: plurimum ta-
men ad quadragesimũ vsque diem neglectis dis-
ferri consuevit: post semestre etiam nonnullos in-
ua

uadit: quendam post annū aquam horruisse cō-
 stat. quæ nobis visu comperta fuere. Narrant et
 aliquos post septennium aquæ metu fuisse
 tentatos. Inter principia demorsorum à cane ra-
 bioſa curandi ratio talis eſt. Verū enim uero ſi
 ea quæ retulimus auxilia, primis diebus præter
 miſſa fuerint, nec ſcalpro carnem circinare. nec
 ſtionem experiri operæ pretium eſt, non enim
 quod pertransijt, ſatis euocare poſſent. Nul-
 la utique iſtius rei occaſio aut utilitas, ſed in caſ-
 ſum corpora doloribus ſternentur. Alter verò cu-
 rationis modus accedat. Deieſtio magnum præ-
 bet iuuamentum, utpote cū mouendo, corporis
 habitum tranſmutet: & quæ colocynthidem re-
 cipit hiera. item lac ſchiſtum, quod ſimul deie-
 ſtionem moueat, & venenum domare poſſit. ci-
 bi acres, & meraculi potu, quibus vis veneni ve-
 hementer retunditur, quotidie ſumi debent. Cæ-
 terū ſubdoreſ ante cibos, & poſt etiam ciendi.
 Dropaciſmi ſinapiſmiq; alternatim per corpus
 totum adijciendi. Sed longè omnium efficaciſſi-
 mum auxilium helleboriſmus cognoſcitur: quo
 cum fiducia non ſemel atque iterum, ſed fre-
 quentius ante quadageſimum diem, vel poſt
 hoc tēpus uti licet. Tantam enim vehementiam
 hoc auxilium habere fertur, ut quidam qui
 iam aquæ metum ſentirent, ſumpto helleboro,
 ſimul ac primū morbi impetū experirētur. fue-
 rint ſeruati. nā et iam vitio tentatos nemo vn-

quam seruare potest. Itaque primùm curam cõtra rabiosi canis morsus breui sermone exposuimus. iam ad alia, quæ venenatis morsibus scurrere consueuerunt, transeundum. Notas vno contextu, deinde communem medendi modum, qui omnibus conuenire possit, explicabimus. Cursim deinceps subiungemus ea, quæ sua proprietate nonnullis auxilium prestare possunt. Postremò subnectentur etiam venenata, quæ nullis cedunt remedijs.

Communis curatio in omnes ictus virulentos. CAP. XL.

ADuersus quidẽ omnẽ animalis ictũ, quod venenum vibrat, oris succio conuenit. Surgentem verò oportet ieiunum non esse, sed cibum sumpsisse, & vino os abluisse: postea exiguum olei in ore continens plagam exugat. Locus ipse spongia fouendus, deinde sacrificandus: sed vlcuscula altius imprimere a pedit, quò virrosa materies profundo euocetur. Circinatio autem carnis, & sectio, scarificatione longè potentius opitulatur; namq; ad ijs duo peculiaris presidia sunt, vnũ quòd virus è loco tollitur: alterũ, quòd eius veneni pars, quæ ad interiora grassatur, cũ multo copiosoq; sanguine excernitur. Quod si locus sectionem non admittat, cucurbitula cũ largiori flamma adfigenda sunt. Sed in de vstione supra in rabiosorum morsu differuimus. Si verò icta pars, vt pote extrema, eam sectionem

Elionem cōmodè nō respuat, præsertim in omni-
 bus serpentium iclibus, vt aspidis, cerasta, simi-
 liumq; procul dubio amputanda est. Conue-
 nientiora suprâ dictis auxila sunt, quæ epithe-
 mata vocât. Imponatur sarmētitijs cinis, aut si-
 calnus, cū lixiuo stillatitio subactus, garo, &
 ari salamento: porri, cepæ, & alia modo minus-
 sime contrita illinuntur, modò cremata vul-
 neribus mÿciuntur. Quinetiam dissecti gallina-
 rum pulli, cū maximè tepent, percusso loco ap-
 picentur. Nec desunt qui hinc tanquã discordia
 quadam naturali pugnâtibz vtâtur: verû hu-
 ius ratione inire facillimû fuerit. Gallinæ enim
 calida natura prædita sunt, argumêto, quòd de-
 uratum insigne virus cōficiunt, & aridissima
 quæque semina cōsumât: item nonnunquã are-
 nas lapillosq; in gluuie sua deuoratos, dissoluunt.
 Itaque animantis admoti calore a diutius spiri-
 tus, ab icla parte impetum capessens exiliensq;
 seu venenum exigit. Nec me fugit, quid in A-
 Egipto fieri soleat. Cùm spicas Aegyptij metunt,
 ollam picis paratam habent, & appensam sa-
 sciã: tunc enim maximè serpentium iniurias ex-
 pauescunt, tû propter spicilegij tēpus, tum quòd
 opacis simul abdite speluncis, & cauernis, den-
 soq; aruorum cespice delitescunt. Molestissima
 enim animalia, et virus eruclâtia. Aegyptus in
 campis ferre consuevit. Vbi ergo aut in pedem,
 aut partem aliam morsum intulerunt, qui ad-

sunt, faciam in ollam picis conijciunt, & semel
 aut iterum brachium aut crus paulum supra vulnus
 obligant. & arctissime duo est presentibus distri-
 gunt, locumque sequentes qua circumactus est
 laqueus, picem instillant: cumque satis vulnus excepis-
 se videtur, laqueum resoluunt, & cepis alijsque su-
 pra memoratis illinunt. Præterea pix liquida co-
 sale trito & feruente illita, præsentanea est au-
 xilio, si iugiter innouetur. Cõuenit & cedria, et
 simum caprarum ex vino decoctum. Locum aceto, cali-
 do, calamintha in lotio, maris aqua, aut aci-
 da muria decocta, foueri salutare est. Quin-
 etiam non desunt emplastra vehemētissima, et et-
 lidissima, quæ venenum elicere, expugnare, & disce-
 tere possunt. Cuiusmodi sunt quæ ex sale, aut ni-
 tro, sinapi, et cachrye componuntur, de quibus conse-
 quenter erit tractandum. Erasistratus autem non
 iniusta reprehensione eos incessit, qui incognitas
 ad hunc usum facultates conscripserunt, ut elephanti
 fel, crocodilve sanguinem, oua que testudinis, et co-
 similia. Nam cum inuātia quædam literis tradidisse vi-
 dentur, planè in hac sola incidetibus imposuerunt.
 Quare talia diuitanda sunt, cum difficile, nisi ri-
 gida facultate prestigari possint: neque, quo nostra
 fides ipsis obstringatur, frequēti obseruatione, suf-
 ficiens experimentum præstiterint. Quæ autem ad com-
 munem omnium usum pertinet, quæque facile suppi-
 ditari, & omnibus à serpente percussis auxiliun-
 ferre queunt, subiungenda videtur. Intubus itaque

& erica, & astragalus, cū aceto pota, contra omnes serpentium morsus auxiliatur. Itē bitumē, & virentes platani pilula in vino diluto cocta, & paliuri decoctū: radix aristolochia, & eryngy: decocta etiam lauri bacca, & deuorata, piperq; largius esitatur, ruta, anethū, & cyclaminus: coma porrorū priuatim ex pane, aut alliu, aut cepa, salsamentaq; quā acerrima: origanū decoctū cū vino potū, feniculi, pulegy, calamintha, porrorūq; succuscū melle desorptus. hac quidem a plantis cōquiruntur. Ab animātibus vero quadā vtiliter peti solēt, galinaceorū cerebella in cibo, leporinū coagulū cum vino, itidē castorei sextās: testes marinae testudinis sumpti multū prodesse traduntur: mustela sale inueterata inter auxiliaria medicamēta est. Commēdatur in primis exēterata, q̄ sale siccescens inueteratur ex qua binas drachmas cū vino bibisse satis est. Sed de simplicib⁹, q̄ dari solēt, haclen⁹. Percussis à serpente pdest alui deiectio, disiuēs sudor, vrina copiosē reddita. Sūt & cōposita quadā portiones qua mira remedia policeri traduntur, vt et opij & myrrhae singuli oboli, piperis siciliū: ea melle excipiūtur, & instar Aegyptiacae fabae dantur cū vino. Itidem syluestris ruta seminis, githcumini Aethiopiae aristolochia, galbani, singulorū pares portiones trita, & cū eruca succo subacta digeruntur in pastillos, qui drachma pondus aequent dantur ex ijs terni cyathi cū vino.

Hæc habui de cõmunibus auxilijs qua dicerent.
De peculiaribus remedjs contra bestias, qua vena
vibrant, consequenter est dicendum.

Vespæ, & apes. CAP. XLI.

INter ferientiu venenatorum notas, nihil de
vespis, & apibus articulatim digestimus,
qđ cõspicue omnibus sint, & nihil excellēs, aut
notatu dignum in his obseruetur: inter remedia
tamen earũ meminisse nõ fuit alienum. Igitur
aduersus vtrarunq; iclus pdest illita malua, et
hordeacea farina cũ aceto, ficulneũ lac in vuln^o
infiltratũ, & muria, aut aqua maris fõtus.

Phalangia. CAP. XLII.

DEmorsis a phalãgyjs locus quidem ipse,
quasi ab impacto aculeo rubet, non intumescens,
nec per ambitum calidus est, sed medio
riter humescit: vbi verò contrariorum occursum
refrigit, consequitur corpore toto tremor, disten
tiones poplitum, & inguinum, conuulsionibus
nõ dissimiles. in lumbis collectio exoritur, et per
petua vrina libido laceffit, multaq; reddẽdis ex
crementis colluctatio. vniuersa cute frigidus sudor
emanat, collacrymant oculi, offusisq; nebulis
caligant. Horum iclibus ficulneum cinerẽ ad
iecto sale trito, & vino imponere oportet: aut
radicem sylvestris punice quã tenuissimẽ tri
tam: aut aristolochiam cũ hordei farina, & aceto
subactam. Vlcera aque maris proluẽda, aut
apiastri decocto, foliaq; eiusdem illinenda. La
naris

uacris perpetim vtendū, & propinandum abrotoni semen. anisum, aristolochiā, cicer syluestre, cuminiū Aethiopicū, edrides tritas, platani corticem, & trifolia herba semen: priuatim autē, singulorū ex ijs binas drachmas dare cum vini hemina cōuenit. itē myrica fructus, & chamapityos, & viridium cupressi pilularum decoctū, admisto vino. Sunt qui fluuitalis cancri expressi succum cum lacte, assumpto apij semine, cōsesim molestijs liberare prodant.

Scolopendra. CAP. XLIII.

Scolopendra, aut dicta ophioctene, morsum intulit, locus per ambitū luore sugillatur. & cōputrescit: interdumq; licet raro, faculentus. atque ruber cernitur. A morsu ipso exulcerari locus incipit, vlcusq; id negotium exhibet, ferē remedijs inuictum: preterea toto corpore prurigo sentitur. Hac vbi morsum infixit, sal quā leuissimē tritus, ex aceto vulneri inspargendus, aut ruta syluestris superponenda. Locus acida muria fouendus, & danda in potu aristolochia cum vino, aut serpyllum, aut calamintha, aut ruta syluestris.

Scorpio. CAP. XLIIII.

Scorpionis morsu inflamari statim incipit locus, & indurescit, ac intentus rubet, vicissimq; dolore premitur: modò siquidē exaestuat, modò frigore occupatur. Labor repenti fatigat, & aliquando meliusculē habet, aliquādo

recrea

recrudescit. Consequitur sudor, horroris sensus
 & tremor, extrema corporis partes refrigescunt
 inguina extolluntur, per sedem flatus exeunt,
 capilli eriguntur, palor membra decolorat, &
 dolor tanquam expugnente acu, per vniuersam
 cutē sentitur. Percussis presenti est auxilio ficul-
 neū lac in vulnus instillatum. Scorpius ipse, qui
 iēctum vibrauit, tritus, et percussio loco impositus
 sua plaga remedium est, ob cacam quandam na-
 turarum (vt constat) discordiā, quæ antipathia
 appellatur. Preterea tritus & impositus cum
 sale, lini semine, & althæa, scorpius conue-
 nit. Sulphur ignem non expertum, resina tere-
 binthina exceptum, & emplastri modo adiectū
 auxiliatur. Itidem garbanum ad splenij formā
 ductum, & calamintha quæ trita illinatur, &
 farina hordei in vino parata, in decocto ruta.
 Semen, trifolia herba tritum, et vulnere iniectū
 opitulatur. Hæc ad effectum locum pertinent.
 Post hæc quàm efficacissimis potionibus vtendū
 cuiusmodi sunt aristolochiæ, præsertim corticis bi-
 na drachmæ cum vino, tusa gentiana, & pule-
 giū decoctum, & bacca lauri pauco numero tri-
 tæ, & calamintha cum posca, in qua magnope-
 re discoqui debet: cupressus cum vino, & ruta,
 nec secus ficulneum lac: la serpitium, si adsit: sin-
 desideretur, peucedani succo vtendum. efficax est
 potum trifolij, & ocimi semen. Horum autem
 omnium vicem pensat iugis lauacri vsus, euoca-
 tus

mus sudor, & diluta vini potiones.

Pastinaca marina, Scorpio & Draco marini.

CAP. XLV.

SI marina pastinaca percussit, protinus accidunt molesti dolores, assidua conuulsiones, lassitudo, & imbecillitas. mens percussis labat, postea obmutescunt: oculi caligant. Percussus autem locus in ambitu cum vicinis partibus denigratur, & ita obstupescit, vt tangentem non sentiat. hunc si quis premat, atra sanies, crassa, & male olens excernitur. Et qui marina pastinaca ictur, omnia, quae de viperarum morso paulò post referemus, simili modo conueniunt. peculiariter autem ictus a marino scorpione, & dracone inferuntur, qui molestos cruciatu scient: interdum autem, sed raro, nomas excitant. Quibus absinthij, salviae, aut sulphuris ex aceto triti potio subuenit. Ipsi etiam dissecti, vulneribusque impositi, sui cuiusque ictus remedio sunt.

Mus araneus. CAP. LXVI.

AMure araneo percussis, circa morsum in orbem inflammatio exoritur, nigraque pustula, diluta sanie turgens, exurgit: proximè partes liuēt. Rupta pustula, depascens vlcus, non eisdissimile, quod serpit, occupat. intestinorum quoque tormina, difficultas vrinae, & frigida asperginis offusio consequuntur. Huius morsibus auxiliatur ex galbano splenium, per se vulneri exte
rime

rius impositum, vt medicamenti modo aceto tritum, & hordeacea farina cum aceto mulso illita. Quinetiam mus ipse, qui morsum intulit, si dissectus apponatur, iclus sui veneficia luit. Resistunt quoque acini dulcis punici decocti, & illiti: item porri, & alia contrita, necnon aqua calida fota: sed haec ad locum pertinent. Prodest potum abrotoni decoctum, maximè si in vino detur. praeterea serpyllum, & galbanum, & eruca vino madefacta: recentes cupressi pilula cum aceto, & cyclaminus ex aceto mulso, & pyrethrum cum vino, & chamaleonis herba radix. Nec desunt, qui literarum monumentis tradiderunt, tritum murem araneum contra suos iclus commode bibi. Quam historiam apud alios inuentam, dignam duntaxat censuimus, quae adnotaretur. Alij asseuerant, demorsum non alias exulcerari, nisi pragnans mus araneus fuerit: tum sanè auxiliari ferunt.

Vipera. CAP. XLVII.

SI vipera momordit, corpus intumet vehementer arefcit, subalbidumq; colorem concipit. Sanies à vulnere profunditur, primùm suppinguis, mox cruenta, pustulae adustus similes erumpunt: & antea depascens vlcus, quod in proxima repens, non summa modo corporis, sed iustissima quoque corripit. Gingiua ijs cruore suffunduntur: inflammatio circa iecur erumpit: tormina, & biliosi vomitus sequuntur. Sopor, tremor

mor, & vrinae difficultas accedit, & frigidus sudor offunditur. Vbi verò vipera morsum impressit, simum caprinum cum vino, studiosè impositum opitulatur, item laurus et abrotonum, & galbanum spleny loco superiectum, & origanum viride inditum. pulli gallinarum discerpti: & confestim amoti: erui farina vino subacta: radicis cortex vsque eò tusus, vt in puluerem solutus abeat, & scilla tosta: detritum chamamelum, hordeacea farina cataplasma in aceto mulso paratum, sed locus antè eo calido foueatur. hac loco imponuntur. Cõtra viperinos ictus rubus cum vino prodest. Aliqui anchusam tenui folio constantè auxiliari produnt. Leporini coaguli in vino terni oboli bibuntur, & porracei succi hemina in mero, & foliorum apiastri succus, & syluestris ruta, hac in vino potari debent. Vinum frequenter bibendum, allia mandenda, & caepe, & porri recentes salsamenta acerrima, & opipara simplicia hac sunt. percussis à vipera præliarè auxiliatur medicamentum, quod myrrha, piperis, castorij, floris portulaca seminiq; dimidio acetabulo cõstat: hac omnia in Cretico passo teruntur, aut in alio probato. Erasistratus in eo libro, qui περὶ Δυνάμεων, id est de viribus, inscribitur, pleraque alia tradidit, quæ ictu à vipera auxilium ferre possunt: interq; talia maximè laudatur. Gallinacea cerebella cum vino pota, semine satua brassica trisum, et acetabuli mensura

cum

cum vino potum. Quinetiam bonum est digitū in liquidam picem intingere, deinde vinum quo digitus fuerit elutus, bibere. Hac sunt quæ contra vipere ictus auxiliantur.

Cæcilia, & amphisbæna.

CAP. XLVIII.

Consimilia supra dictis in vipera eueniunt. *U*s qui à Cæcilia nomine, & amphisbæna demorsi sunt, eademq; ferè auxiliantur. quare hoc venenum priuatam descriptionem sortitum non est, neque visum est dignum, quod alio genere comprehendatur. De *u*s autem mentionē hoc loco fecimus, quoniam ferè remedijs ad viperas scriptis, percussī ab eis adiuuari soleant.

Drynus. CAP. XLIX.

ADryno morssis pustula, molestiq; dolores inacidunt, præsertim qua dilute saniei emissarium subest: quinetiam erosio, torminaq; consequuntur. Ab eo ictus conuenit aristolochia cum vino pota, trifolium herba, radix hastule regia similiter assumpta, & fructus ex omni glandiferarum arborum genere: & tussæ illicis radices, & illite parti ictæ auxiliantur.

Hæmorrhous, & diplas. CAP. L.

AB hæmorrhoo ictus vehementes cruciatus accidunt, qui angusta, contractaq; corpora ex continuo dolore reddūt. Ex plaga copiosus sudor effluit, & quacunq; parte corporis cicastrix vlla fuerit, ea sanguine manat. Excremēta
per

per aluum cruenta eijciuntur, profluensq; sanguis in globo coit. A pulmone sanguinem extusunt, & in vomitiones effusi sine remedio commoriuntur. Quos verò dipsas percussit, solutus ac non constrictus tumor premit, sitisq; vsque eò pertinax, vt satiari nõ possit, ac sine vlla intercapedine excruciet: et si potum pleno ore affatim trahant, illico in eadem sitim relabuntur: proinde toto habitu similes sunt ijs, qui antea potus nihil hauserint: quare propter continuam sitim, & præster, et caudson, aut dipsas appellatur. Hæ morrhoi, dipsadæq; morsus velut immedicabiles à plerisq; maiorumq; deplorati relinquebantur. Quare si peculiariibus contra dipsadem remedijs egeamus, cõmunia experiri operepretium erit. Protinus autem safrificatione vti, vstionem face re, & si locus patiatur, extremorum amputatione opus erit, consequenter quàm acerrima, cataplasmata admoere, de quibus sæpenumero diximus. Nec me fugit, acres cibos, maximè à salsa mentis, vtilis esse. Meraca potiones, & lauacra profunt, quæ subinde interiecto breui spatio assumentur, priusquàm morbi genus emerferit. quo semel erumpente opem ferre non potest vlla medici opera. In iclu hæmorrhoi eadem profunt. Insuper quæ in commune opitulantur, vt scarificationes, vstiones, acres cibi, meraci potus, & quæ nũc in dipsade definiuimus. Quinetiam decocta vitis folia, & cum melle trita.

Natrix. CAP. LI.

AB natrice demorsis vlcus dilatat ur, & f-
 uidum, ac ingens euadit. Sanies ex eo mul-
 ta, & atra, & malè olens, non secus atque ijs q̄
 serpunt vlceribus, expuitur. Si ergo morsum na-
 trix adegit, prodest origanum tritum, & aqua
 subactum: lixiua cum oleo indita, aut aristolo-
 chie cortex: aut querna radix minutim contri-
 ta, & hordei farina cum aqua, et melle colliqua-
 ta. Bibuntur etiam bina aristolochie drachme
 in potione posca cyathis duobus, deinceps marubij
 succus, vel decoctum alterius cum vino, sauis
 recens datur in aceto.

Cenchrus. CAP. LII.

CEnchri morsum, qui viperino ic̄tui similis est
 putridum vlcus sequitur. carnes antea, vt
 in aqua inter cutem, pratumida desuunt, le-
 thargo corripuntur, & veterno pressi somnos
 captant. Erasistratus eos iecinore, in testino ieu-
 no, coloq; consuetari author est. quippe dissectis
 ipsis omnes ferè partes corrupta reperiuntur.
 Morsis à cenchro auxiliatur lactuca fructus cũ
 lini semine illitus, & saturcia trita, et syluestris
 dracmis, & tribus vini cyathis, aut aristolochie
 radix, item cardamomum, & gentiana.

Cerastes. CAP. LIII.

ACeraste percussu locus attollitur, cum duri
 tta pustulosus: è plaga sanies p̄suiit, modò
 atra

atque, modo pallidior: sed toto concretu varicosus intumescit: genitale intenditur, mens labat, & ocularum caligo exoritur: denique rigore nervorum distenti commoriuntur. Si cerastes percusserit, cito pars aputatio suffragatur, quare sine mora iclam partem amputare, aut scalpro confestim circumcidere, & ijs similia prosequi oportet. Vrentia insuper reliquijs admonenda: siquidem virus hoc veneno basilici simile est.

Aspis. CAP. LIIII.

AB aspide ictus vulnus exiguum prorsus, quasi ab adacta acu citra tumorem cõspicitur: sanguis exiguus ille quidem, sed ater distillat: caligo velox oculos obnubit: labor in totum corpus multiplex, omnino levis, & non sine voluptate consequitur. Ideo Nicander perpulchrè cecinit. At vir perit absque labore, virens, atq; discolor. mediocris stomachi dolor afficit: frons perpetuò reuellit: genæ contremiscunt, quasi sine sensu in summo vacillant. hos mors tollit, ad diei trientem non dilata. Caterum ijs, qui ab aspide feriuntur, quæ de ceraste scripta sunt, auxiliâ dari debent. Nam venenum hoc quemadmodum basilici aut sanguis bubulus, celerrimè in alterijs sanguinem cogit.

Basilicus. CAP. LV.

ERasistratus in libro, quem de medicaminibus, & venenis condidit, de uocato basilisco. scire ita refert. Cũ basiliscus momorderit, vuln?

ad auri colorem efflauescit. itaque in plurimis,
quae virus eiaculantur, comites nota ita se ha-
bent. Ad basilici morsum, ut idem erasistratus
author est, auxiliatur castorij drachma in vino
pota: item papaneris succus. Aetuum remedia ita
se habent.

Libri sexti & vlti-
mi finis.

NOTHA ET DIOSCORIDI

FALSO ADSCRIPTA,

quæ vt facilè, si quis ita velit, suis
singula locis applicentur, nu-
meris notantur: quo-
rum primus Diolco
ridis paginam,
secundus ver-
sum fi-
gnat.

6.12. Iris ab aliquibus Illyrica, ab alijs thel-
pide, ab alijs vrania, à nonnullis catheron aut
thaumastos, à Romanis marica radix, à qui-
busdam gladiola, ab alijs opertritos, ab alijs cõ-
secratrix, ab Aegyptijs nar appellatur.

8.10. Aliqui choron aphrodisias, Romani
veneream, aut radicem nauticam, Galli piper
apium vocant.

9.15. Romani iunci radicem aut iuncum.

14.12. Magi sanguinè Martis, Latini per-
pēsam, alij bacchar, Osthanes thesam, Aegyptij
cerea, alij nardum rusticum, Galli bacchar, He-
trusci succinum: odorata herba est, qua in coro-
namentis vtuntur.

16.7. Quibus odor inest cinnamomo proxi-

D I O S C O R I D I S

mus: asperum siccumque solum amat. Eius rā-
 dix ruptis, cōnulsis, in tussi vetere, & spirandi
 difficultate, & si vrina agrè redditur, opifera
 est: menses ciet, contra serpentium ictus, eā in vino
 bibere salutare est. Folia, vt quæ adstringant, il-
 lita capitis doloribus, oculorum inflātionibus,
 incipientibus agylopijs, mammis tumentibus à
 partu, ignibus sacris auxiliantur. Odor summu
 gignit. Crateuas herbarius de eo ita scriptum re-
 liquit: Asarum.

25.12. Alij sphanon, alij phasganon, Syridia
 xylon vocant.

27.28. Ab aliquibus castor, ab alijs cynomor-
 phos, à magis Hercules sanguis appellatur.

29.18. Symphyton aliqui vocant, alij perfi-
 cam, alij medicam, alij orestium, alij nectarion,
 alij cleoniam: alij idcabaton, aut phlomu idā,
 Latini terminalium, aut enulam campanam,
 Aegyptij lenen.

74.2. Iuniperū paruum Græci areuthida,
 aliqui mnesitheum, alij acatalidem, Aphrixuo
 rinsipet, Aegyptij libyū, Galli iupicellum, Ro-
 mani iuniperum vocant.

74.9. Iuniperus magna. Cap. Iuniperus ma-
 gna, quam aliqui sylvestrem cupressum appel-
 lant, alij mnesitheum, alij acaterā, Romani iu-
 niperum, vulgò cognita est, cupresso assimila: as-
 peris maritimisq; locis plerunq; nascitur, easdē
 quas supradita vires habent.

74.20. Brathy, alijs baryton, alijs baron, Romanis herba Sabina appellatur.

81.28. Rhamnū alijs persephonio vocāt, alijs leucacantham, Romani spinam albam, aut cerualem spinam, Aphri atadim.

82.13. Halimum alijs damasoniū vocant, alijs erymon, alijs britanicā, alijs rhabdio, alijs basilio, Magi Mercurij basim, aut Osridis diadema, alijs elystephanon, aut sacrum caulem, Pythagoras anthenoros, Aegyptij asontiri, alijs asphen, alijs ascaluri, alijs asariphen, Latini albuciu aut ampeluciam.

91.25. Agnon aliqui agynon, alijs lygon vocant, alijs amistomianon, alijs tridaelylon, Magi semnon, alijs hemaideos, Aegyptij sum, Romani salicem marinam, alijs piper agrestie, alijs lecristicum.

131.28. Eorum venter sale conditus, & in umbra siccatus, cōtra eximias vacuationes medicamentorum, trium drachmarū pondere, presenti est auxilio: quandoquidem protinus deiectiones cohibet. Teri autem debet in farinam, et aqua subactus dari.

169.5. Telin, alijs carpon, alijs buceron, alijs agoceron, alijs ceraitiden, Latini scenumgracum appellant, Aegyptij itasin.

169.22. Aliqui linocalamin vocāt, alijs annon, alijs linon agrion, Romani linum, Pæni & eraphoës.

175.13. Thermon, Romani lupinum, Aegyptij brechon vocant.

176.9. Gogylen sativã, alij gongylida: alij golgofsum, Romani raptum vocant.

177.8. Alij polyides eryngium, Aphri thorphat.

177.29. Sylvestris raphanus, quam Romani armoraciã vocant, alij montanum raphanum, alij apium, alij ischada, alij chamabalanum. Romani etiam radicem sylvestrem: ramulos tennes, iunceos, duos siue tres spargit, rubentes: folijs rutæ sylvestris, oblongioribus, & angustioribus: semine paruo: radice albuci, rotundiore, turbinatiore, pyri figura, candido cortice. Ea lacteo succo madet. Pars radicis superior vomitione bilem pituitamq; extrahit, inferior per aluũ, tota susq; deque purgationes mouet. Quod si tibi in animo est succum extrahere, radix tusa in sicili mergitur, & qui supernatat succus pinna eximitur. Is sesqui obolo potus, vtraq; parte purgat.

179.24. Romani napium dicunt.

179.28. Aegyptij echlotoripam appellant, alij riplam, Romani blitum, Daci bles.

180.2. Pythagoras anthemia vocauit, Zerastres diadema, Aegyptij chocortem, Magi lienem capra, aut muris vrinam.

180.27. Atraphaxin, Romani atriplicem, Aegyptij ochi vocant.

180.29. Crambren Romani brassicam vocant.

182.2. Romani rusticam appellant.

183.5. Portulaca sylvestris. Cap. Sylvestris portulaca, quam aliqui axion sylvestre vocat, alij telephion, Romani illecebram, aliqui portulacam, Aphri mæmoen, Daci lax, Aegyptij mochmutim, folijs pusillis, ad satiuam accedentibus, hirsutis, latioribus: nascitur in petrosis, nonnumquam in hortis, folia olea habet, minora multo, plura & tenere, rubentes cauliculos, ex vna radice multos, in terra sessiles, qui manducati bonum succum pariunt, viscosi, & aliquantum salsi. Vis ei excalfactoria, acris, exulcerans: discutit strumas, cum axungia illita.

183.25. Aliqui petræon, alij myacathan, alij myon vocant.

185.2. Arnoglosson alij arnion vocant, alij probation, alij cynoglosson, alij heptapleuron, alij polyneuron, Magi eurechmemonæ, Aegyptij asonth, Romani plantaginem, Hispani thesariacam, Pæni atyrcon.

186.14. Syri ius plantaginis, & calamintha, cum melle prodūt ijs mederi, quos vires defecerunt, datum die secunda, & quarta, & parasceue: id est, Veneris die. Hoc autem velut arcanum accipito, quod veraci experientia compertum est.

186.19. Aliqui aquatilem anagallida, alij

DIOSCORIDIS

āarenion, alij lauer, alij schinon aromaticum
vocant.

186.29. Alij Veneris coronam, Romani ve-
neream, aut eusteralem.

188.2. Aliquibus ammonos, alijs astrion,
Pænis atirsite, Romani caciatrix, alijs stilago,
alijs sanguinaria dicitur.

188.8. Sonchon asperum aliqui cichorium
vocant, Romani cicerbitam asperam, Aphri gā-
thuonen.

189.2. Alij picrida appellāt, Aegyptij agon,
Romani intubum.

191.14. Thridaca hemeron, Romani lactucā
satiuam, Aegyptij embrosi dicunt.

191.26. Mazi sanguinem Titani, Zoroa-
stres pherumbrum, Romani lactucam syluestre
appellant.

192.13. Romani bisacutum, Aegyptij dori-
satum, Syri adorium, Aphri tirieta appellāt.

192.21. Romani herbā scanariam, aut acu-
lam nominant.

192.26. Alij caucum, alij myitin, Democri-
tus brion, Romani pedem gallinaceum, aut pe-
dem pulli, Aegyptij sefelin vocant.

193.4. Euzomon Romani Erucam vocant,
Aegyptij ethrericem, Pæni asuric.

194.5. Alij cynomorion appellant, à simili-
tudine canini genitalis, alij leonē, Cyprij thyr-
sinem, communiter lycon.

197.9. Crommyon aliqui polyidos vocant,
Magi calabotim. Romani capam.

198.9. Græci scorodon, alij geboscon, alij elä-
phoboscon vocant.

199.21. Romani sinape vocant.

200.21. Cardamon alijs cynocardamō, alijs
iberis, alijs cardamina, Aegyptijs semeth, Ro-
manis nasturtium dicitur.

201.8. Aliqui thlaspidion, alij sinapi Perst-
cum, alij myiten, alij syluestre synapi, alij das-
mophon, alij myopteron, alij bitron, Aegyptij
fuitempsum, Romani scandulatum, alij capsel-
lam, aut pedem gallinaceum vocant.

202.9. Aliqui chamæplion, Magi Hercules
alphita, Aegyptij erethmon.

205.23. Ab aliquibus cerdō, ab alijs cathar-
sis, ab alijs struthocamelus, à quibusdam cha-
mer rhytō, à Magis callirrhyton, ab Aegyptijs
æno, à pœnis syris, à Latini lanaria herba, aut
radicula appellatur.

206.7. A quibusdam cissanthemon, ab alijs
cissophyllon, ab alijs chelonion, ab alijs ichtyo-
theron, ab alijs silene, à Zoroastre triumphali-
tes, ab Osthane aspho, à Magis miassho, Aegy-
ptijs thesce, à Romanis rapum terra, aut terra
umbilicus, ab alijs arcar vocatur.

208.2. Dracunculus. Cap. Draguntium ma-
gnum aliqui aron, alij isaron, alij iaron, alij hie-
raciū, alij biaron, alij armiagrion, alij ciperida
vocant

DIOSCORIDIS

vocat: in vmbrosis sepibus gignitur. Caulē habet rectum, laue, duum cubitorū, baculi crassitudine, versicoloribus draconum maculis, purpureis tamen euinentibus: folia rumicis, inflexa: frutum summo caule facit, racemosum, coloris primū cineracei, mox per maturitatem in crocum & purpuram vergentis: radicem fragrantem, rotundam, candidam, cortice tenui vestitam. Colligitur, & dum maturescit, succus exprimitur, siccaturq; in vmbra. Radix quoque messibus effoditur, elotaq; particulatim conciditur, & funiculo transfixa siccatur in vmbra. Cum diluta potione, crudam coctamve, cū melle delingi prodest, contra orthopnoeas, rupta, convulsa, tuſſim, & deſtillationes: pota cum vino venerem stimulat: vlcera quæ cacoëthe vocantur atq; phagedanica, expurgat, praesertim cū vite alba: ex ea & melle collyria ad fistulas & partus euocandos componuntur: ad vtiligines cum melle, efficaciter illinitur: polypos & carcinomata absumit. Succus ad oculorum medicamenta: item contra nubeculas, caliginem, albuginesq; effectum praebet: herbae radiceq; odor, teneros conceptus abortu vitiat: item si triginta grana eius in posca bibantur. Sunt qui eius succum cum oleo aurium doloribus insudere: quin etiam folia, vtpote quæ adstringāt, vulneribus recentibus imposuere, & cocta in vino pernionibus. Qui folia manibus affricuerit, aut radicem

exeme

exemerit, posse à vipera ferri inficiantur.

210.15. Aliqui alimon, alij thymon, alij dracontiam, Cyprij colocasion dicunt.

211.5. Gracia sphodelon, alij narthecion, Romani albucum vocant.

212.6. Floret messibus albucū. Quare equinoctio verno, antequā semen adoleuerit, demetendum. Radicem aiūt potam, Veneris cupiditatem inhibere, quod herbarius Crateuas assueerat: addiditq; sanare podagrae dolores, si drachma pondere bibatur.

213.2. Cocti cū polenta, & ex suillo adipe impositi, tumores ac tubercula velocissimè ad supurationem perducunt, & rumpunt.

214.27. Aliqui cynosbaton, alij capriam, alij corui malum, alij ophioscorodon, alij phyllostaphylon, quidam thalliam, aut petream, alij olophyton, alij ionitem, nonnulli oligochloron aut acontion, aut hippomanes, alij trichomanes, Magi potera: alij pentheron, aut cor lupi, alij alochorodon, alij crinon, alij thlassin, Romani persicum synapi aut inturim, Aphri herbiaethon.

216.11. Ranūculum aliqui sylvestre apium vocant.

217.2. Anemonen, alij agriam: aut nigram vocāt, alij anemonen phenicam, alij enemion, nonnulli meconion, alij tragoceros, alij terra parinē, aut barbylam, Osthanes berilion, item or-

nios ceranion, Pythagoras atrachilida, Mag-
 cucū agriā, Aphri chuffit, Romani orca tunica,

218. 10. Aliquibus ænone vocatur, alijs an-
 themis, alijs homoncea, aliquibus flos cæpestris,
 Romanis concordialis, aut pergalia, alijs libur-
 nia, Gallis corona.

218. 15. Ea, vt herbarius Cratenas author
 est, confusa cum axungia, strumas discutit. Cri-
 brata eius farina cum nitro, & sulphure igne
 non experto contra vitiligines efficax est: easq;
 sicco linteo antea confictas, in balneis sanat: fa-
 cit & ad scabiem.

Alterā argemone. Cap. Altera est Argemo-
 ne, quā artemonem aliqui, alij arselam, aut sar-
 cocullam vocāt. Romani argemoniam. Ea solijs
 sylvestri papaueri similis est. Recens trita inter-
 cisiones impositu sanat: oculorū inflammationes
 mitigat: pota cū aqua dysentericis auxiliatur:
 vulnera cōglutinat: cōuulsis, & vellicatibus im-
 posita medetur. inflammationibus utilis, contra
 serpentium morsus cum vino bibitur.

218. 18. Anagallis purpurea, quibusdā aciri-
 tis aut agitis vocatur, alijs sauritis, Magis oculi
 sanguis, aut chelidonio: Romanis macia, Hætra-
 scis masyt'pos, Gallis sapanā, Dacis cerceraphrō.
 Anagallis communis, quibusdam corchoron.
 alijs halicatabon, alijs xeliurus, Magis nycte-
 ritis, Aegyptijs meci, Romanis anectaton, A-
 phris asirri, &c.

218.19. Aliquibus citharon, alijs cissaron.
alijs chrysoctarpos, alijs poëtica, alijs corymbe-
thra, alijs cystis, alijs dionysia, alijs ithytherio,
alijs persis, alijs cemos, alijs asplenos, Romanis
sylvia mater, alijs hedera, Gallis suibites.

221.5. Chelidonium magnam nonnulli pœo-
niam vocant, alijs crataem, alijs aubiū, alijs glau-
ciam, alijs pœndios radix, quidam philomedion,
alijs othonion, Romani fabium, Galli thonan,
Aegyptij mohath, Daci crustana.

222.11. Auricula muris. Cap. Myoseta alijs
myotō, alijs anthyllion, alijs alsinen, nonnulli myor-
thocon, alijs myrthosplenon, Latini muris auricu-
lam vocant, Aphri labatholabat. Nomen ideò
accepit, quòd musculorum aures folijs imutetur.
Lucos & sabulosa loca amat, ideò alsine dicta
est. Ea helxina similis, sed humilior, ac folijs mi-
nor. Vim refrigeratorem habet, oculorū inflam-
mationibus cōveniēter expolenta illinitur. Suc-
cus eius aurium doloribus instillatur: in totum
eadem potest, quæ helxine.

222.22. Vitis sativa aliquibus augiō, alijs
egne, Magis arusion, Romanis gluta aut gla-
stum dicitur.

223.6. Sed sciendum est, ne tradita errorem
pariant, sativum glastum, luteū florem, tenuio-
res, multifidōsq; ramulos proferre: in cacumine
autem folliculos lingua speciem representantes,
in quibus semen continetur melintho simile.

ca. lē. n.

caulēmq; supra binum cubitorum altitudinem attolli: syluestre verò nigriora ferre folia, caulem minorem, sed crassiorem: florem purpureum, aut cœruleum, fructum cruciformē, asperum, in quo semen, folijs exilibus quinquepartito diuisum.

223.8. Aliqui syluestre semperuiuū, alij portulacam syluestrem appellant, Romani illecebram, Aegyptij anoth, A phri atirtopurin.

226.7. Aliqui rhiam vocant.

227.5. Aliqui centauriā radicem, alij aloen Gallicam, alij narcen, alij chironion, Dardani aloitim, Romani gentianam aut cicendiā, alij cimnalem vocant.

228.6. Alijs melocarpos, alij teuxinon, Latine aristolochia.

229.13. Appellatur à quibusdam ararisa, et melecaprum, ephleistios, leclitis, pyxionyx, Dardanon, iontitis, Gallis theximum, Aegyptijs, sophoeph, Siculis chamamelon, Italis malum terra, Dacis absynthium rusticum: nascitur in montibus, & calidis locis, aut campestribus, & petrosis. Ad grauem febrim efficax est, si nidore subditis carbonibus febricitās sufficiatur, febris leuabitur: vulnera impositu sanat: carcinomatis narium, cum cypero, & dracunculi semine, & melle prodest: rigoribus medetur, coëla in oleo aut adipe suillo, illitaq;. Crateus herbarius, Gallus, eadem de hac tradiderunt, & praeter:

tere a podagricis eam auxiliari.

229. 13. Glycyrrhizam aliqui ponticam, alij glyceraton, quidã symphyton, alij leonticam, alij glycyphyton, aliqui scythion, alij adipson, alij sylithram, alij libiestafon, alij homænomæon, alij peenthaomæon, Latini dulcem radice[m] appellauere.

230. 2. Aliqui narcem vocant, alij limnesion, alij maronem, alij plectroniam, alij chironiam, alij limnestim, Magi Hercules sanguinem, Romani phieri, & vneseram, & fel terra.

230. 27. Panacia appellata est, quoniam omnia mitigat vitia, quæ inflammationem minantur, plurimisq[ue] sciteat remedijs: pulsationes vulnerum, vrinæ stillicidia, calculosorum cruciatus, clystere immissa sedat, Legitur matutinis, sole ad ortum spectante, hora diei pura, cum omnia lumine complentur.

230. 28. Aliqui limnesion, alij helleboriten, alij amaranton, Magi Hercules sanguinẽ, Latini febrifugiam, alij auram, multi radicem, Daci tulbelam appellant.

232. 9. Quibusdã chrysisceptron, alijs ixia, Romanis carduus varinus, Aegyptijs epher dicitur, alijs ephthofechin.

233. 2. Pancarpon aliqui, alij vlophonon, alij ixiam, alij cynomaxon, alij ocimoides, alij enidion coccon, alij cynoxylon, latini carduum

O nigrum

nigrum aut vernilaginem, Aegyptij sobet vocant.

234. 6. Aliqui crocodilion vocant, alij chama leonem, alij onocardion, alij veneris lauacrum, Romani labrum Veneris, alij carduū Veneris, Aegyptij seseneor, alij chir, alij meleta, Daci sciatam.

234. 23. Aliqui agriocinaram, alij donacitin, alij erysiseptum vocant, Romani spinam albā aut regiam, alij carduum ramptarium.

235. 9. Quae acanthis aliquibus dicitur.

235. 15. Aliās pherusa, aliās pyracantha nominatur, in Aegypto eius.

235. 24. Aliqui phryniō, aliqui acidoton.

236. 8. Acantham aut herpacantham, quidā melamphyllon, aliqui topiariam, alij mamolariam, quidam crepulam vocant.

237. 18. Quidam polygonaton, alij phyllon, alij ischiada vocant, Romani spinam albam.

238. 12. Aliqui eryngen, alij eryneren, alij caryon, alij gorgonion, alij hermion, alij origanion, chlounion, alij myracanthon, alij moly, Aegyptij crobysion, Magi systeron, Romani capitulum Martis, Daci sicupnoex, Hispani cētumea pita, Aphricberdam, alij oriam chloem, alij chida appellant.

239. 3. Aloë aliquibus amphihion, alijs herminion, alijs eryngion, alijs tragoceros, Romanis aloa, Barbaris aloë dicitur.

240.27. Aegyptii somi, Romani absynthium.

242.6. Latini Sandonicum vocant.

242.23. alii abutonon, alii absynthium, alii he
raction, alii cholopceon, alii absynthiomeno, alii
thelythorion, alii procampylō. Magi aeuraphæ
nicos, Alii cynannchuten, Romani absynthium
ponticum, nonnulli thelythamnum, alii glycis
ancona vocant.

243.19. aliqui later vocant, alii cassialam,
Aegyptii pesalem.

244.8. aliqui syncliopa, alii alcibiadem, alii
pancration, nonnulli styphoniam, Aegyptii su-
phlo, Magi pythons oculum, Romani sciolebi-
nam vocitant.

246.12. vers. vlt. Glicona alii blechron, alii
arsencanthum, Latini pulegion vocant, Galli
aluolum, Aphri apoleium, quidam galisopsim.

247.2. alii embaetron, alii elouacos, alii ar
temedeion, alii cretica, quibusdam ephemeron,
nonnullis eldia, aliquibus belotocos, aut dorci-
dion, aut helbunion, Romanis vstilago rusti-
ca.

248.9. alii elaphoboscon, aliqui phacon, alii
ciosmin, alii phagnon, Aegyptii becion, Roma-
ni saluiam vocant.

248.23. Hediosmon satium alii mintham,
alii calamintham, Latini mentham vocant, alii
nepetam, Aegyptii tis, alii phertbrumerthumō-
thu, alii perxo, alii maceto.

DIOSCORIDIS

249.14. quidem cephaloton, alij epithymida, alij thyrson, Latini thymum, Aegyptij Stephanem, Daci mosulam.

251.7. aliqui Zygin sylvestre, alij polion vocant, Aegyptij meruopium, Latini serpillum.

251.28. aliqui nominant amaracum, alij triphyllon, alij agathides, alij cnecon, alij acapno, Pythagoras thramben. Aegyptij sopho. Armenij myuron, Magi ichrei asinum, aut hecigonon Isidis, Latini maioranam.

253.5. aliqui origanida, aut hysobrium vocant.

253.13. alijs sylvestre basilicum, Latinis ocimastrum.

254.10. ruta motana, qua aliqui rhyte motana vocant: & ortensis, qua Aegyptij epnubum, Syri harmala, alij besasa, Aphri churma.

256.11. Sylvestris ruta Cap. Rutam sylvestre aliqui appellant hypericon, alij androsenon, alij coron, alij chamapityn. Romani hederalem, aut tentonalem, Aphrichurma semmaced. odor seminis resinofus est, ideo chamapityn aliquibus nominatur. Frutex est surculosus, rubescens, folia ruta figura flores lutei, qui digitis triti sanguineo succo manant, vnde androsamoc vocitarunt. Ramuli subhirsuti, siliqua terretes, hordei effigie, in quibus semē nigrū resinā olens, gignitur in cultis & asperis. Urinam ciet, menses appositus trahit, pota cū vino quartana liberat. Folia cū
 semi

semine ambuſtis illitu medentur, & diebus qua
draginta epota iſchiadicos ſanant.

256.28. aliqui ſylueſtre leucoion appellant,

260.18. aliqui ceraſcomē vocāt, Latini ruſti
cam paſtinacam, aliqui carotam, Aegyptij babi
byron, Aphriſicham.

261.8. nonnulli ſphagnon vocant.

261.21. Aegyptij cyonum phricem vocant.

263.15. Anethū quod eſtur, aliqui polgida vo
cant, alij anicethum, Magi cynocephali genitu
ram, aut capillos, alij Mercurij ſemē, Latini ane
thum, Aphriſiciriam, Aegyptij arachu, Daci
pulpum.

264.11. ſiue cuminum ſyluaticum.

265.4. Ammi, Latini ammiū Alexandri
num, quidam regium cuminum appellant.

265.17. Aegyptij ochion vocant, Aphri gæd.

266.2. alijs ſonchites, Romanis lampuca, Pæ
nis ſithileas.

266.10. aliqui ſonchitē, alij entimon agriō,
Romani intybum ſylueſtrem vocant.

266.28. à quibuſdā pedinon, ab alijs hydro
ſelinō agriō, Romanis appiū ruſticū appellatur.

267.1. aliqui petroſelinon ſylueſtre appellāt,
Aegyptij a nonim.

267.16. aliqui grielon, alij agriofelinon.

269.4. aliqua elaphicon: alij neprion, alij
ophigeniō, nonnulli ophioctonon, aliqui herpyce
on, alij lynæen vocant, Romani cerui ocellum. Ae

gyptij chemin, aphri a scaucau.

270.7. hippomarathrum, aliqui marathim,
aliij marathrum agrion, egyptij sampsoth. Ma-
githymarnolion, Latini feniculum erraticum,
aliqui mion, Galli sistrameor.

271.10. alijs diachysis, alijs diachytos, alijs pa-
valysis, alijs camarus, alijs hyacinthus, alijs del-
phinitas, alijs nerion, alijs neriadion, aut sofan-
dron, aut cronion, Romanis bucinus minor voca-
tatur.

271.24. aliqui dorycnion, aliij pyrinon, aliij
pyroton, aut pyrothron, aliij arnon pyriten, Ma-
gi pyriten, Romani saliuarem vocant.

272.6. aliquib⁹ xea aut capsanema appella-
tur.

274.2. aliqui arangē vocant, aliij phalan-
gion, aliij asterion, nonnulli nesyrin aut sphondy-
lin, quidā chorodanō, aut ananthen, Romani
herbārutinalē, egyptij apsapher, Magiosirin.

275.4. aliqui agrion vocant, aliij agriophy-
lon, Magi bonum dæmonem, Romani satariam.

276.14. aliqui melāthium, aliij meona agriō
melana, Romani papauer nigrum appellant.

282.10. herba est, ex qua ammoniacū fit sus-
fimen, quod thymiamā vocāt, aliqui agaxyllō,
aliij criotheum, aliij heliustrum, Romani guttā.

284.27. aliqui ampellocarpon, aliij omphalo-
carpon, nonnulli philantropon vocant.

285.9. aliqui aspidion, aliij haplophyllon, aliij
accyse

accyseton, alij adyseton nuncupant.

281. 21. aliqui cission, alij cissophyllon.

285. 29. aliqui armiron vocant, alij cnicō syl-
uestre, alij aspidion, Magi aphedrū, Aegyptij
chenon, Romani præcepium, aliqui fusum agre-
stem, alij colum rusticam.

286. 11. quidā clinopedion, alij polygonaton,
alij Iouis colum, alij echeonimon vocant.

286. 18. Edocuit experientia cōtritos in vino
albo ramulos, ūs qui affectibus laborāt, quæ vio-
lentiæ vocantur, magno esse præsidio.

286. 19. aliqui cleonicon, alij ocimoides, alij Ζο
pyron vocant.

287. 2. aliquibus leontopodiō, alijs leuceorō,
alijs leōtiō, alijs doris, aut doricteris, alijs lychnis
agria, alijs pardale, alijs thorybethron, alijs rha-
peiō, alijs cornutū papauer, alijs anemone, Ro-
manis patabelelon, aut semen leoninum dicitur.

288. 15. aliqui athanatō vocāt, alii aciloniō,
alij balarion, alii geranopodion, quidam corym-
biō, aliqui taurion, alii sceptrō, aut maloio. Ae-
gyptii semeon, Magi sanguinem apocathame-
nes, Romani genicularem aut ballariam.

288. 24. aliās trāgonatō, aliās atocion, aliās
hieracopodion, aut lampas vocatur, egyptijs
semura, Magis apocathemenes taurus, Romanis
agreste intubum.

288. 24. Crimon basilicon alii crināthemom
vocāt, alii galiriō, Magi Martis sanguinē, Ostra

ues aurē crocodili, Aegyptiū sylphophon, quidam
sialon, Latini lilium, aliqui rosam iconis syri
sasa, Aphri abiblabon.

289.17. Alii magnū vocāt, aliqui naphthā,
alii notia nocemin, alii nosprasson, alii nothera,
alii nochelin aut nostellin, alii nophryn, alii gno
torim, alii gnotera, Romani apniū, aut meda
zam, aut vlceraia, aut marubiū nigrū, alii can
thurinū: Aegyptiū asphō, magi Isionis sanguinē.

290.8. Alii melitcon, alii meliphyllon, alii
erythran, alii temeie, Latini apiastrū aut citra
ginem, Galli merisimorion vocant.

290.27. Prasson, alii eupatorion, alii phyllo
phares, alii tripedilon, alii camelopodion, Aegy
ptiū asteropē, Magi tauri sanguinē, aliqui aphe
dron, alii Hori geniturā, Latini marubium, ali
qui labeoniam, aphri atierberxiam.

291.29. Aliqui phyllin, alii acaulon, alii syl
uestre lapathum vocitant.

292.11. Aliis leucacantha dicitur.

293.1. Alii cnicion vocant, Romani trifolium
scutum, aut odoratum.

293.29. Polium montanū, aliqui teuthrion,
alii pheux aspidiō, alii achamenin, alii ebenitin,
alii melosmon, nonnulli bellion, quidā leontocha
ron vocant.

294.14. Aliqui scorbiō, alii pleuritin, alii dy
sosmon, alii syluestrem calaminthen, quidam cha
madryn, alii mithridanion, Magi Podotis san
gini

guinē, Aegyptii apho, Romani trissaginem palustrem appellant.

295. 6. Bechion quidam rhichion, alii petrinā vocant, alii peganō, alii pithiō, alii pagonaton, alii chamaleucem, alii procheton, alii arcophyton, alii chamageron, Aegyptii saartā, Latini tusilaginem, quidam pharphariam aut pustulaginem, Bessiasa.

295. 21. Quibusdam polyclonos, aliis monoclonos, aliis toxitesia, aliis ephesia, aliis anactorios, aliis foxusa, aliis leia, aliis licophryx, Magis hominis sanguis, aliis chrysanthemon, Romanis valentia, aut cerpillum, aut herba regia, aut artemisia, aliis rapium, aut tertana, Gallis pona, Dacis xuoſle dicitur.

296. 18. Artemisia tenuior. Cap. Altera tenuiorib² foliis, in sepibus et cultis, iuxta aquarū duct⁹, nascitur: cuius flores et folia cōtrita, sampsiuchi odorē reddūt. Si quis stomacho laborās, herbam cum amygdalino oleo bene cōtundat in malagmatis lentorē, et stomacho imponat, sanitati restituetur: qui neruorū dolore cruciantur, si succum ex rosaceo illinant, sanantur.

297. 2. Romani caprum syluaticum vocant, quidam botryn, alii apium rusticum, Aegyptii merseon.

297. 10. Aliqui Pelonitin, alii tricā, alii geranogeronta, Romani ychinastrum, Aphri iescen appellant.

DIOSCORIDIS

297.13. aliqui mettryga, alii myrrhin, alii oxiphyllon, alii cardamomō, alii origanum vocant, Magi hierobryntas, Latini gruinama, aut Pulmoniam, aut ticotriam.

297.20. Ginaphalion, alii bires, alii ampeto cō, alii anaxiton, alii anaphlin, egyptii semeō, Galli gelasonen, Latini centumculum vocant, quidam tucularem, alii albirum.

298.14. Aliqui cerascomion, alii leucanthos vocitant.

298.22. Conyza magna. Cap. Conyza magna aliquibus cynoxematitis, alius danais, alius tachion, aliquibus phycos, alius ischius, alius dynosmos, Magis brephoctonos, quibusdā anubias, nonnullis hedemias, egyptiis ceti, Romanis intybum, aut militaris, aut deliariū, aut febrifuga, alius phragmosa, alius musteros, alius pissanuncupatur.

299.10. aliqui conizam parua, alii panion, alii libanotidem, Magi cronon vocant.

299.16. alii hemerocatalacton, alii crinon agrion, alii crinanthemon, alii porphirantes, alii bulbū hematicon, alii antichantaron, egyptiū iocri, Romani bulbū, aut liliū siluestre, aut marinum, aphri abiblabon vocant.

299.28. aliqui basilion vocant, Latini violam albā, aliqui angustia, nonnulli violam matronalem, aut passarinam, aut polyphuram.

302.17. alii melion aqueum, alii entaticon.

alijs priapicon, aut satirifcon, aliqui satyri testis
culum appellant, Latini molorticulum Veneris.

302.27. Latinis geminalis, a Dacis hormini
dicitur.

303.20. Aliqui osmada, aliqui ononin, alijs
phlonitin appellant.

304.21. Hanc nymphona alii vocant.

304.28. Sunt qui picrada appellant, alijs len-
cen, alijs thalassiam.

305.7. Alii pteryx, alii lonchitim, alijs aturiõ
alii phrygiam, aut phrygitim, aliqui philtrodo
tem, Magi mustela sanguinem.

305.29. Quidã antihyllõ, alii anthemida vo-
cãt, alijs erãthemim, alijs leucathemon, alii foran-
thin. alii campestem florem, Romani solastris.

306.13. Anthemida aliqui leucanthemõ, alijs
eranthemon, quoniã vere floreat: alii chamemel-
lon, quoniam mali odorem habeat: nonnulli melã
themon, alii chryfocomam, alii calliam, Romani
malium, Aphri a stertiphen appellant.

307.13. Alii anthemida, alii leucanthemon,
alii chamemelon, alii chryfocalin, alii melaba-
thron, nonnulli campestem florem, Romani so-
lis seculum, aliqui millesoliũ, Hetrusci cautam,
Aphri tamath.

307.25. Alii balsamenã, Magi hemorrhã, alii
Mercurii geniturã, alii aphthitis semẽ, aut mne
sitheum, Romani Cappacoraniã, Aphri narat.

308.5. Aliis orobelion, quibusdam orobax.
aliis.

DIOSCORIDIŒ

alijs hamagogon, alijs pasaden, alijs monogonion, alijs menion, alijs paonion, alijs panthecratos, alijs idæi daçtlyli, alijs aglaophotis, alijs theodonion, alijs selenion, Magis selenogonon, alijs phtthisis, Romanis casta.

309.3. Alij agonychon vocant, alij leontion, alij leonnion lapidem, alij gorgonion, alij tantà litin, alij diosporon, Romani columbam, Dacigo noletam, alij heracliam.

309.24. Aliqui teuthrion, alij dracanon, alij cinnabarim, Latini rubiam, Hetruscilappã minorem, Aegyptij sophobi vocant.

310.17. Alias cestron aut medusa dicitur, Latine venerea aut lanceola.

310.28. Latini longinã, aut calabrinã dicunt.

311.6. Alij althiocon vocant.

312.16. Aliqui cãnabion, alij schinostrophõ, alij asterion appellarunt.

312.22. Aliqui hydrastinã, Romani terminalem dicunt.

312.23. Aliqui acopon, alij anagyron, alij agnacopon vocant.

312.24. Alij alceam, alij acyron, alij lyron.

314.16. Aliqui onobrochilõ, alij eschasmene, alij hypericon, alij corion, alij chamapytin, Romani opacem, alij brichilatam, alij loptam, alij iocinalem, Daci anassexe appellant.

315.19. Alij ascyron, aut dionysiadem.

316.16. Alijs pitysorysis, alijs orixelõ, ijs, qui
Pen

Pötum incolunt olocyron, alijs bryonia sylue-
stris, Athenis ionia, Eboicis sideritis, Magis Mi-
nerue sanguis. Latinis aiuga aut cypricum, Da-
cis dochella appellatur.

320.8. Vettonica. Cap. Vettonica nascitur in
pratis & mötibus, locis mundis, et oppacis, circa
frutices: animas hominum & corpora custodit,
nocturnas ambulationes, & loca sancta: gravi-
bus somnis resistit: ad omnem medendi vsus cõ-
mẽdata. Radicẽ habet rubrã, odoratam, porra-
cea folia, medio eorum puniceo, in recto calamo
triangula, floribus in cacumine purpureis. Fari-
na recẽtis vulneribus capitis indita, dolorẽ finit:
vulnera glutinat: fracta ossa extrahit: sed quo-
tidie imponi debet, dũ persanescant: dolori capi-
tis medetur, si iure decocti persundatur, aut tẽpo-
ribus cum bitumine illinatur, aut radix suffi-
atur.

320.21. Aliqui polygonatum appellãt, alijs cy-
nochalam, alijs heraciam, alijs asphalton, alijs chi-
liophyllõ: alijs clemã, alijs polycarpon, alijs carcine-
trhon, alijs theuthalida, alijs myrtopetalon, alijs
cnopodion, alijs Zaritheam, alijs pedalion, Aegy-
ptij thephin, aliqui stemphin. Magi genituram
herois, aliqui vnguem muris, Latini sanguina-
riam aut seminalem, Aphrichulum.

321.28. Alijs philetherion, alijs daphnoides,
alijs smyrnoides aut polinogoides appellatur.

322.10. aliqui epigetin, Aegyptij philacuũ,
Rom

Romani ambuxum vocitant.

323.18. Romani soldaginem vocant.

323.25. Rutaceis similes.

325.2. Alii calycanthemō, alii periclymenon, alii eliophyes, nonnulli hepatitim, alii milacem, alii anatolicon, alii diticon, alii merginem, Latini volucrum, aliqui volucrum maius, Aegyptij oxyui, alii clymenon, alii cymenion, quod & ago non nuncupant.

325.5. Alii tobion, Romani stipam vocant.

325.12. Aliqui Aeginam, alii clymenon, alii carpathon, alii spienion, alii epatitim, alii axinam maiorem, nonnulli clematitim, alii myrsinen, alii calycanthemon, Magi polion Veneris, Aegyptii turcon, Romani volucrum maius, Aphri lanath appellant.

326.2. Tribulus aliquibus bucephalus, alii tauroceros, Romanis tribul^o aquaticus dicitur.

326.23. Sarxiphagon. Cap. Sarxiphagon alii qui sarxiphagon, alii empetron, Romani saxiphragiam vocant frutex est surculosus in petris & asperis locis nascens epithimo similis. Coctus in vino, mox potus febricitantibus opitulatur: stranguria prodest: singultum sedat: calculos vesicae frangit, & urinam ciet.

327.2. Aliquibus potamogiton appellatur, alijs neuroides, alijs lonchitis, alijs rapionion, Nyssus mendrutha: Syris neuda, alijs lycosemphillo, alijs helleborosemata, alijs scyllio, Magis lupicor,
Roma

Romanis viartū nigrum, quibusdā tintinabulum terra, Gallis iumbarum, Dacis dacina.

327.10. Aliqui leporis cuminum appellant.

327.14. Aliqui medicam appellant alii triphyllon, alii clemation, nonnulli osmon, quidem trigonon, alij cybellion, alij polyphyllon, Romani trifolium odoratum, Aegyptij epaphon.

327.23. Ab alijs erimeos, ab alijs thryas, à nō nullis pollyrrhixō, à Romanis vindicta nominatur.

328.3. Aliqui anaclorion, alij phasganō, alij macheronion, alij arion vocant, Romani gladiolam, quidem genitalem.

328.23. Alii bolum vocant.

328.28. Ab aliquibus iris agria, ab alijs cacos, à Romanis gladiolus, aut iris agrestis, à Dacis aprus dicitur.

329.16. Anchusam aliqui catanchusam vocant, alij libycam, alij archibellion, alij alcibiadion, alij onophyllon, alij porphyrida, alij mydsam, alii salyca, alii noneam, Aphri buinesath.

330.28. Aliqui aridam, alii alcibiadion, Romani alcibiaccum nominant.

331.15. Aliqui & hanc echiō vocāt, alii scorpiuron, alii sparganō, alii althæam, alii amarārida, alii probatæam, alii elaphion, alii anthiminō, alii porphirida, alii augion, alii nemesion, alii philerion, alii hyenopsolon, alii thyrstim, alii thermutim, alii misopathos.

DIOSCORIDIS

331. 22. Aliqui hydreron, aliqui ocymoides.

332. 2. Agroſtin aliqui agicō, alij amaxitin, Aegyptij amphi vocant, Latini gramen, aliqui aſyphyllion, alii ſanguinalem, alij vniolam, Hiſpani a pariam, Daci cociatem, Aphri iebal.

332. 27. Magi genituram, aut ſanguinē Titani, alij ſcorpionis vrinam, Pythagoras parmirō, Andreas xāthophanea, Oſthanes boephtalmō Aegyptii ſendionor, Romani vertemnum, alii ſoleaſtron, Aphri vdedonin.

333. 27. Aliqui myriomorphon nomināt, alii chiliophilon, alii ſtratioticon, alii heracleon, Latini ſupercilium Veneris, alii acron ſyluaticum, alii militarem, alii millefolium.

334. 12. Batos, ab aliis cinosbatos, ab aliis ſelī norition, ab aliis aſyntrophos, à Magis Titani ſanguis, ab aliis ibidis, ſanguis, à Romanis rubus ab aliis ſentes, à quibusdam mora baticana, à Daci mantia, Aegyptiis hamoos, aliis ametros appellatur.

335. 27. Alii hepatoriū, aut hepatitis, Romani volucrum maius.

336. 13. Pentaphyllō aliqui pētapes, alii pentatomō, alii pentadatylon, alii pseudoſelinū, alii callipetalon, alii xylolotō, nonnulli xylopetalō, alii aſphalton, alii pentacanon, alii thymiatitin, Aegyptii orphitebeocem, alii enotron, Magi ibidis vnguem, alii ibidis pennam, alii hermodatyllon, Romani quinquefolium, Galli penped

pempedulam, Daci propedulam appellant.

337.15. Aliqui rhon, alij anchinopa, alij phœnicopteron, alij rhon stachyos, alij obsthalen, Aegyptij athnon nominant.

338.2. Alij rhodida nominant.

338.8. Hippurin, alij trimachion, alij anabasion, alij cheredranon, alij phedran, alij itiadendron, alij gis, alij schœniostrophon vocant, Aegyptij pherphran, Magi Saturni cibum, Romani equinalen, alij equi salicem, aut anabasion, alij ephydron.

338.21. Aliqui equition, et alij chedran, alij Gyon, Romani salicem equinam appellant.

339.21. Alij scorpion, alij garganon, Romani cornulacam, alij bituensa, Daci saliam, Aegyptij sober, Aphri achæosim.

340.11. Oxy schœnos aliquibus schœnos leuis alijs oxypternos, alijs Solis superciliū, Romanis iuncus marinus aut manualis, Aphris chudua dicitur.

341.5. Alijs adocetos, alijs neuras, alijs phrynion, Romanis bouinalis.

341.11. Alijs chrystitis, alijs chrisantemon, nõ nullis amaranton, alijs diospogon, Aphris dubath, vel burcumuht, Romanis Iouis, barba appellatur.

341.18. Aliqui chryso spermon vocant, alij dassin, alij organon, alij arcophthalmō, Romani arilariam.

342.12. Aliqui chalcitin vocant, alij chalcā
thon, alij chalcantbemon, Romani acantham,
Hetrufci garuleum, Aphri churseten.

343.4. Alij trigoniō, alij buniō, alij hierobo-
tanen, alij philtrodotē, Aegyptij pēpsempre, Ma-
gi Iunonis lacrymā, nonnulli mustela sanguinē,
alij sanguinem Mercurij, Romani cristam galli
naceam, alij pheriam, alij trixalidem, alij exu-
peram, aliqui herbam sanguinalem.

343.16. Alij erigenion, alij chamalycon, alij
sideritin, quidam curitin, alij persephonion, alij
Iouis colū, alij dichromon, alij callesin, alij hippa-
rison, nonnulli demetriada, Aegyptij pēphthem
pbtham, Pythagoras erysifceptron, Romani civi-
civalem.

344.7. Aliqui chamafycen, alij gatalē, alij
ionycha vocāt, Romani pinū triuiā, aut ficū ter-
re, aliqui glandulam, alij tium, alij nonariam.

344.19. Aliqui heloniam, alij porphyrates,
Romani vaccinium, alij vlcinum vocant.

345.21. Nonnulli oxytonon, Romani papa-
veralem, Aegyptij nankhi.

345.20. Papauer satium aliqui chamafycē,
alij papauer rhœada, alij oxytonon appellant,
Romani papauer, Aegyptij nanti.

348.13. Aliqui paraliō, alij syluestre papa-
uer, alij thalassion, Romani fabulum marinū,
Aphrisissimacam vocant.

349.2. Qui hoc papauer hauserit, non alia
accid

accident, quàm qui opiū ebiberit. Cui eisdē succurritur, auxilijs. Semen æstate dum siccum est colligitur. Decoctum radicis bibitur cum vino, sanatq; dysenteriam.

349.17. Alij pythionion, aliqui diosoyamon vocāt, alij adamāta, alij adamenon, alij hypnoticon, alij emmanes, alij atomon, nonnulli dithiā briō, Magi, Pythagoras & Osthanes, xeleo, Zoroastres tiphoniō, Magi rhapsodicā, Romani inanoētariam aut apollinarē. Aegyptij saphtho, Hetrusci fabulū, Galli bilinuntia. Daci dieltā.

351.8. Aliqui cataphysin, alij cynocephalion, alij chrysalion, alij cynomyā, alij psyllerim, alij sicelioticon, Siculi comidiin, Romani herbā pulicarem aut silbacium, Aphri varguzū appellāt.

352.3. Romani strumum vocant, alij cacubalum, Aegyptij allelo, Galli scubulum, Aphri astrismunim vocant.

353.10. Aliqui dircion appellāt, alij strychnōmanicon, alij dorycnion, alij calliada, Romani apollinarē minorem, alij vlticanā herbam, aut opsaginem, Daci cycolidem, Pæni cacabum.

353.28. Strychnonmanicon, alij anydrō, alij pētadryon, alij euoron, quidā orthogyiō vocāt.

355.2. Alij exerāthes, aliqui antimnion aut antimion, alij bombochylon, nonnulli minon, Aegyptij apemum, Pythagoras antropomorphon, alij alcten, alij thridaciā, alij cammaron, Zoroastres diamonon, aut archinen, Magi he-

DIOSCORIDIS

mionos, aliqui gonogeonas, Romani caninū malum, alij terrestre malum.

358.2. alij cyamō leucon, Romani colomestrū.

358.17. Conion, aliquibus aginos, alijs ethusa, alijs apolegusa, alijs dolia, alijs amaurosis, alijs paralyphis, nonnullis aphron, quibusdā crediō, alijs cæten, alijs catechomeniō, alijs abioton, alijs apsendes, alijs ageomoron, alijs timorō, alijs polyanodynos, alijs dardanis, alijs captafyxis Osthani babathy, Aegyptijs apemphi: Romanis cicuta appellatur.

351.21. Aliqui cynanchon appellant, alij pardalianches, alij cynomoron, alij cynoctonon, alij phaleon, alij cynanchen, alij oligoron, alij hippomanes, alij onistin, alij ophioscorodon, alij cynaricam, alij elaphoscorodon, Magi paralyfin, Romani brassicam rusticam aut caninam.

360.5. Alij spongon, alij hamostarin, Romani rhododendron, Lucani icmanen, Aegyptij schimphen, Pæni rhododaphnen dicunt.

362.9. Aliqui elitim vocant, alij canoserceā, alij amelxinen, alij eusinem, alij amorginē, alij sucotachos, alij psychuacos, alij melampelon, alij citampelon, alij cissamethon, alij anetetamenō, Romani volutum laparon, Aegyptij apap, alij parthenion, alij sideritin, alij heracleā, nonnulli agriam quidam clibodion, alij polyonymon.

362.24. Alij myortochon dicunt, alij myorto splenon, Romani muris auriculam: Pæni labatho

tholabat.

363.6. Agriã phacon aliqui, alij epipterom.
Romani viperalem, alij iceosmigdonon vocant.

363.12. Aixoon maius, aliqui aithales, alij
ambrosion, alij chryssipermon, alij xoophtbal-
mon, alij bubophthalmon, alij stergestron, alij
æoniõ, alij aichryson, alij holochryson, nonnulli
chrysanthemon, alij protogonon, alij boron, alij
notion: Magi paronichyam, alij chrystin, Roma-
ni ceriam cuspiã: aut Iouis caulem nominãt, alij
leapetes, alij sedum maius, Aegyptij pãphanes.

364.4. Aixoon paruum, alij petrophyes ap-
pellant, alij brotion, alij theobrotion, crobysson,
alij chimerinen, alij cerauniam, Romani vitale,
alij semperuiuum, Aegyptij etijceltam.

364.12. Semperuiuum quod tenui constat fo-
lio, aliqui aixoon paruum, alij petrophyes, alij
aixoon syluestre, Romani semperuiuum minus
appellant.

364.20. Aliquibus cymbalion, alijs scytaliõ,
alijs hortus Veneris, alijs terra umbilicus, alijs
stœchis, alijs stergetron, Latinis umbilicus Vene-
ris dicitur.

365.11. Acalyphẽ aliqui cnidem, alij adicẽ, La-
tini vrticam, Aegyptij selepston, Dacidyn appel-
lant. Acalyphen etiam alteram aliqui cniphen.
Romani vrticam mollem vocant.

366.5. Alijs galeobdolõ, vel galeophios, Aegy-
ptijs stopi, Latinis vrtica labeo dicitur.

- 366.16. Alijs galation, aut gallerion.
 366.26. Erigeron à Latinis herbulum, aut senecio vocatur, aliàs erechthites.
 367.13. Marinũ bryon, aliqui ballarin, alijs iranen, Latini gnomeusilon vocant.
 368.7. Aliàs stachyites, apud Aegyptios etbenchis, Latine fatalis dicitur.
 368.13. Aliquibus flumiatilis stratiotes nũcupatur, Aegyptijs tibus, Magis eluri sanguis.
 369.5. Phlomon, alijs phlonon, Latini verbasum, alijs pheminalem vocant.
 371.11. Arcion alijs profopida, alijs profopion, alijs aparinen, Latini personatam, aut lappam appellant.
 371.27. Alijs borion appellatur.
 371.2. Capnon, aliqui corydalion, aut corion vocant, alijs syluestre coridalion, alijs capnon in hordeis, alijs capniten, alijs marmariten, alijs capnogorgion, alijs chelidonion micron, alijs peristerrion, alijs cantharida, alijs chalcocri, Romani apium aut sumariam, Aegyptij enyx, alijs tucin.
 372.10. Alijs tripodion, alijs tribolion.
 372.15. Aliqui libyon, alijs triphyllon.
 372.27. Aliqui telinẽ, alijs lotum magnũ, alijs triphyllon, Romani trifolliũ maius appellant.
 373.20. Alijs melophyllon, alijs stratioticẽ, alijs achillion, Latini millesoliũ vocant, aliqui supercilium veneris, Galli beliocandas.
 373.29. Alijs myrrham, alijs conilen vocant.

374.25. Aliqui buglossum magnum vocant, Romani spinam mollem.

375.7. Ab aliquibus buboniō appellatur, ab alijs asteriscos, alijs asterion, quibusdam hyopthalmū, Romanis inguinalis, Dacis rathibis.

375.21. Stellares huius radij noctu splēdent, quapropter qui ignari antea non viderunt esse inane, simulacrū arbitrantur. Medijs saxis & asperis exit: inuenitur autem ab opiliombus. Crateuas Rhizotomus hæc de ea refert: Si viridis cum axungia vetere tundatur, contra rabioforum morsus, turgentia guttura proderit, suffitu quoque serpentes fugat.

375.29. Aliqui dasypodiō, alijs priapeion, alijs ion sylvestre, alii cybelion, Romani setialin, aut murariam, aut violam purpuream vocant.

376.9. Aiunt quod purpureum est in flore, anginis & comitialibus auxiliari, maximè pueris, in aqua potum.

376.18. Aliqui aton, alii aēlinen, alii anemosphorō vocāt: magi paradacry, Aegyptii exoē, Rom. scopā regiā, Aphri zigar, nonnulli thepso.

377.6. Alio nomine chamaleuce, alios cissos acarpos, aut terra corona, aut selinitis, Latine hedera pluuiatica dicitur.

377.21. Magi aluri gonon, Osthanes txauchi, Aegyptii autuenrinbesor, Romani linguam bubulam, alii libanium, Pœni asanaph vocant.

378.2. Alii phyton, alii caballation, alii spli-

neion, alij scolymon, Romani lingua canis, aut
caninam appellant.

378.15. Aliqui zoonychon vocant, alij aëto
nychon, alij cemos, alij dūnamenē, alij idiophy-
ton, nonnulli phytobasilam, aliqui crossion, alij
crossophthoon, Magi sanguinē crocodili, alij cro-
comerion, Aegyptij daplmcenen, Romani miner-
ciū, alij palladium, alij neumatū, alij flāmula.

378.25. Aliqui & id antirrhinon, alij anar-
rhinon, nonnulli lychnida agriam vocant.

379.2. Nonnulli lychnida agriam appellant.

379.10. Cacanance aliquibus damnamete,
alijs dionysias, alijs thyrson, alijs demos, alijs
cemos, alijs crotion, Magis archaras, alijs arco-
pus, Romanis herba filicula, alijs datisca, Daci
saropithla dicitur.

379.25. Aliqui psychen, alij merida, alij po-
tamogitona, alij stachyiten, Romani caliumma
rem nominant.

380.7. Alij callitrichon, alij trichomanes, a-
lij ebenotrichon, alij argiō, alij corion enygron,
Aegyptij epier, Romani cincinnalem, alij terre
capillum, alij supercilium terre, Daci phitho-
phthethela vocant.

380.29. Aliqui pterion, alij opterō, Romani
capillarem, alij pinulam, alij fidiculam, nonnulli
& eam adianton appellant.

381.8. Aliqui phasganon, alij antithesion,
alij chascanon, alij churadolethron, alij & hęc
apar

aparinam nominant, Latini lappam.

381.21. Aliquibus sitospelos, alijs siphon, alijs bromos, Romanis auena dicitur.

381.29. Alij siphonion, alijs acrospelō vocāt.

382.29. Alijs epapitis, alijs lycantheon, alijs cynosbaton, alijs aniceton, alijs heliophiton, alijs anatolicon, alijs dyticon, alijs helide, Aegyptijs lyisthe, Romanis mergina, Hetruscis radia appellatur.

383.26. Alijs hieromyrton, alijs myacātha, alijs agonon, alijs scineos, alijs mintha, alijs cantangelos, alijs anangelos, alijs aceron, alijs ocneron, alijs cinen, alijs lichene, alijs chamapitys, alijs chamamyрте, Bæotis gyrenia, Magis Herculis genitura appellatur.

384.14. Aliqui idæan, alijs danaën, alijs hippoglotton, alijs xaliā, alijs stephanen, alijs daphnon, alijs samothracicen, alijs methrion, alijs hypoglossion vocant.

384.24. Daphnoides alypo simile, flos vt nymphæe, cuius medium nuci cypressi non dissimile, in quo semē: aliqui chamedaphnen, alijs peplion, alijs eupetalon vocant.

385.7. Aliqui & hanc Alexandrinā appellarunt, alijs daphniten, alijs hydragogon, Romani laureolam, alijs lactaginem, Galli vsubim.

385.16. Aliqui ascida vocāt, alijs atomō, alijs pigatoxarin, Magi sanguinē Herculis, alijs polyidos, alijs anaphyston, Aegyptij somphia, alijs

vire, Galli laginum, aliqui anepfa.

386.28. Aliqui meläpodion vocät, alii ecstomon, alii polyrrhizon, alii protion, alii melanorhizon, alii cyranion, Magi Zomarition, Aegyptii iseam, alii elaphine, alii cemeleg. Latini veratrum nigrum, alii faraca, Daci prodiorna.

388.18. Aliqui sesamiten, alii sesamin, alii lycocytalion, alii helleborum album appellant.

388.7. Aliqui coronio, alii sesamon sylvestre.

388.6. Aliqui elaterion vocät, alii grynö, alii balin, alii syncrisin, alii bubalion, alii scopio, alii pherombion, alii pencedanon, alii notion, Romani anacetum, alii agrestem, Pænicusimezar.

391.25. Satiuus cucumer. Cap. Satiui cucumeris trita radix, & drachmæ vnius pödere pota in hydromelite, vomitus ciet. Si quis facile secundum cœnam vomere velit, binis obolis sit contentus.

391.26. Alii triphyllon, alij stefion, alii astaphida, alii phthiroctonon, alii phthirion: alii apanthropon, alii polyides, alii pseudopathes, alii arsenoten, Aegyptii ibesæden, Romani herbam pediculariam vocant.

392.15. Aliqui hypopyon vocät, alii päcranö, alii scammonion, alii thelyterim, Romani ferulaginem, alii ferulam sylvestrem Pæni bæden.

394.9. Aliqui lyzon, alii lobon appellant.

395.19. Aliqui narcisson anydron, alii autoges, alii bulbö emeticon, alii lirion, Romani bulburo

bum morbitarium dicunt.

396.9. Alii hippophyes, alii hippophanes, alii hippron, alii echinion, alii pelecion, Romani lap paginem vocant.

397.10. Aliqui sesamon sylvestre vocat, alii seseli cyprion, alii crotona, Aegyptii systhanna, alii trixin, magi sanguinem febris, Latini ricinum, alii lupam.

397.29. Aliquibus cometes, aliis gobios.

401.4. Aliqui clema, alii crambion, alii paralion, alii canopicon vocant.

402.9. Aliqui sycen, alii mecona aphroden.

403.2. Alii spumosum papauer vocitant.

403.18. Aliquibus scarbonia radix, aliis colophonia, aliis dactyliō, Romanis colophonium, Magis apopleumonos, Aegyptiis sanilū dicitur.

405.4. Alii chamalea nigra, alii pyros achnen, alii heraction, alii bdelyram, alii coccon gnidion, Romani citocacium, nonnulli oleaginem, quidam oleastellum vocant.

405.16. Alii chamaleam, alii pyros achnen, alii cestron, aut cneoron vocant.

406.16. Acten alii dendron arctū, alii hemeron, Latini sambucum, Galli scobiem, Daci sebam vocant.

406.25. Aliis heliosacte, aliis agria acte, aliis Euboica, Gallis ducone, Daci olma.

408.2. Nonnulli ischiada, alii cham ebalaniā, agria, alii linoxostin, Latini radicem sylvestre, Peni

DIOSCORIDIS

Pænithorpathsadæ appellant.

408.16. Aliquibus *colocyntha egos*, alijs *syeyapicra*, alijs *Alexandrina colocyntha*, *Zoroastri thymbra*, *Osthani autogenes*, Romanis *cucurbita syluatica*, *Dacis tutrastra* dicitur.

409.8. Alij *cedæes*, Romanis *inuolucru* vocat.

410.17. Alij *ophiostaphylon*, alij *chelidoniũ*, aut *melothron*, aut *psylotbro*, aut *archexostin*, aut *agrostin*, aut *cedrostin* appellant.

411.26. Alij *chironiõ ampelõ*, alij *bucraniõ*, Romanis *oblameniã*, alij *batanutã*, alij *betisalcã*, *Daci priadelã*, alij *pegrinã*, *Aphri lauohen*.

412.12. *Pterin* alij *pteriõ*, alij *pterineon*, alij *dasyclonon*, alij *anasshoron*, alij *blechnon*, alij *polyrrhizon* vocat, *Mazi hermubain*, Romanis *filicem*, alij *laculam*, alij *filisfanariã*, *Aegyptij asini sanguinem*.

412.29. *Thelypterin* aliqui *nymphaã pterin* nominant, Romanis *linguam ceruinam*.

413.14. *Polypodion* aliqui *scolopedrion*, alij *pterin*, alij *polyrrhizon*, Latini *filiculã* vocat.

414.6. Aliqui *pterion*, alij *nymphaam pterin* nominant.

414.26. Alij *argyro*, alij *aritrillin*, alij *chrystitin*, *Aegyptij aphlopho*, Latini *mercurialem masculam*, alij *tesserculatam*, *Aphri asumes*.

415.11. Aliquibus *linox ostris*, *Aphris armas*, alijs *asumes labon* dicitur.

415.19. Aliqui *scorpiuro* vocat, alij *heliotropo*

pon, alij dialion, alij heliopon, alij scorpieflonō,
alij sesamon agrion, alij scorpij vram.

416.12. Aliqui scorpiuron vocant.

421.13. Idē adstringit: prodest stomacho qui
tibi tenax non est, aut tardius cibum cōcoquit.
Item ijs qui ilei dolore conflantur: conuenit
in grauidarum malacia: sorptum auxiliari con-
stat, cū populatim grassatur pestifera lues. Hu-
iuscemodi omphacium non nisi post annos mul-
tos bibi potest.

446.11. Quam alij Medicinā, alij symphy-
ton, alij idæum phlomon, alij orestion, alij necla-
rion vocant.

465.2. Alij larbafon, alij gynacion, alij Chal-
cedonion.

475.21. Alij peclon, hephtō, aractō, löchotō.

524.7. Athenis ionia, in Eubæa sideritis di-
citur.

De Rhamno.

Rhamnum si quis eruat silente luna, & se-
cum ferat, contra venena & improbos homines
proderit: pecoribus iuuandis appenditur: nau-
gij circumponi solet: valet contra capitis dolo-
res & laruas.

De Artemisia.

Artemisiam herbā si quis teneat, dū iter fa-
cit, lassitudinē discutiet: & si in pedibus ferat,
bestias & lemures abiget: si sanguis circa artus
coaluert, ramulos ex rosaceo in olla feruefacito,
& locū totū oblitito, cū summo indulgendū est:

strang

DIOSCORIDIS

Pænithorpathisadæ appellant.

408.16. Aliquibus *colocyntha egos*, alijs *steyapicra*, alijs *Alexandrina colocyntha*, *Zoroastri thymbra*, *Osthani autogenes*, Romanis *cucurbita syluatica*, *Dacis tutrastra* dicitur.

409.8. Alij *cedæes*, Romani *inuolucru* vocât.

410.17. Alij *ophiostaphylon*, alij *chelidoniû*, aut *melothron*, aut *psylotrô*, aut *archexostin*, aut *agrostin*, aut *cedrostin* appellant.

411.26. Alij *chironiô ampelô*, alij *bucraniô*, Romani *oblameniâ*, alij *batanutâ*, alij *betisalcâ*, *Daci priadelâ*, alij *pegrimâ*, *Aphri lauothen*.

412.12. *Pterin* alij *pteriô*, alij *pterineon*, alij *dasyclonon*, alij *anassphoron*, alij *blechnon*, alij *polyrrhizon* vocât, *Magi hermubain*, Romani *filicem*, alij *laculam*, alij *filisfanariâ*, *Aegyptij asini sanguinem*.

412.29. *Thelypterin* aliqui *nymphæâ pterin* nominant, Romani *linguam ceruinam*.

413.14. *Polypodion* aliqui *scolopêdrion*, alij *pterin*, alij *polyrrhizon*, Latini *filiculâ* vocât.

414.6. Aliqui *pterion*, alij *nymphæam pterin* nominant.

414.26. Alij *argyrô*, alij *aritrillin*, alij *chrysitin*, *Aegyptij aphlopho*, Latini *mercurialem masculam*, alij *tesserculatam*, *Aphri asumes*.

415.11. Aliquibus *linox ostris*, *Aphris armas*, alijs *asumes labon* dicitur.

415.19. Aliqui *scorpiurô* vocât, alij *heliotropo*
po 9

pon, alij dialion, alij heliopon, alij scorpietionō,
alij sesamon agrion, alij scorpij vram.

416.12. Aliqui scorpiuron vocant.

421.13. Idē adstringit: prodest stomacho qui
tibi tenax non est, aut tardius cibum cōcoquit.
Item ijs qui ilei dolore conflantur: conuenit
in grauidarum malacia: sorptum auxiliari con-
stat, cū populatim grassatur pestifera lues. Hu-
iusmodi omphacium non nisi post annos mul-
tos bibi potest.

446.11. Quam alij Medicinā, alij symphy-
ton, alij idæum phlomon, alij orestion, alij necla-
rion vocant.

465.2. Alij larbason, alij gynacion, alij Chal-
cedonion.

475.21. Alij pecton, hephō, aractō, lōchotō.

524.7. Athenis ionia, in Eubœa sideritis di-
citur.

De Rhamno.

Rhamnum si quis eruat silente luna, & se-
cum ferat, contra venena & improbos homines
proderit: pecoribus iuandis appenditur: nau-
gijs circumponi solet: valet contra capitis dolo-
res & laruas.

De Artemisia.

Artemisiam herbā si quis teneat, dū iter fa-
cit, lassitudinē discutiet: & si in pedibus ferat,
bestias & lemures abiget: si sanguis circa artus
coaluerit, ramulos ex rosaceo in olla feruesfacito,
& locū totū oblinito, cū summo indulgendū est:
strang

DIOSCORIDIS

strangulatus vuluæ mirum in modum auxiliatur: vrinæ stillicidia & opisthotonum leuat.

De Pentadactyllo.

Pentadactyllum si quis circum corpus portet, nullo dolore afficietur: oculos, strumas, callosos tonsillarū tumores, vuā, articulosos sub lingua, neruorū dolores et dētes, psorā pnciali fame contractā iuuat: remoratos a partu menses eijcit: in fusa manibus ex aqua tepida contra terrores, fascinū, & laruas, mirum in modum cōmendatur. Vellito herbam cum luna crescit, oriente sole.

De Verbenaca.

Verbenaca recta genitale intendit, sed supina exicat. Recta appensa doloribus, oculorum auxiliatur: contra hebetudines eorundem, & capitis dolorem efficax est, trita ex aceto lassitudinem reficit. Strumas, callosos faucium tumores, statim discutit: febriū horrores sanat, si quis solum ex aduerso stans ramulos tenuerit.

De Dictamno.

Dictamnū siccātū manibus terito, & redigens in farinam adiecta vini stilla, corpus tangito: siquidem contra omnes serpentium iniurias auxiliatur: vlcera & putrescentes nomas prepurgans explet: adactis corpori aculeis oblitur, vt presenti sit auxilio: ad lienem & in abditis locis vitia inflammatione turgentia, redactum in farinam illinito. Herbam vere, magnis aestibus, autumnūq; eruit.

De.

De Salvia.

Salvia singultum tuſſimq; diſcutit: omnibus malis vlceribus cum cera & roſaceo ſumpta auxiliatur: lienis dolorem dyſenteriamq; pota cum vino albo pari modo ſanat, ſanguinem excreantibus, potu medetur: ad extrahēda vuluæ onera efficaciſſima eſt: peſſima mulieres peſſum ex ea ſubiſciunt, vt partus excutiant.

De Cupreſſo.

Cupreſſus herba cōtra raucedines auriculaſq; prodeſt: induratos tonſillarum tumores: aquam inter cutem, & coxendicum cruciatus perſanat.

De Centaurio.

Centaurium contra inflāmata vitia & purſantes icſus valet, ſceminis vuluæ mala laborantibus auxiliatur: ſtillicidij vrinae, calculorumq; tormenta leuat. Herbã vere oriente ſole legito.

De Buphthalgo.

Buphthalmum crescente luna legere oportet. Facit autem cōtra pauores, laruas, & mala medicamenta, ſcinationes, vt potè cum eas aduertat. Radicem ſi quis mandat dentem expuet, fluxionemq; conſeſtim ſiſteus auxiliatur: quin & ventrem reſoluit.

De Pæonia.

Pæonia herba per æſtus Canicula ante Soli ortũ vellitur: appēſa q; cōtra venena, ſciminũ, pauores & laruas prodeſt: item contra febrem cum horrore venientem, diurnã nocturnãve, et ad-

D I O S C O R I D I S

versus tertianam. Proditur lemures à monte, in quo nascebatur, fugasse.

De Moly herba.

Moly herba si seclare radice feratur, veneficiorum & falcinationis amuletum est.

De Marina quercu.

Marinam quercum cum rosaceo & oleo misceto, & faciè illinito cum ad negotia te cõferes: vegetiores reddit pueros, imo vètri appensa & ad arcèdos pauores nocturnos manu teneto. Contra fascinũ, & omnia maleficia prodest: corpus tuetur: cum enim fascinãtes recedũt, arescẽtẽ ramulũ occludit, & cum propius accedunt, aperit.

De Chrysanthemo.

Chrysanthemon si terra ante solis ortũ eruat, & collo appendatur, veneficas mulieres omnesque falcinantes amolitur.

De Eryfimo.

Erysimon cum vino tritum, aduersus vètris dolorem bibitur: si quis grana septem domum iniecerit, rixæ & iurgia concitabuntur.

De Helleborine.

Helleborine, aliquibus epipactis, alijs boion dicitur. Frutex est exiguus, minimis folijs constans. Bibitur contra omne venenum, & iocine-
ris vitia.

F I N I S.

CURATIONVM

MORBORVM IN

Dioscoride con-

tentarum

I N D E X.

Abscessum re- Vinum phthorion, siue
media. abortiuum

MEl Vinum beleborites

Cucurbita Conixa.

Thlaspi Mentha Abortus remedia.

Viscum Sabina Galbanum.

Bachion siue Tußilago Aconito contraria.

Pentaphyllon Balsamum. Morus

Buglosson. Lac schiston Coagulum.

Abortum fa- Chamapitys

cientia. Vinum in communi

Asparagus. Arisaron Scoria, siue recremen-

Ampelolence: tum ferri.

Hedissaron Diosc. lib. 6. cap. 7.

Populus alba Aculeos extra-

Oxyacanthos hentia.

Coagulum Vide, spicula corpori

Brassica satina infixae extrahentia.

Cyclamnos Aculeatorum ictus.

Dracunculus duplex. remedia.

Onosina: Elaterium Laurus Malus

Scaminonium Sisybrium Amisum.

Thelypteris Althca Oxalme.

Q Vinum.

I N D E X

Vinum thymite	Scolimos , siue Car-		
Adipum medelæ	duus Alumen		
Diosc. lib. 2. cap. 68.	Algoris remedia.		
Adurentes medi-	Laurinum oleum		
cinæ.	Ocyminum vnguentū		
Suprestis	Cinnamomum		
Cantharides	Aristolochia terra		
Pityocampa	Abrotonum		
Salamandra.	Vinum scilliticum		
Adustionum re-	Elcomel, vel Eleomeli.		
media.	Allij acrimoniam		
Vide, Ambustorum re-	extinguentia.		
media.	Ruta.		
Aegilopiæ re-	Alopicæ morbi re-		
media.	media.		
Asarum	Myrtus	Harundo	Iuglans
Iugrans	Oryza	Auellana	
Malua	Plantago	Erinaceus terrestris	
Myosota, vel myosotis	Hippocampus		
altera	Rana	Locusta	
Baccharis	Anthemis	Adeps	Fimum
Strychnon satiuū siue	Rhaphanus	Beta	
Solanum hortense	Cape	Milium	
Aegilops	Sinapi	Cyclaminus	
Vua ænanthe	Alica.	Asphondelus	
Alarum virus extin-	Batrachion		
guentia.	Miosotis		
Myrrha	Nymphaea		
Myrtus	Cynoglosson		

Ad

CURATIVVS.

Adianton	Thapsia	Cerasia	Melimela
Aerugo ferri		Citrea mala	Pruna
Sandaracha		Amygdala amara	
Halcionium	Cotes	Morus	Ficus
Cinis vngularum ca- prinarum.		Tellina	Chama
		Iuncus odoratus	
Aluum contur bantia.		Cochlea terrestres	
		Sepia	Silurus
Eruum	Orobus	Pisces saxatiles	
Brassica sativa		Lac.	Lac schistum
Allium	Capparis	Butyrum	Medulla
Peplus	Vua recentes	Fel	Fimum
Vinum dulce		Tragus	Linum
Aqua maris	Flos salis.	Lens	Phaselus
Aluum soluentia at que purgantia.		Rhaphanus	
		Lapathum	
Asarum	Crocus	Nasturtium	
Crocomagma		Eruum	Eruca
Oleum amygdalinum		Scandix	Lactuca
Oleum cicinum		Cucumis	
Oleum balaninum		Cucurbita	Atriplex
Oleum cnidium		Brassica sativa	
Olea Aethiopica		Brassica marina	
Fagus	Galla	Malua	Blitum
Faba Thebaica		Asparagos	
Siliqua		Porrum	Cape
Mespilus	Cornus	Struthion	Zinziber
Ficus Aegyptia		Cyclaminos	Scilla
Caprificus		Bulbus exculentus	

I N D E X

Agaricum	Aloë	Aluum sistantia.	
Absynthium seriphium		Aspalathus	
Hyssopum		Mastichinum	Laurinū
Ammoniacum		Populus nigra	
Phillitis	Cestron	Populus picca	
Scordion	Chamapitys	Paliurus	Oxyacantha.
Androsamon		Cynosbatos	
Papauer ceratitis		Cistos.	Rosa
Vrtica	Cynoglossum	Acacia.	Palma.
Spartum		Palma elate	
Balanus myrepica siue		Malum punicum	
glans vnguentaria		Malus.	Siliqua.
Hippophaës		Cotonea	
Characias.	Linoxostis	Mala epirotica.	
Lathyris.	Quercus	Pyra.	Mespilus.
Chamaesyce	Cici	Lotus.	Cornus.
Scammonium.		Sorbus	Pruna Syriaca.
Appeloleuce		Lepus terrestris.	
Thelypteris	Passum.	Lac.	Casus.
Melicratum.		Fuligo butyri	
Vinum Albanum.		Sanguis.	Fimum.
Vinum Lesbium.		Lyncurion.	Triticum.
Cocimela.		Brassica sativa.	
Vinum melitite.		Hordeum.	Plantago.
Thalassomeli		Crininon.	Seris.
Vinum absynthite.		Bromos.	Chondrylla
Vinum helleborite		Oryza	Alica.
Vinum scammonite.		Milum.	
Rubrica synopsis.		Faba.	
			Lens.

C V R A T I V V S

Lens	Anethum	Aluinis vtilia.
Apium	Aphace	Coagulum
Smyrnion		Nymphaea
Hippomarathrum		Clymenon
Acantha		Papauer satium
Aloe	Hama	Omphacomeli.
Ruta	Anisum	Amatorijs venefi- cijijs attributa.
Orchis serapias		
Paonia	Althaa	Cyclaminos
Polygonnon mas		Catanance Doricnion
Lagopus		Cotyledon
Clematis daphnoides		Mandragoras
Xyris	Anchusa	Leontopodion
Gramen Paraasium		Phyteuma.
Rubus Pentaphyllon		Ambustorum remedia.
Phœnix herba		
Idea radix		Acacla Asphodelos
Oxyfchaenus		Aristolochia
Rubrica sinopis		Althaa Asyron
Aiζoon		Aiζoon maius
Papauer satium		Arction Alumen
Adianton		Atramentū scriptoriū
Phlomidis	Vna	Buccinum Beta
Vinum phalernum		Cyros Cistos
Vinum cencenthe		Coriū vstum, siue vete- rum calceamentorum
Vinum passum		Cynoglossum
Vinum rhoite		Cinnabaris
Vinum myrtite		
Vinū cedri Vinū lauri.	Ebulus	Fimum

I N D E X

Phlomis, siue verbasco	Sal	Viola
Gallion	Hedera Piper	Pis
Hypericon	Helxine Rhabbanus.	
Latua sylvestris	Anhelitus difficulta	
Lilium	Myrtus	tis remedia.
Morus	Malua Asarum	Balsamum
Narcissus		Naphtha
Oliua colymbades		Centaurium maius
Ouum	Picea Baccaris	Percedanum
Platanus	Plantago Galbanum	Parthenia
Sesamum	Stimmi	Adianton
Sal	Thus	Ampeloleuce.
Vnguentum felinum.	Et infra in verbo Or-	
Amphisbænæ mor	thopnoicis.	
sus curatio.	Animalium feritas	
Dioscori. lib. 6. cap. 64.	mitigatur.	
Anginæ remedia.	Oenagra.	
Acetum	Ani remedia.	
Absynthium	Vide, Sedis remedia.	
Cyprinum vnguentū	Animalia vētris ex-	
Cedria	Cape	pellentia.
Crocodilium	Vide, Tineas latas pel-	
Elaterium	lentia.	
Fel animalium	Animalia quæ peri-	
Fimum	Hirundo	munt.
Hissopus	Irinum	Diosco. lib. 6. in praesa-
Laserpitium	tionis sine.	
Mel	Oxymel	Animalium ietus re-
Spartum siue genista	media.	
		Bellium

CYRATIVVS.

Blellium	Caros	Anethum
Panaces heracleon	Petrocelinon	
Terra lennia	Hedifarou	
Disco.lib.6.cap.55.	Mandragoras	
Animi defectus re- media.	Rubrica, siue terra la- mnia.	
Cucumis	Pulegium	Apum ictus re- media.
Coris.		
Animi voluptates auget.	Laurus	Malua
Buglosson.	Sisymbrium	
Animi deliquia ge- nerantia.	Althæa	
Diosco.lib.6.in.prafat.	Diosc.lib.6.cap.57.	Apostematum re- media.
Anodyna.	Vide, Suppurationum remedia.	
Hyociamus		
Aconitiſ pardiliäches.	Appetitum gene- rantia.	
Antidotum ingre- dientia.	Ceraſia.	
Acorus	Phu	Appetitum inci- tantia.
Amomum	Coſtum	
Iuncus odoratus	Vinum in communi	
Cyphi	Vinū Selenite.	
Scincus, siue ſingus	Aquæ inter cutem remedia.	
Sanguis Rapæ ſatiua	Vide, Hydropicorum.	
Napum, siue bunias	Araneis contraria.	
Brassica ſatiua		
Piper	Abrotonum	Morus
Stichas	Ruta	Melanthion.

Aranei ictus
remedia.	Vinum absinthite.
Mullus piscis	Accenici, siue auripi
gmenti curatio.
Allium	Diosc. lib. 6. cap. 29.
Melissophyllon	Articulorum mor-
bis vtilia.
Coris Oxychaenus	Amurca Anethinum
Hiacinthus	Agaricum Arction
Aizoon maius.	Bulbus esculentus
Argenti viui
curatio.	Centaurium minus
Diosc. lib. 6. cap. 28.	Cinis vitium
Argematum morbi
remedia.	Helleborus niger
Fel animalium	Scammonium
Vrina	Mandragoras
Lactuca sylvestris	Meon Naphtha
Cera Argemone	Nardus Narcissus
Anagallis Ocimum	Ouum Oxymel
Papauer ceratitis	Palma elate
Lotus sativa.	Pentaphyllon
Arquatorum re-
media.	Psyllium
Onos siue mille peda	Ruta Thapsia
Asparagus	Thymoxalme
Cyclaminos	Vua passa
Sphondylion	Vinum melitite.
Oenanthe	Arteriæ remedia.
Buphtalmos	Irinum
Chrysanthemon.	Myrrha
	Thus
	Caryote, siue caryoti-
des

C V R A T I V V S.

des		Terebint ^h	Fuligo picis
Ficus	Sinapi	Cipressus	Iuniperus
Prason, id est	porrum	Vlmus	Paliurus
Glycyrrhiza		Cyprus	Lilia
Triticum		Cistos	Hypocistis
Rhaphanus		Cidonia	Rosa
Lacerpitium		Acacia	Salix
Pentaphyllon		Vitex	Olea sylvestris
Vua passa	Rhodomeli	Quercus	Castanea
Tragacantha.		Galla	Thus
Aspidum morsus re-		Palma	Palma elate
media.		Malicorium	Mirtus
Cimices lecti		Myrtidanum	Malus
Butyrum	Clematis	Cotonea	Persica
Daphnoides		Pyra	Pyra sylvestria
Aqua maris		Mespilus	Mespilus alia
Diosc. lib. 6. cap. 70.		Cornus	Morus
Astrictoriae me-		Lixiua ex ficu	
dicinae.		Ioniastue	Cionia
Aspalathus		Adeps	
Bryon	Crocus	Adipum medicinae	
Oleum omphacinum		Faba Aegyptia	
Oleum ex oleastro		Lens	Portulaca
Mirra		Seris	Porrum
Vnguentum melinum		Hedera	Myosotis
Vnguētum cænāthinū		Agaricum	
Cortex thuris		Rhaponticum	
Picea ac pinus		Gentiana	Absythiū
Pityides	Lentiscus	Absynthium	seriphii
		Q5	Mentha

INDEX

Mentha	Melilotus	Vinum tragoriganite
Maron	Ruta	Vinum prasite
Cyminum satiuum		Vinum calaminthite
Hieracium maius		Vinum aromatite
Gonix & tertium genus		Spuma argenti
Lisimachium		Chrisocolia
Clymenos	Anchusa	Cinnabaris
Idea radix		Chalcantō Diphryges
Granum tinctorum		Arsenicum Sal
Chryfocome		Fex vini Spongia
Aixoon maius		Lapis Phrygius
Phlomides		Lapis Afius
Lotus fyluestris		Lapis sciffilis
Ebulus	Passum	Terra eretria
Vitis fyluestris		Lapis Samius
Nuclei acinorum		Fuligo picloria.
Vua œnanthe		Affulas fixas corp ^o
Omphactum		ribus extrahētes.
Vinum omphacite		Cochlea terrestres.
Vinum nigrum, è la-		Attonitis vtilia.
brusca		Ampelolence.
Vinum cydonite		Auruginem tol-
Omphacomeli		lencia.
Vinum apitie		Licium Agaricum
Vinum myrtite		Libanotis coronaria.
Vinum palmeum		Auricularum re-
Vinum è cedro		media.
Vinum pissite		Bulbus exculentus.
Vinum absynthite		Aurium medicinæ.

Cantab

CURATIVVS.

Cannabis sativa		Oleum balaninum	
Araneus		Oleum hyoscyaminum	
Adipum medicina		Olea sylvestris	
Aphodelus		Onos	Origanum
Absynthium	Anisum	Omphacium	Pice
Aparine	Aqua maris	Populus alba	
Acetum		Plantago	
Acetum scilliticum		Porrum	Peucedanus
Alumen	Aphronitrum	Prasion	
Blatta	Beta	Polygonon mas	
Crocus	Cistos	Papauer sativum	
Cornix	Cucurbita	Psyllium	
Cape	Capparis	Rhus obsoniorum	
Cucumis anguinus		Rosa	Salix
Daphnides		Senecla serpentis	
Dracunculus maior		Sesamum	Sinapi
Ficus		Spondylium	Stæbe
Fel animalium		Strychnum sativum	
Faba Aegyptia		Sulphur	
Flos aris	Flos salis	Thus cum pice	
Hedera	Helxine	Terebinthina	
Irinum vnguentum		Vermes	Vrina
Hyssopus	Laurinum	Vinum myrteum, siue	
Lycium	Lapation	myrsinite	
Malum punicum		Vinum cedrites.	
Myrtus	Mel	B Dellarum, siue hi-	
Myosotis	Mentha		rudinum cu-
Melilotus	Myrrha		ratio.
Oleum amygdalinum		Diosc. lib. 6. cap. 32.	

Best

INDEX

Bestias fugan- tia.	Elaterium	Ebulus
Achanta leuce, siue spi- na alba.	Epithymum	Empetron
Bestiarum venenata rum remedia.	Helenium	Hippophaes
Balsamum.	Heliotropium	
Bestiarum morsus re- media.	Iru Illyrica	
	Lychnis sylvestris	
	Lathyrus	Linnoxostis
	Malus	Melanthion
	Mentha	
Helenium Aegyptium	Mandragoras	
Sanguis Porrum	Ocymum	Parthenion
Allium Argemone	Peplos	Scammonia
Eryngion Pulegium	Thlaspis	Thapsia
Apium vinum cedrite	Thymelea	
Sal Terra samia.	Vitis sativa	
Bilem agene- rantia.	Vnguentum susinum id est, lilij.	
Iuglans.	Blattas in se contra- hentia.	
Bilem purgan- tia.	Phlomides.	
Agrio raphanus	Boum scabiem emen- dantia.	
Androsamos		
Anchusa	Apios Cedria.	
Brassica canina	Bronchocelas discus- sionem.	
Calaminth		
Clematis	Cici Vide gutturu remedia.	
Cucumis anguinus	Buprestis veneni re- media.	
Characias Chamalea		
Helleborum nigrum	Lac schiston.	

Diosco

C V R A T I V V S.

Dioscorides libro sexto cap. 3.	Centaurium maius	Bdellium	Daphnides
C Achexia, id est macieiremedia.	Paliurus	Fimum	Pruna
Aqua maris.	Sisymbrium	Lapathon	Ononis
Cachæthe reme- dia.	Cyminum sylvestre	Artemisia	
Vnguentum rosaceum	Hippomarathon		
Crocinum	Thus	Asplenon	Anthemis
Glandes	Ficus	Parthenion	Pæonia
Eicer	Plantago	Lithosperma	
Dracunculus maior	Althaa	Tribulum	
Dracunculus minor	Saxifragum		
Hedera	Viscum	Gramen	Tragium
Asclepias	Psylium	Acanthus	
Vrtica	Petasites	Cotyledon prima	
Cadmia	Diphryges	Vitis satiuæ	
Fls salis.		Myrtus sylvestris	
Calcis curatio.		Oxalme	
Diosco. lib. 6. cap. 29.		Lapis Iudaicus	Ochra
Calculi remedia.		Lapides spongiarum.	
Cyperus		Calefactoriæ medi- cinæ.	
Cardamomum		Adipum medicina	
Oleum amygdalinum.		Medulla animalium	
Cerasia		Fel.	Cera
Amygdalus amara.		Propolis.	Triticum.
Ossifragus.		Sion	Rhaphanus
Vrina			Rhaphanus agria.
Struthion.			Sisyms

I N D E X

Sisymbrium		num	
Sisymbrium aquaticum	Irinum		Gleucinum
Sinapi	Nasturtium	Amaracinum	
Thlaspi	Erysimon	Metopium	
Piper	Zingiber	Stacte	Nardinum
Dracunculus maior		Malabathrinum	
Dracunculus minor		Myrrha	
Asphodelus		Myrrha Bæotica	
Bulbus esculentus		Styrax	Bdellium
Agaricum	Gentiana	Thus	Terebinthus
Anonis, siue Ononis		Resina	Palimpissa
Eryngion	Absynthium	Iuniperus	
Absynthium	Seriphium	Sabina	Cedria
Hysopum	Origanum	Cedrides	Laurus
Tragoriganum		Daphnides	Cyprus
Pulegium	Mentha	Cistofalia	Vitex
Serpyllum	Sampsuchum	Amygdala amara	
Maron	Aspalathus	Ficus	
Crocomagma		Lixiua ex ficu	
Helenium		Cisseris	
Oleum vulgare		Cochlea terrestres	
Oleum scyonium		Fiber	
Strigmenta gymnastorum & palæstrarum		Buprestis pityocampæ	
		Salamandra	
Elcomeli	Laurinum	Oesyphus	
Sampsuchinum		Panaces heraction, siue	
Ocyminum		herculeum	
Anethinum	Susinum	Ligusticum	
Cyprinum, siue ligustri-		Seseli Massiliense	

E V R A T I V V S.

Bison	Anisum	Lana succida.	
Caros	Anethum	Caliginis oculorum	
Cuminum sativum		remedia.	
Ammi	Orefelinon	Fel animalium	
Smyrnion		Lactuca sylvestris	
Hippomarathrum	Ocimum	Cape	
Daucus	Libanotis	Dracunculus maior	
Laserpitium	Galbanum	Sinapi	Nasturtium
Ammoniacum	Stachys	Erysimon	Piper
Scordion	Artemisia	Zinziber	
Anthemis	Chrysocome	Dracunculus minor	
Portulaca agrestis		Anagallis	
Lotus sylvestris		Chelidonium maius	
Vinum picatum		Sagapenon	
Vinum in communi		Chamaedrys	
Aqua maris		Chamaelyce	
Vinum è cedro, arboribusq; alijs		Flos. eris	
Vinum è cypresso		Pumex	Fex vini
Vinum cedrite		Lapis thyites.	
Vinum chamaedryite		Callorum remedia.	
Aerugo aurificum		Triticum	Laserpitium
Chrysocolia		Chalcitis lapis.	
Chalcantion		Cancreſcentibus vlc	
Alumen	Sulphur	ceribus medetur.	
Flos falis	Pyrites		
Lapis hematites.		Vrtica.	
Calefactorum remedia.		Canes occidentia.	
		Asparagus	Apocynon.
			Can

I N D E X

Canis rabiem sanat.	Bulbus esculentus	
Abyssum.	Mentha	Ebulus.
Canis rabiosi morsus.	Canis impetum cohi	
remedia.	bentia.	
Lycium	Canceri Iecur & dens canis.	
Cinis vitium	Garum	Canes necantia.
Omotarichos		Chamaleon albus.
Smaris		Canum scabiem e-
Iecur ardens canis		mendantia.
Triticum	Sanguis	Oleum lentiscinum.
Mel	Grossi	Cedria.
Panaces heracleon		Cantharides fu'
Cape	Laserpitium.	gantia.
Vrina.		Vnguentum melinum.
Aster atticus		Cantharidum vene-
Meliosphyllon		ni remedia.
Vrtica.	Cynoglosson	Lac schiston.
Fœniculum		Adipum medicina.
Ballote	Oxalme	Diosc. li. 6. cap. 1.
Aphronitrum, siue spu-	ma nitri.	Capillorum defluuiū
		reprimentia.
Diosc. lib. 6. cap. 37.		Oleum ex oleastro
Herm. Coroll. cap. 212.	Myrrha	
Canis nō rabidi mor-	Cistos. alia, siue ladanum.	
fus remedia.	Brassica sativa	Myrtus
Amygdale amara	Nasturtium.	
Iuglans.	Ficus Aloë	Adiantum.
Mitula	Gobius	Capillum denigran-
Cucumis;		tia.
		Cupr.

CURATIVVS.

Cupressus		Balsamum	
Fagus	Ilex	Oreum ex oleastro	
Palma elato		Oleum amygdalinum	
Myrtus	Hedera	Vnguentum rosaceum	
Elel-sphacos	Rubus	Telinum	
Vinum myrtite.		Narcissinum	Thus
Capillum rufan-		Myrrha	
tia.		Vrina	Fænogracum
Cyprus	Lycium	Cicer	Linum
Lotus	Fax vini.	Malua	Allium
Cipillum flauum red-		Cyclaminos	
dentia.		Bulbus esculentus	
Aqua maris.		Melilotus	Lilium
Capillum purgan-		Bettonica, siue Britan-	
tia.		nica	
Fænogracum		Xyris	Rubus
Linum.		Rubus ideus	Oxalme
Capillos tingen-		Vinum myrsinite	Sal.
tia.		Capitis doloris re-	
Acacia		media.	
Myrtus	Morus	Iris yllirica	Asarum
Stratiotes terrestris		Mcon, siue meu	
Ebulus		Oleum oleastri	
Terra ampelites.		Oleum amygdalinum	
Capillos nutrien-		Vnguentum rosaceum	
tia.		Narcissinum	Cyprus
Iugrans.		Rosa	Vitex
Capitis vlcerum re-		Amygdala amara	
media.		Torpedo.	

R

Lac

I N D E X

Lac humanum	Capitis dolorem fa-
Lana succida	cientia..
Curmi	Sisymbrium Stirax
Sesamum	Hedera Glandes
Portulaca	Aloë Arbutus
Mentha	Serpyllum Eruum
Baccaris	Ruta Meu siue meon
Sphondylion	Anisum Peucedanus
Peucedanum	Vinum gypsatum
Melanthion	Vinum phanite.
Coniza maior	Vinum rhetinite
Anagyris	Bettonica Vinum mesagite.
Radix hederae.	Caput purgantia..
Oxyfchaenos	Bsyllum Anemone
Papauer rhaeos, siue erra	Brassica satina
ticum	Beta
Strychnon, siue solanum	Chelidonium minus
fatuum	Chalcantium
Aixoon maius.	Cyclaminos
Hippoglosson	Origanum.
Chama daphne	Carbuncolorum
Myrtus siluestris	medicinae.
Elaterium	Brassica satina.
Scammonium.	Cupressus
Vitis satina	Cinnamomum
Vina tenanthe.	Vinum Cyprus
Aqua maris	Coriandrum
Acetum scilite.	Eruum
Lapis ophites.	Iuglans
	Lupinum satium

La

CURATIVVS.

Laserpitium	Nasturtium	Dracunculus minor	
Olea sylvestris		Aristolochia tertia	
Pix	Plantago	Vrtica	Caliospis.
Panaces hieracleon		Cafeus ne cariem	
Sabina	Vua passa.		fentiat.
Cardiacorum re-		Dracunculus minor.	
media.		Caua implentia.	
Buprestis.		Cadmia	Pompholyx
Seris.	Rubus.	Cerussa	
Carnem tenerio-		Lapis schistos	
rem reddentia.		Lapis morochthus	
Vrtica siue acalyphe.		Terra samia	
Carnem coalescere		Fuligo thuris	
facientia.		Aristolochia tertia.	
Lixiua sicus		Capæ acrimoniã	
Symphyton.		retundit.	
Carnes superuacuas	Ruta.		
compescentia.		Cerastæ ictus re-	
Characias	Cadmia	media.	
Aes vstum	Flos aris	Cedria, siue cedrinus li-	
Laserpitium	Lana vsta	quor	
Lapis Asius.		Harundo	
Spuma argenti	Smaris.	Rosã	Sal
Carcinomatum re-		Dioscor. libro 6. cap. 55.	
media.		& 69.	
Fuligo thuris		Cerussæ curatio.	
Buprestis	Cicer	Dioscor. lib. 6. cap. 22.	
Erysimon		Cerionum vlcerum	
Dracunculus maior		remedia.	
		R. 2. Crosta.	

I N D E X

Croſſi	Pepo Faba	Fax vini
Quare , Fauos rum- pentia.	Oleum myrtinum	
	Oleum Balaninum	
Ceruicis rigoris me- dicina.	Oleum cicinum	
	Olea Aethiopica	
Vide , Opisthotonico- rum remedia.	Peucedanum	
	Plumbum elotum	
Chronicorum vlce- rum remedia.	Pumex	
	Scoria argenti.	
Plantago	Cicutæ contra-	
Ampeloleuce.	ria.	
Cholericis, uti- lia.	Passum & vinum	
	Vinum in communi	
Cotonea mala	Acorum	
Calamintha	Hermo. Cor. cap. 17.	
Ferrum	Mentha Cimices fugantia &	
Polygonon mas.	necantia.	
Cicatricum reme- dia.	Hermo. Cor. cap. 366. & 806.	
Anemone	Clauorum reme- dia.	
Aloe	Adeps	
Bulbus esculentus	Smaris	Fimum
Balanus myrepſica	Laſerpitium.	
Ciſtos	Centaurium Cœliacorum reme- dia.	
Chamaſyce	Calx viua	
Corallium	Aes uſtum Myrrha	Hypociſtis
Aeris flos	Licum	
Aerugo aurificum	Olea fylueſtris	
Fuligo butyri	Quercus aut robur	Galla

CURATIVVS.

Galla	Thus	Acetum	scillite
Myrtus	Cotonea	Buphtalmos	
Morus		Cerussa	
Lixiua ex ficu		Cyminum	satiuum
Ceruinum cornu		Laserpitium	
Faba Aegyptia		Mastichinum	
Lapathon		Vnguentum	rosaceum
Plantago	Coronopus	Vinum	
Rhaponticum		Vinum	aromatite.
Acantha leuce, siue spi na alba		Collectionum	remedia.
Ferula	Laserpitium	Amomum	
Tragos herba		Vnguentum	telinum
Papauer satiuum	Zopissa	Naphtha	
Vinacei	Nyrica	Paliurus	
Nuclei vinaceorum	Cyprus	Olea syluestris	
Eleomeli	Glandes	Morus	
Vinum phœnicite	Grossi	Ouum	
Vinum rhetinite	Triticum	Hordeum	
Ferrum	Fœnograecum		
Lapis morochthus.	Linum	Cicer	
Coli remedia.	Agriorhaphanus		
Colocynthis	Plantago	Sonchos	
Fimum	Galerita	Nasturtium	
Mel	Petroselinum	Bulbus esculentus	
Ruta	Sesamum	Argemone altera	
Talus suis.		Rhaponticum	
Colorem commen- dantia.	Acantha leuce		
	Thymus	Coriandrum	
	R	3	Smy

I N D E X

Smyrniūm		Plantago	
Libanotis	Viscum	Eryngion	Ruta
Parthenion		Seseli Maßiliense	
Cannabis syluatica		Libanotis	
Anagyris syluatica		Spondyliōn	
Helxine		Peucedanum	
Pentaphyllon		Laserpitium	
Peristerion supinus		Galbanum	
Papauer satium		Sagapenum	
Stratiotes aquaticus		Ammoniacum	
Cytisus		Trifolium	
Ampelos leuce		Conyza	Amyllis
Vinum in communi		Symphiton	Cestron
Vinum adynamon		Pentaphyllon	
Vinum cidonite.		Papauer aphrodeles	
Comitialis mor-		Viola purpurea	
bi remedia.		Helleborum nigrum	
Cardamomon		Hippophastron	
Balsamum	Naptha	Ampelos leuce	
Populus nigra	Ficus	Ampelos melana	
Iuncus odoratus		Oxymel	
Lepus terrestris		Acetum scillite	
Mustela	Iecur	Lapi selenites	
Vnguis asini		Lapis aetites	Cotes-
Lichen equi		Conceptioni con-	
Iecur hirci	Hirundines	traria.	
Serum Lac humanum	Epimediōn		
Coagulum	Fel	Heliotropium	maius
Sanguis	Fimum	Aerugo ferri	Alu

CURATIVVS.

Alumen		Iris Illyrica	
Lapis ostracites		Acorus	
Hermo. Cor. cap. 267.		Cardamomum	
Conceptionem		Afarum	Costus
facilitantia.		Iuncus odoratus	
Coagulum	Lolium	Balsamum	Helenium
Staphylinos agrios		Calamus odoratus	
Lapis samius.		Sampsuchinum	
Concocticni vtilia.		Metopium	
Anethum	Althæa	Bdellium	Iuniperus
Acetum scillite		Cedrides	Halimos
Balsamum	Crocus	Lixiua à sicu	Fimunt
Crocomagma		Dracunculus maior	
Caros	Cestron	Dracunculus minor	
Calx viua	Eruca	Asphodelus	
Ligusticum	Pulegium	Capparis	Argemone
Papauer satium		Rhaponticū	Gentiana
Resina	Styrax	Aristolochia tertia	
Seseli Massiliense		Centaurium maius	
Sulphur	Vinum	Acantha leuce	
Vinum resinatum		Abrotonum	
Vinum absynthite		Origanum	Pulegium
Vinum tragorigante.		Calamintha	Serpyllū
Constrictoria		Baccharis	
medicinæ.		Panaces heracleon	
Vide, Adstrictoria me-		Libanotis	Peucedanū
dicina.		Laserpitiū	Sagapenon
Conuulsionis re-		Galbanū	Clinopodiums
media.		Chamedrys	

I N D E X

Alisma	Cestron	Corpora defuncta à	
Xyris	Symphytum	corruptione diu	
Psyllium	Phlomidis	tuetur.	
Ampeloleuce		Cedria.	
Vinum scilliticum		Corpus macre-	
Vinum chamædryte		scentia.	
Vinum tragorigantia	Canthamum.		
Vinum daucite		Coxæ doloris re-	
Vinum panacite.		media.	
Condylomatium	Strigmēta à palæstris.		
remedia.	Coxendicum dolo-		
Strigmēta à balneis	ris remedia.		
Myrteum	Myrtus	Asparagus	
Cotonea	Ouum	Agaricus	Althæa
Aloë	Anethum	Abrotonum	
Libanotis		Aster	Atticus
Ballote	Stachys	Acetum scilliticum	
Phalangion		Centaurium minus	
Pentaphyllon		Calamintha	
Vitis sativa	Ferrum	Coris	Cestron
Plumbum elotum		Cucumis sylvestris	
Sandaracha.		Erysimon	
Cordis tremoris		Euphorbium	
medicinæ.		Fimum	Garus
Nardi spica.		Helenium	
Coriandro con-		Ammoniacum	
traria.		Hypericon	Hiberis
Vinum in communi		Heliochrysos	
Dioscor. lib. 6. cap. 9.		Iris Illyrica	Lolium
			Lupis

CURATIVVS.

Lupinum satium	Plumbum vstum.	
Laserpitium	Cutem albicantiæ.	
Laphtha	Onos Rapum sylvestre.	
Populus alba	Cutem erugantiæ.	
Panaces heracleon	Oleum amygdalinum	
Peucedanum	Styrax.	
Pentaphyllon	Ruta Cutem lenientiæ.	
Scammonium	Amygdala amara	
Vinum asarite	Xyris. Oleum sicyonium	
Crafsitudinem ex-	Vnguentum telinum	
tenuantia.	Succus peponis	
Porrum	Terra Chia.	
Staphis agria.	Cutis vitia tol-	
Croceum colo-	lentia.	
rem facit.	Adarce Ampelos leuce	
Rhaponticum.	Amygdale amara	
Cruditatis re-	Cochlea terrestres	
media.	Costus	
Balsamum	Chamaleon niger	
Strigmenta à balneis	Iris Illyrica	Lac
Gentiana	Ficus	Linum
Vinum scilliticum.	Lupinus	
Crustas generat.	Lotus sylvestris	
Lana vsta.	Mel Ponticum	
Culices fugantia.	Oleum raphaninum	
Cupressus	Picea Sanguis leporis	
Conixa	Ebulus Spuma argenti.	
Absynthium	Cutis pruritus	
Hiberis	remedia.	
	R s	Lac

I N D E X

Lat.		Myrica	Moris
D entium dolo-		Melanthion	
ris remedia.		Melissophyllum	
Amurca	Halicacabus	Naphtia	
Asparagus		Olea Aethiopica	
Allium	Anagallis	Picea	Plantago
Aristolochia		Panates heracleon	
Acantha leuce		Pyrethrum	
Absynthium		Peucedanum	
Arclion	Acetum	Pentaphyllum	
Acetum scillite		Rhus	Rans
Alumen	Batrachion	Sepia	
Cedria	Cytinus	Senecla serpentis	
Cochlea terrestres		Strychnon hypnoticon,	
Capparis		siue somniferum	
Chelidonium maius		Vnguentum rosaceum	
Chamaeleon niger		Vermes terreni.	
Clematis daphnoides		Dentium stuporis	
Cucumis anguinus, si-		remedia.	
ue sylvestris		Portulaca.	
Characias colocynthis		Dentitioni infan-	
Ephemeron		tium vtilia.	
Helleborus niger		Leporis cerebrum	
Ficus	Galba	Butyram cum melle.	
Galbanum	Hedera	Dentifricia.	
Hyoscyamus		Purpura Buccinum	
Hyssopus		Ceruinum cornu	
Laserpitium		Halcyonium	
Leucacantha		Corallium.	

Des

CURATIVVS.

Dentibus stuporem adferentia.	Stillationis remedia.
Cadmia.	Dilacrymationes emendantia.
Dentes firmantia.	Picea Pinus.
Lentiscus	Discuffloriæ me- dicinæ.
Oliuæ colymbades	Androsamon
Myrrha	Althæa Viscum
Oleum omphacinum.	Galbanum
Dentes albicare facit.	Ammoniacum
Halcyonium.	Lapis Gagates.
Dentes vitiatos extrahentia.	Dolorum inuetera- torum remedia.
Amurca	Sinapi Lana succida
Oleum oleastri.	Ligusticum.
Dentes mouentia.	Dolores lateris.
Oleum oleastri.	Vide, laterum dolores.
Depiles facientia.	Dolorem ne sentiât qui vrendi secan- dive sunt.
Scolopendria	Mandragoras
Characias.	Lapis memphites.
Desquamatis vtilia.	Dorycnij curatio.
Strigmenta gymnasto- rum	Diosc. lib. 6. cap. 6.
Lana succida.	Draconis marini morius.
Destillationes coërcentia.	Styrax Mullus piscis
Irinum	Vrina
Naphtha	Ocymum
Et in verbo, Pituita de	

I N D E X

Absynthium	Sanguis	Smyrnioid
Plumbum elotū & cre matum	Terra cimolia	
Sulphur	Vinacei.	
Diosc. lib. 6. cap. 61.	Dysentericorum remedia.	
Dyrini morsus curatio.	Adipum medicina	
Diosc. lib. 6. cap. 65.	Asparagus Argemone	
Duritiem emol- lientia.	Agaricum	
Amaracinū unguentū	Althæa	Alcea
Bdellium	Alisma	
Buphthalmos	Aixoon maius	
Cyprinum	Butyrum	Cupressus
Capparis	Cotonea	Cornū
Erysimon	Ceruinum cornu	
Ficus	Coagulum	Cera
Glans	Aegilops	Clematis daphnoides
Hydropiper	Fimum	Elatine
Ammoniacum	Galiopsis	Eupatorium
Lens	Linum	Fenogracum
Lapis alabastrites	Ferrum	Faba Aegyptia
Megalum Melanthion	Omphacium	Galle
Mandragoras Porrum	Hypocystis	
Panaces heracleon	Hedera	Hippuris
Pentaphyllon	Lentiscus	Lycium
Paronychia	Lotus	
Pyrites	Lixivia ex ficu	
Stryax	Lac schiston	
	Linum	Lapathum
		Lysi

C V R A T I V V S

<i>Lysimachia</i>		<i>mara</i>	
<i>Myrrha</i>	<i>Macer</i>	<i>Brassica sativa</i>	
<i>Malum punicum</i>		<i>Absinthium.</i>	
<i>Melissophyllum</i>		<i>Elephantia</i>	<i>re-</i>
<i>Naphtha</i>			<i>media.</i>
<i>Nymphaea</i>		<i>Cedria</i>	
<i>Nuclei acinorum</i>		<i>Erimaceus terrestris</i>	
<i>Oryza</i>	<i>Omphacium</i>	<i>Serum</i>	
<i>Oyalme</i>	<i>Portulaca</i>	<i>Fel animalium</i>	
<i>Plantago</i>	<i>Phyllitis</i>	<i>Zythum</i>	<i>Plantago</i>
<i>Polemonium</i>		<i>Calamintha.</i>	
<i>Pentaphyllum</i>		<i>Elephantias</i>	
<i>Papauer ceratite</i> , <i>sive</i>		<i>gignentia.</i>	
<i>corniculare</i>		<i>Vinum sicyte.</i>	
<i>Quercus</i>		<i>Emollientes me-</i>	
<i>Rubric. sive terra lenia</i>		<i>dicinae.</i>	
<i>Silurus</i>	<i>Sanguis</i>	<i>Adipum medicinae</i>	
<i>Sium</i>	<i>Scordium</i>	<i>Bdellium</i>	
<i>Symphyton</i>		<i>Cinnamomum</i>	<i>Cypros</i>
<i>Stabea</i>		<i>Cistos</i>	<i>Cera</i>
<i>Sideritis</i>	<i>Achilleia</i>	<i>Cerussa</i>	<i>Chalcanthum</i>
<i>Salsugo</i>	<i>Tragion</i>	<i>Calx viua</i>	<i>Oesyprus</i>
<i>Vitis sativa, sive vini-</i>		<i>Faenogracum</i>	
<i>fera</i>	<i>Vinacei</i>	<i>Glucinum</i>	
<i>Vinum cydonite</i>		<i>Ammoniacum</i>	
<i>Et in verbo, Intestino-</i>		<i>Irinum</i>	<i>Laurus</i>
<i>rum remedia.</i>		<i>Lana succida</i>	<i>Linum</i>
E <i>Brietati utilia.</i>	<i>Lapis</i>		<i>Gagates</i>
<i>Amygdalus a-</i>	<i>Metopium</i>		
			<i>Myrrha</i>

I N D E X

Myrrha Bæotica	Epiphoræ remedia.
Medullæ animalium	Ajarum Malobathrū
Naphtha.	Cotonea Crimnon
Palimpiffa	Coriandrum Lilium
Penaces heracleon	Ambrosia Vua passa
Psyllion	Terra samia.
Plumbum elotum	Erucis pinorum
Resina	conuenit.
Styrax	Viscum. Vnguentum melium
Enterocelæ re-	Diofc. lib. 6. cap. 2.
media.	Eruptionum re-
Hippuris, stue equisetū.	media.
Ephelidis vtilia.	Serum
Balanus myrepfica	Lupinum satium
Cica.	Beta Portulaca
Epinyctidis mor-	Pentaphyllon
bi remedia.	Balanus myrepfica
Olca syluestris	Vinum myrsinite
Myrtus	Alumen.
Amygdala amara	Excreationis crassa
Grossi	Eumum pectoris remedia.
Brassica satiuu.	Pix liquida
Plantago Cucumis	Dracunculus minor
Porrum Absynthium	Tordylon.
Coriandrū cum melle	Excrefcencia de-
passaque vua	primentia.
Viscum	Alumen Cerussa
Heliotropium maius	Cinis vitis
Vua passa.	Diphryges
	Erina

<i>Erinaceus marinus</i>	<i>Cinnamomum</i>	
<i>Lapis Aſius</i>	<i>Cochlea terreſtres</i>	
<i>Ochra</i>	<i>Pumex Cyclaminos</i>	
<i>Pyrites</i>	<i>Scordion</i>	<i>Eruum</i> <i>Ficiæ</i>
<i>Spuma argenti</i>	<i>Sal. Hedera</i>	<i>Iris Illyrica</i>
<i>Extenuatoriæ me-</i>	<i>Lepus</i>	<i>Lilium</i>
<i>dicinæ.</i>	<i>Lotus ſylueſtris</i>	
<i>Artemiſia</i>	<i>Anthemis</i>	<i>Māſtichinum</i>
<i>Iris Illyrica</i>		<i>Mel ſardoum</i>
<i>Hyſſopus</i>		<i>Oleum amygdalinum</i>
<i>Lapis hamatites</i>		<i>Oleum raphaninum</i>
<i>Pulegium</i>		<i>Pepo</i> <i>Polygonatora</i>
<i>Panaces heracleon.</i>		<i>Spuma argenti</i>
<i>Extractoriæ me-</i>		<i>Sifymbriū aquaticum</i>
<i>dicinæ.</i>		<i>Thapſia.</i>
<i>Galbanum</i>		<i>Faciei rugas au-</i>
<i>Viſcum</i>	<i>Thapſia</i>	<i>ferentia.</i>
<i>Scoria argenti.</i>		<i>Cacalia.</i>
F <i>Acies ne à ſole</i>		<i>Faſtidium gene-</i>
<i>aduratur.</i>		<i>rantia.</i>
<i>Ouum.</i>		<i>Vinum catorchite</i>
<i>Faciei vitæ aſe-</i>		<i>Dioſc. 6. in præfat.</i>
<i>rentia.</i>		<i>Fatigationum</i>
<i>Ampelos agria</i>		<i>remedia.</i>
<i>Halcyonium</i>		<i>Adeps.</i>
<i>Adarces.</i>		<i>Fauos rumpentia.</i>
<i>Brāſſica fatina.</i>		<i>Eruum</i>
<i>Bulbus eſculentus</i>		<i>Vua paſſa</i>
<i>Balanus myreſſica.</i>		<i>Reponis radix</i>

I N D E X

Crossi.	Fœniculus	Hypericon
Faucium morbi	Hyoscyamus	
remedia.	Heliotropium maius	
Acetum	Lac humanum	
Acetum scillite	Lagopus	
Cacalia	Aethiopia Myrrha	Ouum
Ficus	Lac Oleum sicyonium	
Laserpitium	Mel Portulaca	Piper
Papauer satium	Panaces heracleon	
Styrax.	Polygonon mas	
Fauces asperas	Pentaphyllon	
facientia.	Peristerion supinum	
Characias	Rhaponticum	
Cimolia terra.	Ruta	Smyrniion
Febribus con-	Sapapenon	
traria.	Saxifraga	
Mala punica.	Trifolium vna	
Febrifugia.	Vinum melitite	
Centaurium minus	Vinum rhoite	
Conixa.	Vinum hyssopite.	
Febrium remedia.	Febris quartanæ	
Angaricum	remedia.	
Aristolochia tertia	Araneus Buglosson	
Anthemis	Anchusa Cimices lecti	Dipsacum
Aphronitrum	Hypericon	
Balsamum	Heliotropion maius	
Buglossum	Pentaphyllon	
Costus	Cucurbita Verbenaca supina	
Clymenon	Trifolium	Ruta, Fell

C V R A T I V V S .

Felle suffusis utilia.	Heleborum nigrum	Orchis Serapias
Adiantum	Omphacinum	Papyrus Plantago
Vinum asarite.	Pentaphyllon	Stratiotes terrestris.
Fellei humoris re media.	Flatus discutien tia.	Cinnamomum
Absynthium	Ocimum	Vinum stichadite.
Centaurium minus	Vinum stichadite.	Flatum ad gene rantia.
Feritatem anima lium mitigatia.	Malus	Zithum
Oenagra.	Phascolus.	Fluxionum re media.
Ferruminandi vim habentia.	Fuligo butyri	Erysimon
Spuma argenti	Orchis	Lichen in petris
Rubrica sinopis	Ocimum	Portulaca
Spongia	Pepo	Squama aris
Lapis morochthus.	Papauer satium	Arabicæ
Filium masculum generantia.	Acantha	Chium vinum
Phylon	Chium vinum	Acetum
Crataegonos.	Acetum	Ebenus
Fistularum re media.	Licum Lixiua ex ficis	Vinum rhoite
Adeps	Vinum rhoite	Vinum terebinthinum
Cinnamomum	Vinum terebinthinum	S Vinum
Charatias		
Calcites lapis		
Dracunculus minor		
Dipsacus		

Vinum pissite	Calcanthum	Sal
Vinū melampsythium.	Pyrorum ligni cinis	
Fœtus necantia.	Aphronitrum	
Vide, Partus necantia.	Cinis vitium	
Fœminas sterile-	Lapis Asiæ	
scentia.	Disco. lib. 6. cap. 23.	
Leptus terrestris	Furunculorum re-	
Hedera.	media.	
Formicæ morbi re	Ficus	
media.	Großi	Triticum
Cicer	Characias	Rhaphanus
Chamæsyce	Assphodelus	Galbanum
Batrachion	Dipsarum	Pygnoconomum
Heliotropium maius	Aphronitrum.	Sal
Lacerta	Ruta	Furfures tollen-
Thus	Vitis sativa.	tia.
Fracturæ remedia.	Adiantum	Allium
Fuligo pictoria.	Fœnogræcum	Alumen
Fungorum vene-	Fel animalium	
natorum re-	Großi	Linum
media.	Lilium	Myrtus
Verbenaca	Malua	Olea
Fimum	Mel	Oleum oleastri
Rhaphanus		Oleum amygdalinum
Absinthium		Oleum myrtinum
Meliphyllon		Oxalme
Fungi		Salix
Vinum in communi		Vnguentum melinum
Acetum		Vnguentum telinum
	Vrina	Vi

C V R A T I V V S.

Vinum myrsinite	Alumen.		
Allium	Beta.	Genarum morbi	
C Angrenę mor		remedia.	
bi remedia.	Aloë		
Ampelos leuce	Aerugo aurificum		
Brasica sativa	Aerugo ferri		
Bulbus esculentus	Ammoniacum		
Cinnamomum	Lapis schistos		
Characias	Galiopsis	Mituli	Naphta
Inglans		Olea sylvestris.	
Lixiua è ficu		Genituræ proflu-	
Lilium	Lens	uij in somno re-	
Lupinum sativum		media.	
Laserpitium		Lacluca sylvestris	
Rhus	Rhaphanus	Nymphaa	
Vrtica	Vua passa.	Hermol. Cor. cap. 932.	
Genitalium mor-		Generationem de-	
bi remedia.		primentia.	
Asparagus	Amurca	Clymenon	
Aloë	Aster atticus	Heliotropium maius	
Cyprinum	Cotyledon	Mentha	Thelypteris
Fenogracum		Xyphion	Asplenon.
F. os salis	Linum	Genituram extia-	
Malum punicum		guentia.	
Polygonon		Cannabis sativa semen	
Sampuchinum		Anethum.	
Vinum terebinthinũ.		Genituram augen-	
Genitalium virus		tia.	
extinguentia.		Semen coriandri	

I N D E X

Coriandrum.		Scolopendra	
Genitalium tor-		Characias.	
porem indu-		Gladiatorum aciem	
centia.		perstringentia.	
Cicuta.		Malum sylvestre.	
Gingiuarum mor-		Gladius membri re-	
bi remedia.		media.	
Aristolochia tertia		Mel.	
Aloe	Acetum	Grauedinis re-	
Acetum scillite		media.	
Alumen	Butyrum	Styrax.	
Canthamum	Cytinus	Gurgulioni	
Chalcitis lapis		vtilia.	
Aerugo aurificum		Silurus.	
Aerugo ferri		Gutturis re-	
Galla	Lycium	media.	
Lepus terrestris		Bdellium	
Lac schiston		Ficus Aster Aclicus	
Lapis arabastrites		Vinum halosantinum.	
Myrrha	Mastiche	Gypsi curatio.	
Oleum omphacinum		Lixiua ex ficu	
Pruna	Plantago	Diosc. lib. 6. cap. 24.	
Pumex	Rosa	H Aemorrhoi-	
Rubus	Staphis agria	darū remedia.	
Sal	Tribulus	Amaracinum	
Vua œnanthe		Allium	Anonis
Vinum rhetinite.		Aloë	Cape
Glabros aut depiles		Irinum	Libanotis
facientia.		Lapis Arabicus	Ouum

CURATIVVS.

Ouum	Palma	Herpetis con-
Plumbum elotum		traria.
Rhus	Rubus.	Stychnon fatium
Hæmorrhoidarum	Acetum.	
curatio.	Hirundinum visus	
Diosco.lib.6.cap.69.	restaurantia.	
Halitus oris re-	Chelidonium maius.	
media.	Hirundines pellen-	
Agallochum	tia.	
Anisum	Bromos	Acetum.
Citrum Malobathrum	Hirudinis cura-	
Myrrha	Mastiche	tio.
Vinum selenite.	Diosco.lib.6.cap.32.	
Hastulas infixas	Hominem ne-	
corpori extra	cantia.	
hentia.	Iuniperi ramenta	
Oxyacantha.	Smilax seu taxus.	
Hepaticorum re	Hominis morsus re	
media.	media.	
Vide,Iecinoris morbo-	Iuglans.	
rum remedia.	Horrores excu-	
Herbæ quæ peri-	tientia.	
munt.	Vide, Rigoreni excu-	
Diosc.lib.6.in præfat.	tientia.	
Herniæ medicinæ.	Hulcerantes medi-	
Cinnamomum	cina.	
Cupressus	Cytinus	Buprestis Salamandra
Pentaphyllon		Batrachion Ruta
Psyllium	Xyphium.	Lonchitis Hedysarum
		S 3 Clema

I N D E X

Clematis	Ficus	Fimum
Portulaca agrestis	Aerugo aurificum	
Ampeloleuce.	Fel	Glans
Hulcerū remedia.	Grossi	Hedera
Amygdala amara	Goed, id est, coriādrum	
Anemone	Amylum	Gentiana
Anagallis	Aristolochia	Iris Illyrica
Aloë	Anthemis	Indicus lapis
Althæa	Anchusa	Lixiua cū cinere ficus
Astragalus	Aconiton	Lentiscus
Arction	Acetum	Lana combusta
Arsenicum	Alumen	Lolium
Brassica sativa	Beta	Lupinus
Bulbus esculentus		Laserpitium
Ballote		Lilium
Caries lignorum		Mel
Cistos	Chelidonium	Nasturtium
Centaurium		Narcissus
Chamæleon niger		Olea sylvestris
Coriandrum		Oleum amygdalinum
Chamadrys		Orobus
Chamæpitys		Oenagra
Chamelea		Plantago
Cadmia	Cinis vitis	Palma
Corallium		Purpura combusta
Dracunculus		Pepo
Eleliphacón		Pencedanum
Eupaterium		Pentaphyllon
Ebulus	Aes vstum	Peristereon supinus

C V R A T I V V S.

Papauer ceratitis, id est, corniculare	Halcyonium	
Psyllum	Buprestis	Cyperus
Plumbum elotum	Cinnamomum	
Pumex	Calamus odoratus	
Rhamnus	Cochlea terrestres	
Ruta	Cicer	
Stratiotes terrestris	Chamaleon albus	
Scordion	Chamadrys	
Sandaracha	Cestron	Coryledon
Spongia	Sal Cucumis anguinus	
Viscum	Thus Cici	
Testa fornacum	Thelypteris	Helleborum nigrum
Vrtica.	Ebulus	Ficus
Humorum malorū medicinæ.	Erinaceus terrestris	
Metopium vnguentum	Hippophales	
Nardinum	Hippophaston	
Amygdala dulces	Hyssopis	Laserpitium
Mel.	Lathyris	Origanum
Hydropicorum re- media.	Plantago	Pancratium
Afarum	Polium	Rhaphanus
Halicacabus	Ruta	Scilla
Absynthium	Sampsuchus	
Androsaces	Amurca	Staphylus
Ampelos agria	Allium	Smyrnion
Aqua maris	Anisum	Strychnon hypnoticon,
Acetum	Alisma	sive solanum somnā
Aphronitrum		ficum
Vitex		Sal
		Trifolium Tithymalus
		Vrina

I N D E X

Vinum scillite	Vettonica Eupatoriis
Vinum rethinite	Hyoscyamus
Vinum cedrite	Pentaphyllon
Vinum asarite	Chrysocome
Vinum panacite.	Papauer ceraticis, siue
Hyoscyami cu- ratio.	cornutum
Diosc. lib. 6. cap. 15.	Epipactis Isopyron
I ecinoris reme- dia. Acorus	Vinum cydonite
Nardi spica	Vinum pissite
Nardum Gallicum	Vinum absynthite
Amomum	Vinum nardite
Iuncus odoratus	Vinum asarite
Agallochum	Vinū ex syluestri asaro
Picea Pinus	Vinum chamelates
Daphnoides	Rubrica sinopis.
Palma elate	Ignis sacri reme- dia.
Amygdale amara	Asarum
Lachumanum	Acacia
Scandyx Struthium	Acinos herba
Anagallis Agaricum	Anchusa Lycopsis
Rhaponticum	Aizoon maius
Gentiana	Brassica satiuā
Glycyrrhiza	Acetum Beta
Eryngium Absyntium	Baccharis Bechion
Serpillum Sphodilium	Crocus Cupressus
Ammoniacum	Coriandrum Cicuta
Anthemis Chamapitys	Cotyledon Cici
	Chalcitis lapis
	Aerugo

C V R A T I V V S.

Aerogo ferri	Lapathon	
Harundo	Helcine	Lichen in petris
Ifatis	Lens	Lolium Thus
Lilium	Lens palustris	Myrrha Nasturtium
Lapis smyris		Sinapi Propolis.
Myrtus	Malua	Incusis vtilia.
Mandragoras		Phlomidis.
Portulaca	Plantago	Infantes mortuos
Parthenion		vtero eiicientia.
Polygonon mas		Dictamnus.
Pentaphyllon		Infantibus
Peristereon reclus		vtilia.
Papauer satium	Athara	Aster Atticus
Psyllium	Rhamnus	Strychnum satium
Rosa	Ruta	Smilax aspera.
Rubus	Idea	Infantium pupil-
Salix	Sanguis	lae vt glaucae, non
Seris		nigrae reddan
Strychnon, siue solanũ		tur.
satum		Auellana.
Stratiotes aquaticus		Inflationes fa-
Vrina.		cientia.
Ilei morbi reme-	Allium	
dia.	Capparis	Glans
Oleum vulgare	Lacerpitium	Porrum
Strythnos halicacabus.		Bulbus exculentus.
Impetiginis morbi		Inflationum re-
remedia.		media.
Amygdala amara	Aspalathus	
	S 5	Ami

I N D E X

Amygdale amara	Adeps	Asphodelus
Ansynthium	Argemone	
Anisum	Anethum	Anagallis
Artemisia	Althaa	Aizoon maius
Coctus	Cicer	Acetum
Butyrum		
Cyminum	Eryngion	Brassica sylvestris
Epithymum		Bechion
Helenium	Hyssopum	Brian thalassion
Hieracium maius		Casia
Iuncus odoratus		Cotyledon prima
Iuniperus	Lac	Elat. ne
Ebulus		
Ligusticum	Hordeum	Faba
Ficus		
Ocymum		Harundo
Peucedanum		Hyoscyamus
Papa sylvestris		Irinum
Laurus		
Rhaponticum		Linum
Triticum		Lupinum sativum
Thymoxalme		Lonchitis
Vrtica	Vinacei	Lichen in petris
Vinum		Lens palustris
Lapis		
Vinum pissite		Melilotus
Madradoras		
Vinum absynthite		Naphtha
Ocymum		
Vinum scilliticum		Ochra
Picea		
Vinum chamædrite		Platanus
Portulaca		
Vinum tragoriganite		Pulegium
Parthenion		
Vinũ sylvestris nardi.		Polygonon mas
Inflammationum		Papauer erraticum
remedia.		Rosa
Rhus		
Coriandrum		Susinum
Sabina		
Sesla		

CURATIVVS.

Sesamum	Hippuris	
Scorchos	Scordion	Irinum Lac
Symphytum	Linum	Mastichinum
Stratiotes aquaticus	Malua	Hordeum
Triticum	Tribulus	Palma Portulaca
Vinacei	Xyris.	Rosaceum Rosa
Inguinum morbi remedia.	Ruta	Salix
Vide, Genitalium.	Spartum	
Ingenium prom- ptum facientia.	Vinum Surrentinum	
Ouum.	Triticum	
Infaniam indu- centia.	Et in verbo Dysenteri- corum remedia.	
Hyoscyamus	Intertrigo vt tol- latur.	
Strychnon hypnoticon	Vitex	Corium.
Mandragoras.	Ischiadicorum re- media.	
Infanientium re- media.	Asarum	Balsamum
Betonica	Cardamomum	
Helleborum nigrum.	Silurus	Fimum
In somnia indu- centia.	Nasturtium	Thlassi
Vide, somnifera medi- cinæ.	Rhaponticum	
Intestinorum re- media.	Thymus	
Agallochum Anthemis	Ammoniacum	
Cochlea terrestres	Leontopetalon	
	Erythrodanum	
	Ascyron	
	Androsamum	
	Chamapitys	
		Pols

I N D E X

<i>Polemonia</i>		Lac extinguentia.
<i>Ocymoides</i>		<i>Cicuta.</i>
<i>Aethiopsis</i>	<i>Arction</i>	Lacrymas trahen
<i>Chamacissos</i>		tia.
<i>Spartum</i>	<i>Colocynthis</i>	<i>Aerugo aurificum.</i>
<i>Oximels</i>		Lacertæ morfus
<i>Vinum panacite</i>		remedia.
<i>Salsugo</i>	<i>Adarces.</i>	<i>Portulaca</i>
Iumentis contra	<i>Seps, siue lacerta calchi</i>	<i>dica in vino epota.</i>
ria.		
<i>Gramen cilicum</i>		Lacrymæ quæ peri-
<i>Nerion.</i>		munt.
Iumentorum sca-	<i>Dioscorides libro 6. in</i>	
biem emen	<i>prafat.</i>	
dantia.		Lacrimationes e-
<i>Amurca</i>	<i>Alysson</i>	mendantia.
<i>Lupinum satiuum</i>		Vide, dilacrymationes
<i>Oleum piscinum</i>		emendantia.
<i>Oleum lentiscinum.</i>		Lactis vbertatem
Iumentorum vl-		facientia.
cera emendan	<i>Argemone</i>	
tia.	<i>Anethum</i>	
<i>Oleum picinum</i>	<i>Ampeloleuce</i>	
<i>Alysson Thelypteris.</i>	<i>Cicer</i>	<i>Cicca</i>
L Abiorum scif-	<i>Echion</i>	<i>Foeniculus</i>
<i>L</i> suræ remedia.	<i>Halimos</i>	<i>Hordeum</i>
<i>Adeps</i>	<i>Licum.</i>	<i>Malua</i>
Lac coagulantia.	<i>Latuca</i>	
<i>Balsamum</i>	<i>Melanthion</i>	
	<i>Ficus.</i>	<i>Ocymum</i>
		<i>Sonchos</i>

CURATIVVS.

Sonchos	Vitex.	Prasiū, siue marrubiū	
Lactis coagulati cu ratio.		Pseudobunion	
Diosc. lib. 6. cap. 26.		Ruta	Sagapenum
Lassitudinum re- media.		Terebinthina	
Anethinum		Thapsia	Vrtica
Adeps Clymenon		Vinum cedrite	
Laurinum		Vinum byssopite	
Ammoniacum Sal		Vinum stichadite	
Lapis gagates		Vinum tragoriganite	
Vinum chamaelates.		Vinum aromatite	
Laterum morbi re- media.		Vinum acorite	
Acorus Agallochum		Vinum glycyrrhite.	
Asphodelus		Lendes necantia.	
Aristolochia tertia		Cedria	Mel
Ampeloleuce		Myrica	Beta
Balsamum		Allium	Alumen
Brassica satina		Lentiginis maculæ remedia.	
Bdellium		Alysson	Halcyonium
Cyprinum Fimum		Aqua maris	
Centaurium maius		Ampeloleuce	
Centiana Galbanum		Brassica satina	
Hordeum		Bulbus esculentus	
Leucacantha Myrrha		Balanus myrepfica	
Naphtha Phu		Cinnamomum	
Panaces heracion		Eruum	Galbanum
Petroselimon		Melāthion	Rhaphanus
		Sanguis leporinus	
		Sisymbrium sylvestre	
			Spu

I N D E X

Spuma argenti		Terebinthina	
Triticum cum aceto.		Thapsia	Terra melia
Lepræ remedia.		Vluus	Vrina
Allium	Anemone	Vitis sativa.	
Aristolochia		Leporis marini re-	
Acantha	Anchusa	media.	
Acetum		Fiber	Cornus
Ampelos leuce		Lapis ophites	
Halcyonium		Halcyonium	
Alumen	Adarce	Chamaleon niger	
Buprestis		Cicer	
Brassica sativa		Cucumis anguinus	
Cochleæ terrestres		Characias	
Clematis	Fraxinus	Helleborum nigrum	
Cucumis anguinus		Ficus	Glutinum
Helleborum nigrum		Laserpitium	Olea
Aerugo aurificum		Pruna	
Ficus	Fel	Rhaponticum	
Hordeum	Iuniperus	Ruta	Sal
Lolium	Lapathum	Vitis sativa	
Lepidium	Myofotis	Vinum tethalassonie-	
Oleum oleastri		num.	
Oleum cicinum		Lienis morbi re-	
Olea Aethiopica		media.	
Oryza	Salamandra	Iris Illyrica	
Serum	Smapi	Nardum Gallicum	
Struthion		Myrice	Acorus
Scammonia		Canthamum	
Sulphur	Sal	Oleum amygdalinum	
		Lyc	

CURATIVVS.

Lycium	Vitex	Hemionitis	
Cotonea	Linum	Erythrodanum	
Ficus Aegyptia		Vetonica	
Lac humanum		Lonchitis altera	
Lapinum satiuum		Polemonia	
Rhaphanus		Clymenon	Xyris
Lapathum	Sinapi	Anchusa	Vrtica
Brassica satiuu		Adiantum	Pteris
Nasturtium		Ampelos leuce et agria	
Piper	Struthion	Aqua maris	
Hedera	Cyclaminos	Vitis satiuu	
Pancration		Acetum scilliticum	
Capparis	Lepidium	Vinum panacite	
Agaricum		Ferrum	Corallium
Rhaponticum		Lapis Afsius	Coris
Aristolochia tertia		Hermol. Cor. cap. 124.	
Crocodilion		Linguae vtilia.	
Absynthium		Olea Aethiopica.	
Hyssopum		Lippitudinis re-	
Tragoriganum		media.	
Pulegium	Diclamus	Ebenus	
Sison	Anison	Lapis hymatites	
Smyrnion		Plantago	
Peucedanum		Spongia.	
Sagapenum		Liquores qui peri-	
Ammoniacum		munt.	
Viscum	Polium	Dioscorides libro 6. in	
Chamadrys	Leucoion	prafat.	
Nymphaea	Asplenon	Liuorem emedatia.	
		Allis	

I N D E X

Allium	Aqua maris	Papauer cornutum	
Iuglans		Sampsuchinum	
Lana succida		Smyrnion.	
Rhaponticum	Sinapi	Lupos necantia.	
Lupinum satiuum		Aconitum pardalian-	
Thapsia.		ches	
Locorum mulie-		Aconitum alterum	
brium remedia.		Apocynum.	
Anethum	Althaa	Luscioforum re-	
Fœnogræcum		media.	
Linum	Leucoion	Fel animalium	
Trifollium.		Sanguis.	
Lumbricos ne-		Luxatis vtilia.	
cantia.		Asparagus	Acanthia
Coriandri semen		Aphronitrum	
Absynthium seriphium		Bulbus esculentus	
Brassica satina		Fimum	
Chamaleon albus		Harundo	
Calamintha		Heliotropion	
Myrrha	Portulaca	Iuglans.	Lilium
Oleum cicinum		Narcissus	
Thelypteris		Polypodion	
Lupinum satiuum.		Vitex	Vrtica
Lumborum affe-		Vitis satua	
ctuum remedia.		Vinum pissite	
Asparagus	Capparis	Sampsuchus	Sal.
Chamæpeuce		M aciei corpo-	
Echion	Harundo	ris remedia.	
Leucacantha		Erinaceus.	Mac

CURATIVVS.

Maculas tollentia.	Sandaracha	
	Triticum	
Oleum balaninum.	Baccharis	
Maculas erubescere facientia.	Apium	Asclepias
	Hemerocallis	
Crocodilea, id est, Crocodili terrestris simū.	Althæa	
	Chamaepitys	
Malis medicamentis contraria.	Epimedion	Cici
	Hyoscyamus	
Adeps	Ruta	Vinacei
Pentaphyllon		Aqua maris
Antirrhinon.		Fax vini
Malorum quæ serpunt remedia.	Terra samia.	
	Mammæ virginū	
Acacia	Plantago	ne crescant.
Polygonon mas	Cicuta	Cotis.
Helxine	Cicuta	Masculum filium
Strychnum satium		generantia.
Azoon maius		
Colymbades oliuæ	Cratæogonos	
Sabina.	Phyllon	Orchis.
Mammæ morbi remedia.	Matricis morbi remedia.	
Asarum	Cotonea	Malua
Iuglans	Thus	Oleum balaninum
Erysimon	Ochra	Pæonia.
Lens	Eruum	Maxillarum doloris remedia.
Asphodelus	Mentha	
Scammonia		Ceruinum cornu.

T Meat

I N D E X

Meatus aperientia.	Cedrides	Myrice
Allium	Cyperus. Tilia	Hypocistos
Meconio contraria.	Lycium	Acacia
Passum & protropon	Vitex	
vinum	Olea sylvestris	
Acetum	Oxymel. Lotus	
Meliceridum mor-	Amygdala amara	
bi remedia.	Ficus	
Serum	Parthenion	Cochlea terrestres
Helleborum nigrum	Fiber	Buprestis
Epithymum	Oesypus	Fimum
Acetum scilliticum	Cicer	Rhaphanus
Amomum	Lapathum	
Melilotus.	Brassica sativa	
Menstrua prouo-	Chondrylla	
cantia.	Lactuca sylvestris	
Iris Ilirica	Caucalis	Eruca
Men	Cyperus	Ocymum
Asarum	Cassia	Orobanche
Cinnamomum	Porrum	Allium
Costum	Ampeloprason	
Iuncus odoratus	Nasturtium	
Balsamum	Thlaspi	Struthion
Canchamon	Cyclamino	Asphodelus
Helenium	Myrrha	Capparis
Sampsuchinum	Hedera	Anemone
Amaracinum	Aristolochia tertia	Agaricum
Abrotonum	Centaurium minus	
Styrax	Naphtha	Ery

CYRATI VVS.

Eryngion	Absynthium	Polium	Scordion
Origanum		Artemisia	
Tragoriganum		Leucoion	
Pulegium		Anthemis	Pæonis
Elelisphacos		Erythrodanum	
Calamintha		Anagyris	
Thymus	Serpyllum	Alisma	Coris
Sampsuchus		Hypericon	
Baccharis	Ruta	Cestron	Medion
Panaces heracleon		Xyphion	Tragion
Ligusticum		Heliobryfos	
Seseli Massiliense		Mandragoras	
Tordylon		Vrtica	Myrtus
Sison	Anisum	Adiantum	
Feniculus		Myrtus syluestris	
Oroselinum		Laurus Alexandrina	
Petroselinum		Daphnoides	
Hiepomarathrum		Chamadaphne	
Hipposelinum		Helleborus niger	♂
Smyrnion		albus	
Daucus	Libanotis	Ampelos melana	
Melanthion		Heliotropion maius	
Laserpitium		Vinum scilliticum	
Sagapenon	Euphorbio	Vinum absynthite	
Clynopodium		Vinum hyssopite	
Chamadrys	Lilium	Vinum aromatite	
Melissophyllum		Vinum daucite	
Prasium	Stachys	Vinum panacite	
Trisfolium		Vinum helleborite	

I N D E X

Vinum dictamnite	Fax vini	Lapis Aſius
Staphylinus.	Morochth ⁹	Hematites
Menſtrua fiſten-	Oſtracites	Terra ſamia
tia.	Mentem commo-	
Lentiſci ſuccus	uentia.	
Myrica	Coriandrum	
Oxyacanthos	Oreofelinum.	
Thus	Palma	Metalla quæ peri-
Malum punicum		munt.
Myrtus	Dioſc. lib. 6. in præfat.	
Lepus terreſtris	Mollientes medi-	
Fuligo butyri	cinæ.	
Coagulum	Vide, Demollientes.	
Sanguis	Acinos	Morbi regij medi-
Acantha Arabica		cinæ.
Hieracium maius	Vide, Regij morbi.	
Nymphaa	Morborum quæ	
Pæonia	Limonion	ſerpunt remedia.
Medion	Vide, Malorum quæ ſer-	
Sideritis achilleos	punt.	
Rubus	Idea radix	Mulierum deſide-
Tragos	Lysimachia	rio quo ſatiſfiat.
Oxyſchanos	Acorum	
Heliechryſos	Picea	Pinus
Papauer ſatiuum	Adeps bubulus.	
Mandragora	Mulierum infirmi-	
Aixon maius	tatum remedia.	
Aerugo ferri	Amomum	
Vinum rhetinite	Balsamum	Suſinum
		ſeſe

Seseli Masiliense.	Laurinum	
Mures necantia.	Susinum.	
Chamaeleon albus	Neruorum morbi	
Aconitū pardalianches	remedia.	
Helleborus candidus	Oleum scyonium	
Hermol. Cor. cap. 28.	Oleum clomeli	
Muris aranei mor-	Laurinum Cyprinum	
fus remedia.	Gleucinū Amaracinū	
Mus araneus	Metopium Bdellium	
Absynthium	Lixiua ex ficu	
Chryfogonon	Erinaceus terrestres	
Diosc. lib. 6. cap. 62.	Cochlea terrestres	
Muris morsus re-	Vipera	
media.	Vermes terreni	
Grossi Allium.	Lac humanum	
Muscas necantia.	Triticum Poterium	
Lysimachia.	Peucedanum	
Myrmecias tol-	Laserpitium	
lencia.	Lilium Satyrium	
Ficus.	Melissophyllon	
Narium morbi	Althea Coccus	
remedia.	Erigeron Cacalia	
Malum punicum.	Narcissus	
Nauseam discu-	Hippophastron	
tientia.	Vini qualitas	
Tragoriganum	Aqua maris	
Pulegium Foeniculus.	Acetum scilliticum	
Nauseam mouen-	Vinum stichadite	
ria.	Vinum thymite	

I N D E X

Fax vini	Fiber. Peristereon	supinus	
Nervos lædentia.	Galiopsis		
Malus	Hedera	Vua	ananthe
Vinum	Omphacinum		
Vinum gypsatum	Acetum	Oxalme	
Melagite.	Squama aris		
Nervos tollentia.	Aerugo aurificum		
Mel sardoum.	Chalcites lapis		
Nigredines ab-	Flos salis		
stergit.	Lapis ostracites.		
Sabina.	Nubeculas oculorū		
Modis vtilia.	emendantia.		
Bdellium.	Vide, Oculorum re-		
Nomorum morbos	media.		
curantia.	Nyctiloparū morbi		
Asparagus	remedia.		
Sabina	Papyrus	Vide, Luscioforum re-	
Cistos		media.	
Olea sylvestris	Olea	O Bmutescere fa-	
Oliua colymbades		cientia.	
Malum punicum	Mandragora.		
Smarides	Oculorum epiphō-		
Fel animalium	ræ remedia.		
Vrina	Lilium	Asarum	
Plantago	Arisaron	Malabathrum	
Asphodelus	Cotonea	Sesamum	
Maron	Prasium	Lens	Cucurbita
Orchis serapias	Anemone		
Britannica	Argemone		
			Myoso

CURATIVVS.

Myosotis	Gentiana	Picea	Cupressus
Baccharis	Ruta	Sabina	Platanus
Apium	Hemerocallis	Populus alba	
Rubus idæa		Myrice	Acalis
Papauer fatium		Ebenus	Rosa
Phlomis		Lycium	Acacia
Aster atticus		Salix	
Viola purpurea		Olea syluestris	Olea
Cici.		Olea Aethiopica	
Oculis contraria.		Palma Thebaica	
Lactuca		Cytinus	Myrtus
Porum	Ocimum	Cerasia	
Coriandrum		Halicababus	Mituli
Anethum.		Cochlea terrestres	
Oculorum morbo-		Scorpius marinus	
rum remedia.		Vipera	
Acorum	Casia	Senecla serpentis	
Cinnamomum		Sepia	
Amomum		Mullus piscis	
Balsamum		Ouum	Hirundines
Canthamum		Ceruinum cornu	
Crocum		Lac humanum	
Crocomagma		Costus	
Oleum vulgare		Fuligo butyri	
Elcomeli		Lana vsta	Oesypus
Oleum amygdalinum		Fel animalium	
Myrrha	Thus	Sanguis	Vrina
Fuligo thuris & resina		Mel	Amylum
& picis		Faba	Lens
			Bras

I N D E X

Brassica sativa	Gramon	Parnasium
Portulaca	Rubus	Elatine
Seris	Pepo	Papauer satiuū, & cor
Lactuca sylvestris		nutum
Ocymum	Cape	Hyoſcyamus
Sinapi	Piper	Mandragoras
Zingiber	Cyclaminos	Aconitum pardalian-
Aſphodelus		ches
Dracunculus maior	Aizoon	maius
Dracunculus minor	Helleborus	albus
Argemone	Anagallis	Cici Chamæſyce
Chelidonium maius	Capnos	
Othonna	Lotus	ſativa
Centaurium minus	Sesamoides	maius
Tragacantha	Aloë	Aes vſtum
Absynthiū	Abrotonū	Vua cenanthe
Ruta	Sampsuchus	Vinum Surrentinum
Melilotus		Acetum ſcilliticum
Ruta Galatica, ſive ſyl	Cadmia	
ueſtris	Squama aris	
Panaces heracleon	Aerugo aurificum	
Fœniculus	Plumbum elotum	
Libanotis	Stimmi	Cinnabaris
Sagapenon	Chalcitis lapis	
Ammoniacum	Alumen	Pumex
Sarcocolla	Sal	Flos ſalis
Chamadrys	Fax vini	Spongia
Prasium	Stæbe	Corallium
Tribulus	Erinos	Pyrites
		Ham

C V R A T I V V S .

Hematites	Lac schiston	Butyrum
Galaclites	Thites	Plantago Aloë
Morochthus	Sapphirus	Origanum
Geodes	Saminus.	Leucoion
Opisthotonicorū ,	Orchis serapias	
id est, ceruicis ri-	Anthemis	
gore laboratium	Periclymenon	
remedia.	Rubus	
Acanthion	Staphis agris	
Eryngion	Vua ænanthe	
Laserpitium	Omphacium	
Sagapenon	Acetum scilliticum	
Satyron	Coris.	Sandaracha
Opij remedia,	Alumen	Sal.
Sal	Orthopnoicis id est	
Disco. lib. 6. cap. 17.	difficulter spiran-	
Oris halitus re-	tibus remedia.	
media.	Helenium	
Vide, Halitus oris re-	Myrrha	
media.	Cupressus	
Oris vlcerum re-	Daphnides	
media.	Cotonea	Vrina
Cyperus	Aspalathus	Struthion
Fuligo picis	Cyprus	Cyclaminos
Tilia	Acacia	Dracunculus maior
Olea syluestris	Abrotonum	
Castanea	Hyssopus	
Malum punicum	Calamintha	
Manna	Thymus	Baccharis
	I	5
		Sel

I N D I X

Seleli Mafiliense	Mastiche	Resina
Hieracium maius	Fuligo picis	Groffi
Smyrnon	Lixiua ex ficu	
Sphondylium	Vrina	Alumen
Peucedanum	Chondrylla	
Melanthion	Vide fuprà, Genarum	
Ammoniacum	morbi remedia.	
Meliffophyllon	Palpebrarum pilli	
Bechion	euulli ne rena-	
Anemone	Hippuris	fcantur.
Vrtica	Elaterium	Tellina
Hippophafion	Sanguis	Capnos.
Vinum paucite.	Pallidum colorem	
Ofsium squamas	facientia.	
extrahentia.	Hieracium minus	
Aristolochia	Aloë.	
Ampelos leuce.	Panorum remedia.	
Offa fracta confo-	Atriplex	Acetum
lidantia.	Bulbus efculentus	
Vetonica	Xyris.	Coriandrum cum faba
Oues necantia.	fracta	
Nerion.	Conixa	Ficus
Oxypara ingre-	Galiopsis	
dientia.	Olea fylueftris	
Liguflicum	Helxine	
Caros	Anethum.	Ocymaftrum
P Alpebrarum re-	Ammoniacum	
media.	Ifatis	Plantago
Vnguentum rofaceum	Xyphion.	
		Pant

CURATIVVS.

Pantheras necãtia.	Vinum phthorium.	
Aconitum pardalian- ches.	Partus quibus iutiatur.	
Papaueris curatio.	Iris Illirica	
Dioscor. lib. 6. cap. 17.	Cinnamomum	
& 18.	Balsamum	
Papularum re- media.	Vnguentum telinum	
Vrina	Flos aris.	Amaracinum
Paralyticorum re- media.	Myrrha	
	Picea	Fiber
Capparis	Olea Aethiopica	
Erythrodanum	Oesypum	Fimum
Colocynthis	Cicer	
Ampelos melana	Lupinum fatium	
Vinum scilliticum	Allium Cyclaminos	
Aphronitrum.	Dracunculus maior	
Partus necantia.	Dracunculus minor	
Daphnides	Hedera	
Coagulum	Gentiana	
Adeps hircinus & ouil lus & bubulus	Centaurium maius	
	Centaurium minus	
Nasturtium	Pulegium	
Thlassi	Ruta	Eleliphacos
Hedysaron	Calamintha	
Helioborus albus & niger	Baccharis	
Colocynthis	Panaces heracleon	
Ampelos leuce	Staphylinus	
	Thynni falsi caro	

ses

I N D E X

Seseli Massiliense	Parotidum id est,		
Smyrnion Peucedanū	aurium aposte-		
Sagapenum Galbanū	matū remedia.		
Clinopodium	Ficus		
Ammoniacum	Fimum		
Chamaedrys	Linum	Faba	
Prasium	Bechion	Lapathum	
Artemisia	Conixa	Plantago	
Leucoion		Erysimon	
Onosma	Anthemis	Viscum	Althca
Anchusa		Psyllium	
Mandragoras		Strychnon satium	
Laurus Alexandrina	Vrtica	Galiopsis	
Ampelos leuce		Terra cimolia.	
Heliotropium maius	Et in verbo,	Aurium	
Vinum panacite		medicinæ.	
Vinum helleborite		Pauescentium	
Alumen	Sulphur	remedia.	
Lapis Iaspis		Linum Melicratum	
Aetites	Samius.	Hydromel.	
Paronychiarum, id	Pecoris scabiem		
est, vngulū mor-	emendantia.		
borum remedia.	Vide, Iumentorum sca-		
Thus cum melle	biem.		
Olea sylvestris	Pecori vtilia.		
Myrtus	Ebur	Adiantum.	
Paronychia		Pecus necantia.	
Vua ananthe		Nerion	
Aerugo ferri.		Aconitum lycoctonon.	
		Pecus	

EVRATIVVS.

Pecus mortuum extrahentia.	Pedum qui à frigo- re alserūt remedia.
Aristolochia.	Cyclaminos.
Pectoris morbi remedia.	Pedum rimarum remedia.
Acorus	Men Scilla.
Coctum	Myrrha
Iuncus odoratus	Perfrictionis me- dicinæ.
Pithides	Iris Illirica
Terebinthina	Cyperus Balsamum
Iuniperus	Ficus Oleum
Pomum	Ficus Aegyptia
Nasturtium	Piper
Chelidonium minus	Vinum stichadite.
Rhaponticum	Percussis à fe- ris vtilia.
Stichas	Thymus
Ruta	Libanotis
Sagapenum	Balsamum
Ammoniacum	Paliurus
Scordion	Mustela
Vrtica	Ouum
Isopyrum	Bechion
Vinum cedrite	Argemone
Vinum aromatite	Hippomarathrum
Vinum neclarite	Coagulum
Vinum daucite.	Sanguis
Pediculos necantia.	Piper
Allium	Elaphoboscon
Mel	Phyllitis.
	Pernionum re- media.
	Vnguentum melinum
	& telinum
	Thus

I N D E X

Thus cum suillo adipe	Myrica	Myrtus
Acacia	Ficus	Lixivia ex ficu
Cancris	Cancris	Malua
Pulmo marinus	Asparagus	
Vngues asini	Lactuca sylvestris	
Adeps	Lens	Hedera Abrotonum
Eruum	Daucus	
Rapa sativa.	Beta	Sphondylium
Cyclaminos	Aparine	Phalangium
Dracunculus maior.	Myrrhis	Aqua maris
Dracunculus minor.	Diosc. lib. 8. cap. 58.	
Asphodelus	Scilla	Phagedæna morbi
Batrachion	Arction	remedia.
Cotyledon prima	Fel	Fimum
Aqua maris	Dracunculus minor	
Alumen.	Ifatis	
Peripneumoniaco-	Chamaleon niger	
rum remedia.	Panaces	Staphylinus
Abrotonum	Petasites	Characias
Tragoriganum.	Ampelos leuce	
Pestilentia con-	Vinum	
traria.	Acetum	
Myrrhis, id est celiso-	Alumen.	
ium	Sal	
Vinum omphacite.	Flos salis.	
Phalangiorum ictus	Pharico veneno	
remedia.	contraria.	
Cinnamomum	Vinum Albanum	
Terebinthus.	Diosc. lib. 6. cap. 19.	
		Phl

CURATIVVS.

Phlegmatis con- traria.	Pili genarum ne defluant.
Plantago.	Spica nardi
Phreneticorum re- media.	Cochlea terrestres
Crocinum	Oesypus
Vitex	Chondrylla
Asparagus	Armenius lapis.
Serpyllum	Pili palpebrarum euulli ne rena- scantur.
Conixa tertia	Tellina
Leucoion.	Sanguis
Phthiriasis, siue pe- dicularis morbi remedia.	Capnos.
Strigmenta gymnasto- rum	Pili alarum euulli ne renascantur.
Myrica	Fabe.
Hedera	Pituitæ crassæ re- media.
Staphis agria	Iris Illyrica
Sandaracha.	Sesamum
Phthiticorum re- media.	Hyssopus
Pix	Thymoxalme.
Adeps	Pituitæ remedia.
Porum	Agaricum
Cinnamomum	
Rhaponticum	Styrax
Naphtha	
Acantha	Vlmus
Prasium	Auellana
Cestrum	Ouum
Lapis Asiis.	Serum

Vria

I N D E X

Vrina	Sideritis achilleos
Hordeum	Hyoscyamus
Linum	Helleborum nigrum
Faba	Sesamoides maus
Lupinum satium	Cucumis
Agrio raphanus	Elaterium
Portulaca	Staphis agria
Cucurbita	Thapsia
Cepa	Hippophaës
Sinapi	Hippophaeton
Piper	Cici Characias
Cyclaminos	Lathyris
Dracunculus maior	Scammonia
Capparis	Thymelæa
Anemone	Ebulus
Anagallis	Apios
Centaurium minus	Colocynthis
Tragacantha	Epithymon
Hyssopus	Empetron
Origanus	Ampelos leuce
Tragoriganum	Polypodion
Pulegium	Heliotropium maus
Thymus	Vua passa
Ruta	Aqua maris
Pyrethrum	Vinum rhetinite
Sphondylium	Vinum aromatite
Melanthium	Vinum mandragorite
Parthenion	Vinum scammonite
Clematis	Sulphur Peplus Pityo

C V R A T I V V S.

Pityocamparum	Brassica sativa	
curatio.	Seris	
Diosc. lib. 6. cap. 2	Cucurbita	
Plagarum vibices	Aros	
emendantia.	Asphodelus	
Susino.	Bulbus	
Plantæ quæ peri-	Esculentus	
munt.	Pulegium	
Diosc. lib. 6. in prafat.	Panaces	Heracleon
Pleureticorum re-	Libanotis	
media.	Scordion	
Staphylinus	Leucoion	
Laserpitium	Androsaces	
Aethiopsis.	Helxine	
Podagræ morbi	Papauer sativum	
remedia.	Hyoschyamus	
Amomum	Naphtha	Lens palustris
Populus nigra	Amurca	Aizoon maius
Salix	Ficus	Brion thalassion
Cochleæ terrestres		Phycus marinus
Mustela		Cucumis anguinus
Marinus pulmo		Balanus myrpesica
Lac humanum		Ebulus
Adipum medicinae		Heliotropium maius
Sanguis scilicet men-	Vua passa	
struus	Acetum	Ferrum
Fimum	Hordeum	Sulphur
		Sal.
Lens		Lapis Asius
rapa sativa		Lapis gagates

V

Test.

I N D E X

Testæ siue terra. forna cum.	Pruriginem facien- tia.
Polypi morbi re- media.	Scolopendra Ephemeron Opium.
Dracunculus maior	Pruriginem emen- dantia.
Dracunculus minor.	
Præsteris serpentis morsus remedia.	Vrina Eruum Lapathum Aloë
Omotarichos	Organum Pulegium
Rubus.	Eleisphascos Melilotus
Præpustiorū mor- bi remedia.	Balanus myrepica Acetum Alumen
Aloë.	Sulphur Sal.
Præcordiorum re- media.	Pilothrum, siue vn- guentum depila- torium.
Scordion	
Vinum thymite	Lepus marinus
Vinum daucite.	Hedera
Præcipitatis ex alto vtilia.	Ampeloscence Dryopteris Arsenicū.
Iris Illyrica	Pforæ morbi reme- dia
Vitæ	
Asparagus	Cardamomum
Anisum	Oleum amygdalinum
Cannabis satina.	Lycium
Profluuij genituræ remedia.	Olea Palma elate
Vide Genitura proflu- uij in somno.	Ficus Erinaceus marinus

CYRATIVVS.

Cicer		media
Lupinum satium		Iuncus odoratus
Batrachion		Balsamum
Chelidonium minus		Cedria
Origanum		Amygdalus amara
Pentaphyllon		Ficus
Staphis agria		Lac
Balanus myrepsica		Pulegium
Ampelos leuce		Ruta
Vitis sativa		Sagapenum
Aqua maris	Sal.	Symphiton
Psyllij curatio.		Pentaphyllon
Disco. lib. 6. cap. 10.		Chryfocome
Pterygij morbi re-		Vrtica
media.		Thapsia
Acacia	Rhus	Melicratum
Malum punicum		Vinum hyssopite
Myrtus	Ficus	Vinum aromatite.
Glycyrrhiza	Aloë	Pulices necantia.
Prasium	Pentaphyllon	Vnguentum telinum
Characias		Crocium
Ampelos leuce		Butyrum.
Vua cenantbe		Putredinum genita
Acetum	Alumen	lium remedia.
Sal	Ferri rubigo.	Aspalatus.
Pubertas ne erum-		Putredines purgan
pat.		tia.
Hyacinthus.		Irinum
Pulmonis morbi re		Cinnamomum

I N D E X

<i>Pix</i>	<i>Sal.</i>	<i>Polygonum duplex</i>
Q Vadrupedum		<i>Clymenon</i>
scabiem emē-		<i>Periclymenon</i>
dantia.		<i>Helxine</i>
<i>Vide Iumentorum sca-</i>		<i>Papauer sativum.</i>
<i>biem.</i>		<i>Psyllium.</i>
Q uartanę febris re-		<i>Cicuta</i>
media.		<i>Lens palustris</i>
<i>Vide Febris quartana</i>		<i>Aizoon duplex</i>
<i>remedia.</i>		<i>Erigeron</i>
R Adices quę pe		<i>Phacos thalassion.</i>
rimunt.		<i>Potamogeton</i>
<i>Diosc. lib. 6. in prasat.</i>		<i>Cytisus</i>
Raucedinis re-		<i>Ebulus</i>
media.		<i>Acetum</i>
<i>Tragacantha.</i>		<i>Omphacomeli</i>
Reduuias sanantia.		<i>Pompholix</i>
<i>Ferri rubigo.</i>		<i>Plumbum olotum.</i>
Refrigerantes medi-		<i>Spuma argenti</i>
cinę.		<i>Cerussa</i>
<i>Vnguentum melinum.</i>		<i>Coralium.</i>
<i>Cupressus.</i>		<i>Terra.</i>
<i>Rodides.</i>		<i>Lapis samius.</i>
<i>Rosa.</i>	<i>Acacia.</i>	<i>Terra ampellitidis.</i>
<i>Ouum Sonchos.</i>		<i>Regij morbi re-</i>
<i>Seris.</i>		<i>media.</i>
<i>Lactuca.</i>	<i>Caros.</i>	<i>Nardi spica.</i>
<i>Coriandrum.</i>		<i>Schistos.</i>
<i>Hieracium mains.</i>		<i>Ceruinum cornu.</i>

Fimum	Cicer	Renum doloris
Lapathum	Atriplex	remedia.
Asparagus		Amygdala amara
Erisimon		Asparagus Anagallis
Scilla .	Chelidonium	Agaricus
Aloë	Abfynthium	Anthilis
Origanum		Anchusa
Hipomarathrum		Halcyonium
Libanotis		Cardamomum
Sphondylium		Calamus odoratus
Lacerpitium		Cicer
Prasum		Casia
Scordion		Cinnamomum
Asplenon		Chamapitys
Anthemis		Passum
Paonia		Glycyrrhiza
Erythrodanum		Iuncus odoratus
Chamapitys		Laurinum
Pentaphyllon		Lac
Hyacinthus		Lotus fatiua
Hlicacabus		Men
Chamæcissos		Pistacia
Osyris		Nardus Gallica
Myrtus fyluestris		Nuclei pini
Elaterium		Oleum amygdalarum
Vinum chamedryte		Palma elate
Vinum calamintithe		Portulaca
Vinum nardite		Plantago
Sulphur.		Porrum
		Petroselinum

I N D E X

Peucedanum	Daphnoides	Ficus
Paeonia	Fax vini	Macer
Rhaponticum	Oleum oleastri	
Saccharum	Ouum	Percita
Scandyx	Portulaca	
Smyrnion	Plantago	
Symphyton	Staphis agria	
Stratiotes aquaticus	Triticum	
Tragacantha	Vini qualitas	
Cordylon	Vinum labruscae	
Vrina	Vinum ex pyris	
Vetonica	Vinum myrtite.	
Vua passa	Ricinos necantia	
Vinum	Cedria.	
Vinum cydonite	Rigores feu horro-	
Vinum holosanthinum	res febrium ex-	
Erinaceus terrestris	cutientia.	
Feniculus	Glencinum	
Vinum absynthite	Piper	
Vinum nardite	Panaces heracleum	
Vinum aromatite	Staphylinus	
Oleum balaninum.	Vinum cedrite	
Rhagadum reme-	Piretrum.	
dia.	Rimarum sedis re-	
Pix	Lycium	media.
Vitex	Cancri.	Vide, sedis rimarum.
Rheumatismis vti-	Rosionis	remedia.
lia.	Lac schistum	
Acetum	Cupressus	Paonia

Ru

Ructum mouentia.	Leucacantha.
Mastiche	Abrotonum
Rhaphanus	Origanum
Anethum	Calamintha
Smyrniun	Serpyllum
Vinum daucite.	Baccharis
Ruptorū remedia.	Panaces heracleon.
Acorus	Libanotis
Cardamomum	Laserpitium
Asarum	Sagapenum
Calamus odoratus	Galbanum
Helenium	Polycnemom
Bdellium	Clinopodium
Iuniperus	Altea
Cedrides	Symphiton
Halimos	Holosteum
Lixiua ex ficu	Xirus
Fel	Hippuris
Fimum	Heliochryson
Dracunculus maior	Phlomidis
Dracunculus minor	Ampelos leuce
Aspondelus	Vinum daucite
Bulbus esculentus	Vinum tragoriganite
Capparis	Vinum panacite
Rhaponticum	Lapis scistos.
Gentiana	S Agitas infixas ex
Aristolochia	trahentia.
Centaurium	Vide, spicula infixa.
Acantha	Saliuam euocan-
	tia.
	Pireshrum.

I N D E X

Salamandræ vene- ni remedia.	Erysimon	Agaricum
Diosc. lib. 6. cap. 4.	Aloë	Rhaponticum
Sanguinem excreã- tibus vtilia.	Centaurium	
Iuncus odoratus	Acantha leuce & Ara- bica	
Aspalathus	Ferula	Althea
Thus in potu datum	Cestron	Lysimachia
Lentiscus	Symphytum	
Mastiche potu data	Pelygonon mas	
Naphtha	Symphytum alterum	
Macer	Cupressus	Clymenon
Hypocistis	Myrica	Aethiopia
Lycium	Rosa	Isopyrum
Quercus	Salix	Adiantum
Palma		Vitis sativa
Malum puniceum		Vua
Myrtus		Omphacium
Cichorium		Vinum phœnicite
Amygdalus amara		Corallium
Ouum		Lapis hematites
Ceruinum cornu		Terra samia.
Fimum		Sanguinem sisten- tia.
Coagulum	Thus	
Triticum	Cupressus	
Amylum	Galla	
Portulaca	Persea	
Plantago	Cochlea terrestres	
Porrum	Rana	

Ara

C V R A T I V V S.

Araneus		tum discutientia.
Ouum	Coagulum	Lixiua ex ficu
Sanguis	Fimum	Thymus
Faba	Plantago	Heliochrison.
Porrum	Ifatis	Sanguinem per vri
Elelisphacos	Mentha	nam expellentia.
Serpyllum	Ruta	Eruum
Cyminum satium		Cantharides.
Stœbe	Ferula	Ammoniacum.
Clymenon	Hippuris	Sanguinem per na-
Sideritis achilleos		res expellentia.
Pantaphyllon		Crocodilium.
Phœnix herba		Sanguinem per vri
Astragalus		nam reddentium
Lichen in petris		remedia.
Idœa radix		Cyminum sylvestre.
Gallium		Sanguisugas necan-
Stratiotes terrestris		tia.
Vua œnanthe		Oxalme
Acetum		Diosc.lib.6.cap.32.
Vinum terebinthinum		Sandarachæ cura-
Plumbum elotum		tio.
Stimmi		Diosc.lib.6.cap.29.
Cinnabaris		Sardonix curatio.
Alumen		Diosc.lib.7.cap.14.
Sulphur		Scabiem iumento-
Spongia		rum emendantia.
Gypsum.		Vide,Iumentorum sca-
Sanguinem concre-		biem.

I N D E X

Scabiei morbi re-	Smarides
media.	Mullus piscis
Argemone prima	Locusta
Chameleon niger	Lacerta
Helleborus niger	Mures domesticis
Oesyppum	Fimum
Sal	Lapathum
Oleum oleastris	Sonchos
Sinapi	Seris
Sulphur	Lactuca sylvestris
Vnguetum melinum.	Ocimum
Scolopendræ mor-	Abrotonum
sus remedia.	Sampsuchum
Grossi	Hieracium maius
Scolopendra	Delphinium
Asphodelus	Lacerpitium
Sal.	Atractilis
Disco. lib. 6. cap. 59.	Lichnis vtraque
Scorpionis ictus re-	Millefolium
media.	Phalangium
Cyperus	Polemonia
Amomum	Chamaesyce
Cardamomum	Heliotropium
Cinnamomum	Scorpioides
Daphnoides	Aqua maris
Myrtus	Vinũ tetthalassomenũ
Ficus	Vinum cydonite
Canceris	Sulphur
Scorpius terrestris	Sal

C V R A T I V V S.

Lapis saphirus.	Stachys	Artemista
Diosco. lib. 6. cap. 60.	Oenanthe	
Scorpiones necan- tia.	Hemerocallis	
	Herythrodanum	
Cancrī.	Anagiris	Myrtus
Scorpionis mari- ni ictus remedia.	Adiantum	
	Ampelos leuce	
Vrina	Vinum diſlamnite.	
Aſphodelus	Sedis rimarum re- media.	
Plumbū ſyncerum & crematum	Strigmenta balnearū	
Sulphur.	Meu	Aloē
Dioſc. lib. 8. cap. 61.	Dipſacos	
Scorpiones torpe- facientia.	Leucoion.	
Delphinion	Sedis inflāmatio- nis remedia.	
Lychnis ſylueſtris	Oleum cicinum	
Lens paleſtris.	Amaracinum	
Secundinas trahē- tia.	Lens	Libanotis
	Symphyton	
Balaſamum	Erigeron.	
Sampſuchinum	Sedis morbi reme- dia.	
Abrotonum		
Picea	Schiſtos	Thuſ
Fiber	Iecur mergi	Lentiſcus
Linum	Pix	Roſa
Ariſtolochia tertia	Amurca	
Thymus	Pulegium	Malum punicum
Prāſium	Myrtus	Cancrī
		Ouum

I N D E X

Ouum	Oesipum	Paliurus	
Adeps	Fel	Vitex	
Lens	Malua	Cancri	
Althæa	Portulaca	Hippopotamus	
Sonchos	Anagallis	Fiber	Mustella
Melilotus		Gallinaceus	
Laserpitium		Cantharides	
Aster Atticus		Chondrylla	
Viola purpurea		Nasturtium	
Cucumis anguinus		Dracunculus	
Colocynthis		Asphodelus	
Acetum		Rhaponticum	
Oxalme		Aristolochia tertia	
Vinum terebinthinum		Origanum silvestre	
Flos æris		Baccharis	
Plumbum elotum.		Ruta	
Semina quæ peri- munt.		Plomos, siue verba- scum	
Diosc. lib. 6. in præfat.		Panaces chironium	
Sensibus nocentia.		Staphylinus	
Vinum annosum.		Smyrnon	
Sensus recreantia.		Aparine	
Lapis Samius.		Chamedrys	
Sepis bestiolæ mor- sus remedia.		Lychnis sativa, siue co- ronaria	
Portulaca		Erythrodanum siue	
Oximel.		Rubia	
Serpentium venenis contraria.		Sparganion	
		Polygonon mas	
			Clemas

C V R A T I V V S

Clematis daphnoides.	Iris Illyrica	
Polemonia	Asarum	
Anchusa	Cinnamomum	
Ocimoides	Palsamum	
Hyacinthus	Pix	Naphtha.
Mandragoras	Iuniperus	
Nerion	Platanus	
Adiantum.	Erica	Glandes.
Serpētes fugan- tia.	Pistatia	
Iuniperus	Ficus Aegyptia	
Cornu ceruinum	Pastinaca piscis.	
Adeps	Rana	
Nasturtium	Gobius	
Dracunculus maior.	Fel	
Abrotonum	Omotharichos	
Origanum	Fimum	
Calaminta	Marinus pulmo	
Peucedanum	Mel	Ersum.
Melanthion	Diſtannus	
Galbanum	Rhaphanus	
Polium	Agaricum	
Oenanthe	Bracica sativa	
Lysimachia	Cyelaminos	
Aster Atticus.	Ampelloprason	
Vinum conixite.	Dracunculus minor	
Lapis gagates.	Aſphodelus	
Serpentium morſus.	Anagallis	
remedia.	Acantha leuce.	
		Abre

I N D E X

Abrotonum	Adiantum
Asclepias	Peristereon supinus
Origanum	Ebulus
Lilium	Ampelos leuca
Calamintha	Vitis sativa
Clinopodium	Vinum
Serpyllon	Acetum
Leontopetalon	Oximeli
Panaces heracleon &	Vinum conixite
asclepiion	Vinum panacite
Cuminum sativum &	Sal Cinis vitis
sylvestre	Lapis ophites.
Ammi	Serpentes ne fe- riant.
Feniculum	Cervi medulla.
Daucus	Serpentes necan- tia.
Libanotis	Anchusa onocheles
Sagapemon	Vinum cedrite.
Prasion	Siccantes medici- na.
Phyllitis	
Trifolium	
Scordion	
Cestron	Ammi
Perichlymenos	Bromos
Echion	Cistos
Ozymoides, siue ocyma- strum	Cuminum sativum
Rubus Eupatorium	Ebulus
Heliochryson	Aes vstum
	Arena litoris

Lib

CURATIVVS.

Libanotis	Allium	
Mentha	Capparis	
Pompholyx	Vini qualitas.	
Spodium	Sitim extinguen-	
Rubus	tia.	
Terra Chia	Glycyrrhiza	
Rubrica sinopis	Symphyton.	
Fax vini	Smilaci contra-	
Diphryges.	ria.	
Singultum pellen	Vide, Taxo contraria.	
tia.	Somniferæ medici-	
Fiber	næ.	
Sisymbrium	Amygdala amara	
Rhaponticum	Halicacabus, siue sola-	
Mentha	num vesicarum	
Aristolochia	Anisum	
Anethum	Amomum	
Ciminum syluestre	Cistos tertia, siue lada-	
Alysson	num	
Asplenon	Baccharis	
Chymenum	Dorycnion	
Saxifragum.	Hyoschyanus	
Siriacis remedia.	Lactuca	
Cucurbita	Iris illyrica	
Pepo	Opium Mandragoræ	
Heliotropium maius.	Papauer rhœas, siue sa-	
Sitim generantia.	tium	
Cape	Porrum	Styras
		Smil

I N D E X

<i>Smilax hortensis</i>	Spiritum, id est fla-
<i>Strychinon hypnoticon</i>	tum generantia.
<i>sive solanum somni-</i>	<i>Gentiana.</i>
<i>ficum</i>	Spirantibus diffi-
<i>Vitex</i>	culter vtilia.
<i>Vinum nouum</i>	Vide, <i>Orthopnoicis.</i>
<i>Lapis memphites.</i>	Spiritus discurren-
Somnum discutiē	tes coërcentia.
tia.	<i>Bdellium.</i>
<i>Sphondylion</i>	Spirantibus vitam
<i>Peucedanum.</i>	auferentia.
Somnia imaginosa	<i>Cedria.</i>
& mala indu	Spicula infixæ cor-
centia.	pore extra
<i>Faba</i>	hentia.
<i>Lens</i>	<i>Anagallis</i>
<i>Pygnoكوم</i>	<i>Harundo</i>
<i>Smilax leuis.</i>	<i>Haristolochia.</i>
Sordes purgantia.	<i>Dictamnus</i>
<i>Irinum</i>	<i>Propolis</i>
<i>Cortex thuris</i>	<i>Narcissus</i>
<i>Sabina.</i>	<i>Oxyachantha</i>
Spaticorum reme-	<i>Silurus</i>
dia.	<i>Trituum</i>
<i>Fiber.</i>	<i>Tragion</i>
Spasmi remedia.	<i>Xyphion</i>
Vide, conuulsionis reme-	<i>Xyris</i>
dia.	<i>Lacerta.</i>

spi

C V R A T I V V S.

Spiffandi vim ha-	Pumex Corallium
bentia.	Rubrica sinopis
Acacia	Lapis hæmatites.
Malus	Spleneticis vtilia.
Cotonea	Vide, Lienis morbi re-
Malum syluestre	media.
Amygdalus amara	Spumæ argenti cõ-
Baccharis	traria.
Britannica	Vinum in commune.
Polygonon mas & fæ-	Squamas ofsium
mina	extrahentia.
Clymenum	Aristolochia tertia
Medion	Peucedanum.
Rubus	Squaphylomatis
Helxine	remedia.
Idea radix	Palma Thebaica
Hippuris	Lapis schistos
Pfyllion	Lapis sapphyros.
Bryon thalassion	Sternutamentum
Potamogeton	mouentia.
Acetum	Iris
Vinum Hadrianum	Illirica
Aerugo aurificum	Fiber
Vinū nigrū labruscæ	Ptarmice
Vinum Tyburtinum	Sinapi
Cadmia	Struthion Batrachion
Pompholyx	Daphnoides
Squama aris	Helleborus albus.

X Ster

I N D E X

Steriles fœminas facientia.	Absynthium seriphium Balanus myrepfica
Vide, Generationem de primentia.	Vua Thymelea
Stigmatum reme- dia.	Ebulus Prassium Galbanum
Batrachion	Aqua maris
Mandragora.	Vinum tethalassomenum.
Stomacho contra- ria.	Stomachi morbi remedia.
Terebinthina	Men
Cedrides	Nardi spica
Melimela	Nardum Gallicum
Bruna	Malabathrum
Arbutus	Iuncus odoratus
Iuglans.	Agalliochum
Auellana	Helenium
Ficus	Oleum balaninum
Hordeum	Mastichinum
Lens	Vnguentum rosaceum
Malua	Susinum
Porrum	Nuclei pini
Brassica sativa & ma- rina	Mastiche. Cupressus Iuniperus Laurus
Cape	Populus nigra
Nasturtium	Rosa
Capparis	Oliuæ colimbades
Absynthium	Palma

Pal

C V R A T I V V S .

Palma elate	Lampsana
Malum punicum	Brassica sativa
Siliqua	Portulaca
Myrtus	Sonchos
Cotonea	Seris
Mala Epirotica	Cucumis
Armeniaca	Lactuca
Mespilus	Gingidium
Lotus	Scandyx
Pruna	Aphace
Amygdala dulces	Ampeloprasum
Pistacia	Allium
Iuglans	Zingiber
Morus persea	Scilla
Ficus Aegyptia	Bulbus esculentus
Ionia	Agaricum
Cochea terrestres	Rhaponticum
Ouum	Gentiana
Lac	Acantha leuca
Lac humanum	Aloë
Caseus	Abfynthium
Lana succida	Mentha
Oryza	Tragoriganum
Lyncurion	Pulegium
Saccharum	Melilotus
Faba Aegyptia	Ligusticum
Sifer	Caros
Lupinum sativum	Anethum
Lapathum	Cyminum sylvestre

I N D E X

Hieracium maius	Vinum melitite
Apium	Vinum scilliticum
Petroselinum	Vinum cydonite
Smyrniion Eæniculus	Vinum apÿte
Scordion	Vinum anethinum
Artemisia	Vinum rhoite
Nymphaea Fæonia	Vinum myrtite
Cestron	Vinum therebinthinũ
Poligonon mas	Vinum phœnicite
Rubus	Vinum absynthite
Strychnon satium	Vinum bunite
Cotyledon prima	Vinum diſſamnite
Erigeron Adianthum	Vinum calaminthite
Aster Atticus	Vinum aromatite
Viola purpurea	Vinum neclartite
Chamadaphne	Vinum nardite
Colocynthis	vinũ ex fylueſtri nar-
Vitis ſamia	do
Nuclei acinorum	Vinum ſelenite
Vua ænanthe	Ferrum
Omphacium	Floſ ſalis
Vini qualitas	Fæx vini
Phalernũ Hydromel	Lapis alabaſtrites
Thymoxalme	Lapis Samius.
Omphacomeli Vinum	Strumæ gutturis
Vinum Surrentinum	remedia.
Vinum omphacite	Iris Illirica
Vinum nigrum ex la-	Groſſi
bruſcæ floribus	Vipera

Muſt

C V R A T I V V S.

Mustela	Abfynthium.	
Vnguis asini	Stranguriæ mor-	
Fimum	bi remedia.	
Hordeum	Aspalathus	
Lolium	Cedrites	
Faba	Locusta	
Lens	Asparagus	
Lupinum satium	Sisymbrium	
Lapathum	Medica	
Andrachme, siue por-	Panaces heracleon	
tulaca syluestris	Seseli Massiliense	
Plantago	Piper	Hipposelinon
Capparis		Hippomarathon
Argemone		Polycnemon
Coriandrum		Clinopodium
Libanotis		Oenanthe
Laserpitium		Coniza
Aparine	Millefolium	Asplenon
Scordion		Onobrycis
Lithospermum		Polygonon mas
Cotyledon prima		Saxifragon
Galiopsis		Xyris
Pseudobunion		Laurus Alexandrina
Adiantum		Tragion
Testa siue terra fornacum.		Pseudobunion
		Adiantum.
Strangulatus remedia.		Styptica medicina.
Irinum		Vide, Adstrictoria me-
		X 3 disci

I N D E X

<i>dicinae.</i>	Fel	Sanguis
Succi qui perimūt.	Sagapenum	
Diosco. lib. 6. in prefat.	Euphorbium	
Sudorem deprimē	Chamaesyce	
tia.	Harena litoris.	
Oleum	Sugillatorum re-	
Oleum omphacinum	media.	
Oleum oleastri	Acetum	Sal.
Myrtinum	Superciliorum ra-	
Lentiscinum	ritati vtilia.	
Vnguentum melinum	Picea.	
Rhodides	Supercilijs glabris	
Myrtus	vtilia.	
Bulbus esculentus	Fuligo resinae.	
Vinum myrsinite	Suppurationis tuber-	
Sulphur	culorum remedia.	
Gypsum	Crocomagma	
Terra samia.	Palimpsesta.	
Sudores euocātia.	Suppurationum re-	
Metopium vnguentum	media.	
Smyrnum	Ficus Aegyptia	
Pyrethrum	Mel	Hordeum
Onobrychis	Lolium	Cucurbita
Flos salis !	Ligusticum	
Anchusa	Smyrnon	Althaea
Lycopsis.	Mandragoras	
Sues necantia.	Vrtica	
Chamaeleon albus.	Narcissus	
Suffusionum mor-	Ampelos leuce	
bi remedia.		Diphry

Diphryges.	Vide, Phthysicorum re-
Suspiriosorum re-	media.
media.	Tabescentibus
Canchamum	vtilia.
Cyphi	Daphnoides
Oleum amygdalarum	Vinum strobilite.
Pix	Taxo contraria.
Ficus	Vinum in commune
Vulpinus pulmo	Acetum
Eruum	Diosc. lib. 6. cap. 12.
Plantago	Tela infixata corpori
Agaricum	bus extrahentia.
Rhaponticum	Vide, Spicula infixata.
Aristolochia tertia	Tenasmi morbi
Hyssopum	remedia.
Thymus	Lac schiston
Acinos	Fanogracum
Ruta	Linum Eruum
Galbanum	Teredinem sen-
Ammoniacum	tentia.
Prasium	Ficus Aegyptia
Parthenium	Hyoscyamus.
Anagyris	Teredinem non sen-
Adiantum Thapsia	tientia.
Ampelos leuce	Tilia.
Vinum pasite	Hermol. Cor. cap. 133.
Vinum hyssopite.	Teredinem ne-
T Abidi corpo-	cantia.
ris remedia. Sal.	

I N D E X

Testium morbi re- media.	Lupinum sativum Eleliphacos.
Vitex	Thoracis remedia.
Myrtus	Cerebrum gallinacei
Cicer	Glycyrrhiza.
Faba	Thymos absumen- tia.
Erysimon	Smarris Finum
Asphodelus	Thymus Ruta
Melilotos	Heliotropium maris
Ruta	Vitis sativa Sal.
Cyminum	Tibiarum vlcerum remedia.
Lilium	Hydropiper
Hyoscyamus	Sal Ampelos leuce.
Erigeron	Tineas latas pel- lencia.
Vna passa	Cardomomum
Geodes lapis	Costum
Terra samia	Malicorium
Cimolia.	Melimela
Thapsiæ contraria.	Iuglans Mortu
Diosco.lib.6.in p ^r efat.	Heliotropium minus
& cap.33.	Vinum absynthite
Theriacam ingre- dientia.	Lupinum sativum
Rapa sativa	Brassica sativa
Zingiber	Portulaca
Diellamnus	Chamaleon albus
Apium.	Hyssopum
Theriomatum re- media.	

Calz

C V R A T I V V S .

Calamintha		Lac schiston	
Thymus	Ruta	Mel	Sinapi
Coriandrum		Aloë	
Melilotum		Origanum	
Bryon thalassion		Britannica	
Pteris		Periclymenos	
Thelypteris		Helxine	
Vinum cedrite		Peristereon supinus	
Calcanthum		Omphacium	
Anchusa tertia.		Vinum myrsinite	
Tineas rotundas ge nerantia.		Flos aris	
Triticum.		Alumen	Sal.
Tineas necantia.		Torminis remedia.	
Absynthium seriphion		Iris Illyrica	
Mentha		Acorus	Mesa
Heliotropium minus		Cardamomum	
Cedria		Balsamum	
Aizoon maius.		Agallochum	
Tineis contraria.		Oleum	
Citria.		Iuniperus	
Tonfillarum morbi remedia.		Halimos	
Pix	Cedria	Inglans	
Lycium		Ficus	
Pruna		Fiber	
Morus		Talus suis	
Ficus		Triticum	
Hirundines		Milium	Panicum
		Eruum	Atriplex
		Sisymbrium	

X 5 Pip

Piper	Scilla	Vinum hyssopite
Agaricum		Vinum tragoriganite
Rhaponticum		Vinum panacite
Centaurium maius		Aphronitrum
Eryngion		Et in verbo, Dysenteri-
Calamintha		corum remedia.
Serpyllum		Torporis remedia.
Sampsuchus	Ruta	Fagus.
Banaces heracleon		Tortiomis remedia.
Acetum		Tragoriganum.
Cyminum satium		Toxico contraria.
Seseli Massiliense		Glandes
Cyminum sylvestre		Sanguis.
Elaphoboscon		Tremorem excu-
Retroselinum		tientia.
Daucus		Vnguentum cinnamo-
Libanotis		minum.
Ferula		Tremoris remedia.
Peucedanum		Lepus terrestris.
Asclepias		Tuberculorum sup-
Melissophyllon		urationis reme-
Phalangion		dia.
Conixa	Alisma	Strigmēta gymnastorū
Chamaepitys		Morus
Gramen		Cape
Pseudobunion		Asphodelus
Chamaepne		Panaces Asclepion
Vinum scillite		Laserpitium
Vinum cedrite		Viscum
		Thapsia
		Mandragoras
		Ephe

CURATIVVS.

Ephemeron	Daucus	
Cucumis anguinus	Libanotis	
Vrtica	Melanthion	
Aerugo aurificum	Orchis serapias	
Lapis Afius	Orminum	
Terra cimolia.	Buphthalmus	
Tubera extenuatia.	Cannabis syluatica	
Triticum	Polygonon mas	
Leontopodium	Lagopus	Xyris
Stammonia	Helxine	
Vinum nigrum è la- brusca.	Pentaphyllon	
Tumorù remedia.	Peristereon supinus	
Anagyris	Hyoscyamus	
Platanus	Psyllium	
Fagus	Xanthium	
Ilex	Sesamoides	
Hordeum	Adeps Ephemeron	
Brassica satina & syl- uestris	Faba Phlomidis	
Cucurbita	Cucumis anguinus	
Nasturtium	Thapsia	
Hydropiper	Chamaesyce	
Balbus esculentus	Pygnotomum	
Isatis	Aqua maris	
Chamaeion	Indicus lapis	
Tragoriganum	Fex vini	Spongia.
Sampsuchum	Tuffsis remedia.	
Ligusticum	Amygdala amara	
	Asphodelus	
	Apium satinum	

Edel

I N D E X

Bdellium		Tussis veteris re-	
Brotus		media.	
Cinnamomum		Asarum	Myrrha
Calamus odoratus		Nuclei pini	
Cupressus		Mastiche	Naphtia
Cedrides		Cerasia	
Cistos	Cacalia	Amygdala amara	
Chamadrys		Auellana	
Tragacantha		Allium	
Dracunculus		Ficus	Propolis
Faba	Helcnium	Rhaphanus	
Hippuris		Scilla	Hyssopus
Hyoscyamus		Centaurium maus	
Iris Illyrica		Baccharis	
Lycium		Seseli Massiliense	
Laserpitium	Mel	Daucus	
Melicratum		Sagapenon	Galbanum
Origanum	Pix	Scordion	
Paliurus	Piper	Bechion	Helxine
Peucedanum		Phlomides	
Prasium		Acetum	
Papauer sativum		Vinum hyssopite	
Ruta	Styrax	Sandaracha.	
Struthion		V Aros purgan-	
Smyrnion		tia.	
Sulphur	Triticum	Oleum balaninum	
Tragoriganum		Myrrha	
Terebinthina		Lacerta	Linum
Vua passa.		Porrum	Cape Bul

CURATIVVS.

Bulbus esculentus	Staphylinus	
Pulegium	Anisum	Orchis
Balanus myrepfica	Orchis serapias	herba
Cici	Sory	Satyrium
Ampelos leuce.	Satyrium alterum	
Varices sanantia.	Orminum	Sigilla
Cirson.	Xiphium	
Veneficijs medetur.	Vrtua	Calioptis.
Scilla.	Venenata fugantia.	
Venerem cum volu	Vitex	
ptate expediētia.	Dictamnus.	
Laurus Alexandrina.	Venas excitantia.	
Venerē cohibentia.	Vinum Phalernum.	
Portulaca	Ventris animalia	
Lactuca	expellentia.	
Lactuca syluestris.	Vide, Lineas latas.	
Venerem stimu-	Ventrem soluentia.	
lantia.	Vide, Aluum soluētia.	
Costum	Crocum	Venatorum ictus
Mastiche		remedia.
Linum	Cardamomum	
Rapa satina	Nardum gallicum	
Sicer	Eruca	Helenium
Porrum	Cape	Cinnamomum
Nasturtium		Bdellium
Dracunculus maior		Vitex
Dracunculus minor		Ficus
Bulbus esculentus		Rhaphanus
Mentha		Triticum
		Eryth

I N D E X

Eryngium		Colchicom.	
Cyminum syluestre		Epipactis	
Althaa	Tribulus	Passum.	
Prasium		Linum gypsatum	
Smilax aspera		Rubrica lemnia	
Aqua maris		Terra samia.	
Acetum.		Vermibus cōtraria.	
Venenorum re-		Cedria.	
media.		Verrucas tollentia.	
Cinnamomum		Batrachion	
Oleum	Pix	Clinopodion	
Paliurus	Elycium	Characius.	
Olea Aethiopica		Chamaesyce	Dipsacos
Iuglans		Ficus	Grossi
Lixiua ex ficu		Cicer	Lacerta
Lepus terrestris		Heliotropium	
Fiber	Butyrum	Fimum	
Sanguis	Vrina	Staphis agria	
Rapa satius		Scilla	Thymus.
Malua		Vertiginis morbi	
Erysimon.		remedia.	
Agaricum		Balsamum	
Aristolochia secunda		Lac humanum	
Abrotonum		Peucedanum	
Ruta	Apium	Galbanum	
Laserpitium		Ampelos leuce	
Beucas		Ampelos melana	
Polium	Cestron	Acetum scilliticum	
Pentaphyllum		Vinum scilliticum.	

Verti.

C V R A T I V V S.

Vertiginem adge- nerantia.	Scandyx	Passum
	Ochra	Porrus
Cardamomum	Bulbus vomitiuus.	
Balsamum.	Rhaponticum.	
Hyoſcyamus	Glycyrrhiza	
Mandragoras	Fragacantha	
Falernum	Panaces heracleon	
Vinum rhetinite	Petroſelinon	
Mandragorite	Smyrnion	
Aconitum	Cicuta.	Peucedanum
Veficæ morbi re- media.	Fœniculus.	
	Nymphaea	
Meu	Anthemis	Paonia
Nardum Gallicum	Phalaris	Cape
Nuclei pini	Halcyonium	
Cupreſſus	Ceftron	
Laurus	Palma	Vinum terebinthinum
Palma elate		Vinum ſcilliticum
Myrtus	Lac	Vinum aromatite
Ficus	Ouum	Vinum halofanthite
Cochleæ terreſtres		Lapis morochthus.
Cicade	Napum	Vefparum ictus re- media.
Ceruinum cornu		
Saccharum	Laurus	Malua
Gramen	Malua	Sifymbrium.
Hippuris	Portulaca	Veftibus ne anima- lia noceant.
Lotus fylueſtris		
Plantago	Vua paſſa	Absynthium.
Cucumis		Heliocryſos.

I N D E X

Vibices plagarum	Daphnoides	Myrtus
emendantia.	Ficus	Crossi
Susinum.	Coclea terrestres	
Viperæ morsus re-	Lepus terrestris	
media.	Sepia	Faba
Casia	Costum	Beta
Iuniperus		Lupinum sativum
Macer		Chondrylia
Fraxinus	Vrina	Capa
Carles lignorum		Piper
Triticum	Eruum	Dracunculus maior
Ferula	Anchusa	Dracunculus minor
Onochiles		Asphodelus
Ocimoides		Capparis
Diosc.lib.6.cap.63.		Argemone
Herm.Cor.cap.721.		Gentiana
Viriū infirmitates	Telephon	Ruta
roborantia.	Chamæleon niger	
Nuclei pini.	Libanotis	Lilium
Visco contraria.	Nymphaea	Cuuta
Vinum in communi	Erythrodanum	
Acetum	Helleborum nigrum	
Vinum absynthite	Cucumis anguinus	
Diosc.lib.6.cap.21.	Balanus myresica	
Viscerum morbi	Narcissus	
remedia.	Sulphur	
Thus.	Halcyonium	
Vitiliginis re-	Terra melia.	
media.	Vitra fracta conglu-	
	tinantia.	
		Herna

CURATIVVS.

Herm. Cor. cap. 254.	Irinum	Laurus
Vmbilici remedia.	Cochlea terrestres	
Lapis magnes.	Omotarichos	
Vnguibus vtilia.	Blatta	Pepo
Pix	Cupressus	Asphodelus
Daphnoides	Capparis	
Olea	Bulbus vomitorius	
Oryza	Origanum	Cestrum
Linum	Lapathum	Anagyris semen
Bulbus esculentus	Papauer spumeum	
Batrachium	Mandragoras	
Chelidonium minus	Daphnoides	
Viscum	Vua passa	Helleborus albus
Sandaracha.	Elaterion	Silybon
Alumen	Balanus myrepfica	
Sulphur	Marcissus	Cici
Fax vini.	Melicratum	
Vocem claram red- dentia.	Aes vstum	Chryfocolla
	Rubrica lemnia.	
Myrrha	Vomitiones cohi- bentia.	
Syrax	Silurus.	
Voluptates animi augescencia.	Atriplex	Acetum
	Apium	Faba
Buglojum.	Mentha	
Volucrum morsus remedia.	Eupatorium.	
	Vomica morbi re- media.	
Iecur aprinum.		
Vomitiones mo- uentia.	Paliurus	Thlaffi
	Struthion	Eryngion
	Y	Be.

I N D E X

Bechion	Psyllion	Casia	Cinnamomum
Mandragora		Costum	
Acetum.		Iuncus odoratus	
Vrendi vim habentia.		Calamus odoratus	
Misy Melanteria		Balsamum	
Vredinem facientia.		Crocum	
Trifolium.		Crocomagmā	
Vrinæ difficultatē generantia.		Helenium	
Diosc. lib. 6. in præfat.		Oleum amygdalinum	
Vrinæ harenosæ & asperæ remedia.		Vnguentum melinum	
Papauer seratitis.		Susinum	
Vrinam cruentam mouentia.		Irinum	
Clymenon.		Amaracinum	
Vrinam arcessentia.		Bdellium	
Eruum Galbanum.		Picea	Nuclei pini
Vrinam mouentia.		Lentiscus	Resina
Acorus	Meu	Terebinthus	
Cyperus		Cupressus	
Cardamomum		Iuniperus	
Nardi spica		Populus alba	
Nardum Gallicum		Paliurus	Tilia
Afarum	Phu	Olea Aethiopica	
Malabathron		Glandes	Myrtus
		Palma elate	
		Siliqua	Cotonea
		Mala Epirotica	
		Cornus	
		Amygdala dulces	
		Erinaceus marinus	
			Cim

CYRATIVVS.

Cimices lecti	Scilla	Capparis
Oues	Buprestis	Agaricum
Vermes terreni	Crocodilion	
Mel	Hordeum	Centaurium maius
Zithum		Chamaleon albus
Milium		Acantha leuce
Panicum.	Acantha	Anonis
Cicer	Eruum	Eryngion
Rapa sativa		Absynthium
Rhaphanus		Abrotonum
Rhaphanus agria		Tragoriganum
Sicer	Bunium	Eleliphacos
Brassica sativa.		Thymus
Asparagus		Serpyllum
Sisymbrium. aquaticū		Baccharis
Crithmon		Ruta
		Moly
Cucumis	Pepo	Ligusticum
Lactuca		Staphylinus
Gingidium		Tordylon
Caucalis	Eruca	Sisum
		Anisum
Ocymum		Caros
		Anethum
Smilax hortensis		Cyminum sylvestre
Porrum		Opium
		Oreoselinum
Ampeloprasos		Petroselinum
Capa	Allium	Daucus
Piper		Libanotis
Struthion		Melanthion
Dracunculus		Ammoniacum
Asphodelus		Chamadrys

Y L Tri

I N D E X

Trifolium	Scordion	Vinum rhetinite	
Androsaces		Vinum catorchite	
Anthyllis		Vinum è cedro	
Anihemis		Vinum è lauro	
Lithosperma		Vinum absynthite	
Erytrodanum		Vinum calamithite	
Lonchitis	Althaa	Vinum aromatite	
Hypericon		Vinum neclarite	
Choris		Vinum nardite	
Chamaepitys		Vinum asarite	
Cestron		Vinum syluestris nards	
Polygonon mas		Vinum daucite	
Polemonia		Vinum acorite	
Saxifragon		Halcyonium	
Xyris	Gramen	Lapis hematites	
Gramen parnassium		Lapis Iudaicus	
Phœnix herba		Corallium	
Hippuris		Vinum chamaepyteos.	
Oxyschænos		Vrticæ herbæ pruritus remedia.	
Heliochrysos		Herm. Cor. cap. 707.	
Astragalus		Vstis vtilia.	
Hyacinthus		Vrtica siue acalyphe.	
Papauer rhæas		Vux faucium remedia.	
Strychmon hypnoticon			
Cotyledon prima			
Vrtica	Arction	Pix	Galla
Vinum Lesbium		Pruna	
Hidromel		Hirundines	
Melicratum		Vrtica	Omphacium
			Ace

CURATIVVS.

Acetum		Glycyrrhiza
Flos aris		Glutinum
Alumen	Sal.	Hippuris
Vulpes necantia.		Isatis
Apocynon.		Lana succida
Vulnerum reme-		Ligusticum
dia.		Lilium
Amurca		Lysimachion
Allium		Minium sinopicum
Argemone		Myriophyllum
Aristolochia		Picea
Aloë	Antyllis	Palma
Althæa		Portulaca
Androsamon		Porrum
Lycopsis	Acetum	Polycnemom
Butyrum		Polium
Brassica		Polygonon mas
Coccus		Poligonatum
Chamæpitys		Pentaphyllum
Centaurion		Phanix herba
Cyclamnos		Pteris
Cytinus		Peristereon
Cupressus		Papauer
Dracunculus		Plumbum elotum
Dictamnus		Scordion
Aerugo aurificum		Symphiton
Oenanthe		Sideritis
Ficus Aegyptia		Stratiotes aquatica
Fimum	Gentiana	Spongia

I N D E X

<i>Cochlea terrestres</i>	<i>Gleucinum</i>
<i>Thus</i>	<i>Amaracinum</i>
<i>Terra eretria</i>	<i>Metopium</i>
<i>Vinum</i>	<i>Cinnamomum</i>
<i>Vinum ananthe</i>	<i>Myrrha</i>
<i>Vnguentum citrinum</i>	<i>Styrax</i>
<i>Vlmus</i>	<i>Bdellium</i>
<i>Vitex.</i>	<i>Lentiscus</i>
<i>Vulvæ mulieris</i>	<i>Pix</i>
<i>remedia.</i>	<i>Naphtha</i>
<i>Men</i>	<i>Iuniperus</i>
<i>Cyperus</i>	<i>Laurus</i>
<i>Nardi spica</i>	<i>Myrica</i>
<i>Casia</i>	<i>Cistos</i>
<i>Costum</i>	<i>Rosa</i>
<i>Juncus odoratus</i>	<i>Lycium</i>
<i>Balsamum</i>	<i>Acacia</i>
<i>Bryon</i>	<i>Amurca</i>
<i>Narcaphthum</i>	<i>Vitex</i>
<i>Oleum amygdalinum</i>	<i>Galla</i>
<i>Mastichinum</i>	<i>Palma elata</i>
<i>Vnguentum rosaceum</i>	<i>Myrtus</i>
<i>Melinum</i>	<i>Cotonea</i>
<i>Sampsuchinum</i>	<i>Iuglans</i>
<i>Abrotoninum</i>	<i>Cimices lecti</i>
<i>Susinum</i>	<i>Lac schiston</i>
<i>Narcissinum</i>	<i>Butyrum</i>
<i>Crocinum</i>	<i>Oesypum</i>
<i>Irinum</i>	<i>Coagulum</i>

Ade

CVRATIVVS.

Adeps	Artemisia
Fænogracum	Geranion
Pinum	Anthyllis
Malua	Parthenion
Portulaca	Pæonia
Plantago	Cestron
Sonchos	Clematis daphnoides
Porrum	Chryfocome
Sinapi	Ageraton
Piper	Vinum terebinthinum
Agaricum	Vinum cedrite
Rhaponticum	Vinum picatum, siue piffite
Pulegium	Vinum chamadryte
Centaurium maius	Vinum daucite
Melilotus	Vinum helleborite
Ruta	Lapis gagates
Panaces heracleon	Peristereon reclus
Ammi	Hyoscyamus
Sphondylion	Mandragoras
Peucedanum	Ebulus
Sagapenum	Ampelos leuce
Galbanum	Lilium Acetum
Afclepias	Acetum feilliticum.
Circaea	

INDICIS CVRATIVVS.

FINIS.

Lugduni,
Excudebat Balthazar
Arnolletus.